

כתבי הקודש

Westminster Leningrad Codex Hebrew Old Testament

Public Domain

This Bible is in the Public Domain and is produced at cost by the Digital Bible Society
(dbs.org).

This Bible, and many others, are available for free download in a variety of digital for-
mats at dbs.org/bibles

:Language
:Country
:Publisher
Copyright: Public Domain
Last Updated: 2023-10-20
ID: 1677cf80-e2d0-4bc9-9e1b-5bd6efe08ae0
ISO: hbo
:ISBN

213	קְהֵלֶת	4	בראשית
216	שיר השירים	22	שמות
218	ישעה	37	ויקרא
234	ירמיה	48	במדבר
254	איכה	63	דברים
256	יחזקאל	76	יהושע
274	דניאל	86	שופטים
280	הושע	95	רות
283	יואל	97	שמואל א
285	עמוס	109	שמואל ב
288	עבדיה	119	מלכים א
289	יונה	131	מלכים ב
290	מיכה	142	דברי הימים א
292	נחום	153	דברי הימים ב
293	חבקוק	166	עזרא
294	צפניה	170	נחמיה
295	חגי	176	אסתר
296	זכריה	179	איוב
299	מלאכי	187	תהילים
		206	משלי

כל-ימי אגוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת: ס 12 ויחי קינן שבעים שנה ויולד את-מהללאל: 13 ויחי קינן אחריו הולידו את-מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 14 ויהיו כל-ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת: ס 15 ויחי מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את-ירד: 16 ויחי מהללאל אחריו הולידו את-ירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 17 ויהיו כל-ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמונה מאות שנה וימת: ס 18 ויחי ירד שנים וששים שנה ומאת שנה ויולד את-חנוך: 19 ויחי ירד אחריו הולידו את-חנוך שמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 20 ויהיו כל-ימי ירד שנים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: פ 21 ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את-מתושלח: 22 ויתהלך חנוך את-האלהים אחריו הולידו את-מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות: 23 ויהי כל-ימי חנוך חמש וששים שנה ושלוש מאות שנה: 24 ויתהלך חנוך את-האלהים ואיננו כי-לקח אתו אלהים: פ 25 ויחי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את-למך: 26 ויחי מתושלח אחריו הולידו את-למך שנים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 27 ויהיו כל-ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: פ 28 ויחי למך שנים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן: 29 ויקרא את-שמו נח לאמר זה ינחמנו מבעשנו ומעצבון ידינו מן-האדמה אשר אררה יהוה: 30 ויחי למך אחריו הולידו את-נח חמש ותשעים שנה וחמש מאת שנה ויולד בנים ובנות: 31 ויהי כל-ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: ס 32 ויהי נח בן-חנוך שבע מאות שנה ויולד נח את-שם את-חם ואת-יפת:

6 ויהי כי-החל האדם לרב על-פני האדמה ובנות ילדו להם: 2 ויראו בני-האלהים את-בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: 3 ויאמר יהוה לא-ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה: 4 הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחריו-כן אשר יבאו בני האלהים אל-בנות האדם וילדו להם הגברים אשר מעולם אנשי השם: פ 5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל-יצר מחשבת לבו רע כל-היום: 6 וינחם יהוה כי-עשה את-האדם בארץ ויתעצב אל-לבן: 7 ויאמר יהוה אמהה את-האדם אשר-בראתי מעל-פני האדמה מאדם עד-בהמה עד-רמש ועד-עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: 8 ונח מצא חן בעיני יהוה: 9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את-האלהים התהלך-נח: 10 ויולד נח שלשה בנים את-שם את-חם ואת-יפת: 11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: 12 וירא אלהים את-הארץ והנה נשחתה כי-השחית כל-בשר את-דרך על-הארץ: ס 13 ויאמר אלהים לנח קץ כל-בשר בא לפני כי-מלאה הארץ חמס מפניהם והגני משחיתם את-הארץ: 14 עשה לך תבת עצי-גפר קנים תעשה את-התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: 15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: 16 צהר | תעשה לתבה ואל-אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה: 17 ואני הנני מביא את-המבול מים על-הארץ לשחת כל-בשר אשר-בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר-בארץ יגוע: 18 והקמתו את-בריתי אתך ובאת אל-התבה אתה ובניך ואשתך וגושי-בניך אתך: 19 ומכל-החיה מכל-בשר שנים מכל תביא אל-התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו: 20 מהעוף למינהו ומן-הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: 21 ואתה קח-ך מכל-מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה: 22 ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה: ס 7 ויאמר יהוה לנח בא-אתה וכל-ביתך אל-התבה כי-אתך ראיתי צדיק לפני בדרך הזה: 2 מכל | הבהמה הטהורה תקח-ך שבעה שבעה איש ואשתו ומן-הבהמה אשר לא טהרה

תשופנו עקב: ס 16 אל-האשה אמר הרבה ארבה בעצבונך והרנך בעצב תלדו בנים ואל-אישך תשוקתך והוא ימשל-בך: ס 17 ולאדם אמר כי-שמעת לקול אשתך ותאכל מן-העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארוה האדמה בעצבונך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך: 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את-עשב השדה: 19 בזעת אפריך תאכל לחם עד שובך אל-האדמה כי ממנה לקחת כי-עפר אתה ואל-עפר תשוב: 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל-חיו: 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם: פ 22 ויאמר | יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה | פן-ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם: 23 וישלחהו יהוה אלהים מגן-עדן לעבד את-האדמה אשר לקח משם: 24 ויגרש את-האדם וישכן מקדם לגן-עדן את-הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את-דרך עץ החיים: ס

4 והאדם ידע את-חוה אשתו ויתהר ותלד את-קין ותאמר קנתי איש את-יהוה: 2 ותספ ללדת את-אחיו את-הבל ויהי-הבל רעה צאן ולקו היה עבד אדמה: 3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: 4 והבל הביא גם-הוא מבכרות צאנו ומחלבהו וישע יהוה אל-הבל ואל-מנחתו: 5 ואל-קין ואל-מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו: 6 ויאמר יהוה אל-קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך: 7 הלוא אם-תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל-בו: 8 ויאמר קין אל-הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל-הבל אחיו והרגהו: 9 ויאמר יהוה אל-קין אי-הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי: 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן-האדמה: 11 ועתה ארוה אתה מן-האדמה אשר פצתה את-פיה לקחת את-דמי אחיך מידי: 12 כי תעבד את-האדמה לא-תספ תת-כחה לך נע ונד תהיה בארץ: 13 ויאמר קין אל-יהוה גדול עוני מנשא: 14 הן גרשת אתי היום מעל-פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל-מצאי יהרגני: 15 ויאמר לו יהוה לכן כל-הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות-אתו כל-מצאו: 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ-נוד קדמת-עדן: 17 וידע קין את-אשתו ויתהר ותלד את-חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר קשם בן-חנוך: 18 ויולד לחנוך את-עיר ויעיר ילד את-מחויל ומחויאל ילד את-מתושאל ומתושאל ילד את-למך: 19 ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: 20 ותלד עדה את-יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה: 21 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל-תפס כנור ועוגב: 22 וצלה גם-הוא ילדה את-תובל קין לטש כל-חרש נחשת וברזל ואחות תובל-קין נעמה: 23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי: 24 כי שבעתים יקם-קין ולמך שבעים ושבעה: 25 וידע אדם עוד את-אשתו ותלד בן ויקרא את-שמו שת כי שת-לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין: 26 ולשת גם-הוא ילד-בן ויקרא את-שמו אנוש אן הוחל לקרא בשם יהוה: פ

5 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו: 2 זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את-שם אדם ביום הבראם: ס 3 ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את-שמו שת: 4 ויהיו ימי-אדם אחריו הולידו את-שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות: 5 ויהיו כל-ימי אדם אשר-חי תשע מאות שנה ושלושים שנה וימת: ס 6 ויחי-שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את-אנוש: 7 ויחי-שת אחריו הולידו את-אנוש שבע שנים ושמונה מאות שנה וימת: ס 8 ויהיו כל-ימי-שת שנים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת: ס 9 ויחי-אנוש ותשעים שנה ויולד את-קינן: 10 ויחי-אנוש אחריו הולידו את-קינן חמש עשרה שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 11 ויהיו

האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי: 22 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקור וחום וקיץ וחורף ויום ולילה לא ישבתו:

9 ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ: 2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים ביצכם נתנו: 3 כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל: 4 אך בשר בנפש דמו לא תאכלו: 5 ואך את דמכם לנפשותיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: 6 שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם: 7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה: 8 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר: 9 ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם: 10 ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף ובהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: 11 והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ: 12 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדורת עולם: 13 את קשתתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: 14 והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן: 15 וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר: 16 והיתה הקשת בענן וראייתה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ: 17 ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ: 18 והיו בני נח היצאים מן התבה שם וחס ויפת ולחם הוא אבי כנען: 19 שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ: 20 ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: 21 וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה: 22 וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ: 23 ויקח שם יפת את השמלה וישמו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו: 24 ויחזק נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן: 25 ויאמר ארוך כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם יהי כנען עבד למו: 27 יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם יהי כנען עבד למו: 28 ויחיו נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה: 29 והיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת: 30

10 ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת וילדו להם בני אחר המבול: 2 בני יפת גמר ומגוג ומדן ויון ותבל ומשך ותירס: 3 ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה: 4 ובני יון אלישה ותרשיש כתיים ודדנים: 5 מאלה נפרדו אי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגויהם: 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: 7 ובני כוש סבא וחווילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן: 8 וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: 9 הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה: 10 ותהי ראשית ממלכתו בכל ארץ ואכד וכלנה בארץ שבער: 11 מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח: 12 ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה: 13 ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים: 14 ואת פתרטים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: 15 וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת: 16 ואת הובסי ואת האמורי ואת הגרשי: 17 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני: 18 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני: 19 והיו גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע: 20 אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגויהם: 21 ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול: 22 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם: 23 ובני

הוא שנים איש ואשתו: 3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ: 4 כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: 5 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: 6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול: 8 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה: 9 שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: 10 והיו לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ: 11 בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו: 12 והיו הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: 13 בלעם היום הזה בא נח ושם וחס ויפת בני נח ואשת נח ושולשת נשי בניו אתם אל התבה: 14 המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף: 15 ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים: 16 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: 17 והיו המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותם מעל הארץ: 18 ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים: 19 והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים למעלה גברו המים ויכסו ההרים: 21 ויגוע כל בשר | הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם: 22 כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: 23 וימח את כל היקום | אשר | על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה: 24 ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום:

8 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: 2 ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים: 3 וישבו המים מעל הארץ הלוך נשוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום: 4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט: 5 והמים היו הלוך ויחסרו עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים: 6 והיה מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: 7 וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: 8 וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה: 9 ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה: 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה: 11 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ: 12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד: 13 והיה באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה: 14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ: 15 וידבר אלהים אל נח לאמר: 16 צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: 17 כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ: 18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו: 19 כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם ויצאו מן התבה: 20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח: 21 וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב

והוא ישב בסדם: 13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכך באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחיו ענר והם בעלי ברית אברם: 14 וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ולידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות ויודף עד דן: 15 ויחלק עליהם | לילה הוא ועבדיו ויכסם ויודפם עד חובה אשר משמאל לדמשק: 16 וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם: 17 ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שור הוא עמק המלך: 18 ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון: 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמנים וארץ: 20 וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל: 21 ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח דך: 22 ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמנים וארץ: 23 אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם: 24 בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם ויקחו חלקם: ס

מלאך יהוה הנה וילדת בן וקראת שמו וישמעאל כי שמע יהוה אל עני: 12 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן: 13 ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי: 14 על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד: 15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנן אשר ילדה הגר וישמעאל: 16 ואברם בן שמונים שנה ויש שנים בלדת הגר את וישמעאל לאברם: ס

17

ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים: 2 ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד: 3 ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר: 4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים: 5 ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך: 6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך ויצאו: 7 והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך: 8 ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגרר את כל ארץ כנען לאחוזת עולם והייתי להם לאלהים: 9 ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמך אתה וזרעך אחריך לדרתם: 10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר: 11 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם: 12 ובן שמונת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא: 13 המול | ומול יליד ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם: 14 ועל | זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר: ס 15 ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה: 16 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו: 17 ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבב הלבן מאה שנה וילד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד: 18 ויאמר אברהם אל האלהים לו וישמעאל יחיה לפניך: 19 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו ויצחק והקמתי את בריתי אתן לברית עולם לזרעו אחרי: 20 ולו וישמעאל שמעתיך הנה | ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם ויליד ונתתיו לגוי גדול: 21 ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת: 22 וכל לדבר אתו ועל אלהים מעל אברהם: 23 ויקח אברהם את וישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו ואת כל מקנת כסף כל זכר באנשי בית אברהם ומל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים: 24 ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו: 25 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: 26 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו: 27 וכל אנשי ביתו ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו: פ

18

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום: 2 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: 3 ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך: 4 יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת היען: 5 ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: 6 וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת ליושי ועשי עגות: 7 ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו: 8 ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת היען ויאכלו: 9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל: 10 ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והיא אחרי: 11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: 12

15 אחר | הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד: 2 ויאמר אברם אדני יהוה מה תמן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר: 3 ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי: 4 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך: 5 ויצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: 6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה: 7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה: 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי ארשנה: 9 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל: 10 ויקח לו את כל אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בחר: 11 ויוד העיט על הפגרים וישב אתם אברם: 12 והיה השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו: 13 ויאמר לאברם ידע תדע כי גר | יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: 14 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול: 15 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה: 16 ודור רביעי ישו בו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה: 17 והי השמש באה ועלטה היה והנה תגור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגורים האלה: 18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת: 19 את הקניזי ואת הקנזי ואת הקדמוני: 20 ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים: 21 ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרשני ואת היבסי: ס

16

וישרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמרה הגר: 2 ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי: 3 ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתי מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ונתת אתה לאברם אישה לו לאשה: 4 ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה: 5 ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך: 6 ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתי בידך עשי ליה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה: 7 וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור: 8 ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחתי: 9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה: 10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב: 11 ויאמר לה

ויתחמק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן: 13 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקך שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי: 14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן: 15 ותכחש שרה | לאמר לא צחקתי כי | יראה ויאמר | לא כי צחקת: 16 ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם: 17 והוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: 18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ: 19 כי ידעתיו למען אשר יצאה את בניו ואת ביתו אחריו ושמו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו: 20 ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד: 21 ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו | כלה ואם לא אדעה: 22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: 23 ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: 24 אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה: 25 חללה לך מעשת | כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט: 26 ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם: 27 וען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: 28 אולי יחסרו חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה: 29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים: 30 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים: 31 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים: 32 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: 33 וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו:

19 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה: 2 ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב גלן: 3 ויפצרו בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו: 4 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה: 5 ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם: 6 ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו: 7 ויאמר אל נא אחי תרעו: 8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוצאה נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי: 9 ויאמרו | גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עמה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת: 10 וישלחו האנשים את ידם ויבאו את לוט אליהם הבייתה ואת הדלת סגרו: 11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנוורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח: 12 ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום: 13 כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה: 14 ויצא לוט וידבר | אל חתני | לקחי בנותי ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתני: 15 וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה בעון העיר: 16 ויתמהמה | ויחזקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר: 17 ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריך

ואל תעמד בכל הכפר ההרה המלט פן תספה: 18 ויאמר לוט אלהם אל נא אדני: 19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי: 20 הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי: 21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת: 22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער: 23 השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה: 24 והוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים: 25 ויהפך את הערים האל ואת כל הכפר ואת כל יושבי הערים וצמח האדמה: 26 ותבט אשתו מאחריה ותהי נציב מלח: 27 וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה: 28 וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הכפר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן: 29 והיו בשחת אלהים את ערי הכפר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט: 30 ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו: 31 ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ: 32 לכה נשקה את אבינו וינשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: 33 ותשקנו את אביהן וינ בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה: 34 והיו ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו וינ גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע: 35 ותשקנו גם בלילה ההוא את אביהן וינ ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה: 36 ותהרין שתי בנות לוט מאביהן: 37 ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום: 38 והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמו עד היום: ס

20

ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר: 2 ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה: 3 ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנה מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל: 4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג: 5 הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובגנתי כפי עשיתי זאת: 6 ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה: 7 ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך: 8 וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד: 9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי: 10 ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה: 11 ויאמר אברהם כי אמרתי רק איני יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי: 12 וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה: 13 והי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא: 14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו: 15 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב: 16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיוי הנה הוא דך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת: 17 ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו: 18 כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם: ס

21

ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: 2 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים: 3 ויקרא אברהם את שם בן הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: 4 וימל אברהם את יצחק בן שמונת ימים כאשר צוה אתו אלהים: 5 ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו: 6 ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק די: 7 ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו: 8 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק: 9 ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק: 10 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא ירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק: 11 וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו: 12 ויאמר אלהים אל אברהם אל רע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע: 13 וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא: 14 וישכם אברהם | בבקר ויקח לחם והמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ויתתע במדבר באר שבע: 15 ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים: 16 ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוני קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קולה ותבך: 17 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים | אל הגר מן השמים ויאמר לה מה דך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם: 18 קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו: 19 ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער: 20 והיה אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר והיה רבה קשת: 21 וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים: 22 והיה בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיקל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: 23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקני לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה: 24 ויאמר אברהם אנכי אשבע: 25 והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: 27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: 28 ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדקו: 29 ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה: 30 ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת: 31 על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: 32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיקל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים: 33 ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: 34 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים: 35

22

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: 2 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המדיה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: 4 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: 5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו דכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם: 6 ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: 7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: 8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: 9 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויכן שם

אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים: 10 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: 11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם | אברהם ויאמר הנני: 12 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי | עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: 13 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: 14 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה | יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: 15 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים: 16 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך: 17 כי ברך אברךך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו: 18 והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקולי: 19 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: 20 והיה אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך: 21 את עוץ בכרו ואת בנו אחיו ואת קמואל אבי ארם: 22 ואת כשד ואת חוז ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל: 23 ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם: 24 ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה: 25

23

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: 2 ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה: 3 ויקם אברהם מעל פניו מתו וידבר אל בני חת לאמר: 4 גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחוזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו: 6 שמענו | אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממונו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך: 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת: 8 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעונו ופגעו לי בעפרון בן צחר: 9 ויתן לו את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא ויתנה לו בתוככם לאחוזת קבר: 10 ועפרון ישב בתוך בני חת וען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר: 11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך: 12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ: 13 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה: 14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו: 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני וביןך מה הוא ואת מתך קבר: 16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: 17 ויקם | שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבול סביב: 18 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו: 19 ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: 20 ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחוזת קבר מאת בני חת: 21

24

ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברח את אברהם בכל: 2 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי: 3 ואשבעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי וישב בקרבן: 4 כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: 5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשוב את בנך אל הארץ אשר יצאת

משם: 6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשוב את בני שמה: 7 יהוה | אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמור לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: 8 ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה: 9 וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה: 10 ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו וילקחם אל ארם נהרים אל עיר נחור: 11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבת: 12 ויאמר | יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם: 13 הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים: 14 והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני: 15 והיה הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה: 16 והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרו העינה ותמלא כדה ותעל: 17 וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמלאיני נא מעט מים מפדך: 18 ותאמר שתה אדני ותמהר ותרו כדה על ידה ותשקהו: 19 ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת: 20 ותמהר ותער כדה אל השקותו ותירץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו: 21 והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא: 22 והיה כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו וישני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם: 23 ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אבי מקום לבי ללון: 24 ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור: 25 ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון: 26 ויקד האיש וישתחו ליהוה: 27 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני: 28 ותלך הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה: 29 ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין: 30 והיה | כראת את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין: 31 ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: 32 ויבא האיש הביתה ופתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: 33 וישם לפניו לאכל לא יאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר: 34 ויאמר עבד אברהם אנכי: 35 ויהוה ברכך את אדני מאד ויגדל ויתן לו אגן ובקר וכסף וזהב ועבדו ושפחת גמלים וחמרים: 36 ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו: 37 וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו: 38 אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני: 39 ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי: 40 ויאמר אלי והוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי: 41 אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי: 42 ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה: 43 הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מפדך: 44 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני: 45 אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרו העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא: 46 ותמהר ותרו כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקותה: 47 ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה

והצמידים על ידיה: 48 ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבני: 49 ועתה אם ישלם עשיתי חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל: 50 וען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב: 51 הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה: 52 והיה כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה: 53 ויציא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה: 54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני: 55 ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך: 56 ויאמר אלהם אל תאחרו אתי יהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני: 57 ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה: 58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלהי: 59 וישלחו את רבקה אחתם ואת מנותה ואת עבד אברהם ואת אנשיו: 60 ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו: 61 ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך: 62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב: 63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים: 64 ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל: 65 ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיר ותתכס: 66 ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה: 67 ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינתנם יצחק אחרי אמו: 68 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: 2 ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת

25

שוח: 3 ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים: 4 ובני מדן עיפה ועלפר וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: 5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק: 6 ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודו חי קדמה אל ארץ קדם: 7 ואלה ימי שני חי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים: 8 ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבוע ויאסף אל עמיו: 9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא: 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: 11 והיה אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: 12 ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם: 14 ומשמע ודומה ומשא: 15 חדד ותימא יטור נפיש וקדמה: 16 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם: 17 ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלושים שנה וישבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו: 18 וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל: 19 ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: 20 והיה יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: 21 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: 22 ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה: 23 ויאמר יהוה לה שני גיים בבטנה ושני לאמים ממעך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: 25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקראו שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם: 27 ויגדלו

הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ועקב איש תם ישב אהלים: 28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: 29 ויזד יעקב מזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: 34 ויעקב נתן לעשו לחם וגזז עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה: ס

26

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: 3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמת את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: 4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ: 5 עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרת מצותי חקותי ותורת: 6 וישב יצחק בגרר: 7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי היא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא: 8 ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקוף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: 9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה: 10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם: 11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש היה ובאשתו מות ימות: 12 ויזרע יצחק בארץ ההוא ומצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה: 13 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד: 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: 15 וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים ומלאום עפר: 16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד: 17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם: 18 וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו וסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמת אשר קרא להן אביו: 19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים: 20 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו: 21 ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה: 22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה רחוב יהוה לנו ופרינו בארץ: 23 ויעל משם באר שבע: 24 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתוך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי: 25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויש שם אהל ויכרו שם עבדי יצחק באר: 26 ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו: 27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם: 28 ויאמר ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ויבנה ויבנה ברית עמך: 29 אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה: 30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: 31 וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: 32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: 33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה: ס 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי: 35 ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה: ס

27

ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו | בן הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: 2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: 3 ועתה שא נא כליך תלוי וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה: 4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות: 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד להביא: 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר: 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי: 8 ועתה בני שמע בקולי לא אשר אני מצוה אתך: 9 לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב: 10 והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותי: 11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק: 12 אולי ומשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: 13 ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי וקר קח לי: 14 וילך וילקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו: 15 ותקח רבקה את בני עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן: 16 ואת ערתי גדיי העזים הלבוישה על ידיו ועל חלקת צואריו: 17 ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: 18 ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני: 19 ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידו בעבור תברכני נפשי: 20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני: 21 ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא: 22 וישב יעקב אל יצחק אביו ומשחו ויאמר הקל קול יעקב והידיים ידי עשו: 23 ולא הכירו כי היו ידיו כיד עשו אחיו שערתי ויברכהו: 24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני: 25 ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני למען תברכך נפשי ויש לו ויאכל ויבא לו יין וישת: 26 ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני: 27 וישב וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה: 28 ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש: 29 ועבדוך עמים וישתחו לך לאמים הנה גביר לאחייך וישתחו לך בני אמך ארריך ארו ומברכך ברוך: 30 ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו: 31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשי: 32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: 33 ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה: 34 כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי: 35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך: 36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקוח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה: 37 ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתי לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכותי ולכה אפוא מה אעשה בני: 38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קול ויבה: 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל: 40 ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תרד ופרקת עלו מעל צוארך: 41 וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרנה את יעקב אחי: 42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנתם לך להרגך: 43 ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה: 44 וישבת עמו וימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך: 45 עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי

בתך הקטנה: 19 ויאמר לכן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי: 20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה: 21 ויאמר יעקב אל לכן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: 23 ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: 24 ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: 25 ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לכן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: 26 ויאמר לכן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: 27 מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות: 28 ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: 29 ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה: 30 ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: 31 וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: 32 ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעיני כי עתה יאהבני אישי: 33 ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון: 34 ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי: 35 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ויתעמד מלדת:

30 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי: 2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן: 3 ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה: 4 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: 5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: 6 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן: 7 ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב: 8 ותאמר רחל נפתולי אלהים | נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי: 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ויתת אתה ליעקב לאשה: 10 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: 11 ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו גד: 12 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: 13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר: 14 וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנה: 15 ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנה: 16 ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמך בלילה הוא: 17 וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי: 18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר: 19 ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב: 20 ותאמר לאה זבדני אלהים | אתי זבד טוב הפעם וזבדני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבולן: 21 ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה: 22 ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה: 23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי: 24 ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר: 25 ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לכן שלחני ואלכה אל מקומי ולא רצי: 26 תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך: 27 ויאמר אליו לכן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגלליך: 28 ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: 29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי: 30 כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: 31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי

ולקחתיו משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: 46 ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים: **28** ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען: 2 קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח דך משם אשה מבנות לבן אתי אמך: 3 ואל שדי וברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים: 4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגורי אשר נתן אלהים לאברהם: 5 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אתי רבקה אם יעקב ועשו: 6 וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען: 7 וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם: 8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו: 9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת | בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו לו לאשה: 10 ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: 11 ויפגע במקום וילך שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשיתו וישכב במקום ההוא: 12 ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: 13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: 14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ויברכו בך כל משפחת האדמה ויברעך: 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך: 16 וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: 17 ויירא ויאמר מה נזרא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים: 18 וישכב יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשיתו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה: 19 ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לזו שם העיר לראשונה: 20 וידר יעקב נדר לאמר אם יהוה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבוש: 21 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: 22 והאבן הזאת אשר שמת מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך: **29** וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: 2 וירא והנה באר בשדה והנה ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר: 3 ויאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה: 4 ויאמר להם יעקב אחי מאן אתם ויאמרו מחרן אנחנו: 5 ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: 6 ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן: 7 ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו: 8 ויאמר לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: 9 עודנו מדבר עמם ורחל | באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא: 10 ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו: 11 וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך: 12 ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה: 13 ויהי כשמע לבן את שמע | יעקב בן אחותו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה: 14 ויאמר לולבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חמש ימים: 15 ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתי חנם הגדה לי מה משכרתך: 16 וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: 17 ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה: 18 ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל

הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר: 32 אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל־שה | נקד וטלוא וכל־שה חום בפשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי: 33 וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על־שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום בפשבים גנוב הוא אתי: 34 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: 35 ויסר ביום ההוא את־התישים העקדים והטלאים ואת כל־העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן זו וכל־חום בפשבים ויתן ביד־בניו: 36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת: 37 ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולזו וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על־המקלות: 38 ויצג את־המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשותות לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשותות: 39 ויחמו הצאן אל־המקלות ותלדן הצאן עקדים נקדים וטלאים: 40 והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל־עקד וכל־חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על־צאן לבן: 41 והיה בכל־יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את־המקלות לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות: 42 ובהעטיפי הצאן לא ישים והיה העטיפים ללבן והקשרים ליעקב: 43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחסמרים:

ליבית אבך למה גנבת את־אלהי: 31 ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את־בנותיך מעמי: 32 עם אשר תמצא את־אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר־לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל וגבתם: 33 ויבא לבן באהל יעקב | ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: 34 ורחל לקחה את־התרפים ותשתם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את־כל האהל ולא מצא: 35 ותאמר אל־אביה אל־יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את־התרפים: 36 ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה־פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי: 37 כי מששת את־כל־כלי מה־מצאת מכל כלי־ביתך שים זה נגד אחי ואחיו ויוכחו בין שנינו: 38 זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילו צאנך לא אכלתי: 39 טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי ויום וגנבתי לילה: 40 הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתו מעיני: 41 זה יעי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את־משכרתי עשרת מנים: 42 לולי אלהי אביו אלהי אברהם ויחזק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את־עבדי ואת־יגיע כפי ראה אלהים ויזכח אמש: 43 ויען לבן ויאמר אל־יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי־הוא ולבנותי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו: 44 ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך: 45 ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: 46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על־הגל: 47 ויקרא לו לבן יגר שהדויתא ויעקב קרא לו גלעד: 48 ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על־כן קרא שמו גלעד: 49 והמצפה אשר אמר יצר יהיה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו: 50 אם תענה את־בנותי ואם תקח נשים על־בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך: 51 ויאמר לבן ליעקב הנה | הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך: 52 עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את־הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את־הגל הזה ואת־המצבה הזאת לרעה: 53 אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו ביניו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק: 54 ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר:

31 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל־אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל־הכבד הזה: 2 וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום: 3 ויאמר יהוה אל־יעקב שוב אל־ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: 4 וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל־צאנו: 5 ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי כתמל שלשם ואלהי אבי היה עמדי: 6 ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן: 7 ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי: 8 אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים: 9 ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי: 10 והיה בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים: 11 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: 12 ויאמר שא־נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך: 13 אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל־ארץ מולדתך: 14 ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: 15 הלא נכרות נחשבנו לו כי מכתנו ויאכל גם אכול את כספנו: 16 כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: 17 ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על־הגמלים: 18 וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען: 19 ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה: 20 ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא: 21 ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד: 22 ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: 23 ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אותו בהר הגלעד: 24 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע: 25 וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד: 26 ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כפשיות חרב: 27 למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתך ובכנור: 28 ולא נטשתני לנשק לבני ולבנותי עתה הסכלת עשו: 29 יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש | אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע: 30 ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה

32 וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקומו: 2 ויעקב הלך לדרך ויפגועו בו מלאכי אלהים: 3 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים: 4 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום: 5 ויצו אתם לאמר כה תאמרו לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה: 6 והיה לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך: 7 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו: 8 וירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות: 9 ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכיה והיה המחנה הנשאר לפליטה: 10 ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק והנה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: 11 קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הידן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: 12 הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם על בנים: 13 ואתה אמרת היטיב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב: 14 ויזן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו: 15 עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים: 16 גמלים מיניקות ובעיניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה ואתנת עשרים וערם עשרה: 17 ויתן ביד עבדו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו

עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר: 18 ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: 19 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו: 20 ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו: 21 ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו ואולי ישא פני: 22 ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה: 23 ויקם | בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפוחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: 24 ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו: 25 ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: 26 וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: 27 ויאמר שלחני כי עליה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני: 28 ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: 29 ויאמר לא יעקב ואמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: 30 וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי וברך אתו שם: 31 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: 32 ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו: 33 על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה:

33 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו וְעָמוּ אַרְבַּע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפוחות: 2 וישם את השפוחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרינים ואת רחל ואת יוסף אחרינים: 3 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו: 4 וירץ עשו לקראתו ויחבקוהו ויפל על צוארו וישקוהו ויבכו: 5 וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך: 6 ותגשן השפוחות הנה וילדיהן ותשתחוו: 7 ותגש גם לאה וילדיה וישתחו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחו: 8 ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני: 9 ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך: 10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני: 11 קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצרו בו ויקחו: 12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדה: 13 ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: 14 ועבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעורה: 15 ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני: 16 וישב בוים ההוא עשו לדרך שעורה: 17 ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות: 18 ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבואו מפדן ארם ויחן את פני העיר: 19 ויקח את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אביו שכם במאה קשיטה: 20 ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל: 21

וישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: 8 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו לנו ואת לו לאשה: 9 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם: 10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו והאחוזו בה: 11 ויאמר שכם אל אביו ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן: 12 הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה: 13 ויעלו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחותם: 14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחלתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו: 15 אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר: 16 ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד: 17 ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו: 18 וייטבו דבריכם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור: 19 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: 20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר: 21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניכם את בנותם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם: 22 אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים: 23 מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו: 24 וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו: 25 והי בוים השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר: 26 ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו: 27 בני יעקב באו על החללים ויבאו העיר אשר טמאו אחותם: 28 את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: 29 ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבאו ואת כל אשר בבית: 30 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני ביושב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי: 31 ויאמרו הכוזה ועשה את אחותנו: 32

35 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בדרך מפני עשו אחי: 2 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו והחליפו שמלתיכם: 3 ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי בוים צרתי והיה עמדי בדרך אשר הלכתי: 4 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הזממים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם: 5 ויסעו והי | חתת אלהים על הערים אשר סביבתיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: 6 ויבא יעקב לזוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו: 7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו: 8 ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: 9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבואו מפדן ארם ויברך אתו: 10 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל: 11 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלצוך ויצאו: 12 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתנהנה ולזרעך אחריך אתן את הארץ: 13 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: 14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: 15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל: 16 ויסעו מבית אל והי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה: 17 והי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המלדת אל תיראי כי גם זה לך בן: 18 והי בצאת נפשה כי

ותקרא את שמו שלה והיה בכזב בלדתה אתו: 6 ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: 7 והיה ער בכור יהודה רע בעיני יהוה ומתהו יהוה: 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחייך: 9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: 10 וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו: 11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה: 12 וירבו הימים ותמת בת שנוע אשת יהודה וינחם יהודה ועל על גזי צאנו הוא וחיריה רעהו העדלמי תמנתה: 13 ויגד לתמר לאמר הנה חמייך עלה תמנתה לגן צאנו: 14 ותסור בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: 15 ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: 16 וישלח אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: 17 ויאמר אנכי אשלח גדי עינים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך: 18 ויאמר מה הערבון אשר אתך ויתאמר חתמך ופתילך ומטה אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: 19 ותקם ותלך ותסור צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: 20 ושילח יהודה את גדי העינים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: 21 וישאל את אנשי מקומה לאמר אייה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה: 22 וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה: 23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבו הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: 24 והיה | כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנוגים ויאמר יהודה הוציאה ותשרף: 25 הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: 26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה: 27 והיה בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: 28 והיה בלדתה ויתן יד ותקח המיילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה: 29 והיה | כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרוץ: 30 ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח: 31

39

ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה: 2 והיה יהוה את יוסף והיה איש מצליח והיה בבית אדניו המצרי: 3 וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו: 4 וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו: 5 והיה מאז הפקוד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף והיה ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה: 6 ועזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל והיה יוסף ופה תאר ופה מראה: 7 והיה אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: 8 וימאן | ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידו: 9 איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים: 10 והיה כדברה אל יוסף יום | יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: 11 והיה כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: 12 ותתפשטהו בבגדו לאמר שכבה עמי ועזב בגדו וינס החוצה: 13 והיה כראותה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה: 14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: 15 והיה כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ועזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה: 16 ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: 17 ותדבר אליו

כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: 18 והיה כהרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: 19 והיה כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: 20 ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים והיה שם בבית הסהר: 21 והיה יהוה את יוסף ויש אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית הסהר: 22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסורים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה: 23 אין | שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה והוה מצליח: 31

40

והיה אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים: 2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: 3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: 4 ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם והיו ימים במשמר: 5 ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר: 6 ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים: 7 וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: 8 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא לי: 9 ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני: 10 ובגפן שלשה שריגים והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו ואשכלתיה ענבים: 11 וכנס פרעה בידו וקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: 12 ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם: 13 בעוד | שלשת ימים ישא פרעה את ראשו והשיבך על כנף ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: 14 כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: 15 כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור: 16 וירא שר האופים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: 17 ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי: 18 ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך: 20 והיה | ביום השלישי יום הלקדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש | שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו: 21 וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה: 22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: 23 ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו: 31

41

והיה מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: 2 והנה מן היאר עלת שבע פרות ופוח מראה ובריאת בשר ותרטונו באחו: 3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר ופוחות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר: 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות ופת המראה והבריאת וייקץ פרעה: 5 וישן ויחלם שנית והנה | שבע שבילים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: 6 והנה שבע שבילים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: 7 ותבלענה השבילים הדקות את שבע השבילים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום: 8 והיה בבקר ותפעם רוחו ושילח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה: 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום: 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: 11 ובחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: 12 ושם אתנו נער

עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לבו את חלמתינו איש כחלמו פתר: 13 ויהי כאשר פתר לבו כן היה אתי השוב על-כני ואתן תלה: 14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף וירצוהו מן הבור ויגלו ויחלף שמלתיו ויבא אל-פרעה: 15 ויאמר פרעה אל-יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: 16 ויען יוסף את-פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את-שלום פרעה: 17 וידבר פרעה אל-יוסף בחלמי הנני עמד על-שפת היאר: 18 והנה מן-היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרענה באחו: 19 והנה שבע-פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא-ראיתי כהנה בכל-ארץ מצרים לרע: 20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאות: 21 ותבאנה אל-קרבה ולא נודע כי-באו אל-קרבה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: 22 וארא בחלמי והנה | שבע שבילים עלת בקנה אחד מלאת וטבות: 23 והנה שבע שבילים צנמות דקות שדפות קדים צמחות אחריהם: 24 ותבלען השבילים הדקות את שבע השבילים הטבות ואמר אל-החרטמים ואין מגיד לי: 25 ויאמר יוסף אל-פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: 26 שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבילים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא: 27 ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבילים הרקות שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב: 28 הוא הדבר אשר דברתי אל-פרעה אשר האלהים עשה הראה את-פרעה: 29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל-ארץ מצרים: 30 וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל-השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את-הארץ: 31 ולא-יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי-כן כי-כבד הוא מאד: 32 ועל השנות החלום אל-פרעה פעמים כי-נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשותו: 33 ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם ושיתוהו על-ארץ מצרים: 34 יעשה פרעה ויפקד פקדים על-הארץ וחמש את-ארץ מצרים בשבע שני השבע: 35 ויקבצו את-כל-אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו-בר תחת יד-פרעה אכל בערים ושמרו: 36 והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא-תפחת הארץ ברעב: 37 ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל-עבדיו: 38 ויאמר פרעה אל-עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: 39 ויאמר פרעה אל-יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את-כל-זאת אין נבון וחכם כמוך: 40 אתה תהיה על-ביתי ועל-פוך ישק כל-עמי רק הכסא אגדל ממך: 41 ויאמר פרעה אל-יוסף ראה נתתי אתך על כל-ארץ מצרים: 42 ונסר פרעה את-טבעתו מעל ידו ויתן אתה על-יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על-צוארו: 43 וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתן אתו על כל-ארץ מצרים: 44 ויאמר פרעה אל-יוסף אני פרעה ובלעדי לא-ירים איש את-ידו ואת-רגלו בכל-ארץ מצרים: 45 ויקרא פרעה שם-יוסף צפנת פענח ויתן לו את-אסנת בת-פנטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על-ארץ מצרים: 46 ויוסף בן-שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך-מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל-ארץ מצרים: 47 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים: 48 ויקבץ את-כל-אכל | שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן-אכל בערים אכל שדה-העיר אשר סביביתה נתן בתוכה: 49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי-חדל לספר כי-אין מספר: 50 וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת-פנטי פרע כהן און: 51 ויקרא יוסף את-שם הבכור מנשה כי-נשני אלהים את-כל-עמלי ואת כל-בית אבי: 52 ואת שם השני קרא אפרים כי-הפירני אלהים בארץ עמי: 53 ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: 54 ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל-הארצות ובכל-ארץ מצרים היה לחם: 55

ותרעב כל-ארץ מצרים ויצעק העם אל-פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל-מצרים לכו אל-יוסף אשר-יאמר לכם תעשו: 56 והרעב היה על כל-פני הארץ ויפתח יוסף את-כל-אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: 57 וכל-הארץ באו מצרימה לשבר אל-יוסף כי-חזק הרעב בכל-הארץ: וירא יעקב כי-יש-שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: 2 ויאמר הנה שמעתי כי-יש-שבר במצרים רדו-שמה ושברו לבו משם ונחיה ולא נמות: 3 וירדו אחי-יוסף עשרה לשבר בר מצרים: 4 ואת-בנימין אחי יוסף לא-שלח יעקב את-אחיו כי-אמר פן-יקראנו אסון: 5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי-היה הרעב בארץ כנען: 6 ויוסף הוא השליט על-הארץ הוא המשביר לכל-עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו-לו אפים ארצה: 7 וירא יוסף את-אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר-אכל: 8 ויכר יוסף את-אחיו והם לא הכירו: 9 ויכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את-ערוות הארץ באתם: 10 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר-אכל: 11 כלנו בני איש-אחד נחנו כנים אנחנו לא-הינן עבדיך מרגלים: 12 ויאמר אלהם לא כי-ערוות הארץ באתם לראות: 13 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים | אנחנו בני איש-אחד בארץ כנען והנה הקטן את-אבינו היום והאחד איננו: 14 ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם: 15 בזאת תבחנו חי פרעה אם-תצאו מזה כי-אם-בבוא אחיכם הקטן הנה: 16 שלחו מכם אחד ויקח את-אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם-לא חי פרעה כי-מרגלים אתם: 17 ויאסף אתם אל-משמר שלשת ימים: 18 ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחי את-האלהים אני ורא: 19 אם-כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: 20 ואת-אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו-כן: 21 ויאמרו איש אל-אחיו אבלי אשמים | אנחנו על-אחינו אשר ראינו צרת נפשנו בהתחננו אלינו ולא שמענו על-כן באה אלינו הצרה הזאת: 22 ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם | לאמר אל-תחטאו בילד ולא שמעתם וגם-דמו הנה נדרש: 23 והם לא ידעו כי-שמע יוסף כי-המליץ בינתם: 24 ויסב מעליהם ויברך וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את-שמעון ויאסר אתו לעיניהם: 25 ויצו יוסף וימלאו את-כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל-שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: 26 וישאו את-שכרם על-חמריהם וילכו משם: 27 ויפתח האחד את-שקו לתת מספוא לחמורו במלון וירא את-כספו והנה-הוא כפי אמתחתו: 28 ויאמר אל-אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחזרו איש אל-אחיו לאמר מה-זאת עשה אלהים לנו: 29 ויבאו אל-יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את-כל-הקרת אתם לאמר: 30 דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את-הארץ: 31 ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: 32 שנים-עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את-אבינו בארץ כנען: 33 ויאמר אליו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי-כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת-רעבון בתיכם קחו ולכו: 34 והביאו את-אחיכם הקטן אלי ואדעה כי-לא מרגלים אתם כי-כנים אתם את-אחיכם אתן לכם ואת-הארץ תסחרו: 35 ויהי הם מריקים שקיהם והנה-איש צרור-כספו בשקו ויראו את-צרות כספיהם המה ואביהם וייראו: 36 ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת-בנימין תקחו עלי היו כלנה: 37 ויאמר ראובן אל-אביו לאמר את-שני בני תמית אם-לא אביאנו אליך תנה אתו על-ידי ואני אשיבוני אליך: 38 ויאמר לא-ירד בני עמכם כי-אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו-בה והורדתם את-שיבתי בגון שאולה:

43

והרעב כבד בארץ: ² ויהי כאשר כלו לאכל את השֶׁבֶר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל: ³ ויאמר אליו יהודה לאמר העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ⁴ אם ישך משלח את אחיו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: ⁵ ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ⁶ ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח: ⁷ ויאמר שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חל היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע גדע כי יאמר הורידו את אחיכם: ⁸ ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: ⁹ אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחסאתי לך כל הימים: ¹⁰ כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים: ¹¹ ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן | אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרו ומעט דבש נכאת ולט בטינים ושקדים: ¹² וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משגה הוא: ¹³ ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש: ¹⁴ ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: ¹⁵ ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: ¹⁶ וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח וטבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: ¹⁷ ועש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף: ¹⁸ ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: ¹⁹ ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: ²⁰ ויאמרו בי אדני יד ירדנו בתחלה לשבר אכל: ²¹ ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אותו בידנו: ²² וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו: ²³ ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי ויצא אליהם את שמעון: ²⁴ ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם: ²⁵ ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם: ²⁶ ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחו לו ארצה: ²⁷ וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמתם העודנו חי: ²⁸ ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו: ²⁹ וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: ³⁰ וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה: ³¹ וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: ³² וישמו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים כי תועבה הוא למצרים: ³³ וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: ³⁴ וישא משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בנימין ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו:

44

ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושום כסף איש בפי אמתחתו: ² ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: ³ הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם: ⁴ הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה: ⁵ הלוא זה אשר ישתה

אדני בו והוא נחש ונחש בו הרעתם אשר עשיתם: ⁶ וישגם וידבר אליהם את הדברים האלה: ⁷ ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדך מעשות כדבר הזה: ⁸ הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגב מבית אדניך כסף או זהב: ⁹ אשר ימצא את מעבדך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים: ¹⁰ ויאמר גם עתה כדברכם כן הוא אשר ימצא אתו ויהי לי עבד ואתם תהיו נקים: ¹¹ וימהרו וירדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: ¹² ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן: ¹³ ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו העירה: ¹⁴ ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: ¹⁵ ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ונחש איש אשר כמני: ¹⁶ ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדך והננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: ¹⁷ ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: ¹⁸ ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר לא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: ¹⁹ אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: ²⁰ ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויתר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: ²¹ ותאמר אל עבדך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: ²² ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: ²³ ותאמר אל עבדך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני: ²⁴ ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: ²⁵ ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל: ²⁶ ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחיו הקטן איננו אתנו: ²⁷ ויאמר עבדך אבי אליו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי: ²⁸ ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה: ²⁹ ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה: ³⁰ ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו: ³¹ והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה: ³² כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחסאתי לאבי כל הימים: ³³ ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו: ³⁴ כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי:

45

ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנציבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש איתו בהתודע יוסף אל אחיו: ² ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: ³ ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות איתו כי נבהלו מפניו: ⁴ ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרים: ⁵ ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחתי אלהים לפניכם: ⁶ כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר: ⁷ וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה: ⁸ ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישמיני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: ⁹ מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד: ¹⁰ וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקורך וכל אשר לך: ¹¹ וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: ¹² והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם: ¹³ והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: ¹⁴ ויפל על צוארי בנימן אחיו

ויברך ובנימין בכה על צואריו: 15 וינשק לכל אחיו ויברך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: 16 והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: 17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בערכם ולכו באו ארצה כנען: 18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ: 19 ואתה צייתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: 20 וענכם אל תחסו על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: 21 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: 22 לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת: 23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך: 24 וישלח את אחיו וילכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך: 25 ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם: 26 ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: 27 וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ויתחי רוח יעקב אביהם: 28 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות:

מה מעשיכם: 34 ויאמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מגעורינו ועדת עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן:

47 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: 2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: 3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: 4 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: 5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך: 6 ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת וישבם אנשי חיל ושמעתם שרי מקנה על אשר די: 7 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה: 8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיך: 9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חי ולא השיגו את ימי שני חי אבותי בימי מגוריהם: 10 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה: 11 וישב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחוזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: 12 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף: 13 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב: 14 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה: 15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף: 16 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף: 17 ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים ובהגלים בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא: 18 ויתתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גוייתנו ואדמתנו: 19 למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ויתן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם: 20 ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ויתתי הארץ לפרעה: 21 ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו: 22 רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם: 23 ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה: 24 והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: 25 ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: 26 וישם אתה יוסף לחלק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: 27 וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד: 28 ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: 29 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: 30 ושכבת עם אבותי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: 31 ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה: פ

46 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: 2 ויאמר אלהים | לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב | יעקב ויאמר הנני: 3 ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם: 4 אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: 5 ויקום יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: 6 ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו: 7 בבני ובניו אתו ובנות ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: 8 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן: 9 ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרן וכרמי: 10 ובני שמעון יומאל וימין ואהד ויכנ ויצחר ושאל בן הכנעניות: 11 ובני לוי גרשון קהת ומררי: 12 ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימית ער ואונן בארץ כנען והיו בני פרץ חצרן וחמוול: 13 ובני יששכר תולע ופוא ויוב ושמרון: 14 ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל: 15 אלה | בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש: 16 ובני גד צפון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי: 17 ובני אשר ימנה וישוה וישו ובריעה וישרח אחתם ובני בריעה חבר ומלפאל: 18 אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש: 19 בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן: 20 וילד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים: 21 ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד: 22 אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר: 23 ובני דן חשים: 24 ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: 25 אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה: 26 כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ורכו מלבד נשו בני יעקב כל נפש ששים ויש: 27 ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים: פ 28 ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: 29 ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צוארו ויברך על צוארו עוד: 30 ויאמר ישראל אל יוסף ואתה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי: 31 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואנידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי: 32 והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקורם וכל אשר להם הביאו: 33 והיה כי יקרא להם פרעה ואמר

48 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה וילקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים: 2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק וישראל וישב על

המטה: 3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי: 4 ויאמר אלי הנני מפרך והרבייתך ונתתיו לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחוזת עולם: 5 ועתה שני בניך הנוולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהויד: 6 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: 7 ואני | בבאי מפתן מטה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: 8 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה: 9 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם: 10 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: 11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך: 12 ויצא יוסף אתם מעם ברכו וישתחו לאפיו ארצה: 13 ויקח יוסף את שניהם את אפרים במינו משמאל וישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ויגש אליו: 14 וישלח וישראל את מינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור: 15 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה: 16 המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידעו לרב בקרב הארץ: 17 וירא יוסף כי ישות אביו יד מינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמר יד אביו ולהסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה: 18 ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים מינוך על ראשו: 19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וירעו יהיה מלא הגוים: 20 ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך וישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה: 21 ויאמר וישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם: 22 ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחת מידי האמרי בחרבי ובקשתי: 23 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: 24 הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל וישראל אביכם: 25 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: 26 פחו כמים אל תותר פי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עליה: 27 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם: 28 בסדם אל תבא נפשי בקהלים אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור: 29 ארוז אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם בעלוב ואפיצם בישראל: 30 יהודה אתה יודך אחיך ידך בערף אביך וישתחו לך בני אביך: 31 גור אריו יהודה מטורף בני עלית כרע רבץ כאריו וכלביא מי יקימנו: 32 לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולי יקחת עמים: 33 אסרף לגפן עורה ולשרקה בני אתנו כבס בנין לבשו ודמם ענבים סוטה: 34 חכילי עינים מיין ולבן שנים מחלב: 35 זבולן לחוף ימים ושכן והוא לחוף אגיות וירכתו על צידן: 36 יששכר חמר גרם רבץ בן המשפטים: 37 וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד: 38 דן ידון עמו כאחד שבטי ישראל: 39 יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארץ הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור: 40 לישועתך קויתי יהוה: 41 גד גדוד גודו והוא יגד עקב: 42 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלק: 43 נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר: 44 סן פרית יוסף בן פרית עלי עין בנות צעדה עלי שור: 45 וימררו ורבו

וישטמהו בעלי חצים: 24 ותשב באיתן קשתו ויפוז זרעו ידיו מידו אביר ועלוב משם רעה אבן ישראל: 25 מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: 26 ברכת אביך גברו על ברכת הוירי עד תאנת גבעת עולם תהיו לראש יוסף ולקדקד מזר אחיו: 27 בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: 28 כל אלה שבטני ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברח אתם: 29 ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: 30 במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחוזת קבר: 31 שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: 32 מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת: 33 ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו: 34

50 ויפל יוסף על פני אביו ויברך עליו וישק לו: 2 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל: 3 וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אותו מצרים שבועים יום: 4 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: 5 אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: 6 ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך: 7 ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה וקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: 8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרים עזבו בארץ גשן: 9 ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד: 10 ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים: 11 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן: 12 ויעשו בניו לו כן כאשר צונו: 13 וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחוזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא: 14 וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו: 15 וירא אחיו יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשיב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו: 16 ויצו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר: 17 כה תאמרו ליוסף אגא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויברך יוסף בדברם אליו: 18 וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: 19 ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: 20 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב: 21 ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם: 22 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: 23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: 24 ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד ופקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: 25 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד ופקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה: 26 וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים:

שמות

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: **2** ראובן שמעון לוי ויהודה: **3** יששכר זבולן ובנימן: **4** דן ונפתלי גד ואשר: **5** ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: **6** וימת יוסף וכל הדור ההוא: **7** ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו בממד מאד ותמלא הארץ אתם: **8** ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף: **9** ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: **10** הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שגאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ: **11** וישומו עליו שרי מסים למען ענותו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס: **12** וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: **13** ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך: **14** וימררו את חייהם בעבדה קשה בחומר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך: **15** ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפירה ושם השנית פועה: **16** ויאמר בילדכן את העברות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת היא וחייה: **17** ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים: **18** ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים: **19** ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כשנים המצרית העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו: **20** ויטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד: **21** ויהי כי יראו המילדת את האלהים ועש להם בתים: **22** ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון: **23** וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: **24** ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: **25** ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשים בה את הילד ותשים בסוף על שפת היאר: **26** ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו: **27** ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה: **28** ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: **29** ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד: **30** ותאמר לה בת פרעה לך ותלך העלמה ותקרא אתם אם הילד: **31** ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והיניקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו: **32** ויגדל הילד ותבא לו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו: **33** ויהי | בימים ההם ויגדל משה אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: **34** ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויר את המצרי ויטמנהו בחול: **35** ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: **36** ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: **37** וישמע פרעה את הדבר הזה ויקבש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדן וישב על הבאר: **38** ולכהן מדן שבע בנות ותבאנה ותלדנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן: **39** ויצאו הרעים ויגרשו ויקם משה וישען וישק את

18 ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: **19** ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן: **20** ויאמר אל בנתיו ואין למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם: **21** ויאמר משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה: **22** ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: **23** ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: **24** וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: **25** וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים: **26** ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדן וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה: **27** וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל: **28** ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה: **29** וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני: **30** ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא: **31** ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים: **32** ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני גשיו כי ידעתי את מכאבו: **33** ואד להצילו | מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבסי: **34** ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: **35** ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים: **36** ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים: **37** ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה: **38** ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת להם להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהים: **39** ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר: **40** לך ואספתי את זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים: **41** ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבסי אל ארץ זבת חלב ודבש: **42** ושמעו לקולך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: **43** ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: **44** ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבן ואחרי כן ישלח אתכם:

21 ונתתי את-חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכו לא תלכו ריקם: 22 ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי-כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על-בניכם ועל-בנותיכם ונצלתם את-מצרים: ויען משה ויאמר והן לא-יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא-נראה אליך יהוה: 2 ויאמר אליו יהוה מזה בדרך ויאמר מטה: 3 ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו: 4 ויאמר יהוה אל-משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו והיה למטה בכפו: 5 למען יאמינו כי-נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 6 ויאמר יהוה לו עוד הבא-נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוציאה והנה ידו מצרעת כשגל: 7 ויאמר השב ידך אל-חיקך וישב ידו אל-חיקו ויוציאה מחיקו והנה-שבה כבשרו: 8 והיה אם-לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האת הראשון והאמינו לקול האת האחרון: 9 והיה אם-לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקול ולקחת ממומי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן-היאר והיו לדם ביבשת: 10 ויאמר משה אל-יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל-עבדך כי כבד-פה וכבד לשון אנכי: 11 ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי-ישום אלים או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה: 12 ועתה לך ואנכי אהיה עם-פיך והוריתיך אשר תדבר: 13 ויאמר בי אדני שלח-נא ביד-תשלח: 14 ויחר-אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי-דבר ידבר הוא וגם הנה-הוא יצא לקראתך וראך ושמו בלבן: 15 ודברת אליו ושמת את-הדברים בפיו ואנכי אהיה עם-פיך ועם-פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון: 16 ודבר-הוא לך אל-העם והיה הוא יהיה דרך לפה ואתה תהיה לו לאלהים: 17 ואת-המטה הזה תקח בדרך אשר תעשה בו את-האתת: פ 18 וילך משה וישב | אל-יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל-אחי אשר-במצרים וראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: 19 ויאמר יהוה אל-משה במדון לך שב מצרים כי-מתו כל-האנשים המבקשים את-נפשך: 20 ויקח משה את-אשתו ואת-בניו וירכבם על-החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את-מטה האלהים בידו: 21 ויאמר יהוה אל-משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל-המפטים אשר-שמת בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את-לבו ולא ישלח את-העם: 22 ואמרת אל-פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל: 23 ואמר אליך שלח את-בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את-בנך בכרך: 24 והיה בדרך במלון ויפגשוהו יהוה ויבקש המיתו: 25 ותקח צפרה צר ותכרת את-ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי-חתן דמים אתה לי: 26 וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת: פ 27 ויאמר יהוה אל-אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשוהו בהר האלהים וישק לו: 28 ויגד משה לאהרן את-כל-דברי יהוה אשר שלחו ואת-כל-האתת אשר צוהו: 29 וילך משה ואהרן ויאספו את-כל-זקני בני ישראל: 30 וידבר אהרן את-כל-הדברים אשר-דבר יהוה אל-משה ויעש האתת לעיני העם: 31 ויאמן העם וישמעו כי-פקד יהוה את-בני ישראל וכי ראה את-עגלם ויקדו וישתחוו: 5 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל-פרעה כה-אמר יהוה אלהי ישראל שלח את-עמי ויחגו לי במדבר: 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקולו לשלח את-ישראל לא ידעתי את-יהוה וגם את-ישראל לא אשלח: 3 ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן-יפגענו בדברך או בחרב: 4 ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את-העם ממעשיו לכו לסבלתיכם: 5 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם: 6 ויצו פרעה ביום ההוא את-הנגשים בעם ואת-שטריו לאמר: 7 לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן: 8 ואת-מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו

עליהם לא תגרעו ממנו כי-נרפים הם על-כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו: 9 תכבד העבדה על-האנשים ויעשו-בה ואל-ישעו בדברי-שקר: 10 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל-העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן: 11 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר: 12 ויפץ העם בכל-ארץ מצרים לקושש קוש לתבן: 13 והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר-יום ביומו כאשר בהיות התבן: 14 וילכו שטריו בני ישראל אשר-שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם-תמול גם-היום: 15 ויבאו שטריו בני ישראל ויצעקו אל-פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך: 16 תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחסאת עמך: 17 ויאמר נרפים אתם נרפים על-כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה: 18 ועתה לכו עבדו ותבן לא-ינתן לכם ותכן לבנים תתנו: 19 ויראו שטריו בני-ישראל אתם ברע לאמר לא-תגרעו מלבניכם דבר-יום ביומו: 20 ויפגעו את-משה ואת-אהרן נציבים לקראתם בצאתם מאת פרעה: 21 ויאמרו אלהם ראי יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את-ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדי לתת-חרב בידם להרגנו: 22 וישב משה אל-יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני: 23 ומאז באתי אל-פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא-הצלת את-עמך: 6 ויאמר יהוה אל-משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארץ: פ 2 וידבר אלהים אל-משה ויאמר אליו אני יהוה: 3 וארא אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: 4 וגם הקמתי את-בריתי אתם לתת להם את-ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר-גרו בה: 5 וגם | אני שמעתי את-נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את-בריתי: 6 לכן אמר לבני-ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצילתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרע נטויה ובשפטים גדלים: 7 ולקחתי אתכם לילעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: 8 והבאתי אתכם אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה: 9 וידבר משה כן אל-בני ישראל ולא שמעו אל-משה מקוצר רוח ומעבדה קשה: פ 10 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 11 בא דבר אל-פרעה מלך מצרים וישלח את-בני ישראל מארצו: 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני-ישראל לא-שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים: פ 13 וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן ויצום אל-בני ישראל ואל-פרעה מלך מצרים להוציא את-בני ישראל מארץ מצרים: פ 14 אלה ראשי בית-אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוה חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן: 15 ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאל בן-הכנענית אלה משפחת שמעון: 16 ואלה שמות בני-לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה: 17 בני גרשון לבני ושמעו למשפחתם: 18 ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה: 19 ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם: 20 ויקח עמרם את-יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את-אהרן ואת-משה ושני חיי עמרם שבע ושלושים ומאת שנה: 21 ובני יצחק קרח ונפג וזכרי: 22 ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: 23 ויקח אהרן את-אלישבע בת-עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את-נדב ואת-אביהוא את-אלעזר ואת-איתמר: 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי: 25 ואלעזר בן-אהרן לקח לו מבת פוטיאל לו לאשה ותלד לו את-פניחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם: 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את-בני ישראל מארץ מצרים על-צבאתם: 27 הם המדברים אל-פרעה מלך-מצרים להוציא את-בני ישראל

ממצרים הוא משה ואהרן: 28 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים: פ 29 וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך: 30 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה: פ 7 ואמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: 2 אתה תדבר את כל אשר אצוה ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארץ: 3 ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים: 4 ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: 5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם: 6 ועש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: 7 ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה: 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 9 כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטף והשלך לפני פרעה יהי לתנין: 10 ויבא משה ואהרן אל פרעה ועשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטוה לפני פרעה ולפני עבדיו והי לתנין: 11 ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ועשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן: 12 וישליכו איש מטוה והיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטתם: 13 ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: פ 14 ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם: 15 לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך: 16 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעתי עד כה: 17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה | במטה אשר בידו על המים אשר ביאר ונהפכו לדם: 18 והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר: ס 19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטף ונטה ידך על מימי מצרים על נהרותם | על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם והיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: 20 ועשו כן משה ואהרן כאשר | צוה יהוה וידם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם: 21 והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר והי הדם בכל ארץ מצרים: 22 ועשו כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: 23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת: 24 ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות ממימי היאר: 25 וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר: פ 26 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני: 27 ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים: 28 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדך ובעמך ובתנורך ובמשארותיך: 29 ובכה ובעמך ובכל עבדך ועלו הצפרדעים: 8 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטף על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים: 2 ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים: 3 ועשו כן חרטמים בלטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים: 4 ויקרא פרעה למשה ואלההו ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבח ליהוה: 5 ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי | אעתיך לך ולעבדך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומביתך רק ביאר תשארנה: 6 ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו: 7 וסרו הצפרדעים ממך ומביתך ומעבדך ומעמך רק ביאר תשארנה: 8 ויצא משה

ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה: 9 ועש יהוה כדבר משה וימותו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות: 10 ויצברו אתם חמרים חמרים ותבאש הארץ: 11 וירא פרעה כי היתה הרחוקה והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ס 12 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטף וקח את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים: 13 ועשו כן ויט אהרן את ידו במטוה ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים: 14 ועשו כן חרטמים בלטיהם להוציא את הכנפים ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה: 15 ויאמרו חרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ס 16 ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: 17 כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח בך ובעבדך ובעמך ובביתך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה: 18 והפילתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: 19 ושמתי פדת בן עמי ובין עמך למחר יהיה האת הנה: 20 ועש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב: 21 ויקרא פרעה אל משה ואלההו ויאמר לכו וזבח לאלהיכם בארץ: 22 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: 23 דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: 24 ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי: 25 ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתני אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יספ פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה: 26 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה: 27 ועש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: 28 ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם: פ 9 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: 2 כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם: 3 הנה יד יהוה הויה במקונך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: 4 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבנו ישראל דבר: 5 וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: 6 ועש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד: 7 וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם: פ 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה: 9 והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשתין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים: 10 ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקו אתו משה השמימה והי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה: 11 ולא יכלו חרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטום ובכל מצרים: 12 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה: ס 13 ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: 14 כן | בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ: 15 כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ: 16 ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ: 17 עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם: 18 הנני

ממטיר כעת מחור ברד כבד מאד אשר לא היה כמזהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה: 19 ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה ויבד עלהם הברד ומתו: 20 הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים: 21 ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה: 22 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים: 23 ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קולת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: 24 והיה ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמזהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי: 25 ויהי הברד בכל עשב השדה את הברד ואת כל עץ השדה שבר: 26 רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד: 27 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים: 28 העתירו אל יהוה ורוב מהות קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד: 29 ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ: 30 ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים: 31 והפשתה והשערה נכתה כי השערה אבי והפשתה גבעל: 32 והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה: 33 ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה: 34 וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: 35 ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה: פ

10

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרב: 2 ולמען תספור באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה: 3 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העבריים עדי מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני: 4 כי אם מאן אתה לשלח את עמי הניני מביא מחור ארבה בגבלך: 5 וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה: 6 ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבותיך ואבות אבותיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: 7 ויאמרו עבדי פרעה אליו עדי מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים: 8 וישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים: 9 ויאמר משה בנערנו ובזקנינו נלך בבלינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו: 10 ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם: 11 לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקושים ויגרש אתם מאת פני פרעה: פ 12 ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד: 13 ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה רוח הקדים נשא את הארבה: 14 ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמזהו ואחריו לא יהיה כן: 15 ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים: 16 וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: 17 ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו

ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: 18 ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה: 19 ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעוהו וימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים: 20 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: פ 21 ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך: 22 ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים: 23 לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם: 24 ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם: 25 ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו: 26 וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נלח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה: 27 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם: 28 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תספך ראות פני כי ביום ראות פני תמות: 29 ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פני: פ

11

ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלווה כלה גרש ויגרש אתכם מזה: 2 דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב: 3 ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם: ס 4 ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: 5 ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אתר הרחיים וכל בכור בהמה: 6 והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמזהו לא נהיתה וכמזהו לא תספך: 7 ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: 8 ויורדו כל עבדיך אלה אלי והשתחווי לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף: פ 9 ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים: 10 ומשה ואהרן עשו את כל המפיתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו: פ

12

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: 2 החדש הזה לכם חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: 3 דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית: 4 ואם ימעט הבית מהות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשתי איש לפי אכלו תכסו על השנה: 5 שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו: 6 והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: 7 ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אותו בהם: 8 ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלו: 9 אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו: 10 ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר באש תשרפו: 11 וככה תאכלו אותו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אותו בחפזון פסח הוא ליהוה: 12 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: 13 והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בככם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים: 14 והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אותו חג ליהוה לדורותיכם חקת עולם תחגוהו: 15 שבעת ימים מצות תאכלו אף ביום הראשון תשבותו שאר מבתים כי כל אכל חמץ ובכרתה הנפש ההוא מישאל מיום הראשון עד יום השבע: 16 וביום הראשון מקרא קדש וביום

השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: 17 ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדורותיכם חקת עולם: 18 בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: 19 שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש הוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ: 20 כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: פ 21 ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח: 22 ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: 23 ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: 24 ושמרתם את הדבר הזה לחק דרך ולבני עד עולם: 25 והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: 26 והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: 27 ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפן את מצרים ואת בתינו הצילו ויקד העם וישתחוו: 28 וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו: ס 29 והי | בחצי הלילה יהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: 30 וקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ויתהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת: 31 ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם: 32 גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי: 33 ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים: 34 וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על שכמם: 35 ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: 36 ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים: פ 37 ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף: 38 וגם ערב רב עלה אתם וצאן וקור מקנה כבד מאד: 39 ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: 40 ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: 41 והי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה והי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: 42 ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדירתם: פ 43 ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: 44 וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אלו או יאכל בו: 45 תושב ושכיר לא יאכל בו: 46 בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו: 47 כל עדת ישראל יעשו אתו: 48 וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל עבד לא יאכל בו: 49 תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם: 50 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו: ס 51 והי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: פ

14 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל וישבו ויחננו לפני פי החירית בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחננו על הים: 3 ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: 4 ויחזקתי את לב פרעה וירדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן: 5 ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך ללב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: 6 ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: 7 ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו: 8 ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: 9 וירדפו מצרים אחריהם וישגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירית לפני בעל צפן: 10 ופרעה הקריב וישא בני ישראל את עיניהם והנה מצרים | נסע אחריהם ויראו מאד וייעקבו בני ישראל אל יהוה: 11 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: 12 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר: 13 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד עולם: 14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון: פ 15 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו: 16 ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: 17 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: 18 וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: 19 ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: 20 ויבא בן | מחנה מצרים ובין מחנה ישראל והי הענן והחושך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה: 21 ויש משה את ידו על הים ויולך יהוה | את הים ברוח קדים עזה

השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: 17 ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדורותיכם חקת עולם: 18 בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: 19 שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש הוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ: 20 כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: פ 21 ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח: 22 ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: 23 ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: 24 ושמרתם את הדבר הזה לחק דרך ולבני עד עולם: 25 והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: 26 והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: 27 ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפן את מצרים ואת בתינו הצילו ויקד העם וישתחוו: 28 וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו: ס 29 והי | בחצי הלילה יהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: 30 וקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ויתהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת: 31 ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם: 32 גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי: 33 ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים: 34 וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על שכמם: 35 ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: 36 ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים: פ 37 ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף: 38 וגם ערב רב עלה אתם וצאן וקור מקנה כבד מאד: 39 ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: 40 ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: 41 והי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה והי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: 42 ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדירתם: פ 43 ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: 44 וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אלו או יאכל בו: 45 תושב ושכיר לא יאכל בו: 46 בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו: 47 כל עדת ישראל יעשו אתו: 48 וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל עבד לא יאכל בו: 49 תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם: 50 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו: ס 51 והי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: פ

13 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 קדש די כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: 3 ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: 4 היום אתם יצאים בחדש האביב: 5 והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הַכְּנַעַנִי והחתי והאמרי והחוי והיבסי אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ

כל־הלילה וישם את־הים לחרבה ויבקעו המים: 22 ויבאו בני־ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חמה מימנם ומשמאלם: 23 וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל־תוך הים: 24 ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל־מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: 25 ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים פ 26 ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך על־הים וישבו המום על־מצרים על־רכבו ועל־פרשיו: 27 ויט משה את־ידו על־הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את־מצרים בתוך הים: 28 וישבו המים ויכסו את־הרכב ואת־הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא־נשאר בהם עד־אחד: 29 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימנם ומשמאלם 30 ויושע יהוה ביום ההוא את־ישראל מיד מצרים וירא ישראל את־מצרים מת על־שפת הים: 31 וירא ישראל את־היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את־יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו: פ

15

אז ישיר־משה ובני ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשרה ליהוה כי־גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: 2 עזי וזמרת יהי ויהי לילי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארמקנהו: 3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו: 4 מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים־סוף: 5 תהמת וכסימו ירדו במצולת כמו־אבן: 6 ימינה יהוה נאדרי בכח ימינה יהוה תרעץ אויב: 7 וברב גאונה תהרס קמיק תשלח חרנה יאכלמו קקש: 8 וברוח אפיק נערמו מים נצבו כמו־גד נזלים קפאי תהמת בלב־ים: 9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: 10 נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים: 11 מי־כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נושא תהלת עשה פלא: 12 נטית ימונה תבלעמו ארץ: 13 נחית בחסדך עם־זו גאלת נהלת בעוזך אל־נוה קדשך: 14 שמעו עמים ירזון חיל אחז ישיבי פלשת: 15 אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמוגו כל ישיבי כנען: 16 תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד־יעבר עמך יהוה עד־יעבר עם־זו קנית: 17 תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכן לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני פוננו ידך: 18 יהוה | ימלך לעלם ועד: 19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את־מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: פ 20 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את־התף בידה ותצאן כל־הנשים אחריה בתפים ובמחלות: 21 ותען להם מרים שירו ליהוה כי־גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: ס 22 ויסע משה את־ישראל מים־סוף ויצאו אל־מדבר־שור וילכו שלשת־ימים במדבר ולא־מצאו מים: 23 ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על־כן קרא־שמה מרה: 24 וילנו העם על־משה לאמר מה־נשתה: 25 ויצעק אל־יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל־המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט וישם נסוהו: 26 ויאמר אם־שמוע תשמע לקול | יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל־חקיו כל־המחלה אשר־שמתי במצרים לא־אשים עליך כי אני יהוה רפאך: ס 27 ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו־שם על־המים:

16

ויסעו מאילים ויבאו כל־עדת בני־ישראל אל־מדבר־סין אשר בין־אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: 2 וילינו כל־עדת בני ישראל על־משה ועל־אהרן במדבר: 3 ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על־סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי־הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את־כל־הקהל הזה ברעב: ס 4 ויאמר יהוה אל־משה הנני ממטיר לכם לחם מן־השמים ויצא העם ולקטו דבר־יום ביום למען אנסוהו הילך בתורתו

אם־לא: 5 והיה ביום הששי והכינו את אשר־יבאו והיה משנה על אשר־ילקטו יום | יום: ס 6 ויאמר משה ואהרן אל־כל־בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: 7 ובלקר וראיתם את־כבוד יהוה בשמעו את־תלנתיכם על־יהוה ונחנו מה כי תלנו עלינו: 8 ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את־תלנתיכם אשר־אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על־יהוה: 9 ויאמר משה אל־אהרן אמר אל־כל־עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: 10 ויהי כדבר אהרן אל־כל־עדת בני ישראל ויפנו אל־המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן: פ 11 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 12 שמעתי את־תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בן הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: 13 ויהי בערב ותעל השלל ותכס את־המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: 14 ותעל שכבת הטל והנה על־פני המדבר דק מחספס דק ככפר על־הארץ: 15 ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל־אחיו מן הוא כי לא ידעו מה־הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: 16 זה הדבר אשר ציה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו: 17 ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעוט: 18 וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעוט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: 19 ויאמר משה אלהם איש אל־יותר ממנו עד־בקר: 20 ולא שמעו אל־משה ויותרו אנשים ממנו עד־בקר ויום תולעים ויבאש ויקצר עליהם משה: 21 וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונמס: 22 והי | ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל־נשיא העדה ויגידו למשה: 23 ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר־תאפו אפו ואת אשר־תבשלו בשלו ואת כל־העדף יניחו לכם למשמרת עד־הבקר: 24 ויניחו אתו עד־הבקר כאשר ציה משה ולא הבאיש ורמה לא־היתה בו: 25 ויאמר משה אכלוהו היום כי־שבת היום ליהוה היום לא תמצאוהו בשדה: 26 ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: 27 ויהי ביום השביעי יצאו מן־העם ללקט ולא מצאו: ס 28 ויאמר יהוה אל־משה עד־אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי: 29 ראו כי יהוה נתן לכם השבת על־כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו | איש תחיתו אל־יצא איש ממקומו ביום השביעי: 30 וישבתו העם ביום השביעי: 31 ויקראו בית ישראל את־שמו מן והוא קרע גד לבן וטעמו כצפיות בדבש: 32 ויאמר משה זה הדבר אשר ציה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען | יראו את־הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים: 33 ויאמר משה אל־אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: 34 כאשר ציה יהוה אל־משה ויניחוהו אהרן לפני העדת למשמרת: 35 ובני ישראל אכלו את־המן ארבעים שנה עד־באם אל־ארץ נושבת את־המן אכלו עד־באם אל־קצה ארץ כנען: 36 והעמר עשרית האפה הוא: פ

17

ויסעו כל־עדת בני ישראל ממדבר־סין למסעיהם על־פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתת העם: 2 וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה־תריבון עמדי מה־תנסון את־יהוה: 3 ויצמא שם העם למים וילן העם על־משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקוני בצמא: 4 ויצעק משה אל־יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני: 5 ויאמר יהוה אל־משה עבר לפני העם וקח אתך מוקני ישראל ומטך אשר הכית בו את־היאר קח בידך והלכת: 6 הנני עמד לפניך שם | על־הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל: 7 ויקרא שם המקום מסה ומריבה על־רוב | בני ישראל ועל

נסתם את יהוה לאמר הושי יהוה בקרבנו אם אין: פ 8 ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים: 9 ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי: 10 ועש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: 11 והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: 12 וידו משה כבדו ויקחו אבן וישמו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בדיו מזה אחד ומזה אחד והיו ידיו אמונה עד בא השמש: 13 ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: פ 14 ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמה את זכר עמלק מתחת השמים: 15 ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה | נסיו: 16 ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר: פ

האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: 4 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: 5 ועתה אם שמעו תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ: 6 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: 7 ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה: 8 ויענו כל העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשב משה את דברי העם אל יהוה: 9 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה: 10 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: 11 והיו נכנים ליום השלישי כי | ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני: 12 והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: 13 לא תגע בא יד כי סקול וסקל או ירה יורה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היבל המה יעלו בהר: 14 וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם וכבסו שמלתם: 15 ויאמר אל העם היום נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: 16 והיו ביום השלישי בהית הבקור והיה קולת וברקים וענן כבד על ההר וקול שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: 17 ויצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: 18 והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ועל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: 19 והיה קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יענו בקול: 20 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה: 21 ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב: 22 וגם הכהנים הנגשים אל יהוה ויתקדשו פן יפרץ בהם יהוה: 23 ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אלה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: 24 ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בהם: 25 וירד משה אל העם ויאמר אליהם: פ

18 וישמעו יתרו חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים: 2 ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה: 3 ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: 4 ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה: 5 ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים: 6 ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: 7 ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האלה: 8 ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה: 9 ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: 10 ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים: 11 עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: 12 ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל | זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים: 13 והיו ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב: 14 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב: 15 ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים: 16 כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בן איש ובן רעהו והודעתי את חקן האלהים ואת תורתיו: 17 ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: 18 נכל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך: 19 עתה שמע בקולי איעצך והיה אלהים עמך יהיה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים: 20 והזהרתה אתם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ולכו בה ואת המעשה אשר יעשון: 21 ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל וראי אלהים אנשי אמת שגאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: 22 ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יבאו אליך וכל הדבר הקטן ושפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך: 23 אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא בשלום: 24 וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: 25 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: 26 ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה וביאון אל משה וכל הדבר הקטן ושפטו הם: 27 וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו: פ

20 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: ס 2 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתך מארץ מצרים מבית עבדים: 3 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: 4 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: 5 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: 6 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: ס 7 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא יקרה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: פ 8 זכור את יום השבת לקדשו: 9 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: 10 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה | ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך: 11 כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו: ס 12 כבד את אביך ואת אמך למען יארכו ימיו על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ס 13 לא תרצח: ס 14 לא תנאף: ס 15 לא תגנב: ס 16 לא תענה ברעך עד שקר: ס 17 לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך: פ 18 וכל העם ראים את הקולות ואת הליפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: 19 ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: 20 ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיו יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: 21 ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים: פ 22 ויאמר יהוה אל

19 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: 2 ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחבו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר: 3 ומשה עלה אל

משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם: 23 לא תעשוני אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: 24 מזבח אדמה תעשה לוי וזבחת עליו את עלותיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אפיר את שמי אבוא אליך וברכתך: 25 ואם מזבח אבנים תעשה לוי לא תבנה אתהן מזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה: 26 ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו: פ

21

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: 2 כי תקנה עבד עברי ישש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: 3 אם נגפן יבא נגפן יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: 4 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא נגפן: 5 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: 6 והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: 7 וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: 8 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: 9 ואם לבנו יעדה כמשפט הבנות יעשה לה: 10 אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: 11 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: 12 מכה איש ומת מות יומת: 13 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתו לך מקום אשר ינוס שמה: 14 וכי יוד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: 15 ומכה אביו ואמו מות יומת: 16 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: 17 ומקלל אביו ואמו מות יומת: 18 וכי יריב אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: 19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ורפא: 20 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ונקם: 21 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: 22 וכי יצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים: 23 ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: 24 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: 25 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: 26 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: 27 ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: 28 וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול וסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: 29 ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור וסקל וגם בעליו וימות: 30 אם כפר וישת עליו ונתן פדיו נפשו ככל אשר יישת עליו: 31 או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: 32 אם עבד יגח השור או אמה כסף | שלשים שקלים יתן לאדניו והשור וסקל: 33 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור: 34 בעל הבור ישלם כסף וישב לבעליו והמת יהיה לו: 35 וכי יגף שור איש את שור רעהו ומכרו את השור החי וחיץ את כספו וגם את המת וחיץ: 36 או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו: 37 כי יגנב איש שור או שיה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה:

22

אם במחנתך ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: 2 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנותו: 3 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שיה חיים שנים ישלם: 4 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: 5 כי תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבערה: 6 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמור וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: 7 אם

לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: 8 על כל דבר פשע על שור על חמור על שיה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו: 9 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שיה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: 10 שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: 11 ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: 12 אם טרף יטרף ויבאהו עד הטרפה לא ישלם: 13 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם: 14 אם בעליו עמו לא ישלם אם שכור הוא בא בשכרו: 15 וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ומהרנה לו לאשה: 16 אם מאן ומאן אביה לתתה לו כסף ישלם כמהר הבתולת: 17 מכשפה לא תחיה: 18 כל שכב עם בהמה מות יומת: 19 זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו: 20 וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: 21 כל אלמנה ויתום לא תענון: 22 אם ענה תענה אותו כי אם צעק וצעק אלי שמע אשמע צעקתו: 23 וחרה אפי והרגתי אתכם בחורב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: 24 אם כסף | תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימוני עליו נשה: 25 אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: 26 כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: 27 אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: 28 מלאתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לו: 29 כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לו: 30 ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלקו אתו: 31

23

לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס: 2 לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנגות אחרי רבים להטות: 3 ודל לא תהדר בריבו: 4 כי תפגע שור איבך או חמורו תעה השב תשיבנו לו: 5 כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: 6 לא תטה משפט איבך בריבו: 7 מדבר שקר תרחק ונקו וצדיק אל תהדר כי לא אצדיק רשע: 8 ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחיים ויסלף דברי צדיקים: 9 וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: 10 ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: 11 והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו איבני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: 12 ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך וינפש בן אמתך והגר: 13 ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכרו לא ישמע על פיך: 14 שלש רגלים תחג לי בשנה: 15 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: 16 וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באסף את מעשיך מן השדה: 17 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן | יהוה: 18 לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא יליו חלב חגי עד בקר: 19 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: 20 הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: 21 השמר מפניו ושמע בקולו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבן: 22 כי אם שמע תשמע בקולו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איבך וצרתי את צרריך: 23 כי יקר מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבوسی והכחדתי: 24 לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם: 25 ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסרתי מחלה מקרבך: 26 לא תהיה משכלה ועקרה

בארץ את מספר ימיו אמלא: 27 את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל איובך אליך ערף: 28 ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החיו את הכנעני ואת החתי מלפניך: 29 לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: 30 מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפריה ונחלת את הארץ: 31 ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתיים וממדבר עד הנגה כי | אתן בידכם את ישרי הארץ וגרשתמו מפניך: 32 לא תכרת להם ולא יהיה ברית: 33 לא ישבו בארץ פן יחטיו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש: פ

24

ואל משה אמר עלה אל יהוה ואתה ואהרן נב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק: 2 ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו: 3 ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים וען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה: 4 ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתי עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: 5 וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים: 6 ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח: 7 ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: 8 ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה: 9 ועל משה ואהרן נב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: 10 ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: 11 ואל אצולו בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו: 12 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם: 13 ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים: 14 ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם: 15 ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר: 16 וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: 17 ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: 18 ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה: פ

25

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לזב תקחו את תרומתי: 3 ואת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: 4 ותכלת וארגמן ותולעת שני וישש ועזים: 5 וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: 6 שמן למאך בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 7 אבני ששה ואבני מלאים לאפד ולחשן: 8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: 9 ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: 10 ועשו ארון עצי שטים אמתיים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: 11 וצפית אתו זהב טהור מביט ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: 12 ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתי ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: 13 ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: 14 והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון בהם: 15 בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו: 16 ונתת אל הארון את העדת אשר אתן אליך: 17 ועשית כפרת זהב טהור אמתיים וחצי ארצה ואמה וחצי רחבה: 18 ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: 19 ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו: 20 והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים: 21

ונתת את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תתן את העדת אשר אתן אליך: 22 ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: פ 23 ועשית שלחן עצי שטים אמתיים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: 24 וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: 25 ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב: 26 ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו: 27 לעמדת המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן: 28 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בם את השלחן: 29 ועשית קערותיו וכפתיו וקשותיו ומנקותיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם: 30 ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד: פ 31 ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ויכה וקנה גביעה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: 32 וששה קנים יצאים מצדיה שלשה | קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: 33 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח פן לששת הקנים היצאים מן המנרה: 34 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: 35 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן המנרה: 36 כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: 37 ועשית את גרתיה שבעה והעלה את גרתיה והאיר על עבר פניה: 38 ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: 39 ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה: 40 וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר: ס

26

ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משוך ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: 2 ארך | היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת: 3 חמש היריעת תהיין חברת אשה אל אחתה וחקמי יריעת חברת אשה אל אחתה: 4 ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: 5 חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה: 6 ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד: פ 7 ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם: 8 ארך | היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: 9 וחברת את חמש היריעת לזב ואת שש היריעת לזב וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל: 10 ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה האחת הקיצונה בחברת וחמשים ללאת על שפת היריעה החברת השנית: 11 ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה אחד: 12 וסרו העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת תסרו על אחרי המשכן: 13 והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: 14 ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: פ 15 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: 16 עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: 17 שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה פן תעשה לכל קרשי המשכן: 18 ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: 19 וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו: 20 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש: 21 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: 22 ולירכתי

המשכן ימה תעשה ששה קרשים: 23 ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים: 24 והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו: 25 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: 26 ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד: 27 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה: 28 והבריח התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה: 29 ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב: 30 והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: 31 ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב יעשה אתה כרבים: 32 ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף: 33 ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים: 34 ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים: 35 ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון: 36 ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה רקם: 37 ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם חמשה אדני נחשת: 38

27

ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלוש אמות קמתו: 2 ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת: 3 ועשית סירתיו לדשנו ועיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כלי תעשה נחשת: 4 ועשית לו מכבד מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעות נחשת על ארבע קצותיו: 5 ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: 6 ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת: 7 והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעות המזבח בשאת אתו: 8 נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו: 9 ועשית את חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משור מאה באמה ארך לפאה האחת: 10 ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: 11 וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: 12 ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה: 13 ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: 14 וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: 15 ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: 16 ולשער החצר מסך | עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: 17 כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת: 18 ארך החצר מאה באמה ורחב | חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משור ואדניהם נחשת: 19 לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכל יתדיתו וכל יתדת החצר נחשת: 20 ואתה תצוה | את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: 21 באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערה אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל: 22

28

ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו ואתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: 2 ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: 3 ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי: 4 ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן

אחיו ולבניו לכהנו לי: 5 והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש: 6 ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב: 7 שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר: 8 וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור: 9 ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: 10 ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם: 11 מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם: 12 ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרן: 13 ועשית משבצת זהב: 14 ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת העבת על המשבצת: 15 ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור תעשה אתו: 16 רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו: 17 ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: 18 והטור השני נפק ספיר ויהלם: 19 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: 20 והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם: 21 והאבנים תהיין על שמת בני ישראל שתיים עשרה על שמותם פתוחי חותם איש על שמו תהיין לשני עשר שבט: 22 ועשית על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: 23 ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן: 24 ונתתה את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעות אל קצות החשן: 25 ואת שתי קצות שתי העבתות תתן על שתי המשבצות ונתתה על כתפות האפד אל מול פניו: 26 ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביה: 27 ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפוד ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד: 28 וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד: 29 ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרן לפני יהוה תמיד: 30 ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד: 31 ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת: 32 והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע: 33 ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב: 34 פעמני זהב ורמון פעמני זהב ורמון על שולי המעיל סביב: 35 והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות: 36 ועשית ציצ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה: 37 ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה: 38 והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה: 39 ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם: 40 ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: 41 והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי: 42 ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו: 43 והיו על אהרן ועל בניו בבגם | אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחיו: 44

29

וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח
 פר אחד בן בקר ואילים שנים תמימים: 2 ולחם מצות
 וחלת מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים
 תעשה אתם: 3 ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל
 ואת הפר ואת שני האילים: 4 ואת אהרן ואת בניו תקרב אל
 פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: 5 ולקחת את הבגדים
 והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד
 ואת החשן ואפדת לו בחשב האפד: 6 ושמת המצנפת על ראשו
 ונתת את נזר הקדש על המצנפת: 7 ולקחת את שמן המשחה
 ויצקת על ראשו ומשחת אתו: 8 ואת בניו תקרב והלבשתם
 כתנת: 9 וחרגת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבלת
 והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו: 10
 והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם
 על ראש הפר: 11 ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד:
 12 ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת
 כל הדם תשפך אל יסוד המזבח: 13 ולקחת את כל החלב
 המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכליות ואת
 החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה: 14 ואת בשר הפר ואת
 ערו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא: 15 ואת
 האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל:
 16 ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב:
 17 ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וקרעו ונתת על נתחיו
 ועל ראשו: 18 והקטר את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה
 ריח ניחוח אשה ליהוה הוא: 19 ולקחת את האיל השני וסמך
 אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: 20 ושחטת את האיל
 ולקחת מדמו ונתתה על תנוך און אהרן ועל תנוך און בניו
 הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את
 הדם על המזבח סביב: 21 ולקחת מן הדם אשר על המזבח
 ומשמן המשחה והיית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי
 בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו: 22 ולקחת מן
 האיל החלב והאילה ואת החלב | המכסה את הקרב ואת יתרת
 הכבד ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלהן ואת שוק הימין
 כי איל מלאים הוא: 23 וכבר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת
 ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה: 24 ושמת הכל על כפי
 אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה: 25 ולקחת
 אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה
 אשה הוא ליהוה: 26 ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר
 לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה: 27 וקדשת
 את | חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הוצף ואשר הורם
 מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו: 28 והיה לאהרן ולבניו
 לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת
 בני ישראל מזבחני שלמיהם תרומתם ליהוה: 29 ובגדי הקדש אשר
 לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בם את ידם: 30
 שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד
 לשרת בקדש: 31 ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקום
 קדש: 32 ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל
 פתח אהל מועד: 33 ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם
 לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם: 34 ואם יוותר מבשר
 המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הותר באש לא יאכל
 כי קדש הוא: 35 ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי
 אתכם שבעת ימים תמלא ידם: 36 ופר חטאת תעשה ליום על
 הכפרים וחסאת על המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו: 37
 שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש
 קדשים כל הנגע במזבח יקדש: 38 וזה אשר תעשה על המזבח
 כבשים בני שנה שנים ליום תמיד: 39 את הכבש האחד תעשה
 בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: 40 ועשרן סלת בלול

בשמן כתית רבע ההין ונסך רבעית ההין יין לכבש האחד: 41 ואת
 הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה
 תעשה לה לריח ניחוח אשה ליהוה: 42 עלת תמיד לדרתיכם פתח
 אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם: 43
 ונעדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי: 44 וקדשתי את אהל
 מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי: 45
 ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: 46 וידעו כי אני יהוה
 אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה
 אלהיהם: פ

30

ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו: 2
 אמה ארכו ואמה רחבו רבע יהיה ואמתים קמתו ממנו
 קרנתיו: 3 וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קורתיו סביב ואת
 קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב: 4 ושתי טבעת זהב תעשה לו |
 מתחת לזרו על שתי צלעותיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים
 לבדים לשאת אתו בהמה: 5 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית
 אתם זהב: 6 ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני
 הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה: 7 והקטיר עליו
 אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנזת יקטירנה: 8
 ובהעלת אהרן את הנזת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני
 יהוה לדרתיכם: 9 לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך
 לא תסכו עליו: 10 וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם
 חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים
 הוא ליהוה: פ 11 וידבר יהוה אל משה לאמר: 12 כי תשא את
 ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד
 אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: 13 זה | יתנו כל העבר
 על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל
 מחצית השקל תרומה ליהוה: 14 כל העבר על הפקדים מן
 עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: 15 העשיר לא ירבה והדל
 לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על
 נפשתיכם: 16 ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת
 אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה
 לכפר על נפשתיכם: פ 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 18 ועשית
 כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין
 המזבח ונתת שמה מים: 19 ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם
 ואת רגליהם: 20 בבאם אל אהל מועד ורחצו מים ולא ימתו או
 בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה: 21 ורחצו ידיהם
 ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם: פ 22
 וידבר יהוה אל משה לאמר: 23 ואתה קח דרך בשמים ראש מר
 דרור חמש מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה
 בשם חמשים ומאתים: 24 וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן
 זית הין: 25 ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה
 רקח שמן משחת קדש יהיה: 26 ומשחת בו את אהל מועד ואת
 ארון העדת: 27 ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת
 כליה ואת מזבח הקטרת: 28 ואת מזבח העלה ואת כל כליו
 ואת הכיור ואת כנו: 29 וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע
 בהם יקדש: 30 ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן
 לי: 31 ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי
 לדרתיכם: 32 על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו
 קדש הוא קדש יהיה לכם: 33 איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן
 ממנו על זר ונכרת מעמו: ס 34 ויאמר יהוה אל משה קח דרך
 סמים נטף | ושחלת וסחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה: 35
 ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: 36
 ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר
 אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: 37 והקטר את אשר תעשה
 במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה: 38 איש אשר
 יעשה כמוה להריח בה ונכרת מעמו: ס

31

וידבר יהוה אל משה לאמר: ² ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: ³ ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה: ⁴ לחשב מחשבת לעשות זהב ובכסף ובנחשת: ⁵ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה: ⁶ ואני הנה נתתי את אהליאב בן אחיסומר למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך: ⁷ את | אהל מועד ואת הארון לעדת ואת הפפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל: ⁸ ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת: ⁹ ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו: ¹⁰ ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בני לכהן: ¹¹ ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתך ועשו: ¹² פ ויאמר יהוה אל משה לאמר: ¹³ ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתים לדעת כי אני יהוה מקדשכם: ¹⁴ ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלילה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה וביום השביעי שבת מקרב עמיה: ¹⁵ ששת ימים עשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: ¹⁶ ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: ¹⁷ ביני וביני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: ¹⁸ ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים:

32

וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום | עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה | משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ² ויאמר אלהם אהרן פרקו נמי זההב אשר באזני נשילכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי: ³ ויתפרקו כל העם את נמי הזהב אשר באזניהם וביאו אל אהרן: ⁴ ויקח מידם ויצר אתו בחרט ועשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: ⁵ וירא אהרן ויבן מזבח לפני ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: ⁶ וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: ⁷ פ וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: ⁸ סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: ⁹ ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: ¹⁰ ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: ¹¹ ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: ¹² למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: ¹³ זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בר ואתדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: ¹⁴ וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: ¹⁵ פ ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים: ¹⁶ והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת: ¹⁷ וישמע והושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה: ¹⁸ ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: ¹⁹ והיה כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר: ²⁰ ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: ²¹ ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדולה: ²² ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא:

וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־זֶה | מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מַה־הָיָה לוֹ: ²⁴ וַאֲמַר לָהֶם לָמָּה זֶה־בְּתִפְרִיקוּ וַיִּתְּנוּ־לִי וַאֲשַׁלְכֶהוּ בְּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעַגֹל הַזֶּה: ²⁵ וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת־הָעַם כִּי־פָרַע הוּא כִּי־פָרַעְהָ אַהֲרֹן לְשִׁמְצָה בְּקִמְיָהֶם: ²⁶ וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה אֵלֵי וַיֹּאסְפוּ־אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֵוִי: ²⁷ וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ־עִלְיָו וַיִּרְכּוּ עִבְרֹו וְשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לְשַׁעַר בְּמַחֲנֶה וְהִרְגוּ אִישׁ־אֶת־אָחָיו וְאִישׁ־אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ־אֶת־קָרְבּוֹ: ²⁸ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־לֵוִי כַּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן־הָעַם בַּיּוֹם הַהוּא כְּשִׁלְשֶׁת אֲלָפֵי אִישׁ: ²⁹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֵלֹא יָדַעְתֶּם הַיּוֹם לַיהוָה כִּי אִישׁ בִּבְנֹו וּבְאָחָיו וּלְתַת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרַכָּה: ³⁰ וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעַם אַתֶּם חֲטַאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה וְעַתָּה אֶעֱלֶה אֶל־יְהוָה אֹלֵי אֲכַפְרָה בְּעַד חֲטַאתְכֶם: ³¹ וְנֹשֵׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנָא חֲטָא הָעַם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב: ³² וְעַתָּה אִם־תִּשָּׂא חֲטַאתֶם וְאִם־אֵין מַחְנֵי נָא מִסַּפְרֶךָ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ: ³³ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חֲטָא לִי אֲמַחְנֵה מִסַּפְרִי: ³⁴ וְעַתָּה לך | נַחֵה אֶת־הָעַם אֶל אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לך הִנֵּה מִלֹּאֲכִי יִלְךְ לִפְנֶיךָ וּבַיּוֹם פְּקֹדֵי וּפְקֹדֵי עֲלֵיהֶם חֲטַאתֶם: ³⁵ וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־הָעַם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעַגֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן: ^ס

33

וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: ² ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסני: ³ אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך: ⁴ וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדין עליו: ⁵ ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף וגע אדך אעלה בקרבך וכליתך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה דך: ⁶ ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב: ⁷ ומשה יקח את האהל ונטה לו | מתוך למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מתוך למחנה: ⁸ והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ויגזבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד באו האהלה: ⁹ והיה כבא משה האהלה ירד עמו הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה: ¹⁰ וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוה איש פתח אהלו: ¹¹ ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו וישב אל המחנה ומשרתו והושע בן נון נער לא ימש מתוך האהלה: ¹² ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת חן בעיני: ¹³ ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרךך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: ¹⁴ ויאמר פני ילכו והנחתי לך: ¹⁵ ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה: ¹⁶ ובמה | יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה: ¹⁷ פ ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם: ¹⁸ ויאמר הראני נא את כבודך: ¹⁹ ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחסנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם: ²⁰ ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי: ²¹ ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור: ²² והיה בעבר כבדי ושמתך בנקרות הצור ושכתי כפי עליך עד עברי: ²³ והסרתני את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו: ^ס

34

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל דָּךְ־שֵׁנִי לַחַת אֲבִיבִים כִּרְאֻשִׁים וְכַתְּבֵתִי עַל־הַלְחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הִיָּן עַל־הַלְחֹת הַרְאֻשִׁים אֲשֶׁר שִׁבַרְתָּ: ² וַיְהִי נֶכּוֹן לִבְקֹר וְעֵלִית בִּבְקֹר אֶל־הַר סִינִי וְנִצַּבְתָּ לִישֵׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר: ³ וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־

איש אל ירא בכל-ההר גם-הצאן והבקר אל-ירעו אל-מול-ההר
ההוא: 4 ויפסל שני-לחות אבנים פראשנים וישכם משה בבקר ויעל
אל-ה' סני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחות אבנים: 5
ויד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: 6 ויעבר יהוה |
על-פניו ויקרא יהוה | יהוה אל רחום וחנון ארך אפים רב-חסד
ואמת: 7 ניצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה לא ינקמה
פקד | עון אבות על-בנים ועל-בני בנים על-שלישים ועל-רבעים:
8 וימהר משה ויקד ארצה וישתחו: 9 ויאמר אם-נא מצאתי חן
בעיניך אדני ילך-נא אדני בקרבני כי עם-קשה ערף הוא וסלחת
לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: 10 ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד
כל-עמך אעשה ונפלאות אשר לא-נבראו בכל-הארץ ובכל-הגוים
וראה כל-העם אשר-אתה בקרבך את-מעשה יהוה כי-נורא הוא
אשר אני עשה עמך: 11 שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני
גרש מפניך את-האמרי והכנעני והחתי והפריזי והחוי והיבוסים: 12
השמר לך-פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן-
יהיה למוקש בקרבך: 13 כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם
תשברון ואת-אשרי תכרתון: 14 כי לא תשתחוה לאל אחר כי
יהוה קנא שמו אל קנא הוא: 15 פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו
| אחרי אלהיהם וזנחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחן: 16
ולקחת מבגתי לבניך וזנו בנתי אחרי אלהיהן וזנו את-בניך
אחרי אלהיהן: 17 אלהי מסכה לא תעשה לך: 18 את חג המצות
תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב
כי בחודש האביב יצאת ממצרים: 19 כל-פטור רחם לי וכל-מקנך
תזכר פטור שור ושה: 20 ופטור חמור תפדה בשה ואם-לא תפדה
וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם: 21 ששת ימים
תעבד וביום השביעי תשבת בחורש ובקציר תשבת: 22 וחג שבעת
תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: 23 שלש
פעמים בשנה יראה כל-זכורך את-פני האדן | יהוה אלהי ישראל:
24 כי אורש גוים מפניך והרחבתי את-גבולך ולא יחמד איש את-
ארצך בעלתך לראות את-פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה:
25 לא תשחט על-חמץ דם-זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח:
26 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא-תבשל גדי
בחלב אמו: 27 פ ויאמר יהוה אל-משה כתב לך את הדברים
האלה כי על-פי | הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת-ישראל:
28 והיה-שם עם-יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל
ומים לא שתה וכתב על-הלחת את דברי הברית אשר עשרת הדברים:
29 והיה ברדת משה מהר סיני ושני לחות העדת ביד-משה ברדתו
מן-ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדרו אתו: 30 וירא אהרן
וכל-בני ישראל את-משה והנה קרן עור פניו ויראו מגשת אליו:
31 ויקרא אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל-הנשאים בעדה וידבר
משה אלהם: 32 ואחרי-כן נגשו כל-בני ישראל ויצום את כל-אשר
דבר יהוה אתו בהר סיני: 33 ויכל משה מדבר אתם ויתן על-פניו
מסכה: 34 ובלא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את-המסכה עד-
צאתו ויצא ודבר אל-בני ישראל את אשר יצוה: 35 וראו בני-
ישראל את-פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את-
המסכה על-פניו עד-בא לדבר אתו: 35

35 ויקהל משה את-כל-עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה
הדברים אשר-צוה יהוה לעשות אתם: 2 ששת ימים
תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה
כל-העשה בו מלאכה יומת: 3 לא תבערו אש בכל משבתיכם
ביום השבת: 4 פ ויאמר משה אל-כל-עדת בני ישראל לאמר זה
הדבר אשר-צוה יהוה לאמר: 5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל
נדיב לבו וביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: 6 ותכלת
וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: 7 וערת אילם מאדמים וערת
תחשים ועצי שטים: 8 ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים: 9 ואבני-שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן: 10

וכל-חכם לב בכס יבאו ויעשו את כל-אשר צוה יהוה: 11 את-
המשכן את-אהלו ואת-מכסהו את-קרוסיו ואת-קרוסיו ואת-בריתו
את-עמדיו ואת-אדניו: 12 את-הארן ואת-בדיו את-הכפרת ואת
פרכת המסך: 13 את-השלחן ואת-בדיו ואת-כלי ואת לחם
הפנים: 14 ואת-מנחת המאור ואת-כלייה ואת-גרתיה ואת שמן
המאור: 15 ואת-מזבח הקטרת ואת-בדיו ואת שמן המשחה ואת
קטרת הסמים ואת-מסך הפתח לפתח המשכן: 16 את | מזבח
העלה ואת-מכבר הנחשת אשר-לו את-בדיו ואת-כלי ואת-
הכיר ואת-כנו: 17 את קלעי החצר את-עמדיו ואת-אדניה ואת
מסך שער החצר: 18 את-יתדת המשכן ואת-יתדת החצר ואת-
מיתריהם: 19 את-בגדי השרד לשרת בקדש את-בגדי הקדש
לאהרן הכהן ואת-בגדי בניו לכהן: 20 ויבאו כל-עדת בני-ישראל
מלפני משה: 21 ויבאו כל-איש אשר-נשא לבו וכל אשר נדבה
רוחו אתו הביאו את-תרומות יהוה למלאכת אהל מועד ולכל-
עבדתו ולבגדי הקדש: 22 ויבאו האנשים על-הנשים כל | נדיב לב
הביאו חח וזום וטבעת וכמוז כל-כלי זהב וכל-איש אשר הנף
תנופת זהב ליהוה: 23 וכל-איש אשר-נמצא אתו תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו:
24 כל-מרים תרומות כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל
אשר נמצא אתו עצי שטים לכל-מלאכת העבדה הביאו: 25 וכל-
אשה חכמת לב בדייה טו ויבאו מטוה את-התכלת ואת-הארגמן
את-תולעת השני ואת-השש: 26 וכל-הנשים אשר נשא לבן
אתנה בחכמה טו ואת-העזים: 27 והנשאים הביאו את אבני
השהם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן: 28 ואת הבשם ואת-
השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: 29 כל-איש ואשה
אשר נדב לבם אתם להביא לכל-המלאכה אשר צוה יהוה לעשות
ביד-משה הביאו בני-ישראל נדבה ליהוה: 30 ויאמר משה אל-
בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן-אורי בן-חור למטה
יהודה: 31 וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ונדעת ובכל-
מלאכה: 32 ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת: 33
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל-מלאכת מחשבת:
34 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן-אחיסמר למטה-דן: 35
מלא אתם חכמת לב לעשות כל-מלאכת חרש | וחשב ורקם
בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל-מלאכה
וחשבי מחשבת:

36 ועשה בצלאל ואהליאב וכל | איש חכם לב אשר נתן
יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את-כל מלאכת
עבדת הקדש לכל אשר-צוה יהוה: 2 ויקרא משה אל-בצלאל ואל-
אהליאב ואל כל-איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבם כל
אשר נשא לבו לקרבה אל-המלאכה לעשת אתה: 3 ויקחו מלפני
משה את כל-התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת
הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: 4
ויבאו כל-החכמים העשים את כל-מלאכת הקדש איש-איש
ממלאכתו אשר-המה עשים: 5 ויאמרו אל-משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר-צוה יהוה לעשת אתה: 6
ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל-יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: 7 והמלאכה היתה
דים לכל-המלאכה לעשות אתה והותר: 8 ויעשו כל-חכם לב
בעשי המלאכה את-המשכן עשר יריעת שש משור ותכלת וארגמן
ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם: 9 ארך היריעה
האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת
מדה אחת לכל-היריעת: 10 וחבר את-חמש היריעות אחת אל-
אחת וחמש יריעות חבר אחת אל-אחת: 11 ויעש ללאת תכלת על
שפת היריעה האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה
הקיצוזה במחברת השנית: 12 חמשים ללאת עשה ביריעה האחת
וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית

מקבילת הללאת אחת אל- אחת: 13 ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את- היריעת אחת אל- אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: 14 ויעש ויריעת עזים לאהל על- המשכן עשתי- עשרה ויריעת עשה אתם: 15 ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה ויריעת: 16 ויחבר את- חמש היריעות לבד ואת- שש היריעות לבד: 17 ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצנה במחברת וחמשים ללאת עשה על- שפת היריעה החברת השנית: 18 ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את- האהל להיות אחד: 19 ויעש מכסה לאהל ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: 20 ויעש את- הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: 21 עשר אמת ארך הקרש ואמה וחיצי האמה רחב הקרש האחד: 22 שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל- אחת כן עשה לכל קרשי המשכן: 23 ויעש את- הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה: 24 וארבעים אדני- כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת- הקרש האחד לשתי ידתי ושני אדנים תחת- הקרש האחד לשתי ידתי: 25 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים: 26 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: 27 ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים: 28 ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים: 29 והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל- ראשו אל- הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעות: 30 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד: 31 ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע- המשכן האחת: 32 וחמשה בריחים לקרשי צלע- המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי המשכן לירכתי ימה: 33 ויעש את- הבריח התיכן לברח בתוך הקרשים מן- הקצה אל- הקצה: 34 ואת- הקרשים צפה זהב ואת- טבעתם עשה זהב בתים לבריחים ויצף את- הבריחים זהב: 35 ויעש את- הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה כרבים: 36 ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב ויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני- כסף: 37 ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: 38 ואת- עמודיו חמשה ואת- ויהם וצפה ראשיהם וחשוקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת: 39

ושלשה קני מנרה מצדה השני: 19 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היציאים מן- המנרה: 20 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: 21 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היציאים ממנה: 22 כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור: 23 ויעש את- נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: 24 כפר זהב טהור עשה אתה ואת כל- כליה: 25 ויעש את- מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארוכה ואמה רחבה רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו: 26 ויצף אותו זהב טהור את- גגו ואת- קירתי סביב ואת- קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב: 27 ושתי טבעת זהב עשה לו | מתחת לזרו על שתי צלעותיו על שני צדיו לבתים לבדים לשאת אותו בהם: 28 ויעש את- הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב: 29 ויעש את- שמן המשחה קדש ואת- קטרת הסמים טהור מעשה רקם: 30

38

ויעש את- מזבח העולה עצי שטים חמש אמות ארוכה וחמש- אמות רחבה רבוע ושלש אמות קמתו: 2 ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אותו נחשת: 3 ויעש את- כל- כלי המזבח את- הסירות ואת- היעים ואת- המזרקות את- המזלגות ואת- המחיתת כל- כליו עשה נחשת: 4 ויעש למזבח מכבד מעשה רשת נחשת תחת כרפבו מלמטה עד- חציו: 5 ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות למכבד הנחשת בתים לבדים: 6 ויעש את- הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת: 7 ויצב את- הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אותו בהם נבוב לחת עשה אותו: 8 ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראות הצבאות אשר צבאו פתח אהל מועד: 9 ויעש את- החצר לפאת | נגב תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה: 10 עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשוקיהם כסף: 11 ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשוקיהם כסף: 12 ולפאת- יום קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמדים וחשוקיהם כסף: 13 ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: 14 קלעים חמש עשרה אמה אל- הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: 15 ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: 16 כל- קלעי החצר סביב שש משזר: 17 והאדנים לעמדים נחשת ווי העמדים וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר: 18 ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר: 19 ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת ויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשוקיהם כסף: 20 וכל- היתדות למשכן ולחצר סביב נחשת: 21 אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על- פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן- אהרן הכהן: 22 ובצלאל בן- אורי בן- חור למטה יהודה עשה את כל- אשר- צוה יהוה את- משה: 23 ואתו אהליאב בן- אחיסמר למטה- דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש: 24 כל- הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי | זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבט מאות ושלשים שקל בשקל הקדש: 25 וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבט מאות וחמשה ושבטים שקל בשקל הקדש: 26 בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על- הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לשש- מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: 27 ויהי מאת כפר הכסף לצקות את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדני: 28 ואת האלף ושבט המאות וחמשה ושבטים עשה ווי לעמודים וצפה ראשיהם וחשוקיהם כסף: 29 ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע- מאות שקל: 30 ויעש בה את- אדני פתח אהל

37

ויעש בצלאל את- הארן עצי שטים אמתים וחיצי ארוכה ואמה וחיצי רחבה ואמה וחיצי קמתו: 2 ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב: 3 ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על- צלעו האחת ושתי טבעות על- צלעו השנית: 4 ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: 5 ויצב את- הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את- הארן: 6 ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחיצי ארוכה ואמה וחיצי רחבה: 7 ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת: 8 כרוב- אחד מקצה מזה וכרוב- אחד מקצה מזה מן- הכפרת עשה את- הכרבים משני קצוות: 9 ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על- הכפרת ופניהם איש אל- אחיו אל- הכפרת היו פני הכרבים: 10 ויעש את- השלחן עצי שטים אמתים ארוכה ואמה רחבה ואמה וחיצי קמתו: 11 ויצף אותו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: 12 ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר- זהב למסגרתו סביב: 13 ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את- הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: 14 לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את- השלחן: 15 ויעש את- הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את- השלחן: 16 ויעש את- הכלים | אשר על- השלחן את- קערתי ואת- כפתיו ואת מנקייתו ואת- הקשות אשר יסך בהן זהב טהור: 17 ויעש את- המנרה זהב טהור מקשה עשה את- המנרה ורכה וקנה גביעה כפתריה ופרחיה ממנה היו: 18 וששה קנים יציאים מצדיה שלשה | קני מנרה מצדה האחד

מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו ואת כל-
 כלי המזבח: 31 ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר
 ואת כל יתדות המשכן ואת כל יתדות החצר סביב:
39 ומון התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד
 לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר
 צוה יהוה את משה: פ 2 ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן
 ותולעת שני ושש משזר: 3 וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים
 לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך
 השש מעשה חשב: 4 כתפת עשו לו חברת על שני קצוותו חרב:
 5 וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן
 ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה: 6 ויעשו את
 אבני השהם מסבת משבצת זהב מפתחול פתוחי חותם על שמות
 בני ישראל: 7 וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל
 כאשר צוה יהוה את משה: פ 8 ויעש את החשן מעשה השב
 כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: 9 רבוע
 היה כפול עשו את החשן זרת ארכו זרת רחבו כפול: 10
 ומלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד:
 11 והטור השני נפק ספיר ויהלם: 12 והטור השלישי לשם שבו
 ואחלמה: 13 והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצות
 זהב במלאתם: 14 והאבנים על שמות בני ישראל הנה שתיים
 עשרה על שמותם פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר שבט:
 15 ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: 16
 ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת
 על שני קצות החשן: 17 ויתנו שתי העבתת הזהב על שתי
 הטבעת על קצות החשן: 18 ואת שתי קצות שתי העבלות נתנו
 על שתי המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו: 19
 ויעשו שתי טבעת זהב וישלימו על שני קצות החשן על שפתו אשר
 אל עבר האפד ביתה: 20 ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי
 כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב
 האפד: 21 וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל
 תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר
 צוה יהוה את משה: 22 ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כלי
 תכלת: 23 ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע:
 24 ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר:
 25 ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על
 שולי המעיל סביב בתוך הרמנים: 26 פעמן ורמן פעמן ורמן על
 שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה: ס 27 ויעשו
 את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: 28 ואת המצנפת שש
 ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משזר: 29 ואת
 האבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר
 צוה יהוה את משה: ס 30 ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור
 ויקתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה: 31 ויתנו עליו פתיל
 תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: ס
 32 ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל לכל אשר
 צוה יהוה את משה כן עשו: פ 33 וביאו את המשכן אל משה
 את האהל ואת כל כלי קרסיו וקרסיו בריחו ועמדיו ואדניו: 34
 ואת מכסה עורת האילים המאדמים ואת מכסה ערת התחשים
 ואת פרכת המסך: 35 את ארן העדות ואת בדיו ואת הכפרת: 36
 את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים: 37 את המנרה
 הטהרה את נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן
 המאור: 38 ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת
 הסמים ואת מסך פתח האהל: 39 את | מזבח הנחשת ואת

מכבד הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת
 כנו: 40 את קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת המסך
 לשער החצר את מיתריו ויתדותיה ואת כל כלי עבדת המשכן
 לאהל מועד: 41 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש
 לאהרן הכהן ואת בגדי לבניו לכהן: 42 ככל אשר צוה יהוה את
 משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה: 43 וירא משה את כל
 המלאכה והנה עשו אותה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם
 משה: פ
40 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ביום החדש הראשון
 באחד לחדש תקום את משכן אהל מועד: 3 ושמת שם
 את ארון העדות וסכת על הארן את הפרכת: 4 והבאת את
 השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה
 5 ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדות ושמת את
 מסך הפתח למשכן: 6 ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן
 אהל מועד: 7 ונתת את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתת
 שם מים: 8 ושמת את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר:
 9 ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל
 אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש: 10 ומשחת את
 מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש
 קדשים: 11 ומשחת את הכיר ואת כנו וקדשת אתו: 12 והקרבת
 את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: 13
 והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן
 לי: 14 ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת: 15 ומשחת אתם
 כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להיות להם משחתם
 לכהנת עולם לדרתם: 16 ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן
 עשה: ס 17 והיה בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הווקם
 המשכן: 18 ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את
 קרסיו ויתן את בריחו ויקם את עמדיו: 19 ויפרש את האהל
 על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה
 יהוה את משה: ס 20 ויקח ויתן את העדות אל הארן וישם את
 הבדים על הארן ויתן את הכפרת על הארן מלמעלה: 21 וביא
 את הארן אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון
 העדות כאשר צוה יהוה את משה: ס 22 ויתן את השלחן באהל
 מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת: 23 ויערך עליו ערך
 לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ס 24 וישם את
 המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה: 25 ויעל
 הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ס 26 וישם את
 מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת: 27 ויקטר עליו קטרת
 סמים כאשר צוה יהוה את משה: פ 28 וישם את מסך הפתח
 למשכן: 29 ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל
 עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה: ס 30
 וישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה:
 31 ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם: 32
 בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ורחצו כאשר צוה
 יהוה את משה: ס 33 ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן
 את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה: פ 34 ויכס הענן
 את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן: 35 ולא יכל משה
 לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את
 המשכן: 36 ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל
 מסעיהם: 37 ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלות: 38 כי
 ענן יהוה על המשכן וימם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית
 ישראל בכל מסעיהם:

ויקרא

1 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקרוב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: ³ אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבונו אל פתח אהל מועד יקריבו אותו לרצנו לפני יהוה: ⁴ וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: ⁵ ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: ⁶ והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה: ⁷ ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: ⁸ וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: ⁹ וקרבן וכרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה: ¹⁰ ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבונו: ¹¹ ושחט אותו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ¹² ונתח אותו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח: ¹³ והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: ¹⁴ ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו: ¹⁵ והקריבו הכהן אל המזבח ומלך את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: ¹⁶ והסיר את מראתו ונצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן: ¹⁷ ושסע אתו בכנפו לא יבדיל והקטיר אותו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: ¹⁸

2 ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: ² והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה: ³ והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: ⁴ וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנו סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקו מצות משחים בשמן: ⁵ ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה: ⁶ פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא: ⁷ ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה: ⁸ והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגישוה אל המזבח: ⁹ והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה: ¹⁰ והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: ¹¹ כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: ¹² קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: ¹³ וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: ¹⁴ ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אבי קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריה: ¹⁵ ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: ¹⁶ והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה: ¹⁷

3 ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבונו לפני יהוה: ² וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב: ³ והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ⁴ ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות וסירנה: ⁵ והקטירו אותו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח ליהוה: ⁶ ואם מן הצאן קרבנו זכר שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבונו: ⁷ אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אותו לפני יהוה: ⁸ וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אותו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: ⁹ והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האלה תמימה לעמת העצה וסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ¹⁰ ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית וסירנה: ¹¹ והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: ¹² ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: ¹³ וסמך את ידו על ראשו ושחט אותו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: ¹⁴ והקריב ממונו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ¹⁵ ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית וסירנה: ¹⁶ והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחוח כל חלב ליהוה: ¹⁷ חקת עולם לדורתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו: ¹⁸

4 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: ³ אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת: ⁴ והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה: ⁵ ולקח הכהן המשיח מזם הפר והביא אותו אל אהל מועד: ⁶ וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש: ⁷ ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ⁸ ואת כל חלב פר החטאת וריס ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ⁹ ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות וסירנה: ¹⁰ כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה: ¹¹ ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבן ופרשו: ¹² והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום סהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן ושרף: ¹³ ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ונעשו אהת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו: ¹⁴ ונדערה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אותו לפני אהל מועד: ¹⁵ וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט

את־הפר לפני יהוה: 16 והביא הכהן המשיח מדם הפר אל־אהל מועד: 17 וטבל הכהן אצבעו מן־הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת: 18 ומן־הדם יתן | על־קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל־הדם ישפך אל־יסוד מזבח העלה אשר־פתח אהל מועד: 19 ואת כל־חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה: 20 ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם: 21 והוציא את־הפר אל־מחוץ למחנה ושרף אותו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: פ 22 אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל־מצות יהוה אלהיו אשר לא־תעשינה בשגגה ואשם: 23 או־הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את־קרבתו שער עיזים זכר תמים: 24 וסמך ידו על־ראש השעיר ושחט אותו במקום אשר־ישחט את־העלה לפני יהוה חטאת הוא: 25 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על־קרנת מזבח העלה ואת־דמו ישפך אל־יסוד מזבח העלה: 26 ואת־כל־חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: פ 27 ואם־נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשיתה אחת ממצות יהוה אשר לא־תעשינה ואשם: 28 או־הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עיזים תמימה נקבה על־חטאתו אשר חטא: 29 וסמך את־ידו על ראש החטאת ושחט את־החטאת במקום העלה: 30 ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על־קרנת מזבח העלה ואת־כל־חלבו יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחוח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו: פ 32 ואם־כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה וביאנה: 33 וסמך את־ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את־העלה: 34 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על־קרנת מזבח העלה ואת־כל־דמה ישפך אל־יסוד המזבח: 35 ואת־כל־חלבו יסיר כאשר יסיר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אש יהוה וכפר עליו הכהן על־חטאתו אשר־חטא ונסלח לו: פ

5 ונפש כי־תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או־ראה או־ידע אם־לוא יגיד ונשא עונו: 2 או־נפש אשר תגע בכל־דבר טמא או־בגבלת חייה טמאה או־בגבלת בהמה טמאה או־בגבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: 3 או־כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: 4 או־נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע | או־להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה: 5 והיה כי־יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: 6 והביא את־אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן־הצאן כשבה או־שעירת עיזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: 7 ואם־לא תגיע ידו שיה והביא את־אשמו אשר חטא שתי תרים או־שני בני־יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: 8 והביא אתם אל־הכהן והקריב את־אשר לחטאת ראשונה ומלק את־ראשו ממול ערפו ולא יבדיל: 9 והזה מדם החטאת על־קרן המזבח והנשא בדם ימצה אל־יסוד המזבח חטאת הוא: 10 ואת־השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר־חטא ונסלח לו: ס 11 ואם־לא תשיג ידו לשתי תרים או־לשני בני־יונה והביא את־קרבתו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא־ישים עליה שמן ולא־יתן עליה לבנה כי חטאת היא: 12 והביאה אל־הכהן וקמץ הכהן | ממנה מלוא קמצו את־אזכרתה והקטיר המזבחה על אש יהוה חטאת הוא: 13 וכפר עליו הכהן על־חטאתו אשר־חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה: ס 14 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 15 נפש כי־תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את־אשמו ליהוה איל תמים מן־הצאן בערפך כסף־שקלים בשקל־הקדש לאשם: 16 ואת אשר חטא מן־הקדש ישלם ואת־חמישתו יוסף עליו ונתן אותו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם

ונסלח לו: פ 17 ואם־נפש כי תחטא ועשיתה אחת מכל־מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו: 18 והביא איל תמים מן־הצאן בערפך לאשם אל־הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר־שגג והוא לא ידע ונסלח לו: 19 אשם הוא אשם אשם ליהוה: פ 20 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 21 נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או־בתשומת יד או בגזל או עשק את־עמיתו: 22 או־מצא אבדה וכחש בה ונשבע על־שקר על־אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה: 23 והיה כי־יחטא ואשם והשיב את־הגזלה אשר גזל או את־העשק אשר עשק או את־הפקדון אשר הפקד אותו או את־האבדה אשר מצא: 24 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אותו בראשו וחמשתו יוסף עליו לאשר הוא לו ויתנו ביום אשמתו: 25 ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן־הצאן בערפך לאשם אל־הכהן: 26 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על־אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה: פ וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 צו את־אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על־המזבח כל־הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: 3 ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על־בשרו והרים את־הדשן אשר תאכל האש את־העלה על־המזבח ושלמו אצל המזבח: 4 ופשט את־בגדיו וילבש בגדים אחרים והוציא את־הדשן אל־מחוץ למחנה אל־מקום טהור: 5 והאש על־המזבח תוקד בולא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר ובקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבו השלמים: 6 אש תמיד תוקד על־המזבח לא תכבה: ס 7 וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני־אהרן לפני יהוה אל־פני המזבח: 8 והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל־הלבנה אשר על־המנחה והקטיר המזבח ריח ניחוח אזכרתה ליהוה: 9 והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל־מועד יאכלוה: 10 לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם: 11 כל־זכר בבני אהרן ויכלנה חק עולם לדורתכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש: פ 12 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 13 זה קרבן אהרן ובניו יקריבו ליהוה ביום המשח אותו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: 14 על־מחבת בשמן תעשה מרבתת תביאנה תפינו מנחת פתים תקריב ריח־ניחוח ליהוה: 15 והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: 16 וכל־מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: פ 17 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 18 דבר אל־אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: 19 הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד: 20 כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על־הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש: 21 וכלי־חרש אשר תבשל בו ישבר ואם־בכלי נחשת בשלה ומרק ושטרף במים: 22 כל־זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: 23 וכל־חטאת אשר יבא מדמה אל־אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: פ

7 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: 2 במקום אשר ישחטו את־העלה ישחטו את־האשם ואת־דמו יזרק על־המזבח סביב: 3 ואת כל־חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את־הקרב: 4 ואת שתי הפלית ואת החלב אשר עליהן אשר על־הכסלים ואת־היתרת על־הכבד על־הפלית יסירה: 5 והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: 6 כל־זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא: 7 כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו והיה: 8 והכהן המקריב את־עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו והיה: 9 וכל־מנחה אשר תאפה בתנור וכל־נעשה במרחשת ועל־מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה: 10 וכל־מנחה בלולה בשמן וחרבה

לכל־בני אהרן תהיה איש כאחיו: פ 11 וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: 12 אם על־תודה יקריבנו והקריב | על־זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרִבֶּכֶת חלת בלולת בשמן: 13 על־חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על־זבח תודת שלמיו: 14 והקריב ממנו אחד מכל־קרִבָּן תרומה ליהוה לכהן הזרק את־דם השלמים לו יהיה: 15 ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא־יניח ממנו עד־בקר: 16 ואם־נדר | או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את־זבחו ויאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל: 17 והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף: 18 ואם האכל יאכל מבשר־זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: 19 והבשר אשר יגע בכל־טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל־טהור יאכל בשר: 20 והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 21 ונפש כי־תגע בכל־טמא בטמאת אדם או | בבהמה טמאה או בכל־שקץ טמא ויאכל מבשר־זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: פ 22 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 23 דבר אל־בני ישראל לאמר כל־חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: 24 וחלב גבלה וחלב טרפה יעשה לכל־מלאכה ואכל לא תאכלו: 25 כי כל־אכל חלב מן־הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: 26 וכל־דם לא תאכלו בכל־מושבתים לעוף ולבהמה: 27 כל־נפש אשר תאכל כל־דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: פ 28 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 29 דבר אל־בני ישראל לאמר המקריב את־זבח שלמיו ליהוה יביא את־קרִבָּנו ליהוה מזבח שלמיו: 30 וידו תביאינה את אשי יהוה את־החלב על־החזה וביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה: 31 והקטיר הכהן את־החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: 32 ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמים: 33 המקריב את־דם השלמים ואת־החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: 34 כי את־חזה התנופה ואת | שוק התרומה לקחתי מאת בני־ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק־עולם מאת בני ישראל: 35 ואת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה: 36 אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם: 37 ואת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלוואים ולזבח השלמים: 38 אשר צוה יהוה את־משה בהר סיני ביום צותו את־בני ישראל להקריב את־קרִבָּניהם ליהוה במדבר סיני: פ

8 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 קח את־אהרן ואת־בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת | פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: 3 ואת כל־העדה הקהל אל־פתח אהל מועד: 4 ועש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל־פתח אהל מועד: 5 ויאמר משה אל־העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות: 6 ויקרב משה את־אהרן ואת־בניו ורחץ אתם במים: 7 ויתן עליו את־הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את־המעיל ויתן עליו את־האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו: 8 וישם עליו את־החושן ויתן אל־החושן את־האורים ואת־התמים: 9 וישם את־המצנפת על־ראשו וישם על־המצנפת אל־מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את־משה: 10 ויקח משה את־שמן המשחה וימשח את־המשכן ואת־כל־אשר־בו ויקדש אתם: 11 ויז ממנו על־המזבח שבע פעמים וימשח את־המזבח ואת־כל־כליו ואת־הכיור ואת־כנו לקדשם: 12 ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: 13 ויקרב משה את־בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את־משה: 14 ויגש את־פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש פר החטאת: 15 וישחט ויקח משה את־הדם ויתן על־קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את־המזבח

ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח ויקדשוהו לכפר עליו: 16 ויקח את־כל־החלב אשר על־הקרב ואת יתרת הכבד ואת־שתי הכליות ואת־חלבהן ויקטר משה המזבחה: 17 ואת־הפר ואת־ערו ואת־בשרו ואת־פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את־משה: 18 ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל: 19 וישחט ויזרק משה את־הדם על־המזבח סביב: 20 ואת־האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את־הראש ואת־הנתחים ואת־הפדר: 21 ואת־הקרב ואת־הכרעים רחץ במים ויקטר משה את־כל־האיל המזבחה עלה הוא לריח־ניחוח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את־משה: 22 ויקרב את־האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל: 23 וישחט | ויקח משה מדמו ויתן על־תנוך אהרן הימנית ועל־בהן ידו הימנית ועל־בהן רגלו הימנית: 24 ויקרב את־בני אהרן ויתן משה מן־הדם על־תנוך אונם הימנית ועל־בהן ידם הימנית ועל־בהן רגלם הימנית ויזרק משה את־הדם על־המזבח סביב: 25 ויקח את־החלב ואת־האליה ואת־כל־החלב אשר על־הקרב ואת יתרת הכבד ואת־שתי הכליות ואת־חלבהן ואת שוק הימין: 26 ומסל המצות אשר | לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם על־החלבים ועל שוק הימין: 27 ויתן את־הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו ויגף אתם תנופה לפני יהוה: 28 ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על־העלה מלאים הם לריח ניחוח אשה הוא ליהוה: 29 ויקח משה את־החזה ויניפוהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את־משה: 30 ויקח משה משמן המשחה ומן־הדם אשר על־המזבח ויז על־אהרן ועל־בניו ועל־בגדי בניו אתו ויקדש את־אהרן את־בגדיו ואת־בניו ואת־בגדי בניו אתו: 31 ויאמר משה אל־אהרן ובניו ואל־בשרו את־הבשר פתח אהל מועד וישם תאכלו אתו ואת־הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלו: 32 והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: 33 ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את־ידיכם: 34 כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם: 35 ופתח אהל מועד תשבו וימים ולילה שבעת ימים ושמרתם את־משמרת יהוה ולא תמותו כי־כן צויתי: 36 ועש אהרן ובניו את כל־הדברים אשר צוה יהוה ביד־משה: ס

9 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: 2 ויאמר אל־אהרן קח־לך עגל בן־בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה: 3 ואל־בני ישראל תדבר לאמר קחו־שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני־שנה תמימים לעלה: 4 ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: 5 ויקחו את אשר צוה משה אל־פני אהל מועד ויקרבו כל־העדה ויעמדו לפני יהוה: 6 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: 7 ויאמר משה אל־אהרן קרב אל־המזבח ועשה את־חטאתך ואת־עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את־קרִבָּן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: 8 ויקרב אהרן אל־המזבח וישחט את־עגל החטאת אשר־לו: 9 ויקרבו בני אהרן את־הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על־קרנות המזבח ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח: 10 ואת־החלב ואת־הכליות ואת־היתרת מן־הכבד מן־החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את־משה: 11 ואת־הבשר ואת־העור שרף באש מחוץ למחנה: 12 וישחט את־העלה וימצאו בני אהרן אליו את־הדם ויקרקו על־המזבח סביב: 13 ואת־העלה המצויה אליו לנתחיה ואת־הראש ויקטר על־המזבח: 14 וירחץ את־הקרב ואת־הכרעים ויקטר על־העלה המזבחה: 15 ויקרב את קרבן העם ויקח את־שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון: 16 ויקרב את־העלה ויעשה כמשפט: 17 ויקרב את־

הם לכם: 11 ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו: 12 כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם: 13 ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה: 14 ואת הדאה ואת האיה למינה: 15 את כל ערב למינו: 16 ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו: 17 ואת הכוס ואת השלך ואת היגשוף: 18 ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם: 19 ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף: 20 כל שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם: 21 אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא כרעלים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ: 22 את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החנב למינהו: 23 וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם: 24 ולא אלה תטמאו כל הנגע בנגלתם וטמא עד הערב: 25 וכל הנשא מנבלתם וכבס בגדיו וטמא עד הערב: 26 לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע | איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם וטמא: 27 וכל | הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנגלתם וטמא עד הערב: 28 והנשא את נבלתם וכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים הם לכם: 29 וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו: 30 והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת: 31 אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במתם וטמא עד הערב: 32 וכל אשר יפל עליו מהם | במתם וטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יבא וטמא עד הערב וטהר: 33 וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו וטמא ואתו תשברו: 34 מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים וטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי וטמא: 35 וכל אשר יפל מנגלתם עליו וטמא תנור וכירים יתן טמאים הם וטמאים יהיו לכם: 36 אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע בנגלתם וטמא: 37 וכי יפל מנגלתם על כל זרע זרע אשר יזרע טהור הוא: 38 וכי יתן מים על זרע ונפל מנגלתם עליו וטמא הוא לכם: 39 וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע בנגלתה וטמא עד הערב: 40 והאכל מנגלתה וכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה וכבס בגדיו וטמא עד הערב: 41 וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל: 42 כל הולך על-

12 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזרע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה וטמא: 3 וביום השמיני ימול בשר ערלתו: 4 ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: 5 ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה ושלשים יום ושלשת ימים תשב על דמי טהרה: 6 ובמלאת | ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן: 7 והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקור דמיה ואת תורת

המנחה ומלא כפול ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר: 18 וישחט את השור ואת האיל יבח השלמים אשר לעם ומצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקוהו על המזבח סביב: 19 ואת החלבים מן השור ומן האיל האלה והמכסה והכלית ויתרת הכבד: 20 וישמו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה: 21 ואת החזות ואת שוק הימין הנף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: 22 וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם ויזר מעשת החטאת והעלה והשלמים: 23 ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם: 24 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם ויראו ויפלו על פניהם:

10 ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחיתתו ויתנו בהן אש וישמו עליה קטרת ויקרבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: 2 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: 3 ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה | לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן: 4 ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה: 5 ויקרבו וישאם בכמתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה: 6 ויאמר משה אל אהרן ולאעזר ולאיתמר | בניו ראשיכם אל תפרעו | ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקוצר ואחיכם כל בית ישראל יכפו את השרפה אשר שרף יהוה: 7 ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה: 8 וידבר יהוה אל אהרן לאמר: 9 יין ושכר אל תשת | אתה | ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתים: 10 ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור: 11 ולהורת את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה: 12 וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר | בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: 13 ואכלתם אתה במקום קדש כי חוק וחק בנך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי: 14 ואת חזה התנופה ואת | שוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חוק וחק בנך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: 15 שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה: 16 ואת | שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקוצר על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: 17 מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה | נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: 18 הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי: 19 וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום היטב בעיני יהוה: 20 וישמע משה ויטב בעיניו: 21 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם: 2 דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל-

11 הבהמה אשר על הארץ: 3 כל | מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: 4 אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם: 5 ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם: 6 ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם: 7 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם: 8 מבשרם לא תאכלו ובנגלתם לא תגעו טמאים הם לכם: 9 את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו: 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ

הילדת לזכר או לנקבה: 8 ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה: פ

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבני הכהנים: 3 וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך | לכן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו: 4 ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לכן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים: 5 וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית: 6 וראהו הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר: 7 ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: 8 וראהו הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמא הכהן צרעת הוא: פ 9 נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן: 10 וראהו הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לכן ומחית בשר חי בשאת: 11 צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמא הכהן לא יסגרונו כי טמא הוא: 12 ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן: 13 וראהו הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא: 14 וביום הראות בו בשר חי וטמא: 15 וראהו הכהן את הבשר החי וטמא הבשר החי וטמא הוא צרעת הוא: 16 או כי יושב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן: 17 וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא: פ 18 ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא: 19 והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן: 20 וראהו הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמא הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרוחה: 21 ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לכן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: 22 ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא: 23 ואם תחיתה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן: ס 24 או בשר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה: 25 וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לכן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא במקנה פרוחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא: 26 ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לכן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: 27 וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא: 28 ואם תחיתה תעמד הבהרת בעור והוא כהה שאת המכה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכה הוא: פ 29 ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן: 30 וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא: 31 וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים: 32 וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן העור: 33 והתגלח ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית: 34 וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר: 35 ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו: 36 וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא: 37 ואם בעינו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן: ס 38 ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם

בהרת בהרת לבנת: 39 וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא: ס 40 ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא: 41 ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא: 42 וכי יהיה בקרח או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרוחת הוא בקרחותו או בגבחתו: 43 וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחותו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר: 44 איש צרוע הוא טמא הוא טמא וטמא הכהן בראשו נגעו: 45 והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא | טמא יקרא: 46 כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בךד יושב מחוץ למחנה מושבו: ס 47 והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים: 48 או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור: 49 והנה הנגע יקרק | או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן: 50 וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים: 51 וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא: 52 ושרף את הבגד או את השתי | או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף: 53 ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור: 54 וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית: 55 וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחותו או בגבחתו: 56 ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב: 57 ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרוחת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע: 58 והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבסו וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר: 59 זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר | או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו: פ

14

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן: 3 ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: 4 וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב: 5 וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים: 6 את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת | הצפר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים: 7 והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה: 8 וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהל שבעת ימים: 9 והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת כל שערו וגלח את כבס את רחץ את בשרו במים וטהר: 10 וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: 11 והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: 12 ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה: 13 ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי לחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא: 14 ולקח הכהן מדם האשם ונתן לכהן על תנוך און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: 15 ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית: 16 וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: 17

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ² דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא: ³ וזאת תהיה טמאתו בזובו הר בשלש את זובו או החיתים בשרו מזובו טמאתו הוא: ⁴ כל המשכב אשר ישכב עליו הזב וטמא וכל הכלי אשר ישב עליו וטמא: ⁵ ואיש אשר יגע במשכבו וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ⁶ והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ⁷ והנגע בבשר הזב וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ⁸ וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ⁹ וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב וטמא: ¹⁰ וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו וטמא עד הערב והנושא אותם וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ¹¹ וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ¹² וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים: ¹³ וכי טהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר: ¹⁴ וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן: ¹⁵ ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו: ¹⁶ ס' ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב: ¹⁷ וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב: ¹⁸ ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב: ¹⁹ ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה וטמא עד הערב: ²⁰ וכל אשר תשכב עליו בנדתה וטמא וכל אשר תשב עליו וטמא: ²¹ וכל הנגע במשכבה וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ²² וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ²³ ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו וטמא עד הערב: ²⁴ ואם שכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו וטמא: ²⁵ פ' ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא: ²⁶ כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו וטמא ויהיה נדתה על כל הנגע בה וטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ²⁸ ואם טהרה מזובה וספירה לה שבעת ימים ואחר תטהר: ²⁹ וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד: ³⁰ ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה: ³¹ והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם: ³² זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה: ³³ והדורה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה: פ

16 וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני יהוה וימתו: ² ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת: ³ בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: ⁴ כנתת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם: ⁵ ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: ⁶ והקריב אהרן את פרה החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: ⁷ ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ⁸ ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: ⁹ והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: ¹⁰ והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי

ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנור און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם: ¹⁸ והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: ¹⁹ ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה: ²⁰ והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: ²¹ ס' ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן: ²² ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה: ²³ והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה: ²⁴ ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה: ²⁵ ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנור און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ²⁶ ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית: ²⁷ והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: ²⁸ ונתן הכהן מן השמן | אשר על כפו על תנור און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם: ²⁹ והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: ³⁰ ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו: ³¹ את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: ³² זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו: ³³ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ³⁴ כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם: ³⁵ ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית: ³⁶ וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית: ³⁷ וראה את הנגע והנה הנגע בקירות הבית שקערוורת וקרקלת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר: ³⁸ ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים: ³⁹ ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית: ⁴⁰ וצוה הכהן ויחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ⁴¹ ואת הבית יקצע מביט סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ⁴² ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית: ⁴³ ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח: ⁴⁴ ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: ⁴⁵ ונתן את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ⁴⁶ והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו וטמא עד הערב: ⁴⁷ והשכב בבית וכבס את בגדיו והאכל בבית וכבס את בגדיו: ⁴⁸ ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע: ⁴⁹ ולקח לחטאת את הבית שתי צפרים ועץ ארו ושני תולעת ואזב: ⁵⁰ ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים: ⁵¹ ולקח את עץ הארו ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוט ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים: ⁵² וחסא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארו ובאזב ובשני התולעת: ⁵³ ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר: ⁵⁴ זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק: ⁵⁵ ולצרעת הבגד ולבית: ⁵⁶ ולשאת ולספחת ולבהרת: ⁵⁷ להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת: ס

לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: 11 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: 12 ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: 13 ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות: 14 ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: 15 ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: 16 וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: 17 וכל אדם לא יהיה | באהל מועד בבואו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל: 18 ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב: 19 והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל: 20 וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי: 21 וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה: 22 ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר: 23 ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדיו הבד אשר לבש בבואו אל הקדש והניחם שם: 24 ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: 25 ואת חלב החטאת יקטיר המזבח: 26 והמשלח את השעיר לעזאזל וכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה: 27 ואת פר החטאת ואת | שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם: 28 והשרף אתם וכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה: 29 והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם: 30 כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה וטהרו: 31 שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם: 32 וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדיו הבד בגדי הקדש: 33 וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח וכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל וכפר: 34 והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה: פ

17

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 3 איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: 4 ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: 5 למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו שלמים ליהוה אותם: 6 וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: 7 ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם: 8 ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או נבח: 9 ואל פתח אהל מועד לא יביאו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמו: 10 ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני

בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה: 11 כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש וכפר: 12 על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם: 13 ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפרך את דמו וכסהו בעפר: 14 כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת: 15 וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר: 16 ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו: פ

18

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם: 3 כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחוקתיים לא תלכו: 4 את משפטי תעשו ואת חוקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: 5 ושמרתם את חוקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: 6 איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: 7 ערות אביך וערות אמה לא תגלה אמה הוא לא תגלה ערותה: 8 ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא: 9 ערות אחותך בת אביך או בת אמה מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותך: 10 ערות בת בנה או בת בתך לא תגלה ערותך כי ערותך הנה: 11 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה: 12 ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: 13 ערות אחות אמה לא תגלה כי שאר אמה הוא: 14 ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא: 15 ערות כלתך לא תגלה אשת בנה הוא לא תגלה ערותה: 16 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא: 17 ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא: 18 ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: 19 ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: 20 ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה: 21 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה: 22 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: 23 ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמוד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: 24 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם: 25 ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישובה: 26 ושמרתם אתם את חוקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם: 27 כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: 28 ולא תקיא הארץ אתכם בטמאתם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: 29 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשית מקרב עמם: 30 ושמרתם את משמרתו לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם: פ

19

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: 3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: 4 אל תפגו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: 5 וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחהו: 6 ביום זבחתם יאכל וממחרת והותר עד יום השלישי באש ישרף: 7 ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: 8 ואכלו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 9 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה לקצר ולקט קצירך לא תלקט: 10 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: 11 לא תגנבו

את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחת גלה עונן ישא: 18 ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה והיא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם: 19 וערות אחות אמה ואחות אבך לא תגלה כי את שארה הערה עונם ישאו: 20 ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו ערירים ימות: 21 ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו: 22 ושמתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיאו אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: 23 ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם: 24 ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים: 25 והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא: 26 והייתם ליקדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי: 27 ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם: פ

21

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו: 2 כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: 3 ולאחותו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא: 4 לא יטמא בעל בעמיו להחלו: 5 לא יקרחו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת: 6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבים והיו קדש: 7 אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: 8 וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם: 9 ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף: 10 והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו | שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס: 11 ועל כל נפש מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: 12 ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: 13 והוא אשה בבתוליה יקח: 14 אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה: 15 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: פ 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרע: 19 או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד: 20 או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך: 21 כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב: 22 לחם אלהיו מקדש הקדשים ומן הקדשים יאכל: 23 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם: 24 וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל: פ

22

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: 3 אמר אלהים לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדשו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: 4 איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע: 5 או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו: 6 נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים: 7 ובא השמש וטהר ואחר יאכל

ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: 12 ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה: 13 לא תעשק את הער ולא תגזל לא תלין פעלת שכר אתך עד בקר: 14 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: 15 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: 16 לא תלך רכיל בעמך לא תעמד על דם רעך אני יהוה: 17 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא: 18 לא תקום ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: 19 את חקתי תשמרו בהמתך לא תרבע כלאים שדך לא תורע כלאים ובגד כלאים שטענו לא יעלה עליך: פ 20 ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה ונחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא ימותו כי לא חפשה: 21 והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם: 22 וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: פ 23 וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פרוי שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: 24 ובשנה הרביעית יהיה כל פרוי קדש הלולים ליהוה: 25 ובשנה החמישית תאכלו את פרוי להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: 26 לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו: 27 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך: 28 ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקוע לא תתנו בככם אני יהוה: 29 אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: 30 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: 31 אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: 32 מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: פ 33 וכי יגור אתך גר בארצכם לא תוננו אותו: 34 כאזרח מכם יהיה לכם הגר | הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 35 לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה: 36 מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: 37 ושמתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: פ

20

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר | הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמו באבן: 3 ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי: 4 ואם העלים ועלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אותו: 5 ושמתו אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אותו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם: 6 והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו: 7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם: 8 ושמתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם: 9 כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: 10 ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת: 11 ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם: 12 ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם: 13 ואיש אשר ישכב את זכר משכבו אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם: 14 ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אותו ואתהו ולא תהיה זמה בתוכם: 15 ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו: 16 ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם: 17 ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה

ניחח ליהוה: 19 ועשיתם שעיר-עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים: 20 והניף הכהן | אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על-שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: 21 וקראתם בעצם | היום הזה מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל-מושבתיכם לדרתיכם: 22 ובקצרכם את-קציר ארצכם לא-תכלה פאת שדה בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: 23 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 24 דבר אל-בני ישראל לאמר בחודש השביעי באחד לחודש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא-קדש: 25 כל-מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: 26 ס 27 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 27 אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה: 28 וכל-מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עלכם לפני יהוה אלהיכם: 29 כי כל-הנפש אשר לא-תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: 30 וכל-הנפש אשר תעשה כל-מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את-הנפש ההוא מקרב עמה: 31 כל-מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: 32 שבת שבתון הוא לכם ועניתם את-נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד-ערב תשבתו שבתכם: 33 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 34 דבר אל-בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה: 35 ביום הראשון מקרא-קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו: 36 שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא-קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל-מלאכת עבדה לא תעשו: 37 אלה מועדי יהוה אשר-תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח וגססכים דבר-יום ביום: 38 מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל-נדריכם ומלבד כל-נדבותיכם אשר תתנו ליהוה: 39 אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספקם את-תבואת הארץ תחגו את-יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: 40 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ-עבת וערבי-נחל ושמתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: 41 ויחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחודש השביעי תחגו אתו: 42 בסכת תשבו שבעת ימים כל-הארץ בישראל ישבו בסכת: 43 למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתו את-בני ישראל בהוציא אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 44 וידבר משה את-מעדי יהוה אל-בני ישראל: 45 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 יצא את-בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיב למאור להעלת נר תמיד: 3 מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערה אותו אהרן מערב עד-בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם: 4 על המנרה הטהרה יערה את-הנרות לפני יהוה תמיד: 5 ולקחת סלת ואפית שתים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: 6 ושמת אותם שתים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה: 7 ונתת על-המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה: 8 ביום השבת ביום השבת יערכו לפני יהוה תמיד מאת בני-ישראל ברית עולם: 9 והיתה לאהרן ולבניו ואכלוהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק-עולם: 10 ויצא בן-אשה ישראלית והוא בן-איש מצרי בתוך בני ישראל ויצאו במחנה בן-הישראלית ואיש הישראלי: 11 ויקב בן-האשה הישראלית את-השם ויקלל וביאו אתו אל-משה ושם אמו שלמית בת-דברי למטה דן: 12 ויניחיהו במשמר לפרש להם על-פי יהוה: 13 פ 14 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 14 הוצא את-המקל אל-מחוץ למחנה וסמכו כל-השמעים את-ידיהם על-ראשו ורגומו אתו כל-העדה: 15 ואל-בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי-יקלל אלהיו ונשא חטאו: 16 ונקב שם-יהוה מות ימות רגום ורגמו-בו כל-

מן-הקדשים כי לחמו הוא: 8 נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה-בה אני יהוה: 9 ושמרו את-משמרתיו ולא-ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללוהו אני יהוה מקדשם: 10 וכל-זר לא-יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא-יאכל קדש: 11 וכהן כי-יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: 12 ובת-כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל: 13 ובת-כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל-בית אביה כנעוניה מלחם אביה תאכל וכל-זר לא-יאכל בו: 14 ואיש כי-יאכל קדש בשגגה ויסף חמשתו עליו ונתן לכהן את-הקדש: 15 ולא יחללו את-קדשי בני ישראל את אשר-ירימו ליהוה: 16 והשיאו אותם עון אשמה באכלם את-קדשיהם כי אני יהוה מקדשם: 17 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 18 דבר אל-אהרן ואל-בניו ואל-כל-בני ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית ישראל ומן-הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לזל-נדריהם ולזל-נדבותם אשר-יקריבו ליהוה לעלה: 19 לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים: 20 כל אשר-בו מום לא תקריבו כי-לא לרצון יהיה לכם: 21 ואיש כי-יקריב זבח-שלמים ליהוה לפלא-נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל-מום לא יהיה בו: 22 עורת או שבז או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא-תקריבו אלה ליהוה ואשה לא-תתן מהם על-המזבח ליהוה: 23 ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה: 24 ומעור וכתול ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו: 25 ומיד בן-נכר לא תקריבו את-לחם אלהיכם מכל-אלה כי משחתם בהם מום זב לא ירצו לכם: 26 פ 27 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 27 שור או-כשב או-עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה: 28 ושור או-שה אתו ואת-בנו לא תשחטו ביום אחד: 29 וכי-תזבחו זבח-תודה ליהוה לרצונכם תזבחו: 30 ביום ההוא יאכל לא-תותרו ממנו עד-בקר אני יהוה: 31 ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה: 32 ולא תחללו את-שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם: 33 המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה: 34

23

וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר-תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: 3 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא-קדש כל-מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם: 4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר-תקראו אתם במועדם: 5 בחודש הראשון בארבעה עשר לחדש בן הערבו פסח ליהוה: 6 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו: 7 ביום הראשון מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: 8 והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא-קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו: 9 פ 10 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 10 דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם כי-תבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את-קצירה והבאתם את-עמר ראשית קצירכם אל-הכהן: 11 והניף את-העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת וניספו הכהן: 12 ועשיתם ביום הניפכם את-העמר כבש תמים בן-שנתו לעלה ליהוה: 13 ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה היח ניחח ונסכה יין רביעת ההין: 14 ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד-עצם היום הזה עד הביאכם את-קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם: 15 וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את-עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה: 16 עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: 17 ממושבתיכם תבאו | לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ ותאפינה בכורים ליהוה: 18 והקרבתם על-הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן-בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח-

העדה כגור כְּאֶזְרַח בְּנִקְבוֹ שֵׁם יוֹמֵת: 17 וְאִישׁ כִּי יִכֶּה כָּל־נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוֹמֵת: 18 וּמִכָּה נֶפֶשׁ בַּהֵמָה וְשִׁלְמָנָה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ: 19 וְאִישׁ כִּי־ יִתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כְּאִשֶׁר עָשָׂה כֵּן יַעֲשֶׂה לוֹ: 20 שֹׁבֵר תַּחַת שֹׁבֵר עֵינַי תַּחַת עֵינַי שֵׁן תַּחַת שֵׁן כְּאִשֶׁר יִתֵּן מוֹם בְּאָדָם כֵּן יִתֵּן בוֹ: 21 וּמִכָּה בַּהֵמָה וְשִׁלְמָנָה וּמִכָּה אָדָם יוֹמֵת: 22 מִשְׁפֵּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם כְּגֵר כְּאֶזְרַח וְיִהְיֶה כִּי אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 23 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּצִיאֻם אֶת־ הַמִּקְלָל אֶל־ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אֲבָן וּבְנֵי־ יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּאִשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־ מֹשֶׁה: פ

25

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־ מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תְבֹאוּ אֶל־ הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וְשִׁבְתֶּהּ הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה: 3 שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךְ וּשְׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרִמָּךְ וְאִסַּפְתָּ אֶת־ תְּבוּאָתָהּ: 4 וּבַשְּׁנָה הַשְּׁבִיעִית שִׁבְתָּ שִׁבְתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה שָׂדֶךְ לֹא תִזְרַע וְכִרְמֶךָ לֹא תִזְמַר: 5 אֶת סִפְיֹחַ קִצְיֹרֶךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת־ עֲנָבֵי נִזְיֹרֶךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שִׁבְתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ: 6 וְהִיְתָה שִׁבְתָּ הָאָרֶץ לָכֶם לֹא־לְאֶכְלָהּ לָךְ וּלְעַבְדְּךָ וְלֹא־מִתְּךָ וּלְשֹׁכְרֶךָ וּלְתוֹשִׁבְךָ הַגֵּרִים עִמָּךְ: 7 וּלְבַהֲמֹתְךָ וּלְחִיָּה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ תְּהִיָּה כָּל־ תְּבוּאָתָהּ לֹא־כָל: 8 וְסִפְרָתָּ לָךְ־שֵׁבַע שִׁבְתָּ שְׁנִים שֵׁבַע שָׁנִים שֵׁבַע פַּעֲמִים וְהָיָה לָךְ יְמֵי־שֵׁבַע שִׁבְתָּ הַשְּׁנִים תִּשְׁעַת וָאַרְבַּעִים שָׁנָה: 9 וְהָעֲבָרָתָּ שׁוֹפֵר תְּרוּעָה בַחֲדָשׁ הַשְּׁבַעִי בַעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ בְּיוֹם הַכַּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפֵר בְּכָל־ אֶרְצְכֶם: 10 וְקִדְשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחַמְשִׁים שָׁנָה וְקִרְאתֶם דְּרוֹר בְּאָרֶץ לְכָל־ יֹשְׁבֵיהָ וַיְבַל הוּא תְהִיָּה לָכֶם וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־ אַחֲזֹתוֹ וְאִישׁ אֶל־ מִשְׁפַּחְתּוֹ תִּשְׁבּוּ: 11 וַיְבַל הוּא שְׁנַת הַחַמְשִׁים שָׁנָה תְהִיָּה לָכֶם לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־ סִפְיֹחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־ נִזְיֹרֶיהָ: 12 כִּי וַיְבַל הוּא קִדְשׁ תְהִיָּה לָכֶם מִן־ הַשָּׂדֶה תֹאכְלוּ אֶת־ תְּבוּאָתָהּ: 13 בַשְּׁנַת הַיִּזְבֵּל הַזֹּאת תִּשְׁבּוּ אִישׁ אֶל־ אַחֲזֹתוֹ: 14 וְכִי־ תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לְעַמִּיתְךָ אֶן קִנְיָה מִיַּד עַמִּיתְךָ אֶל־ תוֹנוּ אִישׁ אֶת־ אַחִיו: 15 בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיִּזְבֵּל תִּקְנֶה מֵאֵת עַמִּיתְךָ בְּמִסְפַּר שָׁנֵי־ תְּבוּאָתָּ וּמְכָרֶךָ: 16 לְפִי־ רֵב הַשָּׁנִים תִּרְבֶּה מִקְנֹתוֹ וּלְפִי־ מַעֲטֵ הַשָּׁנִים תִּמְעֵט מִקְנֹתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאָתָּ הוּא מְכָרֶךָ: 17 וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת־ עַמִּיתוֹ וַיִּרְאֵת מֵאֲלֹהֶיךָ כִּי אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 18 וְעַשִׂיתֶם אֶת־ חֻקֹּתַי וְאֶת־ מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וְעַשִׂיתֶם אֹתָם וְיִשְׁבְּתֶם עַל־ הָאָרֶץ לְבִטָּח: 19 וְנִתְּנָה הָאָרֶץ פְּרִיָּה וְאֶכְלֹתֶם לְשֵׁבַע וְיִשְׁבְּתֶם לְבִטָּח עֲלֶיהָ: 20 וְכִי תִבְאוּ אֶתְּבוּאָתְכֶם לְשֵׁלֶשׁ הַשָּׁנִים: 22 וְזָרַעְתֶּם אֶת הַשָּׂדֶה הַשְּׂמִינִת וְאֶכְלֹתֶם מִן־ הַתְּבוּאָה וְיִשָּׂן עַד־ | הַשָּׂדֶה הַתְּשִׁיעֵת עַד־ בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹאכְלוּ וְיִשָּׂן: 23 וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַּר לְצַמְתָּת כִּי־ לִי הָאָרֶץ כִּי־ גֵרִים וְתוֹשְׁבִים אַתֶּם עַמּוּדֵי: 24 וּבְכָל־ אָרֶץ אַחֲזֹתְכֶם גְּאֻלָּה תִתְּנוּ לָאָרֶץ: 25 כִּי־ יָמוּךְ אַחֲוֶיךָ וּמְכַר מֵאַחֲזֹתוֹ וּבָא גְאֻלוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו וּגְאָל אֶת מִמְכָּר אַחֲוֶיךָ: 26 וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה לוֹ גְּאֻלָּה וְהַשִּׁיגָה יָדוֹ וּמִצָּא כְּדִי גְאֻלָּתוֹ: 27 וְחָשַׁב אֶת־ שָׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהָשִׁיב אֶת־ הָעֶדְף לְאִישׁ אֲשֶׁר מְכָר לוֹ וְשָׁב לְאַחֲזֹתוֹ: 28 וְאִם לֹא־ מִצָּאָה יָדוֹ דָּהּ הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֵּנָה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיִּזְבֵּל וַיִּצָּא בְּיַזְבֵּל וְשָׁב לְאַחֲזֹתוֹ: 29 וְאִישׁ כִּי־ יִמְכַר בֵּית־ מוֹשָׁב עִיר חוֹמָה וְהָיְתָה גְאֻלָּתוֹ עַד־ תָּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ וְיָמִים תְהִיָּה גְאֻלָּתוֹ: 30 וְאִם לֹא־ יִגְאָל עַד־ מְלֵאת לוֹ שְׁנָה תְּמִימָה וְקָם הַבֵּית אֲשֶׁר־ בְּעִיר אֲשֶׁר־ לֹא חוֹמָה לְצַמְתָּת לְקִנְיָה אֹתוֹ לְדִרְתּוֹ לֹא יִצָּא בְּיַזְבֵּל: 31 וּבְתֵי הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר־ אֵין־ לָהֶם חוֹמָה סָבִיב עַל־ שְׂדֵה הָאָרֶץ יִחָשַׁב גְּאֻלָּה תְהִיָּה לוֹ וּבְיַזְבֵּל יִצָּא: 32 וְעִרֵי הַלְוִיִּם בְּתֵי עִרֵי אַחֲזֹתָם גְּאֻלָּת עוֹלָם תְהִיָּה לָלוִיִּם: 33 וְאֲשֶׁר יִגְאָל מִן־ הַלְוִיִּם וַיִּצָּא מִמְכָּר־ בֵּית וְעִיר אַחֲזֹתוֹ בְּיַזְבֵּל כִּי בְתֵי עִרֵי הַלְוִיִּם הוּא אַחֲזֹתָם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 34 וְשְׂדֵה מְגֵרֶשׁ עֲרִיָּהִם לֹא יִמְכַר כִּי־ אַחֲזֹת עוֹלָם הוּא לָהֶם: 35 וְכִי־ יָמוּךְ אַחֲוֶיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהַחֲזַקְתָּ בוֹ גֵר וְתוֹשָׁב וְחֵי עִמָּךְ: 36 אֶל־ תִּקַּח מֵאֲתוֹ נֶשֶׁךְ וְתִרְבִּית וַיִּרְאֵת מֵאֲלֹהֶיךָ וְחֵי אַחֲוֶיךָ עִמָּךְ: 37 אֶת־ כֶּסֶףֶךָ לֹא־ תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמִרְבִּית בֵּית לֹא־ תִתֵּן אֶכְלָךְ: 38 אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־ הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

לִתְּ לָכֶם־ אֶת־ אָרֶץ כְּנָעַן לְהִיָּת לָכֶם לְאֱלֹהִים: 39 וְכִי־ יָמוּךְ אַחֲוֶיךָ עִמָּךְ וּנְמַכְרֶךָ לֹא־ תַעֲבֹד בוֹ עַבְדָּת עַבְדָּ: 40 כְּשֹׁכֵר כְּתוֹשֵׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד־ שְׁנַת הַיִּזְבֵּל יַעֲבֹד עִמָּךְ: 41 וַיִּצָּא מִמְכָּר הוּא וּבְנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל־ מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל־ אַחֲזֹת אֲבֹתָיו יָשׁוּב: 42 כִּי־ עַבְדֵי הָאֲשֶׁר־ הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יִמְכְּרוּ מִמְכָּר עַבְדָּ: 43 לֹא־ תִדְּדֶה בוֹ בְּפָרֶךְ וַיִּרְאֵת מֵאֲלֹהֶיךָ: 44 וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ־ לָךְ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבְתֵיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ עַבְדָּ וְאִמָּה: 45 וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשְׁבִים הַגֵּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאֶרְצְכֶם וְהָיָה לָכֶם לְאַחֲזָה: 46 וְהַתְּנַחֲלֹתֶם אֹתָם לְבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לְרִשְׁתָּ אַחֲזָה לְעֹלָם בְּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאֲחֵיכֶם בְּנֵי־ יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאַחִיו לֹא־ תִדְּדֶה בוֹ בְּפָרֶךְ: 47 וְכִי תִשְׁוֶי יָד גֵּר וְתוֹשֵׁב עִמָּךְ וּמָךְ אַחֲוֶיךָ עִמּוֹ וּנְמַכְרֶךָ לְגֵר תוֹשֵׁב עִמָּךְ אֵן לַעֲקֹר מִשְׁפַּחַת גֵּר: 48 אַחֲרֵי נְמַכְרֶךָ גְּאֻלָּה תְהִיָּה לוֹ אֶחָד מֵאַחֵיו וּגְאֻלָּתוֹ: 49 אוֹ־ דָדוֹ אוֹ־ בֶן־ דָּדוֹ וּגְאֻלָּתוֹ אוֹ־ מִשְׁאֲרֵי בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וּגְאֻלָּתוֹ אוֹ־ הַשִּׁיגָה יָדוֹ וּגְאֻלָּתוֹ: 50 וְחָשַׁב עִם־ קִנְיָהוּ מִשְׁנַת הַמְכָרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיִּזְבֵּל וְהָיָה כֶּסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שֹׁכֵר יִהְיֶה עִמּוֹ: 51 אִם־ עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים לְפִיָּהֵן יָשִׁיב גְּאֻלָּתוֹ מִכֶּסֶף מִקְנֹתוֹ: 52 וְאִם־ מַעֲטֵ נִשְׂאָר בְּשָׁנִים עַד־ שְׁנַת הַיִּזְבֵּל וְחָשַׁב לוֹ כְּפִי שָׁנָיו יָשִׁיב אֶת־ גְּאֻלָּתוֹ: 53 כְּשֹׁכֵר שָׁנָה בְּשָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא־ יִרְדְּנוּ בְּפָרֶךְ לְעִינֶיךָ: 54 וְאִם־ לֹא יִגְאָל בְּגְאֻלָּה וַיִּצָּא בְּשְׁנַת הַיִּזְבֵּל הוּא וּבְנָיו עִמּוֹ: 55 כִּי־ לִי בְנֵי־ יִשְׂרָאֵל עַבְדִּים עַבְדֵי הָאֲשֶׁר־ הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

26

לֹא־ תַעֲשׂוּ לָכֶם אִילִים וּפְסֵל וּמִצְבֵּה לֹא־ תִקְנוּ לָכֶם וְאֲבָן מִשְׁכֵּית לֹא תִתְּנוּ בְּאֶרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עֲלֶיהָ כִּי אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 2 אֶת־ שִׁבְתֹּתַי תִּשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ אָנִי יְהוָה: 3 אִם־ בַּחֲקוֹתַי תִּלְכּוּ וְאֶת־ מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעַשִׂיתֶם אֹתָם: 4 וְנִתְּנֵי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֵתָם וְנִתְּנָה הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעַץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיו: 5 וְהַשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת־ בְּצִיר וּבְצִיר יִשׁוּג אֶת־ יָרֵעַ וְאֶכְלֹתֶם לְחִמְכֶם לְשֵׁבַע וְיִשְׁבְּתֶם לְבִטָּח בְּאֶרְצְכֶם: 6 וְנִתְּנֵי שְׁלוֹם בְּאָרֶץ וְיִשְׁכַּבְתֶּם וְאֵין מַחְרִיד וְהַשְׁבִּתִּי חַיָּה רְעָה מִן־ הָאָרֶץ וְחֹרֵב לֹא־ תַעֲבֹר בְּאֶרְצְכֶם: 7 וְרִדְפְתֶם אֶת־ אִיבֵיכֶם וְנִפְלוּ לְפָנֵיכֶם לְחֹרֵב: 8 וְרִדְפוּ מִכֶּם חֲמֹשֶׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רַבְּבָה יִרְדְּפוּ וְנִפְלוּ אִיבֵיכֶם לְפָנֵיכֶם לְחֹרֵב: 9 וּפְנִיתִי אֵילִיכֶם וְהִפְרִיתִי אֹתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֹתְכֶם וְהִקְיַמְתִּי אֶת־ בְּרִיתִי אִתְּכֶם: 10 וְאֶכְלֹתֶם יִשָּׂן נוֹשָׂן וְיִשָּׂן מִפְּנֵי חֲדָשׁ תּוֹצִיאֻם: 11 וְנִתְּנֵי מִשְׁכָּנֵי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־ תִגְעַל נֶפְשֵׁי אֹתְכֶם: 12 וְהַתְּהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים וְאֹתָם תְהִיָּו לִי לְעַם: 13 אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵהָיָה לָהֶם עַבְדִּים וְאֲשַׁבֵּר מַטְּת עַלְכֶם וְאוֹלָךְ אֹתְכֶם קוֹמְמִיֹת: 14 וְאִם־ לֹא תִשְׁמַעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל־ הַמִּצְוֹת הַאֵלֶּה: 15 וְאִם־ בַּחֲקוֹתַי תִּמְאָסוּ וְאִם־ מִשְׁפָּטֵי תִגְעַל נֶפְשְׁכֶם לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת־ כָּל־ מִצְוֹתַי לְהַפְרֹכְכֶם אֶת־ בְּרִיתִי: 16 אֶף־ אָנִי אַעֲשֶׂה־ זֹאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בְּהִלָּה אֶת־ הַשְּׁחַפָּת וְאֶת־ הַקְּדָחַת מְכֻלּוֹת עֵינַים וּמְדִיבַת נֶפֶשׁ וְזָרַעְתֶּם לְרִיק וְזָרַעְכֶם וְאֶכְלָהוּ אִיבֵיכֶם: 17 וְנִתְּנֵי פְנֵי בָכֶם וּנְגַפְתֶּם לְפָנֵי אִיבֵיכֶם וְרָדוּ בָכֶם שְׁנָאִיכֶם וְנִסְתַּם וְאֵין־ רִדְף אֹתְכֶם: 18 וְאִם־ עַד־ אֵלֶּה לֹא תִשְׁמַעוּ לִי וְיִסְפְּתִי לִיִּסְרָה אֹתְכֶם שֵׁבַע עַל־ חַטָּאתֵיכֶם: 19 וְשִׁבְרֹתִי אֶת־ גְּאוֹן עוֹזְכֶם וְנִתְּנֵי אֶת־ שְׁמֵיכֶם כְּבָרָזָל וְאֶת־ אֶרְצְכֶם כְּנַחֲשָׁה: 20 וְתִם לְרִיק כְּחֹכֶם וְלֹא־ תִתֵּן אֶרְצְכֶם אֶת־ יְבוּלָה וְעַץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן פְּרִיו: 21 וְאִם־ תִּלְכּוּ עִמִּי קָרִי וְלֹא תֵאָבִו לְשִׁמְעֵ לִי וְיִסְפְּתִי עֲלֵיכֶם מִכָּה שֵׁבַע כְּחַטָּאתֵיכֶם: 22 וְהִשְׁלַחְתִּי בָכֶם אֶת־ חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁכְלָה אֹתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת־ בְּהֵמֹתְכֶם וְהִמְעִיטָה אֹתְכֶם וּנְשַׁמוּ דְרִיכֵיכֶם: 23 וְאִם־ בְּגְאֻלָּה לֹא תִסְרֹו לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי קָרִי: 24 וְהִלַּכְתִּי אֶף־ אָנִי עִמָּכֶם בְּקָרִי וְהִפִּיתִי אֹתְכֶם גָּם־ אָנִי שֵׁבַע עַל־ חַטָּאתֵיכֶם: 25 וְהִבַּאתִי עֲלֵיכֶם חֹרֵב נִקְמַת נִקְמֵ־ בְּרִית וּנְקַסְפְּתֶם אֶל־ עֲרִיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דְבַר בְּתוֹכְכֶם וְנִתְּנֵם בְּיַד־ אוֹיֵב: 26 בְּשִׁבְרֵי לָכֶם מָטָה לְחַם וְאִפּוֹ עֲשֹׂר נְשִׁים לְחִמְכֶם בְּתוֹנָר אֶחָד וְהַשִּׁיבוּ לְחִמְכֶם בְּמִשְׁקֵל וְאֶכְלֹתֶם וְלֹא תִשְׁבְּעוּ: 27 וְאִם־ בָּזֹאת

שקלים: 8 ואם-מך הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו
הכהן על-פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן: ס 9 ואם-בהמה
אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה-
קדש: 10 לא יחליפנו ולא-ימיר אתו טוב ברע או-רע בטוב ואם-
המר ימיר בהמה בבהמה והיה-הוא ותמורתו יהיה-קדש: 11 ואם-
כל-בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד
את-הבהמה לפני הכהן: 12 והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע
כערך הכהן כן יהיה: 13 ואם-גאל יגאלנה ויסף חמישותו על-
ערך: 14 ואיש כי-יקדש את-ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין
טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום: 15 ואם-המקדש
יגאל את-ביתו ויסף חמישית כסף-ערך עליו והיה לו: 16 ואם |
משדה אחוזו יקדש איש ליהוה והיה ערך לפי זרעו זרע חמר
שערים בחמשים שקל כסף: 17 אם-משנת היבל יקדש שדהו
כערך יקום: 18 ואם-אחר היבל יקדש שדהו וחשב לו הכהן את-
הכסף על-פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערך: 19
ואם-גאל יגאל את-השדה המקדש אתו ויסף חמשים כסף-ערך
עליו וקם לו: 20 ואם-לא יגאל את-השדה ואם-מכר את-השדה
לאיש אחר לא יגאל עוד: 21 והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה
כשדה חרם לכהן תהיה אחוזו: 22 ואם את-שדה מקנתו אשר
לא משדה אחוזו יקדש ליהוה: 23 וחשב לו הכהן את מסכת
הערך עד שנת היבל ונתן את-הערך ביום ההוא קדש ליהוה:
24 בשנת היבל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחוזת
הארץ: 25 וכל-ערך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל:
ס 26 אך-בכור אשר-יבכר ליהוה בבהמה לא-יקדש איש אתו
אם-שור אם-שה ליהוה הוא: 27 ואם בבהמה הטמאה ופדה
בערך ויסף חמשתו עליו ואם-לא יגאל ונמכר בערך: 28 אך-
כל-חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל-אשר לו מאדם ובהמה
ומשדה אחוזו לא ימכר ולא יגאל כל-חרם קדש-קדשים הוא
ליהוה: 29 כל-חרם אשר יחרם מן-האדם לא יפדה מות יומת: 30
וכל-מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה:
31 ואם-גאל יגאל איש ממעשרו חמשתו ויסף עליו: 32 וכל-מעשר
בקר וצאן כל אשר-יעבר תחת השכט העשירי יהיה-קדש ליהוה:
33 לא יבקר בין-טוב לרע ולא ימירנו ואם-המר ימירנו והיה-הוא
ותמורתו יהיה-קדש לא יגאל: 34 אלה המצות אשר צוה יהוה את-
משה אל-בני ישראל בהר סיני:

לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי: 28 והלכתי עמכם בחמת-קרי
ויסרתי אתכם אף-אני שבע על-חטאתיכם: 29 ואכלתם בשר
בניכם ובשר בנתיכם תאכלו: 30 והשמדתי את-במתיכם והכרתי
את-חמניכם ונתתי את-פגריכם על-פגרי גלויכם וגעלה נפשי
אתכם: 31 ונתתי את-עריכם חרבה והשמתי את-מקדשיכם ולא
ארוח ברוח ניוחכם: 32 והשמתי אני את-הארץ ושממו עליה
איביכם הישבים בה: 33 ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחרים חרב
והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: 34 אז תרצה הארץ
את-שבתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ
והרצת את-שבתיה: 35 כל-ימי השמה תשבת את אשר לא-
שבתה בשבתותיכם בשבתכם עליה: 36 והנשארם בכם והבאתי
מרח בלבכם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מסת-
חרב ונפלו ואין רדף: 37 וכשלו איש-באתו כמפני-חרב ורדף און
ולא-תהיה לכם תקומה לפני איביכם: 38 ואבדתם בגוים ואכלה
אתכם ארץ איביכם: 39 והנשארם בכם ימקו בעונם בארצת
איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו: 40 והתודו את-עונם ואת-
עון אבתם במעלם אשר מעלו-בי ואף אשר-הלכו עמי בקרי: 41
אף-אני אלק עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או-אז יכנע
לבבם הערל ואז ירצו את-עונם: 42 וזכרתי את-בריתי יעקוב ואף
את-בריתי יצחק ואף את-בריתי אברהם אזור והארץ אזור: 43
והארץ תעזב מהם ותרץ את-שבתיה בהשמה מהם והם ירצו
את-עונם יען וביען במשפט! מאסו ואת-חקתי געלה נפשים: 44
ואף-גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא-מאסתים ולא-געלתים
לכלתם להפך בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם: 45 וזכרתי להם
ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להית
להם לאלהים אני יהוה: 46 אלה החקים והמשפטים והתורות אשר
נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד-משה: פ

27

וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 דבר אל-בני ישראל
ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערך נפשת ליהוה: 3
והיה ערך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן-ששים שנה והיה ערך
חמשים שקל כסף בשקל הקדש: 4 ואם-נקבה הוא והיה ערך
שלושים שקל: 5 ואם מבן-חמש שנים ועד בן-עשרים שנה והיה
ערך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים: 6 ואם מבן-
חדש ועד בן-חמש שנים והיה ערך הזכר חמשה שקלים כסף
ולנקבה ערך שלשת שקלים כסף: 7 ואם מבן-ששים שנה
ומעלה אם-זכר והיה ערך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה

במדבר

שמות מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: 43 פְּקֻדֵיהֶם לַמָּטָה נִפְתְּלֵי שְׁלֹשָׁה וְחֻמְשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: פ 44 אֵלֶּה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנִשְׂאִי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר אִישׁ אִישׁ אֶחָד לְבֵית אֲבֹתָיו הָיוּ: 45 וַיְהִי כֹל פְּקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל: 46 וַיְהִי כֹל הַפְּקֻדִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁלְשֵׁת אֲלָפִים וְחֻמֶּשׁ מֵאוֹת וְחֻמְשִׁים: 47 וְהַלּוּיִם לַמָּטָה אֲבֹתָם לֹא הִתְּפַקְדוּ בְּתוֹכָם: פ 48 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: 49 אַךְ אֶת־מָטָה לְוִי לֹא תִפְקְדוּ וְאֶת־רֹאשֵׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 50 וְאַתָּה הַפְּקַד אֶת־הַלּוּיִם עַל־מִשְׁכַּן הָעֵדוּת וְעַל כָּל־כְּלִי וְעַל כָּל־אֲשֶׁר לֹא־הֵמָּה יִשְׂאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְהֵם יִשְׁרְתוּהוּ וְסָבִיב לְמִשְׁכַּן יַחֲנוּ: 51 וּבִנְסַע הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ אֹתוֹ הַלּוּיִם וּבְחֻנַּת הַמִּשְׁכָּן יִקְיֵמוּ אֹתוֹ הַלּוּיִם וְהָזָר הַקָּרֵב יוֹמֵת: 52 וַיְחַנּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־מַחְנֵהוּ וְאִישׁ עַל־דְּגֻלוֹ לְצַבָּאתָם: 53 וְהַלּוּיִם יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדוּת וְלֹא־יְהִי לְקֹצֵף עַל־עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְרוּ הַלּוּיִם אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדוּת: 54 וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ: פ

2 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: 2 אִישׁ עַל־דְּגֻלוֹ בְּאֶתֶּת לְבֵית אֲבֹתָם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִנְּדָב סָבִיב לְאֵהֱל־מוֹעֵד יַחֲנוּ: 3 וְהַחֲנִיִּם קִדְמָה מִזְרָחָה דְּגֵל מַחְנֵה יְהוּדָה לְצַבָּאתָם וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי יְהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב: 4 וְצַבָּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבַּעַה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: 5 וְהַחֲנִיִּם עֲלִיו מָטָה יִשְׁשַׁכַּר וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי יִשְׁשַׁכַּר נִתְּנָאֵל בֶּן־צוּעָר: 6 וְצַבָּאוּ וּפְקֻדָיו אַרְבַּעַה וְחֻמְשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: ס 7 מָטָה זְבוּלֹן וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי זְבוּלֹן אֱלִיאֵב בֶּן־חֶלֶן: 8 וְצַבָּאוּ וּפְקֻדָיו שִׁבְעָה וְחֻמְשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּעַה מֵאוֹת: ט 9 כָּל־הַפְּקֻדִים לַמַּחְנֵה יְהוּדָה מֵאֵת אֶלֶף וְשִׁמְנִים אֶלֶף וְשִׁשְׁת־אֲלָפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת לְצַבָּאתָם רֹאשֵׁהוּ יִסְעוּ: ס 10 דְּגֵל מַחְנֵה רָאוּבֵן תִּימִנָה לְצַבָּאתָם וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי רָאוּבֵן אֱלִיצָוֹר בֶּן־שְׂדִיאוֹר: 11 וְצַבָּאוּ וּפְקֻדָיו שִׁשָּׁה וְאַרְבַּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְחֻמְשִׁים אֶלֶף וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְחֻמֶּשׁ מֵאוֹת: 12 וְהַחֲנִיִּם עֲלִיו מָטָה שִׁמְעוֹן וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלִמְיָאֵל בֶּן־צוּרִי־שְׂדִי: 13 וְצַבָּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם תִּשְׁעָה וְחֻמְשִׁים אֶלֶף וְשִׁלְשֵׁת מֵאוֹת: 14 וּמָטָה גַּד וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי גַּד אֱלִיסָפָר בֶּן־רְעוּאֵל: 15 וְצַבָּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבַּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְחֻמְשִׁים: 16 כָּל־הַפְּקֻדִים לַמַּחְנֵה רָאוּבֵן מֵאֵת אֶלֶף וְאַחַד וְחֻמְשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע־מֵאוֹת וְחֻמְשִׁים לְצַבָּאתָם וְשָׁנַיִם יִסְעוּ: ס 17 וְנִסְעָה אֵהֱל־מוֹעֵד מַחְנֵה הַלּוּיִם בְּתוֹךְ הַמַּחְנֵת כְּאֲשֶׁר יַחֲנוּ כֵן יִסְעוּ אִישׁ עַל־יְדוֹ לְדִגְלֵיהֶם: ס 18 דְּגֵל מַחְנֵה אֶפְרַיִם לְצַבָּאתָם יִמָּה וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישַׁמַּע בֶּן־עַמִּיהוּד: 19 וְצַבָּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבַּעִים אֶלֶף וְחֻמֶּשׁ מֵאוֹת: 20 וְעֲלִיו מָטָה מְנַשֶּׁה וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי מְנַשֶּׁה גְּמִלְיָאֵל בֶּן־פְּדֵהצוּר: 21 וְצַבָּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף וְמֵאוֹת: 22 וּמָטָה בִּנְיָמִן וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי מְנַשֶּׁה גְּמִלְיָאֵל חֲמִשָּׁה וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: 24 כָּל־הַפְּקֻדִים לַמַּחְנֵה אֶפְרַיִם מֵאֵת אֶלֶף וְשִׁמְנַת־אֲלָפִים וּמֵאָה לְצַבָּאתָם וְשִׁלְשִׁים יִסְעוּ: ס 25 דְּגֵל מַחְנֵה דָן צְפִנָה לְצַבָּאתָם וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדִי: 26 וְצַבָּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וְשִׁבְעִים מֵאוֹת: 27 וְהַחֲנִיִּם עֲלִיו מָטָה אֲשֶׁר וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי אֲשֶׁר פְּגַעִיָאֵל בֶּן־עַכְרָן: 28 וְצַבָּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וְאַרְבַּעִים אֶלֶף וְחֻמֶּשׁ מֵאוֹת: 29 וּמָטָה נַפְתָּלִי וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי נַפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן־עֵינָן: 30 וְצַבָּאוּ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְחֻמְשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: 31 כָּל־הַפְּקֻדִים לַמַּחְנֵה דָן מֵאֵת אֶלֶף

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמַדְבַּר סִינִי בְּאֵהֱל מוֹעֵד בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשָּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה לְצַבָּאתָם מֵאַרְצָה מִצְרַיִם לֵאמֹר: 2 שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגִלְגָּלְתָם: 3 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל־יֶצֶא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצַבָּאתָם אֹתָהּ וְאַהֲרֹן: 4 וְאַתְּכֶם יְהִיוּ אִישׁ אִישׁ לַמָּטָה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הוּא: 5 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרָאוּבֵן אֱלִיצָוֹר בֶּן־שְׂדִיאוֹר: 6 לְשִׁמְעוֹן שְׁלִמְיָאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדִי: 7 לְיְהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב: 8 לְיִשְׁשַׁכָּר נִתְנָאֵל בֶּן־צוּעָר: 9 לְזְבוּלֹן אֱלִיאֵב בֶּן־חֶלֶן: 10 לְבִנְיָמִן אֱלִישַׁמַּע בֶּן־עַמִּיהוּד לְמְנַשֶּׁה גְּמִלְיָאֵל בֶּן־פְּדֵהצוּר: 11 לְבִנְיָמִן אַבְיָדוֹן בֶּן־גְּדַעְנִי: 12 לְדָן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדִי: 13 לְאֲשֶׁר פְּגַעִיָאֵל בֶּן־עַכְרָן: 14 לְגַד אֱלִיסָפָר בֶּן־דְּעוּאֵל: 15 לְנַפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן־עֵינָן: 16 אֵלֶּה קְרִיאֵי הָעֵדוּה נִשְׂאֵי מִטּוֹת אֲבוֹתָם רֹאשֵׁי אֲלָפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם: 17 וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְשֵׁמוֹת: 18 וְאֵת כָּל־הָעֵדוּה הַקְּהִילוּ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשָּׁנִי וַיִּתְּלָדוּ עַל־מִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה לְגִלְגָּלְתָם: 19 כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֶם בְּמַדְבַּר סִינִי: פ 20 וַיְהִי בְּנֵי־רָאוּבֵן בְּכָר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלְתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: 21 פְּקֻדֵיהֶם לַמָּטָה רָאוּבֵן שִׁשָּׁה וְאַרְבַּעִים אֶלֶף וְחֻמֶּשׁ מֵאוֹת: פ 22 לְבָנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלְתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: 23 פְּקֻדֵיהֶם לַמָּטָה שִׁמְעוֹן תִּשְׁעָה וְחֻמְשִׁים אֶלֶף וְשִׁלְשֵׁת מֵאוֹת: פ 24 לְבָנֵי גַּד תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: 25 פְּקֻדֵיהֶם לַמָּטָה גַּד חֲמִשָּׁה וְאַרְבַּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְחֻמֶּשׁ מֵאוֹת וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְחֻמֶּשׁ מֵאוֹת: 26 לְבָנֵי יְהוּדָה תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: 27 פְּקֻדֵיהֶם לַמָּטָה יְהוּדָה אַרְבַּעַה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: פ 28 לְבָנֵי יִשְׁשַׁכָּר תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: 29 פְּקֻדֵיהֶם לַמָּטָה יִשְׁשַׁכָּר אַרְבַּעַה וְחֻמְשִׁים אֶלֶף וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְחֻמֶּשׁ מֵאוֹת: 30 לְבָנֵי זְבוּלֹן תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: 31 פְּקֻדֵיהֶם לַמָּטָה זְבוּלֹן שִׁבְעָה וְחֻמְשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: פ 32 לְבָנֵי יוֹסֵף אֶפְרַיִם תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: 33 פְּקֻדֵיהֶם לַמָּטָה אֶפְרַיִם אַרְבַּעִים אֶלֶף וְחֻמֶּשׁ מֵאוֹת: פ 34 לְבָנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: 35 פְּקֻדֵיהֶם לַמָּטָה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף וְמֵאוֹת: פ 36 לְבָנֵי בִּנְיָמִן תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: 37 פְּקֻדֵיהֶם לַמָּטָה בִּנְיָמִן חֲמִשָּׁה וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: פ 38 לְבָנֵי דָן תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: 39 פְּקֻדֵיהֶם לַמָּטָה דָן שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וְשִׁבְעִים מֵאוֹת: פ 40 לְבָנֵי אֲשֶׁר תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: 41 פְּקֻדֵיהֶם לַמָּטָה אֲשֶׁר אֶחָד וְאַרְבַּעִים אֶלֶף וְחֻמֶּשׁ מֵאוֹת: פ 42 בְּנֵי נַפְתָּלִי תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר

בכר בבני ישראל: 43 ויהי כל בכור זכר במספר שמות מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים: פ 44 וידבר יהוה אל משה לאמר: 45 קח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו ללויים אני יהוה: 46 ואת פדויו השלשה והשבעים והמאתים העדפים על הלויים מבכור בני ישראל: 47 ולקחת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: 48 ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויו העדפים בהם: 49 ויקח משה את כסף הפדוים מאת העדפים על פדויו הלויים: 50 מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש: 51 ויתן משה את כסף הפדוים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה: פ

4 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: 3 מן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: 4 ואת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים: 5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את אהרן ואת בניו וקחו את פרכת ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו: 7 ועל | שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקות ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה: 8 ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: 9 ולקחו | בגד תכלת וכסו את מנחת המאור ואת גרמיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם: 10 ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט: 11 ועל | מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: 12 ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט: 13 ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: 14 ונתנו עליו את כל כלי אשר ישרתו עליו בהם את המחת את המזולגת ואת היעים ואת המזרקות כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: 15 וכלה אהרן ובניו לכסות את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד: 16 ופקדת אלעזר | בן אהרן הכהן שמו המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו: ס 17 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 18 אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלויים: 19 וזאת | עשו להם וחי ולא ימותו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משאו: 20 ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו: פ 21 וידבר יהוה אל משה לאמר: 22 נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם: 23 מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד: 24 ואת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: 25 ונשא את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד: 26 ואת קלעי החצר ואת מסך | פתח | שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי אשר יעשה להם ועבדו: 27 על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם: 28 ואת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: פ 29 בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם: 30 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדו כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד: 31 וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובירחיו

ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם: פ 32 אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנות לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: 33 והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: 34 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו על בית אבתו:

3 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני: 2 ואלה שמות בני אהרן הבכור | נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: 3 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן: 4 וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם וכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם: פ 5 וידבר יהוה אל משה לאמר: 6 הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: 7 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן: 8 ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן: 9 ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל: 10 ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והוצו הקרב יומת: פ 11 וידבר יהוה אל משה לאמר: 12 ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו ללויים: 13 כי לוי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לוי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לוי יהיו אני יהוה: ס 14 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: 15 פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדו: 16 ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה: 17 ויהיו אלה בני לוי בשמחתם גרשון וקהת ומררי: 18 ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעו: 19 ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל: 20 ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם: 21 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעו אלה הם משפחת הגרשני: 22 פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: 23 משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ומה: 24 וגשיא בית אב לגרשני אלסוף בן לאל: 25 ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: 26 וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: 27 ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאי אלה הם משפחת הקהתי: 28 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמונת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש: 29 משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: 30 וגשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל: 31 ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחות וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: 32 וגשיא נשיאו הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש: 33 למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי: 34 ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים: 35 וגשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה: 36 ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן ובירחיו ועמדיו ואדניו וכל כלי עבדתו: 37 ועמדי החצר סביב ואדניהם וייתדתם ומיתריהם: 38 והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד | מזרחה משה | ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והוצו הקרב יומת: 39 כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: ס 40 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכור זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמותם: 41 ולקחת את הלויים לוי אני יהוה תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל: 42 ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל

ואמרה האשה אמן | אמן: 23 וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים: 24 והשקה את האשה את מי המרים המאירים ובאו בה המים המאירים למרים: 25 ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח: 26 וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים: 27 והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאירים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה: 28 ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה וזרעה זרע: 29 זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: 30 או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: 31 ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה: פ

6 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה: 3 מין ושכר וזיר חמץ וזיר חמץ שכר לא ישטה וכל משרת ענבים לא ישטה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: 4 כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד יג לא יאכל: 5 כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: 6 כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא: 7 לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו: 8 כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה: 9 וכי ימות מת עליו בפתע פתאום וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו בינם השביעי וגלח: 10 וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: 11 ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא: 12 והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו: 13 וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אלתו אל פתח אהל מועד: 14 והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים: 15 וסל מצות סלת חלת בזולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם: 16 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו: 17 ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו: 18 וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים: 19 ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו: 20 והניף אותם הכהן | תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישטה הנזיר ויין: 21 זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו: פ 22 וידבר יהוה אל משה לאמר: 23 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם: ס 24 וברכך יהוה וישמרך: ס 25 יאר יהוה | פניו אליך ויחנך: ס 26 ישא יהוה | פניו אליך וישם לך שלום: ס 27 ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם: פ

7 והיה ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם: 2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם העמדים על הפקדום: 3 וביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשיאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: 4 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 5 קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו: 6 ויקח משה את העגלות ואת הבקר ויתן אותם

ועמדו וידברו: 32 ועמדו החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם וכל עבדתם ובשמת תפקדו את כלי משמרת משאם: 33 זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן: 34 ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם: 35 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: 36 והיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים: 37 אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: ס 38 ופקודי בני גרשון למשפחתם ולבית אבתם: 39 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: 40 והיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים: 41 אלה פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה: 42 ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם: 43 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: 44 והיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים: 45 אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: 46 כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלויים למשפחתם ולבית אבתם: 47 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדת משא באהל מועד: 48 והיו פקדיהם שמונת אלפים וחמש מאות ושמונים: 49 על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה: פ

5 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש: 3 מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם: 4 ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל: פ 5 וידבר יהוה אל משה לאמר: 6 דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא: 7 והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסר עליו ונתן לאשר אשם לו: 8 ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו: 9 וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה: 10 ואיש את קדשו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה: פ 11 וידבר יהוה אל משה לאמר: 12 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל: 13 ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה: 14 ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה: 15 והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון: 16 והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה: 17 ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים: 18 והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאירים: 19 והשביע אתה הכהן ואת אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישה הנזיר ממני המרים המאירים האלה: 20 ואת כי שטית תחת אישה וכי נטמאת ויתן איש בראת שכבתו מבלעדי אישה: 21 והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלות ואת בטנה צבה: 22 ובאו המים המאירים האלה במעור לצבות בטן ולנפל ירך

אל-הלוים: 7 את | שתי העגלות ואת ארבעת הבקור נתן לבני גרשון כפי עבדתם: 8 ואת | ארבע העגלות ואת שמנת הבקור נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן-אהרן הכהן: 9 ולבני קהת לא נתן כי-עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו: 10 ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשאים את-קרבנם לפני המזבח: 11 ויאמר יהוה אל-משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום ויקריבו את-קרבנם לחנכת המזבח: ס 12 ויהי המקריב ביום הראשון את-קרבנו נחשון בן-עמינדב למטה יהודה: 13 וקרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 14 כף אחת עשרה זרב מלאה קטרת: 15 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: 16 שעיר-עזים אחד לחטאת: 17 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זר קרבן נחשון בן-עמינדב: פ 18 ביום השני הקריב נתנאל בן-צוער נשיא יששכר: 19 הקרב את-קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 20 כף אחת עשרה זרב מלאה קטרת: 21 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: 22 שעיר-עזים אחד לחטאת: 23 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זר קרבן נתנאל בן-צוער: פ 24 ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן-חלן: 25 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 26 כף אחת עשרה זרב מלאה קטרת: 27 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: 28 שעיר-עזים אחד לחטאת: 29 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זר קרבן אליאב בן-חלן: פ 30 ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור: 31 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 32 כף אחת עשרה זרב מלאה קטרת: 33 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: 34 שעיר-עזים אחד לחטאת: 35 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זר קרבן אליצור בן-שדיאור: פ 36 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן-צורישי: 37 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 38 כף אחת עשרה זרב מלאה קטרת: 39 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: 40 שעיר-עזים אחד לחטאת: 41 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זר קרבן שלמיאל בן-צורישי: פ 42 ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן-דעואל: 43 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 44 כף אחת עשרה זרב מלאה קטרת: 45 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: 46 שעיר-עזים אחד לחטאת: 47 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זר קרבן אליסף בן-דעואל: פ 48 ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן-עמיהוד: 49 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 50 כף אחת עשרה זרב מלאה קטרת: 51 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: 52 שעיר-עזים אחד לחטאת: 53 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זר קרבן אלישמע בן-עמיהוד: פ 54 ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן-פדה-צור: 55 קרבנו קערת-כסף

אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 56 כף אחת עשרה זרב מלאה קטרת: 57 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: 58 שעיר-עזים אחד לחטאת: 59 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זר קרבן גמליאל בן-פדה צור: פ 60 ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבידן בן-גדעני: 61 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 62 כף אחת עשרה זרב מלאה קטרת: 63 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: 64 שעיר-עזים אחד לחטאת: 65 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זר קרבן אבידן בן-גדעני: פ 66 ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישדי: 67 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 68 כף אחת עשרה זרב מלאה קטרת: 69 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: 70 שעיר-עזים אחד לחטאת: 71 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זר קרבן אחיעזר בן-עמישדי: פ 72 ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן-עכרן: 73 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 74 כף אחת עשרה זרב מלאה קטרת: 75 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: 76 שעיר-עזים אחד לחטאת: 77 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זר קרבן פגעיאל בן-עכרן: פ 78 ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן-עינן: 79 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 80 כף אחת עשרה זרב מלאה קטרת: 81 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: 82 שעיר-עזים אחד לחטאת: 83 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זר קרבן אחירע בן-עינן: פ 84 זאת | חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזוקי-כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה: 85 שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: 86 כפות זהב שתים עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל-זהב הכפות עשרים ומאה: 87 כל-הבקור לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני-שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: 88 וכל בקר | זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתודים ששים כבשים בני-שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו: 89 ובבא משה אל-אהל מועד לדבר אתו וישמע את-הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על-ארגן העדת מבין שני הכרובים וידבר אליו: פ

8 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 דבר אל-אהרן ואמרת אליו בהעלתך את-הנרות אל-מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: 3 ויעש כן אהרן אל-מול פני המנורה העלה נרותיה כאשר צוה יהוה את-משה: 4 וזה מעשה המנורה מקושה זהב עד-ירכה עד-פרחה מקושה הוא כמראה אשר הראה יהוה את-משה כן עשה את-המנורה: פ 5 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 6 קח את-הלזים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: 7 וכה-תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על-כל-בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו: 8 ולקחו פר בן-בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר-שני בן-בקר תקח לחטאת: 9 והקרבת את-הלזים לפני אהל מועד והקהלת את-כל-עדת בני ישראל: 10 והקרבת את-הלזים לפני

יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים: 11 והניף אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה: 12 והלויים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלויים: 13 והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה: 14 והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים: 15 ואחרי כן יבאו הלויים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: 16 כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי: 17 כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי: 18 ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל: 19 ואתנה את הלויים נתנים | לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל וגוף בגשת בני ישראל אל הקדש: 20 ועש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה את משה ללויים כן עשו להם בני ישראל: 21 ויתחטאו הלויים ויכבסו בגדיהם וינפו אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם: 22 ואחרי כן באו הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלויים כן עשו להם: 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: 24 זאת אשר ללויים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד: 25 ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד: 26 ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים במשמרתם: 27 פ וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: 2 ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: 3 בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אותו במועדו ככל חקתי וככל משפטיו תעשו אותו: 4 וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: 5 ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל: 6 והיה אנשים אשר היו טמאים לניפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: 7 ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לניפש אדם למה נגרע לבלתי הקרב את קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל: 8 ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעו מה יצוה יהוה לכם: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא | לניפש או בדרך רחוקה לכם או לדדתיכם ועשה פסח ליהוה: 11 בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אותו על מצות ומררים יאכלו: 12 לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אותו: 13 והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ובקרתה הנפש הוא מעמיה כי | קרבן יהוה לא הקריב במעדו חטא ישא האיש ההוא: 14 וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולא זרח הארץ: 15 וביום הקנים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר: 16 כן יהיה תמיד הענן וכסנו ומראה אש לילה: 17 ולפי העלת הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל: 18 על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו בני ישראל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו: 19 ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו: 20 ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו: 21 ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר וינעלה הענן בבקר ויסעו או ימים ולילה וינעלה הענן ויסעו: 22 או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן

על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: 23 על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה: 2 פ וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות: 3 ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד: 4 ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל: 5 ויתקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה: 6 ויתקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: 7 ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תרועו: 8 ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצוצרות והיו לכם לחקת עולם לדדתיכם: 9 וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצוצרות ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאויביכם: 10 ויום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ויתקעתם בחצוצרות על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: 11 ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת: 12 ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: 13 ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה: 14 ויסעו דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב: 15 ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוער: 16 ועל צבא מטה בני זבולון אליאב בן חלון: 17 והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן: 18 ונסעו דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור: 19 ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: 20 ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל: 21 ונסעו הקהלים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם: 22 ונסעו דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד: 23 ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדה צור: 24 ועל צבא מטה בני בנימין אבידן בן גדעוני: 25 ונסעו דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי: 26 ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן: 27 ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינו: 28 אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו: 29 ויאמר משה לחבב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים | אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל: 30 ויאמר אליו לא אלקי אם אל ארצי ואל מולדתי אלקי: 31 ויאמר אל נא תעזב אתנו כי | על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים: 32 והיה כי תלך עמנו והיה | הטוב הוא אשר יטיב יהוה עמנו והטבנו לך: 33 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 34 וענו יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 35 ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה | יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך: 36 ובנתה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 37 פ ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בס אש יהוה ותאכל בקצה המחנה: 2 ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש: 3 ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בס אש יהוה: 4 והאספסוף אשר בקרבו התאוה תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: 5 זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים: 6 ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו: 7 והמן כדור גר הוא ועינו כעין הבדלח: 8 שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן: 9 ובגדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו: 10 וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהל ויחר אף יהוה מאד ובעינו משה רע: 11 ויאמר משה אל יהוה

למה הרעת לעבדך ולמה לא מציתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי: 12 האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבותיו: 13 מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה: 14 לא אוכל אנכי לבדו לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני: 15 ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי: פ 16 ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך: 17 וירדת ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמת עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך: 18 ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם: 19 לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום: 20 עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרע וען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים: 21 ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבן ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים: 22 הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם: פ 23 ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם לא: 24 ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל: 25 וירד יהוה | בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים והיה כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: 26 וישארו שני אנשים | במחנה שם האחד | אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האלה ויתנבאו במחנה: 27 וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה: 28 וען והושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם: 29 ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומו יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם: 30 ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל: 31 ורוח נסע | מאת יהוה ויגו שלוים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום זה וכדרך יום זה סביבות המחנה וכאמיתם על פני הארץ: 32 ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחנה ויאספו את השלו הממעט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה: 33 הבשר עודנו בן שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויהוה בעם מכה רבה מאד: 34 ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאווה כי שם קברו את העם המתאווים: 35 מקברות התאווה נסעו העם חצרות והיו בחצרות: פ

12

ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח: 2 ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה: 3 והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה: ס 4 ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם: 5 וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: 6 ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו: 7 לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא: 8 פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה: 9 ויחר אף יהוה בס וילך: 10 והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשילג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת: 11 ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: 12 אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו: 13 ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: פ 14 ויאמר יהוה אל משה ואביה יקח ירדן בפניה הלא תכלם שבעת

ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף: 15 ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד תאסף מרים: 16 ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן: פ
13 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 שלח דר אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם: 3 וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה: 4 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור: 5 למטה שמעון שפט בן חורי: 6 למטה יהודה כלב בן יפנה: 7 למטה יששכר יגאל בן יוסף: 8 למטה אפרים הושע בן נון: 9 למטה בנימן פלטי בן רפוא: 10 למטה זבולן גדיאל בן סודי: 11 למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי: 12 למטה דן עמיאל בן גמלי: 13 למטה אשר סתור בן מיכאל: 14 למטה נפתלי נחבי בן פנסי: 15 למטה גד גאואל בן מכי: 16 אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון והושע: 17 וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אליהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר: 18 וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב: 19 ומה הארץ אשר הוא ישב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים: 20 ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: 21 ועלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת: 22 ועלו בנגב ובא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: 23 ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישארו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים: 24 למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל: 25 וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: 26 וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו אותם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ: 27 ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה: 28 אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצורות גדולות מאד וגם ילדי הענק ראינו שם: 29 עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסים והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן: 30 והס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה: 31 והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו: 32 ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות: 33 ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם:

14

ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא: 2 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לוי מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לוי מתנו: 3 ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשנו וטפנו והיו לבנו הלוא טוב לנו שוב מצרימה: 4 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: 5 ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל: 6 והושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: 7 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד: 8 אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לבו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש: 9 אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם: 10 ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל: פ 11 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל

לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: 13 המעט כי העלייתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר: 14 אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה: 15 ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם: 16 ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר: 17 וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו: 18 ויקרו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישמו עליהם קטרת ועמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: 19 ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה: פ 20 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 21 הבלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע: 22 ופלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף: פ 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: 24 דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם: 25 ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל: 26 וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם: 27 ועלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם וגושיהם ובניהם וטפם: 28 ויאמר משה בזאת תדעו כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי: 29 אם כמות כל האדם ימתן אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני: 30 ואם בראיה וברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה: 31 והי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיכם: 32 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש: 33 וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל: 34 וכל ישראל אשר סיביתיהם נסו לזלזלם כי אמרו פן תבלענו הארץ: 35 ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקרבי הקטרת: פ 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתת מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו: 3 את מחתות החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקע פחים צפוי למזבח כי הקרבים לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: 4 ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח: 5 זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מוצע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה קרח וכעדלו כאשר דבר יהוה ביד משה לו: 6 וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה: 7 והי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ופנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה: 8 ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד: פ 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם: 11 ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: 12 ויקח אהרן כאשר | דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם: 13 ועמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: 14 והיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח: 15 וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה: פ 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 דבר | אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו

תכתב על מטהו: 18 ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם: 19 והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה: 20 והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מליכם עליכם: 21 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו | כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם: 22 וינח משה את המטות לפני יהוה באהל העדת: 23 והי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים: 24 ויצא משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו: ס 25 ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו: 26 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה: ס 27 ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גענו אבדנו כלנו אבדנו: 28 כל הקרב | הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע: ס ויאמר יהוה אל אהרן ובניך ובית אביך אתה תשא את עון המקדש ואתה ובניך אתה תשא את עון כהנתכם: 2 וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתה לפני אהל העדת: 3 ושמו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם: 4 וילוו עליך ושמו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם: 5 ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל: 6 ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד: 7 ואתה ובניך אתה תשארו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת: ס 8 וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם: 9 זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמים אשר ישיבו לך קדש קדשים לך הוא ולבניך: 10 בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך: 11 וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך אתה לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו: 12 כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים: 13 בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו: 14 כל חרם בישראל לך יהיה: 15 כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אך | פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה: 16 ופדו מן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא: 17 אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה: 18 ובשרם יהיה לך כחזה התנפה וכשוק הימין לך יהיה: 19 כל | תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנתך אתה לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתה: 20 ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תחל ויחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: ס 21 ולבני לוי ינחלו נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד: 22 ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא מות: 23 ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: 24 כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללויים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: פ 25 וידבר יהוה אל משה לאמר: 26 ואל הלויים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את

להם שמעו- נא המרים המן- הסלע הזה נוציא לכם מים: 11 וירם משה את- ידו ויך את- הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם: 12 ויאמר יהוה אל- משה ואל- אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את- הקהל הזה אל- הארץ אשר- נתתי להם: 13 הנה מי מריבה אשר- רבו בני- ישראל את- יהוה ויקדש בם: 14 וישלח משה מלאכים מקדש אל- מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את- כל- התלאה אשר מצאתנו: 15 וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו: 16 ונצטק אל- יהוה וישמע קולנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: 17 נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאלו עד אשר- נעבר גבולך: 18 ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן- בחרב אצא לקראתך: 19 ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם- מימך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אין- דבר ברגלי אעברה: 20 ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה: 21 וימאן | אדום נתן את- ישראל עבר בגבלו ויט ישראל מעליו: 22 ויסעו מקדש וביאו בני ישראל כל- העדה הר הקר: 23 ויאמר יהוה אל- משה ואל- אהרן בהר הקר על- גבול ארץ- אדום לאמר: 24 יאסף אהרן אל- עמוי כי לא יבא אל- הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר- מריתם את- פי למי מריבה: 25 קח את- אהרן ואת- אלעזר בנו והעל אתם הר הקר: 26 והפשט את- אהרן את- בגדיו והלבשתם את- אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: 27 ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל- הר הקר לעיני כל- העדה: 28 ויפשט משה את- אהרן את- בגדיו וילבש אתם את- אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן- ההר: 29 ויראו כל- העדה כי גוע אהרן ויבכו את- אהרן שלשים יום כל בית ישראל: 30

21

וישמע הכנעני מלך- ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב: 2 וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם- נתן תתן את- העם הזה בידי והחרמתי את- עריהם: 3 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את- הכנעני ויחרם אתהם ואת- עריהם ויקרא שם- המקום חרמה: 4 ויסעו מהר ההר דרך ים- סוף לסבב את- ארץ אדום ויתקצר נפש- העם בדרך: 5 וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקולקל: 6 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את- העם וימת עם- רב מישראל: 7 ויבא העם אל- משה ויאמרו חטאנו כי- דברנו ביהוה ובך התפלל אל- יהוה ויסר מעלינו את- הנחש ויתפלל משה בעד העם: 8 ויאמר יהוה אל- משה עשה לך שרף ושים אותו על- נס והיה כל- הנשוק וראה אותו וחי: 9 ויעש משה נחש נחשת וישמהו על- הנס והיה אם- נשך הנחש את- איש והביט אל- נחש הנחשת וחי: 10 ויסעו בני ישראל ויחנו באבת: 11 ויסעו מאבת ויחנו בעי העברים במדבר אשר על- פני מואב ממזרח השמש: 12 משם נסעו ויחנו בנחל זרד: 13 משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי: 14 על- כן יאמר בספר מלחמת יהוה את- והב בסופה ואת- הנחלים ארנון: 15 ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב: 16 ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את- העם ואתנה להם מים: 17 אז ישיר ישראל את- השירה הזאת עלי באר ענו- לה: 18 באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחוקק במשענתם וממדבר מתנה: 19 וממתנה נחליאל ומנחליאל במות: 20 ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על- פני הישימן: 21 וישלח ישראל מלאכים אל- סיון מלך- האמרי לאמר: 22 אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר- נעבר גבולך: 23 ולא נתן סיון את- ישראל עבר בגבלו ויאסף סיון את- כל- עמו ויצא

המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן- המעשר: 27 ויחשב לכם תרומתכם כדגן מן- הגרן וכמלאה מן- היקב: 28 כן תרימו גם- אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את- תרומת יהוה לאהרן הכהן: 29 מכל מתנתיכם תרימו את- כל- תרומת יהוה מכל- חלבן את- מקדשו ממנו: 30 ואמרת אלהם בהרימכם את- חלבן ממנו ויחשב ללויים כתבואת גרן וכתבואת יקב: 31 ואכלתם אותו בכל- מקום אתם וביתיכם כי- שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד: 32 ולא תשאאו עליו חטא בהרימכם את- חלבן ממנו ואת- קדשי בני- ישראל לא תחללו ולא תמותו: 33

19

וידבר יהוה אל- משה ואל- אהרן לאמר: 2 זאת חקת התורה אשר- צוה יהוה לאמר דבר | אל- בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא- עלה עליה על: 3 ונתתם אותה אל- אלעזר הכהן והוציא אתה אל- מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: 4 ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל- נכח פני אהל- מועד מדמה שבע פעמים: 5 ושרף את- הפרה לעיניו את- ערה ואת- בשרה ואת- דמה על- פרשה ישרף: 6 ולקח הכהן עץ ארז ואזוב וישני תולעת והשליך אל- תוך שרפת הפרה: 7 וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל- המחנה וטמא הכהן עד- הערב: 8 והשרף אתה וכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד- הערב: 9 ואסף | איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני- ישראל למשפחת למי נדה חטאת הוא: 10 וכבס האסף את- אפר הפרה את- בגדיו וטמא עד- הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: 11 הנגע במת לכל- נפש אדם וטמא שבעת ימים: 12 הוא יתחטא יבו ביום השלישי ויום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי ויום השביעי לא יטהר: 13 כל- הנגע במת בנפש האדם אשר- ימות ולא יתחטא את- משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא- זרק עליו טמא והיה עוד טמאתו בו: 14 זאת התורה אדם כי- ימות באהל כל- הבא אל- האהל וכל- אשר באהל וטמא שבעת ימים: 15 וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: 16 וכל אשר- יגע על- פני השדה בחלל- הרב או במת או בעצם אדם או בקבר וטמא שבעת ימים: 17 ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל- כלי: 18 ולקחו אזוב וטבל במים איש טהור והזה על- האהל ועל- כל- הכלים ועל- הנפשות אשר היו- שם ועל- הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: 19 והזה הטהר על- הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחסאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: 20 ואיש אשר- יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את- מקדש יהוה טמא מי נדה לא- זרק עליו טמא הוא: 21 והיתה להם לחקת עולם ומהה מי- הנדה וכבס בגדיו והנגע במי הנדה וטמא עד- הערב: 22 וכל אשר- יגע בו הטמא וטמא והנפש הנגעת וטמא עד- הערב: 23

20

ויבאו בני- ישראל כל- העדה מדבר- צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: 2 ולא היה מים לעדה ויקהלו על- משה ועל- אהרן: 3 וירב העם עם- משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה: 4 ולמה הבאתם את- קהל יהוה אל- המדבר הזה למות שם אנחנו ובעינינו? 5 ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל- המקום הרע הזה לא | מקום זרע ותאנה ונפון ורמון ומים אין לשתות: 6 ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל- פתח אהל מועד ויפלו על- פניהם ויאמר כבוד יהוה אליהם: 7 וידבר יהוה אל- משה לאמר: 8 קח את- המטה והקהל את- העדה ואתה ואתה אחיך ודברתם אל- הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן- הסלע והשקית את- העדה ואת- בעירם: 9 ויקח משה את- המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: 10 ויקהלו משה ואהרן את- הקהל אל- פני הסלע ויאמר

לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל: 24 ויכהו ישראל לפי חרב וירש את ארצו מארנן עד יבול עד בני עמון כי עז גבול בני עמון: 25 ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה: 26 כי חשבון עיר סיוחן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנן: 27 על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיוחן: 28 כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיוחן אכלה ער מואב בעלי במות ארנן: 29 אוי דך מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיוחן: 30 וינרם אבד חשבון עד דיבון ונשים עד נפח אשר עד מידבא: 31 וישב ישראל בארץ האמרי: 32 וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו בנתיה וירש את האמרי אשר שם: 33 ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה ארבע: 34 ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיוחן מלך האמרי אשר וישב בחשבון: 35 ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד וירשו את ארצו:

22

ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו: 1 ויבא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: 2 ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקח מואב מפני בני ישראל: 4 ויאמר מואב אל זקני מדון עתה ילחכי הקהל את כל סביבותינו כלתך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא: 5 וישלח מלאכים אל בלעם בן בעזר פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: 6 ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר ויאר: 7 וילכו זקני מואב וזקני מדון וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: 8 ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבת אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: 9 ויבא אליהם אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: 10 ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי: 11 הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו: 12 ויאמר אליהם אל בלעם לא תלך עמכם לא תאר את העם כי ברוך הוא: 13 ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם: 14 ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: 15 ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: 16 ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי: 17 כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה: 18 ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה: 19 ועתה שבו נא בנה גם אתם הלילה ואדעה מה יספ יהוה דבר עמי: 20 ויבא אליהם אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה: 21 ויקם בלעם בבקר ויחפש את אתנו וילך עם שרי מואב: 22 ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויתיעב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושמנו נערינו עמו: 23 ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטתה הדרך: 24 ויעמד מלאך יהוה במשעול הפרמים גדר מזה וגדר מזה: 25 ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה: 26 וינסף מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל: 27 ותרא האתון את מלאך יהוה ותרפץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל: 28 ויפתח יהוה את

פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים: 29 ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב ביד כי עתה הרגתיך: 30 ותאמר האתון אל בלעם הלא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הנה ההספן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא: 31 ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו: 32 ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי: 33 ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי: 34 ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי: 35 ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק: 36 וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר בקצה הגבול: 37 ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שליחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם לא אוכל כבדך: 38 ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישום אלהים בפי אתו אדבר: 39 וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות: 40 ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו: 41 ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם:

23

ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 2 ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח: 3 ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי: 4 ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח: 5 וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: 6 וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב: 7 וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: 8 מה אקרב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה: 9 כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב: 10 מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשו מות ישרים ותיה אחריתי כמהו: 11 ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתוך והנה ברכת ברכך: 12 ויען ויאמר הלא את אשר ישום יהוה בפי אתו אשמך לדבר: 13 ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצתו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם: 14 ויקוהו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח: 15 ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה: 16 ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: 17 ויבא אליו והנן נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: 18 וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בני צפר: 19 לא איש אל ויכזב וכן אדם ויתנתם והוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: 20 הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה: 21 לא הביט און בעקוב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: 22 אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו: 23 כי לא נחש בעקוב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: 24 הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה: 25 ויאמר בלק אל בלעם גם לא תקבנו גם ברכך לא תברכנו: 26 ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה: 27 ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקנחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: 28 ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על

פני הישימון: 29 ויאמר בלעם אל- בללך בנה ליה בזה שבעה מזבחת והכן ליה בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 30 ויעש בללך כאשר אמר בלעם ויעל פרו ואיל במזבח:

24 וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא הלך כפעם- בפעם לקראת נחשים וישת אל- המדבר פניו: 2 וישא בלעם את- עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: 3 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הנבר שתם העון: 4 נאם שמע אמרי- אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: 5 מה- טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל: 6 כנחלים נטיו כנגת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי- מים: 7 יזל מים מדלוי וזרעו במים רבים וירם מאגל מלכו ותנשא מלכתו: 8 אל מוציאן ממצרים כתועפת ראם לוי יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם ויחציו ויחמץ: 9 פרע שכב כארי וכלביא מי יקומנו מברכך ברוך וארריך ארוך: 10 ויחר- אף בללך אל- בלעם ויספק את- כפיו ויאמר בללך אל- בלעם לקב אויבי קראתיך והנה ברכת ברוך זה שלש פעמים: 11 ועתה ברח- לך אל- מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד: 12 ויאמר בלעם אל- בללך הלא גם אל- מלאכך אשר- שלחת אלי דברתי לאמר: 13 אם- יתן לוי בללך מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את- פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר- ידבר יהוה אתו אדבר: 14 ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: 15 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הנבר שתם העין: 16 נאם שמע אמרי- אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: 17 אראנו ולא עתה אשרנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישאל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל- בני שתי: 18 והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל: 19 וירד מיעקב והאביד שריד מעור: 20 וירא את- עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: 21 וירא את הקינו וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנה: 22 כי אם- יהיה לבער קין עד- מה אשר תשבך: 23 וישא משלו ויאמר אוי מי יהיה משמו אל: 24 ויצים מיד כתים וענו אשר וענו- עבר וגם- הוא עדי אבד: 25 ויקם בלעם וילך וישב למקומו וגם- בללך הלך לדרך: 26 פ

25 וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל- בנות מואב: 2 ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתו: 3 ויצמד ישראל לבעל פגור ויחר- אף יהוה בישראל: 4 ויאמר יהוה אל- משה קח את- כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף- יהוה מישראל: 5 ויאמר משה אל- שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פגור: 6 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל- אחיו את- המדנית לעיני משה ולעיני כל- עדת בני ישראל והמה בלכים פתח אהל מועד: 7 וירא פינחס בן- אלעזר בן- אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: 8 ויצא אחר איש ישראל אל- הקבה וידקר את- שניהם את איש ישראל ואת האשה אל- קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל: 9 ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלה: 10 וידבר יהוה אל- משה לאמר: 11 פינחס בן- אלעזר בן- אהרן הכהן השיב את- חמתי מעל בני ישראל בקנאו את- קנאתי בתוכם ולא- כליתי את- בני ישראל בקנאתי: 12 לכן אמר הנני נתן לו את- בריתי שלום: 13 והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על- בני ישראל: 14 ושם איש ישראל המכה אשר הכה את- המדנית זמרי בן- סלוא נשיא בית- אב לשמעני: 15 ושם האשה המכה המדנית כזבי בת- צור ראש אמות בית- אב במדן הוא: 16 וידבר יהוה אל- משה לאמר: 17 צרור את- המדנים והפיתם אותם: 18 כי צררים הם לכם בנחליהם אשר- נכלו לכם על- דבר- פגור ועל- דבר כזבי בת- נשיא מדן אחתם המכה ביום- המגפה על- דבר- פגור: 19 והיה אחרי המגפה פ

26 ויאמר יהוה אל- משה ואל אלעזר בן- אהרן הכהן לאמר: 2 שאו את- ראש | כל- עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל- יצא צבא בישראל: 3 וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבית מואב על- ידן וירחו לאמר: 4 מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את- משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים: 5 ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי: 6 לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי: 7 אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלה ושבע מאות ושלושים: 8 ובני פלוא אליאב: 9 ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא- דתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על- משה ועל- אהרן בעדת- קרח בהצתם על- יהוה: 10 ותפתח הארץ את- פיה ותבלע אתם ואת- קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס: 11 ובני קרח לא- מתו: 12 בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת הזכיוני: 13 לזרח משפחת הזרחי לשאלו משפחת השאולי: 14 אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלה ומאתים: 15 בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני: 16 לאזני משפחת האזני לעדי משפחת העדי: 17 לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי: 18 אלה משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים אלה וחמש מאות: 19 בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: 20 ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי: 21 ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת החצרוני לחמול משפחת החמולי: 22 אלה משפחת יהודה לפקדיהם שלשה ושבעים אלה וחמש מאות: 23 בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפזה משפחת הפזי: 24 וישב משפחת הישובי לשמרן משפחת השמרני: 25 אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלה ושלוש מאות: 26 בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני לחלאל משפחת החלאלני: 27 אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלה וחמש מאות: 28 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: 29 בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הזולני לפקדיהם ששים משפחת הגלעדי: 30 אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי: 31 ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי: 32 ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי: 33 וצלפחד בן- חפר לא- היו לו בנים כי אם- בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: 34 אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלה ושבע מאות: 35 אלה בני- אפרים למשפחתם לשוולח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני: 36 ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני: 37 אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלושים אלה וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: 38 בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירמי: 39 לשפועם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי: 40 ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי ונעמן משפחת הנעמי: 41 אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלה ושש מאות: 42 אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם: 43 כל- משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלה וארבע מאות: 44 בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי: 45 לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלפיהל משפחת המלפיהלי: 46 ושם בת אשר שרח: 47 אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלה וארבע מאות: 48 בני נפתלי למשפחתם ליהצאל משפחת היהצאלי לגוני משפחת הגוני: 49 ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי: 50 אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה

וארבעים אלף וארבע מאות: 51 אלה פקודי בני ישראל שש-מאות אלף ואלף שבע מאות ושלושים: פ 52 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 53 לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות: 54 לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקודיו יתן נחלתו: 55 אך-בגולל יחלק את-הארץ לשמות מטות-אבתם ונחלו: 56 על-פי הגולל תחלק נחלתו בין רב למעט: ס 57 ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי: 58 אלה | משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי יקהת הולד את-עמרם: 59 ושם | אשת עמרם יוכבד בת-לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את-אהרן ואת-משה ואת מרים אחתם: 60 ויולד לאהרן את-נב ואת-אביהוא את-אלעזר ואת-איתמר: 61 וימת נב ואביהוא בהקריבם אש-זרה לפני יהוה: 62 ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל-זכר מבן-חדש ומעלה כי | לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא-נתן להם נחלה בתוך בני ישראל: 63 אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את-בני ישראל בערבת מואב על ירדן ורחו: 64 ובאלה לא-היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את-בני ישראל במדבר סיני: 65 כי-אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא-נותר מהם איש כי אם-כלב בן-יפנה ויהושע בן-נון: ס

27

ותקרבנה בנות צלפחד בן-חפר בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה למשפחת מנשה בן-יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחסלה ומלכה ותרצה: 2 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל-העדה פתח אהל-מועד לאמר: 3 אבינו מת במדבר והוא לא-היה בתוך העדה הנועדים על-יהוה בעדת-קרח כי-בחסאן מת ובנים לא-היו לו: 4 למה יגרע שם-אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו: 5 ויקרב משה את-אל-י' seg="H4941" s="1" type="x" large וי' seg="H4941" s="1" type="x" large לפני יהוה: ס 6 ויאמר יהוה אל-משה לאמר: 7 כן בנות צלפחד דברתן נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את-נחלת אביהן להן: 8 ואל-בני ישראל תדבר לאמר איש כי-ימות ובן אין לו והעברתם את-נחלתו לבתו: 9 ואם-אין לו בת ונתתם את-נחלתו לאחיו: 10 ואם-אין לו אחים ונתתם את-נחלתו לאחי אביו: 11 ואם-אין אחים לאביו ונתתם את-נחלתו לשאריו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את-משה: ס 12 ויאמר יהוה אל-משה עלה אל-הר העברים הזה וראה את-הארץ אשר נתתי לבני ישראל: 13 וראיתה אתה ונאספת אל-עמך גם-אתה כאשר נאסף אהרן אחיו: 14 כאשר מריתם פי במדבר-צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי-מריבת קדש מדבר-צן: פ 15 וידבר משה אל-יהוה לאמר: 16 יפקד יהוה אלהי הרוחות לכל-בשר איש על-העדה: 17 אשר-יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה: 18 ויאמר יהוה אל-משה קח דב-את-יהושע בן-נון איש אשר-רוח בו וסמכת את-ידך עליו: 19 והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל-העדה וצויתה אתו לעיניהם: 20 ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל-עדת בני ישראל: 21 ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האזורים לפני יהוה על-פיו יצאו ועל-פיו יבאו הוא וכל-בני ישראל אתו וכל-העדה: 22 ועש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את-יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל-העדה: 23 ויסמך את-ידו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ב-משה: פ

28

וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 צו את-בני ישראל ואמרת אליהם את-קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: 3 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני-שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד: 4 את-הכבש

אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: 5 ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתיב רביעת ההין: 6 עלת תמיד העשייה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: 7 ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: 8 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה: פ 9 וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: 10 עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד ונסכה: ס 11 ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני-בקר שנים ואיל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם: 12 ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: 13 ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה: 14 ונסכיהם חצי-ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש וזאת עלת חודש בחודשו לחדשי השנה: 15 ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על-עלת התמיד יעשה ונסכו: ס 16 ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה: 17 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות ואכל: 18 ביום הראשון מקרא-קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו: 19 והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני-בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני-שנה תמימם יהיו לכם: 20 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו: 21 עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים: 22 ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: 23 מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את-אלה: 24 כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח-ניחח ליהוה על-עולת התמיד יעשה ונסכו: 25 וביום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: ס 26 וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתכם מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: 27 והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני-בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני-שנה: 28 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: 29 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: 30 שעיר עזים אחד לכפר עליכם: 31 מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם ונספיהם: פ

29

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: 2 ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן-בקר אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם: 3 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל: 4 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: 5 ושעיר-עזים אחד חטאת לכפר עליכם: 6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה: ס 7 ובששור לחדש השביעי הזה מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-נפשתיכם כל-מלאכה לא תעשו: 8 והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן-בקר אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם יהיו לכם: 9 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד: 10 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: 11 שעיר-עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם: פ 12 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו וחסותם חג ליהוה שבעת ימים: 13 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני-בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימם יהיו: 14 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילים: 15 ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: 16 ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: ס 17 וביום השני פרים בני-בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני-שנה

ארבעה עשר תמימים: 18 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 19 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: 20 וביום השלישי פרים עשתי עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: 21 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 22 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: 23 וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: 24 מנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 25 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: 26 וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: 27 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 28 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: 29 וביום הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: 30 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 31 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: 32 וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: 33 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם: 34 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: 35 ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: 36 והקרבנותם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: 37 מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט: 38 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: 39 אלה תעשו ליהוה במועדכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחותיכם ולנסכיהם ולשלמיהם:

30

ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה: 2 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה: 3 איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה: 4 ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה: 5 ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: 6 ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה לא יקום והיה יסלח לה כי הניא אביה אתה: 7 ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתייה אשר אסרה על נפשה: 8 ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה וקמו: 9 ואם ביום שמע אישה וניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתייה אשר אסרה על נפשה והיה יסלח לה: 10 ונדד אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה: 11 ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה: 12 ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: 13 ואם הפר יפר אתם | אישה ביום שמעו כל מוצא שפתייה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם והיה יסלח לה: 14 כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה וקימנו ואישה יפרנו: 15 ואם החריש יחריש לה אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה יקום אתם כי החריש לה ביום שמעו: 16 ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה: 17 אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בן איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה: 18

31

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 נקום נקמת בני ישראל מאת המדוניים אחר תאסף אל עמו: 3 וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא והיו על מדון לתת נקמת יהוה במדון: 4 אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא: 5 ומסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר

אלף חלוצו צבא: 6 וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש והצבאות התרועה בידו: 7 ויצבאו על מדון כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר: 8 ואת מלכי מדון הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדון ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב: 9 וישבו בני ישראל את נשי מדון ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקניהם ואת כל חילם בזו: 10 ואת כל עריהם במנושבתם ואת כל טירתם שרפו באש: 11 ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה: 12 ויצאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבו ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ורחו: 13 ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה: 14 ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: 15 ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה: 16 הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה: 17 ועתה הרגו כל זכר בטרף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו: 18 וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם: 19 ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם: 20 וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תחטאו: 21 ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה: 22 אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העופרת: 23 כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים: 24 וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה: 25 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 26 שא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: 27 וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה: 28 והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן: 29 ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה: 30 וממחצית בני ישראל תקח | אחד | אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה: 31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: 32 והיו המלקוח יתר הבז אשר בזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים: 33 ובקר שנים ושבעים אלף: 34 וחמרים אחד וששים אלף: 35 ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלושים אלף: 36 ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלושים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: 37 והיה המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים: 38 והבקר ששה ושלושים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים: 39 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים: 40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלושים נפש: 41 ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: 42 וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים: 43 ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלושים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: 44 ובקר ששה ושלושים אלף: 45 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: 46 ונפש אדם ששה עשר אלף: 47 ויקח משה ממחצת בני ישראל את האחז אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: 48 ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות: 49 ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש: 50 ונקרב את קרבן

יהוה איש אשר מצא כלי־זהב אצעה וצמיד טבעת עגיל וכמוז
 לכפר על־נפשתינו לפני יהוה: 51 ויקח משה ואלעזר הכהן את־
 הזהב מאתם כל כלי מעשה: 52 ויהי | כל־זהב התרומה אשר
 הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי
 האלפים ומאת שרי המאות: 53 אנשי הצבא בזו איש לו: 54 ויקח
 משה ואלעזר הכהן את־הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו
 אתו אל־אהל מועד וזכרון לבני־ישראל לפני יהוה: פ

32

ומקנה | רב הנה לבני ראובן ולבני־גד עצום מאד ויראו
 את־ארץ יעזר ואת־ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה:
 2 ויבאו בני־גד ובני ראובן ויאמרו אל־משה ואל־אלעזר הכהן
 ואל־נשיאי העדה לאמר: 3 עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון
 ואלעלה ושבם ובו ובען: 4 הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת
 ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה: ס 5 ויאמרו אם־מצאנו חן
 בעיניך יתן את־הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל־תעברנו את־
 הירדן: 6 ויאמר משה לבני־גד ולבני ראובן האחיכם יבאו
 למלחמה ואתם תשבו פה: 7 ולמה תנואון את־לב בני ישראל
 מעבר אל־הארץ אשר־נתן להם יהוה: 8 כה עשו אבותיכם בשלחי
 אתם מקדש ברנע לראות את־הארץ: 9 ויעלו עד־נחל אשכול
 ויראו את־הארץ ויביאו את־לב בני ישראל לבלתי בא אל־הארץ
 אשר־נתן להם יהוה: 10 ויחר אף יהוה בינם ההוא ושבע לאמר:
 11 אם־יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה
 את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו
 אחרי: 12 בלתי כלב בן־יפנה הקנזי והושע בן־נון כי מלאו אחרי
 יהוה: 13 ויחר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד־
 תם כל־הדור העשה הרע בעיני יהוה: 14 והנה קמתם תחת
 אבותיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף־יהוה אל־
 ישראל: 15 כי תשובן מאחרי ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם
 לכל־העם הזה: ס 16 ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו
 פה וערים לטפנו: 17 ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר
 אם־הביאנם אל־מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישיבי
 הארץ: 18 לא נשוב אל־ביתנו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו:
 19 כי לא נחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו
 מעבר הירדן מזרחה: פ 20 ויאמר אליהם משה אם־תעשון את־
 הדבר הזה אם־תחלצו לפני יהוה למלחמה: 21 ועבר לכם כל־
 חלוי את הירדן לפני יהוה עד הורישו את־אזביו מפניו: 22
 ונכבשה הארץ לפני יהוה ואתר תשבו והייתם נקיים מיהוה
 ומישראל והייתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה: 23 ואם־לא
 תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם:
 24 בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיהם תעשו: 25
 ויאמר בני־גד ובני ראובן אל־משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני
 מצוה: 26 טפנו נשינו מקננו וכל־בהמתנו יהיו־שם בערי הגלעד:
 27 ועבדיך יעברו כל־חלוי צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני
 דבר: 28 ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן־נון ואת־
 ראשי אבות המטות לבני ישראל: 29 ויאמר משה אליהם אם־
 יעברו בני־גד ובני ראובן | אתכם את־הירדן כל־חלוי למלחמה
 לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את־ארץ הגלעד
 לאחזה: 30 ואם־לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתכם בארץ
 כנען: 31 ויענו בני־גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל־
 עבדיך כן נעשה: 32 נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען
 ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן: 33 ויתן להם | משה לבני־גד
 ולבני ראובן ולחצי | שבט | מנשה בן יוסף את־ממלכת סיון
 מלך האמרי ואת־ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי
 הארץ סביב: 34 ויבנו בני־גד את־דיבן ואת־עטרת ואת־ערער: 35
 ואת־עטרת שופן ואת־יעזר ונגבה: 36 ואת־בית נמרה ואת־בית
 הרן ערי מבצר וגדרת צאן: 37 ובני ראובן בנו את־חשבון ואת־
 אלעלה ואת קריתים: 38 ואת־נבו ואת־בעל מעון מוסבת שם

ואת־שבמה ויקראו בשמות את־שמות הערים אשר בנו: 39 וילכו
 בני מכיר בן־מנשה גלעדה וילכדה ויורש את־האמרי אשר־בה: 40
 ויתן משה את־הגלעד למכיר בן־מנשה וישב בה: 41 ויאיר בן־
 מנשה הלך וילכד את־חזתיהם ויקרא אתהן חות יאיר: 42 ונבח
 הלך וילכד את־קנת ואת־בנתיה ויקרא לה נבח בשמו: פ
 אלה מסעי בני־ישראל אשר יצאו מארץ מצרים
 לצבאתם ביד־משה ואהרן: 2 ויכתב משה את־מוצאיהם

33

למסעיהם על־פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: 3 ויסעו
 מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון
 ממחצת הפסח ויצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל־מצרים: 4
 ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל־בכור ובאלהיהם
 עשה יהוה שפטים: 5 ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת: 6
 ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: 7 ויסעו מאתם
 וישבו על־פי החירת אשר על־פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: 8
 ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת
 ימים במדבר אתם ויחנו במרה: 9 ויסעו ממרה ויבאו אילמה
 וביאלים שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו־שם: 10
 ויסעו מאילם ויחנו על־ים־סוף: 11 ויסעו מים־סוף ויחנו במדבר־
 סין: 12 ויסעו ממדבר־סין ויחנו בדפקה: 13 ויסעו מדפקה ויחנו
 באלוש: 14 ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים ולא היה שם מים לעם
 לשותות: 15 ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני: 16 ויסעו ממדבר
 סיני ויחנו בקברת התאוה: 17 ויסעו מקברת התאוה ויחנו
 בחצרת: 18 ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה: 19 ויסעו מרתמה ויחנו
 ברמן פריץ: 20 ויסעו מרמן פריץ ויחנו בלבנה: 21 ויסעו מלבנה
 ויחנו ברסה: 22 ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה: 23 ויסעו מקהלתה
 ויחנו בהר־שפר: 24 ויסעו מהר־שפר ויחנו בחרדה: 25 ויסעו
 מחרדה ויחנו במקהלת: 26 ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת: 27
 ויסעו מתחת ויחנו בתרח: 28 ויסעו מתרח ויחנו במתקה: 29
 ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה: 30 ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות:
 31 ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן: 32 ויסעו מבני יעקן ויחנו בתר
 הגדגד: 33 ויסעו מתר הגדגד ויחנו ביטבתה: 34 ויסעו מיטבתה
 ויחנו בעברנה: 35 ויסעו מעברנה ויחנו בעציון גבר: 36 ויסעו
 מעציון גבר ויחנו במדבר־צן הוא קדש: 37 ויסעו מקדש ויחנו בהר
 ההר בקצה ארץ אדום: 38 ויעל אהרן הכהן אל־הר ההר על־פי
 יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים
 בחדש החמישי באחד לחדש: 39 ואהרן בן־שלוש ועשרים ומאת
 שנה במותו בהר ההר: ס 40 וישמע הכנעני מלך ערד והוא ישב
 בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל: 41 ויסעו מהר ההר ויחנו
 בצלמנה: 42 ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן: 43 ויסעו מפונן ויחנו
 באבת: 44 ויסעו מאבת ויחנו בעיני העברים בגבול מואב: 45 ויסעו
 מעינים ויחנו בדיבן גד: 46 ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה:
 47 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו: 48 ויסעו
 מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו: 49 ויחנו על־
 הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב: ס 50 וידבר
 יהוה אל־משה בערבת מואב על־ירדן ירחו לאמר: 51 דבר אל־
 בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את־הירדן אל־ארץ
 כנען: 52 והורשתם את־כל־ישיבי הארץ מפניכם ואבדתם את־כל־
 משכיתם ואת כל־צלמי מסכתם תאבדו ואת כל־במתם תשמידו:
 53 והורשתם את־הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את־הארץ
 לרשת אתה: 54 והתנחלתם את־הארץ בגורל למשפחותיכם לרוב
 תרבו את־נחלתו ולמעט תמעיט את־נחלתו אל אשר יצא לו
 שמה הגורל לו יהיה למטות אבותיכם תתנחלו: 55 ואם־לא תורישו
 את ישיבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם
 ולצנינים בצדיכם ויצרו אתכם על־הארץ אשר אתם יושבים בה: 56
 והיה כאשר דמית לעשות להם אעשה לכם: פ

34

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה: 3 והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה: 4 ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה: 5 ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: 6 וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים: 7 וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר הקר: 8 מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה: 9 ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון: 10 והתאיתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: 11 וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה על כתר ים כנרת קדמה: 12 וירד הגבול הידרנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב: 13 ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה: 14 כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: 15 שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה: 16 פ וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן והיושע בן נון: 18 ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ: 19 ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: 20 ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד: 21 ולמטה בנימין אלידד בן כסלון: 22 ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי: 23 לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפד: 24 ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן: 25 ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנה: 26 ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עוזן: 27 ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי: 28 ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד: 29 אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען: 30

35

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: 2 צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחותם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללוים: 3 והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם וכלל חיתם: 4 ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב: 5 ומדותם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ים | אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: 6 ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר: 7 כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמנה עיר אתהן ואת מגרשיהן: 8 והערים אשר תתנו מאחזות בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללוים: 9 פ וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען: 11 והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה: 12 והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט: 13 והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם: 14 את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו

בארץ כנען ערי מקלט תהיינה: 15 לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לניס שמה כל מכה נפש בשגגה: 16 ואם בכלי ברזל | הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: 17 ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: 18 או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: 19 גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימיתו: 20 ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה וימת: 21 או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו: 22 ואם בפתע בלא איבה הדפן או השליך עליו כל כלי בלא צדיה: 23 או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו: 24 ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה: 25 והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש: 26 ואם יצא ויצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה: 27 ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם: 28 כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחוזתו: 29 והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבותיכם: 30 כל מכה נפש לפי עדים רצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות: 31 ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת: 32 ולא תקחו כפר לניס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן: 33 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא תאריך לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפך: 34 ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל: 35

36

ויקראו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל: 2 ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו: 3 והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע: 4 ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן: 5 ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים: 6 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים: 7 ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל: 8 וכל בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו: 9 ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל: 10 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד: 11 ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים: 12 ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן: 13 אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

דברים

1 | לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם: 34 וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר: 35 אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם: 36 זולתי כלב בן יפנה הוא ויראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה: 37 גם בי התאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם: 38 יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתן חזק כי הוא ינחלנה את ישראל: 39 וטפכם אשר אמרתם לבו יהוה לבניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוהו: 40 ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף: 41 ותענו | ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אליהו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרה: 42 ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנפלו לפני איביכם: 43 ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה: 44 ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם ויידפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה: 45 ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקולכם ולא האזין אליכם: 46 ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם: 2 וזפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים: 2 ויאמר יהוה אלי לאמר: 3 רב דלכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה: 4 ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר ויראו מכם ונשמרתם מאד: 5 אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר: 6 אך תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתייתם: 7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה | ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר: 8 ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר ס וזפן ונעבר דרך מדבר מואב: 9 ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה: 10 האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים: 11 רפאים יחשבו אפי הם כענקים והמאבים יקראו להם אמים: 12 ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם: 13 עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד: 14 והלמים אשר הלכנו | מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמונה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם: 15 וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם: 16 והי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם: 17 וידבר יהוה אלי לאמר: 18 אתה עבר היום את גבול מואב את ער: 19 וקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתה ירשה: 20 ארץ רפאים תחשב אפי הוא רפאים וישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים: 21 עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם ויירשם וישבו תחתם: 22 כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם ויירשם וישבו

1 | אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחרצת ודי זקב: 2 אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע: 3 ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל לכל אשר צוה יהוה אתו אלהם: 4 אחרי הכתו את סיוח מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרי: 5 בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר: 6 יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה: 7 פנו | וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת: 8 ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: 9 ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם: 10 יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: 11 יהוה אלהי אבותכם יסוף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: 12 איכה אשא לבדי טרחה ומשאכם ויריבכם: 13 הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: 14 ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: 15 ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות ושטרם לשבטיכם: 16 ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטיהם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו: 17 לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעו לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו: 18 ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשו: 19 ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע: 20 ואמר אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 21 ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך אל תירא ואל תחת: 22 ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן: 23 ויטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: 24 ופנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה: 25 ויקחו בדם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 26 ולא אביתם לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם: 27 ותרגו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו: 28 אנה | אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם: 29 ואמר אלכם לא תערצו ולא תיראו מהם: 30 יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם: 31 ובמדבר אשר ראית אשר נשאר יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה: 32 ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם: 33 ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנותכם באש

תחלתם עד היום הזה: 23 והעמים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים מכפתור השמידים וישבו תחתם: 24 קומו סעו ועברו את נחל ארזן ראה נתתי בידך את סיון מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל לש והתגר בו מלחמה: 25 היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך: 26 ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיון מלך חשבון דברי שלום לאמר: 27 אעברה בארצך בדרך בדרך אלק לא אסור ימון ושמואל: 28 אכל בכסף תשברנו ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי: 29 כאשר עשו לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 30 ולא אכה סיון מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתן בידך כיום הזה: 31 ואמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיון ואת ארצו החל לש לרשת את ארצו: 32 ויצא סיון לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה והצה: 33 ויתגרו יהוה אלהינו לפנינו ונר אתו ואת בנו ואת כל עמו: 34 ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד: 35 רק הבהמה בזונו לבו ושלה הערים אשר לכדנו: 36 מערער אשר על שפת נחל ארזן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: 37 רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבול וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו: 3 ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: 2 ואמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיון מלך האמרי אשר יושב בחשבון: 3 ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכחו עד בלתי השאיר לו שריד: 4 ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארזב ממלכת עוג בבשן: 5 כל אלה ערים בצורות חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפזי הרבה מאד: 6 ונחרם אותם כאשר עשינו לסיון מלך חשבון החרם כל עיר מתם הנשים והטף: 7 וכל הבהמה ושלה הערים בזונו לנו: 8 ונלקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארזן עד הר חרמון: 9 צידנים וקראו לחרמון שרין והאמרי וקראו לו שניר: 10 כל | ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן: 11 כי רק עוג מלך הבשן נשאר מתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארצה וארבע אמות רחבה באמת איש: 12 ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארזן וחיצי הר הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי: 13 ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחיצי שבט המנשה כל חבל הארזב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: 14 יאיר בן מנשה לקחו את כל חבל ארזב עד גבול הגשורי והמעכת ויקרא אתם על שמו את הבשן חות יאיר עד היום הזה: 15 ולמכיר נתתי את הגלעד: 16 ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארזן תוך הנחל וגבל ועד יבול הנחל גבול בני עמון: 17 והעברה והירדן וגבל מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה: 18 ויצא אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל: 19 רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם: 20 עד אשר יניח יהוה | לאחיכם ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם: 21 ואת הושווע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה: 22 לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא

הנלחם לכם: 23 ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר: 24 אדני יהוה אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ירך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך: 25 אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: 26 ויתעבר יהוה בלמענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: 27 עלה | ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: 28 וצו את יהושע וחזקוהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה: 29 ונשב בניא מול בית פעור: 3 ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: 2 לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמור את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: 3 עיניכם הראת את אשר עשה יהוה בבבל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך: 4 ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: 5 ראה | למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: 6 ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: 7 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אלו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: 8 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: 9 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראוי עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך והודעתם לבניך ולבני בניך: 10 זום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדו ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדו: 11 ויתקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: 12 וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: 13 וילד לכם את ברייתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים וכתבם על שני לוחות אבנים: 14 ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 15 ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש: 16 פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: 17 תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: 18 תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: 19 ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: 20 ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה: 21 ויהוה התאנף בי על דברכם וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: 22 כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת: 23 השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוה יהוה אלהיך: 24 כי יהוה אלהיך אש אכלה היא אל קנא: 25 כי תוליד בנים ובני בנים ונשנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו: 26 העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכו ימים עליה כי השמד תשמדו: 27 והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג

יהוה אתכם שמה: 28 ועבדתם - שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא - יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריתון: 29 ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: 30 בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד - יהוה אלהיך ושמת בקולו: 31 כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: 32 כי ישאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים | אדם על - הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו: 33 השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: 34 או | הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באלת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוך אים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: 35 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: 36 מן השמים השמימך את - קולו ליסרף ועל - הארץ הראך את - אשן הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: 37 ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בזרעו אחריו ויצאך בפניו בכתו הגדל ממצרים: 38 להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את - ארצם נחלה כיום הזה: 39 וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל - הארץ מתחת אין עוד: 40 ושמת את - חקני ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על - האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל - הימים: פ 41 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: 42 לזס שמה רוצח אשר ירצח את - רעהו בבלי - דעת והוא לא - שגא לו מתמול שלשום וזס אל - אחת מן - הערים האל וחי: 43 את - בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת - ראמת בגלעד לגדי ואת - גולן בבשן למנשי: 44 וזאת התורה אשר - שם משה לפני בני ישראל: 45 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: 46 בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: 47 וירשו את - ארצו ואת - ארץ | עוג מלך - הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש: 48 מערער אשר על - שפת - נחל ארגן ועד - הר שיאן הוא חרמון: 49 וכל - הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה: פ

5 ויקרא משה אל - כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את - החקים ואת - המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמתם לעשותם: 2 יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב: 3 לא את - אבותינו כרת יהוה את - הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: 4 פנים | בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש: 5 אנכי עמד בין יהוה ובניכם בעת ההוא להגיד לכם את - דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא - עליתם בהר לאמר: 6 ס אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתך מארץ מצרים מבית עבדים: 7 לא - יהוה לך אלהים אחרים על - פני: 8 לא - תעשה לך פסל כל - תמונה אשר בשמים ממעל ומאשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: 9 לא - תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על - בנים ועל - שלשים ועל - רבעים לשנאי: 10 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותו: 11 לא תשא את - שם - יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר - ישא את - שמו לשוא: 12 שמור את - יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך: 13 ששת ימים תעבד ועשית כל - מלאכתך: 14 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל - מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך - ואמתך ושורך וחמורך וכל - בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך: 15 וזכרת כי - עבד היית | בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על - כן צוך יהוה אלהיך לעשות את - יום השבת: 16 כבד את - אביך ואת - אמך כאשר צוך

יהוה אלהיך למען | יאריכן ימריך ולמען ייטב לך על האדמה אשר - יהוה אלהיך נתן לך: 17 לא תרצח: 18 ס ולא תנאף: 19 ס ולא תגנב: 20 ס ולא תענה ברעך עד שוא: 21 ס ולא תחמד אשת רעך ס ולא תתאהו בית רעך שדהו ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך: 22 ס את - הדברים האלה דבר יהוה אל - כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על - שני לוחות אבנים ויתנם אלי: 23 והיו כשמעכם את - הקול מתוך החושך וההר בער באש ותקרבון אלי כל - ראשי שבטיכם וזקניכם: 24 ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את - כבודו ואת - גדלו ואת - קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי - ידבר אלהים את - האדם וחי: 25 ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם - יספיק | אנחנו לשמע את - קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: 26 כי מי כל - בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך - האש כמונו וחי: 27 קרב אתה ושמע את - כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת | תדבר אלינו את - כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו: 28 וישמע יהוה את - קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את - קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטוב כל - אשר דברו: 29 מי יתן והיה לבכם זה להם ליראה אתי ולשמר את - כל מצותי כל - הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: 30 לך אמר להם שובו לכם לאהליכם: 31 ואתה פה עמד עמדו ואדברה אליך את כל - המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה: 32 ושמתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל: 33 בכל - הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון:

6 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 2 למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את - כל חקותיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן - בנך כל ימי חיך ולמען יאריכן ימריך: 3 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבו מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש: פ 4 'l' H8085 s="" שם"seg type="x-large"/>'seg' ישראל יהוה אלהינו יהוה | 'l' H259 s="" אה"seg type="x-large"/>'d' 'l' 'seg': 5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל - נפשך ובכל מאדך: 6 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על - לבבך: 7 ושננתם לבניך וזברת בם בשבתך בביתך ובולכתך בדרך ובשכבך ובקומך: 8 וקשרתם לאות על - ירך והיו לטטפת בין עיניך: 9 וכתבתם על - מזוזת ביתך ובשעריך: 10 והיה כי יביאך | יהוה אלהיך אל - הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא - בניתי: 11 ובתיים מלאים כל - טוב אשר לא - מלאתי וברת חצובים אשר לא - חצבת כרמים וזיתים אשר לא - נטעת ואכלת ושבעת: 12 השמר לך פן - תשכח את - יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: 14 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: 15 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן - יחרה אף - יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה: 16 לא תנסו את - יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה: 17 שמור תשמרון את - מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך: 18 ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את - הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבותיך: 19 להדף את - כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה: 20 כי - ישאלך בנך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם: 21 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה: 22 ויתן יהוה אותם ומפתים גדלים ורעים | במצרים בפרעה ובכל - ביתו לעינינו: 23 ואותנו הוציא משם למען הביא אותנו לתת לנו את - הארץ אשר נשבע לאבותינו: 24

ויצוני יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה: ²⁵ וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו: ^ס

7 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים | מפניך החתי והגרשגי והאמרי והכנעני והפריזי והחוי והיבוישי שבעה גוים רבים ועצומים ממך: ² ונתנם יהוה אלהיך לפניך והפיתם החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם: ³ ולא תחתן בס בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנה: ⁴ כי יסיר את בנה מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אפי יהוה בכם והשמידך מהר: ⁵ כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תלצו ומצבתם תשברו ואשריהם תגדעו ופסיליהם תשרפון באש: ⁶ כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר | יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: ^ס לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ובחר בכם כי אתם המעט מכל העמים: ⁸ כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: ⁹ וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהבו ולשמר מצותו לאלף דור: ¹⁰ ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו: ¹¹ ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוה היום לעשותם: פ ¹² והיה | עקב תשמעו את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך: ¹³ ואהבך וברכך והרכך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיק ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך: ¹⁴ ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובהמתך: ¹⁵ והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישמם בך ונתנם בכל שנאך: ¹⁶ ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: ^ס כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: ¹⁸ לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים: ¹⁹ המסת הגדלת אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם: ²⁰ וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בס עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך: ²¹ לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: ²² ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה: ²³ ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדולה עד השמדם: ²⁴ ונתן מלכיהם בינך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם: ²⁵ פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמדו כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: ²⁶ ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמיהו שקץ | תשקצנו ותעב | תתעבנו כי חרם הוא: פ

8 כל המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרו לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם: ² וזכרת את כל הדרך אשר הליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא: ³ ויענך ויערעך ויאכלך את הפן אשר לא ידעת ולא ידעון אבותיך למען הודיעך כי לא על לחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם: ⁴ שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה: ⁵ וידעת עם לבבך כי כאשר יסיר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך: ⁶ ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרךיו וליראה אותו: ⁷ כי יהוה

אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמות וצאים בבקעה ובהר: ⁸ ארץ חטה ושערה וצפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: ⁹ ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: ¹⁰ ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: ¹¹ השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקותיו אשר אנכי מצוה היום: ¹² פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת: ¹³ ובקורך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: ¹⁴ ורם לביך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: ¹⁵ המולידך במדבר | הגדל והנורא נחש | שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש: ¹⁶ המאכלך מן המדבר אשר לא ידעון אבותיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך: ¹⁷ ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: ¹⁸ וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבותיך כיום הזה: פ ¹⁹ והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחווית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון: ²⁰ כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם: פ

9 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבל להשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות ובצרת בשמים: ² עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק: ³ וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אנש אלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך: ⁴ אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם | מלפניך לאמר בצדקותי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך: ⁵ לא בצדקותך ובשיר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת | הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב: ⁶ וידעת כי לא בצדקותך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה: ⁷ זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת | מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה: ⁸ ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם: ⁹ בעלתי ההרה לקחת לוחות האבנים לוחות הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי: ¹⁰ ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים כתבים באבן אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל: ¹¹ והיה מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים לוחות הברית: ¹² ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה: ¹³ ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: ¹⁴ הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו: ¹⁵ ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי: ¹⁶ וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם: ¹⁷ ואתפש בשני הלוחות ואשליכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם: ¹⁸ ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: ¹⁹ כי יגרתי מפני הארץ והחמה אשר קוצר יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא: ²⁰ ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא: ²¹ ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו | באש ואכלת אותו טחון היטב עד אשר דק

לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל היד מן ההר: 22 ובתבערה ובמסה ובקברת התאנה מקצפים הייתם את יהוה: 23 ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו: 24 ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם: 25 ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם: 26 ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה: 27 זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: 28 פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי זכות יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר: 29 והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בנחך הגדל ובזרעך הנטויה: פ

10

בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל דף שני לוחות אבנים כראשונים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: 2 ואתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשונים אשר שברת ושמתם בארון: 3 ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לוחות אבנים כראשונים ואעל ההרה ושני הלחת ביד: 4 ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי: 5 ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי והיו שם כאשר צוני יהוה: 6 ובני ישראל נסעו מבארית בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהו אלעזר בנו תחתיו: 7 משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים: 8 בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה ולשרתו ולברך בשמו עד היום הזה: 9 על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אליהו לו: 10 ואנכי עמדתי בהר כמים הראשונים ארבעים יום וארבעים לילה ושמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך: 11 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם: 12 ועתה ישראל מה יהוה אליהו שאל מעמך כי אם יראה את יהוה אליהו ללכת בכל דרכיו ולא הבה אתו ולעבד את יהוה אליהו בכל לבבך ובכל נפשך: 13 לשמר את מצות יהוה ואת חקותיו אשר אנכי מצוה היום לטוב לך: 14 הן ליהוה אליהו השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: 15 רק באבתך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בככם מכל העמים כיום הזה: 16 ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: 17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: 18 עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: 19 ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: 20 את יהוה אליהו תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע: 21 הוא תהלתך והוא אליהו אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניך: 22 בשבעים נפש ירדו אבתך מצרימה ועתה שמך יהוה אליהו ככוכבי השמים הרב:

11

ואהבת את יהוה אליהו ושמת משמרתו וחקותיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים: 2 וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה: 3 ואת אתמיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: 4 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה: 5 ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: 6 ואשר עשה לדתו ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: 7 כי עיניכם הראת את כל מעשה

יהוה הגדל אשר עשה: 8 ושמתם את כל המצוה אשר אנכי מצוה היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 9 ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש: 10 כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקות ברגלך כגן הירק: 11 והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים: 12 ארץ אשר יהוה אליהו דרש אתה תמיד עיני יהוה אליהו בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: 13 והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: 14 ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: 15 ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: 16 השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: 17 וחרה אפי יהוה בככם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: 18 ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: 19 ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: 20 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: 21 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: 22 כי אם שמר תשמרו את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: 23 והורש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם: 24 כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבולכם: 25 לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן | יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: 26 ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: 27 את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: 28 והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 29 והיה כי יביאך יהוה אליהו אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גזרים ואת הקללה על הר עיבל: 30 הלא המה בעבר הידן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה: 31 כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: 32 ושמתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:

12

אלה החקים והמשפטים אשר תשמרו לעשות בארץ אשר נתן יהוה אליה אבתך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: 2 אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: 3 ונתצתם את מזבחתם ושבתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: 4 לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: 5 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: 6 והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרות בקרכם וצאנכם: 7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכה יהוה אליהו: 8 לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: 9 כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אליהו נתן לך: 10 ועברתם

את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והליתם לכם מכל איוביכם מסביב וישבתם בטח: 11 והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה: 12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: 13 השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה: 14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה: 15 רק בכל אות נפשו תזבח | ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שערך הטמא והטהור יאכלנו כצב וקאל: 16 רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכו כמים: 17 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגך ותרשך וצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך: 18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנה ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך: 19 השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימך על אדמתך: 20 כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאנה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: 21 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: 22 אך כאשר יאכל את הצב ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו: 23 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: 24 לא תאכלנו על הארץ תשפכו כמים: 25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבנה אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה: 26 רק קדשיו אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: 27 ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: 28 שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוה למען ייטב לך ולבנה אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: 29 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה להשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם: 30 השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: 31 לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אותו תשמרו לעשות לא תספ עליו ולא תגרע ממנו: 2 פ כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: 3 ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר גללה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: 4 לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: 5 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו: 6 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: 7 כי יסיתך אחיך בן אמך או בנה או בתך או אשת חיקך או רעה אשר כנפשה בסתר לאמר גללה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: 8 מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחוקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: 9 לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עיניך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: 10 כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: 11 וסקולתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך

מארץ מצרים מבית עבדים: 12 וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: 13 כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: 14 יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישיבי עיכם לאמר גללה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 15 ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: 16 הכה תכה את ישיבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: 17 ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: 18 ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבה כאשר נשבע לאבותיך: 19 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך: 10

14

בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: 2 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובה בחר יהוה להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה: 3 לא תאכל כל תועבה: 4 זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים: 5 איל וצב ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר: 6 וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: 7 אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפרסו טמאים הם לכם: 8 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנגלתם לא תגעו: 9 את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: 11 כל צפור טהרה תאכלו: 12 וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: 13 והראה ואת האיה והדיה למינה: 14 ואת כל ערב למינו: 15 ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו: 16 את הכוס ואת הינשוף והתנשמת: 17 והקאת ואת הרחמה ואת השלך: 18 והחסידיה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: 19 וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: 20 כל עוף טהור תאכלו: 21 לא תאכלו כל זבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: 22 עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: 23 ואכלת לפני | יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגך ותרשך וצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: 24 וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך: 25 ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: 26 ונתתה הכסף בכל אשר תאוו נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך: 27 והלוי אשר בשעריך לא תעזבו כי אין לו חלק ונחלה עמך: 28 מקצה | שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך: 29 ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגיר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואלו ושבועו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה: 10

15

מקץ שבע שנים תעשה שמטה: 2 וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה: 3 את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: 4 אפס כי לא יהיה בך אבון כי ברכ יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: 5 רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל

המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום: 6 כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים וברך לא ימשלו: 7 כי יהיה בר אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ירך מאחיר האביון: 8 כי פתח תפתח את ירך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: 9 השמר לך פן יהיה דבר עם ללבך בלועל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיר האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: 10 נתון תתן לו ולא ירע ללבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכה יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ירך: 11 כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוה לאמר פתח תפתח את ירך לאחיר לעניך ולאביון בארצך: 12 כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך: 13 וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: 14 העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקרבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו: 15 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ופדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוה את הדבר הזה היום: 16 והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך: 17 ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: 18 לא יקושה בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכה יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: 19 כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך: 20 לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתי: 21 וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: 22 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצב וכאיל: 23 רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכו כמים: 24 שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: 25 וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: 3 לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: 4 ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא יליו מן הבשר אשר תזבח בערב בינם הראשון לבקר: 5 לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים: 7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאלהיך: 8 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: 9 שבעה שבעת תספור לך מהתחיל חרמש בקמה תחיל לספור שבעה שבעות: 10 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ירך אשר תתן כאשר יברכה יהוה אלהיך: 11 ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: 12 וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: 13 חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקרבך: 14 ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: 15 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכה יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אך שמח: 16 שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם: 17 איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך: 18 שפטים ושטרות תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: 19 לא תטה משפט לא

תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: 20 צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: 21 לא תטע לך אשנה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך: 22 ולא תקים לך מצבה אשר שגא יהוה אלהיך: 23

17 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: 2 כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו: 3 וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש | או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צוית: 4 והגד לך ושמת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: 5 והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו: 6 על פי | שנים עדים או שלושה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: 7 יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: 8 כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם | לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: 9 ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: 10 ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמת לעשות ככל אשר יורה: 11 על פי התורה אשר יורה ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: 12 והאיש אשר יעשה בדון לבלתי שמע אל הכהן העומד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: 13 וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: 14 כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אישמה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי: 15 שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: 16 רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרכי הזה עוד: 17 ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו ויכסף וזהב לא ירבה לו מאד: 18 והיה כשבתו על כסף וממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויים: 19 והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשותם: 20 לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: 21 לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשר יהוה ונחלתו יאכלון: 22 ונחלה לא יהיה לו

18 בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו: 3 וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרע והלחיים והקב: 4 ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: 5 כי בא בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמך לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים: 6 וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: 7 ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה: 8 חלק כחלק יאכלו לבד ממכריהם על האבות: 9 כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: 10 לא ימצא בך מעביר בנ ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: 11 וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: 12 כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך: 13 תמים תהיה עם יהוה אלהיך: 14 כי | הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מענגים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך

יהוה אלהיך: 15 גביא מקרבך מאחריך כמני יקום לך יהוה אלהיך אליו תשמעון: 16 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אספ לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא ארא עוד ולא אמות: 17 ואמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו: 18 גביא אקום להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו: 19 והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: 20 אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: 21 וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה: 22 אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בידון דברו הנביא לא תגור ממנו: ס

19

כי יגרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: 2 שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: 3 תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח: 4 וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם: 5 ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדהה ידו בגרזן לכתת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי: 6 פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש וול אין משפט מות לו לא שנא הוא לו מתמול שלשום: 7 על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: 8 ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבותיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבותיך: 9 כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספך לך עוד שלש ערים על השלש האלה: 10 ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: ס 11 וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האלה: 12 ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: 13 לא תחוס עיניך עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך: ס 14 לא תסוג גבול העך אשר גבול ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: ס 15 לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי | שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: 16 כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: 17 ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: 18 ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: 19 ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: 20 והנשארם ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: 21 ולא תחוס עיניך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: ס

20

כי תצא למלחמה על איביך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלה מארץ מצרים: 2 והיה קרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: 3 ואמר אלהים שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך ללבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: 4 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: 5 ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכו: 6 ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: 7 ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: 8 ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב

אחיו כלבבו: 9 והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: ס 10 כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: 11 והיה אם שלום תענה ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך: 12 ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה: 13 ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב: 14 רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבו לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך: 15 כן תעשה לכל הערים הרחוקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה: 16 רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: 17 כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפריזי החוי והיבסי כאשר צוך יהוה אלהיך: 18 למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחסאתם ליהוה אלהיכם: ס 19 כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור: 20 רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה: פ

21

כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: 2 ויצאו זקניך ושפטו ומדדו אל הערים אשר סביבת החלל: 3 והיה העיר הקרובה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: 4 והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל: 5 ונגשו הכהנים בני לוי כי בס בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: 6 וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: 7 וענו ואמרו ידינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו: 8 כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: 9 ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה: ס 10 כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו: 11 וראית בשביה אשת ופת תאר וחסקות בה ולקחת לך לאשה: 12 והבאתה אל תוך ביתך וגלחת את ראשה ועשתה את צפרניה: 13 והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: 14 והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה: ס 15 כי תהיו לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה: 16 והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא ויכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר: 17 כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פני שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה: ס 18 כי יהיה לאיש בן סוחר ומורה אינו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם: 19 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו: 20 ואמרו אל זקני עירו בנינו זה סוחר ומרה אינו שמע בקולנו זולל וסבא: 21 ורגמהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו: ס 22 וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ: 23 לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קולת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: ס

22

לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיו: 2 ואם לא קרוב אחיך אלך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו: 3 וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם:

4 ס לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו: 5 ס לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה: 6 ס כי יקרא קון צפור | לפניך בדרך בכל עץ | או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים: 7 שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח דך למען ייטב לך והארכת ימים: 8 ס כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו: 9 ס לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: 10 ס לא תחרש בשור ובחמור יחדו: 11 ס לא תלבש שטנטון צמר ופשתים יחדו: 12 ס גדלים תעשה דך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה: 13 ס כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה: 14 ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים: 15 ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה: 16 ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה ושנאה: 17 והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר: 18 ולקחו זקני העיר והוא את האיש ויסרו אתו: 19 וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו: 20 ס ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער: 21 והוציאו את הנער אל פתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך: 22 ס כי ימצא איש שכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל: 23 ס כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה: 24 והוצאתם את שניהם אל שער | העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: 25 ס ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: 26 ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה: 27 כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה: 28 ס כי ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29 ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו: 30

יראה ברעות דבר ושב מאחריך: 16 ס לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו: 17 עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באתך שעריך בטוב לו לא תוננו: 18 ס לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל: 19 ס לא תביא אתן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם: 20 ס לא תשיר לאחריך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך: 21 ס לנכרי תשיר ולאחריך לא תשיר למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: 22 ס כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא: 23 ס וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא: 24 ס מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיו: 25 ס כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כלוך לא תתן: 26 ס כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך: 27 ס

24

כי יקח איש אשה ובעלה והיא אם לא תמצא תן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: 2 ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: 3 ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: 4 ס לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: 5 ס כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקיו יהיה לביתו שנה אחת ושמוח את אשתו אשר לקח: 6 ס לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל: 7 ס כי ימצא איש גלב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגלב הוא ובערת הרע מקרבך: 8 השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלויים כאשר צויתם תשמרו לעשות: 9 ס זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים: 10 ס כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו: 11 בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבט החוצה: 12 ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו: 13 השב תשוב לו את העבט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך וך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך: 14 ס לא תעשק שכיר עני ואביון מאחריך או מגרך אשר בארצך בשעריך: 15 ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: 16 ס לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו וימתו: 17 ס לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: 18 וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדה יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: 19 ס כי תקצר קצורך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: 20 ס כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולא למנה יהיה: 21 ס כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולא למנה יהיה: 22 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: 23 ס

25

כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטו והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע: 2 והיה אם בין הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: 3 ארבעים יכנו לא יסוף פן יסיף להכתו על אלה מכה רבה ונקלה אחריך לעיניך: 4 ס לא תחסם שור בדישו: 5 ס כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם וכן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר ובמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ובמה: 6 והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: 7 ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאין יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה

23 ס לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו: 2 ס לא יבא פאוע דכא וזרות שפכה בקהל יהוה: 3 ס לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה: 4 ס לא יבא עמוגי ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם: 5 ס על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך: 6 ס ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: 7 ס לא תדרש שלמם וטבתם כל ימך לעולם: 8 ס לא תתעב אדמי כי אחיך הוא ס לא תתעב מצרי פי גר היית בארצו: 9 ס בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: 10 ס כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע: 11 ס כי יהיה ברך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה: 12 והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה: 13 ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ: 14 וינד תהיה לך על אונג והיה בשבתך חוץ וחספתה בה ושבת וכסית את צאתך: 15 ס יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא

יבמי: 8 וקראו לו זקני עירי ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה: 9 ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגליו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו: 10 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: ס 11 כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו: 12 וקצתה את כפה לא תחוס עינה: ס 13 לא יהיה לה בכיסה אבן ואבן גדולה וקטנה: ס 14 לא יהיה לה בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה: 15 אבן שלמה וצדקן יהיה לה איפה שלמה וצדקן יהיה לה למען יאריכו ימיה על האדמה אשר יהיה אלהיה נתן לה: 16 כי תועבת יהוה אלהיה כל עשה אלה כל עשה עול: פ 17 זכור את אשר עשה לה עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: 18 אשר קרך בדרך וזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה ערף ויגע ולא ירא אלהים: 19 והיה בהניח יהוה אלהיה | לה מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיה נתן לה נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: פ

26

והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיה נתן לה נחלה וירשתה וישבת בה: 2 ולקחת מראשית | כל פרי האדמה אשר תביא מארצה אשר יהוה אלהיה נתן לה ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיה לשכן שמו שם: 3 ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיה כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו: 4 ולקח הכהן הטנא מידיך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיה: 5 וענית ואמרת לפני | יהוה אלהיה ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: 6 וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: 7 ויצעקו אל יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קולנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: 8 ויצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה וברע נטויה ובמרא גדל ובאותות ובמופתים: 9 ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: 10 ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיה והשתחוית לפני יהוה אלהיה: 11 ושמת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיה וליביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: ס 12 כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבועו: 13 ואמרת לפני יהוה אלהיה בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותך ולא שכחתי: 14 לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: 15 השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: ס 16 היום הזה יהוה אלהיה מצוה לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך: 17 את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרךיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקולו: 18 והנה האמריך היום להיות לו לעם סגולה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: 19 ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתר עם קדש ליהוה אלהיה כאשר דבר: ס

27

ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: 2 והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיה נתן לה והקמת לה אבנים גדולות ושדת אתם בשויד: 3 וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיה | נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לה: 4 והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אותם בשויד: 5

ובנית שם מזבח ליהוה אלהיה מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: 6 אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיה והעלית עליו עולת ליהוה אלהיה: 7 וזבחת שלמים ואכלת שם ושמת לפני יהוה אלהיה: 8 וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב: ס 9 וידבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הסכת | ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיה: 10 ושמעת בקול יהוה אלהיה ועשית את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוה היום: ס 11 ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: 12 אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי והודה ויששכר ויוסף ובנימן: 13 ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: 14 וענו הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: ס 15 ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן: ס 16 ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן: ס 17 ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן: ס 18 ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן: ס 19 ארור מטה משפט גר ותום ואלמנה ואמר כל העם אמן: ס 20 ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן: ס 21 ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן: ס 22 ארור שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן: ס 23 ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן: ס 24 ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן: ס 25 ארור לקח שחד להכות נפש דם נקו ואמר כל העם אמן: ס 26 ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן: פ

28

והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיה לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום ונתתך יהוה אלהיה עליון על כל גווי הארץ: 2 ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה אלהיה: 3 ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: 4 ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפך ועשתרות צאנך: 5 ברוך טנאך ומשאתך: 6 ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: 7 יתן יהוה את איביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינסו לפניך: 8 יצו יהוה אתך את הברכה באסמך ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיה נתן לך: 9 יקומך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיה והלכת בדרךיו: 10 וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך: 11 והותרך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לתת לך: 12 ופתח יהוה | לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצה בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלויים גוים רבים ואתה לא תלוה: 13 ונתתך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות | יהוה אלהיה אשר אנכי מצוה היום ולעשות: 14 ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם: ס 15 והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיה לשמר לעשות את כל מצותיו וחקותיו אשר אנכי מצוה היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך: 16 ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה: 17 ארור טנאך ומשאתך: 18 ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפך ועשתרות צאנך: 19 ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך: 20 ישלח יהוה | בך את המארה את המהומה ואת המגעת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עובתני: 21 ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: 22 וככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירדון וידפוך עד אבדך: 23 והיו שמריך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל: 24 יתן יהוה את מטר ארצה אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד

השמדה: 25 יתנך יהוה | נגף לפני איביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ: 26 והייתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: 27 יככה יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: 28 יככה יהוה בשגעון ובעורו ובתמהון לבב: 29 והיית ממשש בציהרם כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע: 30 אשה תארש ואיש אחר ישלנה בית תבנה ולא תשב בו כרם טטע ולא תחללנו: 31 שורך טבח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין לך מושיע: 32 בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך: 33 פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים: 34 והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה: 35 יככה יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מפך רגלך ועד קדקדך: 36 יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן: 37 והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך יהוה שמה: 38 זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה: 39 כרמים טטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת: 40 זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: 41 בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי: 42 כל עצה ופרי אדמתך יירש הצלצל: 43 הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: 44 הוא ילך ואתה לא תלנו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: 45 ובאו עליך כל הקוללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקותיו אשר צוה: 46 והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם: 47 תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל: 48 ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובערים ובחרס כל ונתן על ברזל על צוארך עד השמידו אתך: 49 ישא יהוה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידא הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו: 50 גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן: 51 ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיו ועשתרת צאנך עד האבדו אתך: 52 והצר לך בכל שעריך עד דדת חמתך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: 53 ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך: 54 האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר: 55 מתת | לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל שעריך: 56 הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ מהתענג ומרר תרע עיניה באיש חיקה ובבנה ובבתה: 57 ובשליטה היוצת | מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך: 58 אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: 59 והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדולות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים: 60 והשוב בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: 61 גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך: 62 ונשאריתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: 63 והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: 64 והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת

שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתך עץ ואבן: 65 ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון ועינים ודאבון נפש: 66 והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומים ולא תאמין בחייה: 67 בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה: 68 והשיבך יהוה | מצרים באניות בדרך אשר אמרת לך לא תסוף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה: 69 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרות את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב: פ

29

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהים אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: 2 המסות הגדלות אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם: 3 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: 4 ואולף אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: 5 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: 6 ותבאו אל המקום הזה ויצא סיתן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכסם: 7 ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: 8 ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון: פ 9 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם וזקניכם ושטריתכם כל איש ישראל: 10 טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציו עד שאב מימך: 11 לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: 12 למען הקים אתך היום | לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב: 13 ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: 14 כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: 15 כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: 16 ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמיהם: 17 פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: 18 והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשררותי לבי אלק למען ספות הרון את הצמאה: 19 לא יאבה יהוה סלח לו כי אף יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבעה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: 20 והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזאת: 21 ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואה אשר חלה יהוה בה: 22 גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: 23 ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: 24 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציא אתם מארץ מצרים: 25 וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: 26 ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה: 27 ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: 28 הנסותרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת: ס

30

והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: 2 ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו ככל אשר אנכי מצוך היום וביך בכל לבבך ובכל נפשך: 3 ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: 4 אם יהיה נדחך בקצה השמים משם וקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: 5 והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרבך מאבותיך: 6 ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך: 7 ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איבך ועל שונאיך אשר רדפו: 8 ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום: 9 והתירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטןך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבותיך: 10 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקותיו הכתובה בספר התורה הזו כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: 11 כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה היא ממך ולא רחקה הוא: 12 לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לבני השמימה ויקחה לבני וישמענו אתה ונעשנה: 13 ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לבני אל עבר הים ויקחה לבני וישמענו אתה ונעשנה: 14 כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו: 15 ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המוות ואת הרע: 16 אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ולקחת בדרךיו ולשמר מצותיו וחקותיו ומשפטיו וחיות ורבות וברכה יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: 17 ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחית לאלהים אחרים ועבדתם: 18 הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבא שמה לרשתה: 19 העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמוות נתתי לפניך הברכה והקללה ובהחלת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: 20 לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקולו ולדבקה בו כי הוא חיך וארך ימיו לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: 19

31

ולך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: 2 ויאמר אלהים בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזו: 3 יהוה אלהיך הוא | עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם והושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: 4 ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיוחן ולעוג מלכי האמרי ולארגם אשר השמיד אתם: 5 ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: 6 חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך: 7 ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת להם ואתה תנחילנה אותם: 8 ויהוה הוא | ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: 9 וכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל: 10 ויצו משה אותם לאמר מקץ | שבע שנים במעמד שנת השמטה בחג הסכות: 11 בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: 12 הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: 13 ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: 14 ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיו למות

קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: 15 וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: 16 ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבותיך וקם העם הזה וזנה | אחרי | אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרב ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו: 17 וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאו הרעות האלה: 18 ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: 19 ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדנה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה ליהוה השירה הזאת לעד בבני ישראל: 20 כי אביאנו אל האדמה | אשר נשבעתי לאבותי וזבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצונו והפר את בריתי: 21 והיה כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: 22 וכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל: 23 ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: 24 והי | ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: 25 ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: 26 לקח את ספר התורה הזו ושמעתם אותו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד: 27 כי אנכי ידעתי את מרוך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם יהוה ואף כי אחרי מותי: 28 הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ: 29 כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: 30 וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם: 31

32

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי: 2 יערוך כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב: 3 כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: 4 הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: 5 שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופלתל: 6 ה ליהוה תקמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך: 7 זכר ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביך ויגדך זקנך ויאמרו לך: 8 בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל: 9 כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: 10 ימצאוהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן ויסבבנהו יבוננהו יצרכוהו כאישון עיניו: 11 כנשר יעור קנו על גוזליו ורחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו: 12 יהוה בך ינחנו ואין עמו אל נכר: 13 ירכבהו על במותי ארץ ויאכל תנובת שדי ויגדוהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור: 14 חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר: 15 וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו: 16 יקנאוהו בזרים בתועבת וכעיסוהו: 17 ויבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבותיכם: 18 צור ילךך תשי ותשכח אל מחלוק: 19 וירא יהוה וינאץ מפעס בניו ובנתיו: 20 ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בנים לא אמן בם: 21 הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם: 22 כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים: 23 אספה עלימו רעות חצי אכלה בם: 24 מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי וישן בהמות אשלה בם עם חמת זחלי עפר: 25 מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור

גם בתולה יונק עם איש שיבה: 26 אמרתי אפאיהם אשבייתה מאנוש זכרם: 27 לולי כעס אויב אגור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהנה פעל כל זאת: 28 כי גוי אבד עצות הנה ואין בהם תבונה: 29 לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריהם: 30 איכה ירדף אחד אלף ושנים יגיסו רבבה אם לא כי צורם מכלם ויהנה הסגורם: 31 כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: 32 כי מגפן סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבלו ענבי רוש אשכלת מררת לחו: 33 חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר: 34 הלא הוא כמס עמדי חתם באוצרתי: 35 לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחס עתדת לחו: 36 כי ידון יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אצלת יד ואפס עצור ועזוב: 37 ואמר אי אלהימו צור חסיו בו: 38 אשר חלב זבחימו יאכלו וישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה: 39 ראו | עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מדי מציל: 40 כי אשא אל שמים ידי ואמרתני תי אנכי לעלם: 41 אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: 42 אשכור חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושבחה מראש פרעות אויב: 43 הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: פ 44 ויבא משה וידבר את כל דברי השיחה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון: 45 ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל: 46 ויאמר אלהים שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת: 47 כי לא דבר רק הוא מלכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: פ 48 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: 49 עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: 50 ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמך כאשר מות אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו: 51 על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל: 52 כי מגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל: פ

33

וזאת הברכה אשר ברכך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: 2 ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר לחו הופיע מהר פארן ואתה מרבתת קדש מימינו אשדת לחו: 3 אף חבב עמים כל קדשיו בידיך והם תכז לרגלך ישא מדברתיך: 4 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: 5 והי בשרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: 6 יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר: ס 7 וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: ס 8 וללוי אמר תמך ואוריך לאיש חסיך אשר נסיתו במסה תריביו על מי מריבה: 9

האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ונצרו: 10 יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחתך: 11 ברכ יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומו: ס 12 לבנימן אמר ידיו יהוה ישכן לבטח עליו חפץ עליו כל היום ובין כתיפו שכן: ס 13 וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת: 14 וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים: 15 ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם: 16 וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: 17 בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים יגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: ס 18 ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך: 19 עמים הר יקראו שם יזבתו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול: ס 20 ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד: 21 וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל: ס 22 ולדן אמר דן גור אריה יזנק מן הבשן: 23 ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה: ס 24 ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו: 25 ברזל ונחשת מנעליך וכימיק דבאך: 26 אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים: 27 מענה אלהי קדם ומתחת זרעתי עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד: 28 וישכן ישראל בטח בדרך עין יעקב אל ארץ דגן ויתרוש אף שמיו יערפו טל: 29 אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו איבריך לך ואתה על במותימו תדרך: ס ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד

34

דן: 2 ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון: 3 ואת הנגב ואת הכנר בקעת ירחו עיר התמרים עד צער: 4 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר: 5 וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פני יהוה: 6 ויקבר אתו בגל בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה: 7 ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה: 8 ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה: 9 ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה: 10 ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: 11 לכל האמות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: 12 ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:

יהושע

1 ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר: ² משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: ³ כל מקום אשר תדרה כף רגלך בו לךם נתתיו כאשר דברתי אל משה: ⁴ מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם: ⁵ לא יתיצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך: ⁶ חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם: ⁷ רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך: ⁸ לא ימוש ספר התורה הזה מפיהך והגית בו יומם וליילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל: ⁹ הלוא צויתוך חזק ואמץ אל תערץ אל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך: ¹⁰ ויצו יהושע את שטרי העם לאמר: ¹¹ עברו | בקרב המחנה וצו את העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד | שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה: ¹² ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמרי: ¹³ זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: ¹⁴ נשיכם טפכם ומקניכם ישובו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם: ¹⁵ עד אשר יניח יהוה | לאחיכם ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתם אותה אשר | נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש: ¹⁶ ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך: ¹⁷ ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה: ¹⁸ כל איש אשר ימרה את פיו ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצוו וימת רק חזק ואמץ: ¹⁹

2 וישלח יהושע בן נון מן השטחים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה: ² ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ: ³ וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו: ⁴ ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר | כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין המה: ⁵ ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום: ⁶ והיא העלתם הגה ותטמנם בפשתי העץ הערוכות לה על הגג: ⁷ והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם: ⁸ והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על הגג: ⁹ ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל ישיב הארץ מפניכם: ¹⁰ כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר

בעבר הירדן לסיוח ולעוג אשר חרמתם אותם: ¹¹ ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: ¹² ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת: ¹³ והחיתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו ממות: ¹⁴ ויאמרו לה האנשים נפשנו תחיתכם למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: ¹⁵ ותודם בחבל בעד החלון כי ביתה בקרן החומה ובחומה היא יושבת: ¹⁶ ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרךכם: ¹⁷ ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו: ¹⁸ הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אבך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אבך תאספי אליך הביתה: ¹⁹ והיה כל אשר יצא מדלתו ביתך | החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשו אם יד תהיה בו: ²⁰ ואם תגידו את דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו: ²¹ ותאמר כדבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון: ²² וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו: ²³ וישבו שני האנשים ויודו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם: ²⁴ ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידינו את כל הארץ וגם נמגו כל ישיב הארץ מפנינו: ²⁵

3 וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטחים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו: ² והיה מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה: ³ ויצו את העם לאמר כראותכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלויים נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחרי: ⁴ אך | רחוק יהיה ביניכם ובינו כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשום: ⁵ ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות: ⁶ ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ויעברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: ⁷ ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל אשר ידעו כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמך: ⁸ ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו: ⁹ ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם: ¹⁰ ויאמר יהושע בזאת תדעו כי אל חי בקרבכם והורש יוריש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת הגרגשי והאמרי והיבوسی: ¹¹ הנה ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן: ¹² ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד לשבט: ¹³ והיה כנח פפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במי הירדן מי הירדן יכרתו המים הידדים מלמעלה ויעמדו נד אחד: ¹⁴ והיה כנסע העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם: ¹⁵ וכבאו נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים

נשא הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על- כל גדותיו כל ימי קציר: 16 ועמדו המים הירדנים מלמעלה קמו נד אחד הרחוק מאד באדם העיר אשר מצד צרמון והירדנים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו: 17 ועמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל- הגוי לעבר את הירדן:

4 והיה כאשר תמו כל- הגוי לעבור את הירדן פ ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: 2 קחו לכם מן העם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט: 3 וצו אותם לאמר שאו לכם מזוה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכין שתיים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה: 4 ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט: 5 ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על- שכמו למספר שבטי בני ישראל: 6 למען תהיה זאת אות בקרבכם כי- ישאלו בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם: 7 ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד- עולם: 8 ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עמם אל המלון ונזחום שם: 9 ושתיים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית והיו שם עד היום הזה: 10 והכהנים נשאי הארון עמידים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימהרו העם ויעברו: 11 והיה כאשר תם כל- העם לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים לפני העם: 12 ויעברו בני ראובן ובני גד וחיצי שבט המנשה אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבנות יריחו: 13 ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אותו כאשר יראו את משה כל ימי חייו: 15 ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: 16 צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן: 17 ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן: 18 והיה בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כתמול- שלשום על- כל גדותיו: 19 והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו: 20 ואת שתיים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל: 21 ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלו בניכם מחר את אבותם לאמר מה האבנים האלה: 22 והודעתם את בניכם לאמר בבששה עבר ישראל את הירדן הזה: 23 אשר הובש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הובש מפנינו עד עברנו: 24 למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים: 5

5 והיה כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו וימס לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל: 2 ס בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית: 3 ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות: 4 וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים: 5 כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו: 6 כי | ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל- הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא שמעו

בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לבנו ארץ זבת חלב ודבש: 7 ואת בנייהם הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך: 8 והיה כאשר תמו כל- הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם: 9 ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה: 10 ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבנות יריחו: 11 ויאכלו מעביר הארץ ממחרת הפסח מצות וקלי בעצם היום הזה: 12 וישבת המן ממחרת באכלם מעביר הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא: 13 והיה בהיות יהושע בירחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם- לצרינו: 14 ויאמר | לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפול יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו: 15 ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של- נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן:

6 ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין ויצא אין בא: 5 ס 2 ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל: 3 וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה הקיפו את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: 4 ושבעה כהנים ישאו שבועה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות: 5 והיה במשך | בקרן היובל בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו: 6 ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבועה כהנים ישאו שבועה שופרות ויראו לפני ארון יהוה: 7 ויאמרו אל העם עברו וסבו את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה: 8 והיה כאשר יהושע אל העם ושבועה הכהנים נשאים שבועה שופרות היובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם: 9 והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הלך אחרי הארון הלוך ותקעו בשופרות: 10 ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיהם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם: 11 ויסב ארון יהוה את העיר הקיפו פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה: 12 וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה: 13 ושבועה הכהנים נשאים שבועה שופרות ויראו לפני ארון יהוה הלכים הלוך ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפני הכהנים והמאסף הלך אחרי ארון יהוה הלוך ותקעו בשופרות: 14 ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים: 15 והיה | ביום השביעי וישכמו כעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבו את העיר שבע פעמים: 16 והיה בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר: 17 והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית כי החבאתה את המלאכים אשר שלחתי: 18 ורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמיתם את מחנה ישראל לחרם ועברתם אותו: 19 וכל | כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדוש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא: 20 וירע העם ויתקעו בשופרות והיה כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר: 21 ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מצער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב: 22 ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: 23 ויבאו הנערים המרגלים ויציאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת

אחיהו ואת כל אשר ליה ואת כל משפחותיה הוציאו וניחום מחוץ למחנה ישראל: 24 והעיר שרפו באש וכל אשר בה נק | הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה: 25 ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר ליה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו: פ 26 וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארוך האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכרו ייסדנה ובצעירו יצב דלתיה: 27 והיה יהוה את יהושע והיה שמעו בכל הארץ:

7 וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל: 2 וישלח יהושע אנשים מיריחו הע אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי: 3 וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם כאלפים איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את העי אל יתגע שמה את כל העם כי מעט המה: 4 ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי: 5 ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש ויירדפום לפני השער עד השברים ויכו במורד וימס לבב העם והיה למים: 6 ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם: 7 ויאמר יהושע אהה | אדני יהוה למה העברת העביר את העם הזה את הידן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הוואלנו ונשב בעבר הידן: 8 כי אדני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף לפני אביו: 9 וישמעו הכנעני וכל יושבי הארץ ונסבו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול: ס 10 ויאמר יהוה אל יהושע קם קר למה זה אתה נפל על פניך: 11 חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגם נבנו וגם כחשו וגם שמו בכליהם: 12 ולא כולו בני ישראל לקום לפני אביהם ערף פנו לפני אביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם: 13 קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני אביך עד הסיורכם החרם מקרבכם: 14 ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה השבט אשר ילכדנו יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים: 15 והיה הנלכד בחרם ישראל באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל: 16 וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה: 17 ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי: 18 ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה: 19 ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני: 20 ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי: 21 ואראה בשלל אדרת שנתר אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך האהלי והכסף תחתי: 22 וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתי: 23 ויקחום מתוך האהלה ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה: 24 ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור: 25 ויאמר יהושע מה עכרתנו ויעפרך יהוה בינם הנה וירגמו אתו כל ישראל אכן ושרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים: 26 ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הנה וישב יהוה מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה: פ

8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמך את כל עם המלחמה וקום עליה העי ראה | נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו: 2 ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם שים דך ארב לעיר מאחריה: 3 ויקום יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה: 4 ויצא אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר מאד והייתם כלכם נכנים: 5 ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניכם: 6 ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניכם: 7 ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם: 8 והיה כתפסכם את העיר תצויתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם: 9 וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בן בית אל ובן העי מים לעי וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העם: 10 וישכם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי: 11 וכל העם המלחמה אשר אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגו בינו ובין העי: 12 ויקח כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בן בית אל ובן העי מים לעיר: 13 וישומו העם את כל המחנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק: 14 והיה כראות מלך העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי ארב לו מאחרי העיר: 15 וינגעו יהושע וכל ישראל לפניכם וינסו דרך המדבר: 16 וייעקו כל העם אשר בעיר לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן העיר: 17 ולא נשא אש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל: פ 18 ויאמר יהוה אל יהושע נטה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר: 19 והאורב קם מהרה ממקומו וירצו כנטות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויצו את העיר באש: 20 ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לננס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל הרודף: 21 ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי: 22 ואלה יצאו מן העיר לקראתם והיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר לו שריד ופליט: 23 ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע: 24 והיה ככלות ישראל להרג את כל יושבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תמם וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב: 25 והיה כל הנפלים ביזם ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי: 26 ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר חררים את כל יושבי העי: 27 רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזזו להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את יהושע: 28 וישרף יהושע את העי ושימה תל עולם שממה עד היום הזה: 29 ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה: פ 30 אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: 31 כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: 32 ויכתב שם על האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל: 33 וכל ישראל וזקניו ושטרם | ושפטיו עמדים מיה | ומיה | לארון נגד הכהנים הלזים נשא | ארון ברית יהוה כגר כאזרח חצוי אל מול הר גרזים והחצו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם ישראל בראשנה: 34 ואחרי כן קרא את כל דברי

התורה הברכה והקללה ככל הכתוב בספר התורה: 35 לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם: פ

9 ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הידן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון החתי והעמורי הכנעני הפרזי החוי והיבוא: 2 ויתקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד: 3 פ וישבו גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולע: 4 ויעשו גם המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצררים: 5 ונעלות בלות ומטלאות ברגליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים: 6 וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית: 7 ויאמרו איש ישראל אל החוי אויב בקרבי אתה יושב ואין אכרות לך ברית: 8 ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאין תבאו: 9 ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהנה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים: 10 ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הידן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות: 11 ויאמרו אלינו זקינינו וכל ישרי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית: 12 זה | לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים: 13 ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך מאד: 14 ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהנה לא שאלו: 15 ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: 16 והיה מקצה שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו ובקרבם הם יושבים: 17 ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפורה ובארות וקרית יערים: 18 ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהנה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים: 19 ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהנה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם: 20 זאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם: 21 ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו יהיה חטבי עצים ושאיבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים: 22 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למתן אתנו ואתם ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחסבי עצים ושאיבי מים לבית אלהי: 24 ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהנה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל ישרי הארץ מפניכם ויבוא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה: 25 ועתה הנו בדרך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: 26 ויעש להם כן ויצא אותם מיד בני ישראל ולא הרגום: 27 ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאיבי מים לעדה ולמזבח יהנה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר: פ

10 והי כשמע אדני צדק מלך ירושלים כי לכד יהושע את העי וחירימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו יושבי גבעון את ישראל והיו בקרבם: 2 ויבאו מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה גברים: 3 וישלח אדני צדק מלך ירושלים אל הוהם מלך חברון ואל פראם מלך ירממות ואל יפיע מלך לכיש ואל דבר מלך גלון לאמר: 4 עלו אלי ועזרני וככה את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל: 5 ואספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלים מלך חברון מלך ירממות מלך לכיש מלך גלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה: 6 וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגל לאמר אל-

תנף ידך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישרי ההר: 7 ויעל יהושע מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל: פ 8 ויאמר יהנה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתיים לא יעמד איש מהם בפניך: 9 ויבא אליהם יהושע ופתאם כל הלילה עלה מן הגלגל: 10 ויהם יהנה לפני ישראל ויכם מכה גדולה גבעון וירדפם דרך מעלה בית חורן ויכם עד עזקה ועד מקדה: 11 והי בנסם | מפני ישראל הם במורד בית חורן והנה השליך עליהם אבנים גדלות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב: ס 12 אז ידבר יהושע ליהנה ביום תת יהנה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר | לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון: 13 וידם השמש וירח עמד עד יקם גוי אויבו הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים: 14 ולא היה כיום ההוא לפני ואחריו לשמע יהנה בקול איש כי יהנה נלחם לישראל: פ 15 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגל: 16 וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה: 17 ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה: 18 ויאמר יהושע גלו אבנים גדלות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמורם: 19 ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם יהנה אלהים בידכם: 20 והי ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדולה מאד עד תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר: 21 וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל לאיש את לשנו: 22 ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה מן המערה: 23 ויעשו כן ויצאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את | מלך ירושלים את מלך חברון את מלך ירממות את מלך לכיש את מלך גלון: 24 והי כהוציאים את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קצוני אנשי המלחמה ההלכוא אתו קרבו שימו את רגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו ושימו את רגליהם על צואריהם: 25 ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי לכה יעשה יהנה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם: 26 ויכם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים והיו תלומם על העצים עד הערב: 27 והי לעת | בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדלות על פי המערה עד עצם היום הזה: פ 28 ואת מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה החרם אותם ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך ריחו: 29 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה: 30 ויתן יהנה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך ריחו: ס 31 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה: 32 ויתן יהנה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה: פ 33 אז עלה הרם מלך גור לעזר את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריד: 34 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש גלגלה ויחנו עליה וילחמו עליה: 35 וילכדה ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה לכיש: פ 36 ויעל יהושע וכל ישראל עמו מגלגלה חברונה וילחמו עליה: 37 וילכדה ויכה לפי חרב ואת מלכה ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ככל אשר עשה לעלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה: ס 38 וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה: 39 וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויכם לפי חרב ויחרמו את כל נפש

אשר־בֶּה לא השאיר שריד כאשר עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה: 40 ויכה יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: 41 ויכם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון: 42 ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל: 43 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה: פ

עד גבול הגשורי והמעכת ויחצי הגלעד גבול סיחון מלך חשבון: 6 משה עבד יהוה ובני ישראל הכינסו ויתנה משה עבד יהוה ירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה: ס 7 ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל גד בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה כמחלקתם: 8 בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנעני הפרזי החיזי והיבוסני: פ 9 מלך יריחו אחד מלך הע אשר מצד בית אל אחד: 10 מלך ירושלם אחד מלך חברון אחד: 11 מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד: 12 מלך עגלון אחד מלך גזר אחד: 13 מלך דבר אחד מלך גדר אחד: 14 מלך חרמה אחד מלך עבר אחד: 15 מלך לבנה אחד מלך עדלם אחד: 16 מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד: 17 מלך תפוח אחד מלך חפר אחד: 18 מלך אפק אחד מלך לשרון אחד: 19 מלך מדון אחד מלך חצור אחד: 20 מלך שמרון מראון אחד מלך אכשף אחד: 21 מלך תענך אחד מלך מגדו אחד: 22 מלך קדש אחד מלך יקנעם לכרמל אחד: 23 מלך דור לנפת דור אחד מלך גוים לגלגל אחד: 24 מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד: פ

11 ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף: 2 ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מים: 3 הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוסני בהר והחיזי תחת חרמון בארץ המצפה: 4 ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד: 5 ויעדו כל המלכים האלה ויבאו ויחננו יחדו אל מי מרום להלחם עם ישראל: פ 6 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי מחר כעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם תעקור ואת מרכבתיהם תשרף באש: 7 ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום פתאם ויפלו בהם: 8 ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום ויירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השאיר להם שריד: 9 ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקור ואת מרכבתיהם שרף באש: ס 10 וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפניו היא ראש כל הממלכות האלה: 11 ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב החרים לא נותר כל נשמה ואת חצור שרף באש: 12 ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד יהוה: 13 רק כל הערים העמודות על תלים לא שרפם ישראל וזלתי את חצור לבדה שרף יהושע: 14 וכל שלל הערים האלה והבהמה בזו להם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפי חרב עד השמדם אותם לא השאירו כל נשמה: 15 כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את משה: 16 ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה: 17 מן ההר החלק העולה שעיר ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם לכד ויכם ומיתם: 18 ומים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה: 19 לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החיו ישובי גבעון את הכל לקחו במלחמה: 20 כי מאת יהוה | היתה לחזק את לבם לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם לבלתי היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה: ס 21 ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם החרימם יהושע: 22 לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בגת ובאשדוד נשארו: 23 ויקח יהושע את כל הארץ וכל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה: פ

13 ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה: 2 זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל הגשורי: 3 מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתים העוזתי והאשדודי האשקלוני הגלתי והעקרוני והעוים: 4 מתימן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי: 5 והארץ הגבלי וכל הלבנון מזרח השמש מבעל גד תחת הר חרמון עד לבוא חמת: 6 כל ישובי ההר מן הלבנון עד משרפת מים כל צידנים אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתני: 7 ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים ויחצי השבט המנשה: 8 עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה: 9 מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר מידבא עד דיבון: 10 וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון: 11 והגלעד וגבול הגשורי והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלכה: 12 כל ממלכות עוג בבשן אשר מלך בעשתרות ובאדרעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם: 13 ולא הורישו בני ישראל את הגשורי ואת המעכתי וישב גשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה: 14 רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו: ס 15 ויתן משה למטה בני ראובן למשפחתם: 16 ויהי להם הגבול מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר על מידבא: 17 חשבון וכל עריה אשר במישר דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון: 18 ויהצה וקדמת ומפעת: 19 וקריתים ושבמה וצרת השחר בהר העמק: 20 ובית פעור ואשדות הפסגה ובית השמות: 21 וכל ערי המישר וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אתו | ואת נשיאי מדון את אנו ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון וישיב הארץ: 22 ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם: 23 ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחתם הערים ויחציהו: פ 24 ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחתם: 25 ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי הגלעד ויחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני רבה: 26 ומחשבון עד רמת המצפה וגטנים וממחנים עד גבול לדבר: 27 ובלעמק בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן וגבול עד קצה ים כצרת עבר הירדן מזרחה: 28 זאת נחלת בני גד למשפחתם הערים ויחציהו: 29 ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה

12 ואלה | מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מזרחה: 2 סיחון מלך האמרי היושב בחשבון משל מערוער אשר על שפת נחל ארנון ויתן הנחל ויחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני עמון: 3 והערבה עד ים כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית השמות ומתימן תחת אשדות הפסגה: 4 וגבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי: 5 ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן

בני־מנשה למשפחותם: 30 ויהי גבולם ממחלים כל־הבשן כל־ממלכות | עוג מלך־הבשן וכל־חות יאיר אשר בבשן ששים עיר: 31 וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן־מנשה לחצי בני־מכיר למשפחותם: 32 אלה אשר־נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מזרחה: ס 33 ולשבט הלוי לא־נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם:

14 ואלה אשר־נחלו בני־ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן והושע בן־נון וראשי אבות המטות לבני ישראל: 2 בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד־משה לתשעת המטות וחצי המטה: 3 כי־נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללויים לא־נתן נחלה בתוכם: 4 כי־היו בני־יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא־נתנו חלק ללויים בארץ כי אם־ערים לשבת ומגורשיהם למקניהם ולקנינם: 5 כאשר צוה יהוה את־משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את־הארץ: 6 פ וישבו בני־יהודה אל־ההושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן־יפנה הקניז אתה ידעת את־הדבר אשר־דבר יהוה אל־משה איש־האלהים על אדותי ועל אדוטיך בקדש ברנע: 7 בן־ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד־יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את־הארץ ואשב אתו דבר כאשר עם־לבבי: 8 ואחי אשר עלו עמי המסיו את־לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי: 9 וישבע משה בינם ההוא לאמר אם־לא הארץ אשר דרכה רגלך ביה לך תהיה לנחלה ולבניך עד־עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי: 10 ועתה הנה החיה יהוה | אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את־הדבר הזה אל־משה אשר־הלך ישראל במדבר ועתה הנה אנכי היום בן־חמש ושמונים שנה: 11 עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא: 12 ועתה תנה לי את־ההר הזה אשר־דבר יהוה בינים ההוא כי אתה־שמעת ביום ההוא כי־ענקים שם וערים גדולות בצורות אולי יהוה אותי והורשתיים כאשר דבר יהוה: 13 וברכהו הושע ויתן את־חברון לכלב בן־יפנה לנחלה: 14 על־כן היתה חִבְרוֹן לכלב בן־יפנה הקניז לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל: 15 ושם חברון לפני קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה: פ

15 ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחותם אל־גבול אדום מדבר־אן נגבה מקצה תימן: 2 ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן־הלשן הפנה נגבה: 3 ויצא אל־מנגב למעלה עקריבם ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חִבְרוֹן ועלה אדורה ונסב הקרקעה: 4 ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והיה תצאות הגבול ימה זה יהיה לכס גבול נגב: 5 וגבול קדמה ים המלח עד־קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצה הירדן: 6 ועלה הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן בהן בן־ראובן: 7 ועלה הגבול | דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל־הגלגל אשר־נכח למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר הגבול אל־מי־עין שמש והיו תצאתיו אל־עין רגל: 8 ועלה הגבול גי בן־הנם אל־כתף היבוסים מנגב היא יהושלם ועלה הגבול אל־ראש ההר אשר על־פני גי־הנם ימה אשר בקצה עמק־רפאים צפונה: 9 ותאר הגבול מראש ההר אל־מעין מי נפתחו ויצא אל־ערי־הר־עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים: 10 ונסב הגבול מבעלה ימה אל־הר שעיר ועבר אל־כתף הר־יערים מצפונה היא כסלון וירד בית־שמש ועבר תמנה: 11 ויצא הגבול אל־כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שפִּירוֹנה ועבר הר־הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה: 12 וגבול ים הימה הגדול וגבול זה גבול בני־יהודה סביב למשפחותם: 13 ולכלב בן־יפנה נתן חלק בתוך בני־יהודה אל־פי יהוה ליהושע את־קרית ארבע אבי הענק היא חברון: 14 וירש משם כלב את־שלושה בני הענק את־ששי

ואת־אחימן ואת־תלמי ילידי הענק: 15 ועל משם אל־ישיב דבר ושם־דבר לפני קרית־ספר: 16 ויאמר כלב אשר־יכה את־קרית־ספר ולכדה ונתתי לו את־עכסה בתי לאשה: 17 וילכדה עתניאל בן־קניז אחי כלב ויתן־לו את־עכסה בתי לאשה: 18 ויהי בבואה ותיסיתהו לשאול מאת־אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: 19 ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן־לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות: פ 20 זאת נחלת מטה בני־יהודה למשפחותם: 21 והיו הערים מקצה למטה בני־יהודה אל־גבול אדום בנגבה קבצאל ועדר ויגור: 22 וקינה ודימונה ועדעדה: 23 וקדש וחצור ויתנן: 24 זוף וטלם ובעלות: 25 וחצור | חדרתה וקריות חצרון היא חצור: 26 אמם ושמע ומולדה: 27 וחצר גדה וחשמון ובית פלט: 28 וחצר שעל ובאר שבע ובזויתיה: 29 בעלה ועינים ועצם: 30 ואלתולד וכסיל וחרמה: 31 וצקלג ומדמנה וסנסנה: 32 ולבאות ושלחים ועין ורמון כל־ערים עשרים ותשע וחצריהן: ס 33 בשפלה אשתאול וצרה ואשנה: 34 וזולח ועין גזים תפוח והעינים: 35 ירמות ועדלם שוכה ועזקה: 36 וישערים ועדייתים והגדרה וגדרתים ערים ארבע־עשרה וחצריהן: 37 צנן וחדשה ומגדל־גד: 38 ודלען והמצפה ויקתאל: 39 לכיש ובצקת ועגלון: 40 וכבון ולחמס וכתליש: 41 וגדרות בית־דגון ונעמה ומקדה ערים שש־עשרה וחצריהן: ס 42 לבנה ועטר ועשן: 43 ויפתח ואשנה ונציב: 44 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצריהן: 45 עקרון ובנתיה וחצריה: 46 מעקרון וימה כל אשר־על־יד אשדוד וחצריהן: 47 אשדוד בנותיה וחצריה עזה בנותיה וחצריה עד־נחל מצרים והים הגבול וגבול: ס 48 ובהר שמיר ויתיר ושוכה: 49 ודנה וקרית־סנה היא דבר: 50 וענב ואשתמה ועינים: 51 וגשן וחלן וגלה ערים אחת־עשרה וחצריהן: 52 ארב ורומה ואשען: 53 וינים ובית־תפוח ואפקה: 54 וחמטה וקרית ארבע היא חברון וציער ערים תשע וחצריהן: ס 55 מעון | כרמל וזף ויוטה: 56 וזרעאל ויקדעם וזנוח: 57 הקון גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן: 58 חלחול בית־צור וגדור: 59 ומערת ובית־ענות ואלתקן ערים שש וחצריהן: 60 קרית־בעל היא קרית יערים והרבה ערים שתיים וחצריהן: ס 61 במדבר בית הערבה מדין וסככה: 62 והנבשן ועיר־המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן: 63 ואת־היבוסים וישיב ירושלם לא־יכולו בני־יהודה להורישם וישב היבוסים את־בני יהודה בירושלם עד היום הזה: פ

16 ויצא הגורל לבני יוסף מירחו וירחו למי יריחו מזרחה המדבר עלה מירחו בהר בית־אל: 2 ויצא מבית אל לזוה ועבר אל־גבול הארפי עטרות: 3 וירד־ימה אל־גבול היפלט עי גבול בית־חורן תחתון ועד־גור והיו תצאתו ימה: 4 וינחלו בני־יוסף מנשה ואפרים: 5 ויהי גבול בני־אפרים למשפחותם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד־בית חורן עליון: 6 ויצא הגבול הימה הממקמת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותה ממזרח ינוחה: 7 וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן: 8 מתפוח ילה הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה זאת נחלת מטה בני־אפרים למשפחותם: 9 והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני־מנשה כל־הערים וחצריהן: 10 ולא הורישו את־הכנעני היושב בנמר וישב הכנעני בקרב אפרים עד־היום הזה והיו למס־עבד: פ

17 ויהי הגורל למטה מנשה כי־הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן: 2 ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחותם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני־שכם ולבני־חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן־יוסף הזכרים למשפחותם: 3 ולצלפחד בן־חפר בן־גלעד בן־מכיר בן־מנשה לא־היו לו בנים כי אם־בנות ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: 4 ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן־נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה

את משה לתת לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן: 5 ויפלו חבלי מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן: 6 כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים: 7 והיה גבול מנשה מאשר המכמתת אשר על פני שכם והלך הגבול אל הימין אל ישיב עין תפוח: 8 למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול מנשה לבני אפרים: 9 וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל והי תצאתיו הימה: 10 נגבה לאפרים וצפונה למנשה והי הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון ובששכר ממוזרח: 11 והי למנשה בששכר ובאשר בית שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת ישיב דאר ובנותיה וישיב עין דר ובנותיה וישיב תענר ובנותיה וישיב מגדו ובנותיה שלשת הנפת: 12 ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים האלה ויאאל הכנעני לשבת בארץ הזאת: 13 והי כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא הורישו: 14 וידברו בני יוסף את יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה: 15 ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי אין לך הר אפרים: 16 ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו החר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל: 17 ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד: 18 כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה לך תצאתיו כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק הוא: 19

18 ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם: 2 ויתרו בבני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם שבעה שבטים: 3 ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם: 4 הבו לכם שלשה אנשים לשפט ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי: 5 והתחלקו אותה לשבעה חלקים יהודה יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על גבולם מצפון: 6 ואתם תכתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי הנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: 7 כי אין חלק ללויים בקרבכם כי כהנת יהוה נחלתו וגדו וראובן ויחזי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה: 8 ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה: 9 וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוהו לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה: 10 וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקותם: 11 ויעל גורל מטה בני בנימן למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף: 12 והי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כתף ריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה תצאתיו מדברה בית און: 13 ועבר משם הגבול לזנה אל כתף לזנה נגבה היא בית אל וירד הגבול עטרות אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון: 14 ותאר הגבול ונסב לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון נגבה והיה תצאתיו אל קרית בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת ים: 15 ופאת נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח: 16 וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני גן בן הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גן הנם אל כתף היבוס נגבה וירד עין רגל: 17 ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדמים וירד אבן בהן בן ראובן: 18 ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבתה: 19 ועבר הגבול אל כתף בית חגלה צפונה והיה תצאותיו הגבול אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגבה

זה גבול נגב: 20 והירדן יגבל אתו לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה סביב למשפחתם: 21 והיו הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם יריחו ובית חגלה ועמק קזיץ: 22 ובית הערבה וצמרים ובית אל: 23 והערים והפריה ועפרה: 24 וכפר העמני והעפני ועבע ערים שתיים עשרה וחצריהן: 25 גבעון והרמה ובארות: 26 והמצפה והכפירה והמצפה: 27 ורקם וירפאל ותראלה: 28 וצלע האלף והיבוס היא ירושלם גבעת קרית ערים ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימן למשפחתם: 19

ויעל הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחותם והי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה: 2 והי להם בנחלתם באר שבע ושבע ומולדה: 3 וחצר שועל וגלה ועצם: 4 ואלתולד ובתול וחרמה: 5 וצקלג ובית המרכבות וחצר סוסה: 6 ובית לבאות ושרוחן ערים שלש עשרה וחצריהן: 7 עין רמון ועטר ועשן ערים ארבע וחצריהן: 8 וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם: 9 מהכל בני יהודה נחלת בני שמעון כי הנה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם: 10 ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם והי גבול נחלתם עד שרדי: 11 ועלה גבולם ליימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם: 12 ושב משרידי קדמה מזרח השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל הדברת ועלה ופיע: 13 ומשם עבר קדמה מזרחה גתה חפר עתה קזין ויצא רמון המתאר הבעה: 14 ונסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו תצאתיו גי ופתח אל: 15 וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם ערים שתיים עשרה וחצריהן: 16 זאת נחלת בני זבולן למשפחותם הערים האלה וחצריהן: 17 ויששכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם: 18 והי גבולם יזרעאלה והכסולת ושוגם: 19 וחפרים ושיאן ואנחרת: 20 והרבות וקישון ואבן: 21 ורמת ועין גנים ועין חדה ובית פצץ: 22 ופגע הגבול בתבור ושחצומה ובית שמש והיו תצאות גבולם הירדן ערים שש עשרה וחצריהן: 23 זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחותם הערים וחצריהן: 24 ויצא הגורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם: 25 והי גבולם חלקת וחלי ובטן ואכשף: 26 ואלמלך ועמעד ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנת: 27 ושב מזרח השמש בית דגן ופגע בזבלון ובגי ופתח אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאל: 28 ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה: 29 ושב הגבול הרמה ועד עיר מבצר צר ושב הגבול חסה והיו תצאתיו הימה מחבל אכזיבה: 30 ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצריהן: 31 זאת נחלת מטה בני אשר למשפחותם הערים האלה וחצריהן: 32 לבני נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם: 33 והי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום והי תצאתיו הירדן: 34 ושב הגבול ימה אזנות תבור ויצא משם חוקקה ופגע בזבלון מנגב ובאשר פגע מים ובנהודה הירדן מזרח השמש: 35 וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת: 36 ואדמה והרמה וחצור: 37 וקדש ואדרעי ועין חצור: 38 ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהן: 39 זאת נחלת מטה בני נפתלי למשפחותם הערים וחצריהן: 40 למטה בני דן למשפחתם יצא הגורל השביעי: 41 והי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש: 42 וישעלבין ואילון ויתלה: 43 ואילון ותמנתה ועקרון: 44 ואלתקה וגבתון ובעלת: 45 ויהד ובני ברק וגת רמון: 46 ומי הירקון והרקון עם הגבול מול יפו: 47 ויצא גבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם וילכדו אותה | ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם: 48 זאת נחלת מטה בני דן למשפחותם הערים האלה וחצריהן: 49 ויכלו לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם: 50 על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל את

ולבני גרשון ממשפחת הלויים מחצי מטה מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון בבשן ואת מגרשה ואת בעשתרה ואת מגרשה ערים שתיים: ס 28 וממטה יששכר את קישיון ואת מגרשה את דברת ואת מגרשה: ס 29 את ירמות ואת מגרשה את עין גנים ואת מגרשה ערים ארבע: ס 30 וממטה אשר את משאל ואת מגרשה את עבדון ואת מגרשה: ס 31 את חלקת ואת מגרשה ואת רחב ואת מגרשה ערים ארבע: ס 32 וממטה נפתלי את עיר | מקלט הרצח את קדש בגליל ואת מגרשה ואת חמת דאר ואת מגרשה ואת קרתן ואת מגרשה ערים שלש: ס 33 כל ערי הגרשני למשפחתם שלש עשרה עיר ומגרשיהן: ס 34 ולמשפחות בני מררי הלויים הנותרים מאת מטה זבולן את יקנעם ואת מגרשה את קרתה ואת מגרשה: ס 35 את דמנה ואת מגרשה את נהלל ואת מגרשה ערים ארבע: ס 36 וממטה ראובן את בצר ואת מגרשה ואת יהצה ואת מגרשה: ס 37 את קדמות ואת מגרשה ואת מיפעת ואת מגרשה ערים ארבע: ס 38 וממטה גד את עיר מקלט הרצח את רמת בגלעד ואת מגרשה ואת מחנים ואת מגרשה: ס 39 את חשבון ואת מגרשה את יעזר ואת מגרשה כל ערים ארבע: ס 40 כל הערים לבני מררי למשפחתם הנותרים ממשפחות הלויים והי גורלם ערים שתיים עשרה: ס 41 כל ערי הלויים בתוך אחוזת בני ישראל ערים ארבעים ושמונה ומגרשיהן: ס 42 תהיינה הערים האלה עיר עיר ומגרשיה סביבתייה כן לכל הערים האלה: ס 43 ויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו בה: ס 44 וינח יהוה להם מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד איש בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה בידם: ס 45 לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא: פ

22

אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה: ס 2 ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר צויתי אתכם: ס 3 לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם: ס 4 ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ אחוזתכם אשר | נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן: ס 5 רק | שמרו מאד לעשות את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ס 6 ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם: ס 7 ולחצי | שבט המנשה נתן משה בבשן ולחצי נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם: ס 8 ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל אהליכם ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל אויביכם עם אחיכם: פ 9 וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי | שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחוזתם אשר נאחזו בה על פי יהוה ביד משה: ס 10 ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול למראה: ס 11 וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל: ס 12 וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא: ס 13 וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט המנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן: ס 14 ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל: ס 15 ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט המנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר: ס 16 כה אמרו כל | עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי

תמנת סרח בהר אפרים ויבנה את העיר וישב בה: ס 51 אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן | ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל | בגורל | בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ: פ

20

וידבר יהוה אל יהושע לאמר: ס 2 דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה: ס 3 לניס שמה רוצח מכה נפש בשגגה בבלי דעת והיו לכם למקלט מגאל הדם: ס 4 ונס אל אחת | מהערים האלה ועמד פתח שערי העיר ודבר באזני זקני העיר והיא את דבריו ואספו את העירה אליהם ונתנו לה מקום וישב עמם: ס 5 וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנא הוא לו מתמול שלשום: ס 6 וישב | בעיר והיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז | ישוב הרוצח וגא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם: ס 7 ויקדשו את קדש בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית ארבע היא חברון בהר יהודה: ס 8 ומעבר לירדן ירחו מזרחה נתנו את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת ראמת בגלעד ממטה גד ואת גלון בבשן ממטה מנשה: ס 9 אלה היו ערי המועדה לכל | בני ישראל ולגר הגר בתוכם לניס שמה כל מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו לפני העדה: פ

21

ויגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות לבני ישראל: ס 2 וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו: ס 3 ויתנו בני ישראל ללויים מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מגרשיהן: ס 4 ויצא הגורל למשפחות הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלויים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימן בגורל ערים שלש עשרה: ס 5 ולבני קהת הנותרים ממשפחות מטה אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים עשר: ס 6 ולבני גרשון ממשפחות מטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש עשרה: ס 7 לבני מררי למשפחותם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן ערים שתיים עשרה: ס 8 ויתנו בני ישראל ללויים את הערים האלה ואת מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד משה בגורל: פ 9 ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר יקרא אתה בשם: ס 10 ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי כי להם היה הגורל ריאשנה: ס 11 ויתנו להם את קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה ואת מגרשה סביבתייה: ס 12 ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחוזתו: ס 13 ולבני | אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מגרשה ואת לבנה ואת מגרשה: ס 14 ואת יתר ואת מגרשה ואת אשתמע ואת מגרשה: ס 15 ואת חלן ואת מגרשה ואת דבר ואת מגרשה: ס 16 ואת עין ואת מגרשה ואת יטה ואת מגרשה את בית שמש ואת מגרשה ערים תשע מאת שני השבטים האלה: פ 17 וממטה בנימן את גבעון ואת מגרשה את גבע ואת מגרשה: ס 18 את ענתות ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה ערים ארבע: ס 19 כל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים ומגרשיהן: ס 20 ולמשפחות בני קהת הלויים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים: ס 21 ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מגרשה בהר אפרים ואת גור ואת מגרשה: ס 22 ואת קבצים ואת מגרשה ואת בית חורן ואת מגרשה ערים ארבע: ס 23 וממטה דן את אלתקא ואת מגרשה ואת גבתון ואת מגרשה: ס 24 את אילון ואת מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה ערים ארבע: ס 25 וממחצית מטה מנשה את תענך ואת מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה ערים שתיים: ס 26 כל ערים עשר ומגרשיהן למשפחות בני קהת הנותרים: ס 27

תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולזננים בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: 14 והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו דבר אחד: 15 והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם כן יבא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד השמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: 16 זעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם וחרה אפי יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם: פ

24 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכם ויקרא לזקני ישראל ולראשי ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים: 2 ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ועבדו אלהים אחרים: 3 ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואתן לו את יצחק: 4 ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים: 5 ואשלח את משה ואת אהרן ואגף את מצרים כאשר עשיתי בקרבן ואחר הוצאתי אתכם: 6 ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברקב ובפרשים ים סוף: 7 ויצעקו אל יהוה וישם מפל ביניכם | ובין המצרים ויבא עליו את הים וכסהו ותראינה בעיניכם את אשר עשיתי במצרים ותשבו במדבר ימים רבים: 8 ואבאה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידיכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם: 9 ויקם בלק בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם: 10 ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו: 11 ותעברו את הירדן ותבאו אל ריחו וילחמו בכם בעלי ריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרשי החיי והיבסי ואתן אותם בידיכם: 12 ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך: 13 ואתן לכם ארץ אשר לא יעגת בה וערים אשר לא בנייתם ותשבו בהם כרמים וזיתים אשר לא נטעתם אתם אכלים: 14 ועתה יראו את יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה: 15 ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדו אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהוה: פ 16 ויען העם ויאמר חלילה לנו מעבד את יהוה לעבד אלהים אחרים: 17 כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את האתות הגדולות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם: 18 ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי ישב הארץ מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו: ס 19 ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם: 20 כי תעבדו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר היטיב לכם: 21 ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד: 22 ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים: 23 ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי ישראל: 24 ויאמרו העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע: 25 ויכרת יהושע

ישראל לשב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה: 17 המעט לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה והיה הנגף בעדת יהוה: 18 ואתם תשבו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף: 19 ואך אם טמאה ארץ אחוזתכם עברו לכם אל ארץ אחוזת יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחוז בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבנותכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו: 20 הלוא | עכן בן זרח מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו: פ 21 ויענו בני ראובן ובני גד וחיצי שבט המנשה וידברו את ראשי אלפי ישראל: 22 אל | אלהים | יהוה אל | אלהים | יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה: 23 לבנות לנו מזבח לשב מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש: 24 ואם לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל: 25 וגבול נתן יהוה בינו וביניכם בני ראובן ובני גד את הירדן אין לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא את יהוה: 26 ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח: 27 כי עד הוא בינו וביניכם ובן דרותינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפנינו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה: 28 ונאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינו וביניכם: 29 חלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו: פ 30 וישמע פינתס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב בעיניהם: 31 ויאמר פינתס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום | ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה: 32 וישב פינתס בן אלעזר הכהן | והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר: 33 וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני גד ישבים בה: 34 ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי עד הוא בנותנו כי יהוה האלהים: פ

23 והי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים: 2 ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשי ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים: 3 ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: 4 ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש: 5 ויהוה אלהיכם הוא והדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם: 6 וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין ושמאול: 7 לבלתי בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום ולא תשתחוו להם: 8 כי אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה: 9 וירש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא עמדו איש בפניכם עד היום הזה: 10 איש אחד מפני ידפי אלף כי | יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: 11 ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם: 12 כי | אם שוב תשובו ודבקתם בדת הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכם: 13 ידוע

בְּרִית לַעַם בְּיָוֶם הַהוּא וַיִּשֶׁם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט בְּשִׁכְמָם: 26 וַיִּכְתֹּב יְהוֹשֻׁעַ
 אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּסֵפֶר תּוֹרַת אֱלֹהִים וַיִּקְחֵם אֲבֹנֵי גְדוּלָה וַיְקִימֵם
 שָׁם תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר בְּמִקְדָּשׁ יְהוָה: ס 27 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־
 הָעָם הִנֵּה הָאֲבֹן הַזֶּה הוּא תְּהִיָּה־בְּנֹי לַעֲדָה כִּי־הִיא שָׁמְעָה אֶת־כָּל־
 אִמְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דָּבַר עִמָּנוּ וְהִי תִּהְיֶה בְּכֶם לַעֲדָה פֶּן־תִּכְחָשׁוּן
 בְּאֵלֵהֶיכֶם: 28 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעָם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ: פ 29 וַיְהִי
 אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹן עֶבֶד יְהוָה בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרֵי
 שָׁנִים: 30 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּגִבְעוֹל נַחֲלָתוֹ בְּתַמְנַת־סָרַח אֲשֶׁר בְּהַר־

אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן לַהַר־גֵּעִשׁ: 31 וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה כָּל־יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ
 וְכָל־יְמֵי הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הָאָרִיכוּ יָמִים אַחֲרָיו יְהוֹשֻׁעַ וְאֲשֶׁר יָדְעוּ אֶת־
 כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: 32 וְאֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר־
 הֶעֱלָו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ בְּשִׁכְמָם בְּחִלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר
 קָנָה יַעֲקֹב מֵאֵת בְּנֵי־חַמּוֹר אָבִי־שִׁכְמָה בְּמֵאָה קִשְׁיֹטָה וַיְהִי לְבְנֵי־
 יוֹסֵף לְנַחֲלָה: 33 וַאֲלַעְזָר בֶּן־אֶהֱרֹן מֵת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּגִבְעַת פִּינְחָס
 בְּנוֹ אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ בְּהַר אֶפְרַיִם:

שופטים

1 והיו אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מן יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו: ² ויאמר יהוה יהודה יעלה ויגלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון: ⁴ ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם ויכנסו בגזק עשרת אלפים איש: ⁵ וימצאו את אדני גזק בגזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת הפרזי: ⁶ וינס אדני גזק וירדפו אחריו ויאחזו אותו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו: ⁷ ויאמר אדני גזק שבעים | מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם די אלהים וביאהו ירושלם וימת שם: ⁸ פ וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו באש: ⁹ ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני וישב החר והנגב והשפלה: ¹⁰ וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפני קרית ארבע וכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי: ¹¹ וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפני קרית ספר: ¹² ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה: ¹³ וילכדה עתניאל בן קנו אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה: ¹⁴ והיו בבואה ונסייתהו לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה דך: ¹⁵ ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית: ¹⁶ פ ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם: ¹⁷ וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני וישב צפת וחרומו אותה ויקרא את שם העיר חרמה: ¹⁸ וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה: ¹⁹ והיו יהודה וקרית שחר וירושלם את ההר כי לא להוריש את יושבי העמק כי רכב ברזל להם: ²⁰ ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה וירש משם את שלשה בני הענק: ²¹ ואת היבוסים ישב ירושלם לא הורישו בני בנימין וישב היבוסים את בני בנימן בירושלם עד היום הזה: ²² ס ויעלו בית יוסף גם הם בית אל ויהוה עמם: ²³ ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לז: ²⁴ ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הרגנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד: ²⁵ ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו: ²⁶ וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לז הוא שמה עד היום הזה: ²⁷ ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת בנותיה ואת ישב דור ואת בנותיה ואת יושבי יבועם ואת בנותיה ויושבי מגדו ואת בנותיה ויאיל הכנעני לשבת בארץ הזאת: ²⁸ והיו כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא הורישו: ²⁹ ס ואפרים לא הוריש את הכנעני היושב בגור וישב הכנעני בקרבן בגור: ³⁰ פ זבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלל וישב הכנעני בקרבן והיו למס: ³¹ ס אשר לא הוריש את יושבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב: ³² וישב האשורי בקרב הכנעני ישיב הארץ כי לא הורישו: ³³ ס נפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש ואת יושבי בית ענת וישב בקרב הכנעני יושבי הארץ וישבי בית שמש ובית

ענת היו להם למס: ³⁴ ס וילחצו האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק: ³⁵ ויאיל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף והיו למס: ³⁶ וגבול האמרי ממעלה עקרבנים מהסלע ומעלה: **2** פ ויעל מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים פ ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם: ² ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם בקולי מה זאת עשיתם: ³ וגם אמרתי לא אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם והיו לכם למוקש: ⁴ והיו כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו: ⁵ ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה: ⁶ פ וישלח יהושע את העם ויכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת את הארץ: ⁷ ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל: ⁸ וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים: ⁹ ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש: ¹⁰ וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר עשה לישראל: ¹¹ ס ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים: ¹² ויעזבו את יהוה | אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את יהוה: ¹³ ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות: ¹⁴ ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שטים וישסו אותם וימכרום ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם: ¹⁵ בכל אשר יצאו יד יהוה היתה בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד: ¹⁶ ויקם יהוה שפטים וישועים מיד שטיהם: ¹⁷ וגם אל שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן: ¹⁸ וכי הקים יהוה | להם שפטים והיה עם השפט והושיעם מיד אויביהם כל ימי השופט כי ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחיקיהם: ¹⁹ והיה | במות השופט ישבו והשתחו מואבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחוו להם לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה: ²⁰ ויחר אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגו הזה את בריתי אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקולי: ²¹ גם אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע וימת: ²² למען נסות בם את ישראל השמרים הם את דרך יהוה ללכת בם כאשר שמרו אבותם אם לא: ²³ וינח יהוה את הגוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע: **3** פ ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות בם את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען: ² רק למען דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום: ³ חמשת | סרני פלשתים וכל הכנעני והצידני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת: ⁴ והיו לנסות בם את ישראל לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד

ויזעק ברק את זבולן ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה: 11 וחבר הקיני נפרד מקיין מבני חבב חותן משה ונט אהלו עד אלון בצענים אשר את קדש: 12 ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור: 13 ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברקל ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגוים אל נחל קישון: 14 ותאמר דבורה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך ויגד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו: 15 ויהם ויהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי חרב לפני ברק ויגד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: 16 וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויזל כל מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד: 17 וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני: 18 ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל תירא ויסר אליה האלהה ותכסהו בשמיכה: 19 ויאמר אליה השקיני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו ותכסהו: 20 ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם איש יבוא ושאלך ואמר היש פה איש ואמרת אין: 21 ותקח יעל אשת חבר את יתד האהל ותשם את המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת: 22 והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיית ברקתו: 23 וכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל: 24 ותלך יד בני ישראל הלוך וקשה על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך כנען: פ

5

ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר: 2 בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה: 3 שמעו מלכים האזינו רננים אנכי ליהוה אנכי אשריה אומר ליהוה אלהי ישראל: 4 יהוה בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים: 5 הרים מזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל: 6 בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות: 7 חדלו פרוץ בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל: 8 יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם יראה ולרחם בארבעים אלף בישראל: 9 לבי לחוקתי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה: 10 רכבו אתנות צחרות ישבי על מדון והלכי על דרך שוחו: 11 מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרוץ בישראל אז ירדו לשערים עם יהוה: 12 עורי עורו דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושב שבוך בן אבינעם: 13 אז ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד די בגבורים: 14 מני אפרים שרשם בעמלק אחריו בנימין בעממוך מני מזר ירדו מחקלים ומזבולן משכים בשבט ספר: 15 ושרי ביששכר עם דבורה ויששכר כן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות ראונו גדלים חקקי לב: 16 למה ישבת בין המשפטים לשמע שרקות עדרים לפלגות ראונו גדולים חקקי לב: 17 גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון: 18 זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה: 19 באו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע כסף לא לקחו: 20 מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא: 21 נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז: 22 אז הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות אביריו: 23 אורו מרזו אמר מלאך יהוה ארו ארו ישובי כי לא באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים: 24 תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך: 25 מים שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה: 26 ידה ליתד תשלחנה ומינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו: 27 בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע

משה: 5 ובני ישראל ישובו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחי והיבואי: 6 ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם: פ 7 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות: 8 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמנה שנים: 9 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו: 10 ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים: 11 ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז: פ 12 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחוק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעיני יהוה: 13 ויאסף אליו את בני עמון ועמלק ויך את ישראל וירשו את עיר התמרים: 14 ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה: ס 15 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב: 16 ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיזות גמד ארפה ויחרג אותה מתחת למדיו על ירך ימינו: 17 ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד: 18 ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה: 19 והוא שבו מן הפסילים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הם ויצאו מעליו כל העמדים עליו: 20 ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא: 21 וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בכטנו: 22 ויצא גם הנצב אחר הלהב ויסר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה: 23 ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל: 24 והוא יצא ויעבדו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אה מסיר הוא את רגליו בחדר המקרה: 25 ויחילו עד בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מת: 26 ואהוד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את הפסילים וימלט השעירה: 27 ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם: 28 ויאמר אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחיו וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר: 29 ויצו את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש: 30 ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה: ס 31 ואחריו היה שמגר בן ענת ויך את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע גם הוא את ישראל: ס ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת: 2 וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים: 3 ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברקל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה: ס 4 ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטת את ישראל בעת ההיא: 5 והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: 6 ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה | יהוה אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבולן: 7 ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונג ונתתיהו בידך: 8 ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלק: 9 ותאמר הלא אלק עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה: 10

4

שם נפל שדוד: 28 בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בוש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו: 29 חכמות שרותיה תענינה אף היא תשוב אמריה לה: 30 הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתיים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה צבע רקמתים לצוארי שלל: 31 כן יאבדו כל אויבך יהוה ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה: פ

6 ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד מדון שבע שנים: 2 ותעז יד מדון על ישראל מפני מדון עשו להם | בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצודות: 3 והיה אם זרע ישראל ועלה מדון ועמלק ובני קדם ועלו עליו: 4 ויחנו עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישארו מחיה בישראל ושה ונשור וחמור: 5 כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה: 6 וידל ישראל מאד מפני מדון ויעקו בני ישראל אל יהוה: 7 והי כי זעקו בני ישראל אל יהוה על אדות מדון: 8 וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה | אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואצא אתכם מבית עבדים: 9 ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את ארצם: 10 ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי: פ 11 ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעפורה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים בגת להניס מפני מדון: 12 וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל: 13 ויאמר אליו גדעון בן אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאותי אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו בכף מדון: 14 ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדון הלא שלחתני: 15 ויאמר אליו בן אדני במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי: 16 ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדון כאיש אחד: 17 ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי: 18 אל נא תמש מזה עד באי אליך והצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך: 19 וגדעון בא ויעש גדי עזים ואיפת קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אל תחת האלה ויש: 20 ויאמר אליו מלאך האלהים קח את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלז ואת המרק שפוך ויעש כן: 21 וישלח מלאך יהוה את קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו: 22 וירא גדעון כי מלאך יהוה הוא ס ויאמר גדעון אהה אדני יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים: 23 ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות: 24 ויבן שם גדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הנה עודנו בעפרת אבי העזרי: פ 25 והי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו תכרת: 26 ובנית מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הנה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת: 27 ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה: 28 וישלמו אנשי העיר בבקר והנה נתן מזבח הבעל והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני העלה על המזבח הבנוי: 29 ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הנה וידרשו ויבקשו ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הנה: 30 ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנה וימת כי נתן את מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר עליו: 31 ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו האתם | תריבון לבעל אם

אתם תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עד הבקר אם אלהים הוא ירב לו כי נתן את מזבח: 32 ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בו הבעל כי נתן את מזבח: פ 33 וכל מדון ועמלק ובני קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל: 34 ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויעק אביעזר אחריו: 35 ומלאכים שלח בכל מנשה ויעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבולן ובנפתלי ויעלו לקראתם: 36 ויאמר גדעון אל האלהים אם ישך מושיע בדי את ישראל כאשר דברת: 37 הנה אנכי מצוג את גזת הצמר בגרן אם טל יהיה על הגזה לבדה ועל כל הארץ חרב וידעתי כי תושיע בדי את ישראל כאשר דברת: 38 והיה כן וישכם ממחרת ויזר את הגזה וימץ טל מן הגזה מלוא הספל מים: 39 ויאמר גדעון אל האלהים אל יחר אפך בי ואדברה אך הפעם אנסה נא רק הפעם בגזה יהי נא חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ יהיה טל: 40 ויעש אלהים כן בלילה ההוא והי חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ היה טל: פ

7 וישכם וירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו על עין חרד ומחנה מדון היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק: 2 ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את מדון בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי: 3 ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא ויחד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושינים אלף ועשרת אלפים נשארו: ס 4 ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה | ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך: 5 ויורד את העם אל המים ס ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר ילק הכלב תצוג אותו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות: 6 והי מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים: ס 7 ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את מדון בידך וכל העם ילכו איש למקומו: 8 ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתיהם ואת כל איש ישראל שלח איש לאהלו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדון היה לו מתחת בעמק: פ 9 והי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום הך במחנה כי נתתי בידך: 10 ואם ירא אתה לרדת הך אתה ופרה נערה אל המחנה: 11 ושמעת מה ידברו ואחר תחזקנה ידך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערה אל קצה החמשים אשר במחנה: 12 ומדון ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרב: 13 ויבא גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול לחם שערים מתהפך במחנה מדון ויבא עד האהל ויכה ויפל ויהפכו למעלה ונפל האהל: 14 ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן האלהים בידו את מדון ואת כל המחנה: פ 15 והי כשמע גדעון את מספר החלום ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדון: 16 ויחץ את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפדים בתוך הכדים: 17 ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשו: 18 ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון: פ 19 ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפחו הכדים אשר בידם: 20 ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים ויחזקו ביד שמאלם בלפדים ובד' מימם השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגדעון: 21 ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה ויחץ כל המחנה ויריעו ויניסו: 22 ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל

המחנה וינס המחנה עד בית השטה צררתה עד שפת אבל מחולה על טבת: 23 ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וידיפו אחרי מדון: 24 ומלאכים שלח גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדון וילכדו להם את המים עד בית ברה ואת הידן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את המים עד בית ברה ואת הידן: 25 וילכדו שני שרי מדון את ערב ואת זאב ויהרגו את עורב בצור עורב ואת זאב הרגו בקרב ואת זאב וידיפו אל מדון וראש ערב וזאב הביאו אל גדעון מעבר לידן:

8 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדון ויריבון אתו בחוקה: 2 ויאמר אליהם מה עשיתי עתה ככם הלוא טוב עללות אפרים מבצור אביעור: 3 בידכם נתן אלהים את שרי מדון את ערב ואת זאב ומה יכלתי עשות ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה: 4 ויבא גדעון הידנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר אתו עיפים ורדפים: 5 ויאמר לאנשי סכות תנו נא ככרות לחם לעם אשר ברגלי כי עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדון: 6 ויאמר שרי סכות הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לצבאך לחם: 7 ויאמר גדעון לכן בתת יהוה את זבח ואת צלמנע בידו ודשתי את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים: 8 ויעל משם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות: 9 ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתן את המגדל הזה: פ 10 וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב: 11 ויעל גדעון דרך השכונג באהלים מקדם לזבח ויגבהה ויר את המחנה והמחנה היה בטח: 12 וינוסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדון את זבח ואת צלמנע וכל המחנה החריד: 13 וישב גדעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס: 14 וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה איש: 15 ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשי העיפים לחם: 16 ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות: 17 ואת מגדל פנואל נתן ויהרג את אנשי העיר: 18 ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמוך כמוהם אחד כתאר בני המקל: 19 ויאמר אחי בני אמי הם חיי יהוה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם: 20 ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא שלף הנער חרב כי ירא כי עודנו נער: 21 ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע בבו כי כאיש גבורתו וקום גדעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרנים אשר בצוארי גמליהם: 22 ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה גם בנך גם בנך כי הושעתנו מיד מדון: 23 ויאמר אלהם גדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם: 24 ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו לי איש נזם שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם: 25 ויאמרו נתון נתן ופרשו את השמלה וישליכו שמה איש נזם שללו: 26 והיה משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבוע מאות זהב ללבד מן השהרנים והנטפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדון ולבד מן הענקות אשר בצוארי גמליהם: 27 ויעש אותו גדעון לאפוד ויצג אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם והיה לגדעון ולביתו למוקש: 28 ויכנע מדון לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון: פ 29 וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו: 30 ולגדעון היו שבעים בנים יצאי ירכי כי נשים רבות היו לו: 31 ופילגשו אשר בשכם ילדה לו גם היא בן ושם את שמו אבימלך: 32 וימת גדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי: פ 33 והיה כאשר מת גדעון וישונו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישומו להם בעל ברית לאלהים: 34 ולא

זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם מסביב: 35 ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל: פ

9 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר: 2 דברו נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני: 3 וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא: 4 ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישלכו בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחרי: 5 ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן אחת ויזר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא: ס 6 ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מצב אשר בשכם: 7 ויגדו ליותם וילך ויעמד בראש הר גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים: 8 הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית מלוכה עלינו: 9 ויאמר להם הזית החדלתי את דשני אשר בי וכבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים: 10 ויאמרו העצים לתאנה לכי את מלכי עלינו: 11 ותאמר להם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנובתי הטובה והלכתי לנוע על העצים: 12 ויאמרו העצים לגפן לכי את מלוכי עלינו: 13 ותאמר להם הגפן החדלתי את תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים: 14 ויאמרו כל העצים אל האטד לך אתה מלך עלינו: 15 ויאמר האטד אל העצים אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואם אין תצא אש מן האטד ותאכל את ארוי הלבנון: 16 ועתה אם באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם כגמול ידיו עשיתם לו: 17 אשר נתתם אבי עליכם וישלך את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדון: 18 ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בני שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא: 19 ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמחו גם הוא בכם: 20 ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך: 21 וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו: פ 22 וישר אבימלך על ישראל שלש שנים: 23 וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויגדו בעלי שכם באבימלך: 24 לבוא חמס שבעים בני ירבעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו: 25 וישומו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגדלו את כל אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך: פ 26 ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי שכם: 27 ויצאו השדה ויבצרו את כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך: 28 ויאמר געל בן עבד מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו את אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו: 29 ומי יתן את העם הזה בידו ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה: 30 וישמע זבל שר העיר את דברי געל בן עבד ויחר אפו: 31 וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכם והנם צרים את העיר עליך: 32 ועתה קום לילה אתה והעם אשר אתך וארב בשדה: 33 והיה בלקר כזרח השמש תשכים ופשטת על העיר והנה הוא והעם אשר אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ירך: ס 34 וקום אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארבו על שכם ארבעה ראשים: 35 ויצא געל בן עבד ויעמד פתח שער העיר וקום אבימלך והעם אשר אתו מן המארב: 36 וירא געל את העם ויאמר אל זבל הנה עם

יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה ראה
 כאנשים: ס 37 ויסף עוד געל לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם
 טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים: 38 ויאמר אליו
 זבל איה אפוא פירך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה
 העם אשר מאסמה בו צא נא עתה והלחם בו: ס 39 ויצא געל
 לפני בעלי שכם וילחם באבימלך: 40 וירדפוהו אבימלך וינס מפניו
 ויפלו חללים רבים עד פתח השער: 41 וישב אבימלך בארומה
 ויגרש זבל את געל ואת אחיו משבת בשכם: 42 והיה ממחרת ויצא
 העם השדה ויגדו לאבימלך: 43 ויקח את העם ויחצם לשלשה
 ראשים ויארכב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם
 ויכס: 44 ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער
 העיר וישני הראשים פשטו על כל אשר בשדה ויכוס: 45 ואבימלך
 נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה
 הרג ויתן את העיר וזרעה מלח: פ 46 וישמעו כל בעלי מגדל
 שכס ויבאו אל צריח בית אל ברית: 47 ויגד לאבימלך כי התקבצו
 כל בעלי מגדל שכס: 48 ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם
 אשר אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים
 וישאנה וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם
 עשיתי מהרו עשו כמוני: 49 ויכרתו גם כל העם איש שוכה וילכו
 אחרי אבימלך וישומו על הצריח ויציתו עליהם את הצריח באש
 וימתו גם כל אנשי מגדל שכס כאלף איש ואשה: פ 50 וילך
 אבימלך אל תבץ ויחן בתבץ וילכדה: 51 ומגדל עז היה בתוך
 העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו
 בעדם ויעלו על גג המגדל: 52 ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו
 ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש: 53 ותשלף אשה אחת פלח
 רכב על ראש אבימלך ותרץ את גלגלתו: 54 ויקרא מהרה אל
 הנער | נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני פן יאמרו לי אשה
 הרגתהו וידקרהו נער וימת: 55 וירא איש ישראל כי מת אבימלך
 וילכו איש למקומו: 56 וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה
 לאביו להרג את שבועים אחיו: 57 ואת כל רעת אנשי שכס השיב
 אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן ירבעל: פ
10 ויקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה
 בן דודו איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר אפרים: 2
 וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר: פ 3
 ויקם אחריו ואיר הגלעד וישפט את ישראל עשרים ושתים שנה: 4
 והיה לו שלשים בנים רכבים על שלשים ערים ושלשים ערים להם
 להם ויקראו | חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד: 5 וימת
 יאיר ויקבר בקמון: פ 6 ויספו | בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה
 ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי
 צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים
 ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו: 7 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם
 ביד פלשתים וביד בני עמון: 8 וירצעו וירצעו את בני ישראל
 בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר
 הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד: 9 ויעברו בני עמון את הירדן
 להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד:
 10 ויצעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את
 אלהינו ונעבד את הבעלים: פ 11 ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא
 ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים: 12 וצידונים
 ועמלק ומעון לחצו אתכם ויצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם: 13
 ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אשר בחרתם בהם הנה וישועו
 אתכם: 14 לכו וצעקו אל האלהים אשר בחרתם בהם הנה וישועו
 לכם בעת צרתכם: 15 ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו עשה
 אתה לנו ככל הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום הזה: 16 ויסירו
 את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו בעמל

ישראל: פ 17 ויצעקו בני עמון ויחננו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחננו
 במצפה: 18 ויאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר
 יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל יושבי גלעד: פ
11 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה זונה וילד
 גלעד את יפתח: 2 ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני
 האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן
 אשה אחרת אתה: 3 ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב
 ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו: פ 4 והיה מימים
 וילחמו בני עמון עם ישראל: 5 והיה כאשר נלחמו בני עמון עם
 ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב: 6 ויאמרו
 ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון: 7 ויאמר יפתח
 לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע
 באתם אלי עתה כאשר צר לכם: 8 ויאמרו זקני גלעד אל יפתח
 לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו
 לראש לכל יושבי גלעד: 9 ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם משיבים
 אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה
 לכם לראש: 10 ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע
 בינותינו אם לא כדברך פן נעשה: 11 וילך יפתח עם זקני גלעד
 וישומו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו
 לפני יהוה במצפה: פ 12 וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון
 לאמר מה די לך כי באת אלי להלחם בארצי: 13 ויאמר מלך בני
 עמון אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים
 מארנון ועד היבץ ועד הירדן ועתה השיבה אתהו בשלום: 14
 ויסוף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון: 15 ויאמר לו
 כה אמר יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני
 עמון: 16 כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף
 ויבא קדשה: 17 וישלח ישראל מלאכים | אל מלך אדום | לאמר
 אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך מואב שלח
 ולא אבה וישב ישראל בקדש: 18 וילך במדבר ויסב את ארץ אדום
 ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב ויחננו בעבר ארנון
 ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב: 19 וישלח ישראל
 מלאכים אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל
 נעברה נא בארצך עד מקומי: 20 ולא האמין סיחון את ישראל
 עבר בגבלו ויאסף סיחון את כל עמו ויחננו ביהצה וילחם עם
 ישראל: 21 וימת יהוה אלהי ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד
 ישראל ויכוס וירש ישראל את כל ארץ האמרי וישב הארץ ההיא:
 22 ויירשו את כל גבול האמרי מארנון ועד היבץ ומן המדבר ועד
 הירדן: 23 ועתה יהוה | אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו
 ישראל ואתה תירשנו: 24 הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו
 תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו יירש: 25
 ועתה הטוב טוב אלה מבלק בן צפור מלך מואב הרוב רב עם
 ישראל אם נלחם נלחם בם: 26 בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה
 ובערעור ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות
 שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא: 27 ואנכי לא חטאתי לך
 ואתה עשה אתי רעה להלחם בי וישפט יהוה השפט היום בן בני
 ישראל ובין בני עמון: 28 ולא שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח
 אשר שלח אליו: פ 29 ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד
 ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון:
 30 וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתן נתת את בני עמון בידי:
 31 והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי בשלום מבני
 עמון והיה ליהוה והעליתיהו עולה: פ 32 ויעבר יפתח אל בני עמון
 להלחם בם ויתנם יהוה בידו: 33 ויכס מערוער ועד בואך מית
 עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני
 בני ישראל: פ 34 ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו ויצאת
 לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה אין לו ממנו בן או בת:
 35 והי כראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע

נעצרה - נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: 16 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך ואם תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא: 17 ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא דברך וכבדנך: 18 ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאול לשמי והוא פלאי: 19 ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ועל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: 20 והיה בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ועל מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה: 21 ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא: 22 ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו: 23 ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה וכלת לא השמענו כזאת: 24 ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה: 25 ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל: פ

14 וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים: 2 ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה: 3 ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני: 4 ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל: פ 5 וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפור אריות שאג לקראתו: 6 ותצלח עליו רוח יהוה וישפעהו כשסע הגדי ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה: 7 וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון: 8 וישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדת דבורים בגיית האריה ודבש: 9 וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי מגיית האריה רדה הדבש: 10 וירד אביו אל האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים: 11 והי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו: 12 ויאמר להם שמשון אחודה נא לכם חידה אם הגד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפת בגדים: 13 ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות בגדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה: 14 ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעו יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים: 15 והי | בינם השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי את אישך ויגד לנו את החידה פן נשרף אותך ואת בית אבך באש הירשנו קראתם לנו הלא: 16 ותברך אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא אהבתני החידה חדת לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדת לי וך אגיד: 17 ותברך עליו שבעת הימים אשר היה להם המשתה והי | בינם השביעי ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה: 18 ויאמרו לו אנשי העיר בינם השביעי בטרם יבא החרסה מה מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי: 19 ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם | שלשים איש ויקח את חליוותם ויתן החליוות למגיד החידה ויחר אפו ויעל בית אביו: פ 20 ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו:

15 והי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אבא אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא: 2 ויאמר אביה אמר אמרתי כי שגא שנאתה ואתננה למרעך הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהי נא לך תחיתיה: 3 ויאמר להם שמשון נקוטי הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם רעה: 4 וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל זנב ושם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך: 5 ויבער אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם

הכרעתי ואת היית בעכרי ואנכי פציתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב: 36 ותאמר אליו אבי פצית את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפיך אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיבך מבני עמון: 37 ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי אנכי ורעיתי: 38 ויאמר לך וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותברך על בתוליה על ההרים: 39 והי מקץ | שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל: 40 מימים | וימיה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה: ס

12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע | עברת | להלחם בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש: 2 ויאמר ופתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם אותי מידם: 3 ואראה כי אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בידו ולמה עליכם אלי היום הזה להלחם בי: 4 ויקבץ ופתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה: 5 וילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר | לא: 6 ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכן לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף: 7 וישפט ופתח את ישראל שש שנים וימת ופתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד: פ 8 וישפט אחריו את ישראל אבצן מבית לחם: 9 והי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבני מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים: 10 וימת אבצן ויקבר בבית לחם: פ 11 וישפט אחריו את ישראל אילון הזבולני וישפט את ישראל עשר שנים: 12 וימת אלון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן: פ 13 וישפט אחריו את ישראל עבדון בן הלל הפרעתוני: 14 והי לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים עירם וישפט את ישראל שמונה שנים: 15 וימת עבדון בן הלל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי: פ

13 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה: פ 2 והי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: 3 וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן: 4 ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא: 5 כו הנה הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים: 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי: 7 ויאמר לי הנה הרה וילדת בן ועתה אל תשתי | יין ושכר ואל תאכלי כל טמא כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו: פ 8 ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד: 9 וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה: 10 ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא בי אם אלי: 11 ויקום וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני: 12 ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מה יהיה משפט הנער ומעשהו: 13 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרת אל האשה תשמר: 14 מכל אשר יצא מפין היון לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמא אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר: 15 ויאמר מנוח אל מלאך יהוה

זית: 6 ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את אשתו ויתנה למרעהו ועלו פלשתים וישרפו אותה ואת אביה באש: 7 ויאמר להם שמשון אם תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אהדל: 8 ויך אותם שוק על ירך מכה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיטם: 9 ועלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחי: 10 ויאמרו איש יהודה למה עליכם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו: 11 וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשית להם: 12 ויאמרו לו לאסורך ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פן תפגעו בי אתם: 13 ויאמרו לו לאמר לא כי אסר נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים עבתיים חדשים ועלוהו מן הסלע: 14 הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהינה העבתיים אשר על זרועותיו כפשתים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו: 15 וימצא לחי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויך בה אלף איש: 16 ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור הכיתי אלף איש: 17 ויהי ככלתו לדבר וישלך הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי: 18 ויצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את התשועה הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים: 19 ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן | קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה: 20 וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה: פ

ברכיה ותקרא לאיש ותגלח את שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר כחו מעליו: 20 ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויאמר אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהנה סר מעליו: 21 ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתיים והי טוחן בבית האסירים: 22 ויחל שער ראשו לצמח כאשר גלח: פ 23 וסרני פלשתים נאספו לזבח זבח גדול לדגון אלהיהם ולשמחה ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון אויבנו: 24 ויראו אתו העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה את חללינו: 25 ויהי כי טוב לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בן העמודים: 26 ויאמר שמשון אל הנער המחזיק ביד הניחה אותי והימשיני את העמדים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם: 27 והבית מלא האנשים והנשים ושמח כל סרני פלשתים ועל הגג כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון: 28 ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא ויחזקני נא אה הפעם הזה האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים: 29 וילפת שמשון את שני עמודי התור אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד בימיו ואחד בשמאלו: 30 ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו: 31 וירדו אחיו וכל בית אביה וישאן אותו ועלו | ויקברו אותו בן צרעה ובן אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים שנה: פ

16 וילך שמשון עזתה ויך שם אשה זונה ויבא אליה: 2 לעזתים | לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרגנו: 3 וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם | בחצי הלילה ויאחזו בדתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הברזיח וישם על כתפיו ועלם אל ראש ההר אשר על פני חברון: פ 4 ויהי אחרי כן ויאהב אשה בנחל שרק ושמה דלילה: 5 ועלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ויאסרוהו לענתו ואחזו נתן לך איש אלף ומאה כסף: 6 ותאמר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך: 7 ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו וחליתי והייתי כאחד האדם: 8 ועלו ליה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא חרבו ותאסרוהו בהם: 9 והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון ונתת את היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת בהריתו אש ולא נודע כחו: 10 ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה הגידה נא לי במה תאסר: 11 ויאמר אליה אם אסור יאסרוני בעבתיים חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם: 12 ותקח דלילה עבתיים חדשים ותאסרוהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר ונתת מעל זרעתי כחוט: 13 ותאמר דלילה אל שמשון עד הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה לי במה תאסר ויאמר אליה אם תארג את שבע מחלפות ראשי עם המסכת: 14 ותתקע ביתד ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וייקץ משנתו ויסע את היתד הארג ואת המסכת: 15 ותאמר אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת בי ולא הגדת לי במה כחך גדול: 16 ויהי כי הציקה לו בדבריה כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות: 17 ויגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראשי כי נזר אלהים אני מבטן אמי אם גלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל האדם: 18 ותרא דלילה כי הגיד לה את כל לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם כי הגיד לה את כל לבו ועלו אליה סרני פלשתים ועלו הכסף בידם: 19 ותשנהו על

17 ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכהו: 2 ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח לך ואתי אלית וגם אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה: 3 וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך: 4 וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתיים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכהו: 5 והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו ויהי לו לכהן: 6 בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו ועשה: פ 7 ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר שם: 8 וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ומצא ובא הר אפרים עד בית מיכה לעשות דרכו: 9 ויאמר לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך לגור באשר אמצא: 10 ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה לך לאב ולכהן ואנכי אתן לך עשרת כסף לזימים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי: 11 וינאל הלוי לשבת את האיש והי הנער לו כאחד מבניו: 12 וימלא מיכה את יד הלוי והי הנער לכהן והי בבית מיכה: 13 ויאמר מיכה עתה ידעתי כי ייטיב יהוה לי כי היה לי הלוי לכהן: 18 בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת כי לא נפלה לו עד היום והוא בתור שבט ישראל בנחלה: ס 2 וישלחו בני דן | ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל מצרעה ומאשתאל לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו אלהים לכו חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית מיכה וילינו שם: 3 המה עם בית מיכה והמה הכירו את קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי הביאך הלא ומה אתה עשה בזה ומה לך פה: 4 ויאמר אלהים כזה ויכה עשה לי מיכה וישכרני ואהי לו לכהן: 5 ויאמרו לו שאל נא באלהים ונדעה התגלים דרכנו אשר אנטנו הלכים עליה: 6 ויאמר להם הכהן לכו לשלום נכח יהוה דרככם אשר תלכו בה: פ 7 וילכו חמשת האנשים ויבאו ליושה ויראו את העם אשר בקרבה וישבת לבטח כמשפט צדנים שקט | ובטח ואין מכלים דבר בארץ יורש עזר ורחקים המה מצדנים ודבר אין להם עם אדם: 8 ויבאו אל

עד נכח יבוס היא ירושלים ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו: 11 הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבוס הזאת ונליון בה: 12 ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה: 13 ויאמר לנערו לך ונקרבה באתך המקומות ולנו בגבעה או ברמה: 14 ועברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן: 15 ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאספך אותם הביתה ללון: 16 והנה | איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה ואנשי המקום בני ימיני: 17 וישא עיניו וירא את האיש הארח ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא: 18 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכת הר אפרים משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלך ואין איש מאספך אותי הביתה: 19 וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין וש"ל ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר: 20 ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלך: 21 ויביאהו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו: 22 המה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בלעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו: 23 ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אליהם אל אחי אל תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו את הנבלה הזאת: 24 הנה בתי הבתולה ופילגשהו אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת: 25 ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות השחר: 26 ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם עד האור: 27 ויקם אדניה בבקר ופתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף: 28 ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקומו: 29 ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל: 30 והיה כל הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיזם עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עזו ודברו: פ

20 ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד אל יהוה המצפה: 2 ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב: פ 3 וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: 4 ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון: 5 ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת: 6 ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל: 7 הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלאם: 8 ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלה איש לאהלו ולא נסור איש לביתו: 9 ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורל: 10 ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל | שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לגבע בנימן ככל הנבלה אשר עשה בישראל: 11 ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים: פ 12 וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם: 13 ועתה תנו את האנשים בני בלעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל ולא אבו בנימן לשמע בקול אחיהם בני ישראל: 14 ויאספו בני בנימן מן הערים הגבעתה לצאת למלחמה עם בני ישראל: 15 ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים וששה

אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם: 9 ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי ראינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אל תעצלו ללכת לבא להשת את הארץ: 10 כבאכם תבאו | אל עם בטח והארץ רחבת ידיים כי נתנה אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ: 11 ויסעו משם ממשפחת הדני מצרעה ומאשתאל שש מאות איש חגור כלי מלחמה: 12 ויעלו ויחנו בקרית יערים ביהודה על כן קראו למקום ההוא מחנה דן עד היום הזה הנה אחרי קרית יערים: 13 ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד בית מיכה: 14 ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם הידעתם כי יש בבתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו: 15 ויסרו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי בית מיכה וישאלו לו לשלום: 16 וישש מאות איש חגורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן: 17 ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח השער וישש מאות האיש החגור כלי המלחמה: 18 ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשיתם: 19 ויאמרו לו החרש שים ידך על פיך ולא עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב | היותך כהן לבית איש אחד או היותך כהן לשבט ולמשפחה בישראל: 20 וייטב לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרב העם: 21 ויפנו וילכו וישומו את הטף ואת המקנה ואת הכבוד לה לפניהם: 22 המה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בבתיים אשר עם בית מיכה מעקו וידביקו את בני דן: 23 ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה דך כי נעקת: 24 ויאמר את אלהי אשר עשית לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה דך: 25 ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים מרי נפש ואספתה נפשוך ונפש ביתך: 26 וילכו בני דן לדרךם וירא מיכה כי חזקים המה ממנו ויפן וישב אל ביתו: 27 והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש: 28 ואין מציל כי החוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה: 29 ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לראשנה: 30 ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם בן 1'
H4519"seg type="x-suspended"m"q"n"seg"ש"ל'1'
הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ: 31 וישומו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה: פ

19 והי בימים ההם ומלך אין בישראל והי | איש לוי גר ברכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה: 2 ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים: 3 ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד חמרים ותביאהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו: 4 ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: 5 והי ביום הרביעי וישפיעו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו: 6 וישבו ויאכלו שניהם ויחזו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל נא וליו וייטב לבך: 7 ויקם האיש ללכת ויפצר בו חתנו וישב ולן שם: 8 וישכם בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר | אבי הנערה סעד נא ללבבך והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם: 9 ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערב לינו לא הנה חנות היום לין פה וייטב לבבך והשכמתם מחר לדרךכם והלכת לאהלך: 10 ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא

אלף איש שלף חרב לְבַד מִיַּשְׁבֵי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור: 16 מכל | העם הזה שבע מאות איש בחור אטר יד-ימינו כל-זה קלע באבן אל-השערה ולא יחטא: פ 17 ואיש ישראל התפקדו לְבַד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל-זה איש מלחמה: 18 ויקמו ויעלו בית-אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם-בני בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה: 19 ויקומו בני-ישראל בבקר ויחנו על-הגבעה: פ 20 ויצא איש ישראל למלחמה עם-בנימן ויערכו אתם איש-ישראל למלחמה אל-הגבעה: 21 ויצאו בני-בנימן מן-הגבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש ארצה: 22 ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערף מלחמה במקום אשר-ערכו שם ביום הראשון: 23 ויעלו בני-ישראל ויבכו לפני יהוה עד-הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסף לגשת למלחמה עם-בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו אליו: פ 24 ויקרבו בני-ישראל אל-בני בנימן ביום השני: 25 ויצא בנימן | לקראתם | מן-הגבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל-אלה שלפי חרב: 26 ויעלו כל-בני ישראל וכל-העם ויבאו בית-אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום-ההוא עד-הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה: 27 וישאלו בני-ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים ההם: 28 ופינחס בן-אלעזר בן-אהרן עמד | לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם-בני-בנימן אחי אם-אחדל ויאמר יהוה עליו כי מחר אתננו בידך: 29 וישם ישראל ארבים אל-הגבעה סביב: פ 30 ויעלו בני-ישראל אל-בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל-הגבעה כפעם בפעם: 31 ויצאו בני-בנימן לקראת העם הנתקו מן-העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם | בפעם במסלות אשר אחת עלה בית-אל ואחת גבעתה בשדה כשלשים איש בישראל: 32 ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנהו מן-העיר אל-המסלות: 33 וכל | איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מגיח ממקומו ממערה-גבע: 34 ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש בחור מכל-ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי-נגעת עליהם הרעה: פ 35 ויגף יהוה | את-בנימן לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה אלף וימאה איש כל-אלה שלף חרב: 36 ויראו בני-בנימן כי נגפו ויתנו איש-ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל-הארב אשר שמו אל-הגבעה: 37 והארב החישו ופישטו אל-הגבעה וימשך הארב ויך את-כל-העיר לפי-חרב: 38 והמועד היה לאיש ישראל עם-הארב הרב להעלותם משאת העשן מן-העיר: 39 ויהפך איש-ישראל במלחמה ובנימן החל להכות חללים באיש-ישראל כשלשים איש כי אמרו אך נגוף נגף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה: 40 והמשאת החלה לעלות מן-העיר עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל-העיר השמיומה: 41 ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי-נגעה עליו הרעה: 42 ויפנו לפני איש ישראל אל-דרך המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו: 43 כתרו את-בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הגבעה ממזרח-שמש: 44 ויפלו מבנימן שמנה-עשר אלף איש

את כל-אלה אנשי-חיל: 45 ויפנו וינסו המדברה אל-סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד-גדעם ויכנו ממנו אלפים איש: 46 ויהי כל-הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את-כל-אלה אנשי-חיל: 47 ויפנו וינסו המדברה אל-סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים: 48 ואיש ישראל שבו אל-בני בנימן ויכנסו לפי-הנמצאות שלחו באש: פ

21

ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא-יתן בתן לבנימן לאשה: 2 ויבא העם בית-אל וישבו שם עד-הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול: 3 ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד: 4 והי ממחרת וישכימו העם ויבנו-שם מזבח ויעלו עלות ושלמים: פ 5 ויאמרו בני ישראל מו אשר לא-עלה בקהל מכל-שבטי ישראל אל-יהוה כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא-עלה אל-יהוה המצפה לאמר מות יומת: 6 וינחמו בני ישראל אל-בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל: 7 מה-נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת-להם מבנותינו לנשים: 8 ויאמרו מו אחד משבטי ישראל אשר לא-עלה אל-יהוה המצפה והנה לא בא-איש אל-המצפה מיביש גלעד אל-הקהל: 9 ויתפקד העם והנה אין-שם איש מיושבי יבש גלעד: 10 וישלחו-שם העדה שנים-עשר אלף איש מבני החיל ויצאו אותם לאמר לכו והפיתם את-יושבי יבש גלעד לפי-חרב והנשים והטף: 11 וזה הדבר אשר תעשו כל-זכר וכל-אשה ידעת משכב-זכר תחרימו: 12 וימצאו מיושבי | יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא-ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל-המצפה שלה אשר בארץ כנען: ס 13 וישלחו כל-העדה וידברו אל-בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום: 14 וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד ולא-מצאו להם כן: 15 והעם נחם לבנימן כי-עשה יהוה פרוץ בשבטי ישראל: 16 ויאמרו זקני העדה מה-נעשה לנותרים לנשים כי-נשמדה מבנימן אשה: 17 ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא-ימחה שבט מישראל: 18 ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים מבנותינו כי-נשבעו בני-ישראל לאמר ארוך נתן אשה לבנימן: ס 19 ויאמרו הנה חג-יהוה בשלו מימים | ימימה אשר מצפונה לבית-אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית-אל שכמה ומנגב ללבונה: 20 ויצא את-בני בנימן לאמר לכו וארבתם בפרמים: 21 וראיתם והנה אם-יצאו בנות-שלו לתול במחלות ויצאתם מן-הכרמים וחספתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן: 22 והיה כי-יבאו אבותם או אחיהם לרוב | אלינו ואמרנו אליהם חננו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם כעת תאשמו: ס 23 ויעשו-כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן-המחללות אשר גזלו וילכו וישבו אל-נחלתם ויבנו את-הערים וישבו בהם: 24 ויתהלכו משם בני-ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו: 25 בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו ועשה:

רות

הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אבנך ואמר וארץ מולדתך ותלכי אל-עם אשר לא ידעת תמול שלשום: 12 ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת-כנפיו: 13 ותאמר אמצא-חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על-לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך: 14 ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן-הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט-לה קלי ותאכל ותשבע ותתר: 15 ותקם ללקט ויצא בעז את-נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה: 16 וגם של-תשלו לה מן-הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו-בה: 17 ותלקט בשדה עד-הערב ותחבט את אשר-לקטה והיה כאיפה שערים: 18 ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר-לקטה ותוצא ותתן-לה את אשר-הותרה משבעה: 19 ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכיכך ברוך ותגד לחמותה את אשר-עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז: 20 ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא-עזב חסדו את-החיים ואת-המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא: 21 ותאמר רות המואביה גם | כי-אמר אלו עם-הנערים אשר-לי תדבקין עד-אם-כלו את-כל-הקציר אשר-לי: 22 ותאמר נעמי אל-רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם-נערוֹתיו ולא יפגעו-ברך בשדה אחר: 23 ותדבק בנערות בעז ללקט עד-כלות קציר-השערים וקציר-החסים ותשב את-חמותה:

ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש-לך מנוח אשר ייטב-לך: 2 ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את-נערוֹתיו הנה-הוא זרה את-גרן השערים הלילה: 3 ורחצת | וסכת ושמת שמלתך עליך וירדתי הגרן אל-תודעי לאיש עד-כלתו לאכל ולשתות: 4 והיה בשכבו וידעת את-המקום אשר ישכב-שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבתי והוא יגיד לך את אשר תעשין: 5 ותאמר אליה כל אשר-תאמרי אעשה: 6 ותרד הגרן ותעש ככל אשר-צותה חמותה: 7 ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב: 8 והיה בחצו הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אישה שכבת מרגלתיו: 9 ויאמר מי-את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על-אמתך כי גאל אתה: 10 ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן-הראשון לבלתי-לכת אחרי הבחורים אם-דל ואם-עשיר: 11 ועתה בתי אל-תיראי כל אשר-תאמרי אעשה-לך כי יודע כל-שער עמי כי אשת חיל את: 12 ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני: 13 ליני | הלילה והיה בבקר אם-וגאלך טוב וגאל ואם-לא יחפץ לגאלך וגאלתך אנכי חי-יהוה שכבי עד-הבקר: 14 ותשכב מרגלתו עד-הבקר ותקם בטרם יכר איש את-רעהו ויאמר אל-יודע כי-באה האשה הגרן: 15 ויאמר הבי המטפחת אשר-עליך ואחזי-בה ותאחזי-בה וימד שש-שערים וישת עליה ויבא העיר: 16 ותבוא אל-חמותה ותאמר מי-את בתי ותגד-לה את כל-אשר עשה-לה האיש: 17 ותאמר שש-השערים האלה נתן לי כי אמר אל-תבואי ריקם אל-חמותך: 18 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי-אם-כלה הדבר היום:

1 והיה בימי שפט השפטים והיה רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו: 2 ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו | מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי-מואב ויהיו-שם: 3 וימת אלימלך איש נעמי ותשארה היא ושני בניה: 4 וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים: 5 וימותו גם-שניהם מחלון וכליון ותשארה האשה משני ולדיה ומאישה: 6 ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי-פקד יהוה את-עמו לתת להם לחם: 7 ותצא מן-המקום אשר היתה-שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל-ארץ יהודה: 8 ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם-המתים ועמדי: 9 יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה: 10 ותאמרנה לה כי-אתך נשוב לעמך: 11 ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד-לי בנים במעי והיו לכם לאנשים: 12 שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש-לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: 13 הלהן | תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי-מר-לי מאד מכם כי-יצאה בי-יד יהוה: 14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה: 15 ותאמר הנה שבה יבמתך אל-עמה ואל-אלהיה שובי אחרי יבמתך: 16 ותאמר רות אל-תפגעו-בי לעובר לשוב מאחרי כי אל-אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליו עמך עמי ואלהיה אלהי: 17 באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך: 18 ותרא כי-מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה: 19 ותלכנה שתיהם עד-באנה בית לחם והיה כבאנה בית לחם ותהם כל-העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי: 20 ותאמר אליהן אל-תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי-המר שדי לי מאד: 21 אני מלאה הלכתי וריקם השיבני והנה למה תקראנה לי נעמי והנה ענה בי ושדי הרע לי: 22 ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים: 2 ולנעמי מידע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז: 2 ותאמר רות המואביה אל-נעמי אלכה-נא השדה ואלקטה בשבילים אחר אשר אמצא חן בעיני ותאמר לה לכי בתי: 3 ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקוצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך: 4 והנה-בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכה יהוה: 5 ויאמר בעז לנערו הנצב על-הקוצרים למי הנערה הזאת: 6 ויען הנער הנצב על-הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם-נעמי משדה מואב: 7 ותאמר אלקטה-נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד-עתה זה שבתה הבית מעט: 8 ויאמר בעז אל-רות הלא שמעת בתי אל-תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם-נערת: 9 עיניך בשדה אשר-יקצרון והלכת אחריהן הלא צייתי את-הנערים לבלתי נגער וצמת והלכת אל-הכלים ושתיית מאשר ישאבון הנערים: 10 ותפל על-פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה: 11 ויען בעז ויאמר לה

4

ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז
 ויאמר סורה שבה פה פלגי אלמני ויסר וישב: 2 ויקח עשרה
 אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו: 3 ויאמר לגאל חלקת
 השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב: 4
 ואני אמרתי אגלה אונך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם
 תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע כי אין זולתך לגאול ואנכי
 אחריך ויאמר אנכי אגאל: 5 ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד
 נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי להקים שם המת
 על נחלתו: 6 ויאמר הגאל לא אוכל לגאול לי פן אשחית את
 נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל: 7 וזאת לפנים
 בישראל על הגאולה ועל התמורה לקום כל דבר שלף איש נעלו
 ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: 8 ויאמר הגאל לבעז קנה לך
 וישלף נעלו: 9 ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי
 קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלון מיד
 נעמי: 10 וגם את רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה
 להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו

ומשער מקומו עדים אתם היום: 11 ויאמרו כל העם אשר בשער
 והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל |
 וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה
 וקרא שם בבית לחם: 12 והיה ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר
 ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת: 13 ויקח
 בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד
 בן: 14 ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך
 גאל היום ויקרא שמו בישראל: 15 והיה לך למשיב נפש ולכלכל
 את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך
 משבעה בנים: 16 ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיקה ותהי לו
 לאמנת: 17 ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי
 ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד: 18 ואלה תולדות
 פרץ פרץ הוליד את חצרון: 19 וחצרון הוליד את רם ורם הוליד
 את עמינדב: 20 ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את
 שלמה: 21 ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד: 22 ועבד
 הוליד את ישי וישי הוליד את דוד:

שמואל א

1 ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי: ² ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: ³ ועלה האיש ההוא מעירו מימים | ימימה להשתחוות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה: ⁴ ויהי היום ויזבח אלקנה ויגדל לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות: ⁵ ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב והוא סגר רחמה: ⁶ וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה: ⁷ וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל: ⁸ ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים: ⁹ ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הפסא על מזוזת היכל יהוה: ¹⁰ והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה: ¹¹ ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה | בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתני ליהוה כל ימי חיי ומורה לא יעלה על ראשו: ¹² והיה כי הרבתי להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה: ¹³ וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: ¹⁴ ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את ייגך מעליך: ¹⁵ ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויון ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה: ¹⁶ אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה: ¹⁷ ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו: ¹⁸ ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרךך ותאכל ופינה לא היו לה עוד: ¹⁹ וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרממה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה: ²⁰ והי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו: ²¹ ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו: ²² וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם: ²³ ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד נמלק אלו אף יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו: ²⁴ ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער: ²⁵ וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי: ²⁶ ותאמר בני אדני חן נפשי אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל יהוה: ²⁷ אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו: ²⁸ וגם אנכי השאלתהו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחוו שם ליהוה: **2** ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי עלי אויבי כי שמחתי בישועתך: ² אין קדוש פיהוה כי אין בלתיך ואין צור כאלהינו: ³ אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיקם כי אל דעות יהוה ולא נתכנו עללות: ⁴ קשת גברים חתים ונכשלים אזורו חיל: ⁵ שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ולדה שבעה ורבת בנים אמללה: ⁶ יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ועל: ⁷ יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף

מרום: ⁸ מקום מעפר דל מאשפת ירים אביו להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקו ארץ וישת עליהם תבל: ⁹ רגלי חסידו ישמר ורשעים בתוך ידמו כי לא בכח יגבר איש: ¹⁰ יהוה יחתו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידון אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו: ¹¹ וילך אלקנה הרממה על ביתו והנער היה משרת את יהוה את פני עלי הכהן: ¹² ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה: ¹³ ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח זבח וכל נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים בידו: ¹⁴ והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים שם בשלה: ¹⁵ גם בטרם יקטרון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חיו: ¹⁶ ויאמר אליו האיש קטר יקטרון כיום החלב וקח לך כאשר תאווה נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואם לא לקחת בחזקה: ¹⁷ ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה: ¹⁸ ושמואל משרת את פני יהוה נער חגור אפוד בד: ¹⁹ ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים | ימימה בעלותה את אישה לזבח את זבח הימים: ²⁰ וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקומו: ²¹ כי פקד יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה: ²² ועלי זקן מאד ושמע אל כל אשר יעשו בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד: ²³ ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה: ²⁴ אל בני לו לא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה: ²⁵ אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם: ²⁶ והנער שמואל הלך ויגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים: ²⁷ ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגלית אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: ²⁸ ובחר אלו מכל שבטי ישראל לילכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את כל אשרי בני ישראל: ²⁹ למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צייתי מעון ותכבד את בניך ממני להבריאכם מראשית כל מנחת ישראל לעמי: ³⁰ לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי אכבד ובני יקלו: ³¹ הנה ימים באים וגדעתי את זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך: ³² והבטת צר מעון בכל אשר ייטיב את ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל הימים: ³³ ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לכלות את עיניך ולא דיב את נפשך וכל מרבית ביתך ומותו אנשים: ³⁴ וזה לך האות אשר יבא אל שני בניך אל חפני ופינתס ביום אחד ומותו שניהם: ³⁵ והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני משיחי כל הימים: ³⁶ והיה כל הנותר בביתך יבוא להשתחוות לו לאגרת כסף וככר לחם ואמר ספחתי נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם: **ס**

3 והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי דבר יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: ס 2 ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועינו החלו כהות לא יוכל לראות: 3 ונר אלהים טרם יכבד ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים: פ 4 ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנבי: 5 וירץ אל עליו ויאמר הנבי כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך וישכב: ס 6 ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקום שמואל וילך אל עליו ויאמר הנבי כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב: 7 ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה: 8 ויסף יהוה קרא שמואל בשלשית ויקום וילך אל עליו ויאמר הנבי כי קראת לי ויבן עליו כי יהוה קרא לנער: 9 ויאמר עליו לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמר דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו: 10 ויבא יהוה ויתעבב ויקרא כפעם בפעם שמואל | שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך: פ 11 ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תצלינה שתי אזניו: 12 ביום ההוא אקים אל עליו את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה: 13 והגדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בם: 14 ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם: 15 וישכב שמואל עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהגיד את המראה אל עליו: 16 ויקרא עליו את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנבי: 17 ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד ממני כה יעשה דבר אלהים וכה יוסיף אם תכחד ממני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך: 18 ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעיני יעשה: פ 19 ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה: 20 וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה: 21 ויסף יהוה להראה בשלה כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה: פ

4 ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העזר ופלשתים חנו באפק: 2 וערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש: 3 ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף איבינו: 4 וישלח העם שלה וישאן משם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס: 5 ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה וירעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ: 6 וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה: 7 ויקראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו או לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם: 8 או לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה הם האלהים המכים את מצרים בכל מכה במדבר: 9 התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם: 10 וילחמו פלשתים וינגף ישראל ויכסו איש לאהליו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי: 11 וארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינחס: 12 וירץ איש בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו: 13 ויבאו והנה עלי ישב על הכסא יך דרך מצפה כי היה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר: 14 וישמע עליו את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי: 15 ועלי בן תשעים ושמונה שנה ועינו קמה ולא יכול לראות: 16 ויאמר האיש אל עליו אנכי הבא מן המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר מה היה הדבר בני: 17 וען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו חפני

ופינחס וארון האלהים נלקחה: פ 18 ויהי כהזכירו | את ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית בעד | יד השער ותשכר מפרקתו וימת כי זקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה: 19 וכלתו אשת פינחס הרה ולת ותשמע את השמעה אל הלקח ארון האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צריה: 20 וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה: 21 ותקרא לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל הלקח ארון האלהים ואל חמיה ואישה: 22 ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלהים: פ

5 ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן העזר אשדודה: 2 ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויבאו אתו בית דגון ויצגו אתו אצל דגון: 3 וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את דגון וישבו אתו למקומו: 4 וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי | כפות ידיו כרותות אל המפתן רק דגון נשאר עליו: 5 על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתן דגון באשדוד עד היום הזה: ס 6 ותכבד יד יהוה אל האשדודים וישמם ויך אתם בעפלים את אשדוד ואת גבוליה: 7 ויראו אנשי אשדוד כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו: 8 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל: ס 9 ויהי אחרי | הסבו אותו ותהי יד יהוה | בעיר מהומה גדולה מאד ויך את אנשי העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם עפלים: 10 וישלחו את ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי: 11 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקומו ולא ימית אתי ואת עמי כי היתה מהומת מות בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שם: 12 והאנשים אשר לא מתו הכו בעפלים ותעל שונעת העיר השמים: 13 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים: 2 ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודענו במה נשלחנו למקומו: 3 ויאמרו אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אותו ריקם כי השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור ידו מכם: 4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת לכלם ולסרניכם: 5 ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם המשחיתם את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקח את ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם: 6 ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלוא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו: 7 ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על ואסרתם את הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה: 8 ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אותו אל העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארצו מצדו ושלחתם אתו והלך: 9 וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא וידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה הוא היה לנו: 10 ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת בנייהם כלו בבית: 11 וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארץ ואת עכברי זהב ואת צלמי טחריהם: 12 וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלך וגלו ולא סרו ימין ושמואל וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד גבול בית שמש: 13 ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את הארון וישמחו לראות: 14 והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמש ונתעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עלה ליהוה: ס 15 והלויים

מאתו מלך: ס 11 ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו: 12 ולשום לו שרי אלים ושרי חמשים ולחרש חרשו ולקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו: 13 ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות: 14 ואת שדותיכם ואת כרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו: 15 וזרעיכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו: 16 ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו: 17 צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים: 18 וזעקתם ביום ההוא מלפני מלכם אשר בחרתם לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא: 19 וימאנו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו: 20 והיינו גם אנחנו ככל הגוים ונשפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו: 21 וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני יהוה: פ 22 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו: פ

9 ויהי איש מבן ימין ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיח בן איש ימיני גבור חיל: 2 ולו היה בן ושמו שאול בחור טוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם: 3 ותאבדנה האתונות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום לך בקיש את האתונות: 4 ויעבר בחר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו: 5 המה באו בארץ צוף ושאול אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל אבי מן האתונות ודאג לנו: 6 ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו עליה: 7 ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין להביא לאיש האלהים מה אתנו: 8 ויסף הנער לענות את שאול ויאמר הנה נמצא בדי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את דרכנו: 9 לפניו | בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה כי לנביא היום יקרא לפניו הראה: 10 ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה | נלכה וילכו אל העיר אשר שם איש האלהים: 11 המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה: 12 ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר | עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה: 13 כבאכם העיר כן תמצאון אלו בטרם יעלה הבמתה לאכל לו לא יאכל העם עד בואו כי הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון אתו: 14 ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה: ס 15 ויהוה גלה את און שמואל יום אחד לפני בוא שאול לאמר: 16 כעת | מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי: 17 ושמואל ראה את שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי: 18 ויגש שאול את שמואל בתוך השער ויאמר הגידה נא לי אי זה בית הראה: 19 ויען שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה עליה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתיו בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לך: 20 ולא תננות האבדות לך היום שלשת הימים אל תשם את לבך להם כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל הלוא לך ולכל בית אביך: ס 21 ויען שאול ויאמר הלוא בן ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי בנימן ולמה דברת אלי כדבר הזה: ס 22 ויקח שמואל את שאול ואת נערו ויביאם לשכנתו ויתן להם מקום בראש הקרואים והמה כשלישים איש: 23 ויאמר שמואל לטבח תנה את המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי אליך שים אותה עמך: 24 ויום הטבח את השוק והעליה

הורידו | את ארון יהוה ואת הארנן אשר אתו אשר בן כלי זהב וישמו אל האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו עלות וזבחו זבחים ביום ההוא ליהוה: 16 וחמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא: ס 17 ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד: ס 18 ועכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרזי ועד | אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית השמש: 19 ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון יהוה ויך בעם שבעים איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כי הכה יהוה בעם מכה גדולה: 20 ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמוד לפני יהוה האלהים הקדוש והוא אל מי יעלה מעלינו: ס 21 וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר השבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם:

7 ויבאו אנשי | קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו אתו אל בית אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה: פ 2 והיו מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי יהוה: ס 3 ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוכם והעשתרות והלינו לבבכם אל יהוה ועבדו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים: 4 ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרות ויעבדו את יהוה לבדו: פ 5 ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה: 6 ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו | לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפה: 7 וישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים: 8 ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים: 9 ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה עולה כליל ליהוה ויעק שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה: 10 והיה שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה | בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהם וינגפו לפני ישראל: 11 ויצאו אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר: 12 ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עד הנה עזרנו יהוה: 13 ויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל: 14 ותשבנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל | לישראל מעקרון ועד גת ואת גבול הציל ישראל מיד פלשתים והיה שלום בין ישראל ובין האמרי: 15 וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו: 16 והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה וישפט את ישראל את כל המקומות האלה: 17 ותשבנתו הרמתה כי שם ברתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה: פ

8 והיה כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל: 2 והיה שם בניו הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע: 3 ולא הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי הבעצ ויקחו שחד וטו משפט: פ 4 ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה: 5 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ויבויך לא הלכו בדרכך עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים: 6 וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה: פ 7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי אתי מאסו ממלך עליהם: 8 ככל המעשים אשר עשו מיום העלתי אתם ממצרים ועד היום הזה ועזבני ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים גם דך: 9 ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם: ס 10 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים

וישם | לפני שאול ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אכל כי למועד שמור לך לאמר העם | קראתי ויאכל שאול עם שמואל ביום ההוא: 25 וירדו מהבמה העיר וידבר עם שאול על הגג: 26 וישכמו ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל שאול הגג לאמר קומה ואשלחך ויקום שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה: 27 המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד כיום ואשמיעך את דבר אלהים: 9 ויקח שמואל את פה השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלוא כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד: 2 בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בגבול בנימן בצלצח ואמר אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את דברי האתנות ודאג לך לאמר מה אעשה לבני: 3 וחלפת משם והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל אחד נשא | שלשה גדיים ואחד נשא שלשת כפרות לחם ואחד נשא גבול יון: 4 ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי לחם ולקחת מידם: 5 אחר כן תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופגעת חבל גביאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים: 6 וצלחה עליך רוח יהוה והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר: 7 והיה כי תבאנה האתנות האלה לך עשה לך אשר תמצא ידך כי האלהים עמך: 8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד באוי אליך והודעתני לך את אשר תעשה: 9 והיה כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ובאו כל האתנות האלה ביום ההוא: 10 ובאו שם הגבעתה והנה חבל גביאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם: 11 והיה כל יודעו מאתמול שלשום ויראו והנה עם גביאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול בנבאים: 12 וענן איש משם ויאמר ומי אביהם על כן היתה למשל הגם שאול בנבאים: 13 ויכל מהתנבות ויבא הבמה: 14 ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל: 15 ויאמר דוד שאול הגידה נא לי מה אמר לך שמואל: 16 ויאמר שאול אל דודו הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל: 17 ויצעק שמואל את העם אל יהוה המצפה: 18 ויאמר | אל בני ישראל פ מה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם: 19 ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרתים ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטכם ולאלפיהם: 20 ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימן: 21 ויקרב את שבט בנימן למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן קיש ויבקשהו ולא נמצא: 22 וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ס ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים: 23 וירצו ויקהו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל העם משכמו ומעלה: 24 ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין כמהו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי המלך: 25 פ וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו: 26 וגם שאול הלך לביתו גבעתה וילכו עמו החיל אשר נגע אלהים בלבם: 27 ובני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבואו ולא הביאו לו מנחה והיה כמחריש: 9

ויצאו אליו: 4 ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו: 5 והנה שאול בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יביש: 6 ותצלח רוח אלהים על שאול בשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד: 7 ויקח צמד בקר וינתהו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים | לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד: 8 ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: 9 ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרו לאיש יביש גלעד מחר תהיה לךם תשועה בחם השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יביש וישמחו: 10 ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם: 11 והיה ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחרה באשמרת הבקר ויכו את עמון עד חם היום והיה הנשארם ויפצו ולא נשארו בם שנים יחד: 12 ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם: 13 ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל: 14 ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: 15 וילכו כל העם הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד: 9

12 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקולכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך: 2 ועתה הנה המלך | מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתני ובני הגם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה: 3 הגני ענו ב נגד יהוה ונגד משיחו את שור | מי לקחתי וחסמו מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשוב לךם: 4 ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד איש מאומה: 5 ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בדי מאומה ויאמר עד: 6 ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים: 7 ועתה התיצבו ואשפטו אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם: 8 כאשר בא יעקב מצרים ויצעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויציא את אבותיכם ממצרים וישבו במקום הזה: 9 וישכחו את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם: 10 ויצעקו אל יהוה ויאמר חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבנו ונעבדך: 11 וישלח יהוה את ירבעל ואת בן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח: 12 ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם: 13 ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך: 14 אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם: 15 ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתת יד יהוה בכם ובאבותיכם: 16 גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: 17 הלוא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לךם מלך: 18 ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלות ומטר ביום ההוא וירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל: 19 ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך: 20 ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם: 21

11 ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יביש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך: 2 ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לךם בקור לךם כל עין ימין ושמתיה חרפה על כל ישראל: 3 ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע אתנו

ולא תסורו כי | אחרי היתה אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה: 22 זי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם: 23 גם אנכי חלילה לי מחטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה: 24 אך | יראו את יהוה ועבדתם אתו באמת בכל לבבכם כי ראו את אשר הגדל עמכם: 25 ואם הרע תרעו גם אתם גם מלככם תספו: פ

דמו עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם: 10 ואם- לה יאמרו עליו עליו ועלינו כי נתנם יהוה בידנו וזה לנו האות: 11 ויגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים וצאים מן- החרים אשר התחבאו-שם: 12 וענו אנשי המצבה את יונתן | ואת- נשא כליו ויאמרו עליו אליו ונודיעה אתכם דבר פ יאמר יונתן אל- נשא כליו עלה אחרי כי נתנם יהוה ביד ישראל: 13 ויעל יונתן על- ידיו ועל- רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו: 14 ותהי המכה הראשונה אשר הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש כבחיצי מענה צמד שדה: 15 ותהי חדרה במחנה בשדה ובכל- העם המצב והמשחית חרדו גם- המה ותרצו הארץ ותהי לחרדת אלהים: 16 ויראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך והלם: פ 17 ויאמר שאול לעם אשר איתו פקדו- נא וראו מי הלק מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו: 18 ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים כי- הנה ארון האלהים בינם ההוא ובני ישראל: 19 והי עד דבר שאול אל- הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הלוך ורב פ ויאמר שאול אל- הכהן אסף ידך: 20 ויזעק שאול וכל- העם אשר איתו ויבאו עד- המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד: 21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה סביב גם- המה להיות עם- ישראל אשר עם- שאול ויונתן: 22 וכל איש ישראל המתחבאים בהר- אפרים שמעו כי- נסו פלשתים וידבקו גם- המה אחריהם במלחמה: 23 ויזשע יהוה בינם ההוא את- ישראל והמלחמה עברה את- בית און: 24 ואיש- ישראל נגש בינם ההוא ויאמר שאול את- העם לאמר ארור האיש אשר- יאכל לחם עד- הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל- העם לחם: ס 25 וכל- הארץ באו בעיר ויהי דבש על- פני השדה: 26 ויבא העם אל- העיר והנה הלק דבש ואין- משוג ידו אל- פיו כי- ירא העם את- השבעה: 27 ויונתן לא- שמע בהשבע אביו את- העם וישלח את- קצה המטה אשר בידו ויטבל אותה בערת הדבש וישב ידו אל- פיו ותראנה עיניו: 28 ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך את- העם לאמר ארור האיש אשר- יאכל לחם היום ויעף העם: 29 ויאמר יונתן עכר אבי את- הארץ ראו- נא כי- ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה: 30 אף כי לוא אכל אכל היום העם משלל אביו אשר מצא כי עתה לא- רבתה מכה בפלשתים: 31 ויכו בינם ההוא בפלשתים ממקמש אילנה ויעף העם מאד: 32 ויעש העם אל- שלל ויקחו צאן ובקר ובגו בקר וישחטו- ארצה ויאכל העם על- הדם: 33 ויגידו לשאול לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל על- הדם ויאמר בגדתם גדו- אלי היום אבן גדולה: 34 ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שוהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל אל- הדם ויגשו כל- העם איש שורו בידו הילולה וישחטו-שם: 35 ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות מזבח ליהוה: פ 36 ויאמר שאול גרדה אחרי פלשתים | לילה ונבזה בהם | עד- אור הבקר ולא- נשאר בהם איש ויאמרו כל- הטוב בעיניך עשה ס ויאמר הכהן נקרבה הלם אל- האלהים: 37 וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם ביד ישראל ולא ענהו בינם ההוא: 38 ויאמר שאול גשו הלם כל פנות העם ודעו וראו במה היתה החטאת הזאת היום: 39 כי חי- יהוה המושיע את- ישראל כי אם- ישנו ביונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכל- העם: 40 ויאמר אל- כל- ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל- שאול הטוב בעיניך עשה: ס 41 ויאמר שאול אל- יהוה אלהי ישראל הבה תמים וילכד יונתן ושאול והעם יצאו: 42 ויאמר שאול הפילו ביני ובין יונתן בני וילכד יונתן: 43 ויאמר שאול אל- יונתן הגידה לי מה עשית ונגד לו יונתן ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה אשר בידו מעט דבש הנני אמות: 44 ויאמר שאול כה- יעשה אלהים וכה יוסף כי- מות תמות יונתן: 45 ויאמר העם אל- שאול היונתן | ימות אשר עשה הישועה

13 בן-שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על- ישראל: 2 ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם- שאול אלפים במקמש ובהר בית- אל ואלף היו עם- יונתן בגבעת בנימן ויתר העם שלח איש לאהליו: 3 ויר יונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר בכל- הארץ לאמר ישמעו העברים: 4 וכל- ישראל שמעו לאמר הכה שאול את- נציב פלשתים גם- נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל: 5 ופלשתים נאספו | להלחם עם- ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על- שפת- הים לרב ויעלו ויחנו במקמש קדמת בית און: 6 ואיש ישראל ראו כי צר-לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות: 7 ועברים עברו את- הידן ארץ גד וגלעד ושאלו עודנו בגלגל וכל- העם חרדו אחריו: 8 ויחל | שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא- בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו: 9 ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה: 10 והי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו: 11 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי- ראיתי כי- נפץ העם מעלי ואתה לא- באת למועד היום ופלשתים נאספים מכם: 12 ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה: ס 13 ויאמר שמואל אל- שאול נסכלת לא שמרת את- מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי עתה הלך יהוה את- ממלכתך אל- ישראל עד- עולם: 14 ועתה ממלכתך לא- תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על- עמו כי לא שמרת את אשר- צוך יהוה: פ 15 ויקם שמואל ויעל מן- הגלגל גבעת בנימן ויפקד שאול את- העם הנמצאים עמו כשש מאות איש: 16 ושאלו ויונתן בנו והעם הנמצא עמם ישיבים בגבע בנימן ופלשתים חנו במקמש: 17 ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל- דרך עפרה אל- ארץ שועל: 18 והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על- גי הצבעים המדברה: ס 19 וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי- אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית: 20 וירדו כל- ישראל הפלשתים ללשוט איש את- מחרשתו ואת- אתו ואת- קרדמו ואת מחרשתו: 21 והיתה הפצירה פים למחרשת ולאיתם ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרך: 22 והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל- העם אשר את- שאול ואת- יונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו: 23 ויצא מצב פלשתים אל- מעבר מכם: ס והיה היום ויאמר יונתן בן- שאול אל- הנער נשא כליו לכה ונעברה אל- מצב פלשתים אשר מעבר הלו ולאביו לא

14 הגיד: 2 ושאלו יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במרון והעם אשר עמו כשש מאות איש: 3 ואחיה בן- אחטוב אחי איכבוד | בן- פינחס בן- עלי כהן | יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלק יונתן: 4 ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על- מצב פלשתים שן- הסלע מהעבר מזה ושן- הסלע מהעבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה: 5 השן האחד מצוק מצפון מול מכם והאחד מנגב מול גבע: ס 6 ויאמר יהונתן אל- הנער | נשא כליו לכה ונעברה אל- מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור להושיע ברב או במעט: 7 ויאמר לו נשא כליו עשה כל- אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך: ס 8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל- האנשים ונגליו אליהם: 9 אם- כה יאמרו אלינו

והשתחווית ליהוה אלהיך: 31 וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאל ליהוה: 32 ויאמר שמואל הגישו אלי את אגל מלך עמלק וילך אליו אגל מעדנת ויאמר אגל אכן סר מר-המות: 33 ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים חרבך כן-תשכל מנשים אמר וישסף שמואל את-אגל לפני יהוה בגלגל: 34 וילך שמואל הרמתה ושאול עלה אל-ביתו גבעת שאול: 35 ולא-יסף שמואל לראות את-שאול עד-יום מותו כן-התאבל שמואל אל-שאול ויהוה נחם כן-המליך את-שאול על-ישראל: פ

16

ויאמר יהוה אל-שמואל עד-מתי אתה מתאבל אל-שאול ואני מאסתיו ממלך-על-ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל-ישי בית-הלחמי כי-ראיתי בבניו לי מלך: 2 ויאמר שמואל איה אלך ושמע שאול והרגני: 3 ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בדרך ואמרתי לזבח ליהוה באתי: 3 וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר-תעשה ומשחת לי את אשר-אמר אליך: 4 ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך: 5 ויאמר | שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את-ישי ואת-בניו ויקרא להם לזבח: 6 ויהי בבואם וירא את-אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו: 7 ויאמר יהוה אל-שמואל אל-תבט אל-מראהו ואל-גבה קומתו כי מאסתיהו כי | לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב: 8 ויקרא ישי אל-אבינדב ויעברוהו לפני שמואל ויאמר גם-בזה לא-בחר יהוה: 9 ויעבר ישי שמה ויאמר גם-בזה לא-בחר יהוה: 10 ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל-ישי לא-בחר יהוה באלה: 11 ויאמר שמואל אל-ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל-ישי שלחה וקחנו כי לא-נסב עד-באן פה: 12 וישלח ויביאהו והוא אדמוני עם-יפה עינים וטוב ראי פ ויאמר יהוה קום משחהו כי-זה הוא: 13 ויקח שמואל את-קרן השמן ומשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח-יהוה אל-דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה: 14 ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו רוח-רעה מאת יהוה: 15 ויאמרו עבדי-שאול אליו הנה-נא רוח-אלהים רעה מבעתך: 16 יאמר-נא אדננו עבדיך לפניך ויקשו איש ידע מנגן בכנור והיה בהיות עליך רוח-אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך: פ 17 ויאמר שאול אל-עבדיו ראו-נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אלי: 18 ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו: 19 וישלח שאול מלאכים אל-ישי ויאמר שלחה אלי את-דוד בנך אשר בצאן: 20 ויקח ישי חמור לחם ונאד ויין וגדי עזים אחד וישלח ביד-דוד בנו אל-שאול: 21 ויבא דוד אל-שאול ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי-לו נשא כלים: 22 וישלח שאול אל-ישי לאמר יעמד-נא דוד לפני כן-מצא חן בעיני: 23 והיה בהיות רוח-אלהים אל-שאול ולקח דוד את-הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה: פ

17

ויאספו פלשתים את-מחניהם למלחמה ויאספו שכה אשר ליהודה ויחטו בין-שוכה ובין-עזקה באפס דמים: 2 ושאול ואיש-ישראל נאספו ויחטו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת פלשתים: 3 ופלשתים עמדים אל-ההר מזה וישראל עמדים אל-ההר מזה והגיא ביניהם: 4 ויצא איש-הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מגת גבהו שש אמות וזרת: 5 וכובע נחשת על-ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון חמשת אלפים שקלים נחשת: 6 ומצחת נחשת על-רגליו וכידון נחשת בין כתפיו: 7 וחץ חניתו כמנור ארגים ולהבת חניתו שש-מאות שקלים ברוך ונשא הצנה הלק לפניו: 8 ויעמד ויקרא אל-מערכת ישראל ויאמר להם למה תצאו לערך מלחמה הלוא אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברו-לכם איש וירד אלי: 9 אם-יוכל להלחם אתי והכני והיינו לכם לעבדים ואם-אני אוכל-לו והכיתיו והיייתם לנו לעבדים

הגדולה הזאת בישראל חלילה חי-יהוה אם-יפל משערת ראשו ארצה כי-עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את-יונתן ולא-מת: 46 ויעל שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם: 47 ושאול לכד המלוכה על-ישראל וילחם סביב | בכל-אביו במואב | ובבני-עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר-יפנה ירשע: 48 ויעש חיל ויך את-עמלק ויצל את-ישראל מיד שסוהו: 49 והיו בני שאול יונתן וישני ומלכי-ישוע ושם שתי בנותיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל: 50 ושם אשת שאול אחינעם בת-אחימעץ ושם שר-צבאו אבינר בן-נר דוד שאול: 51 וקיש אבי-שאול ונר אבי-אבנר בן-אביאל: 52 ותהי המלחמה חזקה על-פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כל-איש גבור וכל-בן-חיל ויאספיהו אליו: 5

15

ויאמר שמואל אל-שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך-על-עמו על-ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה: 2 כה אמר יהוה צבאות פלדתי את אשר-עשה עמלק לישראל אשר-שם לו בדרך בעלתו ממצרים: 3 עתה לך והכיתה את-עמלק והחרמתם את-כל-אשר-לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד-אשה מעלל ועד-יונק משור ועד-שה מגמל ועד-חמור: 4 וישמע שאול את-העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את-איש והודה: 5 ויבא שאול עד-עיר עמלק וירב בנחל: 6 ויאמר שאול אל-הקינו לכו סרו רדו מתוך עמלקו פן-אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם-כל-בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קוני מתוך עמלק: 7 ויך שאול את-עמלק מחוילה בואך שור אשר על-פני מצרים: 8 ויתפש את-אגל מלך-עמלק חי ואת-כל-העם החרים לפי-חרב: 9 ויחמל שאול והעם על-אגל ועל-מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל-הכרים ועל-כל-הטוב ולא אבו החריםם וכל-המלאכה נמכה ונמס אתה החריםו: פ 10 ויהי דבר-יהוה אל-שמואל לאמר: 11 נחמתי כי-המלכתי את-שאול למלך כי-שב מאחרי ואת-דברי לא הקים ויחר לשמואל ויעק אל-יהוה כל-הלילה: 12 וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא-שאול הכרמלה והנה מציב לו ויד ויסב ויעבר וירד הגלגל: 13 ויבא שמואל אל-שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את-דבר יהוה: 14 ויאמר שמואל ומה קול-הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע: 15 ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על-מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת-היותר החרמנו: 16 ויאמר שמואל אל-שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר: 17 ויאמר שמואל הלוא אם-קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על-ישראל: 18 וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את-החטאים את-עמלק ונלחמת בו עד כלותם אתם: 19 ולמה לא-שמעת בקול יהוה ותעט אל-השלל ותעש הרע בעיני יהוה: 20 ויאמר שאול אל-שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר-שלחני יהוה ואביא את-אגל מלך עמלק ואת-עמלק החרמתי: 21 ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל: 22 ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות זבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים: 23 כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר וען מאסת את-דבר יהוה וימאסך ממלך: 24 ויאמר שאול אל-שמואל חטאתי כי-עברתי את-פי-יהוה ואת-דבריך כי-יראתי את-העם ואשמע בקולם: 25 ועתה שא נא את-חטאתי ושוב עמי ואשתחווה ליהוה: 26 ויאמר שמואל אל-שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את-דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על-ישראל: 27 ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף-מעילו ויקרע: 28 ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את-ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעה הטוב מך: 29 וגם יצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם: 30 ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני-עמי ונגד ישראל ושוב עמי

ועבדתם אתנו: 10 ויאמר הפלשתי אני חרפתי את מערכות ישראל היום הזה תנו לי איש ונלחמה יחד: 11 וישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה ויחתו ויראו מאד: פ 12 ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה ושמו ישי וזו שמנה בניו והאיש בימי שאול זקן בא באנשים: 13 וילכו שלשת בניו ישי הגדלים הלכו אחרי שאול למלחמה ושם | שלשת בניו אשר הלכו במלחמה אליאב הבכור ומשנהו אבינדב והשלישי שמה: 14 ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו אחרי שאול: ס 15 ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות את צאן אביו בית לחם: 16 ויגש הפלשתי השכם והערב ויתעצב ארבעים יום: פ 17 ויאמר ישי לדוד בנו קח נא לאחריך אפית הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ המחנה לאחריך: 18 ואת עשרת חרצי החלב האלה תביא לשר האלף ואת אחריך תפקד לשלום ואת ערבתם תקח: 19 ושאול והמה וכל איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים: 20 וישכם דוד בבקר ויטש את הצאן על שמר וישא וילך כאשר צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל היצא אל המערכה והרעו במלחמה: 21 ותערה ישראל ופלשתים מערכה לקראת מערכה: 22 ויטש דוד את הכלים מעליו על יד שומר הכלים וירץ המערכה ויבא וישאל לאחיו לשלום: 23 והוא | מדבר עמם והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מגת ממערות פלשתים וידבר כדברים האלה וישמע דוד: 24 וכל איש ישראל בראותם את האיש וינסו מפניו ויראו מאד: 25 ויאמר | איש ישראל הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה זה היה האיש אשר יכנו ועשרנו המלך | עשר גדול ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל: 26 ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלז והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים: 27 ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו: 28 וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב בדוד ויאמר | למה זה ידית ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את דודך ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה ידית: 29 ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלוא דבר הוא: 30 ויסב מאצלו אל מול אחר ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר הראשון: 31 וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול ויקהו: 32 ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי הזה: 33 ויאמר שאול אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנערו: ס 34 ויאמר דוד אל שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב ונשא שו מהעדר: 35 ויצאתי אחריו והכתי והצלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי בזקנו והכתי והמיתו: 36 גם את הארי גם הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף מערכת אלהים חיים: ס 37 ויאמר דוד והוה אשר הצלתי מיד הארי ומיד הדב הוא ויצלתי מיד הפלשתי הזה ס ויאמר שאול אל דוד לך יהוה יהיה עמך: 38 וילבש שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריון: 39 ויחגר דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו: 40 ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים | מן הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר לו ויבילקוט וקלעו בידו ויגש אל הפלשתי: 41 וילך הפלשתי הלך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה לפניו: 42 ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמני עם יפה מראה: 43 ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו: 44 ויאמר הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתנה את בשרך לעוף השמים ולבהמת השדה: ס 45 ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית וכידון ואנכי בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת: 46 היום הזה יסגרך יהוה ביד

והכיתך והסרת את ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתים היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש אלהים לישראל: 47 וידעו כל הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית יהושיע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אתכם בידו: 48 והיה כי יקם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימהר דוד וירץ המערכה לקראת הפלשתי: 49 וישלח דוד את ידו אל הכלי ויקח משם אבן ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה: 50 ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן ויך את הפלשתי וימיתו וחרב אין ביד דוד: 51 וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערה וימתתהו ויכרת בה את ראשו ויראו הפלשתים כי מת גבורם וינסו: 52 ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים עד בואך גיא ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד גת ועד עקרון: 53 וישבו בני ישראל מדלק אחרי פלשתים וישסו את מחניהם: 54 ויקח דוד את ראש הפלשתי ויבאהו ירושלם ואת כליו שם באהל: ס 55 וכראות שאול את דוד ויצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשה המלך אם ידעתי: 56 ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם: ס 57 וכשוב דוד מהכות את הפלשתי ויקח אתו אבנר ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו: 58 ויאמר אליו שאול בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי:

18

ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאהבו יהונתן כנפשו: 2 ויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: 3 ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו: 4 ויתפשט יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו: 5 ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול וישכיל וישמהו שאול על אנשי המלחמה ויטב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול: פ 6 והיה בבואם בשוב דוד מהכות את הפלשתי ויתצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור והמחלות לקראת שאול המלך בתפים בשמחה ובשלישים: 7 ותעננה הנשים המשחקות ויתאמרן הכה שאול באלפו ודוד ברבבותיו: 8 ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אף המלוכה: 9 והיה שאול עון את דוד מהיום ההוא והלאה: ס 10 והיה ממחרת ותצלח רוח אלהים | רעה | אל שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו כיום | ביום והחנית ביד שאול: 11 ויטל שאול את החנית ויאמר אכה בדוד ובקרי ויסב דוד מפניו פעמים: 12 וירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול סר: 13 ויסרהו שאול מעמו וישמהו לו שר אף ויצא ויבא לפני העם: פ 14 והיה דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו: 15 וירא שאול אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו: 16 וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ויבא לפני העם: פ 17 ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן דך לאשה אף היה לי לבן חיל והלחם מלחמות יהוה ושאול אמר אל תהי ידי בו ותהי יד פלשתים: ס 18 ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי אהיה חתן למלך: 19 והיה בעת תת את מרב בת שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה: 20 ויתאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו: 21 ויאמר שאול אתנה לו ותהי לו למוקש ותהי יד פלשתים ויאמר שאול אל דוד בשתים תחתן בי היום: 22 ויצא שאול את עבדו דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה התחתן במלך: 23 וידברו עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה: 24 ויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברים האלה דבר דוד: פ 25 ויאמר שאול כה תאמר לי דוד אין חפץ למלך במהרה כי במאה ערלות פלשתים להקדם באובי המלך ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים: 26 ויגדו עבדיו לדוד את

הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים: 27 ויקם דוד וילך | הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה: ס 28 וירא שאול וידע כי יהנה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו: 29 ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול איב את דוד כל הימים: ס 30 ויצאו שרו פלשתים ויהי מדוי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו מאד: ס וידבר שאול אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאול חפץ בדוד מאד: 2 ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת: 3 ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל אבי וראיתי מה והגדתי לך: ס 4 וידבר יהונתן בדוד טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב דך מאד: 5 וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקוי להמית את דוד חנם: 6 וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי יהוה אם יומת: 7 ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום: ס 8 ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו: 9 ותהי רוח יהוה | רעה אל שאול והוא בביתו וישב וחיניתו בידו ודוד מנגן ביד: 10 ויבקש שאול להכות בחנית בדוד ויבקר ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא: פ 11 וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך הליקה מחר אתה מומת: 12 ותרד מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט: 13 ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בבגד: ס 14 וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה הוא: פ 15 וישלח שאול את המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו: 16 ויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתיו: 17 ויאמר שאול אל מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את אבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול הוא אמר אלי שלחני למה אמיתך: 18 ודוד ברח וימלט ויבא אל שמואל הרמתי ויגד לו את כל אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בניית: 19 ויגד לשאול לאמר הנה דוד בניית ברמה: 20 וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד וירא את להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם המה: 21 ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם המה: 22 וילך גם הוא הרמתי ויבא עד בור הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל וידן ויאמר הנה בניית ברמה: 23 וילך שם אל ניות ברמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלך ויתנבא עד בא בניית ברמה: 24 ויפשט גם הוא בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערם כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול בנביאים: פ

20

ויברח דוד מנוות ברמה ויבא ויאמר | לפני יהונתן מה עשיתי מה עונו ומה חטאתי לפני אבי כי מבקש את נפשי: 2 ויאמר לו חלילה לא תמות הנה לו עשה אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אין זאת: 3 וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אבי כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות: 4 ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך ואעשה דך: פ 5 ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש מחר ואנכי ישב אשב עם המלך לאכול ושלחתי ונסתרת בשדה עד הערב השלשית: 6 אם פקד פקדני אביך ואמרת נשאל נשאל

הוא בכהנים וימת | בינם ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בד: 19 ואת נב עיר- הכהנים הכה לפי- חרב מאיש ועד- אשה מעולל ועד- יונק ושור וחמור ושה לפי- חרב: 20 וימלט בן- אחד לאחיימלך בן- אחטוב ושמו אביתר וברח אחרי דוד: 21 ויגד אביתר לדוד כי הרג שאול את כהני יהוה: 22 ויאמר דוד לאביתר ידעתי בינים ההוא כי- שם דווג האדמי כי- הגד יגיד לשאול אנכי סבתי בכל- נפש בית אבך: 23 שבה אתי אל- תירא כי אשר- יבקש את נפשי יבקש את- נפשיך כי- משמרת אתה עמדי:

23 ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסים את- הגרנות: 2 וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והייתי בפלשתים והושעת את- קעילה: 3 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה ויראים ואף כי- נלך קעילה אל- מערכות פלשתים: 4 וינסף עוד דוד לשאל ביהוה ס ויענהו יהוה ויאמר קום הך קעילה כי- אני נתן את- פלשתים בידך: 5 וילך דוד ואנשו קעילה וילחם בפלשתים וינהג את- מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את ישב קעילה: 6 ויהי בברח אביתר בן- אחיימלך אל- דוד קעילה אפוד ירד בידו: 7 ויגד לשאול כי- בא דוד קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהים בידו כי- נסגר לבוא בעיר דלתים ובריח: 8 וישמע שאול את- כל- העם למלחמה לרדת קעילה לצור אל- דוד ואל- אנשיו: 9 וידע דוד כי- עליו שאול מחרש הרעה ויאמר אל- אביתר הלהן הגישה האפוד: 10 ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי- מבקש שאול לבוא אל- קעילה לשחת לעיר בעבורי: 11 היסגרני בעלי קעילה בידו הירד שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגד- נא לעבדך ס ויאמר יהוה ירד: 12 ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת- אנשי ביד- שאול ויאמר יהוה יסגרו: 13 ויקם דוד ואנשיו כשש- מאות איש ויצאו מקעילה ויתהלכו באשר ויתהלכו ולשאול הגד כי- נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת: 14 וישב דוד במדבר במצדות וישב בהר במדבר- זיף ויבקשהו שאול כל- הימים ולא- נתנו אלהים בידו: 15 וירא דוד כי- יצא שאול לבקש את- נפשו ודוד בחרשה: 16 ויקם והונתן בן- שאול וילך אל- דוד בחרשה ויחזק את- ידו באלהים: 17 ויאמר אליו אל- תירא כי לא תמצאך יד שאול אבי ואתה תמלך על- ישראל ואנכי אהיה לך למשנה וגם- שאול אבי ידע כן: 18 ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה והונתן הלק לביתו: 19 ויעלו זפים אל- שאול הגבעתה לאמר הלא זוד מסתתר עמנו במצדות בחרשה בגבעת החכילה אשר מימין הישימון: 20 ועתה לכל- אות נפשיך המלך לרדת רד ולגו הסגירו ביד המלך: 21 ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי: 22 לכו- נא הכינו עוד ודעו וראו את- מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערם הוא: 23 וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל- נכון והלכתי אתכם והיה אם- ישנו בארץ וחפשתו אתו בכל אלפי יהודה: 24 ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון: 25 וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחרי- דוד מדבר מעון: 26 וילך שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה והיה דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל- דוד ואל- אנשיו לתפשם: 27 ומלאך בא אל- שאול לאמר מהרה ולכה כי- פשטו פלשתים על- הארץ: 28 וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על- כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות:

24 ויעל דוד משם וישב במצדות עין- גדי: 2 והיה כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין- גדי: 3 ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל- ישראל וילך לבקש את- דוד ואנשיו על- פני צורי היעלים: 4 ויבא אל- גדרות הצאן על- הדרך ושם מערה ויבא שאול להסר את- רגליו ודוד

21 ויקם וילך והונתן בא העיר: 2 ויבא דוד נבה אל- אחיימלך הכהן ויחיד אחיימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך ואיש אין אתך: 3 ויאמר דוד לאחיימלך הכהן המלך צני דבר ויאמר אלי איש אל- ידע מאומה את- הדבר אשר- אנכי שלחך ואשר צויתך ואת- הנערים וידעתי אל- מקום פלגי אלמוני: 4 ועתה מה- יש תחת ידך חמשה- לחם תנה בידי או הנמצא: 5 ויען הכהן את- דוד ויאמר אין- לחם חל אל- תחת ידי כי- אם- לחם קדש יש אם- נשמרו הנערים אך מאשה: 6 ויען דוד את- הכהן ויאמר לו כי אם- אשה עצרה לכו כתמול שלשם בצאתי והיו כלי- הנערים קדש והוא דרך חל ואף כי היום יקדש בכלי: 7 ויתן לו הכהן קדש כי לא- היה שם לחם כי- אם- לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקוח: 8 ושם איש מעבדו שאול בינים ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר לשאול: 9 ויאמר דוד לאחיימלך ואין יש- פה תחת ידך חנית או- חרב כי גם- חרבו וגם- כלי לא- לקחתי בידי כי- היה דבר- המלך נחוש: 10 ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי אשר- הכית | בעמק האלה הנה- היא לוטה בשמלה אחרי האפוד אם- אתה תקח לך- לחם כי אין אחרת זולתה בזה ויאמר דוד אין כמוה תננה לי: 11 ויקם דוד ויברח בינים ההוא מפני שאול ויבא אל- אכיש מלך גת: 12 ויאמרו עבדי אכיש אליו הלא זה דוד מלך הארץ הלא לזה יענו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו: 13 וישם דוד את- הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני אכיש מלך- גת: 14 וישנו את- טעמו בעיניהם ויתהלל בידם ויתו על- דלתות השער ויורד רירו אל- זקנו: 15 ויאמר אכיש אל- עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו אתו אלי: 16 חסר משגעים אני כי- הבאתם את- זה להשתגע עלי הנה יבוא אל- ביתי: 17

22 וילך דוד משם וימלט אל- מערת עדלם וישמעו אחיו וכל- בית אביו וירדו אליו שמה: 2 ויתקבצו אליו כל- איש מצוק וכל- איש אשר לו נשא וכל- איש מר- נפש והיו עליהם לשר והיו עמו כארבע מאות איש: 3 וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל- מלך מואב יצא- נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה- יעשה די אלהים: 4 וינחם את- פני מלך מואב וישבו עמו כל- ימי היות דוד במצודה: 5 ויאמר גד הנביא אל- דוד לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת: 6 וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושאול וישב בגבעה תחת האשל ברמה וחיניתו בידו וכל- עבדיו נצבים עליו: 7 ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו- נא בני ימיני גם- לכלכם יתן בן- ישי שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים ושרי מאות: 8 כי קשרתם כלכם עלי ואין גלה את- אזני בכרת- בני עם- בן- ישי ואין חלה מכם עלי וגלה את- אזני כי הקום בני את- עבדי עלי לארב כיום הזה: 9 ויען דאג האדמי והוא נצב על- עבדיו- שאול ויאמר ראיתי את- בן- ישי בא נבה אל- אחיימלך בן- אחטוב: 10 וישאל-לו ביהוה ויצדה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו: 11 וישלח המלך לקרא את- אחיימלך בן- אחטוב הכהן ואת כל- בית אביו הכהנים אשר נבג ויבאו כלם אל- המלך: 12 ויאמר שאול שמע- נא בן- אחטוב ויאמר הנני אדני: 13 ויאמר אלו שאול למה קשרתם עלי אתה ובן- ישי בתתך לו לחם וחרב ושאול לו באלהים לקום אלי לארב כיום הזה: 14 ויען אחיימלך את- המלך ויאמר ומי בכל- עבדך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל- משמעתך ונכבד בביתך: 15 היום החלתי לשאול- לו באלהים חלילה לי אל- ישם המלך בעבדו דבר בכל- בית אבי כי לא- ידע עבדך בכל- זאת דבר קטן או גדול: 16 ויאמר המלך מות תמות אחיימלך אתה וכל- בית אבך: 17 ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו | כהני יהוה כי גם- ידם עם- דוד וכי ידעו כי- ברח הוא ולא גלו את- אזנו ולא- אביו עבדי המלך לשלח את- ידם לפגע בכהני יהוה: 18 ויאמר המלך לדווג סב אתה ופגע בכהנים ויסב דווג האדמי ויפגע-

18 ותמקה אבוגיל ותקח מאתים לחם ושנים נבלי יון וחמש צאן עשוות וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על החמרים: 19 ותאמר לנערה עברו לפני הנני אחריכם באה וליאשה נבל לא הגידה: 20 והנה היא | רכבת על החמור ויודת בסתר החר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפגש אתם: 21 ודוד אמר אך לשקר שמרתי את כל אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מאומה וישב לי רעה תחת טובה: 22 כה יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסוף אם אשאיר מכל אשר לו עד הבקר משתינ בקיר: 23 ותרא אביגיל את דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחו ארץ: 24 ותפל על רגליו ותאמר ביי אני אדני העון ותדבר נא אמתך באזניך ושמע את דברי אמתך: 25 אל נא ישים אדני | את לבו אל איש הבליעל הנה על נבל כי כשמו כן הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את נערי אדני אשר שלחת: 26 ועתה אדני חי יהוה וחי נפשי אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע ידך לך ועתה יהיו כנבל איובי והמבקשים אל אדני רעה: 27 ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני: 28 שא נא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא תמצא בך מימיק: 29 ויקם אדם לרדףך ולבקש את נפשי והיתה נפש אדני צרוכה | בצרוך החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איובי יקלענה בתוך כף הקלע: 30 והנה כי יעשה יהוה לאדני ככל אשר דבר את הטובה עליך וצוה לנגיד ולשפך דם חנם ולהושע אדני לו והיטב יהוה לאדני וזכרת את אמתך: 31 ויאמר דוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום הנה לקראתי: 32 וברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני היום הנה מבוא בדמים והשע יד לי: 34 ואולם חי יהוה אלהי ישראל אשר מנעני מהרע אתך כי | לולי מהרת ותבאתי לקראתי כי אם נותר לנבל עד אור הבקר משתינ בקיר: 35 ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא פניך: 36 ותבא אביגיל | אל נבל והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכר עד מאד ולא הגידה לו דבר קטן וגדול עד אור הבקר: 37 והנה בבקר בצאת היום מנבל ותגד לו אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן: 38 והנה כעשרת הימים ויגף יהוה את נבל וימת: 39 וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את רוב חרפתי מיד נבל ואת עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה: 40 ובלאו עבדי דוד אל אביגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך לו לאשה: 41 ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני: 42 ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על החמור וחמש נערותיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי לו לאשה: 43 ואת אחינעם לקח דוד מויזרעאל ותהיין גם שתיהן לו לנשים: 44 ושאול נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים:

26

ויבאו הזפים אל שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימון: 2 ויקם שאול וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת אלפים איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר זיף: 3 ויחן שאול בגבעת החכילה אשר על פני הישימון על הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אחרי המדברה: 4 וישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאול אל נכון: 5 ויקם דוד ויבא אל המקום אשר חנה שם שאול וירא דוד את המקום אשר שכב שם שאול ואבניו בן נר שר צבאו ושאול שכב במעגל והעם חנים סביבתו: 6 ויען דוד ויאמר | אל אחימלך החתי ואל אבישי בן צרויה אחי ויאב לאמר מי ירד אתי אל שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך: 7 ויבא דוד ואבישי | אל

ואנשיו בירכתי המערה וישיבו: 5 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איבך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנפי המעיל אשר לשאול בלט: 6 והנה אחרי כן ויר לב דוד אתו על אשר כרת את כנפי אשר לשאול: 7 ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא: 8 וישפע דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל שאול ושאול קם מהמערה וילך בדרך: 9 ויקם דוד אחרי כן ויצא מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו: 10 ויאמר דוד לשאול למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך: 11 הנה היום הנה ראו עיניך את אשר נתנה יהוה | היום | ביד במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא: 12 ואבי ראה גם ראה את כנפי מעילך ביד כי בכרתי את כנפי מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין ביד רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה: 13 ישפט יהוה ביני ובינך ויקמני יהוה ממך וידי לא תהיה בך: 14 כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך: 15 אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד: 16 והנה יהוה לדן ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבי וישפטני מידך: 17 והנה | ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד וישא שאול קלו ויבך: 18 ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה: 19 ואת הגדת היום את אשר עשיתה אתי טובה את אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני: 20 וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום הנה אשר עשית לי: 21 ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל: 22 ועתה השבעה לי ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי ואם תשמיד את שמי מבית אבי: 23 וישבע דוד לשאול וילך שאול אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצודה: 24

25

וימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברו בבית ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן: 2 ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת אלפים ואלף עזים והנה בגז את צאנו בכרמל: 3 ושם האיש נבל ושם אשתו אביגיל והאשה טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא כלבו: 4 וישמע דוד במדבר כי גז נבל את צאנו: 5 וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום: 6 ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום: 7 ועתה שמעתי כי גזים לך עתה הרעים אשר דך היו עמנו לא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה כל ימי היותם בכרמל: 8 שאל את נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי על יום טוב בנו תנה נא את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנך לדוד: 9 ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל ככל הדברים האלה בשם דוד וינחשו: 10 ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו: 11 ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המה: 12 והיפכו נערי דוד לדרכם וישבו ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה: 13 ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגרו גם דוד את חרבן ויעלו | אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ישובו על הכלים: 14 ולאביגיל אשת נבל הגיד נער אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים | מהמדבר לברך את אדנינו ויעט בהם: 15 והאנשים טבים לבו מאד ולא הכלמנו ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה: 16 חומה היו עלינו גם לילה גם יומם כל ימי היותנו עמם רעים הצאן: 17 ועתה דעו וראו מה תעשו כי כלתה הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו והוא בן בליעל מדבר אליו:

העם לילה והנה שאול שכב ישן במעגל וחניתו מעוכה בארץ מראשתו ואבנך והעם שכבים סביבתו: ס⁸ ויאמר אבישׁי אל דוד סגר אלהים היום את אויבך בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו: ויאמר דוד אל אבישׁי אל תשחיתוהו כי מי שלח ידו במשיח יהנה ונקמה: פ¹⁰ ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהנה יגפנו או יומו יבוא ומת או במלחמה יד ונספה: ח¹¹ חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהנה ועתה קח נא את החנית אשר מראשתו ואת צפחת המים ונלכה לנו: ט¹² ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתי שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקוץ כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם: י¹³ ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום ביניהם: יא¹⁴ ויקרא דוד אל העם ואל אבנך בן נר לאמר הלוא תענה אבנך ויען אבנך ויאמר מי אתה קראת אל המלך: ב¹⁵ ויאמר דוד אל אבנך הלוא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדניך: ג¹⁶ לא טוב הדבר הזה אשר עשית חי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח יהוה ועתה | ראה אי חנית המלך ואת צפחת המים אשר מראשתו: ד¹⁷ ויכר שאול את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך: ה¹⁸ ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה בידי רעה: ו¹⁹ ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם יהוה הסיפתך בי ירח מנחה ואם | בני האדם ארוצים הם לפני יהוה כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים: ז²⁰ ועתה אל יפל דמי ארצה מנגד פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחד כאשר ירדף הקרא בהרים: ח²¹ ויאמר שאול חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום הזה הנה הסכלתי ואשנה הרבה מאד: ט²² ויען דוד ויאמר הנה החנית המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחה: י²³ ויהוה ישב לאיש את צדקתו ואת אמנתו אשר נתנה יהוה | היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה: יא²⁴ והנה כאשר גדלה נפשי היום הזה בעיני כן תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל צרה: ב²⁵ ויאמר שאול אל דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל תוכל וילך דוד לדרכו ושאול שב למקומו: פ

27

ויהוה יצא מלך ישראל לבקש את שאול ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד שאול אין לי טוב כי המלט אמלט | אל ארץ פלשתים ונאש דוד ויעבר הוא ושש מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוך מלך גת: ג³ וישב דוד עם אכיש בנת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלית: ד⁴ ויגד לשאול כי ברח דוד גת ולא יוסף עוד לבקשו: ה⁵ ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך: ו⁶ ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכן היתה צקלג למלכו יהודה עד היום הזה: ז⁷ ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים: ח⁸ ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשוירי והגרזי והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים: ט⁹ והכה דוד את הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל אכיש: י¹⁰ ויאמר אכיש אל פשטתם היום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקניזי: יא¹¹ ואיש ואשה לא יחיה דוד להביא גת לאמר פן יגדו עלינו לאמר כה עשה דוד וכה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים: יב¹² ויאמן אכיש בידו לאמר הבאש הבאש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם: פ

28

ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע כי אתי תצא במחנה אתה ואנשיו: ג² ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה תדע

את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראשי אשימך כל הימים: פ³ ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברו ברמה ובעירו ושאול הסיר האבות ואת הידענים מהארץ: ג⁴ ויקבצו פלשתים ויבאו ויחכו בשונם ויקבץ שאול את כל ישראל ויחכו בגלבע: ד⁵ וירא שאול את מחנה פלשתים וילא ויחרד לבו מאד: ה⁶ וישאל שאול ביהוה ולא ענהו והנה גם בחלמות גם באזורים גם בנביאים: ו⁷ ויאמר שאול לעבדיו בקושו דיאשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בען דור: ז⁸ ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסומי נא לי באוב והעלי לי את אשר עשה שאול אשר הכרית את האבות ואת הידעני מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני: ח¹⁰ וישבע לה שאול ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרה עון בדבר הזה: ט¹¹ ותאמר האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלי לי: י¹² ותרא האשה את שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר האשה אל שאול לאמר למה רמיתני ואתה שאול: יא¹³ ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל שאול אלהים ראיתי עלים מן הארץ: יב¹⁴ ויאמר לה מה תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאול כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו: ג¹⁵ ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים | נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלמות ואקרא לך להודיעני מה אעשה: ד¹⁶ ויאמר שמואל ולמה תשאלי ויהוה סר מעליך והי עירך: ה¹⁷ ויעש יהוה לו כאשר דבר בידי ויקרע יהוה את הממלכה מידי ויתנה לרעה לדוד: ו¹⁸ כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אפו בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה: ז¹⁹ ויתן יהוה גם את ישראל עמך ביד פלשתים ומלח אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד פלשתים: ח²⁰ וימהר שאול ויפל מלא קומתו ארצה וירא מאד מדברי שמואל גם כח לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה: ט²¹ ותבוא האשה אל שאול ותרא כי נבהל מאד ותאמר אליו הנה שמעה שפחתך בקולך ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אלי: י²² ועתה שמע נא גם אתה בקול שפחתך ואשמה לפניך פת לחם ואכול ויהי בר כח כי תלך בדרך: יא²³ וימאן ויאמר לא אכל ויפרצו בו עבדיו וגם האשה וישמע ללולם ויקם מהארץ וישב אל המטה: ב²⁴ ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר ותזבחהו ותקח קמח ותלש ותפרו מצות: ג²⁵ ותגש לפני שאול ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא: פ

29

ויקבצו פלשתים את כל מחניהם אפקה וישראל חזים בעין אשר ביזרעאל: ג² וסרנו פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה עם אכיש: ד³ ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלוא זה דוד עבד | שאול מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה: ה⁴ ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקדתו שם ולא ידע עמו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אדניו הלוא בראשי האנשים ההם: ו⁵ הלוא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר הכה שאול באלפיו ודוד ברבתו: ז⁶ ויקרא אכיש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה כי לא מצאתי בר רעה מיום באך אלי עד היום הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה: ח⁷ ועתה שוב וקח בשלום ולא תעשה רע בעיני סרני פלשתים: ט⁸ ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשיתי ומה מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך: י⁹ ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה

וַיֵּצְאוּ לַקְרָאת דָּוִד וַלְקָרַת הָעָם אֲשֶׁר־אֵתוּ וַיִּגֶשׁ דָּוִד אֶת־הָעָם וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם: ס 22 וַיַּעַן כָּל־אִישׁ־רֵעַ וּבְלִיעַל מִהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִלְכוּ עִמּוֹ דָּוִד וַיֹּאמְרוּ יַעַן אֲשֶׁר לֹא־הָלַכְנוּ עִמּוֹ לֹא־נִתַן לָהֶם מִהַשְּׁלַל אֲשֶׁר הִצַּלְנוּ כִּי־אִם־אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בְּנָיו וַיִּנְהָגוּ וַיִּלְכּוּ: ס 23 וַיֹּאמֶר דָּוִד לֹא־תַעַשׂוּ כֵּן אֲחִי אֶת אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לְגִבּוֹ וַיִּשְׁמַר אֹתוֹ וַיִּתֵּן אֶת־הַגְּדוּד הַבָּא עֲלֵינוּ בַיָּדוֹ: ס 24 וּמִי יִשְׁמַע לָכֶם לְדַבֵּר הַזֶּה כִּי כַחֲלֹק | הֵיכָד בַּמְלָחְמָה וְכַחֲלֹק הַיֵּשֶׁב עַל־הַכְּלָיִם יַחְדָּו יַחְלֹקוּ: ס 25 וַיְהִי מִהַיּוֹם הַהוּא וּמַעְלָה וּמִשְׁמָלָה לְחֹק וּלְמַשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: פ 26 וַיָּבֹא דָוִד אֶל־צִקְלָג וַיִּשְׁלַח מִהַשְּׁלַל לְזַקְנֵי יְהוּדָה לְרַעְיָהוּ לְאֹמֶר הִנֵּה לָכֶם בְּרָכָה מִשְׁלַל אֲיָבֵי יְהוָה: ס 27 וְלְאִשָּׁר בְּבֵית־אֵל וְלְאִשָּׁר בְּרֵמֹת־נֶגֶב וְלְאִשָּׁר בַּיַּתֵּר: ס 28 וְלְאִשָּׁר בְּעַרְבֵי וְלְאִשָּׁר בְּשִׁפְמוֹת וְלְאִשָּׁר בְּאַשְׁתֵּמֶעַ: ס 29 וְלְאִשָּׁר בְּכָל־וְלְאִשָּׁר בְּעַרְיָ הַיַּרְחֻמָּאֵלִי וְלְאִשָּׁר בְּעַרְיָ הַקַּיִנִּי: ס 30 וְלְאִשָּׁר בְּחֻרְמָה וְלְאִשָּׁר בְּבוֹר־עַשָׂן וְלְאִשָּׁר בְּעַתְרָה: ס 31 וְלְאִשָּׁר בְּחֻבְרוֹן וְלֹכְל־הַמְקוֹמוֹת אֲשֶׁר־הִתְהַלַּךְ־שָׁם דָּוִד הוּא וְאֲנָשָׁיו: פ

31 וּפְלִשְׁתִּים נִלְחַמִּים בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְסוּ אָנָשִׁי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ חַלְלִים בְּהַר הַגִּלְבָּעַ: ס 2 וַיִּדְבְּקוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־שְׂאוֹל וְאֶת־בְּנָיו וַיִּכּוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־יְהוֹנָתָן וְאֶת־אֲבִינֶדָב וְאֶת־מְלִכִי־שׁוּעַ בְּנֵי שְׂאוֹל: ס 3 וַתִּכְבַּד הַמְּלָחְמָה אֶל־שְׂאוֹל וַיִּמְצְאוּהוּ הַמוֹרִים אָנָשִׁים בַּקֶּשֶׁת וַיַּחֲל מְאֹד מִהַמוֹרִים: ס 4 וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל לְנֹשֵׂא כְלָיו שְׁלֶף חַרְבְּךָ | וְדַקְרָנִי בָּהֶּ פֶן־יִבֹּאוּ הָעֵרְלִים הָאֵלֶּה וְדַקְרָנִי וַהֲתַעַלְלוּ־בִי וְלֹא אָבֹה נֹשֵׂא כְלָיו כִּי מֵת שְׂאוֹל וַיִּפֹּל גַּם־הוּא עַל־חַרְבּוֹ וַיִּפֹּל עָלָיו: ס 5 וַיֵּרָא נֹשֵׂא־כְלָיו כִּי מֵת שְׂאוֹל וַיִּפֹּל גַּם־הוּא עַל־חַרְבּוֹ וַיָּמָת עִמּוֹ: ס 6 וַיָּמָת שְׂאוֹל וַשְּׁלֶשֶׁת בְּנָיו וְנֹשֵׂא כְלָיו גַּם כָּל־אָנָשָׁיו בַּיּוֹם הַהוּא יַחְדָּו: ס 7 וַיֵּרָאוּ אָנָשִׁי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בְּעֵבֶר הָעֲמֶק וְאִשָּׁר | בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן כִּי־נָסוּ אָנָשִׁי יִשְׂרָאֵל וְכִי־מָתוּ שְׂאוֹל וּבְנָיו וַיַּעֲזְבוּ אֶת־הָעַרְיִם וַיִּנְסוּ וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁבּוּ בְּהֵן: ס 8 וַיְהִי מִמְחֶרֶת וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים לִפְשֵׁט אֶת־הַחֲלָלִים וַיִּמְצְאוּ אֶת־שְׂאוֹל וְאֶת־שְׁלֶשֶׁת בְּנָיו נִפְלָיִם בְּהַר הַגִּלְבָּעַ: ס 9 וַיַּכְּרוּהוּ אֶת־רֵאשׁוֹ וַיִּפְּשׁוּהוּ אֶת־כְּלָיו וַיִּשְׁלְחוּהוּ בְּאַרְצָה פְּלִשְׁתִּים סָבִיב לַבָּשָׂר בֵּית עַצְבֵיהֶם וְאֶת־הָעָם: ס 10 וַיִּשְׁמַו אֶת־כְּלָיו בֵּית עַשְׁתָּרוֹת וְאֶת־גֹּיֹתוֹ תָקַעוּ בְּחוֹמַת בֵּית שָׁן: ס 11 וַיִּשְׁמַעוּ אֱלֹהִים וַיִּשְׁבּוּ יְבוֹשֶׁת גִּלְעָד אֶת אֲשֶׁר־עָשׂוּ פְלִשְׁתִּים לְשְׂאוֹל: ס 12 וַיִּקְוָמוּ כָל־אִישׁ חֵיל וַיִּלְכּוּ כָל־הַלְיָלָה וַיִּקְחוּ אֶת־גֹּיֹת שְׂאוֹל וְאֶת־גֹּיֹת עַצְמֵיהֶם וַיִּקְבְּרוּ תַחַת־הָאֵשֶׁל בַּיַּבְשָׁה וַיִּצְמְחוּ שְׂבַעַת יָמִים: פ

בְּעֵינַי כְּמִלְאָךְ אֱלֹהִים אֲךָ שָׂרִי פְלִשְׁתִּים אֲמָרוּ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּנוּ בַּמְּלָחְמָה: ס 10 וְעַתָּה הַשִּׁכְּמָם בְּבִקְרָה וְעַבְדֵי אַדְנִיךָ אֲשֶׁר־בָּאוּ אִתְּךָ וְהַשִּׁכְּמָתֶם בְּבִקְרָה וְאֹרֹךְ לָכֶם וְלָכֹ: ס 11 וַיִּשְׁכְּמָם דָּוִד הוּא וְאֲנָשָׁיו לְלַכַּת בְּבִקְרָה לָשׁוּב אֶל־אַרְצָה פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים עָלוּ יִזְרְעֵאל: ס

30 וַיְהִי בַבָּא דָּוִד וְאֲנָשָׁיו צִקְלָג בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְעַמְלֹקִי פִּשְׁטוֹ אֶל־נֶגֶב וְאֶל־צִקְלָג וַיִּכּוּ אֶת־צִקְלָג וַיִּשְׂרְפוּ אֶתָּה בְּאֵשׁ: ס 2 וַיִּשְׁבּוּ אֶת־הַנְּשִׁיִם אֲשֶׁר־בָּהּ מִקְטָן וְעַד־גְּדוֹל לֹא הָמִיתוּ אִישׁ וַיִּנְהָגוּ וַיִּלְכּוּ לְדַרְכָּם: ס 3 וַיָּבֹא דָוִד וְאֲנָשָׁיו אֶל־הָעִיר וְהִנֵּה שְׂרוּפָה בְּאֵשׁ וְנָשִׁיהֶם וּבָנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם נֹשְׁבוּ: ס 4 וַיִּשְׂא דָוִד וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֶת־קוֹלָם וַיִּכּוּ עַד אֲשֶׁר אִין־בֵּהֶם כַּח לַבְּכוֹת: ס 5 וַשְּׁתֵי נָשִׁי־דָוִד נֹשְׁבוּ אַחֻינְעַם הַיִּזְרְעֵלִית וְאֲבִיגַיִל אִשְׁתְּ נָבָל הַכַּרְמֶלִי: ס 6 וַתַּצַּר לְדָוִד מְאֹד כִּי־אֲמָרוּ הָעָם לְסַקְּלוֹ כִּי־מָרָה נִפְשׁ כָּל־הָעָם אִישׁ עַל־בְּנוֹ וְעַל־בְּנֹתָיו וַיִּתְחַזְּקוּ דָּוִד בִּיהוָה אֱלֹהָיו: ס 7 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִיתִי הַכַּהֵן בֶּן־אַחֻימֶלֶךְ הַגִּישָׁה־נָא לִי הָאֶפֶד וַיִּגֶשׁ אֲבִיתִי אֶת־הָאֶפֶד אֶל־דָּוִד: ס 8 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר אֲרַדְף אַחֵרִי הַגְּדוּד־הַזֶּה הֲאֶשְׁגְּנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ רָדְף כִּי־הַשֶּׁג תִּשְׁגִּי וְהַצֵּל תִּצָּל: ס 9 וַיִּלָּךְ דָּוִד הוּא וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל הַבַּשׂוּר וְהַנּוֹתָרִים עַמְדוֹ: ס 10 וַיִּרְדֹּף דָּוִד הוּא וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ וְעַמְדוֹ מֵאֲתִים אִישׁ אֲשֶׁר פָּגְרוּ מֵעֵבֶר אֶת־נַחַל הַבַּשׂוּר: ס 11 וַיִּמְצְאוּ אִישׁ־מִצְרִי בַשֶּׂדֶה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל־דָּוִד וַיִּתְּנוּ־לוֹ לֶחֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא־יִשְׁקְחוּ מִים: ס 12 וַיִּתְּנוּ־לוֹ פֶּלַח דְּבִלָּה וּשְׁנֵי צִמְקִים וַיֹּאמְרוּ וַתִּשָּׁב רֹחוֹ אֵלָיו כִּי־לֹא־אָכַל לֶחֶם וְלֹא־שָׁתָה מִים שְׁלֹשָׁה יָמִים וְשְׁלֹשָׁה לַיְלֹת: ס 13 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד לְמִי אַתָּה וַאִי מְזַהָ אֶתָּה וַיֹּאמֶר נַעַר מִצְרִי אֲנִי עֶבֶד לְאִישׁ עַמְלֹקִי וַיַּעֲזְבֵנִי אַדְנִי כִּי חַלְיִתִּי הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה: ס 14 אֲנַחְנוּ פְּשֻׁטָנוּ נֶגֶב הַכְּרָתִי וְעַל־אֲשֶׁר לַיהוּדָה וְעַל־נֶגֶב כָּלֶב וְאֶת־צִקְלָג שְׂרַפְנוּ בְּאֵשׁ: ס 15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד הַתּוֹרְדָנִי אֶל־הַגְּדוּד הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַשְּׂבַעָה לִי בְּאֱלֹהִים אִם־תַּמְיִיתָנִי וְאִם־תִּסְגְּרָנִי בְּיַד־אֲדֹנָי וְאֹרְדֶךָ אֶל־הַגְּדוּד הַזֶּה: ס 16 וַיִּרְדְּהוּ וְהִנֵּה נְטָשִׁים עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲכָלִים וְשֹׂתִים וְחַגְגִּים בְּכָל־הַשְּׁלַל הַגְּדוֹל אֲשֶׁר לָקְחוּ מֵאַרְצָה פְּלִשְׁתִּים וּמֵאַרְץ יְהוּדָה: ס 17 וַיַּכְּסוּ דָוִד מִהַנִּשְׂפָּה וְעַד־הָעֵרֶב לְמַחֲרָתָם וְלֹא־נָמַלְט מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם־אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ־נַעַר אֲשֶׁר־רָכְבוּ עַל־הַגְּמָלִים וַיִּנְסוּ: ס 18 וַיַּצֵּל דָּוִד אֶת כָּל־אֲשֶׁר לָקְחוּ עַמְלֹקִי וְאֶת־שְׁתֵּי נְשָׁיו וַיַּצִּיל דָּוִד: ס 19 וְלֹא נֶעְדַר לָהֶם מִן־הַקְּטָן וְעַד־הַגְּדוֹל וְעַד־בְּנֵי־וּבְנוֹת וּמִשְׁלַל וְעַד כָּל־אֲשֶׁר לָקְחוּ לָהֶם הַכָּל הַשִּׁיבוֹ דָּוִד: ס 20 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־כָּל־הַצָּאן וְהַבְּקָרָה נִהְגוּ לַפְּנֵי הַמְּקוֹנָה הַהוּא וַיֹּאמְרוּ זֶה שְׁלַל דָּוִד: ס 21 וַיָּבֹא דָּוִד אֶל־מֵאֲתִים הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פָּגְרוּ | מִלְּכַת | אַחֵרֵי דָוִד וַיִּשְׁיְבוּם בְּנַחַל הַבַּשׂוּר

שמואל ב

1 ויהי אחר מות שאול ודוד שב מהכות את העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים: 2 ויהי | ביזם השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבואו אל דוד ויפל ארצה וישתחו: 3 ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי: 4 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו: 5 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו: 6 ויאמר הנער | המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על חניתו והנה הרקב ובעלי הפרשים הדבקהו: 7 ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני: 8 ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי: 9 ויאמר אלי עמד נא עלי ומתתני כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי בי: 10 ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנר | אשר על ראשו ואצעדה אשר על זרעו ואביאם אל אדני הנה: 11 ויחזק דוד בבגדו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו: 12 ויספדו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב: 13 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי: 14 ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את משיח יהוה: 15 ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע בו וכהו וימת: 16 ויאמר אליו דוד דמיוך על ראשך כי פיך ענה בר לאמר אנכי מתתי את משיח יהוה: 17 ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו: 18 ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר: 19 הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים: 20 אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצת אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה בנות הערלים: 21 הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן: 22 מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם: 23 שאול ויהונתן הנאהבים והנעמם בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו: 24 בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם שני עם עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן: 25 איך נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן על במותיך חלל: 26 צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים: 27 איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה: פ

2 ויהי אחר כך וישאל דוד ביהוה | לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה: 2 ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: 3 ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון: 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי גיבש גלעד אשר קברו את שאול: 5 וישלח דוד מלאכים אל אנשי גיבש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם חסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו: 6 ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: 7 ועתה | תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה למלך עליהם: פ 8 ואבנר בן נר שר צבא

אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעברו מחנים: 9 וימלכוהו אל הגלעד ואל האשור ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן ועל ישראל כלה: פ 10 בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל ושתים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד: 11 ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים: ס 12 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאול ממחנים גבעונה: 13 ויואב בן צרויה ועבדי דוד וצאו ויפגשו על ברכת גבעון ויחדו וישבו אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה: 14 ויאמר אבנר אל יואב ויקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב ויקומו: 15 ויקומו ויעברו במספר שנים עשר לבנימן ולאיש בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי דוד: 16 ויחזקו איש | בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו ויחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון: 17 ותהי המלחמה קשה עד מאד ביזם ההוא ויגרא אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד: 18 ויהיו שם שלשה בני צרויה ויואב ואישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה: 19 וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל השמאל מאחרי אבנר: 20 ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי: 21 ויאמר לו אבנר נטה לך על ימינך או על שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחוריו: 22 ויסף עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור לך מאחרי למה אכזה ארצה ואיר אשא פני אל יואב אחי: 23 וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחוריו ויפל שם וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדו: 24 וירדפו יואב ואישי אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד גבעת אמה אשר על פני גיח דרך מדבר גבעון: 25 ויתקבצו בני בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת: 26 ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הלצח תאכל חרב הלא ידעתה כי מרה תהיה באחרונה ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם: 27 ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו: 28 ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם: 29 ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה והוא ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו מחנים: 30 ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשה אל: 31 ועבדי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר שלש מאות וששים איש מתו: 32 וישאו את עשהאל ויקברהו ויקברו אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה ויאוּב ואנשיו ויאוּר להם בחברון:

3 ותהי המלחמה ארצה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך ויחזק ובית שאול הלכים ודלים: ס 2 וילדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלית: 3 ומשנהו כלב לאביגיל אשת נבל הכרמלי והשלישי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור: 4 והרביעי אדניה בן חגית והחמישי שפטיה בן אביטל: 5 והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון: פ 6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול: 7 ולשאול פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבנר מדוע באתה אל פילגש אבי: 8 ויחר לאבנר מאד על דברי

1 ויהי אחר מות שאול ודוד שב מהכות את העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים: 2 ויהי | ביזם השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבואו אל דוד ויפל ארצה וישתחו: 3 ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי: 4 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו: 5 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו: 6 ויאמר הנער | המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על חניתו והנה הרקב ובעלי הפרשים הדבקהו: 7 ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני: 8 ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי: 9 ויאמר אלי עמד נא עלי ומתתני כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי בי: 10 ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנר | אשר על ראשו ואצעדה אשר על זרעו ואביאם אל אדני הנה: 11 ויחזק דוד בבגדו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו: 12 ויספדו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב: 13 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי: 14 ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את משיח יהוה: 15 ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע בו וכהו וימת: 16 ויאמר אליו דוד דמיוך על ראשך כי פיך ענה בר לאמר אנכי מתתי את משיח יהוה: 17 ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו: 18 ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר: 19 הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים: 20 אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצת אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה בנות הערלים: 21 הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן: 22 מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם: 23 שאול ויהונתן הנאהבים והנעמם בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו: 24 בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם שני עם עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן: 25 איך נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן על במותיך חלל: 26 צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים: 27 איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה: פ

2 ויהי אחר כך וישאל דוד ביהוה | לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה: 2 ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: 3 ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון: 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי גיבש גלעד אשר קברו את שאול: 5 וישלח דוד מלאכים אל אנשי גיבש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם חסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו: 6 ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: 7 ועתה | תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה למלך עליהם: פ 8 ואבנר בן נר שר צבא

תחשב על- בנימין: 3 ויברחו הבארתיים גתמה יהויה- שם גרים עד היום הזה: ס 4 וליהונתן בן- שאול בן נכה רגלים בן- חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מירעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנסו ויפל ויפסח ושמו מפיבשת: 5 וילכו בני- רמון הבארתי רכב ובעגה ויבאו כחם היום אל- בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהררים: 6 והנה באו עד- תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל- החמש ורכב ובעגה אחיו נמלטו: 7 ויבאו הבית והוא שכב על- מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את- ראשו ויקחו את- ראשו וילכו דרך הערבה כל- הלילה: 8 ויבאו את- ראש איש- בשת אל- דוד חברון ויאמרו אל- המלך הנה- ראש איש- בשת בן- שאול איבך אשר בקש את- נפשך ויתן והוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו: ס 9 ויען דוד את- רכב | ואת- בעגה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חי- יהוה אשר- פדה את- נפשי מכל- צרה: 10 כי המגיד לי לאמר הנה- מת שאול והוא- היה כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרנהו בצקלג אשר לתתי לו בשרה: 11 אף כי- אנשים רשעים הרגו את- איש- צדיק בביתו על- משכבו ועמה הלא אבקש את- דמו מידכם ובערתי אתכם מן- הארץ: 12 ויצא דוד את- הנערים ויהרגום ויקצצו את- ידיהם ואת- רגליהם ויתלו על- הברכה בחברון ואת ראש איש- בשת לקחו ויקברו בקבר- אבנר בחברון: פ

5 ויבאו כל- שבטי ישראל אל- דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך וברוך אנחנו: 2 גם אתמול גם- שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה הייתה מוציא והמבי את- ישראל ויאמר והוה לך אתה תרעה את- עמי את- ישראל ואתה תהיה לנגיד על- ישראל: 3 ויבאו כל- זקני ישראל אל- המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את- דוד למלך על- ישראל: 4 פ 5 בן- שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: 5 בחברון מלך על- יהודה שבע שנים וששה חדשים וברושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל- ישראל ויהודה: 6 וילך המלך ואנשיו וירושלם אל- היבסי וישב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא- תבוא הנה כי אם- הסורך העורים והפסחים לאמר לא- יבוא דוד הנה: 7 וילכך דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: 8 ויאמר דוד ביום ההוא כל- מכה יבסי ויגע בצנור ואת- הפסחים ואת- העורים שגאו נפש דוד על- כן יאמרו עיר ופסח לא יבוא אל- הבית: 9 וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן- המלוא ובייתה: 10 וילך דוד הלך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו: פ 11 וישלח חירם מלך- צר מלאכים אל- דוד ועצו ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קור ויבנו- בית לדוד: 12 וידע דוד כי- הכינו יהוה למלך על- ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל: ס 13 ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויגדו עוד לדוד בנים ובנות: 14 ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמעון ושושן ונתן ושלמה: 15 ויבחר ואלישע ונפגי ויפיע: 16 ואלישמע ואלידע ואלילט: פ 17 וישמעו פלשתים כי- משחו את- דוד למלך על- ישראל ויעלו כל- פלשתים לבקש את- דוד וישמע דוד וירד אל- המצודה: 18 ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים: 19 וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל- פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה אל- דוד עלה כי- נתן אתן את- הפלשתים בידיך: 20 ויבא דוד בבעל- פרצים ויכס שם דוד ויאמר פרץ יהוה את- איבי לפני כפרץ מים על- כן קרא שם- המקום ההוא בעל פרצים: 21 ויעזבו שם את- עצביהם וישאם דוד ואנשיו: פ 22 ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: 23 וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל- אחריהם ובאת להם ממול בכאים: 24 ויהי בשמעך את- קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ פי אזי יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: 25 ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את- פלשתים מנבע עד- באך גור: פ

איש- בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה- חסד עם- בית | שאול איבך אל- אחיו ואל- מרעהו ולא המציתך ביד- דוד ותפקד עלי עון האשה היום: 9 כה- יעשה אלהים לאבנר וכה יסוף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי- כן אעשה לו: 10 להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים את- כסא דוד על- ישראל ועל- יהודה מן- ועד- באר שבע: 11 ולא יכל עוד להשיב את- אבנר דבר מיראתו אתו: ס 12 וישלח אבנר מלאכים | אל- דוד תחתו לאמר למי- ארץ לאמר כרתה בריתך אתי והנה ידי עמך להסב אליך את- כל- ישראל: 13 ויאמר טוב אני אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא- תראה את- פני כי | אם- לפני הביאך את מיכל בת- שאול בבאך לראות את- פני: ס 14 וישלח דוד מלאכים אל- איש- בשת בן- שאול לאמר תנה את- אשתי את- מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים: 15 וישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן- לוש: 16 וילך אתה אישה הלך וכה אחריה עד- בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב: 17 ודבר- אבנר היה עם- זקני ישראל לאמר גם- תמול גם- שלשם הייתם מבקשים את- דוד למלך עליכם: 18 ועתה עשו כי יהוה אמר אל- דוד לאמר ביד | דוד עבדי הושע את- עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל- איביהם: 19 וידבר גם- אבנר באזני בנימין וילך גם- אבנר לדבר באזני דוד בחברון את כל- אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל- בית בנימין: 20 ויבא אבנר אל- דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר- אתו משתה: 21 ויאמר אבנר אל- דוד אקומה | ואלכה ואקבצה אל- אדני המלך את- כל- ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאנה נפשך וישלח דוד את- אבנר וילך בשלום: 22 והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם- דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום: 23 ויואב וכל- הצבא אשר- אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא- אבנר בן- נר אל- המלך וישלחוהו וילך בשלום: 24 ויבא ויאב אל- המלך ויאמר מה עשיתה הנה- בא אבנר אליך למה- זה שלחתו וילך הלך: 25 וידעת את- אבנר בן- נר כי לפתתך בא ולדעת את- מוצאך ואת- מבוך ולדעת את כל- אשר אתה עשה: 26 ויצא ויאב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע: 27 וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל- תוך השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת בדם עשה- אל אחיו: 28 וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעם יהוה עד- עולם מדמי אבנר בן- נר: 29 יחלו על- ראש יואב ואל כל- בית אביו ואל- יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב וחסר- לחם: 30 ויואב ואביו אחיו בגבעון במלחמה: פ 31 ויאמר דוד אל יואב ואל כל- העם אשר- אתו קרעו בגדיכם וחרו שקים וספדו לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה: 32 ויקברו את- אבנר בחברון וישא המלך את- קולו ויבך אל- קבר אבנר ויבכו כל- העם: פ 33 ויקנן המלך אל- אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר: 34 ירך לא- אסרות ורגליך לא- לנחשתים הגשו כנפול לפני בני- עולה נפלת ויספו כל- העם לבכות עליו: 35 ויבא כל- העם להברות את- דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יסוף כי אם- לפני בוא- השמש אטעם- לחם או כל- מאומה: 36 וכל- העם הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל- העם טוב: 37 וידעו כל- העם וכל- ישראל ביום ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את- אבנר בן- נר: פ 38 ויאמר המלך אל- עבדיו הלא תדעו כי- שר וגדול נפל היום הזה בישראל: 39 ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו: פ

4 וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל- ישראל נבהלו: 2 וישני אנשים שרי- גדודים היו בן- שאול שם האחד בעגה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימין כי גם בארות

יהיה לי לבן אשר בהעלותו והכחתו בשבט אנשים ובנגעו בני אדם: 15 וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתו מעם שאול אשר הסרתו מלפניך: 16 ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם: 17 ככל הדברים האלה וכל החיזון הזה כן דבר נתן אל דוד: 18 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד הלום: 19 ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה: 20 ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה: 21 בעבור דברך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך: 22 על כן גדלת אדני יהוה כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו: 23 ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשותו לכם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו: 24 ותכונן לך את עמך ישראל | לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: 25 ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקים עד עולם ועשה כאשר דברת: 26 ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך: 27 כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את און עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפפל אליך את התפלה הזאת: 28 ועתה | אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת: 29 ועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך וברך בית עבדך לעולם: פ

8 והי אחרי כן ויה דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את מתת האמה מיד פלשתים: 2 ויה את מואב וימדדם בחבל השכב אותם ארצה וימדד שני חבלים להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה: 3 ויה דוד את הדדעור בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר: 4 וילד דוד ממנו אלף ושבט מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרקב ויתר ממנו מאה רכב: 5 ויתבא ארם דמשק לעזר להדדעור מלך צובה ויה דוד בארם עשרים ושנים אלף איש: 6 וישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה וישע יהוה את דוד בכל אשר הלך: 7 ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עבדי הדדעור ויביאם ירושלם: 8 ומבטח ומברתי ערי הדדעור לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד: 9 וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדדעור: 10 וישלח תעי את יורם בן אל המלך דוד לשאל לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעור ויכהו כי איש מלחמות תעי היה הדדעור ובידו היו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת: 11 גם אתם הקדושים המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדושים מכל הגוים אשר כבש: 12 מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעור בן רחב מלך צובה: 13 ויעש דוד שם בשבו מהכותו את ארם בגיא מלח שמונה עשר אלף: 14 וישם באדום נצבים בכל אדום שם נצבים והי כל אדום עבדים לדוד וישע יהוה את דוד בכל אשר הלך: 15 וימלך דוד על כל ישראל והי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו: 16 ויואב בן צרויה על הצבא והיושפט בן אחיז מזכיר: 17 וצדוק בן אחיטוב ואחיה מלך בן אביתר כהנים ושריה סופר: 18 ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו: פ

9 ויאמר דוד הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן: 2 ולבית שאול עבד ושמן ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר עבדך: 3 ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים: 4 ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן

6 ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף: 2 ויקם וילך דוד וכל העם אשר איתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו: 3 ויכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישארו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה: 4 וישארו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון: 5 ודוד | וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים: 6 ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא אל ארון האלהים ויאחו בו כי שמטו הבקר: 7 ויחר אף יהוה בעזה ויכהו שם האלהים על השל וימת שם עם ארון האלהים: 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה: 9 ויה דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איה ויבא אלי ארון יהוה: 10 ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדום הגתי: 11 וישב ארון יהוה בית עבד אדום הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדום ואת כל ביתו: 12 ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדום ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ועל את ארון האלהים מבית עבד אדום עיר דוד בשמחה: 13 והי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא: 14 ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד: 15 ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר: 16 והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקה | בעד החלון ותרא את המלך דוד מפוז ומכרכר לפני יהוה ותבך לו בלבה: 17 ויבאו את ארון יהוה ויצגו אותו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ועל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: 18 ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות: 19 ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אלת ואשפר אחד ואששה אחת וילך כל העם איש לביתו: 20 וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: 21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאיבך ומכל ביתו לצות אתי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה: 22 ונקלתי עוד מזאת והיית שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: 23 ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה: פ

7 והי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל אויבו: 2 ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי וישב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: 3 ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לה עשה כי יהוה עמך: 4 והי בלילה ההוא והי דבר יהוה אל נתן לאמר: 5 לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבת: 6 כי לא ישבתי בבית למיזם העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: 7 בכל אשר התהלכת בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צייתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בנייתם לי בית ארזים: 8 ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן הנהר מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל: 9 ואהיה עמך בכל אשר תלכת ואכרתה את כל איבך מפניך ועשית לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: 10 ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירע עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה: 11 ולמן היום אשר צייתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איבך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה: 12 כי | ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימת את זרעך אחריך אשר יצא ממעריך והכינתי את ממלכתו: 13 הוא יבנה בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו עד עולם: 14 אני אהיה לו לאב והוא

עמיאל בלו דבר: 5 וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכר בן-
 עמיאל מלו דבר: 6 ויבא מפיבשת בן-יהונתן בן-שאויל אל-דוד
 ויפל על-פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך: 7
 ויאמר לו דוד אל-תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן
 אביך והשבתי לך את-כל-שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על-
 שלחני תמיד: 8 וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל-הכלב המת
 אשר כמוני: 9 ויקרא המלך אל-ציבא נער שאול ויאמר אליו כל
 אשר היה לשאול ולכל-ביתו נתתי לבן-אדניך: 10 ועבדת לו את-
 האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן-אדניך לחם ואכלו
 ומפיבשת בן-אדניך יאכל תמיד לחם על-שלחני ולציבא חמשה
 עשר בנים ועשרים עבדים: 11 ויאמר ציבא אל-המלך ככל אשר
 יצוה אדני המלך את-עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל-על-
 שלחני כאחד מבני המלך: 12 ולמפיבשת בן-קטן ושמו מיכא וכל
 מושב בית-ציבא עבדים למפיבשת: 13 ומפיבשת ישב בירושלם כי
 על-שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו: פ

10 והיה אחרי-כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו:
 2 ויאמר דוד אעשה-חסד | עם-חנון בן-נחש כאשר
 עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד-עבדיו אל-אביו ויבאו
 עבדי דוד ארץ בני עמון: 3 ויאמרו שרי-בני-עמון אל-חנון אדנייהם
 המכבד דוד את-אביך בעיניך כי-שלח לך מנחמים הלאו בעבור
 חקור את-העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את-עבדיו אליך: 4
 ויקח חנון את-עבדי דוד ויגלח את-חצי-זקנם ויכרת את-מדויהם
 בחצי-עד שתותיהם וישלחם: 5 ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי-היו
 האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבנו בירחו עד-יצמח זקנכם
 ושבתם: 6 ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני-עמון וישכרו
 את-ארם בית-רחוב ואת-ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת-מלך
 מעכה אלף איש ואיש טוב שנים-עשר אלף איש: 7 וישמע דוד
 וישלח את-יואב ואת-כל-הצבא הגברים: 8 ויצאו בני עמון ויערכו
 מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש-טוב ומעכה לבדם
 בשדה: 9 וירא יואב כי-היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור
 ויבחר מכל בחורי בישראל ויערך לקראת ארם: 10 ואת יתר העם
 נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון: 11 ויאמר אם-תחזק
 ארם ממני והיתה לי לישועה ואם-בני עמון יחזקו ממך והלכתי
 להושיע לך: 12 חזק ונתחזק בעד-עמנו ובעד-ערי אלהינו והנה
 יעשה הטוב בעיניו: 13 ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם
 וינסו מפניו: 14 ובני עמון ראו כי-נס ארם וינסו מפני אבשי ויבאו
 העיר וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם: 15 וירא ארם כי נגף
 לפני ישראל ויאספו יחד: 16 וישלח הודעור ויצא את-ארם אשר
 מעבר הנהר ויבאו חילים ושובג שר-צבא הודעור לפנייהם: 17 ויגד
 לדוד ס ויאספו את-כל-ישראל ויעבר את-הירדן ויבא חלאמה
 ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו: 18 וינס ארם מפני ישראל
 ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובג
 שר-צבא הכה וימת שם: 19 ויראו כל-המלכים עבדי הודעור כי
 נגפו לפני ישראל וישלמו את-ישראל ויעבדו ויראו ארם להושיע
 עוד את-בני עמון: פ

דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא
 אחריו משאת המלך: 9 וישכב אוריה פתח בית המלך את-כל-
 עבדי אדניו ולא ירד אל-ביתו: 10 ויגדו לדוד לאמר לא-ירד אוריה
 אל-ביתו ויאמר דוד אל-אוריה הלא מדרך אתה בא מדוע לא-
 ירדת אל-ביתך: 11 ויאמר אוריה אל-דוד הארון וישראל ויהודה
 ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על-פני השדה חנים ואני
 אבוא אל-ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם-אשתי חן נפשך
 אם-אעשה את-הדבר הזה: 12 ויאמר דוד אל-אוריה שב בזה גם-
 היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת: 13
 ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרו ויצא בערב לשכב במשכבו
 עם-עבדי אדניו ואל-ביתו לא ירד: 14 ויהי בבקר ויכתב דוד ספר
 אל-יואב וישלח ביד אוריה: 15 ויכתב בספר לאמר הבו את-אוריה
 אל-מול-פני המלחמה החזקה ושבתם מאחרי ונכה ומת: ס 16
 והיה בשמור יואב אל-העיר ויתן את-אוריה אל-המקום אשר ידע
 כי אנשי-חיל שם: 17 ויצאו אנשי העיר וילחמו את-יואב ויפל מן-
 העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי: 18 וישלח יואב ויגד לדוד
 את-כל-דברי המלחמה: 19 ויצו את-המלאך לאמר ככלותך את
 כל-דברי המלחמה לדבר אל-המלך: 20 והיה אם-תעלה חמת
 המלך ואמר לך מדוע נגשתם אל-העיר להלחם הלאו ידעתם את
 אשר-יה מעל החומה: 21 מי-הכה את-אבימלך בן-ירבשת
 הלאו-אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה
 נגשתם אל-החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת: 22 וילך
 המלאך ויבא ויגד לדוד את-כל-אשר שלחו יואב: 23 ויאמר המלאך
 אל-דוד כי-גברו עלינו האנשים ויצאו אליו השדה ונהיה עליהם
 עד-פתח השער: 24 ויראו המוראים אל-עבדך מעל החומה
 וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת: ס 25 ויאמר דוד
 אל-המלאך כה-תאמר אל-יואב אל-ירע בעיניך את-הדבר הזה
 כי-כזה וכה תאכל החרב החזק מלחמתך אל-העיר והרסה
 וחזקהו: 26 ותשמע אשת אוריה כי-מת אוריה אישה ותספד על-
 בעלה: 27 ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל-ביתו ותהי לו
 לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר-עשה דוד בעיני יהוה: פ

12 וישלח יהוה את-נתן אל-דוד ויבא אליו ויאמר לו שני
 אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: 2 לעשיר
 היה צאן ובקר הרבה מאד: 3 ולראש אין-כל כי אם-כבשה אחת
 קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם-בניו יחדו מפתו תאכל
 ומפסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת: 4 ויבא הלך לראש
 העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקר ללעשות לארץ הבא לו ויקח
 את-כבשת האיש הראש ויעשה לראש הבא אליו: 5 ויחר-אף דוד
 באיש מאד ויאמר אל-נתן חי-יהוה כי בן-מות האיש העשה זאת:
 6 ואת-הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את-הדבר הזה
 ועל אשר לא-חמל: 7 ויאמר נתן אל-דוד אתה האיש כה-אמר
 יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על-ישראל ואנכי הצלתיך
 מיד שאול: 8 ואתנה לך את-בית אדניך ואת-נשי אדניך בחיקך
 ואתנה לך את-בית ישראל ויהודה ואם-מעט ואספה לך כהנה
 וכהנה: 9 מדוע בזית | את-דבר יהוה לעשות הרע בעיני את
 אוריה החתי הכית בחרב ואת-אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת
 בחרב בני עמון: 10 ועתה לא-תסור חרב מביתך עד-עולם עקב
 כי בזתני ותקח את-אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: ס 11 כה
 | אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את-נשיך
 לעיניך ונתתי לרעך ושכב עם-נשיך לעיני השמש הזאת: 12 כי
 אתה עשית בסתר ואני אעשה את-הדבר הזה נגד כל-ישראל ונגד
 השמש: ס 13 ויאמר דוד אל-נתן חטאתי ליהוה ס ויאמר נתן אל-
 דוד גם-יהוה העביר חטאתך לא תמות: 14 אפס כי-נאץ נאצת
 את-איבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות ימות: 15 וילך נתן
 אל-ביתו ויגף יהוה את-הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויאנש:
 16 ויבקש דוד את-האילים בעד הנער ויגם דוד צום ובא ולן ושכב

11 והי לתשובת השנה לעת | צאת המלאכים וישלח דוד
 את-יואב ואת-עבדיו עמו ואת-כל-ישראל וישחיתו את-
 בני עמון ויצרו על-רבה ודוד יושב בירושלם: ס 2 והי | לעת
 הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על-גג בית-המלך וירא אשה
 רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: 3 וישלח דוד וידרש
 לאשה ויאמר הלאו-זאת בת-שבע בת-אליעם אשת אוריה החתי:
 4 וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא
 מתקדשת מטמאתה ותשב אל-ביתה: 5 ותהר האשה ותשלח
 ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי: 6 וישלח דוד אל-יואב שלח אלי את-
 אוריה החתי וישלח יואב את-אוריה אל-דוד: 7 ויבא אוריה אליו
 וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה: 8 ויאמר

ארצה: 17 ויקמו וקני ביתו עליו להקיומו מן הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם: 18 והיה ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדו דוד להגיד לו | פי- מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה: 19 וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת: 20 ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסקר ויחלף שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישמו לו לחם ויאכל: 21 ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשית בעבור הילד חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם: 22 ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואכפה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה וחי הילד: 23 ועתה | מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא ישוב אלי: 24 וינתחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו: 25 וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו וידיקה בעבור יהוה: פ 26 וילחם ויאב ברבת בני עמון וילכד את עיר המלוכה: 27 וישלח ויאב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי את עיר המים: 28 ועתה אסף את יתר העם וחנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה: 29 ויאסף דוד את כל העם וילך רבמה וילחם בה וילכדה: 30 ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ויאבן ויקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: 31 ואת העם אשר בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגזרות הברזל והעביר אותם במלך וכן ועשה לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם וירושלם: פ

13

ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד: 2 ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה: 3 ולאמנון רע וישמו וינדב בן שמעה אחי דוד וינדב איש חכם מאד: 4 ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר הלא תגיד לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות אבשלם אחי אני אהב: 5 ויאמר לו והונדב שכב על משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה: 6 וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראתו ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה: 7 וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכי נא בית אמנון אחיך ועשי לו הבריה: 8 ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלבב לעיני ותבשל את הלבבות: 9 ותקח את המישרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי וצאו כל איש מעליו: 10 ויאמר אמנון אל תמר הביאי הבריה החדר ואברה מינה ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה: 11 ותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי: 12 ותאמר לו אל אחי אל תענני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת: 13 ואני אנה אוליה את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך: 14 ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה: 15 וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי לכי: 16 ותאמר לו אל אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה: 17 ויקרא את נערו משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה: 18 ועליה כנתנת פסים כי כן תלבשן בנות המלך הבתולות מעילים ויצא אותה משרתו החיוץ ונעל הדלת אחריה: 19 ותקח תמר אפר על ראשה וכתנתת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה ותלך הלך ויעקה: 20 ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינון אחיך הנה עמך ועתה אחותי החרושי אחיך הוא אל תשיתי את לבך לדבר הנה ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה: 21 והמלך

דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד: 22 ולא דבר אבשלום עם אמנון למרע ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את תמר אחתו: פ 23 והיה לשנתים ימים ויהיו גזים לאבשלום בבעל חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך: 24 ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזים לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך: 25 ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ בו ולא אבה ללכת ויברכהו: 26 ויאמר אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך: 27 ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני המלך: פ 28 ויצא אבשלום את נערו לאמר ראו נא כטוב לב אמנון ביני ואמרתיו אליכם הכו את אמנון והמתם אתו אל תיראו הלא כי אנכי צייתי אתכם חזקו והיו לבני חיל: 29 ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו | כל בני המלך וירכבו איש על פרדו וינסו: 30 והיה המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד: פ 31 ויקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים קרעו בגדים: פ 32 ויען וינדב | בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני את כל הנערים בני המלך המיתו כי אמנון לבדו מת כי על פי אבשלום היתה שומה מיום ענתו את תמר אחתו: 33 ועתה אל ישם אדני המלך אל לבו דבר לאמר כל בני המלך מתו כי אם אמנון לבדו מת: פ 34 ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב הלכים מדרך אחריו מצד ההר: 35 ויאמר וינדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה: 36 והיה | ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול מאד: 37 ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים: 38 ואבשלום ברח וילך גשור והיה שם שלש שנים: 39 ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נתחם על אמנון כי מת: פ

14

וידע ויאב בן צריה כי לב המלך על אבשלום: 2 וישלח ויאב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת: 3 ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם ויאב את הדברים בפיה: 4 ותאמר האשה התקועית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושעה המלך: פ 5 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת אישי: 6 ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו האחד את האחד וימת אתו: 7 והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני | את מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את היוגרש וכבו את גחלת אשר נשארה לבלתי שום לאישי שם ושארית על פני האדמה: פ 8 ויאמר המלך אל האשה לכי לביתך ואני אציה עליך: 9 ותאמר האשה התקועית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי: פ 10 ויאמר המלך המדבר אליו והבאתו אלי ולא יסיף עוד לגעת בך: 11 ותאמר וזכר נא המלך את יהוה אלהיך מהרביית גאל הדם לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנה ארצה: 12 ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר דברי: פ 13 ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו: 14 כי מות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח: 15 ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו: 16 כי ישמע המלך להציל את אמתו מכף האיש להשמיד אתו ואת בני אחד מנחלת אלהים: 17 ותאמר שפחתך יהיה נא דבר אדני

המלך וכל העם ברגליו ויעמדו בית המרחק: 18 וכל עבדיו עברים על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל הגתים שש מאות איש אשר באו ברגלו מגת עברים על פני המלך: 19 ויאמר המלך אל אתי הגתים למה תלך גם אתה אתנו שוב ושב עם המלך כי נכתי אתה וגם גלה אתה למקומך: 20 תמוול | בואך והיום אנוער עמנו ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשב את אחיך עמך חסד ואמת: 21 וען אתי את המלך ויאמר חיי יהוה וחי אדני המלך כי אם במקום אשר יהיה שם | אדני המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך: 22 ויאמר דוד אל אתי לך ועבר ועבר אתי הגתים וכל אנשיו וכל הטף אשר אתו: 23 וכל הארץ בוכים קול גדול וכל העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל העם עברים על פני דרך את המדבר: 24 והנה גם צדוק וכל הלויים אתו נשאים את ארון ברית האלהים ויצקו את ארון האלהים ועל אביתר עד תם כל העם לעבור מן העיר: 25 ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האלהים העיר אם אמצא חן בעיני יהוה והשבני והראני אתו ואת נהו: 26 ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה לך כאשר טוב בעיניו: 27 ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחימעץ בנך ויהונתן בן אביתר שני בניכם אתכם: 28 ראו אנכי מתמהמה בעברות המדבר עד בוא דבר מעמכם להגיד לי: 29 ושם צדוק ואביתר את ארון האלהים וירושלם וישבו שם: 30 ודוד עלה במעלה הזיתים עלה | ובוכה וראש לו חפוי והוא הלך יחף וכל העם אשר אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה: 31 ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד סכל נא את עצת אחיתפל יהוה: 32 ויהי דוד בא עד הראש אשר ושתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארזי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו: 33 ויאמר לו דוד אם עברת אתי והיית עלי למשא: 34 ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל: 35 והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל הדבר אשר תשמע מבית המלך תגיד לצדוק ולאביתר הכהנים: 36 הנה שם עמם שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר תשמעו: 37 ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלם יבא וירושלם:

16

ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפי בשת לקראתו וצמד חמורים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין: 2 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרפך ולהלחם והקיץ לאכול הנערים והיין לשתות היער במדבר: 3 ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי: 4 ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפי בשת ויאמר ציבא השתחויתי אמצא חן בעיניך אדני המלך: 5 וצא המלך דוד עד בחורים והנה משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן גרא יצא וצא ומקלל: 6 ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימינו ומשמאלו: 7 וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל: 8 השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה: 9 ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך אעברה נא ואסירה את ראשו: 10 ויאמר המלך מה לי ולכם בני צרויה כי יקלל וכי יהוה אמר לוקלל את דוד ומי יאמר מדוע עשיתה כן: 11 ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימני הנחו לו ויקלל כי אמר לו יהוה: 12 אולי יראה יהוה בעוני והשיב יהוה ליטובה תחת קולתו היום הזה: 13 וילך דוד ואנשיו בדרך ס ושמעיה הלך בצלע ההר לעמתו הלוח ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר: 14 ויבא המלך

המלך למנוחה כי | כמלאך האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך: 18 ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדני המלך: 19 ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר חיי נפשי אדני המלך אם אש | להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה: 20 לבעבור סבב את פני הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את כל אשר בארץ: 21 ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה ואת השב את הנער את אבשלום: 22 ויפל יואב אל פניו ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר עשה המלך את דבר עבדו: 23 ויקם יואב וילך גשורה ויבא את אבשלום וירושלם: 24 ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה: 25 וכאבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל להלל מאד מכך רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום: 26 ובגלחו את ראשו והיה מקץ ימים | לימים אשר ילח כי כבד עליו ונלחו וישקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך: 27 ויילדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא הייתה אשה יפת מראה: 28 וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך לא ראה: 29 וישלח אבשלום אל יואב לשלח אתו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: 30 ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שערים לכו והוצתיה באש ויצתו עבדי אבשלום את החלקה באש: 31 ויקם יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את החלקה אשר לי באש: 32 ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך | לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה באתי מגשור טוב לי עד אני שם ועתה אראה פני המלך ואם יש בי עון והמתני: 33 ויבא יואב אל המלך ויגיד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום: 15

15

ויהי מאחרי כן ועש לו אבשלום מרכבה וססים וחמשים איש רצים לפניו: 2 והשכים אבשלום ועמד על יד דרך השער והיה כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר מאתך שבטי ישראל עבדך: 3 ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכחים ושמע איך דך מאת המלך: 4 ויאמר אבשלום מי ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו: 5 והיה בקרב איש להשתחות לו וישלח את ידו והחזיק לו ונשק לו: 6 ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל: 7 פ והי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון: 8 כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם ישוב וישובי יהוה וירושלם ועבדתי את יהוה: 9 ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה: 10 וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השפך ואמרתם מלך אבשלום בחברון: 11 ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר: 12 וישלח אבשלום את אחיתפל הגילי ויעץ דוד מעירו מגלה בזבחן את הזבחים והי הקשר אמץ והעם הולך ורב את אבשלום: 13 ויבא המגיד אל דוד לאמר יהיה לב איש ישראל אחרי אבשלום: 14 ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלם קמו ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פן ימהר והשגנו והדיח עלינו את הרעה והכה העיר לפי חרב: 15 ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדך: 16 ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הבית: 17 ויצא

וְכָל־הַעַם אֲשֶׁר־אֵתוּ עִיפִים וַיִּנְפֹּשׂ שָׁם: 15 וְאַבְשָׁלוֹם וְכָל־הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלַם וְאַחִיתֹפֵל אֵתוֹ: 16 וְיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא חוּשֵׁי הָאֲרָכָי רָעָה דָּוִד אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם יְחִי הַמֶּלֶךְ יְחִי הַמֶּלֶךְ: 17 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־חוּשֵׁי זֶה חִסְדְּךָ אֶת־רַעַךְ לָמָּה לֹא־הִלַּכְתָּ אֶת־רַעַךְ: 18 וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם לֹא כִּי אֲשֶׁר בַּחֵר יְהוָה וְהָעַם הַזֶּה וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל לֹא אֱהִיָּה וְאַתָּה אֲשֶׁב: 19 וְהַשְׂבִּית לְמִי אֲנִי אֶעֱבֹד הַלּוֹא לִפְנֵי בְנִי כַּאֲשֶׁר עֲבַדְתָּי לִפְנֵי אַבִּיךָ כִּן אֱהִיָּה לִפְנֵיךָ: 20 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־אַחִיתֹפֵל הֲבוּ לְכֶם עֵצָה מָה־נַּעֲשֶׂה: 21 וַיֹּאמֶר אַחִיתֹפֵל אֶל־אַבְשָׁלוֹם בּוֹא אֶל־פִּלְגֶשֶׁי אַבִּיךָ אֲשֶׁר הָיָה לְשֹׁמֵר הַבַּיִת וְשָׁמַע כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִבְאַשְׁתָּ אֶת־אַבִּיךָ וְחִזְקוּ יַד־כָּל־אִשְׂרָאֵל: 22 וַיֹּטוּ לְאַבְשָׁלוֹם הָאֱהָל עַל־הַגֶּזַע וַבָּא אַבְשָׁלוֹם אֶל־פִּלְגֶשֶׁי אֲבִיו לַעֲבֹד כָּל־יִשְׂרָאֵל: 23 וַעֲצָתָ אַחִיתֹפֵל אֲשֶׁר יַעַן בַּיָּמִים הָהֵם כַּאֲשֶׁר יִשְׁאֵל־בְּדַבַּר הָאֱלֹהִים כִּן כָּל־עֲצַת אַחִיתֹפֵל גַּם־לָדוּד גַּם לְאַבְשָׁלוֹם: 24

18

וַיִּפְקַד דָּוִד אֶת־הָעָם אֲשֶׁר אֵתוֹ וַיַּשֶּׁם עֲלֵיהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת: 2 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־הָעָם הַשְּׁלִישִׁית בֵּיַד־יֹאָב וְהַשְּׁלִישִׁית בֵּיַד צְרוּיָה בִּן־אִתָּי וְהַשְּׁלִישִׁית בֵּיַד אִתָּי הַגִּתִּי: 3 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם יֵצֵא אַצָּא גַם־אֲנִי עִמָּכֶם: 4 וַיֹּאמֶר הָעָם לֹא תֵצֵא כִּי אִם־נֹס נָנוּס לֹא־יִשְׁיִמוּ אֵלֵינוּ לֵב וְאִם־יָמָתוּ חֲצִינוּ לֹא־יִשְׁיִמוּ אֵלֵינוּ לֵב כִּי־עָתָה כְּמָנוּ עֲשֶׂרָה אֲלָפִים וְעָתָה טוֹב כִּי־תִהְיֶה לָנוּ מַעִיר לַעֲזִיר: 5 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יִיטֵב בְּעֵינֵיכֶם אַעֲשֶׂה וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ אֶל־יַד הַשָּׁעָר וְכָל־הָעָם יֵצְאוּ לַמַּאֲוֹת וְלְאֲלָפִים: 6 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־יֹאָב וְאֶת־אֲבִישׁי וְאֶת־אֵתִי לָאֲמֹר לֹא־אֵטֵ לִי לִנְעֹר לְאַבְשָׁלוֹם וְכָל־הָעָם שָׁמְעוּ בְּצִוְתָה הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הַשָּׂרִים עַל־דָּבָר אַבְשָׁלוֹם: 7 וַיֵּצֵא הָעָם הַשָּׂדֶה לַקְּרִיאַת יִשְׂרָאֵל וְתִהְיֶה הַמַּלְחָמָה בְּנֶעַר אֲפַרְתִּים: 8 וַיִּגְנוּ שָׁם עִם יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עֲבָדַי דָּוִד וְתִהְיֶה־שָׁם הַמַּגְפָּה גְדוּלָּה בַיּוֹם הַהוּא עֲשָׂרִים אָלֶף: 9 וְתִהְיֶה־שָׁם הַמַּלְחָמָה נִפְצִית עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּרֶב הַיַּעַר לְאַכֵּל בָּעָם מֵאֲשֶׁר אָכְלָה הַחֲרָב בַּיּוֹם הַהוּא: 10 וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם לִפְנֵי עֲבָדַי דָּוִד וַאֲבָשָׁלוֹם רָכַב עַל־הַפָּרָד וַיָּבֹא הַפָּרָד תַּחַת שׁוֹבְרֵי הָאֲלָה הַגְּדוּלָּה וַיַּחֲזֹק רַאשׁוֹ בְּאֲלֵה וַיִּתֵּן בֵּין הַשָּׂמַיִם וּבֵין הָאָרֶץ וְהַפָּרָד אֲשֶׁר־תַּחַתָּיו עָבַר: 11 וַיִּרָא אִישׁ אֶחָד וַיִּגַּד לְיוֹאָב וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי אֶת־אַבְשָׁלוֹם תִּלְוֵי בֹאֲלָה: 12 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְאִישׁ הַמַּגִּיד לוֹ הֲנִיָּה רָאִיתָ וּמָדוּעַ לֹא־הָכִיתוּ שָׁם אֶרְצָה וְעָלִי לִתֵּת לְךָ־עֵשֶׂרָה כֶּסֶף וְחִגְרֵה אַחֲתָה: 13 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל־יֹאָב וְלֹא אֲנִכִּי שִׁקֵּל עַל־כַּפִּי אֶלְךָ כֶּסֶף לֹא־אֶשְׁלַח יְדֵי אֶל־בֶּן־הַמֶּלֶךְ כִּי בְאַזְנוֹתַי צָוָה הַמֶּלֶךְ אֹתְךָ וְאֶת־אֲבִישׁי וְאֶת־אֵתִי לָאֲמֹר שִׁמְרוּ־מִי בְנִיעַר בְּאַבְשָׁלוֹם: 14 אוֹ־עֲשִׂיתִי בְנַפְשׁוֹ שִׁקֵּר וְכָל־דָּבָר לֹא־יִכְחַד מִן־הַמֶּלֶךְ וְאַתָּה תִּתִּיעַב מַנְגִּד: 15 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לֹא־כִּן אֲתִילֵה לִפְנֵיךָ וַיִּקַּח שְׁלֹשָׁה שַׁבָּטִים בְּכַפּוֹ וַיִּתְקַעֵם בַּלָּב אַבְשָׁלוֹם עוֹדְדוֹ חֵי בַלָּב הָאֲלָה: 16 וַיִּסְבּוּ עֲשֶׂרָה נַעֲרִים נִשְׂאֵי כָלִי יוֹאָב וַיְכּוּ אֶת־אַבְשָׁלוֹם וַיִּמִּיתָהּ: 17 וַיִּתְקַע יוֹאָב בַּשָּׁפָר וַיִּשַׁב הָעָם מִרְדִּף אַחֲרָי יִשְׂרָאֵל כִּי־חֹשֶׁךְ יוֹאָב אֶת־הָעָם: 18 וַיִּקְחוּ אֶת־אַבְשָׁלוֹם וַיִּשְׁלִיכוּ אֹתוֹ בַּיַּעַר אֶל־הַפִּחַת הַגְּדוּל וַיַּצְבוּ עָלָיו גַּל־אֲבֵנִים גְּדוּל מַאֵד וְכָל־יִשְׂרָאֵל נָסוּ אִישׁ לַאֲהָלוֹ: 19 וְאַבְשָׁלוֹם לָקַח וַיַּצַּב לוֹ בַּחַיּוֹ אֶת־מַצְבֵּת אֲשֶׁר בְּעֵמֶק־הַמֶּלֶךְ כִּי אָמַר אִין־לִי בֶן־בַּעֲבוּר הַזְּכִיר שְׁמִי וַיִּקְרָא לַמַּצְבֵּת עַל־שְׁמוֹ וַיִּקְרָא לָהּ יֵד אַבְשָׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 20 וַאֲחִימֶעֶץ בֶּן־צְדוֹק אָמַר אֲרוּצָה נָא וְאַבְשָׂרָה אֶת־הַמֶּלֶךְ כִּי־שִׁפְטוֹן יְהוָה מִיַּד אֲבוֹיו: 21 וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹאָב לֹא אִישׁ בִּשְׂרָה אֲתָה הַיּוֹם הַזֶּה וּבִשְׂרַת בַּיּוֹם אַחֵר וְהַיּוֹם הַזֶּה לֹא תִבְשָׂר כִּי־עַל בֶּן־הַמֶּלֶךְ מָת: 22 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְכוּשֵׁי לְךָ הַגֵּד לַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר רָאִיתָה וַיִּשְׁתַּחוּ כוּשֵׁי לְיוֹאָב וַיִּרְץ: 23 וַיִּסַּף עוֹד אַחִימֶעֶץ בֶּן־צְדוֹק וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹאָב וְיְהִי מָה אֲרַצֶּה־נָא גַם־אֲנִי אַחֲרָי הַכּוּשֵׁי וַיֹּאמֶר יוֹאָב לָמָּה זֶה־אַתָּה רָץ בְּנִי וְלִמָּה אֵין־בִּשְׂוֹרָה מַצָּאתָ: 24 וְיְהִי־מָה אָרוּץ וַיֹּאמֶר לוֹ שְׂנֵי הַשַּׁעֲרִים וְיִלַּךְ הַצֶּפֶה אֶל־גֵּזַע הַשָּׁעָר אֶל־הַחֹמָה וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיִּרָא וְהִנֵּה־אִישׁ רָץ לָבֶדּוֹ: 25 וַיִּקְרָא הַצֶּפֶה וַיִּגַּד לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִם־לָבֶדּוֹ בִּשְׂוֹרָה בָּפּוֹ וַיִּלַּךְ הָלֹךְ וַיִּקְרָב: 26 וַיִּרָא הַצֶּפֶה אִישׁ אַחֵר רָץ וַיִּקְרָא הַצֶּפֶה אֶל־הַשָּׁעָר וַיֹּאמֶר הִנֵּה אִישׁ רָץ לָבֶדּוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גַּם־זֶה מַבְשָׂר: 27 וַיֹּאמֶר הַצֶּפֶה אֲנִי רָאִיתִי אֶת־מַרְוַצַת הָרַאשׁוֹן כַּמַּרְצָת אַחִימֶעֶץ בֶּן־צְדוֹק וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִישׁ־טוֹב זֶה וְאֶל־בִּשְׂוֹרָה טוֹבָה יָבֹא: 28 וַיִּקְרָא אַחִימֶעֶץ וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם

וְכָל־הַעַם אֲשֶׁר־אֵתוּ עִיפִים וַיִּנְפֹּשׂ שָׁם: 15 וְאַבְשָׁלוֹם וְכָל־הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלַם וְאַחִיתֹפֵל אֵתוֹ: 16 וְיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא חוּשֵׁי הָאֲרָכָי רָעָה דָּוִד אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם יְחִי הַמֶּלֶךְ יְחִי הַמֶּלֶךְ: 17 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־חוּשֵׁי זֶה חִסְדְּךָ אֶת־רַעַךְ לָמָּה לֹא־הִלַּכְתָּ אֶת־רַעַךְ: 18 וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם לֹא כִּי אֲשֶׁר בַּחֵר יְהוָה וְהָעַם הַזֶּה וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל לֹא אֱהִיָּה וְאַתָּה אֲשֶׁב: 19 וְהַשְׂבִּית לְמִי אֲנִי אֶעֱבֹד הַלּוֹא לִפְנֵי בְנִי כַּאֲשֶׁר עֲבַדְתָּי לִפְנֵי אַבִּיךָ כִּן אֱהִיָּה לִפְנֵיךָ: 20 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־אַחִיתֹפֵל הֲבוּ לְכֶם עֵצָה מָה־נַּעֲשֶׂה: 21 וַיֹּאמֶר אַחִיתֹפֵל אֶל־אַבְשָׁלוֹם בּוֹא אֶל־פִּלְגֶשֶׁי אַבִּיךָ אֲשֶׁר הָיָה לְשֹׁמֵר הַבַּיִת וְשָׁמַע כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִבְאַשְׁתָּ אֶת־אַבִּיךָ וְחִזְקוּ יַד־כָּל־אִשְׂרָאֵל: 22 וַיֹּטוּ לְאַבְשָׁלוֹם הָאֱהָל עַל־הַגֶּזַע וַבָּא אַבְשָׁלוֹם אֶל־פִּלְגֶשֶׁי אֲבִיו לַעֲבֹד כָּל־יִשְׂרָאֵל: 23 וַעֲצַתָ אַחִיתֹפֵל אֲשֶׁר יַעַן בַּיָּמִים הָהֵם כַּאֲשֶׁר יִשְׁאֵל־בְּדַבַּר הָאֱלֹהִים כִּן כָּל־עֲצַת אַחִיתֹפֵל גַּם־לָדוּד גַּם לְאַבְשָׁלוֹם: 24

17

וַיֹּאמֶר אַחִיתֹפֵל אֶל־אַבְשָׁלוֹם אֲבַחְרָה נָא שְׁנַיִם עֲשָׂר אֶלְף־אִישׁ וְאִקְנוֹמָה וְאַרְדָּפָה אַחֲרַי דָּוִד הַלֵּלִיָּה: 2 וְאַבּוֹא עָלָיו וְהוּא יִגְלַע וְרָפָה יָדָיו וְהִחֲדַדְתִּי אֹתוֹ וְנָס כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אֵתוֹ וְהִפִּיתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ לְבֶדּוֹ: 3 וְאִשְׁבִּיבָה כָּל־הָעָם אֵלָיךְ כְּשׁוֹב הַכָּל הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲתָה מְבֹקֵשׁ כָּל־הָעָם יְהִיָּה שְׁלוֹם: 4 וַיִּשַׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי אַבְשָׁלוֹם וּבְעֵינֵי כָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: 5 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם קְרָא נָא גַם לְחוּשֵׁי הָאֲרָכָי וְנִשְׁמַעָה מָה־בָּפּוֹי גַם־הוּא: 6 וַיָּבֹא חוּשֵׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֵלָיו לָאֲמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה דָּבָר אַחִיתֹפֵל הַנַּעֲשֶׂה אֶת־דְּבָרוֹ אִם־אֵין אֲתָה דָּבָר: 7 וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם לֹא־טוֹבָה הַעֲשֶׂה אֲשֶׁר־יַעַן אַחִיתֹפֵל בַּפֶּעַם הַזֹּאת: 8 וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֲתָה יִדְעַת אֶת־אַבִּיךָ וְאֶת־אַנְשָׁיו כִּי גְבַרִים הָמָּה וּמְרֵי נָפֶשׁ הָמָּה כְּדָב שִׁכּוֹל בִּשְׂדֵה וְאַבִּיךָ אִישׁ מַלְחָמָה וְלֹא יִלּוֹן אֶת־הָעָם: 9 הִנֵּה עָתָה הוּא־נִחָבָב בְּאַחַת הַפָּחַתִּים אוֹ בְּאַחַד הַמַּקּוֹמֹת וְיְהִיָּה כְּנָפֶל בָּהֶם בְּתַחֲלָה וְשָׁמַע הַשָּׁמַע וְאֹמֵר הִיתָה מַגְפָּה בָּעָם אֲשֶׁר אַחֲרָי אַבְשָׁלוֹם: 10 וְהוּא גַם־בֶּן־חַיִל אֲשֶׁר לְבִן כָּל־הָאֲרָיָה הַמָּסִי וּמִסִּי כִי־יִדְעֵ כָל־יִשְׂרָאֵל כִּי גְבוּר אַבִּיךָ וּבְנֵי־חַיִל אֲשֶׁר אֵתוֹ: 11 כִּי יַעֲצִיתִי הָאֶסָפִי יֵאֶסֶף עָלֶיךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בָּרַךְ שִׁבְעָ כָּחוֹל אֲשֶׁר־עַל־הַיָּם לָרֶב וּפְנִיךָ הַלְכִים בְּקִרְבִּי: 12 וּבָאוּ אֵלָיו בְּאַחַת הַמַּקּוֹמוֹת אֲשֶׁר נִמְצָא שָׁם וַנַּחֲנוּ עָלָיו כַּאֲשֶׁר יִפֹּל הַטֹּל עַל־הָאֲדָמָה וְלֹא־נֹתַר בּוֹ וּבְכָל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אֵתוֹ גַּם־אַחַד: 13 וְאִם־אֶל־עֵיר יֵאֶסֶף וְהַשִּׂיאוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר הַהִיא חֲבַלִים וְסַחֲבָנוּ אֹתוֹ עַד־הַנֹּחַל עַד־אֲשֶׁר־לֹא־נִמְצָא שָׁם גַּם־צָרוּר: 14 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל טוֹבָה עֲצַת חוּשֵׁי הָאֲרָכָי מְעַצַּת אַחִיתֹפֵל וְיְהוָה צוּה לְהַפְּרֹךְ אֶת־עֲצַת אַחִיתֹפֵל הַטוֹבָה לְבַעֲבוּר הַבָּיִא וְיְהוָה אֶל־אַבְשָׁלוֹם אֶת־הָרַעָה: 15 וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל־צְדוֹק וְאֶל־אַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים כָּזֹאת וְכֹזֶאת יַעַן אַחִיתֹפֵל אֶת־אַבְשָׁלוֹם וְאֵת זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹזֶאת וְכֹזֶאת יַעֲצִיתִי אֲנִי: 16 וְעָתָה שְׁלַחוּ מֵהָרָה וְהַגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר אֶל־תֵּלֵן הַלֵּלִיָּה בְּעַרְבֹת הַמַּדְבָּר וְגַם עַבוּר תַּעֲבוּר פֶּן יִבְלַע לְמוֹךְ וְלִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר אֵתוֹ: 17 וְיְהוֹנָתָן וְאַחִימֶעֶץ עַמְדִים בְּעֵין־רָגַל וְהִלְכָה הַשְּׁפַחָה וְהַגִּידָה לְהָם וְהֵם יִלְכוּ וְהַגִּידוּ לַמֶּלֶךְ דָּוִד כִּי לֹא יִכְלֹ לְהִרְאֹת לָבֹא הָעִירָה: 18 וַיִּרָא אֹתָם נָעַר וַיִּגַּד לְאַבְשָׁלוֹם וְיִלְכֻ שְׂנֵיהֶם מֵהָרָה וַיָּבֹאוּ | אֶל־בֵּית־אִישׁ בְּבַחֲרִים וְלוֹ בָרַךְ בַּחֲצֹר וַיִּרְדּוּ שָׁם: 19 וַתִּקַּח הָאִשָּׁה וַתַּפְרֵשׁ אֶת־הַמַּסֶּךָ עַל־פְּנֵי הַבָּאָר וַתִּשְׁטַח עָלָיו הָרָפוֹת וְלֹא נֹדַע דָּבָר: 20 וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי אַבְשָׁלוֹם אֶל־הָאִשָּׁה הַבְּיָתָה וַיֹּאמְרוּ אֵיָּה אַחִימֶעֶץ וְיְהוֹנָתָן וַתֹּאמֶר לְהָם הָאִשָּׁה עַבְדּוֹ מִיִּכַל הַיָּמִים וּבְיָקְשׁוּ וְלֹא מִצְאוּ וַיִּשְׁבּוּ יְרוּשָׁלַם: 21 וְיְהִי | אַחֲרָי לְכַתֵּם וַיַּעֲלוּ מֵהַבָּאָר וַיִּלְכוּ וַיִּגְדּוּ לַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמְרוּ אֶל־דָּוִד קִנּוּמוֹ וַעֲבַרוּ מֵהָרָה אֶת־הַיָּם כִּי־כָּהָ יַעַן עָלֵיכֶם אַחִיתֹפֵל: 22 וַיִּקָּם דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אֵתוֹ וַעֲבָרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן עַד־אֹרֶז הַבְּקָר עַד־אַחַד לֹא נַעַדָר אֲשֶׁר לֹא־עָבָר אֶת־הַיַּרְדֵּן: 23 וְאַחִיתֹפֵל רָאִה כִּי לֹא נַעֲשֵׂתָה עֲצָתוֹ וַיַּחֲבֹשׂ אֶת־הַחֲמוּר וַיִּקָּם וַיִּלָּךְ אֶל־בֵּיתוֹ אֶל־עֵירוֹ וַיָּצֵא אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּחֲזִק וַיָּמָת וַיִּקְבַּר וַיִּקְבַּר אָבוֹיו: 24 וְדָוִד בָּא מִחַנְיָמָה

ועשה הטוב בעיניך: 29 כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך: פ 30 ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה: 31 ויאמר מפיבשת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו: ס 32 וברזלי הגלגדי ירד מרגלים ויעבר את המלך הירדן לשלחו את בירדן: 33 וברזלי זקן מאד בן שמנים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים כי איש גדול הוא מאד: 34 ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם: 35 ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חי כי אעלה את המלך וירושלם: 36 בן שמנים שנה אנכי היום האדע | בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אם אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל אדני המלך: 37 כמעט יעבר עבדך את הירדן את המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת: 38 יושב נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה | עבדך כמהם יעבר עם אדני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך: ס 39 ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה לו את הטוב בעיניך וכל אשר תבחר עלי אעשה לך: 40 ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקומו: ס 41 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם יהודה ויעברו את המלך וגם חצי עם ישראל: 42 והנה כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך מדוע גנבוך אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו: ס 43 וען כל איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על הדבר הזה האכול אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו: ס 44 וען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידות לי במלך וגם בדוד אני ממך ומדוע הקלתי ולא היה דברי ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל: ס

20 ושם נקרא איש בלעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בכך ישי איש לאהלו וישראל: 2 ועל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלם: 3 ויבא דוד אל ביתו וירושלם ויקח המלך את עשר נשים | פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה צרות עד יום מתן אלמנות חיות: ס 4 ויאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד: 5 ויך עמשא להזעיק את יהודה ויחר מן המועד אשר ועדו: ס 6 ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחריו פן מצא לו ערים בצרות והציל עיננו: 7 ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי: 8 הם עם האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם ויואב חגור | מדו לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא ותפל: ס 9 ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אתי ותחזי יד ימין יואב בזקן עמשא לנשק לו: 10 ועמשא לא נשמר בחרב | אשר ביד יואב ויכהו בה אל החמש וישפר מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ס ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי: 11 ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר לדוד אחרי יואב: 12 ועמשא מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסלה השדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד: 13 כאשר הגה מן המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכרי: 14 ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ס ויקלהו ויבאו אף אחריו: 15 ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל העיר ותעמד בחל וכל העם אשר את יואב משחיתם להפיל החומה:

וישתחו למלך לאפיו ארצה ס ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדני המלך: 29 ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול לשלח את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי מה: 30 ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד: 31 והנה הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כי שפטי יהוה היום מיד כל הקמים עליך: ס 32 ויאמר המלך אל הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער אובי אדני המלך וכל אשר קמו עליך לרעה: ס

19 וירגז המלך ויעל על עלית השער ויבך וכה | אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתיך אבשלום בני בני: 2 ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלום: 3 ותהי התשעה ביום ההוא לאבד לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בני: 4 ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה: 5 והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני: ס 6 ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך: 7 לאהבה את שונאיך ולשנא את אהביך כי | הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי | ידעתי היום כי לא אבשלום חי וכלנו היום מתים כי אז ישר בעיניך: 8 ועתה קום צא ודבר על לב עבדך כי ביהוה נשבעתי כי אינך יוצא אם יליו איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה עליך מנעריך עד עתה: ס 9 וקום המלך וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש לאהלו: ס 10 והי כל העם נדון בכל שבטי ישראל לאמר המלך הוצילנו | מכף איבינו והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום: 11 ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב את המלך: ס 12 והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנים להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל המלך אל ביתו: 13 אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את המלך: 14 ולעמשא תמרו הלאו עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב: 15 ונט את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך: 16 וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן: 17 וימהרו שמעי בן גרא בן הימיני אשר מבחורים וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד: 18 ואלף איש עמו מבגנמ וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו וצלתו הירדן לפני המלך: 19 ועברה העברה לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעיניו ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן: 20 ויאמר אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר העוה עבדך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום המלך אל לבו: 21 כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי היום ראשון לכל בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך: ס 22 וען אבישי בן צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה: ס 23 ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה כי תהיו לי היום לשטן היום יומת איש בישראל כי הלאו ידעתי כי היום אני מלך על ישראל: 24 ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו המלך: ס 25 ומפבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום: 26 והי כי בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפיבשת: 27 ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה לי החמור וארכב עליה ואלך את המלך כי פסח עבדך: 28 וירגל בעבדך אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים

16 ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדברה אליך: 17 ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי: 18 ותאמר לאמר דבר ידברו בראשנה לאמר שאל וישאלו באבל וכן התמו: 19 אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה: פ 20 וען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבצע ואם אשחית: 21 לא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך דוד ותנו אותו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה: 22 ותבוא האשה אל כל העם בהכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל העיר איש לאהלו ויואב שב וישלם אל המלך: ס 23 ויואב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהוידע על הכרי ועל הפלתי: 24 ואדרם על המס והושפט בן אחילוד המזכיר: 25 ושיא ספר וצדוק ואביתר כהנים: 26 וגם עירא היארי היה להן לדוד: ס

הוא ילד להרפה: 21 ויחרף את ישראל ויכהו והונתו בן שמעי אתי דוד: 22 את ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו: פ

22 וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול: 2 ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטילי: 3 אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני: 4 מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע: 5 כי אפפני משברי מות נחלי בליעל ובעתני: 6 חבלי שאול סבני קדמני מקושי מות: 7 בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושוועתי באזניו: 8 ותגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: 9 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: 10 ונט שמים וירד וערפל תחת רגליו: 11 וירכב על כרוב וערף וירא על כפי רוח: 12 וישת חשך סביבותי סכות חשרת מים עבי שחקים: 13 מננה נגדו בערו גחלי אש: 14 ירעם מן שמים יהוה ועליון יתן קולו: 15 וישלח חצים ופיצם ברק ויהמם: 16 ויראו אפקי אם יגלו מסודות תבל בגערתי יהוה מנשמת רוח אפו: 17 ישלח ממרום יקחני ומשני ממים רבים: 18 יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני: 19 יקדמני ביום אידי יהוה משען לי: 20 ויצא למרחב אתי ויחלצני כי חפץ בי: 21 יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישוב לי: 22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: 23 כי כל משפטו לנגדי וחקותיו לא אסור ממנה: 24 ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: 25 וישב יהוה לי כצדקתי כבר לנגד עיניו: 26 עם חסיד תתחסד עם גבור תמים תתמם: 27 עם נבר תתבר ועם עקש תתפל: 28 ואת עם עני תושיע ועינוך על רמים תשפיל: 29 כי אתה יורי יהוה ויהוה יגיה חשקי: 30 כי בכה ארוץ גודו באלהי אדלג שור: 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסידים: 32 כי מי אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו: 33 האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכו: 34 משה רגליו כאילות ועל במותי ועמדי: 35 מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי: 36 ויתת לי מגן ישעך וענתך תרבני: 37 תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי: 38 ארדפה אויבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם: 39 ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי: 40 ויתרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני: 41 ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם: 42 ישעו ואין משיע אל יהוה ולא ענם: 43 ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם ארקעם: 44 ותפלטני מרוב עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי ועבדני: 45 בני נכר ויתכחשו לי לשמוע און ושמעו לי: 46 בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם: 47 חיי יהוה וברוך צורי וירם אלהי צורי ישעני: 48 האל הנתן נקמת לי ומוריד עמים תחתני: 49 ומוציא מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני: 50 על כן אורך יהוה בגוים ולשמך אומר: 51 מגדיל ישועות מלכן ועשה חסד למשוחו לדוד ולזרעו עד עולם: פ

23 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי ועלבו ונעים זמרות ישראל: 2 הוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני: 3 אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים: 4 וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מננה ממטר דשא מארץ: 5 כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח: 6 ובליעל כקוץ מנד כלהם כי לא ביד יקחו: 7 ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת: 8 אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמני | ראש השלשי הוא עדין העצבו על שמנה מאות חזל בפעם אחד: ס 9 ואחרו אלעזר בן דדי בן אחתי בשלשה גברים עם דוד בחרפם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל: 10 הוא קם ויך בפלשתים עד | כי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשט:

21 והיה רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה ס ויאמר יהוה אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית את הגבעונים: 2 ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה כי אם מינת האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכלתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה: 3 ויאמר דוד אל הגבעונים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה: 4 ויאמרו לו הגבעונים אין לי כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם: 5 ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתניב בכל גבל ישראל: 6 ינתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה ס ויאמר המלך אני אתן: 7 ויחמל המלך על מפי בשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול: 8 ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפכשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחלתי: 9 ויתנם ביד הגבעונים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתים יחד והם המתו בימי קציר בראשנים תחלת קציר שעורים: 10 ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתר מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילה: 11 ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול: 12 וילך דוד וילקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים: 14 ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קניז אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן: פ 15 ותהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים ויערף דוד: 16 וישבו בנב אשר | בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחושת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את דוד: 17 ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימיתוהו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל: פ 18 והיה אחרי כן ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים אז הלה סבכי החשתי את סף אשר בילדי הרפה: פ 19 ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים ויך אלחנן בן יערי ארמים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חביתו כמנור ארמים: ס 20 ותהי עוד מלחמה בגת והי | איש מדין ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם

הזה: 4 ויחזק דבר המלך אל-יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל: 5 ויעברו את הירדן ויחנו בערוער ימין העיר אשר בתוך הנחל הגד ואל-יעזר: 6 ויבאו הגלעדה ואל-ארץ תחתים חדשי ויבאו דגה וען וסביב אל-צידון: 7 ויבאו מבצר-צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה באר שבע: 8 וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים יום וירושלם: 9 ויתן יואב את מספר מפקד-העם אל המלך ותתי ישראל שמנה מאות אלף איש-חיל שלף חרב חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש: 10 ויהי לב-דוד אתו אחרי-כן ספר את העם ויאמר דוד אל-יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את-עון עבדך כי נסכלתי מאד: 11 ויקם דוד בבקר פודבר-יהוה היה אל-גד הנביא חזה דוד לאמר: 12 הלוך ודברת אל-דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר-לך אחת מהם ואעשה-לך: 13 ויבא-גד אל-דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים | רעב | בארץ אם-שלשה חודשים נסך לפני-צריך והוא רדףך ואם-היות שלשת ימים דבר בארץ עתה דע וראה מה-אשוב שלחי דבר: 14 ויאמר דוד אל-גד צר לי מאד נפלה-נא ביד-יהוה כי-רבים רחמו וביד-אדם אל-אפלה: 15 ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד-עת מועד וימת מן-העם מדין ועד-באר שבע שבעים אלף איש: 16 וישלח ידו המלאך | וירושלם לשחתה וינחם יהוה אל-הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם-גרן האורנה היבסי: 17 ויאמר דוד אל-יהוה בראתו | את-המלאך | המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי: 18 ויבא-גד אל-דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארניה היבסי: 19 ויעל דוד כדבר-גד כאשר צוה יהוה: 20 וישקף ארונה וירא את-המלך ואת-עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה: 21 ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל-עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את-הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם: 22 ויאמר ארונה אל-דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיני ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים: 23 הכל נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל-המלך יהוה אלהיך ירצה: 24 ויאמר המלך אל-ארונה לא כי-קבלו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם ויקון דוד את-הגרן ואת-הבקר בכסף שקלים חמשים: 25 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:

11 ויחזק דבר המלך אל-יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל: 12 ויעברו את הירדן ויחנו בערוער ימין העיר אשר בתוך הנחל הגד ואל-יעזר: 13 ויבאו הגלעדה ואל-ארץ תחתים חדשי ויבאו דגה וען וסביב אל-צידון: 14 ויבאו מבצר-צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה באר שבע: 15 וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים יום וירושלם: 16 ויתן יואב את מספר מפקד-העם אל המלך ותתי ישראל שמנה מאות אלף איש-חיל שלף חרב חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש: 17 ויהי לב-דוד אתו אחרי-כן ספר את העם ויאמר דוד אל-יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את-עון עבדך כי נסכלתי מאד: 18 ויקם דוד בבקר פודבר-יהוה היה אל-גד הנביא חזה דוד לאמר: 19 הלוך ודברת אל-דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר-לך אחת מהם ואעשה-לך: 20 ויבא-גד אל-דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים | רעב | בארץ אם-שלשה חודשים נסך לפני-צריך והוא רדףך ואם-היות שלשת ימים דבר בארץ עתה דע וראה מה-אשוב שלחי דבר: 21 ויאמר דוד אל-גד צר לי מאד נפלה-נא ביד-יהוה כי-רבים רחמו וביד-אדם אל-אפלה: 22 ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד-עת מועד וימת מן-העם מדין ועד-באר שבע שבעים אלף איש: 23 וישלח ידו המלאך | וירושלם לשחתה וינחם יהוה אל-הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם-גרן האורנה היבסי: 24 ויאמר דוד אל-יהוה בראתו | את-המלאך | המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי: 25 ויבא-גד אל-דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארניה היבסי: 26 ויעל דוד כדבר-גד כאשר צוה יהוה: 27 וישקף ארונה וירא את-המלך ואת-עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה: 28 ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל-עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את-הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם: 29 ויאמר ארונה אל-דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיני ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים: 30 הכל נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל-המלך יהוה אלהיך ירצה: 31 ויאמר המלך אל-ארונה לא כי-קבלו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם ויקון דוד את-הגרן ואת-הבקר בכסף שקלים חמשים: 32 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:

מלכים א

1 והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו: 2 ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחס לאדני המלך: 3 ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: 4 והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: 5 ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: 6 ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום: 7 והיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה: 8 וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניה: 9 ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך וכל אנשי יהודה עבדי המלך: 10 ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: 11 ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלא שמעת כי מלך אדניהו בן חגית ואדניהו דוד לא ידע: 12 ועתה לכי איצרך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה: 13 לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתיך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהו: 14 הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך: 15 ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את המלך: 16 ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה דך: 17 ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתיך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי: 18 ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: 19 ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליואב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: 20 ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחרי: 21 והיה כשכב אדני המלך עם אבתי והייתי אני ובני שלמה חטאים: 22 והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא: 23 ויגדו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו ארצה: 24 ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על כסאי: 25 כי יגד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו: 26 ולי אני עבדך ולצדוק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: 27 אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדך מי ישב על כסא אדני המלך אחרי: 28 ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך: 29 וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה: 30 כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כי כן אעשה היום הזה: 31 ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם: 32 ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך: 33 ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון: 34 ומשח

2 ויקרבו ומי דוד למות ויצא את שלמה בנו לאמר: 2 אנכי הלך בדרך כל הארץ וחקקתי והיית לאיש: 3 ושמרת את משמרת | והיה אלהיך ללכת בדרךך לשמור חקתי מצותי ומשפטיו ועדותי ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם: 4 למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: 5 וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו: 6 ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל: 7 ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחי: 8 והנה עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לקתי מחנים והוא ירד לקראתי הידן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמינתך בחרב: 9 ועתה אל תנקהו כי איש חכם

אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך: 45 והמלך שלמה ברח וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה עד עולם: 46 ויצא המלך את בניהו בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת והממלכה נכונה ביד שלמה:

3 ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלים סביב: 2 רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: 3 ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח ומקטיר: 4 וילך המלך ובענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אסף עלות ועלה שלמה על המזבח ההוא: 5 בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך: 6 ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן יושב על כסאו כיום הזה: 7 ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא: 8 ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרב: 9 ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה: 10 ויטיב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה: 11 ויאמר אלהים אליו וען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט: 12 הנה עשיתי כדברך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריו לא יקום כמוך: 13 וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיו: 14 ואם תלך בדרך לשמר חקל ומצולתי כאשר הלך דוד איבך והארכתי את ימיו: 15 ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלים ויעמד לפני | ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו: 16 אז תבאנה שתים נשים זנות אל המלך ותעמדנה לפניו: 17 ותאמר האשה האחת בני אדני אני והאשה הזאת יושבת בבית אחד ואלד עמה בבית: 18 ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתים אנחנו בבית: 19 וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: 20 ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי: 21 ואקם בבקר להיניק את בני והנה מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי: 22 ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: 23 ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי: 24 ויאמר המלך קחו לי חרב וביאו וביאו חרב לפני המלך: 25 ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת: 26 ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמי עלי בנה ותאמר | בני אדני תנו לה את הילד החי והמת אל תמיתו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו: 27 וען המלך ויאמר תנו לה את הילד החי והמת לא תמיתו היא אמו: 28 וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבן לעשות משפט: 29

4 והי המלך שלמה מלך על כל ישראל: 29 ואלה השרים אשר לו ועזריהו בן צדוק הכהן: 30 אליחורף ואחיה בני שישא ספרים והושפט בן אחילוד המזכיר: 31 ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים: 32 ועזריהו בן נתן על הנציבים וזבד בן נתן כהן רעה המלך: 33 ואחישר על הבית ואדנירם בן עבדא על המס: 34 ולשלמה שנים עשר נציבים על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש בשנה יהיה על אחד לכלכל: 35 ואלה שמותם בן חור בהר אפרים: 36 בן דקור במקץ

אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאול: 10 וישכב דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד: 11 והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים וירושלם מלך שלשים ושלש שנים: 12 ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד: 13 ויבא אדניהו בן חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום: 14 ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר: 15 ויאמר את ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה לו: 16 ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר: 17 ויאמר אמרי נא לשלמה המלך כי לא יושב את פניך ויתן לי את אבישג השונמית לאשה: 18 ותאמר בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך: 19 ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב לימינו: 20 ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך: 21 ותאמר יתן את אבישג השונמית לאדניהו אחיך לאשה: 22 וען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השונמית לאדניהו ושאלי לו את המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה: 23 וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה: 24 ועתה חי יהוה אשר הכיני ויושיבני על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום ימת אדניהו: 25 וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת: 26 ולאביתר הכהן אמר המלך ענתת לך על שדריך כי איש מות אתה ובלום הזה לא אמיתך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי וכן התעוית בכל אשר התענה אבי: 27 ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה: 28 והשמעה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניהו ואחרי אבשלום לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח: 29 ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו: 30 ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא ויאמר | לא כי פה אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכה ענני: 31 ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו והסירת | דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטובים ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את אבני בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה: 32 ושבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה: 33 ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימתו ויקבר בביתו במדבר: 34 ויתן המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר: 35 וישלח המלך ויקרא לשמעו ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה: 36 והיה | ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך: 37 ויאמר שמעו למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעו בירושלם ימים רבים: 38 והיה מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים לשמעו אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעו לאמר הנה עבדך בגת: 39 ויקם שמעו ויחבש את חמרו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעו ויבא את עבדיו מגת: 40 ויגד לשלמה כי הלך שמעו מירושלם גת וישב: 41 וישלח המלך ויקרא לשמעו ויאמר אליו הלוא השבעתך ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי: 42 ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה ואת המצוה אשר צוית עליך: 43 ויאמר המלך אל שמעו אתה ידעת את כל הרעה

ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנן: ס 10 בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר: ס 11 בן אבינב כל נפת דאר טפת בת שלמה היתה לו לאשה: ס 12 בענא בן אחילוד תענך ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת לזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם: ס 13 בן גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה וגרוח נחשת: ס 14 אחינב בן עדא מחנמה: ס 15 אחימעץ בנפתלי גם הוא לקח את בשמת בת שלמה לאשה: ס 16 בענא בן חושי באשר ובעלות: ס 17 יהושפט בן פרוח בוששכר: ס 18 שמעי בן אלא בבנמן: ס 19 גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיחון | מלך האמרי ועג מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ: ס 20 יהודה וישראל רבים כחול אשר על הים לרב אכלים ושתיים ושמחים:

6 והיה בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה: 2 והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלושים אמה קומתו: 3 והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית: 4 ועש לזית חלוני שקפים אטמים: 5 ויבן על קיר הבית יצוע סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדביר ועש צלעות סביב: 6 היצוע המתחנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לזית סביב חוצה לבלתי אתן בקירות הבית: 7 והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו: 8 פתח הצלע התיכנה אל כתר הבית הימנית ובלולים יעלו על התיכנה ומן התיכנה אל השלשים: 9 ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ועדרת בארזים: 10 ויבן את היצוע על כל הבית חמש אמות קומתו ויאחז את הבית בעצי ארזים: פ 11 והיה דבר יהוה אל שלמה לאמר: 12 הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקומתי את דברי אתך אשר דברתי אל דוד אבי: 13 ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי ישראל: ס 14 ויבן שלמה את הבית ויכלהו: 15 ויבן את קירות הבית מביתו בצלעות ארזים מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים: 16 ויבן את עשרים אמה מירכותי הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים: 17 וארבעים באמה היתה הבית הוא ההיכל לפני: 18 וארז אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז אין אבן נראה: 19 ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתת שם את ארון ברית יהוה: 20 ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז: 21 ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבד ברתיקות זהב לפני הדביר ויצפהו זהב: 22 ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב: 23 ועש בדביר שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו: 24 וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו: 25 ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרובים: 26 קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: 27 ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרובים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף אל כנף: 28 ויצף את הכרובים זהב: 29 ואת כל קירות הבית מסב | קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת פטורי צצים מלפנים ולחיצון: 30 ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון: 31 ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי שמן האיל מזוזות חמשות: 32 ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות פטורי צצים וצפה זהב ויבן על הכרובים ועל התמרות את הזהב: 33 וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי שמן מאת רבעית: 34 ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת גליליים ושני קלעים הדלת השנית גליליים: 35 וקלע כרובים ותמרות פטורי צצים וצפה זהב מישר על המחקה: 36 ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתת ארזים:

5 ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו: פ 2 והיה לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח: 3 עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים: 4 כי הוא רדה | בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל עבריו מסביב: 5 וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו מדן ועד באר שבע כל ימי שלמה: ס 6 והיה לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים עשר אלף פרשים: 7 וכלכלו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר: 8 והשערים והתבן לסוסים ולרכש ובאו אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו: ס 9 ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על שפת הים: 10 ותרב חכמת שלמה מהחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים: 11 ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול והיה שמו בכל הגוים סביב: 12 וידבר שלשת אלפים משל והיה שירו חמשה ואלף: 13 וידבר על העצים מן הארז אשר בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים: 14 ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו: ס 15 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתן משתו למלך תחת אביו כי אהב היה חירם לדוד כל הימים: ס 16 וישלח שלמה אל חירם לאמר: 17 אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו עד תת יהוה אתם תחת כפות רגלו: 18 ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע: 19 והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר | דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנה אשר אתן תחתך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי: 20 ועתה צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר כי | אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת עצים כצדנים: 21 והי כשמע חירם את דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה: 22 וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני אעשה את כל הפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים: 23 עבדי ירדו מן הלבנון ומה ויבנו ואתה תשא ואתה תעשה את חפצי לתת לחם ביתי: 24 והי חירום נתן לשלמה עצי ארזים ובעצי ברושים כל חפצו: 25 ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה: פ 26 והוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו והי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם: 27 ועל המלך שלמה מס מכל ישראל והי המס שלשים אלף איש: 28 וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש והיו בלבנון שנים

המרכבה ידותם וגביהם וחשקיהם וחשריהם הכל מוצק: 34
 וארבע כתפות אל ארבע פנות המכנה האחת מן המכנה כתפיה:
 35 ובראש המכנה חצי האמה קומה עגל | סביב ועל ראש
 המכנה ידיתה ומסגרתיה ממנה: 36 ויפתח על הלחול ידיתה ועל
 ומסגרתיה כרובים אריות ותמורת כמער איש וליות סביב: 37
 כזאת עשה את עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד
 לכלהנה: ס 38 ועש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכל |
 הכיור האחד ארבע באמה הכיור האחד כיור אחד על המכונה
 האחת לעשר המכנות: 39 ויתן את המכנות חמש על כתף הבית
 מימין וחמש על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית
 הימנית קדמה ממול נגב: ס 40 ועש חירום את הכירות ואת
 היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר
 עשה למלך שלמה בית יהוה: 41 עמדים שנים וגלת הכתרת אשר
 על ראש העמדים שתים והשבכות שתים לכסות את שתי גלת
 הכתרת אשר על ראש העמדים: 42 ואת הרמנים ארבע מאות
 לשתי השבכות שני טורים רמנים לשבכה האחת לכסות את שתי
 גלת הכתרת אשר על פני העמדים: 43 ואת המכנות עשר ואת
 הכירת עשרה על המכנות: 44 ואת הים האחד ואת הבקר
 שנים עשר תחת הים: 45 ואת הסירות ואת היעים ואת
 המזרקות ואת כל הכלים האהל אשר עשה חירם למלך שלמה
 בית יהוה נחשת ממרט: 46 בככר הידן יצקם המלך במעבה
 האדמה בין סכות ובין צרתן: 47 וינח שלמה את כל הכלים מרב
 מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת: 48 ועש שלמה את כל
 הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו
 לחם הפנים זהב: 49 ואת המנרות חמש מימין וחמש משמאל
 לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרת והמלקחים זהב: 50 והספות
 והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור והפתות
 לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלת הבית להיכל זהב: פ
 51 ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא
 שלמה את קדשי | דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים
 נתן באצרות בית יהוה: פ

8 אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המטות
 נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם
 להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: 2 ויקהלו אל
 המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש
 השביעי: 3 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון: 4 ויעלו
 את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל קלי הקדש אשר באהל
 ויעלו אתם הכהנים והלויים: 5 והמלך שלמה וכל עדת ישראל
 הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו
 ולא ימנו מרב: 6 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו
 אל דבר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 7 כי
 הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון
 ועל בדי מלמעלה: 8 ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש
 על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: 9 אין
 בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר כרת
 יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים: 10 ויהי בצאת
 הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית יהוה: 11 ולא יכלו
 הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית
 יהוה: פ 12 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: 13 בנה בניתי
 בית זבל לך מכון לשבתך עולמים: 14 ויסב המלך את פניו ויברך
 את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: 15 ויאמר ברוך יהוה
 אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובדו מלא לאמר: 16 מן
 היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעור
 מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות
 על עמי ישראל: 17 ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה
 אלהי ישראל: 18 ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך

37 בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו: 38 ובשנה האחת
 עשרה בירח בול הוא החדש השמיני כלה הבית לכל דבריו ויכל
 משפטו ויבנהו שבע שנים:

7 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו:
 2 ויבן את בית | יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה
 רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות
 ארזים על העמודים: 3 וספן בארז ממעל על הצלע אשר על
 העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור: 4 ושקפים שלשה
 טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים: 5 וכל הפתחים והמזוזות
 רבעים שקף וקול מחזה אל מחזה שלש פעמים: 6 ואת אולם
 העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על
 פניהם ועמדים ועב על פניהם: 7 ואולם הכסא אשר ישפט שם
 אלם המשפט עשה וספן בארז מהקרקע עד הקרקע: 8 וביתו
 אשר ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית
 יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה: 9 כל אלה
 אבנים יקרת כמדת גזית מגרות במנה מבית ומחוץ וממסד עד
 הטפחות ומחוץ עד החצר הגדולה: 10 ומיסד אבנים יקרות
 אבנים גדולות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות: 11 ומלמעלה
 אבנים יקרות כמדות גזית וארז: 12 וחצר הגדולה סביב שלשה
 טורים גזית וטור כרתת ארזים ולחצר בית יהוה הפנימית ולאם
 הבית: פ 13 וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצר: 14 בן
 אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צר חרש נחשת וימלא
 את החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה
 בנחשת ויבוא אל המלך שלמה ועש את כל מלאכתו: 15 ויצר
 את שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד
 וחוט שתים עשרה אמה יסב את העמוד השני: 16 ושתי כרתת
 עשה לתת על ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת
 הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית: 17 שבכים
 מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לכתרת אשר על ראש
 העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית: 18 ועש
 את העמודים ושני טורים סביב על השבכה האחת לכסות את
 הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השנית: 19
 וכתרת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות:
 20 וכתרת על שני העמודים גם ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר
 שבכה והרמונים מאתים טרים סביב על הכתרת השנית: 21 ויקם
 את העמדים לאלם ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את
 שמו ויכן ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז: 22 ועל
 ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים: 23 ועש
 את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגל | סביב וחמש
 באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אתו סביב: 24 ופקעים
 מתחת לשפתו | סביב סבבים אלו עשר באמה מקפים את הים
 סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו: 25 עמדם על שני עשר
 בקר שלשה פנים | צלונה ושלשה פנים | זמה ושלשה | פנים
 נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם
 ביתה: 26 ועבין טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושן אלפים
 בת יכל: פ 27 ועש את המכנות עשר נחשת ארבע באמה ארך
 המכונה האחת ארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה: 28 וזה
 מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים: 29 ועל
 המסגרות אשר | בין השלבים אריות | בקר וכרובים ועל השלבים
 כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מורד: 30 וארבעה
 אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעמתיו כתפת
 להם מתחת לכיר הכתפת יצקות מעבר איש ליות: 31 ופיהו מבית
 לכתרת ומעלה באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה וגם
 על פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות: 32 וארבעת
 האופנים למתחת למסגרות ויודות האופנים במכונה וקומת האופן
 האחד אמה וחצי האמה: 33 ומעשה האופנים כמעשה אופן

משפטם: 50 וסלחת לעמך אשר חטאו לך וכל-פשעיהם אשר פשעו-בר ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמם: 51 כי-עמך ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל: 52 להיות עיניך פתחות אל-תחנת עבדך ואל-תחנת עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך: 53 כי-אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד | משה עבדך בהוציאך את-אבותינו ממצרים אדני יהוה: 54 ויהי | ככלות שלמה להתפלל אל-יהוה את כל-התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכתע על-ברכיו וכפיו פרשות השמים: 55 ויעמד ויברך את כל-קהל ישראל קול גדול לאמר: 56 ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא-נצל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: 57 יהי יהוה אלהינו עמו כאשר היה עם-אבותינו אל-יעזבו ואל-יטשנו: 58 להטות לבבנו אליו ללכת בכל-דרךיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את-אבותינו: 59 ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרובים אל-יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות | משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר-יום ביומו: 60 למען דעת כל-עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד: 61 והיה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה: 62 והמלך וכל-ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה: 63 ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אסף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את-בית יהוה המלך וכל-בני ישראל: 64 ביום ההוא קדש המלך את-תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי-עשה שם את-העלה ואת-המנחה ואת חלבי השלמים כי-מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את-העלה ואת-המנחה ואת חלבי השלמים: 65 ועש שלמה בעת-ההיא | את-הזג וכל-ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת | עד-נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום: 66 ביום השמיני שלח את-העם ויברכו את-המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל-הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו:

9 ויהי ככלות שלמה לבנות את-בית יהוה ואת-בית המלך ואת כל-חשק שלמה אשר חפץ לעשות: 2 פ וירא יהוה אל-שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון: 3 ויאמר יהוה אליו שמעתי את-תפלתך ואת-תחנתך אשר התחננתה לפני הקדשתי את-הבית הזה אשר בנתה לשום שמי שם עד-עולם והיו עיני ולבי שם כל-הימים: 4 ואתה אם-תלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם-לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתך חקו ומשפטי תשמור: 5 והקומתי את-כסא ממלכתך על-ישראל לעלם כאשר דברתי על-דוד אביך לאמר לא-יכרת רך איש מעל כסא ישראל: 6 אם-שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: 7 והכרתי את-ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת-הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל-העמים: 8 והבית הזה יהיה עליון כל-עבר עליו ישם ושרק ואמרו על-מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: 9 ואמרו על-אשר עזבו את-יהוה אלהיהם אשר הוציא את-אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחו להם ויעבדם על-כן הביא יהוה עליהם את כל-הרעה הזאת: 10 ויהי מקצה עשרים שנה אשר-בנה שלמה את-שני הבתים את-בית יהוה ואת-בית המלך: 11 חיהם מלך-צר נשא את-שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובהב לך-חפצו אז יתן המלך שלמה לחירים עשרים עיר בארץ הגליל: 12 ויצא חירם מצר לראות את-הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו: 13 ויאמר מה הערים האלה אשר-נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה: 14 וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב: 15 וזה דבר המס אשר-העלה | המלך שלמה לבנות את-בית יהוה ואת-ביתו ואת-המלוא ואת חומת ירושלים

לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם-לבבך: 19 רק אתה לא תבנה הבית כי אם-בנך היצא מחלצוך הוא-יבנה הבית לשמי: 20 ויקם יהוה את-דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על-כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: 21 ואשם שם מקום לארון אשר-שם ברית יהוה אשר כרת עם-אבותינו בהוציא אתם מארץ מצרים: 22 ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל-קהל ישראל ויפרש כפיו השמים: 23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין-כמוך אלהים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל-לבם: 24 אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר-דברת לו ותדבר בפני ובדך מלאת כיום הזה: 25 ועתה יהוה | אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא-יכרת רך איש מלפני יושב על-כסא ישראל רק אם-ישמרו בניך את-דרךם ללכת לפני כאשר הלכת לפני: 26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר דברת לעבדך דוד אבי: 27 כי האמנם יושב אלהים על-הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלולך אף כי-הבית הזה אשר בנית: 28 ופניתי אל-תפלת עבדך ואל-תחנתו יהוה אלהי לשמע אל-הרנה ואל-התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום: 29 להיות עיניך פתחות אל-הבית הזה לילה ויום אל-המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל-התפלה אשר יתפלל עבדך אל-המקום הזה: 30 ושמעתי אל-תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל-המקום הזה ואתה תשמע אל-מקום שבתך אל-השמים ושמעתי וסלחת: 31 את אשר יחטא איש לרעהו ונשא-בו אלה להאלתו ובו אלה לפני מזבחך בבית הזה: 32 ואתה | תשמע השמים ועשית ושפטת את-עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: 33 בהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו-לך וישבו אליך והודו את-שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה: 34 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל-האדמה אשר נתת לאבותם: 35 בהעצר שמים ולא-יהיה מטר כי יחטאו-לך והתפללו אל-המקום הזה והודו את-שמך ומחטאתם ישונו כי תענם: 36 ואתה | תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את-הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על-ארצך אשר-נתתה לעמך לנחלה: 37 רעב כי-יהיה בארץ דבר כי-יהיה שדפון ורקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר-לו איבו בארץ שעריו כל-נגע כל-מחלה: 38 כל-תפלה כל-תחנה אשר תהיה לך-האדם לכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגע לבבו ופרש כפיו אל-הבית הזה: 39 ואתה תשמע השמים מכן שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל-דרךיו אשר תדע את-לבבו כי-אתה ידעת לבדך את-לבב כל-בני האדם: 40 למען יראוה כל-הלמים אשר-הם חיים על-פני האדמה אשר נתתה לאבותינו: 41 וגם אל-הנכרי אשר לא-מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך: 42 כי ישמעון את-שמך הגדול ואת-ידך החזקה וזרעך הנטויה ובא והתפלל אל-הבית הזה: 43 אתה תשמע השמים מכן שבתך ועשית ככל אשר-יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל-עמי הארץ את-שמך ליראה אתך כעמך ישראל וידעת כי-שמך נקרא על-הבית הזה אשר בנית: 44 כי יצא עמך למלחמה על-איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אל-יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר-בנית לשמך: 45 ושמעתי השמים את-תפלתם ואת-תחנתם ועשית משפטם: 46 כי יחטאו-לך כי אין אדם אשר לא-יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבום שביהם אל-ארץ האויב רחוקה או קרובה: 47 והשיבו אל-לבם בארץ אשר נשבו-שם וישבו | והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו והעונו רשענו: 48 וישבו אליך בכל-לבבם ובכל-נפשם בארץ אויביהם אשר-שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר-בנית לשמך: 49 ושמעתי השמים מכן שבתך את-תפלתם ואת-תחנתם ועשית

ולחכמה: 24 וכל הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן אלהים בלבו: 25 והמה מבאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה: 26 ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וינחם בערי הרב ועם המלך בירושלם: 27 ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: 28 ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקחו מקוה במחיר: 29 ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ולמלכי ארם בדם יצאו: פ

11 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמיות צדנית חתית: 2 מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה: 3 ויהי לו נשים שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו את לבו: 4 ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: 5 וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים: 6 ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו: 7 אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלים ולמלך שקץ בני עמון: 8 וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן: 9 ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים: 10 וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה: 11 ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: 12 אך במויך לא אעשנה למען דוד אבך מיד בנה אקרענה: 13 רק את כל הממלכה לא אקרע שבת אחד אתן לבנה למען דוד עבדי ולמען ירושלים אשר בחרתי: 14 ויקם יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מרע המלך הוא באדום: 15 ויהי בהיות דוד את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את החללים ויך כל זכר באדום: 16 כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום: 17 ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן: 18 ויקחו ממדון ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו: 19 וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות תחפניס הגבירה: 20 ותלד לו אחות תחפניס את גבנת בנו ותגמלהו תחפניס בתוך בית פרעה ויהי גבנת בית פרעה בתוך בני פרעה: 21 והדד שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתו וכי מת יואב שר הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני ואלק אל ארצי: 22 ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנה מבקש ללכת אל ארצי ויאמר לא כי שלח תשלחני: 23 ויקם אלהים לו שטן את רזון בן אלידע אשר ברח מאת הדדעור מלך צובה אדניו: 24 ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק: 25 ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על ארם: 26 וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וקם יד במלך: 27 וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוא סגר את פרוץ עיר דוד אביו: 28 והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אותו לכל סבל בית יוסף: 29 ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלים וימצא אותו אחיה השילתי הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה: 30 ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים: 31 ויאמר לירבעם קח דך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנביא קרע את

ואת חצר ואת מגדו ואת גור: 16 פרעה מלך מצרים עלה וילכד את גור וישרפה באש ואת הכנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלחים לבתו אשת שלמה: 17 ויבן שלמה את גור ואת בית חרן תחתון: 18 ואת בעלת ואת תמר במדבר בארץ: 19 ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרב ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו: 20 כל העם הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבסי אשר לא מבני ישראל המה: 21 בניהם אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה: 22 ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדיו ושירו ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו: 23 אלה שרי הנצבים אשר על המלאכה לשלמה חמשים וחמשים מאות הרדים בעם העששים במלאכה: 24 אך בת פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה אשר בנה לה אז בנה את המלוא: 25 והעלה שלמה שלש פעמים בשנה עלות ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אתו אשר לפני יהוה ושלם את הבית: 26 ואני עשה המלך שלמה בעציון גבר אשר את אלות על שפת ים סוף בארץ אדום: 27 וישלח חירם באני את עבדיו אנשי אניות ידעי הים עם עבדי שלמה: 28 ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה: פ

10 ומלכת שבא שמעת את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסותו בחידות: 2 ותבא וירושלמה בחיל כבד מאד גמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה: 3 ויגד לה שלמה את כל דבניה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הגיד לה: 4 ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה: 5 ומאכל שלחנו ומושב עבדו ומעמד משרתו ומלבושיהם ומשקליו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח: 6 ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך: 7 ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי החצי הוספת חכמה וטוב אל השמועה אשר שמעתי: 8 אשרי אנשיו אשרי עבדך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך: 9 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעלם וישמך למלך לעשות משפט וצדקה: 10 ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה: 11 וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאופיר עצי אלמגם הרבה מאד ואבן יקרה: 12 ויעש המלך את עצי האלמגם מסעד לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמגם ולא נראה עד היום הזה: 13 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כי המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה: 14 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות נשים ושש ככר זהב: 15 לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב ופחות הארץ: 16 ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת: 17 ושלוש מאות מגנים זהב שחוט שלשת מגנים זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון: 18 ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז: 19 שש מעלות לכסה וראש עגל לכסה מאחוריו וידת מזוה ומזוה אל מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות: 20 ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות מזוה ומזוה לא נעשה כן לכל ממלכות: 21 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה: 22 כי אני תרשיש למלך בים עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים וקפים ותכיים: 23 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר

הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים: 32 והשבט האחד יהיה לך למען | עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל: 33 יען | אשר עזבני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא הלכו בדרך לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו: 34 ולא אקח את כל הממלכה מידו כי | נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי: 35 ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים: 36 ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר לדוד עבדי כל הימים | לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם: 37 ואתך אקח ומלכת בכל אשר תאמר נפשך והיית מלך על ישראל: 38 והיה אם תשמע את כל אשר אצוה והלכת בדרך ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובנתי לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל: 39 ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים: 40 ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים והי במצרים עד מות שלמה: 41 ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחקמתו הלא הם כתבים על ספר דברי שלמה: 42 והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: 43 וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו מחתיו: 44

ואת שבט בנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה: 22 ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר: 23 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר: 24 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה: 25 ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל: 26 ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד: 27 אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושב אל רחבעם מלך יהודה: 28 ויעץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהים רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: 29 וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בदन: 30 והי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן: 31 ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני לוי: 32 ויעש ירבעם | חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום | לחדש כחג | אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה: 33 ויעל על המזבח | אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בדא מלבד ויעש חל לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר: 34

12

2 ויהי כשמע | ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים: 3 וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל קהיל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: 4 אבך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אבך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך: 5 ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם: 6 ויעץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר אך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר: 7 וידבר אליו לאמר אם היים תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויעץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר העמידם לפניו: 9 ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אבך עלינו: 10 וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דבר אליך לאמר אבך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי: 11 ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני אוסר אתכם בעקרבים: 12 ויבו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי: 13 ויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו: 14 וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני אוסר אתכם בעקרבים: 15 ולא שמע המלך אל העם כי היתה סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בן נבט: 16 וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר | לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו: 17 ובני ישראל השבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם: 18 וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגמו כל ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרפכה לנוס ירושלם: 19 ויפגעו ישראל בבית דוד עד היום הזה: 20 והי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד וזולתי שבט יהודה לבדו: 21 ויבאו רחבעם וירושלם ויקהל את כל בית יהודה

13

והנה | איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר: 2 ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך: 3 ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפר הדשן אשר עליו: 4 ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר | תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא וכל להשיבה אליו: 5 והמזבח נקרע וישפר הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה: 6 ויען המלך ויאמר | אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה: 7 וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת: 8 ויאמר איש האלהים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה: 9 כי כן | צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת: 10 וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל: 11 ובבא אחד זקן ושב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים | היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרו לאביהם: 12 וידבר אלהם אביהם אי זה הדרך הלק ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה: 13 ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו: 14 וילך אחרי איש האלהים וימצאוהו וישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה ויאמר אני: 15 ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם: 16 ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה: 17 כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה: 18 ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אל בדבר יהוה לאמר השבהו אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו: 19 וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים: 20 והי הם יושבים אל השלחן פ ויהי דבר יהוה אל הכביא אשר השיבו: 21 ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה

תחתיו: פ 21 ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה | מלך בירושלם העיר אשר בחור יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: 22 ויעש יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם אשר חטאו: 23 ויבגו גם המה להם במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן: 24 וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: פ 25 והיה בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שושק מלך מצרים על ירושלם: 26 ויקח את אצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה: 27 ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: 28 והיה מדי בא המלך בית יהוה ישאום הרצים והשיבוים אל תא הרצים: 29 ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 30 ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים: 31 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית ומלך אביים בנו תחתיו: פ ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אביים על יהודה: 2 שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום: 3 וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: 4 כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם: 5 אשר עשה דוד את הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי: 6 ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו: 7 ויתר דברי אביים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אביים ובין ירבעם: 8 וישכב אביים עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד ומלך אסא בנו תחתיו: פ 9 ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה: 10 וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום: 11 ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו: 12 ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגללים אשר עשו אבתיו: 13 וגם את מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה וישרף בנחל קדרון: 14 והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו: 15 ויבא את קדשי אביו וקדשו בית יהוה כסף וזהב וכלים: 16 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם: 17 ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ובן את הרמה לבתו תת יצא ובא לאסא מלך יהודה: 18 ויקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרים | באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברמן בן חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר: 19 ברית ביני ובינך בין אבי ובין אביך הנח שלחתי לך שחוד כסף וזהב לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: 20 וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויר את עינין ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי: 21 והיה כשמע בעשא ויחזיל מבנות את הרמה וישב בתרצה: 22 והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי וישאו את אבני הרמה ואת עצייה אשר בנה בעשא ובין בס המלך אסא את גבע בנימן ואת המצפה: 23 ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו: 24 וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו ומלך יהושפט בנו תחתיו: פ 25 ונדב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שנים לאסא מלך יהודה ומלך על ישראל שנתים: 26 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר חטיא את ישראל: 27 ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר ויכרו

לאמר כה אמר יהוה וען כי מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוה יהוה אלהיך: 22 ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל תאכל לחם ואל תשת מים לא תבוא נבלתך אל קבר אבתיו: 23 והיה אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש לו החמור לנביא אשר השיבו: 24 וילך וימצאהו אריה בדרך וימיתו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה: 25 והנה אנשים עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרך ואת האריה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה: 26 וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו וימתו כדבר יהוה אשר דבר לו: 27 וידבר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו: 28 וילך וימצא את נבלתו משלכת בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה את הנבלה ולא שבר את החמור: 29 וישא הנביא את נבלת איש האלהים וינחהו אל החמור וישיבהו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספד ולקברו: 30 וינח את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחיו: 31 והיה אחרי קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבר בו אצל עצמותיו הניחו את עצמותי: 32 כי היה יהוה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בעיר שמרון: פ 33 אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרך הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות החפץ ומלא את ידו והיה כהני במות: 34 והיה בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה: פ

בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם: 2 ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתניתי ולא ידעו כי אתי אשת ירבעם והלכת שלה הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה: 3 ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ונקבוק דבש ובאת אליו הוא ויגיד לך מה יהיה לעשר: 4 ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ויתבא בית אחיה ואחיהו לא יכל לראות כי קמו עיניו משיבו: פ 5 והנה אמר אל אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכה תדבר אליה והיה כבאה והיא מתנכרה: 6 והיה כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה: 7 לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל וען אשר הירמתיך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל: 8 ואקרא את הממלכה מבית דוד ואתנך לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני: 9 ותרע לעשות מכל אשר היו לפניך ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך: פ 10 לכן הנני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור ועוזב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלגל עד תמו: 11 המות לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר: 12 ואת קומי לכי לביתך בבאה רגלך העירה ומת היגד: 13 וספדו לו כל ישראל וקברו אתו כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר וען נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם: 14 והקים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה גם עתה: 15 והכה יהוה את ישראל כאשר יגוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר וען אשר עשו את אשריהם מכעיסים את יהוה: 16 ויתן את ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר חטיא את ישראל: 17 ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא באה בסף הבית והנער מת: 18 ויקברו אתו ויספדו לו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא: 19 ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 20 והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושנים שנה וישכב עם אבתיו ומלך נדב בנו

בעשא בגבתון אשר לפלשתים ונדב וכל ישראל צרים על גבתון: 28 ומתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה ומלך תחתיו: 29 ויהי כמלכו הכה את כל בית ירבעם לא השאיר כל נשמה לירבעם עד השמדו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילמי: 30 על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל בכעסו אשר הכעיס את יהוה אלהי ישראל: 31 ויתר דברי נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 32 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם: פ 33 בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה: 34 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את ישראל: ס

17

ויאמר אליהו התשב מתשבי גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי: ס 2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 3 לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן: 4 והיה מהנחל תשתה ואת הערבים צייתי לכלכלך שם: 5 וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על פני הירדן: 6 והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה: 7 והיה מקץ ימים ויבש הנחל כי לא היה גשם בארץ: ס 8 והי דבר יהוה אליו לאמר: 9 קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צייתי שם אשה אלמנה לכלכלך: 10 ויקום | וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה מקוששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתה: 11 ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי פת לחם ביוך: 12 ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמח בכד ומעט שמן בצפחת והנני מקוששת שנים עצים ונצאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנה ומתנו: 13 ויאמר אליה אלהי אל תיראי באי עשי כדברך אך עשי לי משם עגה קטנה בראשנה והוצאת לי ירך ולבנה תעשי באחרנה: ס 14 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תתן יהוה גשם על פני האדמה: 15 ותלך ותעשה כדבר אלהי ותאכל הוא והיא וביתה ימים: 16 כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אלהיו: פ 17 והי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית והי חליו חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה: 18 ותאמר אל אלהיו מה לי ירך איש האלהים באת אלי להזכיר את עוני ולהמית את בני: 19 ויאמר אליה תני לי את בגדך ויקחתו מחיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא יושב שם וישכבהו על מטתו: 20 ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי הגם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה: 21 ויתמוד על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש הילד הזה על קרבו: 22 וישמע יהוה בקול אלהיו ותשב נפש הילד על קרבו ויחי: 23 ויקח אלהיו את הילד וידרהו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אלהיו ראי חי בגדך: 24 ותאמר האשה אל אלהיו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפיך אמת: פ

18

ויהי ימים רבים ודבר יהוה הנה אל אלהיו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה: 2 וילך אלהיו להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון: 3 ויקרא אחאב אל עבדיו אשר על הבית ועבדו היה ירא את יהוה מאד: 4 והי בהכרית איובל את גביאי יהוה ויקח עבדו מה מאה נבאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים: 5 ויאמר אחאב אל עבדו לך בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים אולי | נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה: 6 וחלקו להם את הארץ לעבר בה אחאב הלא בדרך אחד לבדו ועבדו הלא בדרך אחד לבדו: 7 והי עבדו בדרך והנה אלהיו לקראתו וכרהו ופל על פניו ויאמר האתה זה אדני אלהיו: 8 ויאמר לו אני לך אמן לאדניך הנה אלהיו: 9 ויאמר מה

16

ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר: 2 וען אשר הרימותיך מן העפר ואתך נגיד על עמי ישראל ומלך | בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאתם: 3 הוננו מבוער אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט: 4 המת לבעשא בעיר ואכלו הכלבים והמת לו בשדה ואכלו עוף השמים: 5 ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 6 וישב בעשא עם אבדו ויקבר בתרצה ומלך אלה בנו תחתיו: 7 וגם ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה הנה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה | אשר עשה | בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו: פ 8 בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא על ישראל בתרצה שנתים: 9 ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצא אשר על הבית בתרצה: 10 ויבא זמרי ויכהו וימיתו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה ומלך תחתיו: 11 והי במלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא השאיר לו משתין בקר וגאליו ורעהו: 12 וישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוה הנביא: 13 אל כל חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: 14 ויתר דברי אלה וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: פ 15 בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חזים על גבתון אשר לפלשתים: 16 וישמע העם החזים לאמר קשר זמרי וגם הכה את המלך ומלכו כל ישראל את עמרי שר צבא על ישראל ביום ההוא במחנה: 17 ויעלה עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על תרצה: 18 והי כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית המלך וישרף עליו את בית מלך באש ומת: 19 על חטאתו אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את ישראל: 20 ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: פ 21 אז יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי תבני בן גינת להמליכו והחצי אחרי עמרי: 22 ויחזק העם אשר אחרי עמרי את העם אשר אחרי תבני בן גינת וימת תבני ומלך עמרי: פ 23 בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שנים עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים: 24 ויקו את ההר שמרון מאת שמר בככרם כסוף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדני ההר שמרון: 25 ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה וירע מכל אשר לפניו: 26 וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחטאתיו אשר החטיא את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: 27 ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 28 וישב עמרי עם אבדו ויקבר בשמרון ומלך אחאב בנו תחתיו: פ 29 ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ושמנה שנה

חטאתי כי אלה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני: 10 תי | יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאכה: 11 ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו: 12 והיה אני | אלה מאתך ורוח יהוה | ישאך על אשר לא אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה מנערי: 13 הלא הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחאב מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים: 14 ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני: 15 ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדת לפני כי היום אראה אליו: 16 וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב לקראת אליהו: 17 והיה כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר ישראל: 18 ויאמר לא עכרת את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחרי הבעלים: 19 ועתה שלח קבץ אלי את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל: 20 וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל: 21 וישלח אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחרי ואם הבעל לכו אחרי ולא ענו העם אתו דבר: 22 ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש: 23 ויתנו לבו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד ויכתרוהו וישומו על העצים ואש לא ישומו ואני אעשה | את הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים: 24 וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה באש הוא האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר: 25 ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשונה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו: 26 ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה: 27 והיו בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שוים וכי שוים לו וכי דרך לו אולי ישן הוא ויקח: 28 ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות וברמחים עד שפקדום עליהם: 29 והיו כעבך הצהרים ויתנבאו עד לעלות המזבח ואין קול ואין ענה ואין קשב: 30 ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי וישו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס: 31 ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבט בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך: 32 ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים ורע סביב למזבח: 33 ויערך את העצים וינתח את הפר וישם על העצים: 34 ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו: 35 וילכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים: 36 והיה | בעלות המזבח וישלח אליהו ויאמר יהוה אלהי אברהם ויצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי את כל הדברים האלה: 37 ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית: 38 ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה לחכה: 39 וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים: 40 ויאמר אליהו להם תפשו | את נביאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשו וירדו אליהו אל נחל קישון וישחטם שם: 41 ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי קול המון הגשם: 42 ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואלהיה עלה אל ראש הכרמל ויהי ארצה וישם פניו בין ברכו: 43 ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך ים ועל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים: 44 והיה בשבעות ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עלה

מים ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרה הגשם: 45 והיה | עד כה ועד כה והשמים התקדרו עבים ורוח יהוה גשם גדול וירכב אחאב וילך וירעאלה: 46 ויד יהוה היתה אל אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב עד באכה וירעאלה: ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל הנביאים בחרב: 2 ותשלח איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה יוספו כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם: 3 וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את נערו שם: 4 והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את נפשו למוות ויאמר | רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אני מאבתי: 5 וישכב וישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול: 6 ויבט והנה מראשתו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב: 7 וישב מלאך יהוה | שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך: 8 ויקם ויאכל וישתה וילך בכח | האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב: 9 ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו: 10 ויאמר קנא קנאתי ליהוה | אלהי צבאות כי עזבו בריתי בני ישראל את מזבחתך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: 11 ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחיזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה: 12 ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה: 13 והיה | כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו: 14 ויאמר קנא קנאתי ליהוה | אלהי צבאות כי עזבו בריתי בני ישראל את מזבחתך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: 15 ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם: 16 ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתך: 17 והיה הנמלט מחרב חזאל ומית יהוא והנמלט מחרב יהוא ומית אלישע: 18 והשארתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו: 19 וילך משם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו: 20 ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך: 21 וישב מאחוריו ויקח את צמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו: פ

20 וכן הוד מלך ארם קבץ את כל חילו ושלישים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ועל ויצר על שמרון וילחם בה: 2 וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה: 3 ויאמר לו כה אמר בן הדד כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם: 4 ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי: 5 וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך לי תתן: 6 כי אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחספשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניך וישומו בידם ולקחו: 7 ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו: 8 ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ולוא תאבה: 9 ויאמר למלאכי בן הדד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשונה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר: 10 וישלח אליו בן הדד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוספו אם ישפך עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגלי: 11 ויען מלך

ישראל ויאמר דברו אל-יתהלל חגך כמפתח: 12 ויהי כשמע את-
הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל-עבדיו שימו
וישימו על-העיר: 13 והנה | נביא אחד נגש אל-אחאב מלך-
ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראיית את כל-ההמון הגדול הזה
הנני נתנו בידך היום וידעת כי-אני יהוה: 14 ויאמר אחאב במו
ויאמר כה-אמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר מי-יאסר
המלחמה ויאמר אתה: 15 ויפקד את-נערי שרי המדינות ויהיו
מאתים שנים ושלושים ואחריהם פקד את-כל העם כל-בני ישראל
שבעת אלפים: 16 ויצאו בצהרים ובן-הדד שתה שכור בסכות הוא
והמלכים שלשים ושנים מלך עזר אתו: 17 ויצאו נערי שרי
המדינות בראשנה וישלח בן-הדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו
משמרון: 18 ויאמר אם-לשלום יצאו תפשו חיים ואם למלחמה
יצאו חיים תפשו: 19 ואלה יצאו מן-העיר נערי שרי המדינות
והחיל אשר אחריהם: 20 ויכו איש אישו וינסו ארם וירדפם ישראל
וימלט בן-הדד מלך ארם על-סוס ופרשים: 21 ויצא מלך ישראל
ויהי את-הסוס ואת-הרכב והכה בארם מכה גדולה: 22 ויגש
הנביא אל-מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר-
תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך: ס 23 ועבדי מלך-
ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על-כן חזקו ממנו ואולם
נלחם אתם במישור אם-לא נחזק מהם: 24 ואת-הדבר הזה עשה
הסר המלכים איש ממקומו ושום פחות תחתיהם: 25 ואתה
תמנה לך | חיל כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס | ורכב כרכב
ונלחמה אותם במישור אם-לא נחזק מהם וישמע לקלם ועש כן:
פ 26 ויהי לתשובת השנה ויפקד בן-הדד את-ארם ועל אפקה
למלחמה עם-ישראל: 27 ובני ישראל התפקדו וככלו וילכו
לקראתם ויחלו בני-ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את-
הארץ: 28 ויגש איש האלהים ויאמר אל-מלך ישראל ויאמר כה-
אמר יהוה וען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא-אלהי עמקים
הוא ונתתי את-כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי-אני יהוה:
29 ויחנן אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי | ביום השביעי ותקרב
המלחמה ויכו בני-ישראל את-ארם מאה-אלף רגלי ביום אחד: 30
וינסו הנותרים | אפקה אל-העיר ותפל החומה על-עשרים
ושבעה אלף איש הנותרים ובן-הדד נס ויבא אל-העיר חדר בחדר:
ס 31 ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי-
מלכי חסד הם נשימה נא שקום במתנינו וחבלים בראשנו ונצא
אל-מלך ישראל אזלי ויחיה את-נפשה: 32 ויחגרו שקום במתניהם
וחבלים בראשיהם ובלאו אל-מלך ישראל ויאמרו עבדך בן-הדד
אמר תחי-נא נפשי ויאמר העודנו חי אחי הוא: 33 והאנשים ינחשו
וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בן-הדד ויאמר באו קחהו ויצא
אליו בן-הדד ועלהו על-המרכבה: 34 ויאמר אליו הערים אשר-
לקח-אבי מאת אביך אשיב וחוצות תשים לך בדמשק כאשר-שם
אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו: ס 35
ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל-רעהו בדבר יהוה הכיני נא
וימאן האיש להכתו: 36 ויאמר לו יען אשר לא-שמעת בקול יהוה
הנה הולך מאתי והכף האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה ויכהו:
37 וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש הכה ופצע: 38
וילך הנביא ויעמד למלך על-הדרך ויתחפש באפר על-עיניו: 39
ויהי המלך עבר והוא צעק אל-המלך ויאמר עבדך | יצא בקרב-
המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את-האיש הזה
אם-הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר-כסף תשקול:
40 ויהי עבדך עשה הנה והנה והוא איבנו ויאמר אליו מלך-ישראל
כן משפטך אתה חרצת: 41 וימהר ויסר את-האפר מעל עיניו ויכר
אתו מלך ישראל כי מהנביאים הוא: 42 ויאמר אליו כה אמר יהוה
יען שלחת את-איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך
תחת עמו: 43 וילך מלך-ישראל על-ביתו סר וערף ויבא שמרונה:
פ

21 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היזרעאלי
אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון: 2 וידבר
אחאב אל-נבות | לאמר | תנה לי את-כרמך ויהי לי לגן ירק כי
הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב
בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה: 3 ויאמר נבות אל-אחאב חלילה
לי מיהוה מתתי את-נחלת אבתי לך: 4 ויבא אחאב אל-ביתו סר
וערף על-הדבר אשר-דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא-אתן לך
את-נחלת אבותי וישכב על-מטו ויטב את-פניו ולא-אכל לחם:
5 ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה-זה רוחך סרה ואיך
אכל לחם: 6 וידבר אליה כי-אדבר אל-נבות היזרעאלי ואמר לו
תנה לי את-כרמך בכסף או-אם-חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו
ויאמר לא-אתן לך את-כרמי: 7 ותאמר אליו איזבל אשתו ואתה
עתה תעשה מלוכה על-ישראל קום אכל-לחם ויטב לך אני אתן
לך את-כרם נבות היזרעאלי: 8 ותכתב ספרים בשם אחאב
ותחתם בחתמו ותשלח הספרים אל-הזקנים ואל-החרים אשר
בעירו הישבים את-נבות: 9 ותכתב בספרים לאמר קראו-צום
והושיבו את-נבות בראש העם: 10 והושיבו שנים אנשים בני-
בליעל נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו
וימת: 11 ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו
כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה
אליהם: 12 קראו צום והשיבו את-נבות בראש העם: 13 ויבאו שני
האנשים בני-בליעל וישבו נגדו ויעדהו אנשי הבליעל את-נבות נגד
העם לאמר ברח נבות אלהים ומלך ויצאהו מחוץ לעיר ויסקלהו
באבנים וימת: 14 וישלחו אל-איזבל לאמר סקל נבות וימת: 15
ויהי כשמע איזבל כי-סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל-אחאב
קום רש את-כרם | נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף כי
אין נבות חי כי-מת: 16 ויהי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב
לרדת אל-כרם נבות היזרעאלי לרשתו: ס 17 ויהי דבר-יהוה אל-
אליהו התשבי לאמר: 18 קום רד לקראת אחאב מלך-ישראל אשר
בשמרון הנה בכרם נבות אשר-ירד שם לרשתו: 19 ודברת אליו
לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם-ירשת ודברת אליו לאמר כה
אמר יהוה במקום אשר לקחו הכלבים את-דם נבות ולקו הכלבים
את-דמך גם-אתה: 20 ויאמר אחאב אל-אליהו המצאתני איבי
ויאמר מצאתי יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה: 21 הנני מבי
אליך רעה ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתיך בקיר ועצור
ועוזב בישראל: 22 ונתתי את-ביתך כבית ירבעם בן-נבט וכבית
בעשא בן-אחיה אל-הכעס אשר הכעסת ותחטא את-ישראל: 23
וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את-איזבל בחל
ויזרעאל: 24 המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו
עוף השמים: 25 רק לא-היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע
בעיני יהוה אשר-הסתה אתו איזבל אשתו: 26 ויתעב מאד ללכת
אחרי הגללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני
ישראל: ס 27 ויהי כשמע אחאב את-הדברים האלה ויקרע בגדיו
וישם-שק על-בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: ס 28 ויהי דבר-
יהוה אל-אליהו התשבי לאמר: 29 הראית כי-נכנע אחאב מלפני
יען כי-נכנע מפני לא-אבי הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על-
ביתו:

22 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל: פ 2
ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך-יהודה אל-מלך
ישראל: 3 ויאמר מלך-ישראל אל-עבדיו הידעתם כי-לנו רמת
גלעד ואנחנו מחשלים מקחת אתה מיד מלך ארם: 4 ויאמר אל-
יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל-מלך
ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיה: 5 ויאמר יהושפט
אל-מלך ישראל דרש-נא כיום את-דבר יהוה: 6 ויקבל מלך-
ישראל את-הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על-
רמת גלעד למלחמה אם-אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך:

7 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻפֵט הַאִיּוֹן פֶּה נִבְיָא לַיהוָה עוֹד וַנִּדְרָשָׁה מֵאוֹתוֹ: 8 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל | אֵל-יְהוֹשֻפֵט עוֹד אִישׁ-אֶחָד לְדַרְשׁ אֶת-יְהוָה מֵאוֹתוֹ וְאִנִּי שִׁנְאַתִּיו כִּי לֹא-יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם-רָע מִכִּיְהוּ בֶן-יִמְלָה וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻפֵט אֶל-יֹאמֵר הַמֶּלֶךְ כֵּן: 9 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל-סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מִהֲרֵה מִכִּיְהוּ בֶן-יִמְלָה: 10 וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֻפֵט מֶלֶךְ-יְהוּדָה יָשִׁיבִים אִישׁ-עַל-כִּסְאוֹ מִלְּבָשִׁים בְּגָדִים בְּגָרָן פָּתַח שַׁעַר שִׁמְרוֹן וְכָל-הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים לִפְנֵיהֶם: 11 וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקוּיָה בֶן-כְּנַעֲנָה קָרְנִי בְרָזֶל וַיֹּאמֶר כֹּה-אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה תִּנְגַח אֶת-אָרֶם עַד-כְּלַתֶּם: 12 וְכָל-הַנְּבִיאִים נִבְּאִים כֵּן לֵאמֹר עֲלֵה רִמְתָּ גִלְעָד וְהִצַּלַח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ: 13 וְהַמְלֵאךָ אֲשֶׁר-הָלַךְ | לִקְרָא מִכִּיְהוּ דָבָר אֵלָיו לֵאמֹר הִנֵּה-יָא דְבַרְי הַנְּבִיאִים פֶּה-אֶחָד טוֹב אֶל-הַמֶּלֶךְ יְהִי-נָא דְבַרְיךָ כְּדָבָר אֶחָד מֵהֶם וּדְבַרְתָּ טוֹב: 14 וַיֹּאמֶר מִכִּיְהוּ חִי-יְהִי כִי אֶת-אֲשֶׁר יֹאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲתוּ אֲדַבֵּר: 15 וַיִּבּוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִכִּיְהוּ הַנִּלְךָ אֶל-רִמְתָּ גִלְעָד לַמְּלַחְמָה אִם-נִחְדַל וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲלֵה וְהִצַּלַח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ: 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד-כַּמָּה פְּעָמִים אִנִּי מִשְׁבַּעךָ אֲשֶׁר לֹא-תִדְבַר אֵלַי רַק-אֶמֶת בְּשֵׁם יְהוָה: 17 וַיֹּאמֶר רְאִיתִי אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל נִפְצָיִם אֶל-הַהָרִים כְּצֶאֱנָן אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם רַעְיָה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא-אֲדַנִּים לְאַלֶּה יָשׁוּבוּ אִישׁ-לְבֵיתוֹ בְּשֵׁלוֹם: 18 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹשֻפֵט הַלּוֹא אִמְרַתִּי אֵלֶיךָ לּוֹא-יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם-רָע: 19 וַיֹּאמֶר לָכֵן שָׁמַע דְּבַר-יְהוָה רְאִיתִי אֶת-יְהוָה יֹשֵׁב עַל-כִּסְאוֹ וְכָל-צְבָא הַשָּׁמַיִם עֹמְדֵי עָלָיו מִיְמִינֵי וּמִשְׁמָאלוֹ: 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי וַפְתָּה אֶת-אֲחֵאֲבָ וַיַּעַל וַיִּפֹּל בְּרִמְתָּ גִלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה בִּכְהָ זֶה אִמְרָ בְכָה: 21 וַיֵּצֵא הַרוּחַ וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶפְתְּנֵנּוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו בְּמָה: 22 וַיֹּאמֶר אֲצֵא וְהִיִּיתִי רוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי כָל-נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר תִּפְתָּהּ וְגַם-תֹּכֵל צֵא וְעֵשֶׂה-כֵּן: 23 וַעֲתָה הִנֵּה נָתַן יְהוָה רוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי כָל-נְבִיאָיִךְ אֵלֶּה וַיְהוָה דְּבַר עֲלֶיךָ רָעָה: 24 וַיִּגַּשׁ צִדְקוּיָהוּ בֶן-כְּנַעֲנָה וַיִּכֶּה אֶת-מִכִּיְהוּ עַל-הַלְחִי וַיֹּאמֶר אִי-זֶה עֵבֶר רוּחַ-יְהוָה מֵאוֹתִי לְדַבֵּר אוֹתְךָ: 25 וַיֹּאמֶר מִכִּיְהוּ הַנִּךְ רָאָה בַּיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר תִּבְּא חֹדֶר בְּחֹדֶר לַחֲבֵבָה: 26 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קַח אֶת-מִכִּיְהוּ וְהַשִּׁיבֵהוּ אֶל-אֲמֹן שַׂר-הַעִיר וְאֶל-יֹאשׁ בֶּן-הַמֶּלֶךְ: 27 וְאִמְרַתְּ כֹה אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׁימוּ אֶת-זֶה בֵּית הַכְּלָא וְהִאֲכִילֵהוּ לַחֵם לַחֵץ וְנִימִים לַחֵץ עַד בְּאֵי בְשֵׁלוֹם: 28 וַיֹּאמֶר מִכִּיְהוּ אִם-שׁוּב תִּשׁוּב בְּשֵׁלוֹם לֹא-דָבַר יְהוָה בִּי וַיֹּאמֶר שָׁמַעוּ עַמִּים כָּלֶם: 29 וַיַּעַל מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֻפֵט מֶלֶךְ-יְהוּדָה רִמְתָּ גִלְעָד: 30 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל-

יְהוֹשֻפֵט הַתְּחַפֵּשׁ וּבָא בַמְּלַחְמָה וְאַתָּה לִבְשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְחַפֵּשׂ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּבּוֹא בַמְּלַחְמָה: 31 וּמֶלֶךְ אָרָם צִוָּה אֶת-שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר-לוֹ שְׁלֵשִׁים וּשְׁנַיִם לֵאמֹר לֹא תִלְחַמוּ אֶת-קִטָּן וְאֶת-גָּדוֹל כִּי אִם-אֶת-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ: 32 וַיְהִי כִרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב אֶת-יְהוֹשֻפֵט וְהִמָּה אָמְרוּ אַךְ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּסְרוּ עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיַּעֲזֵק יְהוֹשֻפֵט: 33 וַיְהִי כִרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב כִּי לֹא-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו: 34 וְאִישׁ מִשָּׂרָה בִקְשָׁת לְתַמּוֹ וַיִּכֶּה אֶת-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשְּׂרָיִן וַיֹּאמֶר לְרַכְבּוֹ הִפֵּךְ יָדְךָ וְהוֹצִיאֲנִי מִן-הַמַּחֲנֶה כִּי הַחֲלִיתִי: 35 וַתַּעֲלֶה הַמְּלַחְמָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהַמֶּלֶךְ הָיָה מַעֲמֵד בְּמַרְכָּבָה נֹכַח אָרָם וַיִּמָּת בְּעָרֵב וַיִּצָּק דָּם-הַמַּכָּה אֶל-חִיק הָרֶכֶב: 36 וַיַּעֲבֵר הַרְנָה בַּמַּחֲנֶה כְּבָא הַשָּׁמֶשׁ לֵאמֹר אִישׁ אֶל-עִירוֹ וְאִישׁ אֶל-אַרְצוֹ: 37 וַיִּמָּת הַמֶּלֶךְ וַיִּבּוֹא שִׁמְרוֹן וַיִּקְבְּרוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ בְּשִׁמְרוֹן: 38 וַיִּשְׁטֹף אֶת-הָרֶכֶב עַל | בְּרִכַת שִׁמְרוֹן וַיִּלְקְוּ הַכְּלָבִים אֶת-דָּמֹו וְהַזְּנוֹת רָחֲצוּ כְּדָבַר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבַר: 39 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֲחֵאֲבָ וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה וּבֵית הַשָּׁן אֲשֶׁר בָּנָה וְכָל-הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנָה הַלּוֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: 40 וַיִּשְׁכַּב אֲחֵאֲבָ עִם-אִבְתּוֹ וַיִּמְלָךְ אַחֲזִיָּהוּ בֶן-תַּחְתָּיו: 41 וַיְהוֹשֻפֵט בֶן-אִסָּא מֶלֶךְ עַל-יְהוּדָה בְּשֵׁנַת אַרְבַּע לְאַחֵאֲבָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: 42 וַיְהוֹשֻפֵט בֶּן-שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה בְּמַלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲזוּבָה בַת-שִׁלְחִי: 43 וַיִּלָּךְ בְּכָל-דֶּרֶךְ אִסָּא אָבִיו לֹא-סָר מִמֶּנּוּ לַעֲשׂוֹת הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: 44 אַךְ הַבְּמוֹת לֹא-סָרוּ עוֹד הָעַם מִזְּבָחִים וּמִקְטָרִים בְּבָמוֹת: 45 וַיִּשְׁלַם יְהוֹשֻפֵט עִם-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: 46 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹשֻפֵט וְגוֹבְרָתוֹ אֲשֶׁר-עָשָׂה וְאֲשֶׁר נָלַחַם הַלֵּא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: 47 וַיִּתֵּר הַקְּדָשׁ אֲשֶׁר נִשְׂאָר בְּיַמֵּי אִסָּא אָבִיו בְּעַר מִן-הָאָרֶץ: 48 וּמֶלֶךְ אֵין בְּאֶדּוֹם נֹצֵב מֶלֶךְ: 49 וַיְהוֹשֻפֵט עֲשָׂר אֲנִיּוֹת תְּרָשִׁישׁ לְלִכַת אוֹפִירָה לְזֹהֵב וְלֹא הָלַךְ כִּי-נִשְׁבְּרָה אֲנִיּוֹת בְּעַצְיוֹן גָּבֵר: 50 אִזּוֹ אִמְרָ אַחֲזִיָּהוּ בֶן-אֲחֵאֲבָ אֶל-יְהוֹשֻפֵט וַיִּלְכוּ עִבְדֵי עִם-עַבְדֶּיךָ בְּאֲנִיּוֹת וְלֹא אָבָה יְהוֹשֻפֵט: 51 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשֻפֵט עִם-אִבְתּוֹ וַיִּקְבְּרוּ עִם-אִבְתּוֹ בְּעִיר דֹּד אָבִיו וַיִּמְלָךְ יְהוֹרָם בֶּן-תַּחְתָּיו: 52 אַחֲזִיָּהוּ בֶן-אֲחֵאֲבָ מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן בְּשֵׁנַת שֶׁבַע עֶשְׂרֵה לַיהוֹשֻפֵט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלָךְ עַל-יִשְׂרָאֵל שְׁנַתִּים: 53 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלָּךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וַבְּדֶרֶךְ אִמּוֹ וּבְדֶרֶךְ יָרְבֵעָם בֶּן-נְבָט אֲשֶׁר הַחֲטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל: 54 וַיַּעֲבֵד אֶת-הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּכְעַס אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּכָל אֲשֶׁר-עָשָׂה אָבִיו:

מלכים ב

וּפִשַׁע מוֹאֵב בְּיִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מוֹת אַחְזָב: 2 וַיִּפֹּל אַחֲזָיָה בְעַד הַשֶּׁבֶלָה בְּעֵלִיתוֹ אֲשֶׁר בְּשֶׁמְרוֹן וַיַּחַל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לֵכוּ דַרְשׁוּ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן אִם־אֲחִיָּה מַחְלִי זֶה: 3 וּמֵלֶאךָ יְהוֹה דַּבֵּר אֶל־אֱלֹהֵי הַתְּשֻׁבִי קוּם עָלָה לִקְרַאת מֵלֶאכִי מֶלֶךְ־שֶׁמְרוֹן וְדַבֵּר אֲלֵהֶם הַמְבִלִי אִין־אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם הַלְלִים לַדֶּרֶשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן: 4 וְלִכֵּן כֹּה־אָמַר יְהוֹה הַמַּטֵּה אֲשֶׁר־עָלִית שָׁם לֹא־תֵרַד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת וַיֵּלֶךְ אֵלֶיהָ: 5 וַיִּשׁוּבוּ הַמַּלְאָכִים אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה־זֶּה שָׁבַתְּם: 6 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ | עָלָה לִקְרַאתְנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ לֵכוּ שׁוּבוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁלַח אֲתֶכֶם וְדַבַּרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוֹה הַמְבִלִי אִין־אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם שָׁלַח לַדֶּרֶשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן לָכֵן הַמַּטֵּה אֲשֶׁר־עָלִית שָׁם לֹא־תֵרַד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת: 7 וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם מִה מִשְׁפַּט הָאִישׁ אֲשֶׁר עָלָה לִקְרַאתְכֶם וַיְדַבֵּר אֲלֵיכֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ בְּעַל שַׁעַר וְאֶזְרוֹ עוֹר אֶזְרוֹ בְּמַתְנֵיו וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַתְּשֻׁבִי הוּא: 9 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שֶׁר־חַמְשִׁים וַחֲמִשִּׁים וַיַּעַל אֵלָיו וְהִנֵּה יָשֵׁב עַל־רֹאשׁ הַהָר וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הַאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ דַּבֵּר דְּדָה: 10 וַיַּעֲנֶה אֵלֶיהָ וַיְדַבֵּר אֶל־שֶׁר הַחַמְשִׁים וְאִם־אִישׁ אֱלֹהִים אֲנִי תֵרַד אִשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְךָ וְאֶת־חַמְשֵׁיךָ וְאֶת־חַמְשֵׁיךָ וְתֵרַד אִשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְּךָ וְאֶת־חַמְשֵׁיךָ: 11 וַיִּשָּׁב וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שֶׁר־חַמְשִׁים אַחֵר וַחֲמִשִּׁים וַיַּעַן וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הַאֱלֹהִים כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ מִהֲרָה דְּדָה: 12 וַיַּעַן אֵלֶיהָ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אִם־אִישׁ הַאֱלֹהִים אֲנִי תֵרַד אִשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְךָ וְאֶת־חַמְשֵׁיךָ וְאֶת־חַמְשֵׁיךָ וְתֵרַד אִשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְּךָ וְאֶת־חַמְשֵׁיךָ: 13 וַיִּשָּׁב וַיִּשְׁלַח שֶׁר־חַמְשִׁים שְׁלִשִׁים וַחֲמִשִּׁים וַיַּעַל וַיִּבֹּא־שֶׁר הַחַמְשִׁים הַשְּׁלִישִׁים וַיִּכְרַע עַל־בְּרַכְּוָ | לְנֶגַד אֵלֶיהָ וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הַאֱלֹהִים תִּיקֶר־נָא נַפְשִׁי וְנִפְשׁ עַבְדֶּיךָ אֵלֶּה חַמְשִׁים בְּעוֹיָךְ: 14 הִנֵּה יָרְדָה אִשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶת־שִׁנֵּי שָׁרֵי הַחַמְשִׁים הָרֵאשִׁנִּים וְאֶת־חַמְשֵׁיהֶם וְעֵתָה תִיקֶר נַפְשִׁי בְּעוֹיָךְ: 15 וַיְדַבֵּר מֵלֶאךָ יְהוֹה אֶל־אֵלֶיהָ רַד אֹתוֹ אֶל־תִּירָא מִפְּנֵי וַיִּקָּם וַיֵּרַד אֹתוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ: 16 וַיְדַבֵּר אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוֹה יַעַן אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ מַלְאָכִים לַדֶּרֶשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן הַמְבִלִי אִין־אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל לַדֶּרֶשׁ בְּדַבְרוֹ לָכֵן הַמַּטֵּה אֲשֶׁר־עָלִית שָׁם לֹא־תֵרַד מִמֶּנָּה כִּי־מוֹת תָּמוּת: 17 וְיָמַת כַּדָּבָר יְהוֹה | אֲשֶׁר־דַּבֵּר אֵלֶיהָ וַיִּמְלֶךְ יְהוֹרָם תַּחֲתָיו פַּּ בְּשַׁנַּת שְׁתַּיִם לַיהוֹרָם בֶּן־יְהוֹשֻׁפַט מֶלֶךְ יְהוּדָה כִּי לֹא־הָיָה לוֹ בֶּן: 18 וַיִּתֵּר דַּבְּרֵי אַחֲזָיָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַלּוֹא־הֵמָּה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דַּבְּרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: 19

וַיְהִי בְּהַעֲלוֹת יְהוֹה אֶת־אֵלֶיהָ בְּסַעֲרָה הַשָּׁמַיִם וַיֵּלֶךְ אֵלֶיהָ וַאֲלִישַׁע מִן־הַגִּלְגָּל: 2 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֶל־אֲלִישַׁע שֵׁב־נָא פֹה כִּי יְהוֹה שְׁלַחְנִי עַד־בֵּית אֵל וַיֹּאמֶר אֲלִישַׁע חִי־יְהוֹה וְחִי־נַפְשֶׁךָ אִם־אֶעֱזָבָךְ וַיֵּרְדוּ בֵּית־אֵל: 3 וַיֵּצְאוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בֵּית־אֵל אֶל־אֲלִישַׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִידְעַתְּ כִּי הַיּוֹם יְהוֹה לִקְחָת אֶת־אֲדֹנָיִךְ מֵעַל רֹאשֶׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם־אֲנִי יְדַעְתִּי הַחֲשׂוֹ: 4 וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלֶיהָ אֲלִישַׁע | שֵׁב־נָא פֹה כִּי יְהוֹה שְׁלַחְנִי יִרְחוּ וַיֹּאמֶר חִי־יְהוֹה וְחִי־נַפְשֶׁךָ אִם־אֶעֱזָבָךְ וַיִּבְאוּ יִרְחוּ: 5 וַיֵּאָשׁוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בִּירְחוֹ אֶל־אֲלִישַׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִידְעַתְּ כִּי הַיּוֹם יְהוֹה לִקְחָת אֶת־אֲדֹנָיִךְ מֵעַל רֹאשֶׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם־אֲנִי יְדַעְתִּי הַחֲשׂוֹ: 6 וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלֶיהָ שֵׁב־נָא פֹה כִּי יְהוֹה שְׁלַחְנִי הִידְבָּנָה וַיֹּאמֶר חִי־יְהוֹה וְחִי־נַפְשֶׁךָ אִם־אֶעֱזָבָךְ וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם: 7 וַחֲמִשִּׁים אִישׁ מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים הָלְכוּ וַיַּעֲמֵדוּ מִנְּגַד מַרְחֹק

וּשְׁנֵיהֶם עָמְדוּ עַל־הַיַּרְדֵּן: 8 וַיִּקַּח אֵלֶיהָ אֶת־אֲדָרְתוֹ וַיְגַלֵּם וַיִּכֶּה אֶת־הַיָּמִים וַיַּחֲצוּ הֵנָּה וְהֵנָּה וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם בַּחֲרֹבָה: 9 וַיְהִי כַּעֲבָרָם וַאֲלֵיהָ וַיֹּאמֶר אֶל־אֲלִישַׁע שְׂאֵל מִה אַעֲשֶׂה לָּךְ בְּטָרָם אֶלְקַח מֵעַמְּךָ וַיֹּאמֶר אֲלִישַׁע וַיְהִי־נָא פִי־שְׁנַיִם בְּרוּחֶךָ אֵלָי: 10 וַיֹּאמֶר הַקְּשִׁית לְשֹׂאוֹל אִם־תִּרְאֶה אֶתִּי לִקְחָת מֵאֵתְךָ יְהִי לָּךְ כֵּן וְאִם־אִין לֹא יְהִי: 11 וַיְהִי הֵמָּה הַלְלִים הַלּוֹךְ וְדַבֵּר וְהֵנָּה רָכַב־אִשׁ וְסוֹסֵי אִשׁ וַיִּפְרְדוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל אֵלֶיהָ בְּסַעֲרָה הַשָּׁמַיִם: 12 וַאֲלִישַׁע רָאָה וְהוּא מַצַּעֲקָ אָבִי | אָבִי רָכַב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשָׁיו וְלֹא רָאָהוּ עוֹד וַיַּחֲזֹק בְּבִגְדָיו וַיִּקְרַעֵם לְשְׁנַיִם קֶרְעִים: 13 וַיִּרֶם אֶת־אֲדָרְתוֹ אֵלֶיהָ אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעַלָיו וַיִּשָּׁב וַיַּעֲמֵד עַל־שַׁפַּת הַיַּרְדֵּן: 14 וַיִּקַּח אֶת־אֲדָרְתוֹ אֵלֶיהָ אֲשֶׁר־נָפְלָה מֵעַלָיו וַיִּכֶּה אֶת־הַיָּמִים וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יְהוֹה אֱלֹהֵי אֵלֶיהָ אָפ־הוּא | וַיִּכֶּה אֶת־הַיָּמִים וַיַּחֲצוּ הֵנָּה וְהֵנָּה וַיַּעֲבָר אֲלִישַׁע: 15 וַיִּרְאָהוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בִּירְחוֹ מִנְּגַד וַיֹּאמְרוּ נִחֶה רוּחַ אֵלֶיהָ עַל־אֲלִישַׁע וַיִּבְאוּ לִקְרַאתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ אַרְצָה: 16 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֵנָּה נָא יֵשׁ־אֶת־עַבְדֶּיךָ חַמְשִׁים אָנָּשִׁים בְּנֵי־חַיִל יִלְכוּ נָא וַיִּבְקְשׁוּ אֶת־אֲדֹנָיִךְ פֶּן־נִשְׂאוּ רוּחַ יְהוֹה וַיִּשְׁלַחְהוּ בְּאֶתְד הַהָרִים אוֹ בְּאֶתְד הַגִּיאוֹת וַיֹּאמֶר לֹא תִשְׁלַחוּ: 17 וַיִּפְצְרוּ־בּו עַד־בֶּשֶׂ וַיֹּאמֶר שְׁלַחוּ וַיִּשְׁלַחוּ חַמְשִׁים אִישׁ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלֶשָׁה יָמִים וְלֹא מָצְאוּ: 18 וַיִּשָּׁבוּ אֵלָיו וְהוּא יָשֵׁב בִּירְחוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַלּוֹא־אִמַּרְתִּי אֲלֵיכֶם אֶל־תִּלְכוּ: 19 וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי הָעִיר אֶל־אֲלִישַׁע הֵנָּה נָא מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב כַּאֲשֶׁר אֲדָנִי רָאָה וְהַיָּמִים רַעִים וְהָאָרֶץ מִשְׁכָּלֶת: 20 וַיֹּאמֶר קַחוּ־לִי צִלְחִית שֶׁם מִלַּח וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוֹה רְפֹאֲתִי לַיָּמִים הָאֵלֶּה לֹא־יְהִי מִשֶּׁם עוֹד מוֹת וּמִשְׁכָּלֶת: 22 וַיִּרְפוּ הַיָּמִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה כַּדָּבָר אֲלִישַׁע אֲשֶׁר דַּבֵּר: 23 וַיַּעַל מִשֶּׁם בֵּית־אֵל וְהוּא | עָלָה בְּדֶרֶךְ וְנַעֲרִים קְטַנִּים יָצְאוּ מִן־הָעִיר וַיִּתְקַלְסוּ־בוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ עָלָה קִרְחָ עָלָה קִרְחָ: 24 וַיִּפֹּן אַחֲרָיו וַיִּרְאֶם וַיִּקְלַעֵם בְּשֶׁם יְהוֹה וַתִּצְאָנָה שְׁתַּיִם דְּבִים מִן־הָעִיר וַתִּבְקַעְנָה מֵהֶם אַרְבַּעִים וְשְׁנַיִ יְלָדִים: 25 וַיֵּלֶךְ מִשֶּׁם אֶל־הַר הַפְּרָמֶל וּמִשֶּׁם שָׁב שְׁמָרוֹן: 26

וַיְהוֹרָם בֶּן־אַחְזָב מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֶׁמְרוֹן בְּשַׁנַּת שְׁמֹנֶה עָשָׂר לַיהוֹשֻׁפַט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֶךְ שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה: 2 וַיַּעֲשֶׂה הָרַע בְּעֵינָיו יְהוֹה רָק לֹא כָאֲבֹו וְכַאֲמֹו וַיִּסֵּר אֶת־מִצְבַּת הַבַּעַל אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו: 3 רָק בַּחֲטָאוֹת יִרְבְּעֵם בֶּן־נַבְטָ אֲשֶׁר־הַחֲטִיָּא אֶת־יִשְׂרָאֵל דַּבֵּק לֹא־סָר מִמֶּנָּה: 4 וּמִיִּשַׁע מֶלֶךְ־מוֹאֵב הָיָה נֹקֵד וְהַשִּׁיב לְמֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל מֵאָה־אֶלְפָ כָּרִים וּמֵאָה אֶלְפָ אִילִים צָמַר: 5 וַיְהִי כְּמוֹת אַחְזָב וַיִּפְשַׁע מֶלֶךְ־מוֹאֵב בְּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: 6 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם בַּיּוֹם הַהוּא מִשְׁמָרוֹן וַיִּפְקֵד אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל: 7 וַיֵּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל־הַיּוֹשֻׁפַט מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר מֶלֶךְ מוֹאֵב פָּשַׁע בִּי הַתֵּלֶךְ אֶתִּי אֶל־מוֹאֵב לְמַלְחָמָה וַיֹּאמֶר אֶעֱלֶה כְּמוֹנִי כְּמוֹךָ כְּעַמִּי כְּעַמְּךָ כְּסוֹסֵי כְּסוֹסֵיךָ: 8 וַיֹּאמֶר אִי־זֶה הַדֶּרֶךְ נַעֲלָה וַיֹּאמֶר דֶּרֶךְ מַדְבַּר אֲדוֹם: 9 וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ־יְהוּדָה וּמֶלֶךְ אֲדוֹם וַיִּסְבּוּ דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־הָיָה מִיָּם לְמַחְנֶה וּלְבַהֲמָה אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם: 10 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵלֶּה כִּי־קָרָא יְהוֹה לְשַׁלְשֵׁת הַמַּלְאָכִים הָאֵלֶּה לְתַת אֹתָם בְּיַד־מוֹאֵב: 11 וַיֹּאמֶר הַיּוֹשֻׁפַט הָאִין פֹּה נְבִיא לַיהוֹה וַנְּדַרְשָׁה אֶת־יְהוֹה מֵאוֹתוֹ וַיַּעַן אֲחִיד מֵעַבְדֵי מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֹּה אֲלִישַׁע בֶּן־שַׁפְטָ אֲשֶׁר־יָצַק מִיָּם עַל־יְדֵי אֵלֶיהָ: 12 וַיֹּאמֶר הַיּוֹשֻׁפַט יֵשׁ אֹתוֹ דַּבֵּר־יְהוֹה וַיֵּרְדוּ אֵלָיו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹשֻׁפַט וּמֶלֶךְ אֲדוֹם: 13 וַיֹּאמֶר

אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך אל נביאי אביך ואל נביאי אמר ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: 14 ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אם אבטי אליך ואם אראך: 15 ועתה קחוי לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה: 16 ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים | גבים: 17 כי כה | אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים ושתיכם אתם ומקניכם ובהמתכם: 18 ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם: 19 והייתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחור וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים: 20 והיה בבקר כעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים: 21 וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויצעקו מכל חגר חגרה ומעלה ועמדו על הגבול: 22 וישכמו בבקר והשמש זרחה על המים ויראו מואב מנגד את המים אדמים כדם: 23 ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשלל מואב: 24 ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבו בה והכות את מואב: 25 והערים יהרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה: 26 וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו: 27 ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ועלהו עלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ: פ

4 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשפה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים: 2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגדי לי מה יש לך בביית ותאמר אין לשפחתך כל בביית כי אם אסוך שמן: 3 ויאמר לך שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכנכי כלים רקים אל תמעיטי: 4 ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בנך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי: 5 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגשים אליה והיא מיצקת: 6 והי | כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ועמד השמן: 7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לך מכה את השמן ושלמי את נשיכי ואת בניכי תחיי בנותך: פ 8 והי היום ויעברך אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם והי מדי עברו יסר שמה לאכל לחם: 9 ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עליו תמיד: 10 נעשה נא עליית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה: 11 והי היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה: 12 ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו: 13 ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת | אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת: 14 ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן: 15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח: 16 ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי חבוקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך: 17 ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע: 18 ויגדל הילד והי היום ויצא אל אביו אל הקצרים: 19 ויאמר אל אביו ראשי | ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: 20 וישארו ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת: 21 ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: 22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחה נא לי אהד מן הנערים ואחת האתנות וארצה עד איש האלהים ואשובה: 23 ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום: 24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה הנה ולך אל

תעצר לי לרכב כי אם אמרתי לך: 25 ותלך ותבוא אל איש האלהים אל הר הכרמל והי כראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית הלו: 26 עתה רויץ נא לקראתה ואמר לה השלום לך השלום לך השלום לאישה השלום לילד ותאמר שלום: 27 ותבא אל איש האלהים אל החר ותחזק ברגליו וישל גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה והוא העלים ממני ולא הגיד לי: 28 ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי: 29 ויאמר לגחזי חגר מתוך זקח משענתי בדרך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברכה איש לא תעננו ושמת משענתי על פני הנער: 30 ותאמר אם הנער חי יהיה וחי נפשה אם אעזבך ויקם וילך אחריה: 31 וגחזי עבר לפניו וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער: 32 ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו: 33 ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה: 34 ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפו ויגהר עליו ויחם בשר הילד: 35 וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזוהר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו: 36 ויקרא אל גחזי ויאמר קרא אל השנמית הזאת ויקראה ותבוא אליו ויאמר שאי בנה: 37 ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא: פ 38 ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר נערו שפלת הסיר הגדולה ובשל מזיד לבני הנביאים: 39 ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו: 40 ויצקו לאנשים לאכול והי כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל: 41 ויאמר וקחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: ס 42 ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: 43 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והותר: 44 ויתן לפניהם ויאכלו ויתרו כדבר יהוה: פ

5 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: 2 וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן: 3 ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאספ אתו מצרעתו: 4 ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בגדים: 6 ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: 7 והי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאספ איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי: 8 והי כשמע | אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא אלי וידע כי יש נביא בישראל: 9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע: 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר: 11 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי | יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהי והניף ידו אל המקום ואספ המצרע: 12 הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחת בהם וטהרתי וספן וילך בחמה: 13 וישבו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלוא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר: 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר: 15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא

ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם ישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך: 16 ויאמר חי יהוה אשר עמדת לפניו אם אקח ויפצרו בו לקחת וימאן: 17 ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה: 18 לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחוות שמה והוא נשען על ידי והשתחוותי בית רמון בהשתחוותי בית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה: 19 ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ: 20 ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים הנה | חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה: 21 וירדף גיחזי אחריו נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: 22 ויאמר | שלום אדני שליחני לאמר הנה עתה זה באו אלי שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תנה נא להם ככרם כסף ושתי חלפות בגדים: 23 ויאמר נעמן הואל קח ככרם ופרץ בו ויצר ככרם כסף בשני חרטום ושתי חלפות בגדים ויתן אל שני נעריו וישאו לפניו: 24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את האנשים וילכו: 25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע מאן גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה: 26 ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העית לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: 27 וצרת נעמן תדבק בר ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלו: 28

אדם לבוא בארץ ישראל: 24 ויהי אחריו כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון: 25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים כסף ורבע הקב חריונים בחמשה כסף: 26 ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: 27 ויאמר אל יושעך יהוה מאין אושיעך המן הגרן או מן הקיב: 28 ויאמר לה המלך מה דך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר: 29 ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום האחר תני את בנך ונאכלנו ותחבא את בנה: 30 ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית: 31 ויאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום: 32 ואלישע ישב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטורם יבא המלאך אליו והוא | אמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו | כבא המלאך סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי אדניו אחריו: 33 עודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אוחיל ליהוה עוד: 28

6 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנתנו יושבים שם לפניך צר ממנו: 2 נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו: 3 ויאמר האחד הואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלה: 4 וילך אתם ויבאו הירדנה ויגזרו העצים: 5 ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול: 6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלך שמה ויצף הברזל: 7 ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחהו: 8 וימלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלגי אלמני תחנתי: 9 וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נחתים: 10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירה ונשמר שם לא אחת ולא שתים: 11 ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הלוא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל: 12 ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכבך: 13 ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן: 14 וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר: 15 וישכם משרת איש האלהים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה: 16 ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם: 17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיני ויראה ויפקח והוה את עיני הנער וירא והנה החר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע: 18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים ויכם בסנורים כדבר אלישע: 19 ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לכו אחרי ואליכה אתכם אל האיש אשר תבקשו וילך אותם שמרונה: 20 ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני אלה ויראו ויפקח והוה את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון: 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותם האכה אכה אבי: 22 ויאמר לא תכה האיש שביט בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניכם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם: 23 ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי

7 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה | אמר יהוה כעת | מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון: 2 ויען השליש אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל: 3 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו יושבים פה עד מתנו: 4 אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו: 5 ויקומו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין שם איש: 6 ואדני השמיע | את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו: 7 ויקומו וינסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל נפשם: 8 ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו: 9 ויאמרו איש אל רעהו לא כן | אנחנו עשים היום הזה יום בשרה הוא ואנחנו מחשבים וחיכנו עד אור הבקר ומצאנו עון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך: 10 ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה: 11 ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה: 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחבה בהשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים ואל העיר נבא: 13 ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל ההמון ישראל אשר נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה: 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו: 15 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בהחפזם וישבו המלאכים ויגידו למלך: 16 ויצא העם ויבאו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה: 17 והמלך הפקיד את השליש אשר נשען על ידו על השער וירמסוהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר ברדת המלך אליו: 18 ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר סאתים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון: 19 ויען השליש את איש

האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה כדבר הזה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל: 20 ויהי לו כן וירמסו אתו העם בשער וימת: ס
8 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי אתי וביתך וגורי באשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא אל הארץ שבע שנים: 2 ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים: 3 והיה מקצה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה: 4 והמלך מדבר אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע: 5 והיה הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע: 6 וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: פ 7 ויבא אלישע דמשק וכן הודד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה: 8 ויאמר המלך אל חזקאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה: 9 וילך חזקאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הודד מלך ארם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה: 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר לא חיה תחיה והראני יהוה כי מות וימת: 11 ויעמד את פניו וישם עד בוש ויבך איש האלהים: 12 ויאמר חזקאל מדוע אדני בכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם תשלח באש ובצריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרתיהם תבקע: 13 ויאמר חזקאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על ארם: 14 וילך | מאת אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה: 15 והיה ממחרת ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזקאל תחתיו: פ 16 ובשנת חמש ליוזם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה: 17 בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמונה שנה מלך בירושלם: 18 וילך בדרך | מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה: 19 ולא אבה יהוה להשתית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לו לתת לו ניר לבניו כל הימים: 20 במקומו פשע אדום מתחת יד יהודה ומלכו עליהם מלך: 21 ויעבר יורם צעירה וכל הרקב עמו והיה הוא קם לולה ויכה את אדום הסביב אליו ואת שרי הרקב וינס העם לאהליו: 22 ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום היה אז תפשע לבנה בעת ההיא: 23 ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 24 וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו: פ 25 בשנת שתים עשרה שנה ליוזם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: 26 בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתלוהו בת עמרי מלך ישראל: 27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא: 28 וילך את יורם בן אחאב למלחמה עם חזקאל מלך ארם ברמת גלעד ויכו ארמים את יורם: 29 וישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו את חזקאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא: פ
9 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתוך זקח פך השמן הזה בידך ולך רמת גלעד: 2 ובאת שמה וראה שם יהוה בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר: 3 ולקחת פך השמן ויצקת על

ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה: 4 וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד: 5 ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוה אל מי מכלנו ויאמר אליך השר: 6 ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך אל עם יהוה אל ישראל: 7 והכיתה את בית אחאב אדניך ונקמתו דמי | עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד איזבל: 8 ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: 9 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה: 10 ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק זרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: 11 והוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שוחו: 12 ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל: 13 וימהרו ויקחו איש בגדו וישומו תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוה: 14 ויתקשר יהוה בן יהושפט בן נמשי אל יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזקאל מלך ארם: 15 וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמים בהלחמו את חזקאל מלך ארם ויאמר יהוה אם יש נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת לגיד ביזרעאל: 16 וירכב יהוה וילך וזרעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות את יורם: 17 והצפה עמד על המגדל ביזרעאל וירא את שפעת יהוה ויבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: 18 וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוה מה דך ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד הם ולא שב: 19 וישלח רכב סוס שני ויבא אלהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוה מה דך ולשלום סב אל אחרי: 20 ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנהג כמנהג יהוה בן נמשי כי בשגעון ונהג: 21 ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוה וימצאוהו בחלקת נבות היזרעאלי: 22 והיה כראות יהורם את יהוה ויאמר השלום יהוה ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמה וכשפיה הרבים: 23 ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיה: 24 והוא מלא ידו בקשת ויך את יהורם בין זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו: 25 ויאמר אל בדרך שלשה שא השלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא הזה: 26 אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא השלכהו בחלקה כדבר יהוה: 27 ואחזיה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחריו יהוה ויאמר גם אלו הכהו אל המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם וינס מגדו וימת שם: 28 וירכבו אתו עבדיו וירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דוד: פ 29 ובשנת אחת עשרה שנה ליוזם בן אחאב מלך אחזיהו על יהודה: 30 ויבוא יהוה וזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון: 31 והוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו: 32 וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו שנים שלשה סריסים: 33 ויאמר שמטהו וישמטוה וזי מדמה אל הקיר ואל הסוסים וירמסנה: 34 ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארוחה הזאת וקברוה כי בת מלך היא: 35 וילכו לקברה ולא מצאו בה כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים: 36 וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלק זרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל: 37 והיות נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלק זרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל: פ

10

ולאחאב שבעים בנים בשמרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים ואל האמנים אחאב לאמר: 2 ועתה כלא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק: 3 וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמו על בית אדניכם: 4 ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפנינו ואיר נעמד אנחנו: 5 וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא | לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש הטוב בעיניך עשה: 6 ויכתב אליהם ספר | שנית לאמר אם די אתם ולקלי | אתם שמעו קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים אותם: 7 ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישמו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה: 8 ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער עד הבקר: 9 ויהי בבקר ויצא ועמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה: 10 דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו: 11 ויהי והוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדליו ומידעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד: 12 ויקם ויבא וילך שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך: 13 ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום בני המלך ובני הגבירה: 14 ויאמר תפשו חיים ותפשו חיים וישחטום אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש מהם: 15 וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש את לבבך ישר כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ירך ויתן ידו ועלהו אליו אל המרכבה: 16 ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה וירכבו אותו ברכבו: 17 ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו: 18 ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא ועבדנו הרבה: 19 ועתה כל גביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקדו כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה והוא עשה בעקבה למען האבד את עבדי הבעל: 20 ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו: 21 וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה: 22 ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש: 23 ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה עמכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם: 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מבאי על ידיכם נפשו תחת נפשו: 25 ויהי ככלתו | לעשות העלה ויאמר יהוא לרצים ולשלישים באו הכום איש אל יצא ויכום לפי חרב וישלחו הרצים והשלישים וילכו עד עיר בית הבעל: 26 ויצאו את מצבות בית הבעל וישרפוה: 27 ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישמהו למחראות עד היום: 28 וישמד יהוא את הבעל מישראל: 29 ורק חטאי ורבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בית אל ואשר בדרך: 30 ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו זך על כסא ישראל: 31 ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ורבעם אשר החטיא את ישראל: 32 בימים ההם החל יהוה לקצות בישראל ויכס חזאל בכל גבול ישראל: 33 מן הירדן מזרח השמש את כל ארץ הגלעד הגדו והראובני והמנשי מערער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן: 34

11

ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 35 וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו: 36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמה שנה בשמרון: 37 ועתליה אם אחזיהו וראתה כי מת בגה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה: 2 ותקח והושבע בת המלך יורם אחות אחזיהו את יואש בן אחזיה ותגנב אתו מתוך בני המלך הממותתים אתו ואת מינקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת: 3 ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ: 4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאיות לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את בני המלך: 5 ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת ושמרי משמרת בית המלך: 6 והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח: 7 ושתו המלך: 8 והקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות וימת והיו את המלך בצאתו ובבאו: 9 ויעשו שרי המאיות ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהוידע הכהן: 10 ויתן הכהן לשרי המאיות את החנית ואת השלטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה: 11 ויעמדו הרצים איש | וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: 12 ויוצא את בני המלך ויתן עליו את הנוזר ואת העדות וימלכו אתו וימשחוה ויכו כף ויאמרו ויהי המלך: 13 ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה: 14 ותראה והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצרות ותקע עתליה את בגדיה ותקרא קשר קשר: 15 ויצא יהוידע הכהן את שרי המאיות | פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה: 16 וישמו לה ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם: 17 ויכרת יהוידע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם: 18 ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את מזבחתו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה: 19 ויקח את שרי המאיות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: 20 וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית מלך: 21

12

בן שבע שנים יהואש במלכו: 2 בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צבירה מבאר שבע: 3 ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: 4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: 5 ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה: 6 ויקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את בדיק הבית לכל אשר ימצא שם בדיק: 7 ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים את אלהם מדוע אינכם מחזקים את בדיק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדיק הבית תתנהו: 9 ויאתו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדיק הבית: 10 ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בלתי ויתן אתו אצל המזבח בימין בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית יהוה: 11 ויהי כראותם כי רב הכסף בארון

ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה: 12 ונתנו את הכסף המתכן על יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה ויוציאוהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה: 13 ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את בידן בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: 14 אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה: 15 כי לעשי המלאכה יתגהו ויחזקו בו את בית יהוה: 16 ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עושים: 17 כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהוה: 18 אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה וישם חזאל פניו לעלות על ירושלים: 19 וילקח והואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו והושפט והורם ואחזוהו אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלים: 20 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלאו הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 21 ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בית מלא היורד סלא: 22 ויוזבד בן שמעת ויהוזבד בן שמר | עבדיו הכהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך אמציה בן תחתיו: 13 בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך והואחז בן יהואש על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: 2 ועש הרע בעיני יהוה ולך אחר חטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: 3 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד | חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים: 4 ויחל והואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם: 5 ויתן יהוה לישראל מושע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום: 6 אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בה הלך וגם האשרה עמדה בשמרון: 7 כי לא השאיר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדש: 8 ויתר דברי והואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלאו הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 9 וישכב והואחז עם אבתיו ויקברהו בשמרון וימלך יואש בן תחתיו: 10 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך והואש בן יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה: 11 ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בה הלך: 12 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלאו הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 13 וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל: 14 ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו ויורד אליו יואש מלך ישראל ויברך על פניו ויאמר אבי | אבי רכב ישראל ופרשיו: 15 ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: 16 ויאמר | למלך ישראל הרכב יך על הקשת ורכב ידו וישם אלישע ידיו על ידי המלך: 17 ויאמר פתח החלון קדמה ופתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ תשועה ליהוה וחץ תשועה בארם והכית את ארם באפק עד כלה: 18 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד: 19 ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או שש פעמים אך הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם: 20 וימת אלישע ויקברהו וגודו מואב יבאו בארץ בא שנה: 21 ויהי הם | קברים איש והנה ראו את הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע ולך ויעש האיש בעצמות אלישע ויחי ויקום על רגליו: 22 וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי והואחז: 23 ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה: 24 וימת חזאל מלך ארם וימלך בן

הדד בן תחתיו: 25 וישב והואש בן יהואחז ויקח את הערים מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד והואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל: 14 בשנת שתים ליואש בן יואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן יואש מלך יהודה: 2 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם וישם אמו יהועדין מן ירושלים: 3 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה: 4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: 5 ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו: 6 ואת בני המכים לא המית ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי אם איש בחטאו ימות: 7 הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה ויקרא אל עד היום הזה: 8 אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהואש מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים: 9 וישלח והואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארץ אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: 10 הכה הכית את אדום ונשאה לברך הכבד וישב בביתך ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך: 11 ולא שמע אמציהו ויעל והואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: 12 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו: 13 ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו תפש והואש מלך ישראל בבית שמש ויבאו ירושלים ויפרץ בחומת ירושלים בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה: 14 ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה: 15 ויתר דברי והואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו מלך יהודה הלאו הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 16 וישכב והואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בן תחתיו: 17 ויהי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: 18 ויתר דברי אמציהו הלאו הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 19 ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לבישה וישלחו אחריו לבישה וימתוהו שם: 20 וישאן אתו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דוד: 21 ויקחו כל עם יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה שנה ומלכו אלו תחת אביו אמציהו: 22 הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו: 23 בשנת חמש עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה: 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 25 הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר: 26 כי ראה יהוה את עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל: 27 ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש: 28 ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלאו הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 29 וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בן תחתיו: 15 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה: 2 בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם וישם אמו וכליהו מירושלם: 3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו: 4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: 5 וינגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מותו וישב בבית החפסות

בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: 5 אז יעלה רצין מלך-
 ארם ופקח בן רמליהו מלך-ישראל וירושלם למלחמה ויצרו על-
 אחז ולא יכלו להלחם: 6 בעת ההיא השיב רצין מלך-ארם את-
 אילת לארם וינשל את היהודים מאילות וארמים באו אילת וישבו
 שם עד היום הזה: פ 7 וישלח אחז מלאכים אל תגלת פלסר מלך-
 אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני מכף מלך-ארם ומכף
 מלך-ישראל הקומים עלי: 8 ויקח אחז את הפספס ואת הזהב
 הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך-אשור שחד: 9
 וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשה ויגלה
 קנרה ואת רצין המית: 10 וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר
 מלך-אשור דומשק וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך
 אחז אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו לכל-
 מעשהו: 11 ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך
 אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד-בוא המלך-אחז מדמשק:
 12 ויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על-
 המזבח ויעל עליו: 13 ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך את-
 נסכו ויזרק את דם השלמים אשר לו על המזבח: 14 ואת
 המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין
 המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על-יך המזבח צפונה: 15 ויצוהו
 המלך-אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את-
 עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת
 עלת כל עם הארץ ומנחתם ונספיהם וכל דם עלה וכל דם זבח
 עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה די לבקר: 16 ויעש אוריה הכהן
 ככל אשר צוה המלך אחז: 17 ויקצץ המלך אחז את המסגרות
 המכלות ויסר מעליהם ואת הכיז ואת הים הורד מעל הבקר
 הנחשת אשר תחתיה ויתן אלו על מרצפת אבנים: 18 ואת מיסר
 השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה
 מפני מלך אשור: 19 ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם כתובים
 על ספר דברי הימים למלך יהודה: 20 וישכב אחז עם אבתיו
 ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו: פ
 בשנת שתיים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן-
 17 אלה בשמרון על-ישראל תשע שנים: 2 ויעש הרע בעיני
 יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו: 3 עליו עלה שלמנאסר
 מלך אשור והיה לו הושע עבד וישב לו מנחה: 4 וימצא מלך-אשור
 בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל סוא מלך-מצרים ולא
 העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרוהו מלך אשור
 ויאסרוהו בית כלא: 5 ויעל מלך-אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר
 עליה שלש שנים: 6 בשנת התשיעית להושע לכד מלך-אשור את-
 שמרון ויגל את ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן
 וערי מד: פ 7 והיה כי חטאו בני-ישראל ליהוה אלהיהם המעלה
 אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך-מצרים ויראו אלהים
 אחרים: 8 וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל
 ומלכי ישראל אשר עשו: 9 ויחפאו בני-ישראל דברים אשר לא-כן
 על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם ממגדל נוצרים
 עד עיר מבצר: 10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה
 ותחת כל עץ רענן: 11 ויקטרו שם בכל במות כגוים אשר הגלה
 יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה: 12 ויעבדו
 הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה: 13 ויעד
 יהוה בישראל וביהודה ביד כל-נביאו כל חזוה לאמר שבו מדרךכם
 הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבותיכם
 ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים: 14 ולא שמעו ויקשו את-
 ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: 15 וימאסו
 את חקו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותו אשר
 העיד בם וילכו אחרי ההבל וההבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם
 אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם: 16 ויעזבו את כל מצות
 יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים עגלים ויעשו אשורה

ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ: 6 ויתר דברי
 עזריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
 למלכי יהודה: 7 וישכב עזריה עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו
 בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו: פ 8 בשנת שלשים ושמנה שנה
 לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן ירבעם על-ישראל בשמרון
 ששה חדשים: 9 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר
 מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את-ישראל: 10 ויקשר עליו
 שלם בן יבש ויכהו קבל עם ומיתו וימלך תחתיו: 11 ויתר דברי
 זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 12 הוא
 דבר יהוה אשר דבר אל יהוה לאמר בני רביעים ישבו לך על-כסף
 ישראל והיה-כן: פ 13 שלום בן יבש מלך בשנת שלשים ותשע
 שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ירח ימים בשמרון: 14 ויעל מנחם
 בן גדי מתרצה ויבא שמרון ויך את שלום בן יבש בשמרון
 ומיתו וימלך תחתיו: 15 ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ס 16 אז יכה מנחם
 את תפסח ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא פתח
 ויך את כל ההרותיה בקע: פ 17 בשנת שלשים ותשע שנה
 לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על-ישראל עשר שנים
 בשמרון: 18 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן-
 נבט אשר החטיא את-ישראל כל ימיו: 19 בא פול מלך-אשור
 על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף להיות ידיו אלו להחזיק
 הממלכה בידו: 20 ויצא מנחם את הכסף על-ישראל על כל-
 גבורי החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב
 מלך אשור ולא עמד שם בארץ: 21 ויתר דברי מנחם וכל אשר
 עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 22
 וישכב מנחם עם אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו: פ 23 בשנת
 חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על-
 ישראל בשמרון שנתים: 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות
 ירבעם בן נבט אשר החטיא את-ישראל: 25 ויקשר עליו פקח בן-
 רמליהו שלישו ויכהו בשמרון בארמון בית מלך את ארגב ואת
 האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים ומיתו וימלך תחתיו: 26
 ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי ישראל: פ 27 בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה
 מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על-ישראל בשמרון עשרים
 שנה: 28 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט
 אשר החטיא את-ישראל: 29 בימי פקח מלך-ישראל בא תגלת
 פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת זנוח
 ואת קדש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי
 ויגלם אשורה: 30 ויקשר קשר הושע בן אלה על פקח בן-
 רמליהו ויכהו ומיתו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזיה:
 31 ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי ישראל: פ 32 בשנת שתיים לפקח בן רמליהו מלך
 ישראל מלך יותם בן עזריהו מלך יהודה: 33 בן עשרים וחמש שנה
 היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו רחשא בת
 צדוק: 34 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזריהו אביו עשה:
 35 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות הוא
 בנה את שער בית יהוה העליון: 36 ויתר דברי יותם אשר עשה
 הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 37 בימים
 ההם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן-
 רמליהו: 38 וישכב יותם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד
 אביו וימלך אחז בנו תחתיו: פ

בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן-
 16 יותם מלך יהודה: 2 בן עשרים שנה אחז במלכו ושש-
 עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד
 אביו: 3 וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו העביר באש כתעבות
 הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל: 4 ויזבח ויקטר

וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבַּעַל׃ 17 וַיְעִיבוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתיהֶם בָּאֵשׁ וַיַּקְסְמוּ וַיַּקְסְמוּ וַיִּנְחֹשוּ וַיִּתְמַכְרוּ לַעֲשֻׂוֹת הָרַע בַּעֲוֵי יְהוָה לְהַכְעִיב׃ 18 וַיִּתְאַנְּפוּ יְהוָה מֵאֵד בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּסְרוּ מִעַל פְּנֵיו לֹא נֶאֱסַר רֶגֶל שֹׁבֵט יְהוּדָה לְבַדּוֹ׃ 19 גַּם־יְהוּדָה לֹא שָׁמַר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּלְכוּ בַחֲקֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ׃ 20 וַיִּמָּאֵס יְהוָה בְּכָל־זָרַע יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲזֹב וַיִּתְּנֵם בְּיַד־שָׂסִים עַד אֲשֶׁר הִשְׁלִיכֶם מִפְּנֵי׃ 21 כִּי־קִרַע יִשְׂרָאֵל מִעַל בֵּית דָּוִד וַיִּמְלִיכוּ אֶת־יְרָבֵעַם בֶּן־בֶּגֶט וַיִּדְא יְרָבֵעַם אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרָי וַיְהוֹה וַהֲחֻטִּיאֵם חֻטְאָה גְדוֹלָה׃ 22 וַיִּלְכוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־חֻטְאוֹת יְרָבֵעַם אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא־סָרוּ מִמֶּנָּה׃ 23 עַד אֲשֶׁר־הִסִּיר יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִעַל פְּנֵיו כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד־כָּל־עַבְדָּיו הַנְּבִיאִים וַיְגַל יִשְׂרָאֵל מִעַל אֲדַמְתּוֹ אֲשֶׁרָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ פ 24 וַיִּבֶא מֶלֶךְ־אֲשׁוּר מְבַלְל וְלִמְכֹּתָהּ וַמְעֹאָ וַמְחַמַּת וַסַּפְרוֹים וַיֵּשֶׁב בְּעָרֵי שְׁמֶרׁוֹן תַּחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְרָשׁוּ אֶת־שְׁמֶרׁוֹן וַיִּשְׁבּוּ בְעָרֵיהֶ׃ 25 וַיְהִי בְתַחֲלַת שְׁבַתָם שֵׁם לֹא־יָרְאוּ אֶת־יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה בָּהֶם אֶת־הָאֲרִיֹּת וַיְהִי הָרְגִים בָּהֶם׃ 26 וַיֹּאמְרוּ לְמֶלֶךְ־אֲשׁוּר לֵאמֹר הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הַגְּלִיתָ וַתּוֹשֶׁב בְּעָרֵי שְׁמֶרׁוֹן לֹא יָדְעוּ אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח בָּם אֶת־הָאֲרִיֹּת וְהֵנָּם מִמִּיתִים אוֹתָם כַּאֲשֶׁר אֵינֶם יֹדְעִים אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ׃ 27 וַיַּצֵּו מֶלֶךְ־אֲשׁוּר לֵאמֹר הַלִּיכּוּ שָׁמָּה אַחַד מִהַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר הַגְּלִיתֶם מִשָּׁם וַיִּלְכוּ וַיִּשְׁבּוּ שָׁם וַיְרַם אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ׃ 28 וַיִּבֶא אַחַד מִהַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר הַגְּלוּ מִשְׁמֶרׁוֹן וַיֵּשֶׁב בְּבֵית־אֵל וַיְהִי מוֹרָה אֹתָם אֵיךְ יִירָאוּ אֶת־יְהוָה׃ 29 וַיְהִי עֲשִׂים גּוֹי גּוֹי אֱלֹהֵיו וַיִּנְיָחוּ | בְּבֵית הַבַּמֹּת אֲשֶׁר עָשׂוּ הַשְׁמֶרְנִים גּוֹי גּוֹי בְּעָרֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם יֹשְׁבִים שָׁם׃ 30 וְאָנְשֵׁי בָבֶל עָשׂוּ אֶת־סֻכוֹת בָּזוֹת וְאָנְשֵׁי־כּוּת עָשׂוּ אֶת־נֶרְגַל וְאָנְשֵׁי חֲמַת עָשׂוּ אֶת־אֲשִׁמָּא׃ 31 וְהַעֲוִים עָשׂוּ נַבְחַז וְאֶת־תַּרְתַּק וְהַסַּפְרוֹים שָׂרְפִים אֶת־בְּנֵיהֶם בָּאֵשׁ לְאַדְרָמֶלֶךְ וַעֲנַמְלָךְ אֱלֹהֵי סַפְרָיִם׃ 32 וַיְהִי וַיִּרְאִים אֶת־יְהוָה וַיַּעֲזֹבוּ לָהֶם מַקְצוֹתָם כַּהֲנֵי בָמוֹת וַיְהִי עֲשִׂים לָהֶם בְּבֵית הַבָּמוֹת׃ 33 אֶת־יְהוָה הָיוּ יֹרְאִים וְאֶת־אֱלֹהֵיהֶם הָיוּ עֹבְדִים כַּמִּשְׁפַּט הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הַגְּלוּ אוֹתָם מִשָּׁם׃ 34 עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֵם עֲשִׂים כַּמִּשְׁפַּטִּים הָרָאשִׁיִּים אֵינֶם יֹרְאִים אֶת־יְהוָה וְאֵינֶם עֲשִׂים כְּחֻקֹּתֶם וְכַמִּשְׁפַּטִּים וְכַתּוּרָה וְכַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְרָב אֲשֶׁר־שָׁם שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל׃ 35 וַיִּכְרַת יְהוָה אוֹתָם בְּרִית וַיַּצֵּם לֵאמֹר לֹא תִירָאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא תִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדוּם וְלֹא תִזְבְּחוּ לָהֶם׃ 36 כִּי־אָם־אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הַעֲלָה אוֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבְזָרְעַ נְטִייה אֹתוֹ תִירָאוּ וְלוֹ תִשְׁתַּחֲווּ וְלוֹ תִזְבְּחוּ׃ 37 וְאֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפַּטִּים וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַב לְכֶם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת כֹּל־הַיְמִים וְלֹא תִירָאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃ 38 וְהַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַתִי אוֹתְכֶם לֹא תִשְׁכַּחוּ וְלֹא תִירָאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃ 39 כִּי־אָם־אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִירָאוּ וְהוּא יַצִּיל אוֹתְכֶם מִיַּד כָּל־אוֹיְבֵיכֶם׃ 40 וְלֹא שָׁמְעוּ כִּי־אָם־כַּמִּשְׁפַּטִּים הָרָאשׁוֹן הֵם עֲשִׂים׃ 41 וַיְהִי | הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יֹרְאִים אֶת־יְהוָה וְאֶת־פְּסִילֵיהֶם הָיוּ עֹבְדִים גַּם־בְּנֵיהֶם | וּבְנֵי בְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם הֵם עֲשִׂים עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ פ

18

וַיְהִי בַשְּׁנַת שְׁלֹשׁ לַהֲוֹשַׁע בֶּן־אֵלֶּה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ־חֲזַקְיָהּ בֶּן־אֲחֻז מֶלֶךְ־יְהוּדָה׃ 2 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחִמַּשׁ שָׁנָה הָיָה כַּמְלֹכוֹ וְעַשְׂרִים וְתִשְׁעֵי שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ אֲבִי־בֵת־זְכַרְיָה׃ 3 וַיַּעַשׂ הַיִּשָּׂר בַּעֲוֵי יְהוָה כְּכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד אָבִיו׃ 4 הוּא | הַסִּיר אֶת־הַבָּמוֹת וְשִׁבֵר אֶת־הַמִּצְבֹּת וְכַרַת אֶת־הָאֲשֵׁרָה וְכַתֵּל נָחַשׁ הַנְּחֻשָׁת אֲשֶׁר־עָשָׂה מִשֶּׁה כִּי עַד־הַיְמִים הָהֵמָּה הָיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מַקְטְרִים לוֹ וַיַּקְרָא לוֹ נְחֻשָׁתָן׃ 5 בִּיהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בָּטַח וְאַחֲרָיו לֹא־הָיָה כְּמָהוּ בְכָל־מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֲשֶׁר הָיוּ לְפָנָיו׃ 6 וַיְדַבֵּק בִּיהוָה לֹא־סָר מֵאַחֲרָיו וְשִׁמָּר מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מִשֶּׁה׃ 7 וַיְהִי יְהוָה עִמּוֹ בְכָל־אֲשֶׁר־יָצָא וַיִּשְׁכַּל וַיִּמְרַד בְּמֶלֶךְ־אֲשׁוּר וְלֹא עָבְדוּ׃ 8 הוּא־הַכָּהֵן אֶת־פְּלִשְׁתִּים עַד־עַזָּה וְאֶת־גִּבּוּלִיהָ מִמֶּגֶד לְנוֹצְרִים עַד־עֵיר מְבָצֵר׃ פ 9 וַיְהִי בַשְּׁנָה הָרְבִיעִית לְמֶלֶךְ חֲזַקְיָהּ הָיָה הַשְּׁנָה הַשְּׁבִיעִית לַהֲוֹשַׁע בֶּן־אֵלֶּה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־הַשְׁלַמְנָאֶסֶר מֶלֶךְ־אֲשׁוּר עַל־שְׁמֶרׁוֹן וַיִּצַר עֲלֵיהֶ׃ 10 וַיִּלְכְּדֵהּ מִקְצֵה שְׁלֹשׁ שָׁנִים בַּשְּׁנַת־שָׁשׁ

לְחַזְקְיָהּ הָיָה שְׁנַת־תְּשַׁע לַהֲוֹשַׁע מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לְכַלְכֵּה שְׁמֶרׁוֹן׃ 11 וַיְגַל מֶלֶךְ־אֲשׁוּר אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁרָה וַיִּנְחֹם בַּחֲלֹח וּבַחֲבוּר נָהָר גּוֹזַן וְעָרֵי מִדְיָ׃ 12 עַל | אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא עָשׂוּ׃ פ 13 וּבְאָרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ חֲזַקְיָהּ עָלָה סַנְחֶרִיב מֶלֶךְ־אֲשׁוּר עַל־כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיִּתְּפֹשֶׂם׃ 14 וַיִּשְׁלַח חֲזַקְיָהּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־מֶלֶךְ־אֲשׁוּר | לְכִישָׁה | לַאמֵר | חֲטֹאתֵי שׁוֹב מִעָלִי אֶת־אֲשֶׁר־תַּתַּן עָלַי אֲשָׂא וַיִּשָּׂם מֶלֶךְ־אֲשׁוּר עַל־חֲזַקְיָהּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּכֶר־כָּסֶף וַשְׁלִשִׁים כֶּכֶר זָהָב׃ 15 וַיִּתֵּן חֲזַקְיָהּ אֶת־כָּל־הַכְּסָף הַנִּמְצָא בְּבֵית־יְהוָה וּבָאֲצֵרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ 16 בְּעֵת הַהִיא קִצָּץ חֲזַקְיָהּ אֶת־דֵּלְתוֹת הַיִּכַל וַיְהוֹה וְאֶת־הָאֲמֹנוֹת אֲשֶׁר צָפֶה חֲזַקְיָהּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיִּתְּנֵם לְמֶלֶךְ־אֲשׁוּר׃ פ 17 וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ־אֲשׁוּר אֶת־תַּרְתַּן וְאֶת־רַב־סָרִיס | וְאֶת־רַב־שְׁקָה מֶן־לְכִישׁ אֶל־הַמֶּלֶךְ חֲזַקְיָהּ בַּחֲלוֹל כְּבַד יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹאוּ וַיַּעֲמְדוּ בְּתַעֲלַת הַבִּרְכָּה הַעֲלִינָה אֲשֶׁר בְּמַסְלַת שְׁדָה כּוֹבֵס׃ 18 וַיַּקְרָאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֵּצֵא אֵלֵיהֶם אֱלִיקִים בֶּן־חֲלַקְיָהּ אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת וְשַׁבְנָה הַסֶּפֶר וַיּוֹאחַ בֶּן־אָסָף הַמְּזֻכָּר׃ 19 וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם רַב־שְׁקָה אִמְרוּ־נָא אֶל־חֲזַקְיָהּ כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ־אֲשׁוּר מֵהַבְּטַחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בָּטַחְתָּ׃ 20 אִמְרוּ אֵלֶיךָ דְבַר־שְׁפָתַיִם עֲצֵה וּגְבוּרָה לְמַלְחָמָה עִתָּה עַל־מִי בָטַחְתָּ כִּי מִרְדַּתְּ בִּי׃ 21 עִתָּה הִנֵּה בָטַחְתָּ לָךְ עַל־מִשְׁעַנְתְּ הַקֶּנֶה הָרְצוץ הַזֶּה עַל־מְצָרִים אֲשֶׁר יִסְמְךָ אִישׁ עָלָיו וּבְגַא בְּכַפּוֹ וְנִקְבָה כֵּן פְּרַגְתָּ מֶלֶךְ־מְצָרִים לְכָל־הַבְּטָחִים עָלָיו׃ 22 וְכִי־תֹאמְרוּן אֵלַי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָטַחְנוּ הַלּוֹא־הוּא אֲשֶׁר הִסִּיר חֲזַקְיָהּ אֶת־בְּמַתֵּנוּ וְאֶת־מִזְבְּחֹתָיו וַיֹּאמְרוּ לַיהוָה וּלְיִרוּשָׁלַם לְפָנַי הַמְּזֻבַּח הַזֶּה תִּשְׁתַּחֲוּוּ בִירוּשָׁלַם׃ 23 וְעִתָּה הַתְּעַרֵב נָא אֶת־אָדָנִי אֶת־מֶלֶךְ־אֲשׁוּר וְאַתָּנָה לָךְ אֱלֻפִים סוֹסִים אִם־תּוּכַל לְתַת לָךְ רֶכְבִּים עֲלֵיהֶם׃ 24 וְאֵיךְ תִּשְׁיַב אֵת פִּנֵּי פֶתַח אַחַד עַבְדֵי אָדָנִי הַקֹּטָנִים וְתַבְטַח לָךְ עַל־מְצָרִים לְרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים׃ 25 עִתָּה הַמְּבַלְעֵדִי יְהוָה עָלִי עַל־הַמַּקְוִים הַזֶּה לְהַשְׁחִתוֹ יְהוָה אֱמֵר אֵלַי עַל־עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁחִיתָה׃ 26 וַיֹּאמְרוּ אֱלִיקִים בֶּן־חֲלַקְיָהּ וַיּוֹאחַ אֶל־רַב־שְׁקָה דְבַר־נָא אֶל־עַבְדְּיָךְ אַרְמִיָּה כִּי שָׁמְעִים אָנַחְנוּ וְאֶל־תְּדַבֵּר עִמָּנוּ יְהוּדִית בְּאָזְנֵי הָעַם אֲשֶׁר עַל־הַחֲמָה׃ 27 וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם רַב־שְׁקָה הֲעָלַד אָדָנֶיךָ וְאֵלַיךְ שְׁלַחְנִי אָדָנִי לְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַלָּא עַל־הָאָנְשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל־הַחֲמָה לְאָכֵל אֶת־חֲרִיהֶם וּלְשַׁתּוֹת אֶת־שִׁינֵיהֶם עִמָּכֶם׃ 28 וַיַּעֲמֹד רַב־שְׁקָה וַיַּקְרָא בְּקוֹל־גְּדוֹל יְהוּדִית וַיִּדְבֵר וַיֹּאמְרוּ שָׁמְעוּ דְבַר־הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ־אֲשׁוּר׃ 29 כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ אֶל־יְשׁוּא לְכֶם חֲזַקְיָהּ כִּי־לֹא יוּכַל לְהַצִּיל אוֹתְכֶם מִיָּד׃ 30 וְאֶל־יִכְטֹח אוֹתְכֶם חֲזַקְיָהּ אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הֲצִל וַיַּצִּילנוּ יְהוָה וְלֹא תַנְתָּן אֶת־הַעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ־אֲשׁוּר׃ 31 אֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲזַקְיָהּ כִּי כֹה אָמַר מֶלֶךְ־אֲשׁוּר עָשׂוּ־אֹתִי בְרַכָּה וְצִוָּה אֵלַי וְאֶכְלּוּ אִישׁ גַּפְנוֹ וְאִישׁ תְּאֲנַתּוֹ וְשַׁתּוּ אִישׁ מִי־בוֹרוֹ׃ 32 עַד־בָּאִי וְלַקְחַתִּי אוֹתְכֶם אֶל־אֶרֶץ כַּאֲרָצְכֶם אֶרֶץ דַּגָּן וְתִירוֹשׁ אֶרֶץ לַחֵם וְכֶרְמִים אֶרֶץ זֵית וַיְהִי וּדְבַשׁ וְחָיִו וְלֹא תַמַּתּוּ וְאֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲזַקְיָהּ כִּי־יִסִּית אוֹתְכֶם לֵאמֹר יְהוָה יַצִּילנוּ׃ 33 הַהֲצִל הַצִּילוּ אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אֶת־אֶרֶצוֹ מִיַּד מֶלֶךְ־אֲשׁוּר׃ 34 אִיהָ אֱלֹהֵי חֲמַת וְאַרְפָּד אִיהָ אֱלֹהֵי סַפְרוֹיִם הִנֵּעַ וְעִנָּה כִּי־הַצִּילוּ אֶת־שְׁמֶרׁוֹן מִיָּד׃ 35 מִי בְּכָל־אֱלֹהֵי הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר־הַצִּילוּ אֶת־אֲרָצָם מִיָּדִי כִּי־יַצִּיל יְהוָה אֶת־יְרוּשָׁלַם מִיָּד׃ 36 וְהַחְרִישׁוּ הָעַם וְלֹא־עָנּוּ אוֹתוֹ דְבַר־כִּי־מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ הָיָה לֵאמֹר לֹא תַעֲנֶהוּ׃ 37 וַיָּבֹא אֱלִיקִים בֶּן־חֲלַקְיָהּ אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת וְשַׁבְנָה הַסֶּפֶר וַיּוֹאחַ בֶּן־אָסָף הַמְּזֻכָּר אֶל־חֲזַקְיָהּ קִרְעוּ בְּגָדִים וַיְגִדּוּ לוֹ דְבַר־רַב־שְׁקָה׃

19

וַיְהִי כַשְׁמֻעַ הַמֶּלֶךְ חֲזַקְיָהּ וַיַּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּתְּכַס בַּשֶּׁק וַיּוֹבֵא בֵּית־יְהוָה׃ 2 וַיִּשְׁלַח אֶת־אֱלִיקִים אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת וַיִּשְׁבְּנָה הַסֶּפֶר וְאֶת־זִקְנֵי הַכֹּהֲנִים מִתְּכַסִּים בַּשֶּׁקִּים אֶל־יָשְׁעָהּ׃ הַכְּבִיבָּ בֶן־אֲמוּז׃ 3 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר חֲזַקְיָהּ יוֹם־צַרָה וַתּוֹכַחְתָּ וְנִצַּחְתָּ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי־בָאוּ בְּנִים עִד־מִשְׁבַּר וַכַּח אֵין לְלָדָה׃ 4 אוֹלֵי־יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת | כָּל־דְּבַר־רַב־שְׁקָה אֲשֶׁר־שָׁלַחוּ מֶלֶךְ־

ואמרתי אל חזקיהו נגיד עמי כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתי הנני רפא לך ביום השלישי תעלה בית יהוה: 6 והספתי על ימיה חמש עשרה שנה ומכר מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי: 7 ואמר ישעיהו קחו דבלת תאנים ויקחו וישמו על השחין ויחי: 8 ואמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות כי ירפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי בית יהוה: 9 ואמר ישעיהו זה דרך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר הלך הצל עשר מעלות אם ישוב עשר מעלות: 10 ואמר חזקיהו נקל לצל לנטות עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרות עשר מעלות: 11 ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדה במעלות אחז אחרות עשר מעלות: פ 12 בעת ההיא שלח בראדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנה אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו: 13 וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרותיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו: 14 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו | האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מבבל: 15 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתו לא היה דבר אשר לא הראיתם באצרותי: 16 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה: 17 הנה ימים באים ונשא | כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתך עד היום הזה בבגדה לא יותר דבר אמר יהוה: 18 ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקח והיו סריסים בהיכל מלך בבל: 19 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלוא אם שלום ואמת יהיה בימי: 20 ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה ויבא את המים העזרה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 21 וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו: פ

21 בן שתיים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה: 2 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 3 וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם: 4 ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי: 5 ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה: 6 והעביר את בנו באש ועונן ונחש ויעשה אוב וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס: 7 וישם את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם: 8 ולא אסיף להניד רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק | אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים וכלל התורה אשר צוה אתם עבדי משה: 9 ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות את הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: 10 וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר: 11 וען אשר עשה מנשה מלך יהודה התעבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בגלוליו: פ 12 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעו תצלנה שתי אזניו: 13 ונטיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מחה והפך על פניה: 14 ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז ולמשפה לכל איביהם: 15 וען אשר עשו את הרע בעיני ויהיו מכעסים אתי מן היום אשר יצאו אבותם ממצרים ועד היום הזה: 16 וגם דם נקו שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה: 17 ויתר דברי מנשה וכל

אשור | אדניו לחרף אלהים חיי והולכי בדברים אשר שמע יהוה אלהיו ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: 5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: 6 ויאמר להם ישעיהו כה תאמרו אל אדניכם כה | אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אתי: 7 הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתו בחרב בארצו: 8 וישב רב שקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: 9 וישמע אל תרהקה מלך כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר: 10 כה תאמרו אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיו אשר אתה בטח בו לאמר לא תנחן ירושלם ביד מלך אשור: 11 הנה | אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל: 12 ההצילו אתם אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את גוון ואת חרן ורצר ובני עדן אשר בתלאשר: 13 אין מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרונים הנע וענה: 14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשו חזקיהו לפני יהוה: פ 15 ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: 16 הטה יהוה | אונך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אלהים חיי: 17 אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את הגוים ואת ארצם: 18 ונתנו את אלהים באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום: 19 ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך: ס 20 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור שמעתי: 21 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הנזעה בת ירושלם: 22 את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך על קדוש ישראל: 23 ביד מלאכיך חרפת | אדני ותאמר ברכב רכבי אני עליתי מרום הרים ירדתי לבנון ואכרת קומת ארזי מבחור ברשיו ואבואה מלון קצה יער כרמלו: 24 אני קרתי ושתיתי מים זרים ואחר בפי פעמי כל יארי מצור: 25 הלא שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויצרתי עתה הביאתי ואתה להשקות גלים נצים ערים בצרות: 26 וישביהן קצרי יד חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות וישדפה לפני קמה: 27 ושבתיך וצאתך ובאך ידעתי ואת התרוקן אלי: 28 וען התרוקן אלי ושאננה עלי באזני ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך והשבתיך בדרך אשר באת בה: 29 וזה דרך האות אכול השנה ספיה ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים: 30 ונספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרו למעלה: 31 כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה תעשה זאת: ס 32 לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה: 33 בדרך אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה: 34 וגנותי אל העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: 35 והיה בלילה ההוא יוצא | מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים: 36 ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בניו: 37 והיה הוא משתחוה בית | נסרף אלהיו ואדרמלך ושראצר הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו: פ

20 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה: 2 ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר: 3 אנה יהוה זכר לא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול: ס 4 והיה ישעיהו לא יצא העיר התיכנה ודבר יהוה היה אליו לאמר: 5 שוב

כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את עפרם בית אל: 5 והשפית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלים ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: 6 ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני העם: 7 ויתח את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתיים לאשרה: 8 ויצא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגבע עד באר שבע ונתח את במות השערים אשר פתח שער יהושלע שר העיר אשר על שמואל איש בשער העיר: 9 אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם: 10 וטמא את התפת אשר בני בני הגם לבלתי להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך: 11 וישבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסריס אשר בפרוקים ואת מרכבות השמש שרף באש: 12 ואת המזבחות אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתח המלך וידך משם והשליך את עפרם אל נחל קדרון: 13 ואת הבמות אשר על פני ירושלים אשר מימין להר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת | שקץ צידנים ולכמוש שקץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך: 14 ושבר את המצבות ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם: 15 וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא ואת הבמה נתח וישרף את הבמה הדק לעפר ושרף אשרה: 16 ויפן ואשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרף על המזבח ויטמאהו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה: 17 ויאמר מה הציון הלו אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל: 18 ויאמר הניחו לו איש אל יגע עצמותיו וימלטו עצמותיו את עצמות הנביא אשר בא משמרון: 19 וגם את כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להקעיס הסיר ואשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל: 20 ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרף את עצמות אדם עליהם וישב ירושלים: 21 ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה: 22 כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: 23 כי אם בשמנה עשרה שנה למלך ואשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלים: 24 וגם את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת הגללים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה וירושלים בערי ואשיהו למען הקים את דברי התורה הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה: 25 וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו: 26 אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה: 27 ויאמר יהוה גם את יהודה וימטהו מעל פני כאשר הסרתי את ישראל ומאסתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלים ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם: 28 ויתר דברי ואשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 29 במיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך ואשיהו לקראתו וימיתהו במגדו כראתו אתו: 30 וירכבהו עבדיו מת מגדו ויבאהו ירושלים ויקברהו בקברתו ויקח עם הארץ את יהואחז בן ואשיהו וימשחו אתו

אשר עשה וחסאתו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 18 וישכב מנשה עם אבתיו ויקבר בגן בית בגן עזא וימלך אמון בנו תחתיו: 19 בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת חרוץ מן יטבה: 20 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו וילך בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את הגללים אשר עבד אביו וישתחו להם: 21 ויעזב את יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה: 22 ויקשרו עבדי אמון עליו ומיתו את המלך בביתו: 23 ויך עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את ואשיהו בנו תחתיו: 24 ויתר דברי אמון אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 25 ויקבר אתו בקברתו בגן עזא וימלך ואשיהו בנו תחתיו: 26 וישלח מלך בירושלם ושם אמו וידה בת עדיה מבקעת: 2 ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימיו ושמאול: 3 ויהי בשמנה עשרה שנה למלך ואשיהו שלח המלך את שפן בן אצליהו בן משלם הספר בית יהוה לאמר: 4 עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המוצא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם: 5 ויתנה על יד עשי המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אותו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק ביד הבית: 6 לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את הבית: 7 אך לא יחשב אתם הכסף הנתן על ידם כי באמונה הם עשים: 8 ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקראהו: 9 ויצא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר ויאמר התיכו עבדך את הכסף הנמצא בבית ויתנהו על יד עשי המלאכה המפקדים בית יהוה: 10 ויצא שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקראהו שפן לפני המלך: 11 ויהי כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו: 12 ויצו המלך את חלקיהו הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכיהו ואת שפן הספר ואת עשיהו עבד המלך לאמר: 13 לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר היא נצתה בנו על אשר לא שמעו אבתינו על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב עלינו: 14 וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ויפשו ועשוהו אל חלדה הנביאה אשר שלם בן תקוה בן חרחס שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם במשנה וידברו אליה: 15 ותאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי: 16 כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל יושביו את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה: 17 תחת אשר עזבני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכבה: 18 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש את יהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל האלהים אשר שמעת: 19 לען רך ללבך ותכנע | מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על המקום הזה ועל יושביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את בגדיך ותכפה לפני וגם אנכי שמעתי נאם יהוה: 20 לכן הנני אספך על אבתך ונאספת אל קברותך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה וישבו את המלך דבר: 21 וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלים: 2 ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל יושבי ירושלים אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה: 3 ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית | לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת חקותיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית: 4 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת

וימליכו אותו תחת אביו: פ 31 בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו מלבנה: 32 ועש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו: 33 ויאסרהו פרעה נכה ברבליה בארץ חמת במלך בירושלם ויתן ענש על הארץ מאה ככר כסף וככר זהב: 34 ומלך פרעה נכה את אלוקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו ויסב את שמו יהוויקים ואת יהואחז לקוח ויבא מצרים וימת שם: 35 והכסף והזהב נתן יהוויקים לפרעה אך העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף ואת הזהב את עם הארץ לתת לפרעה נכה: ס 36 בן עשרים וחמש שנה יהוויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבדה בת פדיה מן רומה: 37 ועש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו:

24

במינו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהי לו יהוויקים עבד שלש שנים וישב וימרד בו: 2 וישלח יהוה | בו את גדודי כשדים ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר בעדו הנביאים: 3 אך | על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה: 4 וגם דם הנקל אשר שפך ומלא את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח: 5 ויתר דברי יהוויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 6 וישכב יהוויקים עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו: 7 ולא הסיף עוד מלך מצרים לצאת מארץ כי לקוח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרת כל אשר היתה למלך מצרים: פ 8 בן שמונה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתיא בת אלנתן מירושלם: 9 ועש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו: 10 בעת ההיא עלה עבדי נבכדנאצר מלך בבל וירושלם ותבא העיר במצור: 11 ויבא נבכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עליה: 12 ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושיריו וסריסיו ויקח אתו מלך בבל בשנת שמונה למלכו: 13 ויצא משם את כל אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה: 14 והגלה את כל ירושלם ואת כל השירים ואת כל גבורי החיל עשרה אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם הארץ: 15 ויגל את יהויכין בבבל ואת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי הארץ הוליה גולה מירושלם בבבל: 16 ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף הכל גבורים עשי מלחמה וביאם מלך בבל גולה בבבל: 17 ומלך מלך בבל את מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו: פ 18 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו מלבנה: 19 ועש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהוויקים: 20 כי | על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: ס

25

ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב: 2 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: 3 בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: 4 ותבקע העיר וכל אנשי

המלחמה | הלילה דרך שער | בן החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערכה: 5 וירדפו חיל כשדים אתר המלך וישגו אתו בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו: 6 ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט: 7 ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו בבל: ס 8 ויחדש החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עבד מלך בבל וירושלם: 9 וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש: 10 ואת חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר רב טבחים: 11 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלה נבוזראדן רב טבחים: 12 ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכרמים ולגיבים: 13 ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה ואת המכונות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את נחשתם בבבל: 14 ואת הסירת ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו: 15 ואת המחנות ואת המזקקות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים: 16 העמודים | שנים הים האחד והמכונות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה: 17 שמנה עשרה אמה קומת | העמוד האחד וכתרת עליו | נחשת וקומת הכתרת שלש אמה ושבעה ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני על השבעה: 18 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניהו כהן משנה ואת שלשת שמרי הסף: 19 ומן העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד | על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר: 20 ויקח אתם נבוזראדן רב טבחים וילך אתם על מלך בבל רבלתה: 21 ויך אתם מלך בבל וימיתם ברבליה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: 22 והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקים בן שפן: פ 23 וישמעו כל שרי החילים המה והאנשים כי הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחמת הנטפתי ויאזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם: 24 וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל ויטב לכם: ס 25 ויהי | בחדש השביעי בא וישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אלו ויכו את גדליהו וימת ואת היהודים ואת הכשדים אשר היו אתו במצפה: 26 ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני כשדים: פ 27 ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חודש בעשרים ושבעה לחדש נשא און מדרך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית כלא: 28 וידבר אתו טבות ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בכבל: 29 ושנא את בגדי כלא ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו: 30 וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת המלך דבר יום ביומו כל ימי חייו:

דברי הימים א

1 אדם שת אנוש: 2 קינן מהללאל יד: 3 חנוך מתושלח
 למה: 4 נח שם חם ויפת: 5 בני ופת גמר ומגוג ומדי וינו
 ותבל ומשך ותיקס: 6 ובני גמר אשכנז ודיפת ותוגרמה: 7 ובני יון
 אלישה ותשישה כתיים ורודנים: 8 בני חם כוש ומצרים פוט
 וכנען: 9 ובני כוש סבא וחילה וסבתא ורעמא וסבתא ובני רעמא
 שבא ודן: 10 וכוש ילד את נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ:
 11 ומצרים ילד את לודיים ואת ענמים ואת להבים ואת
 נפתחים: 12 ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם
 פלשתים ואת כפתרים: 13 וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת:
 14 ואת היבוסים ואת האמרי ואת הגרגשי: 15 ואת החוי ואת
 הערקי ואת הסיני: 16 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי: 17
 17 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ועוז וחול וגתר ומשך:
 18 וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר: 19 ולעבר ילד
 שני בניו שם האלד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: 20
 ויקטן ילד את אלמווד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח: 21
 ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה: 22 ואת עיבל ואת אבימאל
 ואת שבא: 23 ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני
 יקטן: 24 שם | ארפכשד שלח: 25 עבר פלג רעו: 26 שרוג נחור
 תרח: 27 אברם הוא אברהם: 28 בני אברהם יצחק וישמעאל:
 29 אלה תלדותם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומכשם:
 30 משמע ודומה משא חדד ותימא: 31 יטור נפיש וקדמה אלה
 הם בני ישמעאל: 32 ובני קטורה פילגש אברהם ילדה את זמרן
 ויקשן ומדן ומדין וישבק ושוח ובני יקשן שבא ודן: 33 ובני מדן
 עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: 34
 וילד אברהם את יצחק: 35 ובני יצחק עשו וישראל: 35 בני עשו
 אליפז רעואל ויעוש ויעלם וקרנ: 36 בני אליפז תימן ואומר צפן
 וגעתם קנז ותמנע ועמלק: 37 בני רעואל נחש זרח שמנה ומוזה:
 38 ובני שעיר לוטן ושוכל וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן: 39 ובני
 לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע: 40 בני שובל עלין ומנחת
 ועיבל שפי ואונם: 41 ובני צבעון איה וענה: 41 בני ענה דישון: 42
 דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן: 42 בני אצר בלהן וזעון ועקון בני
 דישון עוז וארן: 43 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
 מלך מלך לבני ישראל בלע בן בעור ושם עירו דנהבה: 44 וימת
 בלע וימלך תחלתו יובב בן זרח מבצרה: 45 וימת יובב וימלך
 תחלתו חושם מארץ התימן: 46 וימת חושם וימלך תחלתו הדד בן
 דד המכה את מדן בשדה מואב ושם עירו עיות: 47 וימת הדד
 וימלך תחלתו שמלה ממשרקה: 48 וימת שמלה וימלך תחלתו שאול
 מרחבות הנגה: 49 וימת שאול וימלך תחלתו בעל חנן בן עכבור:
 50 וימת בעל חנן וימלך תחלתו הדד ושם עירו פני ושם אשתו
 מהיטבאל בת מטוד בת מי זקב: 51 וימת הדד: 52 ויהיו אלופי
 אדום אלופי תמנע אלופי עליה אלופי ית: 52 אלופי אלהיבמה אלופי
 אלה אלופי פינן: 53 אלופי קנז אלופי תימן אלופי מבצר: 54 אלופי
 מגדיאל אלופי עירם אלה אלופי אדום: 55
 2 אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי יהודה יששכר וזבלון:
 2 דן יוסף ובנימן נפתלי גד ואשר: 3 בני יהודה ער ואונן
 ושלה שלושה נולד לו מבית שוש הכנענית ויהי ער | בכור יהודה
 רע בעיני יהוה ומיתו: 4 ותמר כלתו ילדה לו את פרוץ ואת

זרח כל בני יהודה חמשה: 5 בני פרוץ חצרון וחמול: 6 ובני
 זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרע כלם חמשה: 7 ובני פרוץ
 עכר עוכר ישראל אשר מעל בחרם: 8 ובני איתן עזריה: 9 ובני
 חצרון אשר נולד לו את ירחמאל ואת רם ואת כלובי: 10 ורם
 הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון נשיא בני יהודה: 11
 ונחשון הוליד את שלמא ושלמא הוליד את בעז: 12 ובעז הוליד
 את עובד ועובד הוליד את ישי: 13 ואישו הוליד את בכרו את
 אליאב ואבינדב השני ושמעא השלישי: 14 נתנאל הרביעי רדי
 החמישי: 15 אצם הששי דויד השבעי: 16 ואחיתיהם צרויה ואביגיל
 ובני צרויה אבשי ויואב ועשה אל שלשה: 17 ואביגיל ילדה את
 עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאלי: 18 וכלב בן חצרון הוליד את
 עזובה אשה ואת ירעואל ואלה בניה ישר ושובב וארדון: 19 ותמת
 עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור: 20 וחור הוליד
 את אורי ואורי הוליד את בצלאל: 21 ואחר בא חצרון אל בת
 מכיר אבי גלעד והוא לקחה והוא בן ששים שנה ותלד לו את
 שגוב: 22 ושגוב הוליד את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים בארץ
 הגלעד: 23 ויקח גשור וארם את חות יאיר מאתם את קנת ואת
 בנתיה ששים עיר כל אלה בני מכיר אבי גלעד: 24 ואחר מות
 חצרון בכלב אפרתה ואשת חצרון אבה ותלד לו את אשחור אבי
 תקוע: 25 ויהיו בני ירחמאל בכור חצרון הבכור | רם ובונה וארן
 ואצם אחיה: 26 ותיה אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא אם
 אונם: 27 ויהיו בני רם בכור ירחמאל מעץ וימין ועקר: 28 ויהיו
 בני אונם שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור: 29 ושם אשת אבישור
 אביהיל ותלד לו את אחבן ואת מוליד: 30 ובני נדב סלד ואפים
 וימת סלד לא בנים: 31 ובני אפים ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן
 אחלי: 32 ובני ידע אחי שמי יתר ויונתן וימת יתר לא בנים: 33
 ובני יונתן פלת וזא אלה היו בני ירחמאל: 34 ולא היה לששן בנים
 כי אם בנות ולששן עבד מצרי ושמו ירחע: 35 ויתן ששן את בתו
 לירחע עבדו לאשה ותלד לו את עתי: 36 ועתי הליד את נתן ונתן
 הוליד את זבד: 37 וזבד הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עובד:
 38 ועובד הוליד את יהוא ויהוא הוליד את עזריה: 39 ועזריה הליד
 את חלץ וחלץ הליד את אלעשה: 40 ואלעשה הליד את ססמי
 וססמי הליד את שלום: 41 ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הליד
 את אלישמע: 42 ובני כלב אחי ירחמאל מישע בכרו הוא אבי זוף
 ובני מרשה אבי חברון: 43 ובני חברון קרח ותפח ורקם ושמע: 44
 ושמע הוליד את רחם אבי ירקעם ורקם הוליד את שמעי: 45 ובן
 שמעי מעון ומעון אבי בית צור: 46 ועיפה פילגש כלב ילדה את
 חרן ואת מוצא ואת גזו וחרן הליד את גזו: 47 ובני יהדי רגם
 ויותם וגישן ופלט ועיפה ושעף: 48 פלגש כלב מעכה ילד שבר
 ואת תרחנה: 49 ותלד שעף אבי מדמנה את שוץ אבי מכבנה
 ואבי גבעא ובת כלב עכסה: 50 אלה היו בני כלב בן חור בכור
 אפרתה שובל אבי קרית יערים: 51 שלמא אבי בית לחם חרף אבי
 בית גדר: 52 ויהיו בני שובל אבי קרית יערים הרעה חצי
 המנחות: 53 ומשפחות קרית יערים היתרי והפולתי והשמתי
 והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי והאשתאלי: 54 בני שלמא בית

לחם ונטופתי עטרות בית יואב ויחצי המנחתי הצרעי: 55
 ומשפחות ספרים ישבו יעבץ תרעתיים שמעתיים שוכתיים המה
 הקינים הבאים מחמת אבי בית רכב: ס
3 ואלה היו בני דוד אשר נולד לו בחברון הבכור | אמנן
 לאחנעם היזרעאליתי שני דניאל לאביגיל הכרמלית: 2
 השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור הרביעי אדניה
 בן חגית: 3 החמישי שפטיה לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו:
 4 ששה נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים וששה חדשים
 ושלושים ושלוש שנה מלך בירושלם: ס 5 ואלה נולדו לו בירושלים
 שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל: 6
 ויבחר ואלישמע ואלפלט: 7 ונגה ופג ויפיע: 8 ואלישמע ואלידע
 ואלפלט תשעה: 9 כל בני דוד מלבד בני פילגשים ותמר אחותם:
 פ 10 ובן שלמה רחבעם אביה בן אסא בן יהושפט בן: 11 יורם
 בן אחזיהו בן יואש בן: 12 אמציהו בן עזריה בן יותם בן: 13
 אחז בן חזקיהו בן מנשה בן: 14 אמון בן יאשיהו בן: 15 ובני
 יאשיהו הבכור יוחנן השני והיוקים השלשי צדקיהו הרביעי שלום:
 16 ובני והויקים וכניה בן צדקיהו בן: 17 ובני וכניה אסר
 שאלתיאל בן: 18 ומלפיקים ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונדביה:
 19 ובני פדיה זרבבל ושמעיה ובן זרבבל משלם וחנוניה ושלמית
 אחותם: 20 וחשבה ואלה וברכיה וחסדיה יושב חסד חמש: 21
 ובן חנניה פלטיה וישעיה בן רפיה בן ארנן בן עבדיה בן
 שכניה: ס 22 ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ויגאל ובריה
 ונעריה ושפט נשעה: 23 ובן נעריה אליועיני וחזקיה ועזריקים
 שלשה: 24 ובני אליועיני הדיוהו ואלישבי ופליה ועקוב ויוחנן ודליה
 וענני שבעה: ס
4 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושובל: 2 וראיה בן שובל
 הוליד את יחת ויחת הליד את אחומי ואת להד אלה
 משפחות הצרעתי: ס 3 ואלה אבי עוטם וזרעאל וישמא וידבש ושם
 אחותם הצלפוני: 4 ופנואל אבי גדר ועזר אבי חושה אלה בני
 חור בכור אפרתה אבי בית לחם: 5 ולאשחור אבי תקוע היו שתי
 נשים חלאה ונערה: 6 ותלד לו נערה את אחזם ואת חפר ואת
 תימני ואת האחשתרי אלה בני נערה: 7 ובני חלאה צרת יצחר
 ואתנן: 8 וקנין הוליד את ענוב ואת הצבבה ומשפחות אחרת
 בן הרום: 9 והיו יעבץ נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר
 כי ילדתי בעצב: 10 ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברך
 תברכני והרבות את גבולי והיתה ירך עמי ועשית מרעה לבלתי
 עצבני ויבא אלהים את אשר שאל: 11 וכלוב אחי שוחה הוליד את
 מחיר הוא אבי אשתון: 12 ואשתון הוליד את בית רפא ואת פסח
 ואת תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה: ס 13 ובני קנז עתניאל
 ושריה ובני עתניאל חתת: 14 ומעונתי הוליד את עפרה ושריה
 הוליד את יואב אבי גיא חרשים כי חרשים היו: פ 15 ובני כלב בן
 יפנה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנז: 16 ובני יהללאל זוף וזיפה
 תיריא ואשראל: 17 ובן עזרה יתר ומרד ועפר וולון ותהר את
 מרים ואת שמי ואת ישבב אבי אשתמע: 18 ואשתו היהדיה ילדה
 את ירד אבי גדור ואת חבר אבי שוכו ואת יקותיאל אבי זנוח
 ואלה בני בתיה בת פרעה אשר לקח מרד: ס 19 ובני אשת הודיה
 אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמע המעכתי: 20 ובני שימון
 אמנון ורנה בן חנן ותולון ובני ישעי זוחת ובן זוחת: 21 בני שלה
 בן יהודה ער אבי לכה ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית עבדת
 הבץ לבית אשבע: 22 ויולקים ואנשי כזבא ויואש ושרף אשר בעלו
 למואב וישבי לחם והדברים עתיקים: 23 המה היוצרים וישבי
 נטעים ודורה עם המלך במלאכתו ישבו שם: ס 24 בני שמעון
 נמואל וימיו ויריב זרח שאול: 25 שלם בן מבשם בן משמע בן: 26
 ובני משמע חמואל בן זכור בן שמעי בן: 27 ולשמעו בנים ששה
 עשר ובנות שש ולאחיו אין בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו עד
 בני יהודה: ס 28 וישבו בבאר שבע ומולדה וחצר שעל: 29

ובבלהה ונעצם ובתולד: 30 ובבתואל ובחרמה ובציקלג: 31 ובבית
 מרכבות ובחצר סוסים ובבית בראי ובשערים אלה עריהם עד
 מלך דוד: 32 ויחצריהם עיטם ועיון רמון ותכן ועשן ערים חמש: 33
 וכל חצריהם אשר סביבות הערים האלה עד בעל זאת מושבתם
 והתיחשם להם: 34 ומשובב ומלך ויושה בן אמציה: 35 ויואל
 והוא בן יושבה בן שריה בן עשיאל: 36 ואליועיני ועקבה
 וישוחיה ועשיה ועדיאל ושימאל ובניה: 37 וזיזא בן שפעי בן אלון
 בן ידיה בן שמרי בן שמעיה: 38 אלה הבאים בשמות נשיאים
 במשפחותם ובית אבותיהם פרצו לרוב: 39 וילכו למבוא גדר עד
 למזרח הגיא לבקש מרעה לצאנם: 40 וימצאו מרעה שמן וטוב
 והארץ רחבת ידים ושקטת ושלנה כי מן חם הישבים שם לפנים:
 41 ויצאו אלה הכתובים בשמות בימי | יחזקיהו מלך יהודה ויזו
 את אהליהם ואת המענים אשר נמצאו שמה ויחרימם עד היום
 הזה וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם שם: 42 ומהם | מן בני
 שמעון הלכו להר שעיר אנשים חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפיה
 ועזיאל בני ישעי בראשם: 43 ויזו את שארית הפלטה לעמלק
 וישבו שם עד היום הזה:
5 ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו
 נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתיחש לבכרה: 2
 כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו והבכרה ליוסף: ס 3 בני ראובן
 בכור ישראל חנוך ופלוז חצרון וכרמי: 4 בני יואל שמעיה בן גוג
 בן שמעי בן: 5 מיכה בן ראיה בן בעל בן: 6 בארה בן אשר
 הגלה תלגת פלנאסר מלך אשר הוא נשיא לראובני: 7 ואחיו
 למשפחתיו בהתיחש לתלדותם הראש יעאל וזכריהו: 8 ובלע בן
 עוז בן שמע בן יואל הוא יושב בערער ועד נבו ובעל מעון: 9
 ולמזרח ישב עד לבוא מדברה למן הנהר פרת כי מקניהם רבו
 בארץ גלעד: 10 ובימי שאול עשו מלחמה עם ההגריאים ויפלו
 בידם וישבו באהליהם על כל פני מזרח גלעד: פ 11 ובני גד
 לנגדם ישבו בארץ הבשן עד סלכה: 12 יואל הראש ושפם המשנה
 ויעני ושפט בבשן: 13 ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם
 ושבע ויורי ויעקן וזוע ועבר שבעה: ס 14 אלה | בני אביחיל בן
 חורי בן ירוח בן גלעד בן מיכאל בן ישישי בן יחדו בן בוז: 15
 אחי בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם: 16 וישבו בגלעד בבשן
 ובבנתיה ובכל מגרשי שרון על תוצאותם: 17 כלם התיחשו בימי
 יותם מלך יהודה ובימי רבעם מלך ישראל: פ 18 בני ראובן וגדי
 ויחצי שבט מנשה מן בני חיל אנשים נשאי מגן וחרב ודרכי קשת
 ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים וצאן
 צבא: 19 ויעשו מלחמה עם ההגריאים ויטרו ונפשו ונודב: 20
 ויעזרו עליהם וינתנו בידם ההגריאים וכל שעמהם כי לאלהים זעקו
 במלחמה ונעתור להם כי בטחו בו: 21 וישבו מקניהם גמליהם
 חמשים אלף וצאן מאתיים וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם
 מאה אלף: 22 כי חללים רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו
 תחתיהם עד הגלה: פ 23 ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן
 עד בעל חרמון ושגור והר חרמון המה רבו: 24 ואלה ראשי בית
 אבותם וטפר וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה והודניה ויחדיאל אנשים
 גבורי חיל אנשי שמות ראשים לבית אבותם: 25 וימעלו באלהי
 אבותיהם ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים
 מפניהם: 26 וער אלהי ישראל את הים | פול מלך אשר ואת
 רוח תלגת פלנאסר מלך אשר ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט
 מנשה ויביאם לחלה וחבור והרא ונהר גוזן עד היום הזה: פ 27 בני
 לוי גרשון קהת ומררי: 28 ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל: ס
 29 ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ס ובני אהרן נדב ואביהוא
 אלעזר ואיתמר: ס 30 אלעזר הוליד את פינחס פינחס הוליד את
 אבישוע: 31 ואבישוע הוליד את בלי ובקי הוליד את עוז: 32 ועזי
 הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מריות: 33 מריות הוליד את
 אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב: 34 ואחיטוב הוליד את צדוק

המה השערים למחנות בני לוי: 19 ושלום בן-קורא בן-אביסף בן-קרח ואחיו לבית-אביו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספים לאהל ואבתיהם על-מחנה יהוה שמרי המבוא: 20 ופינחס בן-אלעזר נגיד היה עליהם לפני יהוה | עמו: 21 זכריה בן משלמה שער פתח לאהל מועד: 22 כלם הברורים לשערים בספים מאתם ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם המה יסד דוד ושמואל הראה באמונתם: 23 והם ובניהם על-השערים לבית-יהוה לבית-האהל למשמרות: 24 לארבע רוחות יהיו השערים מזרח ומה צפונה ונגבה: 25 ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל-עת עם-אלה: 26 כי באמונה המה ארבעת גברי השערים הם הלויים והיו על-השככות ועל האצרות בית האלהים: 27 וסביבות בית-האלהים ילינו כי-עליהם משמרת והם על-המפתח ולבקר לבקר: 28 ומהם על-כלי העבודה כי-במספר יביאום ובמספר יוציאום: 29 ומהם ממניע על-הכלים ועל כל-כלי הקדש ועל-הסלת והיין והשמן והלבונה והבשמים: 30 ומן-בני הכהנים רקתי המרקחת לבשמים: 31 ומתתיה מן-הלויים הוא הבכור לשלם הקרתי באמונה על מעשה החבתים: 32 ומן-בני הקהתי מן-אחיהם על-לחם המערכת להכין שבת שבת: 33 ואלה המשדרים ראשי אבות ללויים בלשכת פטרים כי-יומם ולילה עליהם במלאכה: 34 אלה ראשי האבות ללויים לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם: 35 ובגבעון ישבו אבי-גבעון יעואל ושם אשתו מעכה: 36 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדב: 37 וגדור ואחיו זכריה ומקלות: 38 ומקלות הוליד את-שמאם ואף-הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם-אחיהם: 39 ונר הוליד את-קיש וקיש הוליד את-שאל ושאל הוליד את-יהונתן ואת-מלכי שוע ואת-אבינדב ואת-אשבעל: 40 וכן-יהונתן מריב בעל ומרי-בעל הוליד את-מיקה: 41 ובני מיקה פיתון ומלך ותחרע: 42 ואחז הוליד את-יערה ויערה הוליד את-עלמת ואת-עזמות ואת-זמרי וזמרי הוליד את-מוצא: 43 ומוצא הוליד את-בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו: 44 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקים | בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנון אלה בני אצל: 10 פ ולשתיים נלחמו בישראל וינס איש-ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבוע: 2 וידבקו פלשתים אחרי שאל ואחרי בניו ויכו פלשתים את-יונתן ואת-אבינדב ואת-מלכי שוע בני שאל: 3 ותכבד המלחמה על-שאל וימצאהו המורים בקשת ויחל מן-היורים: 4 ויאמר שאל אל-נשא כליו שלף חרבך | וזקרני בה פן-יבאו הערלים האלה והתעללו-בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ס ויקח שאל את-החרב ויפל עליה: 5 וירא נשא כליו כי מת שאל ויפל גם-הוא על-החרב וימת: 6 וימת שאל ושלשת בניו וכל-ביתו יחדו מתו: 7 ויראו כל-איש ישראל אשר-בעמק כי נסו וכי-מתו שאל ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם: 8 והי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את-החללים וימצאו את-שאל ואת-בניו נפלים בהר גלבוע: 9 ויפשיטהו וישאו את-ראשו ואת-כליו וישלחו בארץ-פלשתים סביב לבשר את-עצביהם ואת-העם: 10 וישמו את-כליו בית אלהים ואת-גלגלתו תקעו בית דגון: 11 וישמעו כל יביש גלעד את כל-אשר-עשו פלשתים לשאל: 12 ויקומו כל-איש חיל וישאו את-גופת שאל ואת גופת בניו ויביאום ויבישו ויקברו את-עצמותיהם תחת האלה ביבש ויצאמו שבעת ימים: 13 וימת שאל במעלו אשר מעל ביהוה על-דבר יהוה אשר לא-שמר וגם-לשאל באוב לדרוש: 14 ולא-דרש ביהוה וימיתו ויסב את-המלוכה לדוד בן-ישי: 11 ויקבצו כל-ישראל אל-דוד חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אכחנו: 2 גם-תמול גם-שלוש גם בהיות שאל מלך אתה המוציא והמביא את-ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך אתה תרעה את-עמי את-ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי

ומרה: 37 בצר והוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא: 38 ובני יתר וסנה ופספה וארא: 39 ובני עלא ארח וחינאל ורציא: 40 כל-אלה בני-אשר ראשי בית-האבות ברורים גבורי חילים ראשי הנשיאים והתיחשם בצבא במלחמה מספרם אנשים עשרים וששה אלף: 8 ובנימן הוליד את-בלע בכרו אשבל השני ואחרך השלישי: 2 נוחה הרביעי ורפא החמישי: 3 ויהיו בנים לבלע אדר וגרא ואביהוד: 4 ואבישוע ונעמן ואחוח: 5 וגרא ושפופן וחורם: 6 ואלה בני אחוז אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע ווגלום אל-מנחת: 7 ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד את-עזא ואת-אחיחד: 8 ושחרים הוליד בשדה מואב מן-שלחו אתם חושים ואת-בערא נשיו: 9 ויולד מן-חדש אשתו את-יובב ואת-צבא ואת-מישא ואת-מלכם: 10 ואת-יעץ ואת-שכה ואת-מרמה אלה בניו ראשי אבות: 11 ומחשים הוליד את-אביטוב ואת-אלפעל: 12 ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את-אונו ואת-לד ובנתיה: 13 וברעה ושמע המה ראשי האבות ליושבי אילון המה הבריות את-יושבי גת: 14 ואחיו ששק וירמות: 15 וזבדיה וערד ועדר: 16 ומיכאל וישפה ויוחא בני ברעה: 17 וזבדיה ומשלם וחוקי וחרר: 18 וישמרי ויזליאה ויובב בני אלפעל: 19 ויקים וזכרי וזבדי: 20 ואליעני וצלתי ואלילאל: 21 ועדיה ובראיה ושמרת בני שמעי: 22 וישפן ועבר ואלילאל: 23 ועבדון וזכרי וחנון: 24 וחנוניה ועילם וענתתיה: 25 ויפדיה ופניאל בני ששק: 26 ושמשרי ושחריה ועתליה: 27 ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם: 28 אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם: 30 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונדב: 31 וגדור ואחיו זכרי: 32 ומקלות הוליד את-שמאם ואף-המה נגד אחיהם ישבו בירושלם עם-אחיהם: 33 ונר הוליד את-קיש וקיש הוליד את-שאל ושאל הוליד את-יהונתן ואת-מלכי שוע ואת-אבינדב ואת-אשבעל: 34 וכן-יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את-מיקה: 35 ובני מיקה פיתון ומלך ותחרע ואחז: 36 ואחז הוליד את-יהועדה ויהועדה הוליד את-עלמת ואת-עזמות ואת-זמרי וזמרי הוליד את-מוצא: 37 ומוצא הוליד את-בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו: 38 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקים | בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנון כל-אלה בני אצל: 39 ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש השני ואלילפלט השלישי: 40 ויהיו בני אולם אנשים גברי חיל דרכי קשת ומרבים בנים ובני בנים מאה וחמשים כל-אלה מבני בנימן: 9 וכל-ישראל התיחשו והנם כתובים על-ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לגלגל במעלם: 2 והיושבים הראשנים אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלויים והנתינים: 3 וברושלם ישבו מן-בני יהודה ומן-בני בנימן ומן-בני אפרים ומנשה: 4 עותי בן-עמיהוד בן-עמרי בן-אמרי בן-בנימן בן-פרץ בן-יהודה: 5 ומן-השילוני עשיה הבכור ובניו: 6 ומן-בני-זרח ויעואל ואחיהם שש-מאות ותשעים: 7 ומן-בני בנימן סלוא בן-משלם בן-הודיה בן-הסנאה: 8 ובניה בן-ירחם ואלה בן-עזי בן-מכרי ומשלם בן-שפטיה בן-רעואל בן-בניה: 9 ואחיהם לתלדותם תשע מאות וחמשים וששה כל-אלה אנשים ראשי אבות לבית אבותיהם: 10 ומן-הכהנים ידעיה ויהויריב וכן: 11 ועזריה בן-חלקיה בן-משלם בן-צדוק בן-מריות בן-אחיטוב נגיד בית האלהים: 12 ועדיה בן-ירחם בן-פסחור בן-מלכיה ומעשי בן-עדיאל בן-יחזרה בן-משלם בן-משלמית בן-אמר: 13 ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת בית האלהים: 14 ומן-הלויים שמעיה בן-חשוב בן-עזריקים בן-חשביה מן-בני מררי: 15 ובקבקר חרש וגלל ומתניה בן-מיכא בן-זכרי בן-אסרי: 16 ועבדיה בן-שמעיה בן-גלל בן-ידותן וברכיה בן-אסא בן-אלקנה היושב בחצרי נטופת: 17 והשערים שלום ועקוב וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש: 18 ועד-הנה בשער המלך מזרחה

וישמר להו ושפטיהו החריפי: ⁷ אלקנה וישיהו ועזראל ויועזר
 וישבעם הקרחים: ⁸ ויועאלה וזבדיה בני ירחם מן הגדוד: ⁹ ומן
 הגדי נבדלו אל דוד למצד מדברה גברי החיל אנשי צבא למלחמה
 ערכי צנה ורמח ופני אריה פניהם וכצבאים על ההרים למהר: ¹⁰
 עזר הראש עבדיה השני אליאב השלשי: ¹¹ משמנה הרביעי
 ירמיה החמישי: ¹² עמי הששי אליאל השבעי: ¹³ ויחנן השמיני
 אלזבד התשיעי: ¹⁴ ירמיהו העשירי ¹⁵ ס מכבני עשתי עשר: ¹⁶ אלה
 מבני נד ראשי הצבא אחד למאה הקטן והגדול לאלף: ¹⁷ אלה
 הם אשר עברו את הידן בחדש הראשון והוא ממלא על כל
 גדיתי ויבדלו את כל העמקים למזרח ולמערב: ¹⁸ ס ויבאו מן
 בני בנימן ויהודה עד למצד לדוד: ¹⁹ ויצא דוד לפניהם ויען
 ויאמר להם אם לשלום באתם אלי לעזרי יהיה די עליכם לבב
 ליחד ואם לרמותי לצרי בלא חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכח:
²⁰ ס ורוח לבשה את עמשו ראש השלושים לך דוד ועמרך בן ישי
 שלום | שלום לך ושלום לעזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דוד ויתנם
 בראשי הגדוד: ²¹ ס וממנשה נפלו על דוד בבא עם פלשתים
 על שאול למלחמה ולא עזרם כי בעצה שלחהו סרני פלשתים
 לאמר בראשינו יפול אל אדניו שאול: ²² ס בלכתו אל ציקלג נפלו
 עליו | ממנשה עדנח ויוזבד וידיעאל ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי
 ראשי האלפים אשר למנשה: ²³ ס והמה עזרו עם דוד על הגדוד
 כי גבורי חיל כלם ויהיו שרים בצבא: ²⁴ ס כי לעת יום ביום יבאו על
 דוד לעזרו עד למחנה גדול כמחנה אלהים: ²⁵ ס ואלה מספרי
 ראשי החיל לצבא באו על דוד חברונה להסב מלכות שאול אליו
 כפי יהוה: ²⁶ ס בני יהודה נשאי צנה ורמח ששת אלפים ושמונה
 מאות חלוצי צבא: ²⁷ ס בני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות: ²⁸ ס
 ויהוידע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות: ²⁹ ס ודוק
 נער גבור חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים: ³⁰ ס ומן בני בנימן
 אחי שאול שלשת אלפים ועד הנה מרבותם שמרים משמרת בית
 שאול: ³¹ ס ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל
 אנשי שמות לבית אבותם: ³² ס ומחציו מטה מנשה שמונה עשר
 אלף אשר נקבו בשמות לבוא להמליך את דוד: ³³ ס ומבני
 יששכר וידעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל ראשיהם
 מאתים וכל אחיהם על פיהם: ³⁴ ס מזבלון ויוצי צבא ערכי
 מלחמה בכל כלי מלחמה חמשים אלף ולעד בלא לב ולב: ³⁵ ס
 ומנפתלי שרים אלף ועמהם בצנה וחזית שלשים ושבעה אלף: ³⁶ ס
 ומן הדני ערכי מלחמה עשרים ושמונה אלף ושש מאות: ³⁷ ס
 ומאשר ויוצי צבא לערך מלחמה ארבעים אלף: ³⁸ ס ומעבר
 לידן מן הראובני והגדי ויחצי | שבט מנשה בכל כלי צבא
 מלחמה מאה ועשרים אלף: ³⁹ ס כל אלה אנשי מלחמה עזרי
 מערכה בלבב שלם באו חברונה להמליך את דוד על כל ישראל
 וגם כל שרית ישראל לב אחד להמליך את דוד: ⁴⁰ ס ויהיו שם
 עם דוד ימים שלושה אכלים ושותים כי הכינו להם אחיהם: ⁴¹ ס
 וגם הקרובים אליהם עד יששכר וזבלון ונפתלי מביאים לחם
 בחמורים ובגמלים ובפרדים | ובבקר מאכל קומח דבילים וצמוקים
 ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי שמחה בישראל: ⁴² ס

13

ויועז דוד עם שרי האלפים והמאות לכל נגיד: ² ויאמר
 דוד לכל | קהל ישראל אם עליכם טוב ומן יהוה אלהינו
 נפרצה נשלחה על אחינו הנשאים בכל ארצות ישראל ועמהם
 הכהנים והלויים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו: ³ ס ונסבה את ארון
 אלהינו אלינו כי לא דרשנהו בימי שאול: ⁴ ס ויאמרו כל הקהל
 לעשות כן כי ישר הדבר בעיני כל העם: ⁵ ס וקהל דוד את כל
 ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון
 האלהים מקרית יערים: ⁶ ס ויעל דוד וכל ישראל בעלתה אל קרית
 יערים אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלהים | יהוה יושב
 הכרובים אשר נקרא שם: ⁷ ס וירכבו את ארון האלהים על עגלה

ישראל: ³ ס ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכתו להם
 דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל
 כדבר יהוה ביד שמואל: ⁴ ס וילך דוד וכל ישראל וירושלם היא
 יבוס ושם היבוס ישי הארץ: ⁵ ס ויאמרו ישי יבוס לדוד לא תבוא
 הנה וילכך דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: ⁶ ס ויאמר דוד כל
 מכה יבוס בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה ויאב בן
 צרויה ויהי לראש: ⁷ ס וישב דוד במצד על כן קראו עיר דוד: ⁸ ס
 ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד הסביב ויאב את שאר
 העיר: ⁹ ס וילך דוד הלך וגדול ויהוה צבאות עמו: ¹⁰ ס ואלה ראשי
 הגבורים אשר לדוד המתחזקים עמו במלכותו עם כל ישראל
 להמליכו כדבר יהוה על ישראל: ¹¹ ס ואלה מספר הגברים אשר
 לדוד ישבעם בן חכמוני ראש השלושים הוא עורך את חניתו
 על שלש מאות חלל בפעם אחת: ¹² ס ואחריו אלעזר בן דודו
 האחוחי הוא בשלושה הגברים: ¹³ ס הוא היה עם דוד בפס דמים
 והפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה
 שעורים והעם נסו מפני פלשתים: ¹⁴ ס ויתיצבו בתוך החלקה
 ויצילוה ויכו את פלשתים וישע יהוה תשועה גדולה: ¹⁵ ס וירדו
 שלושה מן השלושים ראש על הצר אל דוד אל מערת עדלם
 ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים: ¹⁶ ס ודוד יצא במצודה ויצבי
 פלשתים אז בבית לחם: ¹⁷ ס ויתאו דוד ויאמר מי ישקני מים מבור
 בית לחם אשר בשער: ¹⁸ ס ויקעלו השלושה במחנה פלשתים
 וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא
 אבה דוד לשתותם וינסך אתם ליהוה: ¹⁹ ס ויאמר חלילה לי מאלהי
 מעשות זאת הדם האנשים האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם
 הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים: ²⁰ ס ואבשי
 אחי ויאב הוא היה ראש השלושה והוא עורך את חניתו על שלש
 מאות חלל ולא שם בשלושה: ²¹ ס מן השלושה בשלום נכבד ויהי
 להם לשר ועד השלושה לא בא: ²² ס בנה בן יהוידע בן איש
 חיל רב פעלים מן קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא
 ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג: ²³ ס והוא הכה את
 האיש המצרי איש מדה | חמש באמה וביד המצרי חנית כמנור
 ארגים וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מי המצרי ויהרגהו
 בחניתו: ²⁴ ס אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלושה הגברים:
²⁵ ס מן השלושים הנן נכבד הוא ואל השלושה לא בא וישומהו
 דוד על משמעתו: ²⁶ ס וגבורי החילים עשה אל אחי ויאב אלחנן
 בן דודו מבית לחם: ²⁷ ס שמות ההרורי חלץ הפלוני: ²⁸ ס עקרא
 בן עקש התקולעי אביעזר הענתותי: ²⁹ ס סבכי החשתי עילי
 האחוחי: ³⁰ ס מהרי הנטפתי חלד בן בענה הנטופתי: ³¹ ס איתי
 בן ריבי מגבעת בני בנימן ס בניה הפרעתני: ³² ס חורי מנחלי געש
 ס אביאל הערבותי: ³³ ס עזמות הבחרומי אליחבא השעלבי: ³⁴ ס
³⁵ ס בני השם הגזוני וינתן בן שגה ההררי: ³⁶ ס אחיאם בן שכר
 ההררי אליפל בן אור: ³⁷ ס חפר המכרתי אחיה הפלני: ³⁸ ס
 חצרו הכרמלי נערי בן אובי: ³⁹ ס ואל אחי נתן מבחר בן הגרי:
⁴⁰ ס צלק העמוני נחרי הברתי נשא כלי יואב בן צרויה: ⁴¹ ס
 עירא היתרי גרב היתרי: ⁴² ס אוריה החתי זכד בן אחלי: ⁴³ ס
 עדינא בן שיוזא הראובני ראש לראובני ועליו שלושים: ⁴⁴ ס חנן
 בן מעכה ויושפט המתני: ⁴⁵ ס עזאי העשטרתי שמע ועועאל ס
 בני חותם הערערי: ⁴⁶ ס ידיעאל בן שמרי ויחא אחיו התיצי: ⁴⁷ ס
 אליאל המחיים ויריבי ויושניה בני אלנעם ויתמה המואבי: ⁴⁸ ס

12

ואלה הבאים אל דוד לציקלג עוד עצור מפני שאול בן
 קיש והמה בגבורים עזרי המלחמה: ² ס נשקי קשת מימינים
 ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול מבנימן: ³ ס הראש
 אחיעזר ויואש בני השמעה הגבעתי ויוזאל ופלג בני עזמות וברכה
 ויהוא הענתתי: ⁴ ס וישמעיה הגבעוני גבור בשלשים ועל השלשים:
⁵ ס וירמיה ויחזאל ויחנן ויוזבד הגדרתי: ⁶ ס אלעזרי וירימות ובעליה

עלמות: 21 ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ועיאל ועזויהו בכנרות על השמינית לנצח: 22 וכניהו שר הלויים במשא יסר במשא כי מבין הוא: 23 וברכיהו ואלקנה שערים לארון: 24 ושבלהו ויושפט ונתנאל ועמישי וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים מחצצרים בחצצרות לפני ארון האלהים ועבד אדם ויחיה שערים לארון: 25 והיה דוד וזקני ישראל ושרי האלפים ההלכים להעלות את ארון ברית יהוה מן בית עבד אדם בשמחה: ס 26 והיה בעזר האלהים את הלויים נשאי ארון ברית יהוה וזבחתי שבעה פרים ושבעה אילים: 27 ודוד מכתב | במעל בוץ וכל הלויים הנשאים את הארון והמשרתים וכניהו השר המשא המשררים ועל דוד אפוד בד: 28 וכל ישראל מעלים את ארון ברית יהוה בתרועה ובקול שופר ובחצצרות ובמצלתים משמעים בנבלים וכנרות: 29 והיה ארון ברית יהוה בא עד עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה | בעד החלון ותרא את המלך דוד מרקד ומשחק ותבד לו בלבה: פ

16 ויביאו את ארון האלהים ויצגו אתו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלהים: 2 ויכל דוד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה: 3 ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד אשה לאיש ככר לחם ואשפר ואשישה: 4 ויתן לפני ארון יהוה מן הלויים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל: 5 אסף הראש ומשנהו וזכריהו ועיאל ושמירמות ויחיאל ומתתיהו ואליעב ובניהו ועבד אדם ועיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלתים משמיע: 6 ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים: 7 בינם הואו אז נתן דוד בראש להדות ליהוה בד אסף ואחיו: 8 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עליתיו: 9 שירו לו זמרו לו שירו בכל נפלאותיו: 10 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: 11 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: 12 זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו: 13 זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיקו: 14 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: 15 זכרו לעולם בריתו דבר צנה לאלף דור: 16 אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק: 17 ועמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: 18 לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם: 19 בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: 20 ויתהלכו מגי אל גוי ומממלכה אל עם אחר: 21 לא הניח לאיש לעשקם וינכח עליהם מלכים: 22 אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תגעו: 23 שירו ליהוה כל הארץ בשרו מים אל יום ישועתו: 24 ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו: 25 כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל האלהים: 26 לו כל אלהי העמים אילים ויהוה שמנים עשה: 27 הוד והדר לפניו על וחדנה במקומו: 28 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: 29 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: 30 חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תכל כל תמוט: 31 ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: 32 ירעם הים ומלווא יעלץ השדה וכל אשר בו: 33 אז ירננו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ: 34 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 35 ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלכתך: 36 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה: 37 ויעבד שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשדת לפני הארון תמיד לדבר יום ביומו: 38 ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן ידיתו וחסה לשערים: 39 ואת | צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון: 40 להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד לבקר ולערב וכלל הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל: 41 ועמהם הימן וידותו ושאר הברורים אשר נקבו בשמות להדות ליהוה כי לעולם חסדו:

חדשה מבית אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה: 8 ודוד וכל ישראל משחקים לפני האלהים בכל עז ובשירים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלתים ובחצצרות: 9 ויבאו עד גרן פידן וישלח עזא את ידו לאחז את הארון כי שמטו הבקר: 10 ויחר אף יהוה בעזא ויכהו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם לפני אלהים: 11 ויחר לדוד כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה: 12 ויקרא דוד את האלהים ביום ההוא לאמר הויך אביא אלי את ארון האלהים: 13 ולא הסיר דוד את הארון אליו אל עיר דוד ויטהו אל בית עבד אדם הגתי: 14 וישב ארון האלהים עם בית עבד אדם בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו: פ

14 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ויעצו ארזים וחרשי קיר וחרשי עצים לבנות לו בית: 2 וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל: 3 ויקח דוד עוד נשים בירושלם ויולד דוד עוד בנים ובנות: 4 ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמוע ושוֹבֵב נתן ושלמה: 5 ויבחר ואלישוע ואלפלט: 6 ונגה ונפג ויפיע: 7 ואלישמע ובעלידע ואליפלט: 8 וישמעו פלשתים כי נמשח דוד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד ויצא לפניהם: 9 ופלשתים באו ויפשו בעמק רפאים: 10 וישאל דוד באלהים לאמר האעלה על פלשתים ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתם בידך: 11 ויעלו בבעל פראים ויכס שם דוד ויאמר דוד פרץ האלהים את אויבי בידו כפרץ מים על כן קראו שם המקום ההוא בעל פראים: 12 ויעזבו שם את אלהיהם ויאמר דוד וישרפו באש: 13 ויספו עוד פלשתים ויפשו בעמק: 14 וישאל עוד דוד באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה אחריהם הסב מעליהם ובאת להם ממול הבכאים: 15 והיה כשמעך את קול הצעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה כי יצא האלהים לפניך להכות את מחנה פלשתים: 16 ויעש דוד כאשר צוהו האלהים ויכו את מחנה פלשתים מגבעון ועד גזרה: 17 ויצא שם דוד בכל הארצות ויהוה נתן את פחדו על כל הגוים: 15 ויעש לו בתים בעיר דוד ויכן מקום לארון האלהים ויט לו אהל: 2 אז אמר דוד לא לשאת את ארון האלהים כי אם הלויים פי יבם | בחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרתו עד עולם: 3 ויקהל דוד את כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר הכין לו: 4 ויאסף דוד את בני אהרן ואת הלויים: 5 לבני קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים: 6 לבני מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים: 7 לבני גרשום יואל השר ואחיו מאה ושלשים: 8 לבני אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתים: 9 לבני חברון אליאל השר ואחיו שמונים: 10 לבני עזיאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עשר: 11 ויקרא דוד לצדוק ולאביתר הכהנים וללויים לאוריאל עשיה ויואל שמעיה ואליאל ועמינדב: 12 ויאמר להם אתם ראשי האבות ללויים התקדשו אתם ואחיהם והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל הכינותי לו: 13 כי למבראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנהו כמשפט: 14 ויתקדשו הכהנים והלויים להעלות את ארון יהוה אלהי ישראל: 15 וישאו בני הלויים את ארון האלהים כאשר צוה משה כדבר יהוה בכתפם במטות עליהם: 16 ויאמר דוד לשרי הלויים להעמיד את אחיהם המשררים בכלי שיר נבלים וכנרות ומצלתים משמיעים להרים בקול לשמחה: 17 ויעמידו הלויים את הימן בן יואל ומן אחיו אסף בן ברכיהו ס ומן בני מררי אחיהם איתן בן קושיהו: 18 ועמהם אחיהם המשנים וזכריהו בן ועזיאל ושמירמות ויחיאל | ועזיאל ויביאו ומעשהו ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ועיאל השערים: 19 והמשררים הימן אסף ואתו במצלתים נחשת להשמיע: 20 וזכריהו ועזיאל ושמירמות ויחיאל ועזיאל ויביאו ומעשהו ובניהו ובנבלים על-

אל המלך דָּוִד לשאול - לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעור ויכהו כי איש מלחמות תעו היה הדדעור וכל כלי זהב וכסף ונחשת: 11 גם אתם הקדִישׁ המלך דָּוִד ליהוה עם הכֶּסֶף והזהב אשר נשא מכל הגוים מאדום וממואב ומבני עמון ומפולשתים ומעמלק: 12 ואבשי בן צרויה הכה את אדום בגיא המלח שמונה עשר אלף: 13 ושם באדום נציבים ויהיו כל אדום עבדים לדָּוִד וישע יהוה את דָּוִד בכל אשר הלך: 14 ומלך דָּוִד על כל ישראל ויהי עשה משפט וצדקה לכל עמו: 15 ויאב בן צרויה על הצבא והושפט בן אחילוד מזכור: 16 וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן אביתר כהנים ושושא סופר: 17 ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתו ובני דָּוִד הראשנים ליד המלך: פ

19 ויהי אחרי כן וימת נחש מלך בני עמון ומלך בנו תחתיו: 2 ויאמר דָּוִד אעשה חסד | עם חנון בן נחש כי עשה

אביו עמי חסד וישלח דָּוִד מלאכים לנחמו על אביו ויאב עבדו דָּוִד אל ארץ בני עמון אל חנון לנחמו: 3 ויאמר שרי בני עמון לחנון המכבד דָּוִד את אביו בעיניו כי שלח לך מנחמים הלא בעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדיו אליך: פ 4 ויקח חנון את עבדו דָּוִד ויגלחם ויכרת את מדוניהם בחצי עד המפשעה וישלחם: 5 וילכו ויגידו לדָּוִד על האנשים וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצמח זקנכם ושבבתם: 6 ויראו בני עמון כי התבאשו עם דָּוִד וישלח חנון ובני עמון אלף כפר כסף לשכר להם מן ארם נהר'ים ומן ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים: 7 וישכרו להם שנים ושלישים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויאב ויחננו לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויאב למלחמה: פ 8 וישמע דָּוִד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים: 9 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר באו לבדם בשדה: 10 וירא יואב כי היתה פני המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארם: 11 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון: 12 ויאמר אם תחזק ממני ארם והיית לי לתשועה ס ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתיה: 13 חזק ונתחזקה בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה הטוב בעיניו יעשה: 14 ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה ויגסו מפניו: 15 ובני עמון ראו כי גס ארם ויגסו גם הם מפני אבשי אחיו ויאב העירה ויאב וישלחם: פ 16 וירא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויצאיו את ארם אשר מעבר הנהר ושופר שר צבא הדדעור לפניהם: 17 ויגד לדָּוִד ויאסף את כל ישראל ויעברו הירדן ויבאו אלהם ויערך אלהם ויערך דָּוִד לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו: 18 ויגס ארם מלפני ישראל ויהרג דָּוִד מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופר שר הצבא המית: 19 ויראו עבדי הדדעור כי נגפו לפני ישראל וישלמו עם דָּוִד ויעבדו ולא אבה ארם להושיע את בני עמון עוד: פ

20 ויהי לעת תשובת השנה לעת | צאת המלכים וינהג יואב את חיל הצבא וישחת | את ארץ בני עמון ויאב ויצר את רבה ודָּוִד ישב בירושלם ויך יואב את רבה ויהרסה: 2 ויקח דָּוִד את עטרת מלכם מעל ראשו וימצאה | משקל כפר זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש דָּוִד וישלל העיר הוציא הרבה מאד: 3 ואת העם אשר בה הוציא וישר במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות וכן יעשה דָּוִד לכל ערי בני עמון וישב דָּוִד וכל העם בירושלם: פ 4 ויהי אחרי כן ותעמד מלחמה בגור עם פולשתים אז הכה סבכי החשתי את ספי מילדי הרפאים ויכנעו: 5 ותהי עוד מלחמה את פולשתים ויך אלחנן בן יעור את לחמי אחי גלית הגלית ויגן חביתו כמנור ארמים: 6 ותהי עוד מלחמה בגת ויהי | איש מדה ואצבעתיו שש ושש עשרים וארבע וגם הוא נולד להרפא: 7 ויחרף את ישראל ויכהו והונתו בן שמעא אחי דָּוִד: 8 אל נולדו להרפא בגת ויפלו ביד דָּוִד ויגד עבדיו: פ

42 ועמהם הימן וידותן וצבאות ומצלותים למשמיעים וכלי שיר האלהים ובני ידותן לשער: 43 וילכו כל העם איש לביתו ויסב דָּוִד לברך את ביתו: פ

17 ויהי כאשר ישב דָּוִד בביתו ויאמר דָּוִד אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון בריתי יהוה תחת יריעות: 2 ויאמר נתן אל דָּוִד כל אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך: ס 3 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לאמר: 4 לך ואמרת אל דָּוִד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי בית לשבת: 5 כי לא ישבתי בבית מן היום אשר העליתי את ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל אל אהל וממשכן: 6 בכל אשר התהלכתי בכל ישראל הדבר דברתי את אחד שפטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים: 7 לעתה כה תאמר לעבדי לדָּוִד ס כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיה מן הנה מן אחרי הצאן להיות נגיד על עמי ישראל: 8 ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ: 9 ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני עולה לבלתו כאשר בראשונה: 10 ולמימים אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואגד לך ובית יבנה לך יהוה: 11 והיה כי מלאו ימיו ללכת עם אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יהיה ממני והכינותי את מלכותו: 12 הוא יבנה לי בית וכננתי את כסאו עד עולם: 13 אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך: 14 והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם: 15 ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דָּוִד: פ 16 ויבא המלך דָּוִד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד הלם: 17 ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק וראיתני כתור האדם המעלה יהוה אלהים: 18 מה יוסיף עוד דָּוִד אליך לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת: 19 והוה בעבור עבדך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להדיע את כל הגדלות: 20 יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו: 21 ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום לך שם גדלות ונראות לגרש מפני עמך אשר פדית ממצרים גוים: 22 ונתן את עמך ישראל | לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: 23 ועתה יהוה הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת: 24 ויאמן ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית דָּוִד עבדך נכון לפניך: 25 כי | אתה אלהי גלית את און עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך: 26 ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר על עבדך הטובה הזאת: 27 ועתה הואלת לברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך לעולם: פ

18 ויהי אחרי כן ויך דָּוִד את פולשתים ויכניעם ויקח את גת ובנתיה מיד פולשתים: 2 ויך את מואב ויהיו מואב עבדים לדָּוִד נשאי מנחה: 3 ויך דָּוִד את הדדעור מלך צובה חמתה בלכתו להצבי ידו בנהר פרת: 4 וילכד דָּוִד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דָּוִד את כל הרכב ויתר ממנו מאה רכב: 5 ויבא ארם דרמשק לעזור להדדעור מלך צובה ויך דָּוִד בארם עשרים ושנים אלף איש: 6 וישם דָּוִד בארם דרמשק ויהי ארם לדָּוִד עבדים נשאי מנחה וישע יהוה לדָּוִד בכל אשר הלך: 7 ויקח דָּוִד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעור וביאם בירושלם: 8 ומטבחת ומכונן ערי הדדעור לקח דָּוִד נחשת רבה מאד בה | עשה שלמה את ים הנחשת ואת העמודים ואת כלי הנחשת: פ 9 וישמע תעו מלך חמת כי הכה דָּוִד את כל חיל הדדעור מלך צובה: 10 וישלח את הדורם בנן

21

ויעמד שטן על ישראל ויסת את דויד למנות את ישראל: 2 ויאמר דויד אל יואב ואל שרי העם לכו ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו אלי ואדעה את מספרם: 3 ויאמר יואב ויֹסֵף יהוה על עמו | כהם מאה פעמים הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל: 4 ודבר המלך חזק על יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלים: 5 ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דויד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב: 6 ולוי ובנימן לא פקד בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב: 7 וירע בעיני האלהים על הדבר הזה ויהי את ישראל: 8 ויאמר דויד אל האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד: 9 וידבר יהוה אל דויד חזק דויד לאמר: 10 לך ודברת אל דויד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך: 11 ויבא דויד אל דויד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך: 12 אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים נספה מפני צריך וחרב אויבך | למשגת ואם שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלחי דבר: 13 ויאמר דויד אל דויד צר לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו מאד וביד אדם אל אפל: 14 ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש: 15 וישלח האלהים | מלאך | לירושלם להשחית וכן השחית ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ירך ומלאך יהוה עמד עם גרן ארנן היבוס: 16 וישא דויד את עיניו וירא את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים ויפל דויד והזקנים מחכים בשקים על פניהם: 17 ויאמר דויד אל האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלי תהי נא ירך בי ובבית אבי ובעמך לא למגפה: 18 ומלאך יהוה אמר אל דויד לאמר לדויד כי יעלה דויד להקים מזבח ליהוה בגרן ארנן היבוס: 19 ויעל דויד לדבר דויד אשר דבר בשם יהוה: 20 וישב ארנן וירא את המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דש חטים: 21 ויבא דויד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מן הגרן וישתחו לדויד אפים ארצה: 22 ויאמר דויד אל ארנן תנה לי מקום הגרן ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי ותעצר המגפה מעל העם: 23 ויאמר ארנן אל דויד קח לך ויעש אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי הבקר לעלות והמורגים לעצים והחטים למנחה הכל נתתי: 24 ויאמר המלך דויד לארנן לא כי קנה אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר דך ליהוה והעלות עולה חנם: 25 ויתן דויד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות: 26 ויבן שם דויד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמים על מזבח העלה: 27 ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל דויד: 28 בעת ההיא בראות דויד כי ענהו יהוה בגרן ארנן היבוס ויזבח שם: 29 ומשכן יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בבמה בגבעון: 30 ולא יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת מפני חרב מלאך יהוה: 31

22

ויהוה דויד זך הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה לישראל: 2 ויאמר דויד לכנוס את הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית האלהים: 3 וברזל | לרב למספרים לדלתות השערים ולמחברות הכן דויד ונתשת לרב אין משקל: 4 ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצידלים והצורים עצי ארזים לרב לדויד: 5 ויאמר דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה להגדיל | למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה נא לו ויבן דויד לרב לפני מותו: 6 ויקרא לשלמה בני ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל: 7 ויאמר דויד

לשלמה בנו אני יהיה עם לבבי לבנות בית לשם יהוה אלהי: 8 והי עלי דבר יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה לפני: 9 הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והנחותי לו מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלוש וישקט אתן על ישראל בימיו: 10 הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכונתי כסא מלכותו על ישראל עד עולם: 11 עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובגיל בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך: 12 אך יתן לך יהוה שכל ובינה ויצוץ על ישראל ולשמור את תורת יהוה אלהיך: 13 אך תצליח אם תשמור לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחת: 14 והנה בעניי הכינותי לבית יהוה זהב כפרים מאה אלף וכסף אלף אלפים כפרים ולנתשת ולברזל אין משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף: 15 ועמך לרב עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה: 16 לזהב לכסף ולנתשת ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך: 17 ויצן דויד לכל שרי ישראל לעזר לשלמה בנו: 18 הלא יהוה אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי | נתן ביד את ישיב הארץ וינכבשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו: 19 עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש יהוה האלהים להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשם יהוה: 20

23

ודויד זקן ושבע ימים וימלך את שלמה בנו על ישראל: 2 ויאסף את כל שרי ישראל והכהנים והלויים: 3 ויספרו הלויים מן שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם לגלותם לגברים שלשים ושמונה אלף: 4 מאלה לנצח על מלאכת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים ושפטים ששת אלפים: 5 וארבעת אלפים שערים וארבעת אלפים מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל: 6 ויחלקם דויד מחלקות 8 לבני לוי לגרשון קהת ומרי: 7 לגרשני לעדן ושמעון: 8 בני לעדן הראש יחיאל וזתם ויואל שלשה: 9 בני שמעון שלמות וחזיאל והרן שלשה אלה ראשי האבות לעדן: 10 ובני שמעון יחזקאל ויעוש ובריעה אלה בני שמעון ארבעה: 11 ויהי יחזקאל וזתם ויעוש ובריעה לא הרבו בניו ויהיו לבית אב לפקדה אחת: 12 בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל ארבעה: 13 בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדיש קדש קדשים הוא ובניו עד עולם להקטיר לפני יהוה לשרת ולברך בשמו עד עולם: 14 ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבת הלוי: 15 בני משה גרשם ואליעזר: 16 בני גרשם שבואל הראש: 17 ויהיו בני אליעזר רחביה הראש ולא היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה: 18 בני יצהר שלמות הראש: 19 בני חברון ויהוה הראש אמריה השני יחזיאל השלישי ויקמעם הרביעי: 20 בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני: 21 בני מרי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש: 22 וימת אלעזר ולא היו לו בנים כי אם בנות וישאום בני קיש אחיהם: 23 בני מושי מחלי ועדר וירמות שלשה: 24 אלה בני לוי לבית אבותיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר שמות לגלותם עשה המלאכה לעבדת בית יהוה מן עשרים שנה ומעלה: 25 כי אמר דויד הניח יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם: 26 וגם ללויים אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו: 27 כי בדברי דויד האחרנים המה מספר בני לוי מן עשרים שנה ולמעלה: 28 כי מעמדם ליד בני אהרן לעבדת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל טהרת לכל קדש ומעשה עבדת בית האלהים: 29 וללחם המערכת ולסלת למנחה ולקוקי המצות ולמחבת ולמרבכת וכל משורה ומדה: 30 ולעמד בבקר בבקר להודות ולהלל ליהוה וכן לערב: 31 וכלל העלות עלות ליהוה לשבתות

לחדשים ולמעדים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה: 32
 ושמו את משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני
 אהרן אחיהם לעבדת בית יהוה: פ

24 ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר
 ואיתמר: 2 וימת נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא היו
 להם ויכהנו אלעזר ואיתמר: 3 ויחלקם דויד וצדוק מן בני אלעזר
 ואחיהם מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם: 4 וימצאו בני אלעזר
 רבים לראשי הגברים מן בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים
 לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: 5
 ויחלקום בגורלות אלה עם אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים
 מבני אלעזר ובבני איתמר: 6 ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר
 מן הלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחיהם מן אבות
 וראשי האבות לכהנים וללויים בית אב אחד אחז אלעזר ואחז
 אחז ואיתמר: 7 פ ויצא הגורל הראשון ליהויריב לידעה השני: 8
 לחרם השלישי לשערים הרבעי: 9 למלכיה החמישי למימן הששי:
 10 להקוץ השביעי לאביה השמיני: 11 לישוע התשעי לשכניהו
 העשירי: 12 לאלושיב עשתי עשר ליקים שנים עשר: 13 לחפה
 שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר: 14 לבלגה חמשה עשר לאמר
 ששה עשר: 15 לחזיר שבעה עשר להפצץ שמונה עשר: 16
 לפתחיה תשעה עשר ליחזקאל העשירי: 17 ליכין אחד ועשרים
 לגמול שנים ועשרים: 18 לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו ארבעה
 ועשרים: 19 אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם
 בד אהרן אביהם כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: פ 20 ולבני לוי
 הנותרים לבני עמרם שובאל לבני שובאל יחדיהו: 21 לרחביהו
 לבני רחביהו הראש ושיה: 22 ליצהרי שלמות לבני שלמות יחת:
 23 ובני יריהו אמריהו השני ויחזאל השלישי וקמעם הרביעי: 24 בני
 עזיאל מיכה לבני מיכה שמור: 25 אחי מיכה ושיה לבני ושיה
 זכריהו: 26 בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו: 27 בני מררי
 ליעזיהו בנו ושהם וזכור ועברי: 28 למחלי אלעזר ולא היה לו
 בנים: 29 לקיש בני קיש ורחמאל: 30 ובני מושי מחלי ועדר
 וירמות אלה בני הלויים לבית אבותיהם: 31 ויפילו גם הם גורלות
 לעמת אחיהם בני אהרן לפני דויד המלך וצדוק ואחיהם וראשי
 האבות לכהנים וללויים אבות הראש לעמת אחיו הקטן: ס

25 ויבדל דויד ושרי הצבא לעבדה לבני אסף והימן וידותן
 הנביאים בכנרות בנגלים ובמצלמים ויהי מספרם אנשי
 מלאכה לעבדתם: 2 לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשראלה בני
 אסף על ידי אסף הנבא על ידי המלך: 3 לידותן בני ידותן גדליהו
 וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי אביהם וידותן בכנור
 הנבא על הדות והלל ליהוה: 4 ס והימן בני הימן בקניהו מתתיהו
 עזיאל שבואל וירמות חנניה חנני אליאתה גדלתי ורממתי עזר
 ישבקשה מלותי הותיר מחזיקות: 5 כל אלה בנים להימן חזה
 המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתן האלהים להימן בנים
 ארבעה עשר ובנות שלוש: 6 כל אלה על ידי אביהם בשרי בית
 יהוה במצלמים נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים על ידי המלך
 ס אסף וידותן והימן: 7 ויהי מספרם עם אחיהם מלמדי שיר
 ליהוה כל המבין מאתים שמונים ושמונה: 8 ויפילו גורלות
 משמרת לעמת כקטן כגדול מבין עם תלמיד: פ 9 ויצא הגורל
 הראשון לאסף ליוסף גדליהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר: 10
 השלישי זכור ובניו ואחיו שנים עשר: 11 הרביעי ליצרי ובניו ואחיו
 שנים עשר: 12 החמישי נתניהו ובניו ואחיו שנים עשר: 13 הששי
 בקניהו ובניו ואחיו שנים עשר: 14 השביעי ישראלה ובניו ואחיו שנים
 עשר: 15 השמיני ישעיהו ובניו ואחיו שנים עשר: 16 התשעי
 מתתיהו ובניו ואחיו שנים עשר: 17 העשירי שמעי ובניו ואחיו שנים
 עשר: 18 עשתי עשר עזראל ובניו ואחיו שנים עשר: 19 השנים
 עשר לחשביהו ובניו ואחיו שנים עשר: 20 לשלשה עשר שובאל ובניו
 ואחיו שנים עשר: 21 לארבעה עשר מתתיהו ובניו ואחיו שנים

עשר: 22 לחמשה עשר לירמות ובניו ואחיו שנים עשר: 23 לששה
 עשר לחנניהו ובניו ואחיו שנים עשר: 24 לשבעה עשר לישבקשה
 ובניו ואחיו שנים עשר: 25 לשמונה עשר לחנני ובניו ואחיו שנים
 עשר: 26 לתשעה עשר למלותי ובניו ואחיו שנים עשר: 27 לעשרים
 לאליאתה ובניו ואחיו שנים עשר: 28 לאחד ועשרים להותיר ובניו
 ואחיו שנים עשר: 29 לשנים ועשרים לגדלתי ובניו ואחיו שנים עשר:
 30 לשלשה ועשרים למחזיקות ובניו ואחיו שנים עשר: 31 לארבעה
 ועשרים לרממתי עזר ובניו ואחיו שנים עשר: פ

26 למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו בן קרא מן בני
 אסף: 2 ולמשלמיהו בנים זכריהו הבכור ודיעאל השני
 זבדיהו השלישי ויתניאל הרביעי: 3 עולם החמישי והוחנן הששי
 אליהועני השביעי: 4 ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור והזבד
 השני ויאח השלישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי: 5 עמיאל הששי
 יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו אלהים: פ 6 ולשמעיהו בנו
 נולד בנים הממשלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה: 7 בני
 שמעיהו עתני ורפאל ועובד אלזבד אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו: 8
 כל אלה מבני | עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח
 לעבדה ששים ושנים לעבד אדם: 9 ולמשלמיהו בנים ואחיו בני
 חיל שמונה עשר: ס 10 ולחסה מן בני מררי בנים שמרי הראש
 כי לא היה בכור וישמיהו אביהו לראש: 11 חלקיהו השני טבליהו
 השלישי זכריהו הרביעי כל בנים ואחיו לחסה שלשה עשר: 12
 לאלה מחלקות השערים לראשי הגברים משמרות לעמת אחיהם
 לשרת בבית יהוה: 13 ויפילו גורלות כקטן כגדול לבית אבותם
 לשער ושער: פ 14 ויפל הגורל מזרחה לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ |
 בשלח הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה: ס 15 לעבד אדם נגבה
 ולבניו בית האספים: 16 לשפים ולחסה למערב עם שער שלכת
 במסלה העולה משמר לעמת משמר: 17 למזרח הלויים ששה
 לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה ולאספים שנים שנים:
 18 לפרבר למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר: 19 אלה
 מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מררי: 20 והלויים אחיה על-
 אוצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: 21 בני לעדן בני הגרשני
 ללעדן ראשי האבות ללעדן הגרשני ויחיאלי: 22 בני ויחיאלי זתם
 ויואל אחיו על אצרות בית יהוה: 23 לעמרמי ליצהרי לחברוני
 לעזיאל: 24 ושבאל בן גרשום בן משה נגיד על האצרות: 25
 ואחיו לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו וזכריהו בנו ושלמות
 בנו: 26 הוא שלמות ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש
 דויד המלך וראשי האבות לשרי האלפים והמאות ושרי הצבא: 27
 מן המלחמות ומן השלל הקדושים לחזק לבית יהוה: 28 וכל
 ההקדושים שמאל הראה ושאל בן קיש ואבנר בן נר ויואב בן-
 צרויה כל המקדושים על ידי שלמות ואחיו: פ 29 ליצהרי כנניהו ובניו
 למלאכה החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים: 30 לחברוני
 חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדת ישראל מעבר
 לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך: 31 לחברוני יריהו
 הראש לחברוני לתלדתיו לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד
 נדרשו וימצא בהם גבורי חיל בעתיר גלעד: 32 ואחיו בני חיל
 אלפים ושבע מאות ראשי האבות ופקידים דויד המלך על הראובני
 והגדי וחצי שבט המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך: פ

27 ובני ישראל | למספרם ראשי האבות ושרי האלפים |
 והמאות ושטריהם המשרתים את המלך לכל | דבר
 המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדש לכל חדשי השנה
 המחלקות האחת עשרים וארבעה אלף: ס 2 על המחלקות
 הראשונה לחדש הראשון ישבעם בן זבדיאל ועל מחלקות עשרים
 וארבעה אלף: 3 מן בני פרץ הראש לכל שרי הצבאות לחדש
 הראשון: 4 ועל מחלקות | החדש השני דויד האוחז ומחלקותו
 ומקלות הנגיד ועל מחלקותו עשרים וארבעה אלף: ס 5 שר הצבא
 השלישי לחדש השלישי בניהו בן יהוידע הכהן ראש ועל מחלקותו

עשרים וארבעה אלף: 6 הוא בניהו גבור השלשים ועל- השלשים ומחלקתו עמינדב בנו: 7 הרביעי לחדש הרביעי עשה- אל אחי יואב וזבדיה בנו אחריו ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 8 החמישי לחדש החמישי השר שמהות היזרח ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 9 הששי לחדש הששי עירא בן- עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 10 השביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני מן- בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 11 השמיני לחדש השמיני סבכי החשתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 12 התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הענתתי לבנימיני ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 13 העשירי לחדש העשירי מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 14 עשתי- עשר לעשתי- עשר החדש בניה הפרעתוני מן- בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 15 השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 16 ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר בן- זכרי 17 ולשמועוני שפטיהו בן- מעכה: 17 ללוי חשביה בן- קמואל לאהרן צדוק: 18 ליהודה אליהו מאחי דוד ליששכר עמרי בן- מיכאל: 19 לזבולן ישמעיהו בן- עבדיהו לנפתלי ירימות בן- עזריאל: 20 לבני אפרים הושע בן- עזייהו לחצי שבט מנשה יואל בן- פדיהו: 21 לחצי המנשה גלעדה ידו בן- זכריהו 22 לבנימין ישעיהו בן- אבנר: 22 לזן עזראל בן- ירחם אלה שרי שבטי ישראל: 23 ולא נשא דוד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים: 24 יואב בן- צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף על- ישראל ולא עלה המספר במספר דברי- הימים למלך דוד: 25 ועל אצרות המלך עזמות בן- עדיאל 26 ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות והונתן בן- עזייהו: 26 ועל עשירי מלאכת השדה לעבדתי האדמה עזרי בן- קלוב: 27 ועל- הכרמים שמעי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היון זבדי השפמי: 28 ועל- הזיתים והשקמים אשר בשפלה בעל חנן הגדרי 29 ועל- אצרות השמן יועש: 29 ועל- הבקר הרעים בשרון שטרי השרוני ועל- הבקר בעמקים שפט בן- עדלי: 30 ועל- הגמלים אוביל הישמעלי ועל- האתנות יחדיהו המרנתי: 31 ועל- הצאן יזיו ההגרי כל- אלה שרי הרכוש אשר למלך דוד: 32 ויהונתן דוד- דוד יועץ איש- מבין וסופר הוא ויחיאאל בן- חכמוני עם- בני המלך: 33 ואחיתפל יועץ למלך 34 וחוישי הארכי רע המלך: 34 ואחרי אחיתפל והיועד בן- בניהו ואביתר ושר- צבא למלך ויאב: 35

28

וקהל דוד את כל- שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל- רכוש ומקנה | למלך ולבניו עם- הסריסים והגבורים ולכל- גבור חיל אל- ירושלם: 2 ויקם דוד המלך על- רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם- לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית- יהוה ולהדמ רגלי אלהינו והכינותי לבנות: 3 והאלהים אמר לי לא- תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת: 4 ויבחר יהוה אלהי ישראל בי מכל בית- אבי להיות למלך על- ישראל לעולם כי ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית אבי ובבני אבי בי רצה להמליך על- כל- ישראל: 5 ומכל- בניי כי רבים בנים נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת על- כסא מלכות יהוה על- ישראל: 6 ויאמר לוי שלמה בנך הוא- יבנה ביתי וחצרותי כי בחרתי בו לילבן ואני אהיה לו לאב: 7 והכינותי את- מלכותו עד- לעולם אם- יחזק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה: 8 ועתה לעיני כל- ישראל קהל יהוה ובאזני אלהינו שמרו ודרשו כל- מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את- הארץ הטובה והנחלתם לבניכם אחריכם עד- עולם: 9 ואתה שלמה- בני דע את- אלהי אביך ועבדוהו בלב שלם ובנפש חפצה כי כל- לבבות דורש יהוה וכל- יצר מחשבות מבין אם- תדרשנו וימצא לך ואם- תעזבנו יזיחך לעד: 10

29

ויאמר דוד המלך לכל- הקהל שלמה בני אתה בחר- בו אלהים נער ונר והמלאכה גדולה כי לא לאדם הביורה כי ליהוה אלהים: 2 וככל- כחי הכינותי לבית- אלהי הזהב | לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל והעצים לעצים אבני- שהם ומלואים אבני- פזר ורקמה וכל אבן יקרה ואבני- שיש לרב: 3 ועוד ברצותי בבית אלהי יש- לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית- אלהי למעלה מכל- הכינותי לבית הקדש: 4 שלשת אלפים ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים ככר- כסף מזקק לטוח קירות הבתים: 5 לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל- מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב למלאות ידו היום ליהוה: 6 ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ושרי מלאכת המלך: 7 ויתנו לעבודת בית- האלהים זהב כפרים חמשת אלפים ואדרכנים רבו וכסף כפרים עשרת אלפים ונחשת רבו ושמונת אלפים כפרים וברזל מאה אלף כפרים: 8 והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר בית- יהוה על יד- יחיאאל הגרשמי: 9 וישמחו העם על- התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה וגם דוד המלך שמח שמחה גדולה: 10 ויברך דוד את- יהוה לעיני כל- הקהל ויאמר דוד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד- עולם: 11 לה יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי- כל בשמים ובארץ לה יהוה הממלכה והמתנשא לכל | לראש: 12 והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל: 13 ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך: 14 וכי מי אני ומי עמי כי- נעצר כח להתנדב כזאת כי- ממך הכל ומיידך נתנו לך: 15 כי- גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל- אבותינו כצל | ימינו על- הארץ ואין מקוה: 16 יהוה אלהינו כל ההמון הזה אשר הכינתו לבנות לך בית לשם קדשך מידך היא וךך הכל: 17 וידעתני אלהי כי אתה בתן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי התנדבתי כל- אלה ועתה עמך הנמצאו- פה ראיתי בשמחה להתנדב לך: 18 יהוה אלהי אברכהם יצחק וישראל אבותינו שמרה- זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך: 19 ולשלמה בני תן לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך וחוקיך ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר- הכינותי: 20 ויאמר דוד לכל- הקהל ברכו- נא את- יהוה אלהיכם ויברכו כל- הקהל ליהוה אלהי אבותיהם ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך: 21 ויזבחו ליהוה | זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום והוא פרים אלף אילים אלף כבשים אלף ונסכיהם וזבחים לרב לכל- ישראל:

אֲשֶׁר מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעִים שָׁנָה בַּחֲבֵרוֹן מֶלֶךְ שֶׁבַע שָׁנִים
 וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלוֹשׁ: 28 וְיָמָת בְּשׁוּבָה טוֹבָה שֶׁבַע יָמִים
 עָשָׂר וְכַבֹּד וַיִּמְלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּנוֹ תַחְתָּיו: 29 וְדַבְּרֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ
 הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֵינִים הֵנָּם כְּתוּבִים עַל־דַּבְּרֵי שְׁמוּאֵל הָרֹאֶה וְעַל־
 דַּבְּרֵי נְתַן הַנָּבִיא וְעַל־דַּבְּרֵי גֵד הַחֹזֶה: 30 עַם כָּל־מַלְכוּתוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ
 וְהַעֲתִים אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלָיו וְעַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרְצוֹת: פ

22 וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ לִפְנֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וַיִּמְלִיכוּ
 שְׁנֵית לְשְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִד וַיִּמְשְׁחוּ לַיהוָה לְנֶגֶד וּלְצִדּוֹק לַכֹּהֵן: 23 וַיָּשֶׁב
 שְׁלֹמֹה עַל־כֶּסֶא יְהוָה | לְמֶלֶךְ תַּחַת־דָּוִד אָבִיו וַיִּצְלַח וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו
 כָּל־יִשְׂרָאֵל: 24 וְכָל־הַשָּׂרִים וְהַגְּבָרִים וְגַם כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד נָתְנוּ
 יָד תַּחַת שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ: 25 וַיַּגְדֵּל יְהוָה אֶת־שְׁלֹמֹה לְמַעַל לְעֵינָיו
 כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן עָלָיו הַזֹּד מַלְכוּת אֲשֶׁר לֹא־הָיָה עַל־כָּל־מֶלֶךְ לִפְנֵי
 עַל־יִשְׂרָאֵל: פ 26 וְדָוִד בֶּן־יִשִׁי מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: 27 וְהַיָּמִים

דברי הימים ב

1 ויתחזק שלמה בן דוד על מלכותו והיה אלהיו עמו ויגדלו למעלה: ² ויאמר שלמה לכל ישראל ראשי האבות: ³ וילכו ושלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד יהוה במדבר: ⁴ אבל ארון האלהים העלה דוד מקרית יערים בהכין לו דוד כי נטה לו אהל בירושלם: ⁵ ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אוזי בן חור שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל: ⁶ ועל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ועל עליו עלות אלף: ⁷ בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן לך: ⁸ ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דוד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו: ⁹ עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דוד אבי כי אתה המלכתני על עם רב כעפר הארץ: ¹⁰ עתה חכמה ומדע תן לי ואצאנה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמך הזה הגדול: ¹¹ ויאמר אלהים | לשלמה יען אשר היתה זאת עם לבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאך וגם ימים רבים לא שאלת ותשאל דך חכמה ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתך עליו: ¹² החכמה והמדע נתון לך ועשר נכסים וכבוד אתן לך אשר | לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחריו לא יהיה כן: ¹³ ויבא שלמה לבמה אשר בגבעון וירושלם מלפני אהל מועד ומלך על ישראל: ¹⁴ פ ויאסר שלמה רכב ופרשים והיה לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרב ועם המלך בירושלם: ¹⁵ ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: ¹⁶ ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחיר: ¹⁷ ועלו ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם בידם ויוציאו: ¹⁸ ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למכותו:

2 ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות: ² פ וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דוד אבי ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשבת בו: ³ הנה אני בונה בית לשם | יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל: ⁴ והבית אשר אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים: ⁵ ומי יעצר כח לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכללוהו ומי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר לפניו: ⁶ ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזה ובכסף ובנחשת ובברזל ובארזון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דוד אבי: ⁷ ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדך יודעים לרות עצי לבנון והנה עבדי עם עבדך: ⁸ ולהכין לי עצים לרב כי הבית אשר אני בונה גדול והפלא: ⁹ והנה לחטבים | לכרתי | העצים נתתי חטים | מכות לעבדך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויין בתים עשרים אלף ושמון בתים עשרים אלף: ¹⁰ פ ויאמר חורם מלך צר בכתב וישלח

אל שלמה באהבת יהוה את עמו נתנה עליהם מלך: ¹¹ ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדוד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית למכותו: ¹² ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה לחורם אבי: ¹³ בן אשה מן בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזה ובכסף ובנחשת ובברזל באבנים ובעצים בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת אשר ינתן לו עם חכמיו וחכמי אדני דוד אביו: ¹⁴ ועתה החטים והשערים השמן והיין אשר אמר אדני ישלח לעבדיו: ¹⁵ ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל צרכך ונביאם לך רפסדות על ים יפו ואתה תעלה אתם וירושלם: ¹⁶ ויספר שלמה כל האנשים הגירים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם דוד אבי וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים ושש מאות: ¹⁷ ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות מנצחים להעבד את העם:

3 ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם בהר המוריה אשר נראה לדוד אביו אשר הכין במקום דוד בגרן ארנן היבוס: ² ויחל לבנות בחדש השני בשני בשנת ארבע למלכותו: ³ ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלהים הארץ אמות במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים: ⁴ והאולם אשר על פני הארץ על פני רחב הבית אמות עשרים והגבה מאה ועשרים ויצפהו מפנימה זהב טהור: ⁵ ואת | הבית הגדול חפה עץ ברושים ויחפהו זהב טוב ועל עליו תמרים ושרשרות: ⁶ ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת וזהב זהב פרזים: ⁷ ויחף את הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו וזהב ופתח כרובים על הקירות: ⁸ ועש את בית קדש הקדשים ארזו על פני רחב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפהו זהב טוב לככרים שש מאות: ⁹ ומשקל למסמרות לשקלים חמשים זהב והעליות חפה זהב: ¹⁰ ויעש בבית קדש הקדשים כרובים שנים מעשה צעצעים ויצפו אתם זהב: ¹¹ וכנפי הכרובים ארבע אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש מגיע לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש דבקה לכנף הכרוב האחר: ¹³ כנפי הכרובים האלה פרשים אמות עשרים והם עמדים על רגליהם ופניהם לבית: ¹⁴ ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל ובוץ ועל עליו כרובים: ¹⁵ ויעש לפני הבית עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארץ והצפת אשר על ראשו אמות חמש: ¹⁶ ויעש שרשרות בדביר ויתן על ראש העמדים ויעש רמונים מאה ויתן בשרשרות: ¹⁷ ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאול ויקרא שם הימיני יכין ושם השמאלי בעז: ¹⁸ ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארזו ועשרים אמה רחבו ויעש אמות קומתו: ² ויעש את היסוד מוצק עשר באמה משפתו אל שפתו עגול | סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו סביב: ³ ודמות בקרים תחת לו סביב | סביב סובבים אותו עשר באמה מקיפים את היסוד סביב שנים טורים הבקר יאוקים במצקותו: ⁴ עומד על שנים עשר בקר שלשה פנים | צפונה ושלשה פנים | ימה ושלשה פנים | פנים נגבה ושלשה פנים

מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: 5 ועבדו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושנה מחזיק בתים שלשת אלפים יכיל: ס 6 ועש כירימ עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה משמאל לרחצה בהם את מעשה העולה ויחיו בס והים לרחצה לכהנים בו: ס 7 ועש את מנרות הזהב עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאל: ס 8 ועש שלחנות עשרה וינח בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאל ועש מזרקי זהב מאה: 9 ועש חצר הכהנים והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת: 10 ואת הים נתן מכתף הימנית קדמה ממול נגבה: 11 ועש חולם את הסירות ואת היעים ואת המזרקות ס ויכל חירם לעשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלהים: 12 עמודים שנים והגלות והכתרות על ראש העמודים שטים והשבכות שטים לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על ראש העמודים: 13 ואת הרמונים ארבע מאות לשתי השבכות שנים טורים רמונים לשבכה האחת לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על פני העמודים: 14 ואת המכנות עשה ואת הכירות עשה על המכנות: 15 את הים אחד ואת הבקר שנים עשר תחתיו: 16 ואת הסירות ואת היעים ואת המזולגות ואת כל כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק: 17 בככר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרדמה: 18 ועש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד כי לא נחקר משקל הנחשת: פ 19 ועש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים: 20 ואת המנורות ונרותיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור: 21 והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב: 22 והמזמרות והמזרקות והכפות והמחנות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתי הבית להיכל זהב:

ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ס ויבא 5 שלמה את קדשיו | דניד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים: פ 2 אז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל ירושלים להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דניד היא ציון: 3 ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש השבעי: 4 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלויים את הארון: 5 ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלויים: 6 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים צאן ובער אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: 7 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 8 ויהיו הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון וכסו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: 9 ויארילו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה: 10 אין בארון רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים: פ 11 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות: 12 והלויים המשררים לכלם לאסוף להימין ולשמאל ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוץ במצלתים ובנבלים וכנרות עמדים מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים מחצרים בחצרות: 13 ויהי כאחד למחצרים ולמשררים להשמיע קול אחד להלל ולהודות ליהוה וכהרים קול בחצרות ובמצלתים ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה: 14 ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים: פ

ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ס ויבא 5 שלמה את קדשיו | דניד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים: פ 2 אז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל ירושלים להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דניד היא ציון: 3 ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש השבעי: 4 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלויים את הארון: 5 ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלויים: 6 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים צאן ובער אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: 7 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 8 ויהיו הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון וכסו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: 9 ויארילו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה: 10 אין בארון רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים: פ 11 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות: 12 והלויים המשררים לכלם לאסוף להימין ולשמאל ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוץ במצלתים ובנבלים וכנרות עמדים מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים מחצרים בחצרות: 13 ויהי כאחד למחצרים ולמשררים להשמיע קול אחד להלל ולהודות ליהוה וכהרים קול בחצרות ובמצלתים ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה: 14 ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים: פ

ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ס ויבא 5 שלמה את קדשיו | דניד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים: פ 2 אז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל ירושלים להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דניד היא ציון: 3 ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש השבעי: 4 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלויים את הארון: 5 ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלויים: 6 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים צאן ובער אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: 7 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 8 ויהיו הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון וכסו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: 9 ויארילו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה: 10 אין בארון רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים: פ 11 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות: 12 והלויים המשררים לכלם לאסוף להימין ולשמאל ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוץ במצלתים ובנבלים וכנרות עמדים מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים מחצרים בחצרות: 13 ויהי כאחד למחצרים ולמשררים להשמיע קול אחד להלל ולהודות ליהוה וכהרים קול בחצרות ובמצלתים ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה: 14 ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים: פ

6 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל: 2 ואני בניתי בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים: 3 ויסב המלך את פניו ויבך את כל קהיל ישראל וכל קהיל ישראל עומד: 4 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דניד אבי ובידיו מלא לאמר: 5 מן

ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ס ויבא 5 שלמה את קדשיו | דניד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים: פ 2 אז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל ירושלים להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דניד היא ציון: 3 ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש השבעי: 4 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלויים את הארון: 5 ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלויים: 6 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים צאן ובער אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: 7 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 8 ויהיו הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון וכסו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: 9 ויארילו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה: 10 אין בארון רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים: פ 11 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות: 12 והלויים המשררים לכלם לאסוף להימין ולשמאל ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוץ במצלתים ובנבלים וכנרות עמדים מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים מחצרים בחצרות: 13 ויהי כאחד למחצרים ולמשררים להשמיע קול אחד להלל ולהודות ליהוה וכהרים קול בחצרות ובמצלתים ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה: 14 ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים: פ

ועשית משפטם: 36 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבוים שוביהם אל ארץ רחוקה או קרובה: 37 והשיבו אל לבכם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העונו ורשענו: 38 ושבו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שבים אשר שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתם לאבותם והעיר אשר בחרת ולבית אשר בגיית לשמך: 39 ושמעת מן השמים ממכון שבתך את תפלתם ואת תחנוניהם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו לך: 40 עתה אלהי יהוי נא עיניך פתחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה: ס 41 ועתה קומו יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסדיך ישמחו בטוב: 42 יהוה אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דויד עבדך: פ וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית: 2 ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: 3 וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 4 והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה: ס 5 ויצבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם: 6 והכהנים על משמרותם עמדים והלויים בכלי שיר יהוה אשר עשה דויד המלך להודות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דויד בידם והכהנים מחצצרים נגדם וכל ישראל עמדים: ס 7 ויקדש שלמה את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם העלות ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת החלבים: 8 ועש שלמה את ההג בעת ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרים: 9 ועשו ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים: 10 וביום עשרים ושלשה לחדש השביעי שלח את העם לאהליהם שמחים וטובי לב על הטובה אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל עמו: 11 ויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על לב שלמה לעשות בבית יהוה ובביתו הצלילים: פ 12 וירא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי את תפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח: 13 הן אעצר השמים ולא יהיה מטר והן אצוה על חגב לאכול הארץ ואם אשלח דבר בעמי: 14 ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן השמים ואסלח לחטאתם וארפא את ארצם: 15 עתה עיני יהיו פתחות ואזני קשבות לתפלת המקום הזה: 16 ועתה בחרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים: 17 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דויד אביך ולעשות ככל אשר צויתך וחקי ומשפטי תשמור: 18 והקימותי את כסא מלכותך כאשר כרתי לדויד אביך לאמר לא יכרת לך איש מושל בישראל: 19 ואם תשובו אתם ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: 20 ונתשתים מעל אדמתי אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פני ואתננו למשל ולשנינה בכל העמים: 21 והבית הזה אשר היה עליון לכל עבר עליו ישם ואמר במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: 22 ואמרו על אשר עזבו את יהוה | אלהי אבותיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ועבדו על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת: פ

9 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה: 2 ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה: 3 ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה והבית אשר בנה: 4 ומאכל שלחנה ומושב עבדיו ומעמד משרתי ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח: 5 ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך: 6 ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יספת על השמועה אשר שמעתי: 7 אשרי אנשיך ואשרי עבדך אלה העמדים לפניך תמיד ושמעים את חכמתך: 8 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר | חפץ בר לתתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתגבר עליהם למלך לעשות משפט וצדקה: 9 ותתן למלך מאה ועשרים | ככר זהב ובשמים לרב מאד ואבן יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה: 10 וגם עבדי חירם ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה: 11 ועש המלך את עצי האלגומים מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא נראו כהם לפנים בארץ יהודה: 12 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותהפך ותלך לארצה היא ועבדיה: פ 13 והי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות וששים ושש ככרי זהב: 14 לבד מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה: 15 ועש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב שחוט יעלה על הצנה האחת: 16 ושלש מאות מגנים זהב שחוט שלש מאות זהב יעלה על המגן האחת ויתגם המלך בבית יער הלבנון: פ 17 ועש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב טהור: 18 ויש מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא מאחזים וידות מזוה ומזה על מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות: 19 ושנים עשר אריות עמדים שם

ועשית משפטם: 36 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבוים שוביהם אל ארץ רחוקה או קרובה: 37 והשיבו אל לבכם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העונו ורשענו: 38 ושבו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שבים אשר שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתם לאבותם והעיר אשר בחרת ולבית אשר בגיית לשמך: 39 ושמעת מן השמים ממכון שבתך את תפלתם ואת תחנוניהם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו לך: 40 עתה אלהי יהוי נא עיניך פתחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה: ס 41 ועתה קומו יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסדיך ישמחו בטוב: 42 יהוה אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דויד עבדך: פ וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית: 2 ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: 3 וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 4 והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה: ס 5 ויצבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם: 6 והכהנים על משמרותם עמדים והלויים בכלי שיר יהוה אשר עשה דויד המלך להודות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דויד בידם והכהנים מחצצרים נגדם וכל ישראל עמדים: ס 7 ויקדש שלמה את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם העלות ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת החלבים: 8 ועש שלמה את ההג בעת ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרים: 9 ועשו ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים: 10 וביום עשרים ושלשה לחדש השביעי שלח את העם לאהליהם שמחים וטובי לב על הטובה אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל עמו: 11 ויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על לב שלמה לעשות בבית יהוה ובביתו הצלילים: פ 12 וירא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי את תפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח: 13 הן אעצר השמים ולא יהיה מטר והן אצוה על חגב לאכול הארץ ואם אשלח דבר בעמי: 14 ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן השמים ואסלח לחטאתם וארפא את ארצם: 15 עתה עיני יהיו פתחות ואזני קשבות לתפלת המקום הזה: 16 ועתה בחרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים: 17 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דויד אביך ולעשות ככל אשר צויתך וחקי ומשפטי תשמור: 18 והקימותי את כסא מלכותך כאשר כרתי לדויד אביך לאמר לא יכרת לך איש מושל בישראל: 19 ואם תשובו אתם ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: 20 ונתשתים מעל אדמתי אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פני ואתננו למשל ולשנינה בכל העמים: 21 והבית הזה אשר היה עליון לכל עבר עליו ישם ואמר במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: 22 ואמרו על אשר עזבו את יהוה | אלהי אבותיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ועבדו על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת: פ

8 והי מקץ | עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו: 2 והערים אשר נתן חורם לשלמה בנה שלמה אתם ויושב שם את בני ישראל: 3 וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה: 4 ויבן את תדמך במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה

הזה ושעמו את דברי יהוה וישבו מלכת אל-ירבעם: פ 5 וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה: 6 ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע: 7 ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלם: 8 ואת גת ואת מרשה ואת זיף: 9 ואת אדוהים ואת לכיש ואת עזקה: 10 ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובבנימן ערי מצרות: 11 ויחזק את המצרות ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין: 12 ובכל עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהי לו יהודה ובנימן: ס 13 והכהנים והלוים אשר בכל ישראל התיצבו עליו מכל גבולם: 14 כי עזבו הלוים את מרגשיהם ואחזתם וילכו ליהודה ולירושלם כי הזניחם ירבעם ובניו מכהן ליהוה: 15 ויעמד לו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה: 16 ואחריהם מכל שבטי ישראל הנתנים את לבבם לבקש את יהוה אלהי ישראל באו וירושלם לזבח ליהוה אלהי אבותיהם: 17 ויחזקו את מלכות יהודה ויאמצו את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך דויד ושלמה לשנים שלוש: 18 ויחזקו את רחבעם אשה את מחלת בן ירימות בן דויד אביהיל בת אליאב בן ישי: 19 ותלד לו בנים את יעוש ואת שמריה ואת זיהם: 20 ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת עמי ואת זינא ואת שלמית: 21 ויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופילגשויו זי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים נשים וילד עשרים ושמונה בנים וששים בנות: 22 ויעמד לראש רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד באחיו כי להמליכו: 23 ויבן ויפרץ מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים:

12 ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת יהוה וכל ישראל עמו: פ 2 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם

עלה שישק מלך מצרים על ירושלם כי מעלו ביהוה: 3 באסף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים לובים סכיים וכושים: 4 וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלם: ס 5 ושמעיה הנביא בא אל רחבעם וישרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבתם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד שישק: 6 ויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק | יהוה: 7 ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה אל שמעיה | לאמר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתן חמת ירושלם ביד שישק: 8 כי יהיו לו לעבדים וידעו עבודתי ועבודת מלכות הארצות: ס 9 ויעל שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הפל לקח ויקח את מגני הזהב אשר עשה שלמה: 10 ויעש המלך רחבעם תחיתיהם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: 11 והיה מדי בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשבום אל תא הרצים: 12 ובהכנעו שב ממנו אף יהוה ולא להשחית לכלה וגם ביהודה היה דברים טובים: ס 13 ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה | מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: 14 ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה: ס 15 ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים: 16 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דויד וימלך אביה בנו תחיתיו: פ

13 בשנת שמונה עשרה למלך רחבעם וימלך אביה על יהודה: 2 שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכהו בת

אוריאל מן גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם: 3 ויאסור אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור ס וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל: ס 4 ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים

על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל מלכה: 20 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה: 21 כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלוש שנים תבואנה | אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותוכיים: פ 22 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה: 23 וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבן: 24 והם מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה: פ 25 והיה לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרקב ועם המלך בירושלם: 26 והיה מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים: 27 ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: 28 ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל הארצות: 29 וישאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות יעדי החזה על ירבעם בן נבט: 30 וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: 31 וישכב שלמה עם אבתיו ויקברו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחיתיו: פ

10 וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל ישראל להמליך אתו: 2 והיה כשמע ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצרים: 3 וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך: 5 ויאמר אלהם עוד שלשת ימים וישבו אלי וילך העם: ס 6 ויעלץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביו בהיות חי לאמר אך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר: 7 וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויעלץ את הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו: 9 ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו: 10 וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם קטני עבה ממתני אבי: 11 ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אסוף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבום: ס 12 ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם בזום השלשי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי בזום השלשי: 13 ויעבם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים: 14 וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר אכביד את עלכם ואני אסוף עליו אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבום: 15 ולא שמע המלך אל העם כי היתה נסבה מעם האלהים למען הקים יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיה השילוני אל ירבעם בן נבט: 16 וכל ישראל כי לא שמע המלך להם וישבו העם את המלך | לאמר מה לנו חלק בדויד ולא נחלה בבן ישי איש לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דויד וילך כל ישראל לאהלו: ס 17 ובני ישראל הישיבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם: 18 וישלח המלך רחבעם את הדרך אשר על המס וירגמו בו בני ישראל אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם: ס 19 ויפגעו ישראל בבית דויד עד היום הזה: ס

11 ויבא רחבעם וירושלם ויקהל את בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם: פ 2 והיה דבר יהוה אל שמעיהו איש האלהים לאמר: 3 אמור אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר: 4 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר

15 ועזריהו בן-עוזד היתה עליו רוח אלהים: ² ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל-יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשהו ימצא לכם ואם תעזבהו יעזב אתכם: ³ וימים רבים לישראל ללא | אלהי אמת וללא כהן מורה וללא תורה: ⁴ וישב בצר-לו על-יהוה אלהי ישראל ויבקשהו וימצא להם: ⁵ ובעתים ההם אין שלום ליצא ולבא כי מהונות רבות על-כל-יושבי הארצות: ⁶ וכתתו גוי-בגוי ועיר בעיר כי-אלהים הממם בכל-צרה: ⁷ ואתם חזקו ואל-ירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתכם: ⁸ וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה עמד הכביא התחזק ויעבר השקוצים מכל-ארץ יהודה ובנימן ומן הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את-מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה: ⁹ ויקבץ את-כל-יהודה ובנימן והגרים עמם מאפרים ומנשה ומשמעון כי-נפלו עליו מישראל לרב בראתם כי-יהוה אלהיו עמו: ¹⁰ ויקבצו ירושלים בחדש השלישי לשנת חמש-עשרה למלכות אסא: ¹¹ ויקבתו ליהוה ביום ההוא מן-השולל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפים: ¹² וביאו בבית לדרוש את-יהוה אלהי אבותיהם בכל-לבבם ובכל-נפשם: ¹³ וכל אשר לא ידרש ליהוה אלהי-ישראל יומת למן-קטן ועד גדול למאיש ועד-אשה: ¹⁴ וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה ובחצצרות ובשופרות: ¹⁵ וישמחו כל-יהודה על-השבעה כי בכל-לבבם נשבעו ובכל-רצונם בקשהו וימצא להם וינח יהוה להם מסביב: ¹⁶ וגם-מעכה אם | אסא המלך הסירה מגבירה אשר-עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את-מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון: ¹⁷ והבמות לא-סרו מישראל רק לבב-אסא היה שלם כל-ימיו: ¹⁸ ויבא את-קדשי אביו וקדשו בית האלהים כסף וזהב וכלים: ¹⁹ ומלחמה לא היתה עד שנת-שלושים וחמש למלכות אסא: **ס**

16 בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך-ישראל על-יהודה ויבן את-הרמה לבלתי תת יוצא ויבא לאסא מלך יהודה: ² ויצא אסא כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל-בן-הדד מלך ארם היושב בדרמשק לאמר: ³ ברית ביני ובינך וביני אבי וביני אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפך ברייתך את-בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: ⁴ וישמע בן הדד אל-המלך אסא וישלח את-שרי החילים אשר-לו אל-ערי ישראל ויכו את-עיון ואת-דן ואת אבל מים ואת כל-מסכנות ערי נפתלי: ⁵ ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את-הרמה וישבת את-מלאכתו: ⁶ ויבא אסא המלך לקח את-כל-יהודה וישאו את-אבני הרמה ואת-עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את-גבע ואת-המצפה: ⁷ ובעת ההיא בא חנני הראה אל-אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשענך על-מלך ארם ולא נשענת על-יהוה אלהיך על-כן נמלט חיל מלך-ארם מידיך: ⁸ הלא הכושים והלובים היו לחיל | לרב לרכב ולפרשים להרבה מאד ובהשענך על-יהוה נתנם בידך: ⁹ כי יהוה עיניו משטטות בכל-הארץ להתחזק עם-לבבם שלם אליו נסכלת על-זאת כי מעתה יש עמך מלחמות: ¹⁰ ויכעס אסא אל-הראה ויתנהו בית המהפכת כי-בזעף עמו על-זאת וירצץ אסא מן-העם בעת ההיא: ¹¹ והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על-ספר המלכים ליהודה וישראל: ¹² ויחלא אסא בשנת שלוששים ותשע למלכותו ברגליו עד-למעלה חליו וגם-בחליו לא-דרש את-יהוה כי ברפאים: ¹³ וישכב אסא עם-אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו: ¹⁴ ויקברו בקברתיו אשר כרה לו בעיר דוד וישכיבוהו במשכב אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת מעשה וישרפו-לו שרפה גדולה עד למאד: **פ**

17 וימלך יהושפט בן תחתיו ויתחזק על-ישראל: ² ויתן חיל בכל-ערי יהודה הבצרות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו: ³ ויהי יהוה עם-יהושפט כי הלך בדרך דוד אביו הראשנים ולא דרש לבעלים: ⁴ כי לאלהי

ויאמר שמעוני וירבעם וכל-ישראל: ⁵ הלא לכם לדעת כי יהוה | אלהי ישראל נתן ממלכה לדוד על-ישראל לעולם ולזבניו ברית מלח: ⁶ ויקם וירבעם בן-נבט עבד שלמה בן-דוד וימרד על-אדניו: ⁷ ויקבצו עליו אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו על-רחבעם בן-שלמה ורחבעם היה נער ורך-לב ולא התחזק לפניו: ⁸ ועתה | אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דוד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם וירבעם לאלהים: ⁹ הלא הדחתם את-כהני יהוה את-בני אהרן והלויים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כל-הבא למלא ידו בפר בן-בקר ואילם שבעה והיה כהן ללא אלהים: ¹⁰ ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנוה וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלויים במלאכת: ¹¹ ומקטרים ליהוה עלות בבקר-בבקר ובערב-בערב וקטרת-סמים ומערכת לחם על-השולחן הטהור ומנורת הזהב ונרתיה לבער בערב בערב כי-שמרים אנחנו את-משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אותו: ¹² והנה עמנו בראש האלהים | וכהני וחצצרות התרועה להרע עליכם בני ישראל אל-תלחמו עם-יהוה אלהי-אבותיכם כי-לא תצליחו: ¹³ וירבעם הסב את-המארב לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם: ¹⁴ ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה והכהנים מחצצרים בחצצרות: ¹⁵ וירעו איש יהודה ויהי בהרע איש יהודה והאלהים נגף את-ירבעם וכל-ישראל לפני אביה ויהודה: ¹⁶ ויגוסי בני-ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים בידם: ¹⁷ ויכו בהם אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש בחור: ¹⁸ ויכנעו בני-ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על-יהוה אלהי אבותיהם: ¹⁹ וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את-בית אל ואת-בנותיה ואת-ישנה ואת-בנותיה ואת-עפרון ובנותיה: ²⁰ ולא-עצר כח-ירבעם עוד בימי אביהו ויגפרו יהוה וימת: ²¹ ויתחזק אביהו וישא לו נשים ארבע עשרה ויולד עשרים ושנים בנים ויש עשרה בנות: ²² ויתר דברי אביה ודרכיו ודבריו כתובים במדרש הנביא עדו: ²³ וישכב אביה עם-אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים: **פ**

14 ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו: ² ויסר את-מזבחות הנזר והבמות וישבר את-המצבות ויגדע את-האשרים: ³ ויאמר ליהודה לדרוש את-יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמצוה: ⁴ ויסר מכל-ערי יהודה את-הבמות ואת-החמנים ותשקט הממלכה לפניו: ⁵ ויבן ערי מצורה ביהודה כי-שקטה הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה כי-הניח יהוה לו: ⁶ ויאמר ליהודה בננה | את-הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים וגריחים עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו את-יהוה אלהינו ודרשנו וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו: ⁷ והיה לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ⁸ ומבנימן נשאי מגן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל-אלה גבורי חיל: ⁸ ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד-מרשה: ⁹ ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה בגיא צפתה למרשה: ¹⁰ ויקרא אסא אל-יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין-עמך לעזור בן רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי-עליך נשענו ובשמך באנו על-ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל-יעצר עמך אנוש: ¹¹ ויגף יהוה את-הכושים לפני אסא ולפני יהודה ויגוסי הכושים: ¹² וירדפם אסא והעם אשר-עמו עד-לגרר ויפל מכושים לאין להם מחיה כי-נשברו לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד: ¹³ ויכו את-כל-הערים סביבות גרר כי-היה פחד יהוה עליהם ויבאו את-כל-הערים כי-בזה רבה היתה בהם: ¹⁴ וגם-אהלי מקנה הכו וישבו צאן לרב וגמלים וישבו ירושלים: **ס**

ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה: ס 23 ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את מיכהו על הלחי ויאמר אי זה הדרך עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך: 24 ויאמר מיכהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא: 25 ויאמר מלך ישראל קחו את מיכהו והשיבוהו אל אמון שר העיר ואל יואש בן המלך: 26 ואמרתם כה אמר המלך שומו זה בית הפלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום: 27 ויאמר מיכהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם: פ 28 ויעל מלך ישראל והושפט מלך יהודה אל רמת גלעד: 29 ויאמר מלך ישראל אל הושפט התחפט ובוא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה: 30 ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו: 31 ויהי כראות שרי הרכב את הושפט והמה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויעקו הושפט ויהוה עזרו ויסיתם אלהים ממנו: 32 ויהי כראות שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל וישבו מאחוריו: 33 ואיש משך בקשת לתמו ויך את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכב הפך ידיך והוצאתני מן המחנה כי החליתי: 34 ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד הערב וימת לעת בוא השמש:

19

וישב הושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם: 2 ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך הושפט הלוךשע לעזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך קצף מלפני יהוה: 3 אבל דברים טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות מן הארץ והכיתות לבבך לדרש האלהים: 4 וישב הושפט בירושלם ס וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישבם אל יהוה אלהי אבותיהם: 5 ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצרות לעיר ועיר: 6 ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט: 7 ועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד: 8 וגם בירושלם העמיד הושפט מן הלויים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלם: 9 ויצו עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם: 10 וכל ריב אשר יבוא עליכם מאחיכם | הישבים בעריהם בין דם | לדם בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו: 11 והנה אמריהו כהן הראש עליכם לכל דבר יהוה וזבדוהו בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושטרים הלויים לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה עם הטוב: פ ויהי אחריכן באו בני מואב ובני עמון ועמהם |

20

מהעמונים על הושפט למלחמה: 2 ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בתצצון תמר היא עין גדי: 3 וירא ויתן הושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה: 4 ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה: 5 ויעמד הושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה: 6 ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים ובידך כח וגבורה ואין עמך להתיצב: 7 הלא | אתה אלהינו הורשת את ישבי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם: 8 וישבו בה ויבנו לה | בה מקדש לשמך לאמר: 9 אם תבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע: 10 ועתה הנה בני עמון ומואב והר שעיר אשר לא נתת לישראל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום: 11 והנה הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו: 12 אלהינו הלא תשפט בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה הבא

אבו דרש ובמדותיו הלך ולא כמעשה ישראל: 5 ויכן יהוה את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לרב: 6 ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה: פ 7 ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן חיל ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל ולמיכהו ללמד בערי יהודה: 8 ועמהם הלויים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל ושמריות ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדניהו הלויים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים: 9 וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם: 10 ויהי | פחד יהוה על כל ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם הושפט: 11 ומן פלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם הערביאים מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ותושים שבעת אלפים ושבע מאות: פ 12 ויהי הושפט הלך וגדל עד למעלה ובין ביהודה בירניות וערי מסכות: 13 ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם: 14 ואלה פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים עדנה השר ועמו גבורי חיל שלש מאות אלף: ס 15 ועל ידו והחונן השר ועמו מאתים ושמונים אלף: ס 16 ועל ידו עמסיה בן זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלף גבור חיל: ס 17 ומן בנימין גבור חיל אליעזר ועמו נשקי קשת ומן מאתים אלף: ס 18 ועל ידו יהוהבד ועמו מאה ושמונים אלף חלוצי צבא: ס 19 אלה המשרתים את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר בכל יהודה: פ

18

ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב: 2 ויוד לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתהו לעלות אל רמות גלעד: 3 ויאמר אחאב מלך ישראל אל הושפט מלך יהודה התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמני כמורך וכעמך עמי ועמך במלחמה: 4 ויאמר הושפט אל מלך ישראל דרש גא כיום את דבר יהוה: 5 ויקבץ מלך ישראל את הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך: 6 ויאמר הושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו: 7 ויאמר מלך ישראל | אל הושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי איננו מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה הוא מיכהו בן ימלא ויאמר הושפט אל יאמר המלך כן: 8 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכהו בן ימלא: 9 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלבשים בגדים וישבים בגן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם: 10 ועש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלותם: 11 וכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך: 12 והמלאך אשר הלך | לקרא למיכהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים פה אחד טוב אל המלך ויהי גא דברך כאחד מהם ודברת טוב: 13 ויאמר מיכהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר: 14 ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמר עלו והצלחו וינתנו בידכם: 15 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה: 16 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר אין להן רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישבו איש לביתו בשלום: 17 ויאמר מלך ישראל אל הושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם לרע: ס 18 ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה וישב על כסאו וכל צבא השמים עמדים על ימינו ושמאלו: 19 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה: 20 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה: 21 ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נביאו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן: 22

עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: 13 וכל יהודה עמדים לפני יהוה גם טפס נשיהם ובניהם: פ 14 ויחזיאל בן זכריהו בן בניהו בן יעאל בן מתניה הלוי מן בני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך הקהל: 15 ויאמר הקשבו כל יהודה וישבו ירושלים והמלך יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאלהים: 16 מחר רדו עליהם הנם עלים במעלה היציץ ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר יראל: 17 לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלים אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם: 18 ויקד יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישבו ירושלים נפלו לפני יהוה להשתחוות ליהוה: 19 ויקמו הלויים מן בני הקהתים ומן בני הקרחים להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה: 20 וישכמו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבו ירושלים האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בבניאיו והצליחו: 21 וינעץ אל העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים להדרת קדש בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו: 22 ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה | מארבים על בני עמון מואב והר שעיר הבאים ליהודה ויגפפו: 23 ויעמדו בני עמון ומואב על ישרי הר שעיר להחרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שעיר עזרו איש ברעהו למשחית: 24 ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו אל ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה: 25 ויבא יהושפט ועמו לבן את שללם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזוים את השלל כי רב הוא: 26 וזיום הרבעו נקהלו לעמק ברכה כי שם ברכו את יהוה על כן קראו את שם המקום ההוא עמק ברכה עד היום: 27 וישבו כל איש יהודה וירושלים ויהושפט בראשם לשוב אל ירושלים בשמחה כי שמתם יהוה מאויביהם: 28 ויבאו ירושלים בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל בית יהוה: 29 והי פחד אלהים על כל ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל: 30 ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב: פ 31 וימלך יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלים ושם אמו עזובה בת שלח: 32 וילך בדרך אביו אסא ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה: 33 אך הבמות לא סרו ועוד העם לא הכינו לבבם לאלהי אבותיהם: 34 ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוה בן חנני אשר העלה על ספר מלכי ישראל: 35 ואחריכן אתחבר יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא הרשע לעשות: 36 ויחברו עמו לעשות אגוזות ללכת תרשיש ויעשו אגוזות בעציון גבר: 37 ויתבנא אלעזר בן דדוהו ממרשה על יהושפט לאמר כהתחברך עם אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך וישברו אגוזות ולא עצרו ללכת אל תרשיש:

22 וימליכו יושבי ירושלים את אחזיהו בן הקטן תחתיו כי כל הראשנים הרג הגדוד הבא בערבים למחנה וימלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: פ 2 בן ארבעים ושנים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלים ושם אמו עתליהו בת עמרי: 3 גם הוא הלך בדרך בית אחאב כי אמו היתה ויעצתו להרשיע: 4 ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי המה היו דלו ויעצים אחרי מות אביו למשחית לו: 5 גם בעצתם הלך וילך את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו הרמים את יורם: 6 וישב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכהו ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא: 7 ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל יורם ובבאו יצא עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר משחו יהוה להכרית את בית אחאב: 8 והיה כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם: 9 ויבקש את אחזיהו וילכדו והוא מתחבא בשמרון ויבארו אל יהוא וימתו ויקברו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לבית אחזיהו לעצר כח לממלכה: 10 ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה לבית יהודה: 11 ותקח והושבעת בת המלך את יואש בן אחזיהו ותגב אתו מתוך בני המלך המומתים ותתן אתו ואת מינקתו בחדר המטות ותסתירהו והושבעת בת המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחות אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתה: 12 והי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ: פ

23 ובשנה השבעית התחזק יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריהו בן ירחם ולשמעאל בן יהוחנן ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן זכרי עמו בברית: 2 ויסבו ביהודה ויקבצו את הלויים מכל ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלים: 3 ויכרת כל הקהל ברית בבית האלהים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דוד: 4 זה הדבר אשר תעשו השלישית מכם באי השבת לכהנים וללויים לשערי הספים: 5 והשלישית בבית המלך והשלישית בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה: 6 ואל יבאו בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללויים המה יבאו כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה: 7 והקיפו הלויים את המלך סביב איש וכליו ביזו והבא אל הבית וימת והיו את המלך בבאו ובצאתו: 8 ויעשו הלויים וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע הכהן

21 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך יהורם בן תחתיו: 2 ולו אחים בני יהושפט עזריה ויחזיאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל אלה בני יהושפט מלך ישראל: 3 ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגדנות עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור: פ 4 ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו בחרב וגם משרי ישראל: 5 בן שלשים ושנים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלים: 6 וילך בדרך | מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה: 7 ולא אבה יהוה להשחית את בית דוד למען הבדית אשר כרת לדוד וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו כל הימים: 8 במיז פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך: 9 ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו והי קם לילה ויך את אדום הסובב אליו ואת שרי הרקב: 10 ופשע אדום מתחת יד יהודה עד

ויקחו איש את אגשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר
 יהוידע הכהן את המחלקות: 9 ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות
 את החניתים ואת המגנות ואת השלטים אשר למלך דויד אשר
 בית האלהים: 10 ועמד את כל העם ואיש | שלחו בידו מכתף
 הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך
 סביב: 11 ויצאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת העדות
 ומליכו אתו וימשחוהו יהוידע ובניו ויאמרו יחי המלך: ס 12 ותשמע
 עתליהו את קול העם הרצים והמהללים את המלך ותבוא אל
 העם בית יהוה: 13 ותרא והנה המלך עומד על עמודו במבוא
 והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח ותוקע
 בחצצרות והמשוררים בכלי השיר ומודיעים להלל ותקרא עתליהו
 את בגדיה ותאמר קשר קשר: ס 14 ויצא יהוידע הכהן את שרי
 המאות | פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוהו אל מבית השדרות
 והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוהו בית יהוה: 15
 וישומו לה ידים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית המלך וימיתוהו
 שם: פ 16 ויכרת יהוידע ברית בינו ובין כל העם ובן המלך להיות
 לעם ליהוה: 17 ויבאו כל העם בית הבעל ויתצוהו ואת מזבחתו
 ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות: 18
 וישם יהוידע פקדות בית יהוה ביד הכהנים הלויים אשר חלק דויד
 על בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה בשמחה
 ובשיר על ידי דויד: 19 ועמד השוערים על שער בית יהוה ולא
 יבא טמא לכל דבר: 20 וינח את שרי המאות ואת האדירים ואת
 המושלים בעם ואת | כל עם הארץ ויורד את המלך מבית יהוה
 ויבאו בתוך שער העליון בית המלך וישבו את המלך על כסא
 הממלכה: 21 וישמחו כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו
 המיתו בחרב: ס

24

בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם
 ושם אמו צביה מבאר שבע: 2 ויעש יואש הישר בעיני יהוה
 כל ימי יהוידע הכהן: 3 וישא לו יהוידע נשים שתים ויולד בנים
 ובנות: 4 והיה אחריכן היה עם לב יואש לחדש את בית יהוה: 5
 ויקבץ את הכהנים והלויים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו
 מכל ישראל כסף לחזק | את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם
 תמיהו לדבר ולא מהרו הלויים: 6 ויקרא המלך ליהוידע הראש
 ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלויים להביא מיהודה ומירושלם
 את משאת משה עבד יהוה והקהל לישראל לאהל העדות: 7 כי
 עתליהו המרשעת בגיה פרצו את בית האלהים וגם כל קדשי
 בית יהוה עשו לבעלים: 8 ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו
 בשער בית יהוה חוצה: 9 ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא
 ליהוה משאת משה עבד האלהים על ישראל במדבר: 10 וישמחו
 כל השרים וכל העם ויבאו וישליכו לארון עד ללכה: 11 והיה בעת
 יביא את הארון אל פקדת המלך ביד הלויים וכראותם כי רב
 הכסף ובל סופר המלך ופקיד כהן הראש וערו את הארון וישארו
 וישברו אל מקומו כה עשו ליום | ביום ויאספו כסף לרב: 12
 ויתנהו המלך ויהוידע אל עושה מלאכת עבודת בית יהוה ויהיו
 שכרים חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת
 לחזק את בית יהוה: 13 ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה
 למלאכה בידם ויעמידו את בית האלהים על מתכנתו ויאמרו:
 14 וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע את שאר הכסף ויעשו
 כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו
 מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע: פ 15 ויקנו יהוידע
 וישבע ימים וימת בן מאה ושלושים שנה במותו: 16 ויקברהו בעיר
 דויד עם המלכים כי עשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו: ס
 17 ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע
 המלך אליהם: 18 ועזבו את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו את
 האשרים ואת העצבים והיו קצף על יהודה וירושלם באשמתם
 זאת: 19 וישלח בהם נבאים להשיבם אל יהוה ויעדו בס ולא

האזינו: ס 20 ורוח אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן
 ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה | אמר האלהים למה אתם
 עברים את מצות יהוה ולא תצליחו כי עזבתם את יהוה ויעזב
 אתכם: 21 ויקשרו עליו וירגמהו אבן במצות המלך בחצר בית
 יהוה: 22 ולא זכר יואש המלך החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו
 ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וירדש: פ 23 והיה | לתקופת
 השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם וישחיתו את
 כל שרי העם מעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק: 24 כי
 במצער אנשים באו | חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד כי
 עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת יואש עשו שפטים: 25
 ובלכתם ממנו כי עזבו אתו במחליים רבים התקשרו עליו עבדיו
 בדמי בני יהוידע הכהן ויהרגוהו על מטתו וימת ויקברהו בעיר דויד
 ולא קברהו בקברות המלכים: ס 26 ואלה המתקשרים עליו זבד
 בן שמעת העמונית ויהוידן בן שמרית המואבית: 27 וגביו רב
 המשא עליו ויסוד בית האלהים הנם כתובים על מדרש ספר
 המלכים וימלך אמציהו בנו תחתיו: פ

25

בן עשרים וחמש שנה מלך אמציהו ושרים ותשע שנה
 מלך בירושלם ושם אמו יהוידן מירושלים: 2 ויעש הישר
 בעיני יהוה רק לא בלבב שלם: 3 והיה כאשר חזקה הממלכה עליו
 ויהרג את עבדיו המכים את המלך אביו: 4 ואת בנייהם לא המית
 כי ככתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו
 אבות על בנים ובנים לא ימותו על אבות כי איש בחטאו ימותו: פ
 5 ויקבץ אמציהו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים
 ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למבן עשרים שנה
 ומעלה וימצאם שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אחז רמח וצנה:
 6 וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה ככר כסף: 7 ואיש
 האלהים בא אליו לאמר המלך אל יבא עמך צבא ישראל כי אין
 יהוה עם ישראל כל בני אפרים: 8 כי אם בא אתה עשה חזק
 למלחמה וכשילך האלהים לפני אויב כי יש כח באלהים לעזור
 ולהכשיל: 9 ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה לעשות למאת
 הככר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת
 לך הרבה מזה: 10 ויבדילם אמציהו להגדוד אשר בא אליו
 מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם מאד ביהודה וישבו למקומם
 בחרי אף: פ 11 ואמציהו התחזק וינהל את עמו וילך גיא המלח
 ויך את בני שעיר עשרת אלפים: 12 ועשרת אלפים חיים שבו בני
 יהודה ויביאום לראש הסלע וישליכום מראש הסלע וכלם נבקעו:
 ס 13 ובני הגדוד אשר השיב אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפסטו
 בערי יהודה משמרן ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפים ויבאו
 בזה רבה: ס 14 והיה אחרי בוא אמציהו מהכות את אדומים ויבא
 את אלהי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ושתחוה ויהם
 יקטר: 15 ויחר אף יהוה באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה
 דרשת את אלהי העם אשר לא הצילו את עמם מידך: 16 והיה |
 בדברו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתנוך חדל דך למה יכרך ויחדל
 הנביא ויאמר ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך כי עשית זאת ולא
 שמעת לעצתי: פ 17 ויעץ אמציהו מלך יהודה וישלח אל יואש בן
 יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים: 18 וישלח
 יואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החווח אשר
 בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני
 לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החווח: 19
 אמרת הנה הכית את אדום ונשאך לך להכביד עתה שבה
 בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך: 20 ולא
 שמע אמציהו כי מהאלהים היא למען תתם ביד כי דרשו את אלהי
 אדום: 21 ועל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך
 יהודה בבית שמש אשר ליהודה: 22 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו
 איש לאהלו: 23 ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן יהואחז
 תפש יואש מלך ישראל בבית שמש וביאהו וירושלם ויפדץ בחומת

אלהיו: 7 ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה: 8 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם: 9 וישכב יותם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אחז בנו תחתיו: פ

28 בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה כדוד אביו: 2 וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים: 3 והוא הקטיר בגיא בן הנם ובער את בניו באש כתעבות הגוים אשר הריש יהוה מפניו בני ישראל: 4 ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: 5 ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכזבו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן יהוה בידו מכה גדולה: 6 ויהרג פקח בן רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני חיל בעזבם את יהוה אלהי אבותם: 7 ויהרג זכרי | גבור אפרים את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה משנה המלך: 8 וישבו בני ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנינים ובנות וגם שלל רב בזון מהם ויביאו את השלל לשמרון: 9 וישם היה נביא ליהוה עֶדְד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו בהם בזעף עד לשמים הגיע: 10 ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם: 11 ועתה שמעו והשיבו השביה אשר שביתם מאחיכם כי חרון אף יהוה עליכם: 12 ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוחנן ברקיהו בן משלמות ויחזקוהו בן שלם ועמשא בן חדלי על הבאים מן הצבא: 13 ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כי לאשמת יהוה עלינו אתם אמרים להסיף על חטאתינו ועל אשמתינו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל: 14 ויעזב החלוץ את השביה ואת הבזה לפני השרים וכל הקהל: 15 ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזקו בשביה וכל מערמיהם הלבשו מן השלל וילבשו ויגדלו ויאכלום וישקוים ויסקוים וינהלום בחמרים לכל כושל ויביאום ירתו עיר התמרים אצל אחיהם וישבו שמרון: פ 16 בעת ההיא שלח המלך אחז על מלכי אשור לעזר לו: 17 ועוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו שבי: 18 ופלטתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילקדו את בית שמש ואת אילון ואת הגדרות ואת שוכן ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה וישבו שם: 19 כי הכניע יהוה את יהודה בעבור אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: 20 ויבא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו: 21 כי חלק אחז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו: 22 ובעת הצר לו וינסף למעול ביהוה הוא המלך אחז: 23 ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אותם להם אזבח ויעזרוני והם היו לו להכשילו ולכל ישראל: 24 ויאסר אחז את כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלם: 25 ובכל עיר ועיר ליהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויכלעס את יהוה אלהי אבתיו: 26 ויתר דבריו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל: 27 וישכב אחז עם אבתיו ויקברהו בעיר בירושלם כי לא הביאהו לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחתיו: פ

29 ויחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם וישם אמו אביה בת זכריהו: 2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: 3 הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם: 4 ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרחוב המזרח: 5 ויאמר להם שמעו הלוים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבותיכם

ירושלם משער אפרים עד שער הפונה ארבע מאות אמה: 24 וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עבד אדם ואת אצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרון: פ 25 ויהי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: 26 ויתר דברי אמציהו הראשנים והאחרונים הלא הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל: 27 ומעת אשר סר אמציהו מאחרי יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה ומיתוהו שם: 28 וישארו על הסוסים ויקברו אתו עם אבתיו בעיר יהודה:

26 ויקראו כל עם יהודה את עזיהו והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אותו תחת אביו אמציהו: 2 הוא בנה את אילות וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו: פ 3 בן שלש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם וישם אמו יכיליה מן ירושלם: 4 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו: 5 והיה לדרש אלהים בימי זכריהו המבין בראת האלהים ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלהים: 6 ויצא וילחם בפלשתים ויפדץ את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים: 7 ויעזרהו האלהים על פלשתים ועל הערביים הישבים בגור בעל והמעונים: 8 ויתנן העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה: 9 ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער הגיא ועל המקצוע ויחזקם: 10 ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור אפרים וקרמים בהרים ובכרמל כי אהב אדמה היה: 11 והיה לעזיהו חיל עשה מלחמה ויוצא צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יעואל הסופר ומעשיהו השוטר על יד חנניהו משרי המלך: 12 כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות: 13 ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בכח חיל לעזר למלך על האוב: 14 ויכן להם עזיהו לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושריונות וקשתות ולאבני קלעים: 15 ויעש | בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות על המגדלים ועל הפנות לירוא בחצים ובאבנים גדולות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר עד כי חזק: 16 וכחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מזבח הקטרת: 17 ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים | ליהוה שמונים בני חיל: 18 ויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא דך עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלת ולא דך לכבוד מיהוה אלהים: 19 ויזעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר ובעפון עם הכהנים והצרת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת: 20 ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה: 21 והי עזיהו המלך מצרע | עד יום מותו וישב בית החפשות מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ: 22 ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא: 23 וישכב עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו: פ

27 בן עשרים וחמש שנה וותם במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם וישם אמו ירושה בת צדוק: 2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא בא אל היכל יהוה ועוד העם משחיתים: 3 הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרב: 4 וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה ברגיות ומגדלים: 5 והוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מאה כפר כסף ועשרת אלפים כרים חטים ושעורים עשרת אלפים ואת השיבו לו בני עמון ס ובשנה השנית והשלישית: 6 ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה

להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב: 6 וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמעות המלך לאמר בני ישראל שובו אל יהוה אלהי אבותיהם ויחזקו וישראל וישב אל הפליטה הנשארת לכם מכף מלכי אשור: 7 ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתגם לשמה כאשר אתם ראים: 8 עתה אל תקשו ערפכם כאבותיכם תנו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר מעלו לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב מכם חרון אפן: 9 כי בשובכם על יהוה אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ האת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פנים מכם אם תשובו אליו: פ 10 ויהיו הרצים עבדים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבלון ויהיו משחיקים עליהם ומלעגים בהם: 11 אר אנשים מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו לירושלם: 12 גם ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים בדבר יהוה: 13 ויאספו ירושלם עם רב לעשות את חג המצות בחדש השני קהל לרב מאד: 14 ויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון: 15 וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלויים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה: 16 ועמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלהים הכהנים זרקו את הדם מיד הלויים: 17 כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלויים על שחיתת הפסחים לכל לא טהרו להקדיש ליהוה: 18 כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה ויששכר וזבלון לא טהרו כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב וכפר בעד: 19 כל לבבו הכין לדרוש האלהים | יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש: ס 20 וישמע יהוה אל יחזקיהו ויפא את העם: ס 21 ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום | ביום הלויים והכהנים בכלי עז ליהוה: ס 22 וידבר יחזקיהו על לב כל הלויים המשכילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבחי שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם: ס 23 וינעצו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמחה: 24 כי יחזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן ס והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב: 25 וישמחו | כל קהל יהודה והכהנים והלויים וכל הקהל הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה: 26 ותהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא קזאת בירושלם: ס 27 ויקמו הכהנים הלויים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למען קדשו לשמים: פ

31

וכללות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחות מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה וישבו כל בני ישראל איש לאחוזתו לעריהם: ס 2 ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים על מחלקותם איש | כפי עבדתו לכהנים וללויים לעלה ולשלמים לשרת ולהודות ולהלל בשערי מחנות יהוה: ס 3 ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבתות ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת יהוה: 4 ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלויים למען יחזקו בתורת יהוה: 5 וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו: 6 ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות: 7 בחדש השלישי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו: ס 8 ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל: פ 9 וירש יחזקיהו על הכהנים והלויים על-

והוציאו את הנדה מן הקדש: 6 כי מעלו אבותינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבהו ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערף: 7 גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל: 8 והי קצר יהוה על יהודה וירושלם ויתגם לזועה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם: 9 והנה נפלו אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת: 10 עתה עם לבבי לכרות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפן: 11 בני עתה אל תשלו כי בכם בחר יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים: ס 12 ויקמו הלויים מחת בן עמשי ויואל בן עזריהו מן בני הקהתי ומן בני מררי קיש בן עבדי ועזריהו בן יהללאל ומן הגרשני ויאל בן זמה ועדן בן יואח: 13 ומן בני אליצפן שמרי ויעואל ומן בני אסף זכריה ומתניהו: ס 14 ומן בני הימן יחואל ושמעיהו ס ומן בני ידונון שמעיהו ועזיאל: 15 ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמעות המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה: 16 ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר ויוציאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלויים להוציא לנחל קדרון חוצה: 17 ויחלו באחד לחדש הראשון לקדש וביום שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה וביום ששה עשר לחדש הראשון כלו: ס 18 ויבאו פניהם אל חזקיהו המלך ויאמרו טהרו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו: 19 ואת כל הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו והזם לפני מזבח יהוה: ס 20 וישכם יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה: 21 ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה: 22 וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האילים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה: 23 ויגישו את שערי החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם: 24 וישחטום הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטאת: 25 ויעמד את הלויים בית יהוה במצלתים בבבלים ובכנרות במצות דוד וגד חזה המלך ונתן הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד נביאיו: ס 26 ויעמדו הלויים בכלי דוד והכהנים בחצצרות: ס 27 ויאמר יחזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל שיר יהוה והחצצרות ועל ידי כלי דוד מלך ישראל: 28 וכל הקהל משתחווים והשיר משורר והחצצרות מחצצרים הכל עד לכלות העלה: 29 וככלות להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אתו וישתחוו: 30 ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללויים להלל ליהוה בדברי דוד ואסף החזה ויהללו עד לשמחה ויקדו וישתחוו: פ 31 ויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם ידכם ליהוה גשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות: 32 והיו מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר שבעים אילים מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל אלה: 33 והקדשים בקר עש מאות וצאן שלשת אלפים: 34 רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את כל העלות ויחזקיהו אחיהם הלויים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלויים ישרי לבב להתקדש מהכהנים: 35 וגם עלה לרב בחלבי השלמים ובנסכים לעלה ותכון עבודת בית יהוה: 36 וישמח יחזקיהו וכל העם על ההכין האלהים לעם כי בפתאם היה הדבר: פ

30

וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: 2 ויען המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: 3 כי לא יכלו לעשות בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא נאספו לירושלם: 4 וישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל הקהל: 5 ויעמידו דבר

הערמות : 10 ויאמר אליו עזרוהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב כי יהוה ברח את עמו והנותר את ההמון הזה: ס 11 ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו: 12 וביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעו אחיהו משנה: 13 ויחיל ועזוהו ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיד כונניהו ושמעו אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזרוהו נגיד בית האלהים: 14 וקורא בן ימנה הלוי השוער למזרחה על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים: 15 ועל ידו עדן ומנימן וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגדול כקטן: 16 מלבד התיחשם לזכרים מן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביומו לעבודתם במשמרותם כמחלקותיהם: 17 ואת התיחש הכהנים לבית אבותיהם והלויים מן עשרים שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם: 18 ולהתיחש בכל טפס נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל קהל כי באמונתם יתקדשו קדש: 19 ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחש בלויים: 20 ועש כזאת יחזקיהו בכל יהודה ועש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו: 21 ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלהים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו בכל לבבו עשה והצליח: פ

32 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו: 2 ורא יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה על ירושלים: 3 ויעץ עם שריו ויבדלו לסתום את מימי העינות אשר מחוץ לעיר ועזרוהו: 4 ויקבצו עם רב ויסתמו את כל המעצנות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים: 5 ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה ועל המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את המלוא עיר דויד ועש שלח לרב ומגנים: 6 ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבבם לאמר: 7 חזקו ואמצו אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו: 8 עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה: פ 9 אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו וישלמה והוא על לזיש וכל משלתו עמו על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלים לאמר: 10 כה אמר סנחריב מלך אשור על מה אתם בטחים וישבים במצור בירושלים: 11 הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור: 12 הלא הוא יחזקיהו הסיר את במתו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה ולירושלים לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקטירו: 13 הלא תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכול וכלו אלהי גוי הארצות להציל את ארצם מיד: 14 מי בכל אלהי הגוים האלה אשר החרימו אבותי אשר יכול להציל את עמו מיד כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מיד: 15 ועתה אל ישיג אתכם חזקיהו ואל יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי לא יוכל כל אלוה כל גוי וממלכה להציל עמו מיד ומיד אבותי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם מיד: 16 ועוד דברו עבדיו על יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו: 17 וספרים כתב לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גוי הארצות אשר לא הצילו עמם מיד כן לא יציל אלהי יחזקיהו עמו מיד: 18 ויקראו בקול גדול יהודית על עם ירושלים אשר על החומה ליראם ולבהלם למען ילכדו את העיר: 19 וידברו אל אלהי ירושלים כעל אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם: ס 20 ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא על זאת ויעקו השמים: פ 21 וישלח יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים

לארצו ויבא בית אלהיו ומיצאו מעיו שם הפילהו בחרב: 22 וישע יהוה את יחזקיהו ואת ישיב ירושלים מיד סנחריב מלך אשור ומיד כל וינהלם מסביב: 23 ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלים ומגדנות ליחזקיהו מלך יהודה וישא לעיני כל הגוים מאחרי כן: ס 24 בימים ההם חלה יחזקיהו עד למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו: 25 ולא כגמל עליו השב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה וירושלים: 26 ויכנע יחזקיהו בגבה לבו הוא וישיב ירושלים ולא בא עליהם קצף יהוה בימי יחזקיהו: 27 ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים ולכל כלי חמדה: 28 ומסכנות לתבואת דגן ותירוש ויצהר וארות לכל בהמה ובהמה ועדרים לאורות: 29 וערים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד: 30 והוא יחזקיהו סתם את מוצא מימי גיחון העליון וישרם למטה מערבה לעיר דויד ויצלח יחזקיהו בכל מעשהו: 31 וכך במליצו | שרי בגל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת כל בלבבו: 32 ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו הנם כתובים בחזון וישעיהו בן אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל: 33 וישב יחזקיהו עם אבתיו ויקברהו במעלה קברי בני דויד וכבוד עשו לו במותו כל יהודה וישב ירושלים וימלך מנשה בנו תחתיו: פ

33

בן שתיים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים: 2 ועש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 3 וישב ויבן את הבמות אשר נתן יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ועש אשרות וישתחו לאל זבא השמים ויעבד אתם: 4 ובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלים יהיה שמי לעולם: 5 ויבן מזבחות לכל זבא השמים בשתי חצרות בית יהוה: 6 והוא העביר את בניו באש בני הנם ועוגו ונחש וכסף ועשה אוב וידעו הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: 7 וישם את פסל הסמל אשר עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה וירושלים אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעילום: 8 ולא אוסיף להסיר את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדת לי לאבתים רק | אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה: 9 ויתע מנשה את יהודה וישב ירושלים לעשות רע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: 10 וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו: 11 ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחתים ויאסרוהו בנחשתים ויליכוהו בגלה: 12 וכחצר לו חלה את פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבתיו: 13 ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וישביהו ירושלים למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים: 14 ואחרי כן בנה חומה חיצונה | לעיר דויד מערבה לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל וגביה מאד וישם שרי חיל בכל הערים הבצרות ביהודה: 15 ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה וירושלים וישלך חוצה לעיר: 16 ויכן את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל: 17 אבל עוד זבחים בבמות רק ליהוה אלהים: 18 ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל: 19 ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלו והמקומות אשר בנה בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנעו הנם כתובים על דברי חזיון: 20 וישכב מנשה עם אבתיו ויקברהו ביתו וימלך אמן בנו תחתיו: פ 21 בן עשרים ושתים שנה אמן במלכו ושתים שנים מלך בירושלים: 22 ועש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל הפסילים אשר עשה מנשה אביו זבח אמן ויעבדם: 23 ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמן

וְיָשִׁב יְרוּשָׁלַם וְהַכְהֵנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל־הָעָם מַגְדּוֹל וְעַד־קָטָן וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם אֶת־כָּל־דְּבַר סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בֵּית יְהוָה: 31 וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל־עַמְדוֹ וַיִּכְרֵת אֶת־הַבְּרִית לִפְנֵי יְהוָה לְלִכֵּת אַחֲרָיִהוּ וְלִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹתָיו וְעֲדוּתָיו וְחֻקָּיו בְּכָל־לְבָבוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר הַבְּרִית הַכְּתוּבִים עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה: 32 וַיַּעֲמֵד אֶת־כָּל־הַנִּמְצָא בִּירוּשָׁלַם וּבְנִימָן וַיַּעֲשׂוּ יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם כְּבְרִית אֱלֹהִים אֵלֶיהִי אֲבוֹתֵיהֶם: 33 וַיִּסֶר יְאֲשִׁיהוּ אֶת־כָּל־הַתּוֹעֲבוֹת מִכָּל־הָאַרְצוֹת אֲשֶׁר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֵד אֶת־כָּל־הַנִּמְצָא בִּישְׂרָאֵל לְעַבֹּד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם כָּל־יָמָיו לֹא סָרוּ מֵאַחֲרָיִהוּ וְיְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: פ

35 וַיַּעֲשֵׂה יְאֲשִׁיהוּ בִירוּשָׁלַם פֶּסַח לַיהוָה וַיִּשְׁחָטוּ הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן: 2 וַיַּעֲמֵד הַכֹּהֲנִים עַל־מִשְׁמֹרֹתָם וַיִּחְזַקְם לְעַבְדוֹת בֵּית יְהוָה: 3 וַיֹּאמְרוּ לָלוּיִם הַמְבוּנִים לְכָל־יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים לַיהוָה תֵּנוּ אֶת־אַרוֹן־הַקֹּדֶשׁ לְבֵית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אִין לָכֶם מִשָּׂא בְּכֹתֵף עֵתָה עַבְדּוֹ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֶת־עַמּוֹן יִשְׂרָאֵל: 4 וְהָכִינוּ לְבֵית־אֲבוֹתֵיכֶם כַּמְחַלְקוֹתֵיכֶם בְּכֹתֵב דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּבְמַכְתָּב שְׁלֹמֹה בְנוֹ: 5 וַיַּעֲמֵדוּ בַקְּדֹשׁ לְפִלְגוֹת בֵּית הָאֲבוֹת לֵאחֻכֶם בְּגִי הָעָם וְחִלְקַת בֵּית־אֲב לָלוּיִם: 6 וַיִּשְׁחָטוּ הַפֶּסַח וְהַתְּקֵדְשׁוּ וְהִכִּינוּ לֵאחֻכֶם לַעֲשׂוֹת כְּדַבַּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: פ 7 וַיָּרִם יְאֲשִׁיהוּ לִבְנֵי הָעָם צָאן כְּבָשִׂים וּבְנֵי־עֵזִים הַכֵּל לִפְסָחִים לְכָל־הַנִּמְצָא לְמַסְפַּר שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּבֶקֶר שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים אֵלֶה מְרֻכָּשׁ הַמֶּלֶךְ: ס 8 וְשָׂרְיָו לְנִדְבָה לָעַם לְכֹהֲנִים וּלְלוּיִם הִרְיָמוּ חֻלְקָיָהּ וַיִּחִיאל נִגְדֵי בֵּית הָאֱלֹהִים לְכֹהֲנֵים נִתְּנוּ לִפְסָחִים אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּבֶקֶר שֹׁשׁ מֵאוֹת: 9 וְכוֹנִיָהוּ וַיִּשְׁמָעֵיהוּ וַתֵּתֵן אֲחִיו וְחַשְׁבֵּיהוּ וַיַּעֲיֵאל וַיּוֹדֵד שָׂרְי הַלְוִיִּם הִרְיָמוּ לָלוּיִם לִפְסָחִים חֲמִשָּׁת אֲלָפִים וּבֶקֶר חֲמֵשׁ מֵאוֹת: 10 וַתְּכוֹן הַעֲבוּדָה וַיַּעֲמֵדוּ הַכֹּהֲנִים עַל־עַמְדָם וְהַלְוִיִּם עַל־מְחַלְקוֹתָם כַּמִּצְוֹת הַמֶּלֶךְ: 11 וַיִּשְׁחָטוּ הַפֶּסַח וַיִּזְרְקוּ הַכֹּהֲנִים מִדָּם וְהַלְוִיִּם מִפְּשִׂיטִים: 12 וַיִּסִּירוּ הָעֹלָה לְתִתָּם לַמְּפִלְגוֹת לְבֵית־אֲבוֹת לִבְנֵי הָעָם לְהַקְרִיב לַיהוָה כְּכָתוּב בַּסֵּפֶר מֹשֶׁה וְכֵן לְבֶקֶר: 13 וַיְבָשְׁלוּ הַפֶּסַח בְּאַשׁ

כַּמִּשְׁפָּט וְהַקְּדֻשִׁים בְּשֵׁלֹו בְּסִירוֹת וּבְדָוִדִים וּבַצִּלְחֹת וַיִּרְיָצוּ לְכָל־בְּנֵי הָעָם: 14 וְאַחֲרַיִהוּ הִכִּינוּ לָהֶם וּלְכֹהֲנֵיהֶם כִּי הַכֹּהֲנִים בְּגִי אַהֲרֹן בַּהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַחֲלִבִים עַד־לֵילָה וְהַלְוִיִּם הִכִּינוּ לָהֶם וּלְכֹהֲנֵיהֶם בְּגִי אַהֲרֹן: 15 וְהַמִּשְׁרָרִים בְּגִי־אֵסָף עַל־מַעֲמָדָם כַּמִּצְוֹת דָּוִד וְאַסָּף וְהִיָּמִין וַיִּדְתָּן חוֹזָה הַמֶּלֶךְ וְהַשַּׁעְרִים לַשֹּׁעַר וְשַׁעַר אֵין לָהֶם לְסוּר מֵעַל עַבְדֵּתָם כִּי־אָחִיָּהֶם הַלְוִיִּם הִכִּינוּ לָהֶם: 16 וַתְּכוֹן כָּל־עַבְדוֹת יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְהָעֹלָה עֲלוֹת עַל מִזְבֵּחַ יְהוָה כַּמִּצְוֹת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁיָהוּ: 17 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים אֶת־הַפֶּסַח בְּעֵת הַהִיא וְאֶת־חֲג הַמִּצְוֹת שֶׁבַעַת יָמִים: 18 וְלֹא־נַעֲשָׂה פֶּסַח כָּמֹהוּ בְּיִשְׂרָאֵל מִיָּמֵי שְׁמוּאֵל הַנְּבִיָּא וְכָל־מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל | לֹא־עָשׂוּ כַּפֶּסַח אֲשֶׁר־עָשָׂה יְאֲשִׁיהוּ וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל־יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָא וַיּוֹשִׁבוּ יְרוּשָׁלַם: ס 19 בְּשָׁמוּנָה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְכוּת יְאֲשִׁיהוּ נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה: 20 אַחֲרָיִהוּ כָל־זֹאת אֲשֶׁר הִכִּין יְאֲשִׁיהוּ אֶת־הַבַּיִת עֲלֵיהֶם נִכּוּ מֶלֶךְ־מַצְרַיִם לְהַלְחֵם בְּכַרְכַּמְיֹשׁ עַל־פְּרַת וַיִּצָּא לְקַרְאֹתוֹ וַיִּשְׁיָהוּ: 21 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו מְלָאכִים | לֵאמֹר | מַה־לֵּי וְלָרְ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא־עָלִיךָ אֲתָה הַיּוֹם כִּי־אֶל־בֵּית מַלְחָמָתִי וְאֵלֵיהֶם אָמַר לְבַהֲלָנִי חֹדֶל־לְךָ מֵאֱלֹהִים אֲשֶׁר־עָמִי וְאֵל־יִשְׁחִיתְךָ: 22 וְלֹא־הִסֵּב יְאֲשִׁיהוּ פָּנָיו מִמָּוֶן כִּי לְהַלְחֵם בּוֹ הַתְּחַפֵּשׁ וְלֹא שָׁמַע אֶל־דְּבָרֵי נָכוּ מִפִּי אֱלֹהִים וַיֵּבֵא לְהַלְחֵם בְּבִקְעַת מִגְדּוֹ: 23 וַיְרוּ הַיְרִיִּם לְמֶלֶךְ יְאֲשִׁיהוּ וַיֹּאמְרוּ הַמֶּלֶךְ לְעַבְדָּיו הַעֲבִירוּנִי כִי הַחֲלִיתִי מֵאֵד: 24 וַיַּעֲבִירוּהוּ עַבְדָּיו מִן־הַמְּרְכָבָה וַיְדַפְּבוּהוּ עַל רֶכֶב הַמַּשְׁנָה אֲשֶׁר לוֹ וַיּוֹלִיכֹהוּ יְרוּשָׁלַם וַיָּמַת וַיִּקְבַּר בְּקַבְרֹת אֲבֹתָיו וְכָל־יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל מֵתְּאֲבָלִים עַל־יְאֲשִׁיהוּ: פ 25 וַיְקוֹנוּ יְרֵמִיָּהוּ עַל־יְאֲשִׁיהוּ וַיֹּאמְרוּ כָל־הַשָּׂרִים | וְהַשְּׂרָת בְּקִיּוֹנוֹתֵיהֶם עַל־יְאֲשִׁיהוּ עַד־הַיּוֹם וַיִּתְּנוּם לְחֹק עַל־יִשְׂרָאֵל וְהֵנָּם כְּתוּבִים עַל־הַקִּיּוֹת: 26 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְאֲשִׁיהוּ וַיַּחֲסִידוּ כְּכָתוּב בַּתּוֹרָת יְהוָה: 27 וְדְבָרָיו הָרַאשִׁיִּים וְהָאַחֲרִיִּים הֵנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי־יִשְׂרָאֵל וְיְהוּדָה:

הַרְבָּה אִשְׁמָה: 24 וַיִּקְשְׁרוּ עֵלָיו עַבְדָּיו וַיְמִיתוּהוּ בְּבֵיתוֹ: 25 וַיְכּוּ עִם־הָאָרֶץ אֶת־כָּל־הַקְּשָׁרִים עַל־הַמֶּלֶךְ אַמּוֹן וַיִּמְלִיכוּ עִם־הָאָרֶץ אֶת־יְאֲשִׁיהוּ בְּנוֹ תַחְתָּיו: פ

34 בֶן־שָׁמוּנָה שָׁנִים יְאֲשִׁיהוּ בְּמַלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: 2 וַיַּעֲשֵׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדַרְכֵי דָוִד אֲבִיו וְלֹא־סָר יָמִין וְשְׂמָאוֹל: 3 וּבְשָׁמוּנָה שָׁנִים לְמַלְכוֹ הוּא עוֹדֵנו נָעַר הַחָל לְדָרוֹשׁ לְאֵלֵיהִי דָוִד אֲבִיו וּבְשָׁנֵים עֶשְׂרֵה שָׁנָה הַחֹל לָטְהַר אֶת־יְהוּדָה וְיִירוּשָׁלַם מִן־הַבְּמוֹת וְהָאֲשָׁרִים וְהַפְּסָלִים וְהַמַּסְכּוֹת: 4 וַיִּנְתְּצוּ לִפְנֵי אֶת מִזְבְּחֹת הַבַּעֲלִים וְהַחֲמֻנִים אֲשֶׁר־לַמַּעַלָה מַעֲלֵיהֶם גִּדְעוּ וְהָאֲשָׁרִים וְהַפְּסָלִים וְהַמַּסְכּוֹת שִׁבְרוּ וְהָדָק וְזָרְקוּ עַל־פְּנֵי הַקְּבָרִים הַזּוֹבְחִים לָהֶם: 5 וַעֲצָמוֹת כֹּהֲנִים שָׂרְף עַל־מִזְבְּחוֹתֵיהֶם וַיִּסְהַר אֶת־יְהוּדָה וְאֶת־יְרוּשָׁלַם: 6 וּבְעָרֵי מְנָשָׁה וְאַפְרָיִם וְשִׁמְעוֹן וְעַד־נַפְתָּלִי בַּהַר בַּתֵּיהֶם סָבִב: 7 וַיִּנְתְּץ אֶת־הַמִּזְבְּחוֹת וְאֶת־הָאֲשָׁרִים וְהַפְּסָלִים כַּתַּת לְהָדָק וְכָל־הַחֲמֻנִים גִּדְעוּ בְּכָל־אָרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיָּשֻׁב לִירוּשָׁלַם: ס 8 וּבְשָׁנַת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה לְמַלְכוֹ לָטְהַר הָאָרֶץ וְהַבַּיִת שִׁלַּח אֶת־שַׁפָּן בֶּן־אַצְלֵיהוּ וְאֶת־מַעֲשִׂיהוּ שֶׁר־הָעִיר וְאֶת יוֹאָח בֶּן־יוֹאָחַל הַמְּזָכִיר לַחֹזֶק אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵיו: 9 וַיֵּבְאוּ אֶל־חֻלְקֵיהוּ | הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל וַיִּתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַמְּבוּבָא בֵּית־אֱלֹהִים אֲשֶׁר אָסְפוּ־הַלְוִיִּם שְׁמַרְי הַסֵּף מִיַּד מְנָשָׁה וְאַפְרָיִם וּמַכְלֵי שְׂאֲרִית יִשְׂרָאֵל וּמַכְלֵי־יְהוּדָה וּבְנִימָן וַיָּשֻׁב יְרוּשָׁלַם: 10 וַיִּתְּנוּ עַל־יַד עֹשֵׂה הַמְּלֹאכָה הַמְּקַדִּים בְּבֵית יְהוָה וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ עוֹשֵׂי הַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר עָשִׂים בְּבֵית יְהוָה לְבְדוֹק וְלִחְזָק הַבָּיִת: 11 וַיִּתְּנוּ לְחֻרְשִׁים וּלְבִנָּיִם לְקִנּוֹת אֲבָנֵי מַחְצֵב וְעֲצִים לְמַחְבְּרוֹת וְלִקְרוֹת אֶת־הַבָּתִּים אֲשֶׁר הִשְׁחִיתוּ מַלְכֵי־יְהוּדָה: 12 וְהָאֲנָשִׁים עָשִׂים בְּאִמּוֹנָה בְּמַלְאכָה וְעַל־יָהֶם | מַפְקְדִים יָחַת וְעַבְדֵיהֶם הַלְוִיִּם מִן־בְּנֵי מַרְי וְזַכְרֵיהֶם וּמִשְׁלֵם מִן־בְּנֵי הַקֹּהֲתִים לְנִצְחָ וְהַלְוִיִּם כָּל־מַבִּין בְּכָל־יְשׁוּרֵי־סוּר: 13 וְעַל־הַסִּבְלִים וּמַנְצִחִים כָּל־עֹשֵׂה מְלֹאכָה לְעַבְדוֹהָ וְעַבְדוֹהָ וּמֵהַלְוִיִּם סוֹפְרִים וְשֹׁטְרִים וְשׁוֹעָרִים: 14 וּבְהוֹצִיאֵם אֶת־הַכֶּסֶף הַמְּבוּבָא בֵּית יְהוָה מִצָּא חֻלְקֵיהוּ הַכֹּהֵן אֶת־סֵפֶר תּוֹרוֹת יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: 15 וַיַּעַן חֻלְקֵיהוּ וַיֹּאמֶר אֶל־שַׁפָּן הַסּוֹפֵר סֵפֶר הַתּוֹרָה מִצְּאֹתַי בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חֻלְקֵיהוּ אֶת־הַסֵּפֶר אֶל־שַׁפָּן: 16 וַיֵּבֵא שַׁפָּן אֶת־הַסֵּפֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיָּשֻׁב עוֹד אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבַר לְאֵמֶר כָּל־אֲשֶׁר־נִתָּן בְּיַד־עַבְדֶּיךָ הֵם עֲשִׂים: 17 וַיִּתְּנֵהוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּבֵית־יְהוָה וַיִּתְּנוּהוּ עַל־יַד הַמַּפְקְדִים וְעַל־יַד עוֹשֵׂי הַמְּלֹאכָה: 18 וַיֵּצֵד שַׁפָּן הַסּוֹפֵר לְמֶלֶךְ לְאֵמֶר סֵפֶר נָתַן לִי חֻלְקֵיהוּ הַכֹּהֵן וַיִּקְרָא בּוֹ שַׁפָּן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: 19 וַיְהִי כְשֶׁמַּעַ הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו: 20 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־חֻלְקֵיהוּ וְאֶת־אֲחִיקָם בֶּן־שַׁפָּן וְאֶת־עַבְדּוֹ בֶּן־מִיכָה וְאֶת | שַׁפָּן הַסּוֹפֵר וְאֶת עֹשִׂיָה עַבְד־הַמֶּלֶךְ לְאֵמֶר: 21 לְכוּ דַרְשׁוּ אֶת־יְהוָה בַּעֲבָדֵי וּבַעֲד הַנְּשֹׂאָר בְּיִשְׂרָאֵל וּבִיהוּדָה עַל־דְּבַרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר נִמְצָא כִּי־גְדוֹלָה חַמַּת יְהוָה אֲשֶׁר נִתְּכָה בְנוֹ עַל־אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְרוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה לַעֲשׂוֹת כְּכָל־הַכְּתוּב עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה: פ 22 וַיִּלְךְ חֻלְקֵיהוּ וְאֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ אֶל־חֻלְדָּה הַנְּבִיָּאָה אֲשֶׁת | שְׁלֵם בֶּן־תּוֹקֵהַת בֶּן־חֶסְרָה שׁוֹמֵר הַבְּגָדִים וְהִיא יּוֹשַׁבַת בִּירוּשָׁלַם בְּמִשְׁנֵה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ כַּזֹּאת: ס 23 וַתֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־שִׁלַּח אֲתָכֶם אֵלָי: ס 24 כֹּה אָמַר יְהוָה הַנְּבִיָּא מְבִיָּא רָעָה עַל־הַמְּקוֹם הַזֶּה וְעַל־יוֹשְׁבָיו אֶת־כָּל־הָאֲלוֹת הַכְּתוּבוֹת עַל־הַסֵּפֶר אֲשֶׁר קָרְאוּ לִפְנֵי מֶלֶךְ יְהוּדָה: 25 תַּחַת | אֲשֶׁר עֲזַבוּנִי וַיְקִטְרוּ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְּעִיְסֵנִי בְּכָל־מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם וַתִּתֵּר חַמַּתִּי בְּמִקּוֹם הַזֶּה וְלֹא תִכְפְּרָה: 26 וְאֶל־מֶלֶךְ יְהוּדָה הִשְׁלַח אֲתָכֶם לְדָרוֹשׁ בִּיהוּדָה כֹּה תֹאמְרוּ אֵלָיו ס כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ: 27 יַעַן רָךְ לִבְבֶךָ וַתִּכְנַע | מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים בַּשְּׂמֵרָה אֶת־דְּבָרָיו עַל־הַמְּקוֹם הַזֶּה וְעַל־יֹשְׁבָיו וַתִּכְנַע לִפְנֵי וַתִּקְרַע אֶת־בְּגָדֶיךָ וַתִּתְּבַר לִפְנֵי וְגַם־אֲנִי שָׁמַעְתִּי נְאֻם־יְהוָה: 28 הֲנִי אָסְפָּךְ אֶל־אֲבֹתֶיךָ וְנִאֲסָפְתָּ אֶל־קַבְרֹתֶיךָ בְּשֹׁלוֹם וְלֹא־תִרְאִינִה עֵינֶיךָ בְּכָל־הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיָּא עַל־הַמְּקוֹם הַזֶּה וְעַל־יֹשְׁבָיו וַיִּשְׁבֹּו אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבַר: פ 29 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיֹּאסֹף אֶת־כָּל־זֻקְנֵי יְהוּדָה וְיִירוּשָׁלַם: 30 וְעַל־הַמֶּלֶךְ בֵּית־יְהוָה וְכָל־אִישׁ יְהוּדָה

36

ויקחו עם הארץ את יהואחז בן אשיהו ומליכהו תחת אביו בירושלם: ² בן שלוש ועשרים שנה יואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם: ³ וסירהו מלך מצרים בירושלם ויעש את הארץ מאה כפר כסף וככר זהב: ⁴ וימלך מלך מצרים את אליקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים ואת יואחז אחיו לקח נלו וביאהו מצרימה: ⁵ בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו: ⁶ עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל ויאסרהו בנחשתים להליכו בבלה: ⁷ ומכלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר לבבל ויתנם בהיכלו בבבל: ⁸ ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין בנו תחתיו: ⁹ בן שמונה שנים יהויכין במלכו ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה: ¹⁰ ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר וביאהו בבלה עם כלי חמדת בית יהוה וימלך את צדקיהו אחיו על יהודה וירושלם: ¹¹ בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם: ¹² ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו הנביא מפי יהוה: ¹³ וגם במלך נבוכדנאצר מרד אשר השביעו באלהים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהי ישראל: ¹⁴ גם

כל שרי הכהנים והעם הרבו למעול מעל ככל תעבות הגוים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם: ¹⁵ וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו: ¹⁶ ויהיו מלעבים במלאכי האלהים ובוזים דבריו ומתעטעים בנבאיו עד עלות חמת יהוה בעמו עד לאין מרפא: ¹⁷ ויעל עליהם את מלך כשדיים ויהרג בחוריהם בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחרו ובתולה זקן וישש הכל נתן בידו: ¹⁸ וכל כלי בית האלהים הגדלים והקטנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל הביא בבל: ¹⁹ וישרפו את בית האלהים וינתצו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש וכל כלי מחמדיה להשחית: ²⁰ ויגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס: ²¹ למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה: ²² ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר: ²³ כה אמר כורש מלך פרס כלי ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם מכל עמו יהוה אלהיו עמו ויעל:

עזרא

1 ובשנת אחת לכוּרש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפני ירמיהו העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר: **2** כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה: **3** מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם: **4** וכל הנשאָר מכל המקומות אשר הוא גר שם וינשאָוהו אנשי מקומו בכסף ובהב וברכוש ובהמה עם הנדבָה לבית האלהים אשר בירושלם: **5** ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלויים לכל העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם: **6** וכל סביבתיהם חזקו בידיהם בכלי כסף ובהב וברכוש ובהמה ובמגדנות לבד על כל התנדב: **7** והמלך כורש הוציא את כלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו: **8** ויצאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה: **9** ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים אגרטלי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים: **10** כפזי זהב שלשים כפזי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף: **11** כל כלים זהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה ששבצר עם העלות הגולה מבבל לירושלם: **פ**

2 ואלה | בני המדינה העלים משבני הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל לבבל וישבו לירושלם ויהודה איש לעירו: **2** אשר באו עם זרבבל ישוע וְחַמְיָה שְׂרָיָה רַעְלִיָה מְרֹדַכִּי בלשן מספר בני רחום בענה מספר אנשי עם ישראל: **3** בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים: **4** בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: **5** בני ארח שבע מאות חמשה ושבועים: **6** בני פחת מואב לבני ישוע ויאב אלפים שמונה מאות ושנים עשר: **7** בני עילים אלף מאתים חמשים וארבעה: **8** בני זתוא תשע מאות וארבעים וחמשה: **9** בני זכי שבע מאות וששים: **10** בני שש מאות ארבעים ושנים: **11** בני שש מאות עשרים ושלשה: **12** בני עוזד אלף מאתים עשרים ושנים: **13** בני אדנילום שש מאות ששים וששה: **14** בני בגו אלפים חמשים וששה: **15** בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה: **16** בני אטר לחיזקיהו תשעים ושמונה: **17** בני בציי שלש מאות עשרים ושלשה: **18** בני יורה מאה ושנים עשר: **19** בני חשם מאתים עשרים ושלשה: **20** בני גבר תשעים וחמשה: **21** בני בית לחם מאה עשרים ושלשה: **22** אנשי גטפה חמשים וששה: **23** אנשי ענתות מאה עשרים ושמונה: **24** בני עזמות ארבעים ושנים: **25** בני קרית ערים כפירה וגארות שבע מאות וארבעים ושלשה: **26** בני הרמה ונבע שש מאות עשרים ואחד: **27** אנשי מכמס מאה עשרים ושנים: **28** אנשי בית אל והעי מאתים עשרים ושלשה: **29** בני נבו חמשים ושנים: **30** בני מגביש מאה חמשים וששה: **31** בני עילים אחר אלף מאתים חמשים וארבעה: **32** בני חרם שלש מאות ועשרים: **33** בני לד חדיד ואונו שבע מאות עשרים וחמשה: **34** בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: **35** בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות ושלשים: **36** הכהנים בני ידעיהו לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: **37** בני אמר אלף

חמשים ושנים: **38** בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבועה: **39** בני חרם אלף ושבועה עשר: **40** הלויים בני ישוע וקדמיאל לבני יהודה שבעים וארבעה: **41** המשררים בני אסף מאה עשרים ושמונה: **42** בני השערים בני שלום בני אטר בני טלמן בני עקוב בני חטיטא בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה: **43** הנתינים בני ציחא בני חשופא בני טבעות: **44** בני קרס בני סיעהא בני פדון: **45** בני לבנה בני חגבה בני עקוב: **46** בני חגב בני שמלי בני חנן: **47** בני גדל בני גחר בני ראיה: **48** בני רצין בני נקודא בני גזם: **49** בני עזא בני פסח בני בסי: **50** בני אסנה בני מעינים בני נפסיים: **51** בני בקבוק בני חקופא בני חרחור: **52** בני בצלות בני מחיזא בני חרשא: **53** בני ברקוס בני סיסרא בני תמח: **54** בני נציוח בני חטיפא: **55** בני עבדי שלמה בני סטי בני הספרת בני פרוזא: **56** בני יעלה בני דרקון בני גדל: **57** בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים בני אמי: **58** כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: **59** ואלה העלים מתל מלח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מישראל הם: **60** בני דליה בני טוביה בני נקודא שש מאות חמשים ושנים: **61** ומבני הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשר ויקרא על שמם: **62** אלה בקוש כתבם המתיחשים ולא נמצאו ויגאלו מן הכהנה: **63** ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים: **64** כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות ששים: **65** מלבד עבדיהם ואמהותיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבועה וזהם משררים ומשררות מאתים: **66** סוסייהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה: **67** גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: **68** ומראשי האבות בבוּאָם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האלהים להעמידו על מכונו: **69** ככחם נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים שש רבאות ואלף ס וכסף מנים חמשת אלפים וכתנת כהנים מאה: **70** וישבו הכהנים והלויים ומן העם והמשררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל ישראל בעריהם: **ס**

3 ויגע החדש השביעי ובני ישראל בערים ס ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם: **2** ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש האלהים: **3** וכינו המזבח על מכונתיו כי באימה עליהם מעמי הארצות ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב: **4** ויעשו את חג הסכות ככתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דבר יום ביומו: **5** ואחריו עלת תמיד ולחדשים ולכל מועדי יהוה המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה: **6** מיום אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד: **7** ויתנו כסף לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון אל ים יפוא כרשיון כורש מלך פרס עליהם: **8** ובשנה השנית לבואם אל בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו זרבבל בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחיהם | הכהנים והלויים וכל הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את הלויים מבין עשרים שנה

5 והתנבֵי חגי נביאה וזכריה בר־עדוא נביאיא על־יהודיא די ביהוד וברושלם בשם אלה ישראל עליהון: **2** באדִין קִמו זרבבל בר־שאלתיאל וישוע בר־יוצק ושֵריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאיא די־אלהא מסעדין להון: **3** בה־זמנא אתא עליהון תַּתני פחת עבר־נהרה ושֵתר בוזני וכנותהון וכן אמרין להם מן־שם לכם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה: **4** אִדון כנמא אמרנא להם מן־אנון שמהת גבריא די־דנה בנינא בנין: **5** ועין אלההם הות על־שבי יהודיא ולא בטלו המו עד־טעמא לדריוש יהר ואִדון יתיבון נשתונא על־דנה: **6** פרשנא אגרַתא די־שֵלח תתני | פחת עבר־נהרה ושֵתר בוזני וכנותה אפרסכיא די בעבר־נהרה על־דריוש מלקא: **7** פתגמא שֵלחו עלוהי וכדנה כתב בגוה לדריוש מלקא שלמא כלא: **8** ידע | להיא למלקא די־אִזנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתליא ועבדי־תא דר־אספרנא מתעבדא ומצלח בידהם: **9** אִדון שאלנא לשביא אלך כמא אמרנא להם מן־שם לכם טעם ביתא דנה למבנא ואשרנא דנה לשכללה: **10** ואף שמהתהם שאלנא להם להודעוֹתה די נכתב שם־גבריא די בראשיהם: **11** וכנמא פתגמא התיבונא לממר אִנחנא המו עבדוהי די־אלה שמיא וארעא ובנין ביתא די־הוא בנה מקדמת דנה שנין שגיאן ומלך לישראל רב בנהי ושכללה: **12** להן מן־די הרגזו אבהתנא לאלה שמיא יהב המו ביד נבוכדנצר מלך־בבל כסדיא וביתיה דנה סתרה ועמה הגלי לבבל: **13** ברם בשנת חדה לכורש מלקא די־בבל כורש מלקא שם טעם בית־אלהא דנה לבנא: **14** ואף מאנא די־בית־אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן־היכלא די בירושלם והיבל המו להיכלא די בבֵל הנפק המו כורש מלקא מן־היכלא די בבֵל והיבו לשבצר שמה די פחה שמה: **15** ואמר־לה | אלה מאנא שא אול־אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על־אתרה: **16** אִדון ששבצר דר־אתא יהב אשיא די־בית אלהא די בירושלם ומן־אִדון עד־כַּעַן מתבנא ולא שלם: **17** וכַּעַן הן על־מלקא טב וְתִבְקַר בְּבֵית גְּזִיּוֹא דִּי־מִלְכָא תמָה די בבבל הן איתי די־מן כורש מלקא שים טעם למבנא בית־אלהא דר־בירושלם ורעות מלקא על־דנה ישלח עלינא: **18**

6 באדִין דריוש מלקא שם טעם ובקרו | בבית ספריא די גזיא מהחתין תמה בבבל: **2** והשתכח באחמתא בבירתא די במדי מדינתה מגלה חדה וכן כתב בגוה דכרונה: **3** בשנת חדה לכורש מלקא כורש מלקא שם טעם בית־אלהא בירושלם ביתא יתבנא אתר די־דבחין דבחין ואשוהי מסובלין רומה אמין שתיין פתיה אמין שתיין: **4** נדבכו די־אבן גלל תלתא ונדבך די־אע חדת ונפקתא מן־בית מלקא תתיבה: **5** ואף מאני בית־אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן־היכלא די־בירושלם והיבל לבבל יהתיבון ויהר להיכלא די־בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא: **6** כַּעַן תַּתְנִי פַּחַת עֵבֶר־נְהָרָה שֵׁתֶר בּוּזְנִי וְכִנְתֵּהוּן אִפְרַסְכֵּיָא דִּי בְעֵבֶר נְהָרָה רְחִיקֵן הוּן מן־תמה: **7** שְׁבִקוּ לַעֲבִידַת בֵּית־אֱלֹהֵי דָר פַּחַת יְהוּדֵיָא וְלִשְׁבִי יְהוּדֵיָא בֵּית־אֱלֹהֵי דָר יִבְנוּן עַל־אֲתֵרָה: **8** ומנִי שִׁים טַעַם לִמְאָ דִּי־תַעֲבְדוּן עִם־שְׁבִי יְהוּדֵיָא אֲלֵךְ לִמְבֵּנָא בֵּית־אֱלֹהֵי דָר וּמִנְכַּסֵּי מִלְכָא דִּי מִדַּת עֵבֶר נְהָרָה אִסְפְּרַנָּא נִפְקֵתָא תְהוּא מִתִּיהָבָא לְגַבְרֵיָא אֲלֵךְ דִּי לֹא לִבְטֵלָא: **9** ומה חשון ובני תורין ודכרין ואמרין | לעלון | לאלה שמיא חנטין מלח | חמר ומשח כמאמר כהניא די־בירושלם להוא מתיבה להם יום | ביום די־לא שלו: **10** די־להון מהקרבונין נוחוין לאלה שמיא ומצלין לחי מלקא ובגוהי: **11** ומנִי שִׁים טַעַם דִּי כַל־אִנֵּשׁ דִּי יְהִשְׁבָּא פִּתְגַמָּא דְנָה יִתְנַסַּח אַע מן־ביתיה וזקוף יתמחא עליה וביתה גולו יתעבד על־דנה: **12** ואלהא די שכנ שמה תמה ומגר כל־מלך ועם די | ישלח ידה להשנייה לחבלה בית־אלהא דר די בירושלם אנה דריוש שמת טעם אספרנא יתעבד: **13** אִדון תתני פחת עבר־נהרה

ומעלה לנצח על־מלאכת בית־יהוה: **9** ועמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני־יהודה כאחד לנצח על־עשה המלאכה בבית האלהים **10** בני חנדד בניהם ואחיהם הלויים: **11** ויסדו הבנים את־היכל והנה ועמיהו הכהנים מלבשים בחצרות והלויים בני־אסף במצלתיים להלל את־יהוה על־ידי דויד מלך־ישראל: **12** וענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב פי־לעולם חסדו על־ישראל וכל־העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית־יהוה: **13** ורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את־הבית הראשון בוסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול: **14** ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד־למרחוק: **15**

4 ושמעו צרי יהודה ובנימן כי־בני הגולה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל: **2** וישוע אל־זרבבל ואל־ראשי האבות ואמריו להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא | אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעלה אתנו פה: **3** ויאמר להם זרבבל וישוע וישאר ראשי האבות לישראל לא־לכם ולבנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך־פרס: **4** ויהי עם־הארץ מרפים ידי עם־יהודה ומבלהים אותם לבנות: **5** וסכרים עליהם ויעצים להפר עצתם כל־ימי כורש מלך פרס ועד־מלכות דריוש מלך־פרס: **6** ובמלכות אחשוורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על־שבי יהודה וירושלם: **7** ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל וישאר כנותו על־ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרגם ארמית: **8** פ רחום בעל־טעם ושמשו ספרא כתבו אגרה חדה על־ירושלם לארתחששתא מלקא כנמא: **9** אִדון רחום בעל־טעם ושמשו ספרא וישאר כנותהון דַּיִנִּיא ואפרסכתיא טרפליא אפרסאי ארכוי בבליא שושנכא דהוא עלמאי: **10** וישאר אמאי די הגלי אסנפר רבא ויקרא והותב המו בקריה די שמרין וישאר עבר־נהרה וכענת: **11** דנה פרשגן אגרַתא די שלחו עלוהי על־ארתחששתא מלקא עבדון אגש עבר־נהרה וכענת: **12** ידע להוא למלקא די יהודיא די סלקו מן־לוֹתְרָה עלינא אתו לירושלם קריתא מרדא וביאשתא בנין ושורי אשכללו ואשיא יחיטו: **13** כַּעַן יְדִיעָה לְהוּא לִמְלָכָא דִּי הוּן קְרִיתָא דָר תִּתְבְּנָא וְשׁוּרֵיָא יִשְׁתַּכְּלָלוּן מִנְדָה בְלוּ וְהִלְךְ לֹא יִתְנָון וְאַפְתָם מִלְכִים תַּהֲנוּקִי: **14** כַּעַן כַּל־קַבֵּל דִּי מִלְחָה הִיכְלָא מְלַחֲנָא וְעֵרֹת מִלְכָא לֹא אֲרִיךְ לְנָא לְמַחֲזֵא עַל־דְנָה שֵׁלְחָנָא וְהוֹדַעְנָא לְמִלְכָא: **15** דִּי יִבְקֹר בְּסַפֵּר דְכָרְנֵיָא דִּי אֲבַהֲתָר וְתִהְשַׁכַּח בְּסַפֵּר דְכָרְנֵיָא וְתִנְדַּע דִּי קְרִיתָא דָר קְרִיא מִרְדָא וְמִהַנְזֻקַת מִלְכִין וּמִדַּוָּן וְאַשְׁתַּדוּר עֲבָדוֹן בְּגוֹה מן־יומת עלמא על־דְנָה קְרִיתָא דָר הַחֲרַבַת: **16** מהודעין אִנְחַנְהָ לִמְלָכָא דִּי הוּן קְרִיתָא דָר תִּתְבְּנָא וְשׁוּרֵיָא יִשְׁתַּכְּלָלוּן לְקַבֵּל דְנָה חִלְקָ בְעֵבֶר נְהָרָה לֹא אִיתֵי לָהּ: **17** פִּתְגַמָּא שֵׁלַח מִלְכָא עַל־רְחוּם בְעַל־טַעַם וְשִׁמְשֵׁי סַפְרָא וְשִׁמְשֵׁי כְנֻתֵהוּן דִּי יִתְבִין בְּשִׁמְרֵין וְשִׁמְשֵׁי עֵבֶר־נְהָרָה שֵׁלֵם וְכַעַת: **18** נִשְׁתַּוְּנָא דִּי שֵׁלְחָתוֹן עַלִּינָא מִפְּרִשׁ קָרִי קְדָמִי: **19** ומנִי שִׁים טַעַם וּבְקֵרוּ וְהִשְׁכַּחוּ דִּי קְרִיתָא דָר מן־יומת עלמא על־מִלְכִין מִתְנַשְׂאָה וּמִרְדָּא וְאַשְׁתַּדוּר מִתְעַבַּד בֵּיהּ: **20** וּמִלְכִין תְּקִיפִין הוּן עַל־ירושלם וְשְׁלִיטִין בְּכָל עֵבֶר נְהָרָה וּמִדָה בְלוּ וְהִלְךְ מִתִּיבָה לְהוּן: **21** כַּעַן שִׁימוּ טַעַם לִבְטֵלָא גְבַרֵיָא אֲלֵךְ וְקְרִיתָא דָר לֹא תִתְבְּנָא עַד־מַי טַעַמָּא יִתְשָׁם: **22** וְהִירִין הוּן שְׁלוּ לְמַעַבַּד עַל־דְנָה לְמָה יִשְׁגָא חֲבֵלָא לְהַנְזֻקַת מִלְכִין: **23** אִדון מן־די פִּרְשָׁגָן נִשְׁתַּוְּנָא דִּי ארתחששתא מלקא קרי קדם רחום ושמשו ספרא וכנותהון אלו בבהילו לירושלם על־יהודיא ובטלו המו באדרע וחיל: **24** באדִין בטלת עבדת בית־אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתיין למלכות דריוש מלך־פרס: **25**

נכסין ולאסורין: פ 27 ברוך יהוה אלהי אבותינו אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר בירושלם: 28 ועלי הטה חסד לפני המלך ויועציו וכל שרי המלך הגברים ואני התחזקתי כיד יהוה אלהי עלי ואקבצה מישראל ראשים לעלות עמי: פ 8 ואלה ראשי אבותיהם והתיחשם העלים עמי במלכות ארתחשסתא המלך מבבל: ס 2 מבני פינחס גרשם ס מבני איתמר דניאל ס מבני דויד חטוש: ס 3 מבני שכניה ס מבני זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים: ס 4 מבני פחת מואב אליהועני בן זרחיה ועמו מאתים הזכרים: ס 5 מבני שכניה בן יחזיאל ועמו שלש מאות הזכרים: ס 6 ומבני עדין עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים: ס 7 ומבני עילם ישעיה בן עתליה ועמו שבעים הזכרים: ס 8 ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו שמונים הזכרים: ס 9 ומבני יואב עבדיה בן יחזיאל ועמו מאתים ושמונה עשר הזכרים: ס 10 ומבני שלומית בן יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים: ס 11 ומבני בני זכריה בן בני ועמו עשרים ושמונה הזכרים: ס 12 ומבני עוגד יוחנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים: ס 13 ומבני אדניקם אחרנים ואלה שמותם אליפלט ועיאל ושמיעה ועמהם ששים הזכרים: ס 14 ומבני בני עותי וזבוד ועמו שבעים הזכרים: פ 15 ואקבצם אל הנהר הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם: 16 ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמיעה ולאננתן וליריב ולאננתן ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליויריב ולאננתן מבינים: 17 ואוצאה אותם על אדו הראש בכספיה המקום ואשימה בפייהם דברים לדבר אל אדו אחיו הנתונים בכספיה המקום להביא לנו משרתים לבית אלהינו: 18 וביאו לנו כיד אלהינו הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר: 19 ואת חשביה ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים: ס 20 ומן הנתינים שנתן דויד והשרים לעבדת הלויים נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות: 21 ואקרא שם צום על הנהר אהוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו וכל רכושנו: 22 כי בשתי לשאל מן המלך חיל ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כי אמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשיו לטובה ועזו ואפו על כל עזביו: 23 ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויעתר לנו: 24 ואבדילה משרי הכהנים שנים עשר לשרביה חשביה ועמהם מאחיהם עשרה: 25 ואשקולה להם את הכסף ואת הזהב ואת הכלים תרומת בית אלהינו ההרימו המלך ויעצו ושריו וכל ישראל הנמצאים: 26 ואשקלה על ידם כסף ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף מאה לככרים זהב מאה ככר: 27 וכפרי זהב עשרים לאדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה שנים חמורת כזהב: 28 ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והזהב נדבה ליהוה אלהי אבותיכם: 29 שקדו ושמרו עד תשקלו לפני שרי הכהנים והלויים ושרי האבות לישראל בירושלם הלשכות בית יהוה: 30 וקבלו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהב והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו: פ 31 ונסעה מנהר אהוא בשנים עשר לחדש הראשון ללכת לירושלם ויד אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף אויב ואורב על הדרך: 32 ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה: 33 וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד מרמות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועמהם יוזבד בן ישוע ונועדיה בן בני הלויים: 34 במספר במשקל לכל וכתב כל המשקל בעת ההיא: פ 35 הבאים מהשבי בני הגולה הקריבו עלות | לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל אילים | תשעום וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי חטאת שנים עשר הכל עולה ליהוה: פ 36 ויתנו | את דתי המלך לאחשדרפני המלך ופחות עבר הנהר ונשא את העם ואת בית האלהים: ס

שחר בוזני וכונתהון לקבל די שליח דריוש מלכא כנמא אספרנא עבדו: 14 ושבי יהודיא בניו ומצלחין ונבואת חגי נביאה וזכריה בר עדוא ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריוש וארתחששתא מלך פרס: 15 ושיצא ביתה דנה עד יום תלתה לירח אדר די היא שנת שת למלכות דריוש מלכא: פ 16 ועבדו בני ישראל כהניא ולויא ושאר בני גלותא חנכת בית אלהא דנה בחדנה: 17 והקרבו לחנכת בית אלהא דנה תורין מאה דכרין מאתינ אמרין ארבע מאה וצפירי עזין לחטיא על כל ישראל תרי עשר למנין שבטי ישראל: 18 והקנימו כהניא בפלגתהון ולויא במחלקתהון על עבדת אלהא די בירושלם ככתב ספר משה: פ 19 ויעשו בני הגולה את הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון: 20 כי הטהרו הכהנים והלויים כאחד כלם טהורים וישחטו הפסח לכל בני הגולה ולאחיהם הכהנים ולהם: 21 ויאכלו בני ישראל השבים מהגולה וכל הנבדל מטמאת גוי הארץ אלהם לדרש ליהוה אלהי ישראל: 22 ויעשו חג מצות שבעת ימים בשמחה כי שמתם יהוה והסב לב מלך אשור עליהם לחזק ידיהם במלאכת בית האלהים אלהי ישראל: פ 7 ואחר הדברים האלה במלכות ארתחשסתא מלך פרס עזרא בן שריה בן עזריה בן חלקיה: 2 בן שלום בן צדוק בן אחיטוב: 3 בן אמריה בן עזריה בן מריות: 4 בן זרחיה בן עזי בן בקי: 5 בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש: 6 הוא עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו כל בקשתו: פ 7 ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלויים והמשרתים והשערים והנתינים אל ירושלם בשנת שבע לארתחשסתא המלך: 8 וביא ירושלם בחדש החמישי היא שנת השביעית למלך: 9 כי באחד לחדש הראשון הוא יסד המעלה מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו: 10 כי עזרא הכין לבבו לדרוש את תורת יהוה ולעשת וללמד בישראל חק ומשפט: ס 11 וזה | פרשגן הנשתון אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על ישראל: פ 12 ארתחשסתא מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא גמיר וכענת: 13 מני שים טעם די כל מתנדב במלכותי מן עמה ישראל וכהנתיא ולויא למהר לירושלם עמך יהי: 14 כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת יעטה שליח לבקרא על יהוד וירושלם בדת אלהך די בידך: 15 ולהיבלה כסף וזהב די מלכא ויעטהוי התנדבו לאלה ישראל די בירושלם משכנה: 16 וכל כסף וזהב די תהשלח בכל מדינת בבל עם התנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית אלההם די בירושלם: 17 כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה תורין | דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרב המו על מדבחה די בית אלהכם די בירושלם: 18 ומה די עליך ועל אחיך יטב בשאר כספא וזהבה למעבד כרעות אלהכם תעבדון: 19 ומאניא די מתיבין לך לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה ירושלם: 20 ושאר חשחות בית אלהך די יפל לך למנתן תנתן מן בית גזני מלכא: 21 ומני אנה ארתחשסתא מלכא שים טעם לכל זבריא די בעבר נהרה די כל די משאלוכון עזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא אספרנא ויתעבד: 22 עד כסף ככרין מאה ועד חנטיין כרין מאה ועד חמר בתין מאה ועד בתין משח מאה ומלח די לא כתב: 23 כל די מן טעם אלה שמיא ויתעבד אדרדא לבית אלה שמיא די למה להוא קוצף על מלכות מלכא ובנוהי: 24 ולכם מהודעין די כל כהניא ולויא זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מנה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם: 25 ואנת עזרא כחכמת אלהך די בידך מני שפטין ודינין די להון דאנין לכל עמה די בעבר נהרה לכל ידעו דתי אלהך ודי לא ידע תהודעון: 26 וכל די לא להוא עבד דתא די אלהך ודתא די מלכא אספרנא דינה להוא מתעבד מנה הן למות הן לשרשו הן לענש

9 וככלות אלה נגשו אלי השרים לאמר לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלוים מעמי הארצות כותובתיהם לכנעני החתי הפרזי היבסי העמני המצרי והאמרי: ² כי נשאנו מבגתיהם להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה: ³ וכשמעו את הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה משומם: ⁴ ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב: ⁵ ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ואקרעה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי: ⁶ ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים: ⁷ מימי אבותינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הזה ובעונותינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד | מלכי הארצות בחרב בשבי ובבזה ובבשת פנים כהיום הזה: ⁸ ועתה כמעט רגע היתה תחנה מאת | יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו: ⁹ כי עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויט עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתי ולתת לנו גדר ביהודה וברושלם: ¹⁰ ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי עזבנו מצותיך: ¹¹ אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות בתועבתיהם אשר מלאה מפה אל פה בטמאתם: ¹² ועתה בנותיכם אל תתנו לבניהם ובגתיהם אל תשאנו לבניכם ולא תדרשו שלמם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם: ¹³ ואחרי כל הבא עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה כי | אתה אלהינו חשבת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה כזאת: ¹⁴ הנשוב להפר מצותיך ולהתחלתן בעמי התעבות האלה הלוא תאנף בנו עד כלה לאן שארית ופליטה: ¹⁵ והנה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארו פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתינו כי אין לעמוד לפניך על זאת: ¹⁶

אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעל הגולה: ⁷ ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ ירושלם: ⁸ וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושן והוא יבדל מקהל הגולה: ⁹ ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן | ירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר ומהגשמים: ¹⁰ ויקם עזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל: ¹¹ ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבותיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכרות: ¹² ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול כן כדברך עלינו לעשות: ¹³ אבל העם רב והעת גשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הזה: ¹⁴ יעמדו נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכרות יבא לעתים מזמנים ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אפי אלהינו ממנו עד לדבר הזה: ¹⁵ אך יונתן בן עשהאל ויחזיה בן תקנה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלוי עזרם: ¹⁶ ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר: ¹⁷ ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכרות עד יום אחד לחדש הראשון: ¹⁸ וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכרות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו מעשיה ואליעזר ויריב וגדליה: ¹⁹ ויתנו ידם להוציא נשיהם ואשמים איל צאן על אשמתם: ²⁰ ומבני אמר חנני וזבדיה: ²¹ ומבני חרם מעשיה ואליה ושמעיה ויחיאל ועזריה: ²² ומבני פשחור אליועיני מעשיה ישמעאל נתנאל יוזבד ואלעשה: ²³ ומן הלויים יוזבד ושמעיה וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה ואליעזר: ²⁴ ומן המשוררים אלשיב ומן השערים שלם וטלם ואורי: ²⁵ ומישראל מבני פרעש רמיה ויזיה ומלכיה ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה: ²⁶ ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי וירמות ואליה: ²⁷ ומבני זתא אליועיני אלשיב מתניה וירמות וזבד ועזריה: ²⁸ ומבני בני יהוחנן חנניה זבי עתלי: ²⁹ ומבני בני משלם מלוך ועדיה ושוב ושאל ירמות: ³⁰ ומבני פחת מואב עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובני ומנשה: ³¹ ובני חרם אליעזר ושיה מלכיה שמעיה שמעון: ³² ובנימן מלוך שמריה: ³³ מבני חשם מתני מתתה זבד אליפלט ירמי מנשה שמעי: ³⁴ מבני בני מעדי עמרם ואואל: ³⁵ בניה בדיה כלהי: ³⁶ וניה מרמות אלשיב: ³⁷ מתניה מתני ויעשו: ³⁸ ובני ובני שמעי: ³⁹ ושלמיה ונתן ועדיה: ⁴⁰ מכנדב ששי שרי: ⁴¹ עזראל ושלמיהו שמריה: ⁴² שלום אמריה יוסף: ⁴³ מבני נבן ועיאל מתתיה זבד זבינא ידו ויואל בניה: ⁴⁴ כל אלה נשאי נשים נכרות ויש מהם נשים וישומו בנים: ⁴⁵

10

וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי ככו העם הרבה בכה: ² ויען שכניה בן יחיאל מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכרות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת: ³ ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה: ⁴ קום כי עליך הדבר ואנחנו עמר חזק ועשה: ⁵ ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלוים וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו: ⁶ ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלשיב וילך שם לחם לא

נחמיה

1 דברי נחמיה בן חכליה ויהי בחדש כסלו שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה: **2** ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה אשר נשאר מן השבי ועל ירושלים: **3** ויאמרו לי הנשארים אשר נשארו מן השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלים מפרצת ושעריה נצתו באש: **4** והי כשמעו את הדברים האלה ישבתי ואבכה ואתבלה ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים: **5** ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר הברית והסד לאהבו ולשמרי מצותיו: **6** תהי נא אונך קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה על בני ישראל עבדיך ומתודה על חטאות בני ישראל אשר חטאו לך ואני ובית אבי חטאנו: **7** חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצוות ואת החקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדך: **8** זכר נא את הדבר אשר צוית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים: **9** ושבבתם אלי ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם והבואתים אל המקום אשר בחרתי לשכן את שמי שם: **10** והם עבדיך ועמך אשר פדית בכחך הגדול וביןך החזקה: **11** אנא אדני תהי נא אונך קשבת אל תפלת עבדך ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה את שמך והצליחה נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך: **פ**

2 והי | בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יון לפניו ואשא את היין ואתנה למלך ולא הייתי רע לפניו: **2** ויאמר לי המלך מדוע | פניך רעים ואתה אינך חולה אין זה כי אם רע לב ואיך הרבה מאד: **3** ואמר למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא ירעו פני אשר העיר בית קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש: **4** ויאמר לי המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלל אל אלהי השמים: **5** ואמר למלך אם על המלך טוב ואם ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבתי ואבננה: **6** ויאמר לי המלך והשגל | יושבת אצלו עד מתי יהיה מהלךך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן: **7** ואומר למלך אם על המלך טוב אגרות יתנו לי על פחוות עבר הנהר אשר יעברוני עד אשר אבוא אל יהודה: **8** ואגרת אל אספס שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן לי עצים לקרות את שערי הבירה אשר לבית ולחומת העיר ולבית אשר אבוא אליו ויתן לי המלך כיד אלהי הטובה עלי: **9** ואבוא אל פחוות עבר הנהר ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים: **פ** **10** וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר בא אדם לבקש טובה לבני ישראל: **11** ואבוא אל ירושלים ואהי שם ימים שלשה: **12** ואקום | לילה אני ואנשים | מעט עמי ולא הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלים ובהמה אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה: **13** ואצאה בשער הגיא לילה ואל פני עון התנין ואל שער האשפת ואהי שבר בחומת ירושלים אשר המפרוצים ושעריה אכלו באש: **14** ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין מקום לבהמה לעבר תחת: **15** ואהי עלה בבחל לילה ואהי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב: **16** והסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה

וליהודים ולכהנים ולחורים ולסגנים וליתר עשה המלאכה עד כן לא הגדתי: **17** ואומר אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלים חרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את חומת ירושלים ולא נהיה עוד חרפה: **18** ואגיד להם את יד אלהי אשר היא טובה עלי ואף דברי המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו ויהי לטובה: **פ** **19** וישמע סנבלט החרני וטביה | העבד העמוני וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדים: **20** ואשוב אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם אין חלק וצדקה וזכרון בירושלים:

3 ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד מגדל המאה קדשוהו עד מגדל חננאל: **ס** **2** ועל ידו בנו אנשי ירחו ס ועל ידו בנה זכור בן אמרי: **ס** **3** ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו מנגוליו ובריחיו: **ס** **4** ועל ידם החזיק מרמות בן אוריה בן הקוז ס ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה בן משיזבאל ס ועל ידם החזיק צדוק בן בענא: **ס** **5** ועל ידם החזיקו התקועים ואדיריהם לא הביאו צורם בעבדת אדנייהם: **ס** **6** ואת שער הישנה החזיקו ויידע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנגוליו ובריחיו: **ס** **7** ועל ידם החזיק מלטיה הגבעלי וידון המרגלתי אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת עבר הנהר: **ס** **8** על ידו החזיק עזיאל בן חרהיה צורפים ס ועל ידו החזיק חנניה בן הרקתים ועזבו ירושלים עד החומה הרחבה: **ס** **9** ועל ידם החזיק רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלים: **ס** **10** ועל ידם החזיק ידיה בן חרומף ונגד ביתו ס ועל ידו החזיק חטוש בן חשבניה: **11** מדה שנית החזיק מלכיה בן חרם וחשוב בן פחת מואב ואת מגדל התנורים: **ס** **12** ועל ידו החזיק שלום בן הלוחש שר חצי פלך ירושלים הוא ובנותיו: **ס** **13** את שער הגיא החזיק חנון וישבי זנוח המה בנוהו ויעמידו דלתתיו מנגוליו ובריחיו ואלף אמה בחומה עד שער השפות: **14** ואת | שער האשפות החזיק מלכיה בן רכב שר פלך בית הכפרם הוא יבננו ויעמיד דלתתיו מנגוליו ובריחיו: **ס** **15** ואת שער העין החזיק שלון בן כל חזה שר פלך המצפה הוא יבננו ויטללנו ויעמידו דלתתיו מנגוליו ובריחיו ואת חומת ברכת השלח לגן המלך ועד המעלות היודרות מער דויד: **ס** **16** אחריו החזיק נחמיה בן עזבוק שר חצי פלך בית צור עד נגד קברי דויד ועד הברכה העשויה ועד בית הגברים: **ס** **17** אחריו החזיקו הלויים רחום בן בני על ידו החזיק חשבניה שר חצי פלך קעילה לפלכו: **ס** **18** אחריו החזיקו אחיהם בני בן חננד שר חצי פלך קעילה: **ס** **19** ויחזקו על ידו עזר בן ישוע שר המצפה מדה שנית מנגד עלת הנשק המקצוע: **ס** **20** אחריו חרה החזיק ברוך בן זבי מדה שנית מן המקצוע עד פתח בית אלישיב הכהן הגדול: **ס** **21** אחריו החזיק מרמות בן אוריה בן הקוז מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד תכלית בית אלישיב: **ס** **22** ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הכפר: **23** אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם ס אחריו החזיק עזריה בן מעשיה בן ענניה אצל ביתו: **ס** **24** אחריו החזיק בני בן חננד מדה שנית מבית עזריה עד המקצוע ועד הפנה: **25** פלל בן אוזי מנגד המקצוע והמגדל היצא מבית המלך

העלוון אשר לחצר המטרה אחריו פדיה בן פרעש: ס 26 והנתינים היו יושבים בעפל עד נגד שער המים למזרח והמגדל היוצא: ס 27 אחריו החזיקו התקעים מדה שנית מנגד המגדל הגדול היוצא ועד חומת העפל: 28 מעל | שער הסוסים החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו: ס 29 אחריו החזיק צדוק בן אמר נגד ביתו ס ואחריו החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער המזרח: ס 30 אחריו החזיק חנניה בן שלמיה וחנן בן צלף הששי מדה שני ס אחריו החזיק משלם בן ברכיה נגד נשכתו: ס 31 אחריו החזיק מלכיה בן הצרפי עד בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה: 32 ובין עלית הפנה לשער הצאן החזיקו הצרפים והרכלים: פ 33 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אגחנו בונים את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על היהודים: 34 ויאמר | לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים היעזבו להם היזבחו היכלו ביום היחוי את האבנים מערמות העפר והמה שרופות: 35 וטוביה העמני אצלו ויאמר גם אשר הם בונים אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם: פ 36 שמע אלהינו כי היינו בונה והשב חרפתם אל ראשם ותנם לבנה בארץ שביה: 37 ואל תכס על עונם וחסאתם מלפניך אל תמחה כי הכעיסו לנגד הבונים: 38 ונבנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה ויהי לב לעם לעשות: פ

4 ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והעברים והעמנים והאשדודים כי עלתה ארוכה לחמות ירושלם כי החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד: 2 ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה: 3 ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם: 4 ויאמר יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה: 5 ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנו והשבתנו את המלאכה: 6 ויהי כאשר באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקומות אשר תשובו עלינו: 7 ואעמיד מתחתיות למקום מאחרי לחומה בצחחיים ואעמיד את העם למשפחות עם חרבתיהם רמחיהם וקשתותיהם: 8 וארא ואקום ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם אל תיראו מפניהם את אדני הגדול והנורא זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנתיכם נשיכם ובתיכם: פ 9 ויהי כאשר שמעו אויבנו כי נודע לנו ויפר האלהים את עצתם ונשוב כלנו אל החומה איש אל מלאכתו: 10 ויהי | מן היום ההוא חצי גערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות והשרינים והשורים אחריו כל בית יהודה: 11 הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח: 12 והבונים איש חרבן אסורים על מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלו: 13 ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על החומה רחוקים איש מאחיו: 14 במקום אשר תשמעו את קול השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו: 15 ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים: 16 גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה: 17 ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי אין אנחנו פשטים בגדינו איש שלחו המים: ס

5 ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים: 2 ויש אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה: 3 ויש אשר אמרים שדתינו וקרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב: 4 ויש אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך שדתינו וקרמינו: 5 ועתה כבשר אחינו בשרנו כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את בנינו ואת בנתינו לעבדים ויש מבנתינו נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו וקרמינו לאחרי: 6 ויחר לי מאד כאשר שמעתי את זעקתם ואת הדברים האלה: 7 וימלך לבי עלי

ואריבה את החרים ואת הסגנים ואמר להם משא איש באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה גדולה: 8 ואמר להם אנחנו קנינו את אחינו היהודים הנמכרים לגוים כדי בנו וגם אתם תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחרשו ולא מצאו דבר: ס 9 ויאמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים הלא ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבנו: 10 וגם אני אחי ונערי נשים בהם כסף ודגן נעזבה נא את המשא הזה: 11 השיבו לא להם כהיום שדתיהם כרמייהם וזיתיהם ובתיהם ומאת הכסף והדגן התירוש והיצהר אשר אתם נשים בהם: 12 ויאמרו נשוב ומהם לא נבלש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את הכהנים ואשביעם לעשות כדבר הזה: 13 גם חצני נערתי ואמרה ככה ינער האלהים את כל האיש אשר לא יקים את הדבר הזה מביתו ומגיעו וככה יהיה נעור ודק ויאמרו כל הקהל אמן ויהללו את יהוה ויעש העם כדבר הזה: 14 גם מיום | אשר ציה אתי להיות פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ושתיים לארתחשסתא המלך שנים שתים עשרה אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי: 15 והפחות הראשנים אשר לפני הכבדו על העם ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים ארבעים גם נעריהם שלטו על העם ואני לא עשיתי כן מפני יראת אלהים: 16 וגם במלאכת החומה הזאת החזקתי ושדה לא קנינו וכל נערי קבוצים שם על המלאכה: 17 והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש והבאים אלינו מן הגוים אשר סביבתינו על שלחני: 18 ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד צאן שש בררות וצפרים נעשו לי ובין עשרת ימים בכל יון להרבה ועם זה לחם הפחה לא בקשתי כי כבדה העבדה על העם הזה: 19 זכרה די אלהי לטובה כל אשר עשיתי על העם הזה: פ

6 ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגשם הערבי וליתר אויבנו כי בניתי את החומה ולא נותר בה פרץ גם עד העת ההיא דלתות לא העמדתי בשערים: 2 וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונעדה יחדו בכפירים בבקעת אוגו והמה חשבים לעשות לי רעה: 3 ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשה ולא אוכל לרדת למה תשבת המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם: 4 וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים ואשיב אותם כדבר הזה: ס 5 וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם חמישית את נערו ואגרת פתוחה בידו: 6 כתוב בה בגוים נשמע וגשמו אמר אתה והיהודים חשבים למרוד על כן אתה בונה החומה ואתה הנה להם למלך כדברים האלה: 7 וגם נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לכה ונעצה יחדו: ס 8 ואשלחה אליו לאמר לא נהיה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלכך אתה בודאם: 9 כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי: 10 ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן מהיטבאל והוא עצור ויאמר נועד אל בית האלהים אל תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי באים להרגך ולילה באים להרגך: 11 ואמרה האיש כמוני יברח ומי כמוני אשר יבוא אל ההיכל וחי לא אבוא: 12 ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שכרו: 13 למען שכור הוא למען אירא ואעשה כן וחסאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני: פ 14 זכרה אלהי לטוביה ולסנבלט כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותי: 15 ותשלם החומה בעשרים וחמשה אללול לחמשים ושנים יום: פ 16 ויהי כאשר שמעו כל אויבנו ויראו כל הגוים אשר סביבתינו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו נעשתה המלאכה הזאת: 17 גם | בימים ההם מרבים חרי יהודה אגרתיהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באות אליהם: 18 כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן הוא

לשכניה בן ארח ויהוהנן בנו לקח את בת משלם בן ברכיה: 19 גם טובתיו היו אמרים לפני ודברי היו מוציאים לו אגרות שלח טוביה ליראמי:

7 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים והלויים: 2 ואצה את חנני אחי ואת חנניה שר הבריה על ירושלם כי הוא כאיש אמת וירא את האלהים מרבים: 3 ויאמר להם לא יפתחו שערי ירושלם עד חם השמש ועד חם עמדים ויגפו הדלתות ואחזו והעמיד משמרות וישבו ירושלם איש במשמרו ואיש נגד ביתו: 4 והעיר רחבת ידים וגדולה והעם מעט בתוכה ואין בתים בנוים: 5 ויתן אלהי אל לבו ואקבצה את החורים ואת הסגנים ואת העם להתיחש ואמצא ספר היחש העולים בראשונה ואמצא כתוב בו: 6 אלה | בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישבו לירושלם וליהודה איש לעירו: 7 הבאים עם זרבל ישוע נחמיה לעזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בגני נחום בענה מספר אנשי עם ישראל: 8 בני פרנש אלפים מאה ושבעים ושנים: 9 בני שפטוה שלש מאות שבעים ושנים: 10 בני ארח שש מאות חמשים ושנים: 11 בני פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמנה מאות שמנה עשר: 12 בני עילם אלף מאתיים חמשים וארבעה: 13 בני זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה: 14 בני זכי שבע מאות וששים: 15 בני שש מאות ארבעים ושמנה: 16 בני בני שש מאות עשרים ושמנה: 17 בני עזג אלפים שלש מאות עשרים ושנים: 18 בני אדניקום שש מאות ששים ושבעה: 19 בני בגוי אלפים ששים ושבעה: 20 בני עדין שש מאות חמשים וחמשה: 21 בני אטר לחזקיה תשעים ושמנה: 22 בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה: 23 בני בציי שלש מאות עשרים וארבעה: 24 בני חרף מאה שנים עשר: 25 בני גבעון תשעים וחמשה: 26 אנשי בית לחם ונטפה מאה שמונים ושמנה: 27 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: 28 אנשי בית עזמות ארבעים ושנים: 29 אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה: 30 אנשי הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד: 31 אנשי מכסם מאה ועשרים ושנים: 32 אנשי בית אל והעי מאה עשרים ושלשה: 33 אנשי נבו אחר חמשים ושנים: 34 בני עילם אחר אלף מאתיים חמשים וארבעה: 35 בני חרם שלש מאות ועשרים: 36 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: 37 בני לד חדיד ואונו שבע מאות ועשרים ואחד: 38 בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות ושלשים: 39 הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: 40 בני אמר אלף חמשים ושנים: 41 בני פשחור אלף מאתיים ארבעים ושבעה: 42 בני חרם אלף שבעה עשר: 43 הלויים בני ישוע לקדמיאל לבני יהודה שבעים וארבעה: 44 המשררים בני אסף מאה ארבעים ושמנה: 45 השערים בני שלום בני אטר בני טלמן בני עקוב בני חטיטא בני שבי מאה שלשים ושמנה: 46 הנתינים בני צחא בני חשפא בני טבעות: 47 בני קירס בני סיעא בני פדון: 48 בני לבנה בני חגבה בני שלמי: 49 בני חנן בני גדל בני נחר: 50 בני ראה בני רצין בני נקודא: 51 בני גזם בני עזא בני פסח: 52 בני בסי בני מעונים בני נפושסים: 53 בני בקבוק בני חקופא בני חרחור: 54 בני בצלית בני מחידא בני חרשא: 55 בני ברקוס בני סיסרא בני תמח: 56 בני נציח בני חטיפא: 57 בני עבדי שלמה בני סוטי בני סופרת בני פרידא: 58 בני יעלא בני דרקון בני גדל: 59 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבאים בני אמון: 60 כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: 61 ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מישראל הם: 62 בני דליה בני טוביה בני נקודא שש מאות וארבעים ושנים: 63 ומן הכהנים בני חביה בני הקנץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי

אשה ויקרא על שמם: 64 אלה בקשו כתבם המתחשים ולא נמצא ויגאלו מן הכהנה: 65 ויאמר התרשאתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד הכהן לאורים ותומים: 66 כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות וששים: 67 מלבד עבדיהם ואמהותיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתיים וארבעים וחמשה: 68 ס גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה ס חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: 69 ומקצת ראשי האבות נתנו למלאכה התרשאתא נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מוקנות חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות: 70 ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים שתי רבות וכסף מנים אלפים ומאתים: 71 ואשר נתנו שארית העם זהב דרכמונים שתי רבוא וכסף מנים אלפים וכתנת כהנים ששים ושבעה: 72 וישבו הכהנים והלויים והשוערים והמשררים ומן העם והנתינים וכל ישראל בעריהם ויגע החדש השביעי ובני ישראל בעריהם:

8 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את ספר תורת משה אשר צוה יהוה את ישראל: 2 ויביא עזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי: 3 ויקרא בו לפני הרחוב אשר | לפני שער המים מן האור עד מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבינים ואזני כל העם אל ספר התורה: 4 ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה וישמע לעניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה וזכריה משלם: 5 ויפתח עזרא הספר לעיני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדם כל העם: 6 ויברך עזרא את יהוה האלהים הגדול ויענו כל העם אמן | אמן במלע ידיהם ויקדו וישתחו ליהוה אפם ארצה: 7 וישוע ובני ושרביה | גמין עקוב שבת | הודיה מעשוה קליטא עזריה יוזבד חנן פלאיה והלויים מבינים את העם לתורה והעם על עמדם: 8 ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא: 9 ויאמר נחמיה הוא התרשאתא ועזרא הכהן | הספר והלויים המבינים את העם לכל העם היום קדש הוא ליהוה אלהיכם אל תתאבלו ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה: 10 ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חרות יהוה היא מעדכם: 11 והלויים מחשים לכל העם לאמר היום קדש ואל תעצבו: 12 וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם: 13 וביום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלויים אל עזרא הספר ולהשכיל אל דברי התורה: 14 וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש השביעי: 15 ואשר ישמעו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב: 16 ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על גגו ובחצרותיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: 17 ויעשו כל הקהל השבים מן השבי | סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד: 18 ויקרא בספר תורת האלהים יום | ביום מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט: 19

וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם: 2 ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאתיהם ועונות אבותיהם: 3 ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבעות היום ורבעית מתודים ומשתחווים ליהוה אלהיהם: 4 ויקם על מעלה הלויים ישוע ובני

קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני ויעקו בקול גדול אל יהוה אלהיהם: 5 ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה: 6 אתה הוא יהוה לבדך את עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליו הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחווים: 7 אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם: 8 ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והבוסי והגרנשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה: 9 ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף: 10 ותתן אותם ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ילעת כי הזידו עליהם ותעש להם שם כהיום הזה: 11 והיום בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עזים: 12 ובעמוד ענן הנחיתים יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה: 13 ועל הר סיני ירדת ודבר עמהם משמים ותתן להם משפטים ישירים ותורות אמת חקים ומצות טובים: 14 ואת שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך: 15 ולחם משמים נתת להם לרעבם ומים מסלע הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם: 16 והם ואבותינו הזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך: 17 וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאותיך אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם: 18 אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות גדלות: 19 ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעליהם ביומם להנחתם בהדרך ואת עמוד האש בלילה להאיר להם ואת הדרך אשר ילכו בה: 20 ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם: 21 וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתיהם לא בלו ורגליהם לא בצקו: 22 ותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן: 23 ובניהם הרבים ככבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשת: 24 ויבאו הבנים ויירשו את הארץ ותכנע לפניהם את ישיב הארץ הכנענים ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות בהם כרצונם: 25 וילכדו ערים בצרות ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים כל טוב ברות חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעמדו בטובך הגדול: 26 וימרו וימרדו בך וישלכו את תורתך אחרי גום ואת נביאיך הרגו אשר העידו בם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולות: 27 ותתנם ביד צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושעים וישועים מיד צריהם: 28 וכנח להם ישונו לעשות רע לפניך ותעזבם ביד איביהם וירדו בהם וישונו ויעקוקו ואתה משמים תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים: 29 ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה הזידו ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו בם אשר יעשה אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו: 30 ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנם ביד עמי הארצת: 31 וברחמיך הרבים לא עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה: 32 ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד אל ימעט לפניך את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאנו ולאבותינו ולכל עמך מימי מלכי אשור עד היום הזה: 33 ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: 34 ואת מלכינו שרינו כהנינו ואבותינו לא

עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת בהם: 35 והם במלכותם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתת לפניהם לא עבדוך ולא ישבו ממעליהם הרעים: 36 הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתת לאבותינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עליה: 37 ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה עליו בחטאותינו ועל גויתינו משלים ובבהמתנו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו: 38 ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים ועל החתום שרינו לוינו כהנינו: 2 ועל החתומים נחמיה התרשטא בן חכליה וצדקיה: 3 שריה עזריה ירמיה: 4 פשחור אמריה מלכיה: 5 חטוש שבניה מלך: 6 חרם מרמות עבדיה: 7 דניאל גנתון ברוך: 8 משלם אביה מימן: 9 מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים: 10 והלויים וישוע בן אזניה בני מבני חננד קדמיאל: 11 ואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן: 12 מיכא רחוב חשביה: 13 זכור שרביה שבניה: 14 הודיה בני בנינו: 15 ראשי העם פרעש פחת מואב עלם זתוא בני: 16 בני עזרד בני: 17 אדניה בגוי עדין: 18 אטר חזקיה עוזר: 19 הודיה חשם בצ: 20 חריף ענתות נובי: 21 מגפיעש משלם חזיר: 22 משיזבאל צדוק ידוע: 23 פלטיה חנן עניה: 24 הושע חנניה חשוב: 25 הלוחש פלחא שובק: 26 רחום חשבנה מעשיה: 27 ואחיה חנן ענן: 28 מלך חרם בענה: 29 ושאך העם הכהנים הלויים השוערים המשררים הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם בניהם ובנתיהם כל יודע מבין: 30 מחזיקים על אחיהם אדיריהם ובאים באלה ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד האלהים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו: 31 ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנתיהם לא נקח לבנינו: 32 ועמי הארץ המביאים את המקחות וכל שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם בשבת וביום קדש ונטש את השנה השביעית ומשא כל יד: 33 והעמדנו עלינו מצות לתת עליו שלשיות השקל בשנה לעבדת בית אלהינו: 34 ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעולת התמיד השבתות החדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו: 35 והגורלות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלויים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבותינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה: 36 ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה: 37 ואת בכרות בנינו ובקמתנו ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאננו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו: 38 ואת ראשית עריסותינו ותרומתנו ופרי כל עץ תירוש ויצהר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללויים והם הלויים המעשרים בכל ערי עבדתנו: 39 והיה הכהן בן אהרן עם הלויים בעשר הלויים והלויים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר: 40 כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלוי את תרומת הדגן התירוש והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשררים ולא נעזב את בית אלהינו: 41 וישבו שרי העם בירושלם ושאך העם הפילו גורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלם עיר הקודש ותשע הידות בערים: 2 ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלם: 3 ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש באחזתו בעריהם ישראל הכהנים והלויים והנתינים ובני עבדי שלמה: 4 ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימן מבני יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל מבני פרי: 5 ומעשיה בן ברוך בן כל חזה בן חזה בן עדיה בן יורבי בן זכריה בן השלטי: 6 כל בני פרי השבים בירושלם ארבע מאות נששים ושמנה אנשי חיל: 7 ואלה בני בנימן סלא בן משלם בן יועד בן פדיה בן קוליה בן מעשיה בן

איתיאל בן־ישעיה: 8 ואחריו גבי סלי תשע מאות עשרים ושמונה: 9 ויואל בן־זכרי פקיד עליהם ויהודה בן־הסנאיה על־העיר משנה: פ 10 מן־הכהנים ידעיה בן־יוניב וכן: 11 שריה בן־חלקיה בן־משלם בן־צדוק בן־מריות בן־אחיטוב נגד בית האלהים: 12 ואחיהם עשי המלאכה לבית שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה בן־ירחם בן־פליה בן־אמצו בן־זכריה בן־פשוור בן־מלכיה: 13 ואחיו ראשים לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמשו בן־עזראל בן־אחזו בן־משלמות בן־אמר: 14 ואחיהם גבורי חיל מאה עשרים ושמונה ופקיד עליהם זבדיאל בן־הגדולים: 15 ומן־הלויים שמעיה בן־חשוב בן־עזריקם בן־חשביה בן־בוגי: 16 ושבתאי ויוזבד על־המלאכה החיצנה לבית האלהים מראשי הלויים: 17 ומתניה בן־מיכה בן־זבדי בן־אספ ראש התחלה יהודה לתפלה ובקבוקיה משנה מאחיו ועבדא בן־שמוע בן־גלל בן־ידיותן: 18 כל־הלויים בעיר הקדש מאתים שמונים וארבעה: פ 19 והשוערים עקוב טלמון ואחיהם השמרים בשוערים מאה שבעים ושנים: 20 ושאר ישראל הכהנים הלויים בכל־ערי יהודה איש בנחלתו: 21 והנתינים ישיבים בעפל וציהא וגשפא על־הנתינים: פ 22 ופקיד הלויים בירושלם עזי בן־בני בן־חשביה בן־מתניה בן־מיכא מבני אסף המשררים לנגד מלאכת בית־האלהים: 23 כי־מצות המלך עליהם ואמנה על־המשררים דבר־יום ביומו: 24 ופתחיה בן־משויזבאל מבני־זרח בן־יהודה ליד המלך לכל־דבר לעם: 25 ואל־החצרים בשדותם מבני יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה וזבדין ובנתיה ובקבוצאל וחצריה: 26 ובשוע ובמולדה ובבית פלט: 27 ובחצר שועל ובבאר שבע ובנתיה: 28 ובצקלג ובמכנה ובנתיה: 29 ובעין רמון ובצרעה ובירמות: 30 וזנח עדלם וחצריהם לכיש ושדתיה עזקה ובנתיה ויחנן מבאר־שבע עד־גיא הנם: 31 ובני בנימן מגבע מכמש ועיה ובית־אל ובנתיה: 32 ענתות נב ענניה: 33 חצור | רמה גתים: 34 חדיד צבעים נבלט: 35 לד ואונו גי החרשים: 36 ומן־הלויים מחלקות יהודה לבנימין: פ

סביבות ירושלם: 30 ויטהרו הכהנים והלויים ויטהרו את־העם ואת־השערים ואת־החומה: 31 ואעלה את־שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תודת גדולת ותהלכת לימין מעל לחומה לשער האשפת: 32 וילך אחריהם השעיה ויחצי שרי יהודה: 33 ועזריה עזרא ומשלם: 34 יהודה ובנימן ושמעיה וירמיה: ס 35 ומבני הכהנים בחצרות זכריה בן־יונתן בן־שמעיה בן־מתניה בן־מיכא בן־זכור בן־אסף: 36 ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מטי נתנאל ויהודה חנני בכלי־שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם: 37 ועל שער העין ונגדם עלו על־מעלות עיר דויד במעלה לחומה מעל לבית דויד ועד שער המים מרח: 38 והתודה השנית ההולכת למואל ואני אחריה ויחצי העם מעל לחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה: 39 ומעל לשער־אפרים ועל־שער הישנה ועל־שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו בשער המטרה: 40 ותעמדה שתי התודת בבית האלהים ואני ויחצי הסגנים עמי: 41 והכהנים אלקים מעשה ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם ועזר וישמיעו המשררים ויזרחיה הפקיד: 43 ויזבחו ביום־ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק: 44 ויפקדו ביום ההוא אנשים על־הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית ולמעשרות לכנוס בהם לשדי הערים מנאות התורה לכהנים וללויים כי שמחת יהודה על־הכהנים ועל־הלויים העמדים: 45 וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת הטרה והמשררים והשערים כמצות דויד שלמה בנן: 46 כי־בימי דויד ואסף מקדם ראש המשררים וישר־תהלה והדות לאלהים: 47 וכל־ישראל בימי זרבלל ובימי נחמיה נתנים מניות המשררים והשערים דבר־יום ומקדשים ללויים והלויים מקדשים לבני אהרן: פ

13

ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא כתוב בו אשר לא־יבוא עמנו ומאבי בקהל האלהים עד־עולם: 2 כי לא קדמו את־בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את־בלעם לקללו ויהפך אלהינו הקללה לברכה: 3 ויהי כשמעם את־התורה ויבדילו כל־ערב מישראל: 4 ולפני מזה אלישיב הכהן נתן בלשכת בית־אלהינו קרוב לטובה: 5 ויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים נתינים את־המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצהר מצות הלויים והמשררים והשערים ותרומת הכהנים: 6 ובכל־זה לא הייתי בירושלם כי בשנת שלשים ושתיים לארתחשסטא מלך־בבל באתי אל־המלך ולקח ימים נשאלתי מן־המלך: 7 ואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטובה לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים: 8 וירע לי מאד ואשליכה את־כל־כלי בית־טובה החוץ מן־הלשכה: 9 ואמרה ויטהרו הלשכות ואשביה שם כל־בית האלהים את־המנחה והלבונה: פ 10 ואדעה כי־מניות הלויים לא נתנה ויברחו איש־לשדהו הלויים והמשררים עשי המלאכה: 11 ואריבה את־הסגנים ואמרה מדוע נעזב בית־האלהים ואקבצם ואעמדם על־עמדם: 12 וכל־יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר לאוצרות: 13 ואוצרה על־אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדיה מן־הלויים ועל־ידם חנן בן־זכור בן־מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם: פ 14 זכרה לי אלהי על־זאת ואל־תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמריו: 15 בימים ההמה ראיתי ביהודה | דרכים־גתות | בשבת ומביאים הערמות ועמסים על־החמרים ואף־יון ענבים ותאנים וכל־משא ומביאים ירושלם ביום השבת ואעיד ביום מכרם ציד: 16 והצרים ישבו בה מביאים דאג וכל־מכר ומכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם: 17 ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה־הדבר הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים את־יום השבת: 18 הלוא כה עשו אבותיכם ויבא אלהינו עלינו את כל־הרעה הזאת

12

ואלה הכהנים והלויים אשר עלו עם־זרבלל בן־שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא: 2 אמריה מלוך חטוש: 3 שכניה רחם מרמת: 4 עדוא גנתוי אביה: 5 מימין מעדיה בלגה: 6 שמעיה ויוניב ידעיה: 7 סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע: פ 8 והלויים ישוע בני קדמיאל שרביה יהודה מתניה על־הידות הוא ואחיו: 9 ובקבוקיה וענו אחיהם לנגדם למשמרות: 10 וישוע הוליד את־יוניקים ויוניקים הוליד את־אלישיב ואלישיב את־יודע: 11 ויודע הוליד את־יונתן ויונתן הוליד את־ידוע: 12 ובימי יוניקים היו כהנים ראשי האבות לשריה מרה לירמיה חנניה: 13 לעזרא משלם לאמריה ויהוחנן: 14 למלוכי ויונתן לשבניה יוסף: 15 לחרם עדנא למרות חלקי: 16 לעדיא זכריה לגנתון משלם: 17 לאביה זכרי למנימין למועדיה פלט: 18 לבלגה שמוע לשמעיה והונתן: 19 וליוניב מתני לידעיה עזי: 20 לסלי קלי לעמוק עבר: 21 לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל: 22 הלויים בימי אלישיב יודע ויוחנן וידוע כתובים ראשי אבות והכהנים על־מלכות דרויש הפרסי: פ 23 בני לוי ראשי האבות כתובים על־ספר דברי הימים ועד־ימי יוחנן בן־אלישיב: 24 וראשי הלויים חשביה שרביה וישוע בן־קדמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות במצות דויד איש־האלהים משמר לעמת משמר: 25 מתניה ובקבוקיה עבדיה משלם טלמון עקוב שמרים שוערים משמר באספי השערים: 26 אלה בימי יוניקים בן־ישוע בן־יוצדק ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר: פ 27 ובחצנת חומת ירושלם בקשו את־הלויים מכל־מקומתם להביאם לירושלם לעשת חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלמים נבלים וכנורות: 28 ויאספו בני המשררים ומן־הכפר סביבות ירושלם ומן־חצרי נטפתי: 29 ומבית הגלגל ומשדות גבע ועזמות כי חצרים בני להם המשררים

ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על-ישראל לחלל את-
 השבת: פ¹⁹ ויהי כאשר צללו שערי ירושלים לפני השבת ואמרה
 ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי
 העמדתי על-השערים לא-יבוא משא ביום השבת: כ²⁰ וילינו
 הרקלים ומכרי כל-ממכר מחוץ לירושלם פעם ושתים: כ²¹ ואעידה
 בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה אם-תשנו יד
 אשלח בכם מן-העת ההיא לא-באו בשבת: ס²² ואמרה ללויים
 אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים השערים לקדש את-יום השבת
 גם-זאת זכרה-לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך: פ²³ גם | בימים
 ההם ראיתי את-היהודים השבים נשים אשדודיות עמוניות מואביות:
 כ²⁴ ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון

עם ועם: כ²⁵ ואריב עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם
 ואשביעם באלהים אם-תתנו בנתיכם לבניהם ואם-תשאו
 מבנתיהם לבניכם ולכם: כ²⁶ הלוא על-אלה חטא-שלמה מלך
 ישראל ובגוים הרבים לא-היה מלך כמוהו ואהוב לאלהיו היה
 ויתנהו אלהים מלך על-כל-ישראל גם-אותו החטיאו הנשים
 הנכריות: כ²⁷ ולכם הנשמע לעשת את כל-הרעה הגדולה הזאת
 למעל באלהינו להשיב נשים נכריות: כ²⁸ ומבני יודע בן-אלישיב
 הכהן הגדול חתן לסנבלט החרני ואבריחהו מעלי: כ²⁹ זכרה להם
 אלהי על גאלי הכהנה וברית הכהנה והלויים: כ³⁰ וטהרתים מכל-
 נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללויים איש במלאכתו: כ³¹ ולקרוב
 העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה-לי אלהי לטובה:

אסתר

1 ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד- כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: ² בימים ההם כשבת | המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: ³ בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל- שריו ועבדיו חיל | פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: ⁴ בהראתו את- עשר כבוד מלכותו ואת- יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: ⁵ ובמלואת | הימים האלה עשה המלך לכל- העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד- קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך: ⁶ חור | כרפס ותכלת אחוז בחבלי- בוץ וארגמן על- גלילי כסף ועמודי שש מטות | זהב וכסף על רצפת בהט- ושש ודר וסחרת: ⁷ והשקות בכלי זהב וכלים מפלים שונים וין מלכות רב כיד המלך: ⁸ והשתיה כדת אין אגס כי- כן | יסד המלך על כל- רב ביתו לעשות כרצון איש- ואיש: ⁹ גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: ¹⁰ ביום השביעי כטוב לב- המלך בין אמר למהומן בזמא חרבוניא בגתא ואבגתא זתר וכרס שבעת הסריסים המשרתים את- פני המלך אחשורוש: ¹¹ להביא את- ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את- יפיה כי- טובת מראה היא: ¹² ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: ¹³ ויאמר המלך לחכמים ידעו העתים כי- כן דבר המלך לפני כל- ידעו דת ודין: ¹⁴ והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש קרס מרסנא ממוכן שבעת שרי | פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות: ¹⁵ כדת מה- לעשות במלכה ושתי על | אשר לא- עשתה את- מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים: ¹⁶ ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על- המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על- כל- השרים ועל- כל- העמים אשר בכל- מדינות המלך אחשורוש: ¹⁷ כי- יצא דבר- המלכה על- כל- הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את- ושתי המלכה לפניו ולא- באה: ¹⁸ והיום הזה תאמרנה | שרות פרס- ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: ¹⁹ אם- על- המלך טוב יצא דבר- מלכות מלפניו ויכתב בדת פרס- ומדי ולא יעבור אשר לא- תבאו ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: ²⁰ ונשמעו פתגם המלך אשר- יעשה בכל- מלכותו כי רבה היא וכל- הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד- קטן: ²¹ ויטיב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן: ²² וישלח ספרים אל- כל- מדינות המלך אל- מדינה ומדינה ככתבה ואל- עם ועם כלשונו להיות כל- איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו: **פ**

2 אחר הדברים האלה כשה חמת המלך אחשורוש זכר את- ושתי ואת אשר- עשתה ואת אשר- נגזר עליה: ² ויאמרו נערי- המלך משרתיו ויקשו למלך נערות בתולות טובות מראה: ³ ויפקד המלך פקידים בכל- מדינות מלכותו ויקבצו את- כל- נערה- בתולה טובת מראה אל- שושן הבירה אל- בית הנשים אל- יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתנו תמרזיקהו: ⁴ והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי ויטיב הדבר בעיני המלך ויעש כן: ⁵ איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן- שמעי בן- קיש איש ימיני: ⁶ אשר הגלה מירושלים עם- הגלה אשר הגלתה

עם יכניה מלך- יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל: ⁷ ויהי אמון את- הדסה היא אסתר בת- דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת- תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ⁸ ויהי בהשמע דבר- המלך ודלו ובהקבץ נערות רבות אל- שושן הבירה אל- יד הגי ותלקח אסתר אל- בית המלך אל- יד הגי שמר הנשים: ⁹ ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את- תמרזיקה ואת- מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת- נערותיה לטוב בית הנשים: ¹⁰ לא- הגדה אסתר את- עמה ואת- מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא- תגיד: ¹¹ ובכל- יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית- הנשים לדעת את- שלום אסתר ומה- יעשה בה: ¹² ובהגיע תר נערה ונערה לבוא | אל- המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי- כן ימלאו ימי מרזיקהו ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרזיקה הנשים: ¹³ ובה הנערה באה אל- המלך את כל- אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד- בית המלך: ¹⁴ בערב | היא באה ויבקר היא שבה אל- בית הנשים שני אל- יד ששעשן סריס המלך שמר הפולגשים לא- תבוא עוד אל- המלך כי אם- חפץ בה המלך ונקראה בשם: ¹⁵ ובהגיע תר- אסתר בת- אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל- המלך לא בקשה דבר כי אם את- אשר יאמר הגי סריס- המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל- ראייה: ¹⁶ ותלקח אסתר אל- המלך אחשורוש אל- בית מלכותו בחדש העשירי הוא- חדש טבת בשנת- שבע למלכותו: ¹⁷ ויאהב המלך את- אסתר מכל- הנשים ותשא- חן וחסד לפניו מכל- הבתולות וישם כתר- מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: ¹⁸ ויעש המלך משתה גדול לכל- שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך: ¹⁹ ובהקבץ בתולות שניות ומרדכי ישב בשער- המלך: ²⁰ אין אסתר מדת מולדתה ואת- עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת- מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו: ²¹ בימים ההם ומרדכי ישב בשער- המלך קוצף בגתו ותרש שני- סריסי המלך משמתי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש: ²² ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: ²³ ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על- עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך: **פ**

3 אחר | הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את- המן בן- המדתא האגגי וינשאהו וישם את- כסאו מעל כל- השרים אשר אתו: ² וכל- עבדי המלך אשר- בשער המלך כרעים ומשתחווים להמן כי- כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: ³ ויאמרו עבדי המלך אשר- בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: ⁴ ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי- הגיד להם אשר- הוא יהודי: ⁵ וירא המן כי- אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה: ⁶ ויבי בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי- הגידו לו את- עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את- כל- היהודים אשר בכל- מלכות אחשורוש עם מרדכי: ⁷ בחדש הראשון הוא- חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום | ליום ומחדש לחדש שנים- עשר הוא- חדש אדר: ⁸ ס

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרֹושׁ יִשְׁנֵן עִם-אֶחָד מִפְּזֵי וּמִפְּרָדִי בֵּין הָעַמִּים בְּכָל מְדִינֹת מְלֹכְתְךָ וְדַתְהֵם שְׁנוֹת מִכָּל-עַם וְאֶת-דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אִינֶם עֹשִׂים וְלִמֶּלֶךְ אִין-שׁוֹה לְהַנְיָחֶם׃ 9 אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְתֹּב לֵאבְדֶם וְעֲשִׂרֶת אֲלֵפִים כֹּפֶר-כֶּסֶף אֲשָׁקוּל-עַל-יְדֵי עֶשִׂי הַמֶּלְאָכָה לְהֵבִיא אֵל-גַּנְזֵי הַמֶּלֶךְ׃ 10 וְיִסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וְיַתְנֶה לְהֵמֵן בְּן־הַמַּדְרֵגָה הָאֶגְגִי צָרַר הַיְהוּדִים׃ 11 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵמֵן הַכֹּסֶף נִתֵּן לְךָ וְהַעֵם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטֹּב בְּעֵינְךָ׃ 12 וַיִּקְרָא סַפְרֵי הַמֶּלֶךְ בְּחַדָּשׁ הָרֵאשׁוֹן בִּשְׂלוּשֵׁה עֶשֶׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב כֹּכַל-אֲשֶׁר-צִוָּה הַמֵּן אֶל אַחֲשֵׁרֹופֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶל-הַפְּחֹזֹת אֲשֶׁר | עַל-מְדִינֵה וּמְדִינֵה וְאֶל-שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינֵה וּמְדִינֵה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כָּל-שׁוֹנֵי בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרֶשׁ נִכְתָּב וּנְחַתֶּם בִּטַּבַּעַת הַמֶּלֶךְ׃ 13 וְנִשְׁלַח סַפְרִים בְּיַד הַרָצִים אֶל-כָּל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וְלֵאבֹד אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים מִנְּעַר וְעַד-זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׂלוּשֵׁה עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם-עֶשֶׂר הוּא-חֹדֶשׁ אֲדָר וְשִׁלְלֵם לְבוּז׃ 14 פִּתְשָׁנָה הַכֹּתֵב לְהַנְתֵּן דָּת בְּכָל־מְדִינֵה וּמְדִינֵה גָלוּי לְכָל־הָעַמִּים לְהַיִּית עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה׃ 15 הַרָצִים יִצְאוּ דְחוּפִים בְּדֶבֶר הַמֶּלֶךְ וְהַדֵּת נִתְּנָה בִּשְׂוֹשֵׁן הַבֵּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֵּן יִשְׁבוּ לְשִׁתּוֹת וְהַעִיר שׂוֹשֵׁן נְבוֹכָדֶ: פ וּמְרָדְכִי יִדַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה וַיִּקְרַע מְרָדְכִי אֶת־בְּגָדָיו וַיַּלְבֹּשׂ שֵׁק וְאָפֵר וַיֵּצֵא בַתּוֹךְ הַעִיר וַיִּזְעַק זַעֲקָה גְדֹלָה וּמְרָה: 2 וַיָּבֹאוּ עַד לַפְּנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ כִּי אִין לְבוֹא אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלוּשׁ שֵׁק׃ 3 וּבְכָל־מְדִינֵה וּמְדִינֵה מִקּוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִגִּיעַ אֲבָל גְּדוֹל לַיְהוּדִים וְצוּם וְכִבִּי וּמִסַּפֵּד שֵׁק וְאָפֵר יֵצֵעַ לְרַבִּים׃ 4 וְתָבוֹאוּנָה נִעְרוֹת אֶסְתֵּר וְסָרִיסֶיהָ וַיְגִידוּ לָהּ וְתַתְּחַלְחַל הַמֶּלֶכָה מֵאִדּ וַתְּשַׁלַּח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת־מְרָדְכִי וְלְהַסִּיר שַׁקוֹ מֵעַלָיו וְלֵאמַר: 5 וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהַתִּיר מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הָעִמִּיד לִפְנֵיהָ וַתְּצַוֶּהוּ עַל־מְרָדְכִי לְדַעַת מַה־זֶּה וְעַל־מַה־זֶּה׃ 6 וַיֵּצֵא הַתֵּר אֶל־מְרָדְכִי אֶל־רַחֲוֹב הַעִיר אֲשֶׁר לַפְּנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ׃ 7 וַיִּגְדֵּל מְרָדְכִי אֶת כָּל־אֲשֶׁר קָרְהוּ וְאֶת | פְּרַשְׁת׃ הַכֹּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הַמֵּן לְשָׁקוּל עַל־גַּנְזֵי הַמֶּלֶךְ בַּיהוּדִים לֵאבְדָם׃ 8 וְאֶת־פִּתְשָׁנָה כְּתָב־הַדָּת אֲשֶׁר־נִתַּן בִּשְׂוֹשֵׁן לְהַשְׁמִידֶם נִתַּן לֹו לְהַרְאוֹת אֶת־אֶסְתֵּר וּלְהִגִּיד לָהּ וּלְצַוּוֹת עָלֶיהָ לְבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לְהַתְּחַנֵּן לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלִּפְנֵי עַל־עַמָּה׃ 9 וַיָּבֹאוּ הַתֵּר וַיְגִיד לְאֶסְתֵּר אֶת דְּבַר־מְרָדְכִי׃ 10 וְתֹאמְרוּ אֶסְתֵּר לְהַתֵּר וְתַצְוֶהוּ אֶל־מְרָדְכִי׃ 11 כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַחֹצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהַמִּית לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־שְׂרֵבִט הַזָּהָב וְאִנִּי לֹא נִקְרָאתִי לְבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ זֶה שְׂלוּשִׁים יוֹם׃ 12 וַיְגִידוּ לְמְרָדְכִי אֶת דְּבַר־אֶסְתֵּר׃ פ וַיֹּאמֶר מְרָדְכִי לְהַשִּׁיב אֶל־אֶסְתֵּר אֶל־תְּדַמִּי בְּנִפְשָׁךְ לְהַמְלִיט בֵּית־הַמֶּלֶךְ מִכָּל־הַיְהוּדִים׃ 14 כִּי אִם־הַחֲרַשׁ תַּחְרִישִׁי בַּעַת הַזֹּאת רֹוח וְהַצִּלָּה יַעֲמוּד לַיְהוּדִים מִמִּקּוֹם אַחֵר וְאֶת־זְבוֹת־אֲבִיךָ תֹאבְדוּ וּמִי יוֹדַע אִם־לַעֲת כֹּזֶת הַגָּעַת לְמַלְכוּת׃ 15 וְתֹאמְרוּ אֶסְתֵּר לְהַשִּׁיב אֶל־מְרָדְכִי׃ 16 לָךְ כְּלוֹם אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים הַנִּמְצָאִים בִּשְׂוֹשֵׁן וְצִוּוּ עָלָי וְאֶל־תֹּאכְלוּ וְאֶל־תְּשַׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לִילָה וַיּוֹם גַּם־אֲנִי וְנִעַרְתִּי אֲצוּם כֵּן וּבְכֵן אָבֹוא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־כֹדֶת וְכָאֲשֶׁר אָבְדַתִּי אֲבְדַתִּי׃ 17 וַיַּעֲבֵר מְרָדְכִי וַיַּעֲשׂ כְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה עָלָיו אֶסְתֵּר׃ 18

7 וַתַּעַן אֶסְתֵּר וְתֹאמַר שְׂאֵלִתִּי וּבְקַשְׁתִּי׃ 8 אִם־מִצְאָתִי חוֹן בְּעֵינַי הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לְתֵת אֶת־שְׂאֵלְתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת־בְּקַשְׁתִּי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֵּן אֶל־הַמַּשְׁתָּה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לָהֶם וּמַחֵר אַעֲשֶׂה כְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ׃ 9 וַיֵּצֵא הַמֵּן בְּיוֹם הַהוּא שָׁמַח וְטוֹב לֵב וְכִרְאוֹת הַמֵּן אֶת־מְרָדְכִי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קָם וְלֹא־זָע מִמֶּנּוּ וַיְמַלֵּא הַמֵּן עַל־מְרָדְכִי חַמָּה׃ 10 וַיִּתְּאֶפֶק הַמֵּן וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיֵּבֵא אֶת־אֶהְבִּיּוֹ וְאֶת־זָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ׃ 11 וַיִּסְפֹּר לָהֶם הַמֵּן אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בְּנָיו וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֶת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ 12 וַיֹּאמֶר הַמֵּן אֶף לֹא־הִבִּיאָה אֶסְתֵּר הַמֶּלְכָה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמַּשְׁתָּה אֲשֶׁר עָשִׂתָה כִּי אִם־אוֹתִי וְגַם־לְמַחֵר אֲנִי קָרְוִיא לָהּ עִם־הַמֶּלֶךְ׃ 13 וְכָל־זֶה אִינְנֵנו שׁוֹה לִי בְּכָל־עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת־מְרָדְכִי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ׃ 14 וְתֹאמְרוּ לוֹ זָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ וְכָל־אֶהְבִּיּוֹ יַעֲשׂוּ עִלְּ גִבְיָהּ חֲמֹשִׁים אָמָה וּבְבֹקֵר | אָמַר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת־מְרָדְכִי עָלָיו וְכָאֲ־עַם־הַמֶּלֶךְ אֶל הַמַּשְׁתָּה שְׂמַח וְיִטֵּב הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֵּן וַיַּעַשׂ הַעֵץ׃ 6 בְּלִילָה הַהוּא נִדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהִבִּיא אֶת־סַפְּרֵי הַזְכָּרָנוֹת דְּבַר־הַיָּמִים וַיְהִיו נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 2 וַיְמַצֵּא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מְרָדְכִי עַל־בְּגַתְנָא וְתָרַשׁ שָׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׂמַח־הַסַּפֵּר אֲשֶׁר בָּקָשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בְּמֶלֶךְ אַחֲשֵׁרֹושׁ׃ 3 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה נַעֲשֶׂה יָקָר וְגֹדְלוֹה לְמְרָדְכִי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׂרָתָיו לֹא־נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דָּבָר׃ 4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בְּחֹצֵר וְהַמֵּן בְּאִ חֹצֵר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחֲצִיבֹנָה לְאָמַר לְמֶלֶךְ לְתַלּוֹת אֶת־מְרָדְכִי עַל־הַעֵץ אֲשֶׁר־הַכֵּן לוֹ׃ 5 וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הַמֵּן עֹמֵד בְּחֹצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבֹאוּ׃ 6 וַיָּבֹאוּ הַמֵּן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה־לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הַמֵּן בְּלוֹב לָמִי וַיְחַפֵּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֶּנּוּ׃ 7 וַיֹּאמֶר הַמֵּן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בִּיקְרוֹ׃ 8 וַיֵּבִיא לְבוּשׁ מְלָכוֹת אֲשֶׁר לְבִשְׁבוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוֹס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נִתַּן כְּתַר מְלָכוֹת בְּרֵאשׁוֹ׃ 9 וְנִתּוֹן הַלְּבוּשׁ וְהַסוֹס עַל־יָד־אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתְמִים וְהַלְּבִישׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בִּיקְרוֹ וְהַרְכִּיבֵהוּ עַל־הַסוֹס בְּרַחֲוֹב הַעִיר וַיִּקְרָאוּ לִפְנֵי כָּהָ יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בִּיקְרוֹ׃ 10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמֵּן מָהָר קָח אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־הַסוֹס כָּאֲשֶׁר דָּבַרְתָּ וַעֲשֶׂה־כֵן לְמְרָדְכִי הַיְהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל־תְּפַל דָּבָר מִכָּל־אֲשֶׁר דָּבַרְתָּ׃ 11 וַיִּקַּח הַמֵּן אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־הַסוֹס וַיַּלְבֹּשׂ אֶת־מְרָדְכִי וַיַּרְכִּיבֵהוּ בְּרַחֲוֹב הַעִיר וַיִּקְרָא לִפְנֵי כָּהָ יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בִּיקְרוֹ׃ 12 וַיֵּשֶׁב מְרָדְכִי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהַמֵּן נָדְחַף אֶל־בֵּיתוֹ אֲבָל וְחַפְיוֹ רָאִשׁ׃ 13 וַיִּסְפֹּר הַמֵּן לְזָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ וְכָל־אֶהְבִּיּוֹ אֶת כָּל־אֲשֶׁר קָרְהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכַמְיוֹ וְזָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ אִם מֵזַרַע הַיְהוּדִים מְרָדְכִי אֲשֶׁר־הַחֲלוֹת לְנַפְל לִפְנָיו לֹא־תוֹכַל לוֹ כִּי־נְפֹל תִּפּוֹל לִפְנָיו׃ 14 עוֹדֵם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיַּהֲלִלוּ לְהִבִּיא אֶת־הַמֵּן אֶל־הַמַּשְׁתָּה אֲשֶׁר עָשִׂתָה אֶסְתֵּר׃ 7 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֵּן לְשִׁתּוֹת עִם־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָה׃ 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בְּיוֹם הַשָּׁנִי בְּמַשְׁתֵּה הַיּוֹן מַה־שְׂאֵלְתְךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָה וְתִנְתֵּן לָךְ וּמַה־בְּקַשְׁתְּךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשׂ׃ 3 וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָה וְתֹאמַר אִם־מִצְאָתִי חוֹן בְּעֵינְיֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לְתֵת אֶת־שְׂאֵלְתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת־בְּקַשְׁתִּי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֵּן אֶל־הַמַּשְׁתָּה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לָהֶם וּמַחֵר אַעֲשֶׂה כְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ׃ 9 וַיֵּצֵא הַמֵּן בְּיוֹם הַהוּא שָׁמַח וְטוֹב לֵב וְכִרְאוֹת הַמֵּן אֶת־מְרָדְכִי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קָם וְלֹא־זָע מִמֶּנּוּ וַיְמַלֵּא הַמֵּן עַל־מְרָדְכִי חַמָּה׃ 10 וַיִּתְּאֶפֶק הַמֵּן וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיַּבִּיא אֶת־אֶהְבִּיּוֹ וְאֶת־זָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ׃ 11 וַיִּסְפֹּר לָהֶם הַמֵּן אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בְּנָיו וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֶת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ 12 וַיֹּאמֶר הַמֵּן אֶף לֹא־הִבִּיאָה אֶסְתֵּר הַמֶּלְכָה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמַּשְׁתָּה אֲשֶׁר עָשִׂתָה כִּי אִם־אוֹתִי וְגַם־לְמַחֵר אֲנִי קָרְוִיא לָהּ עִם־הַמֶּלֶךְ׃ 13 וְכָל־זֶה אִינְנֵנו שׁוֹה לִי בְּכָל־עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת־מְרָדְכִי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ׃ 14 וְתֹאמְרוּ לוֹ זָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ וְכָל־אֶהְבִּיּוֹ יַעֲשׂוּ עִלְּ גִבְיָהּ חֲמֹשִׁים אָמָה וּבְבֹקֵר | אָמַר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת־מְרָדְכִי עָלָיו וְכָאֲ־עַם־הַמֶּלֶךְ אֶל הַמַּשְׁתָּה שְׂמַח וְיִטֵּב הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֵּן וַיַּעַשׂ הַעֵץ׃ 6 בְּלִילָה הַהוּא נִדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהִבִּיא אֶת־סַפְּרֵי הַזְכָּרָנוֹת דְּבַר־הַיָּמִים וַיְהִיו נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 2 וַיְמַצֵּא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מְרָדְכִי עַל־בְּגַתְנָא וְתָרַשׁ שָׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׂמַח־הַסַּפֵּר אֲשֶׁר בָּקָשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בְּמֶלֶךְ אַחֲשֵׁרֹושׁ׃ 3 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה נַעֲשֶׂה יָקָר וְגֹדְלוֹה לְמְרָדְכִי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׂרָתָיו לֹא־נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דָּבָר׃ 4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בְּחֹצֵר וְהַמֵּן בְּאִ חֹצֵר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחֲצִיבֹנָה לְאָמַר לְמֶלֶךְ לְתַלּוֹת אֶת־מְרָדְכִי עַל־הַעֵץ אֲשֶׁר־הַכֵּן לוֹ׃ 5 וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הַמֵּן עֹמֵד בְּחֹצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבֹאוּ׃ 6 וַיָּבֹאוּ הַמֵּן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה־לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הַמֵּן בְּלוֹב לָמִי וַיְחַפֵּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֶּנּוּ׃ 7 וַיֹּאמֶר הַמֵּן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בִּיקְרוֹ׃ 8 וַיֵּבִיא לְבוּשׁ מְלָכוֹת אֲשֶׁר לְבִשְׁבוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוֹס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נִתַּן כְּתַר מְלָכוֹת בְּרֵאשׁוֹ׃ 9 וְנִתּוֹן הַלְּבוּשׁ וְהַסוֹס עַל־יָד־אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתְמִים וְהַלְּבִישׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בִּיקְרוֹ וְהַרְכִּיבֵהוּ עַל־הַסוֹס בְּרַחֲוֹב הַעִיר וַיִּקְרָאוּ לִפְנֵי כָּהָ יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בִּיקְרוֹ׃ 10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמֵּן מָהָר קָח אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־הַסוֹס כָּאֲשֶׁר דָּבַרְתָּ וַעֲשֶׂה־כֵן לְמְרָדְכִי הַיְהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל־תְּפַל דָּבָר מִכָּל־אֲשֶׁר דָּבַרְתָּ׃ 11 וַיִּקַּח הַמֵּן אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־הַסוֹס וַיַּלְבֹּשׂ אֶת־מְרָדְכִי וַיַּרְכִּיבֵהוּ בְּרַחֲוֹב הַעִיר וַיִּקְרָא לִפְנֵי כָּהָ יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בִּיקְרוֹ׃ 12 וַיֵּשֶׁב מְרָדְכִי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהַמֵּן נָדְחַף אֶל־בֵּיתוֹ אֲבָל וְחַפְיוֹ רָאִשׁ׃ 13 וַיִּסְפֹּר הַמֵּן לְזָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ וְכָל־אֶהְבִּיּוֹ אֶת כָּל־אֲשֶׁר קָרְהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכַמְיוֹ וְזָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ אִם מֵזַרַע הַיְהוּדִים מְרָדְכִי אֲשֶׁר־הַחֲלוֹת לְנַפְל לִפְנָיו לֹא־תוֹכַל לוֹ כִּי־נְפֹל תִּפּוֹל לִפְנָיו׃ 14 עוֹדֵם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיַּהֲלִלוּ לְהִבִּיא אֶת־הַמֵּן אֶל־הַמַּשְׁתָּה אֲשֶׁר עָשִׂתָה אֶסְתֵּר׃

הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו: 10 ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחקמת המלך שככה: פ

8 ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא דה: 2 ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן: פ 3 ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים: 4 וישט המלך לאסתר את שרבט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: 5 ויאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו וכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך: 6 כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: ס 7 ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודים: 8 ואתם כתבו על היהודים פטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב: 9 ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו וכתב בכל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מרדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשון ואל היהודים ככתבם וכלשונם: 10 וכתב בשם המלך אחשורוש וחתום בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחשדרפים בני הרמכים: 11 אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז: 12 ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר: 13 פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם: 14 הרצים רכבי הרכש האחשדרפים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה: פ 15 ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריר בוא וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: 16 ליהודים היתה אורה ושמחה וששן וקור: 17 ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיידיים כי נפל פחד היהודים עליהם:

9 ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם: 2 נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: 3 וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: 4 כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול: פ 5 וכן היהודים בכל איביהם מכת חרב והרג ואבדן ועשו בשנאיהם כרצונם: 6 ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש: 7 ואת פרשנדתא

ואת דלפון ואת אספתא: 8 ואת פורתא ואת אדליא ואת ארדתא: 9 ואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארדי ואת ויזתא: 10 עשרת בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם: 11 ביום ההוא בא מספר ההרגים בשושן הבירה לפני המלך: ס 12 ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך וניתן לך ומה בקשתך עוד ותעש: 13 ותאמר אסתר אם על המלך טוב ונתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ: 14 ויאמר המלך להעשות כן ונתת דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו: 15 ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את ידם: 16 ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונחו מאיביהם והרגו בשנאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם: 17 ביום שלשה עשר לחדש אדר ונחו בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: 18 והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונחו בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: 19 על כן היהודים הפרוזים הישבים בערי הפרוזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: פ 20 וכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים: 21 לקיים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה: 22 כימים אשר נחו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר נהפך להם מגון לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: 23 וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: 24 כי המן בן המדתא האגגי צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם: 25 ובבאה לפני המלך אמר עם הספר לשוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ויתלו אותו ואת בניו על העץ: 26 על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם: 27 קימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכמנחם בכל שנה ושנה: 28 והימים האלה מזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם: ס 29 וכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקופ לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: 30 וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת: 31 לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצמות וזנקתם: 32 ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר: פ וישם המלך אחשרש מס על הארץ ואי הים: 2 וכל מעשה תקפו וגברתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: 3 כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו:

איוב

1 איש היה בארץ עון איוב שמו והיה | האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע: ² ויגדלו לו שבעה בנים ושלוש בנות: ³ והיה מקנהו שבעת אלפי צאן ושלושת אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד והיה האיש ההוא גדול מכל בני קדם: ⁴ והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומן ושלוו וקראו לשלושת אחיותיהם לאכל ולשתות עמם: ⁵ והיה כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשכים בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם ככה ועשה איוב כל הימים: ⁶ והיה היום ויבאו בני האלהים להתיצב על-יהוה ויבוא גם השטן בתוכם: ⁷ ויאמר יהוה אל-השטן מאין תבא ויען השטן את-יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה: ⁸ ויאמר יהוה אל-השטן השמת לבך על-עבדי איוב כי אין כמותו בארץ איש תם וישר וירא אלהים וסר מרע: ⁹ ויען השטן את-יהוה ויאמר החנם ירא איוב אלהים: ¹⁰ הלא את שכתי בעדו ובעד-ביתו ובעד כל-אשר לו מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ: ¹¹ ואולם שלח-נא ירך וגע בכל-אשר לו אם לא על-פניך וברכך: ¹² ויאמר יהוה אל-השטן הנה כל-אשר לו בידך רק אליו אל-תשלח ירך ויצא השטן מעם פני יהוה: ¹³ והיה היום ובניו ובנותיו אכלים ושתים ויון בבית אחיהם הבכור: ¹⁴ ומלאך בא אל-איוב ויאמר הבקר הין חרשות והאתנות רעות על-ידיהם: ¹⁵ ותפל שבא ותקחם ואת-הנערים הכו לפי-חרב ואמלטה רק-אני לבדי להגיד לך: ¹⁶ עוד | זה מדבר וזה בא ויאמר איש אלהים נפלה מן-השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה רק-אני לבדי להגיד לך: ¹⁷ עוד | זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו | שלשה ראשים ופשטו על-הגמלים ויקחום ואת-הנערים הכו לפי-חרב ואמלטה רק-אני לבדי להגיד לך: ¹⁸ עד זה מדבר וזה בא ויאמר בליך ובנותיך אכלים ושתים ויון בבית אחיהם הבכור: ¹⁹ והנה רוח גדולה באה | מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפל על-הנערים וימותו ואמלטה רק-אני לבדי להגיד לך: ²⁰ ויגם איוב ויקרע את-מעלו ויגז את-ראשו ויפל ארצה וישתחו: ²¹ ויאמר ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מברך: ²² בכל-זאת לא-חטא איוב ולא-נתן תפלה לאלהים: **פ**

2 והיה היום ויבאו בני האלהים להתיצב על-יהוה ויבוא גם השטן בתכם להתיצב על-יהוה: ² ויאמר יהוה אל-השטן אי מזה תבא ויען השטן את-יהוה ויאמר משט בארץ ומהתהלך בה: ³ ויאמר יהוה אל-השטן השמת לבך אל-עבדי איוב כי אין כמותו בארץ איש תם וישר וירא אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני בו לבלעו חנם: ⁴ ויען השטן את-יהוה ויאמר עור בעד-עור וכל-אשר לאיש יתן בעד נפשו: ⁵ אולם שלח-נא ירך וגע אל-עצמו ואל-בשרו אם לא אל-פניך וברכך: ⁶ ויאמר יהוה אל-השטן הנה בידך אך את-נפשו שמר: ⁷ ויצא השטן מאת פני יהוה ויך את-איוב בשחין רע מפך רגלו עד קדקדו: ⁸ ויחך לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך-האפר: ⁹ ותאמר לו אשתו ערך מחזיק בתמתך ברך אלהים ומת: ¹⁰ ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי גם את-הטוב נקבל מאת האלהים ואת-הרע לא נקבל בכל-זאת לא-חטא איוב בשפתיו: ^פ וישמעו שלשת | רעי איוב

את כל-הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו אליפו התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויעדו יחדו לבוא לנוד לו ולנחמו: ¹² וישאו את-עיניהם מרחוק ולא הפירוהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על-ראשיהם השמימה: ¹³ וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין-דבר אליו דבר כי ראו כי גדל הכאב מאד:

3 אחרי-כן פתח איוב את-פיהו ויקלל את-יומו: ^פ ² ויען איוב ויאמר: ³ יאבד יום אולד בו והלילה אמר הרה גבר: ⁴ היום ההוא יהי חשך אל-ידרשהו אלוה ממעל ואל-תופע עליו נהרה: ⁵ ויגאלהו חשך וצלמות תשכן-עליו עננה ובעתהו כמרירי יום: ⁶ הלילה ההוא יקחלו אפל אל-יחד בימי שנה במספר ירחים אל-יבא: ⁷ הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל-תבא רננה בו: ⁸ יקבהו אררי יום העתידים ערך לויתן: ⁹ יחשכו כוכבי נשפו יקו-לאור ואין ואל-יראה בעפעפי-שחר: ¹⁰ כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני: ¹¹ למה לא מרחם אמות מבטן ויצאתי ואגע: ¹² מדוע קדמוני ברכים ומה-שדים כי אינק: ¹³ כי-עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז | ונחו לי: ¹⁴ עם-מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו: ¹⁵ או עם-שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף: ¹⁶ או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא-ראו אור: ¹⁷ שם רשעים חדלו רגז ושם ונחו ויגעי כח: ¹⁸ יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש: ¹⁹ קטן וגדול שם הוא ולעבד חפשי מאדניו: ²⁰ למה יתן לעמל אור ויחיים למרי נפש: ²¹ המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים: ²² השמחים אלי-גיל וישו כי ומצאו קבר: ²³ לגבר אשר-דרך נסתרה וסך אלוה בעדו: ²⁴ כי-לפני לחמי אנהתי תבא ויתכו כמים שאגתי: ²⁵ כי פחד פחדתי ויאתני ואשר וגרתי יבא לי: ²⁶ לא שלותי | ולא שקטתי ולא-נחתי ויבא רגז: **פ**

4 ויען אליפו התימני ויאמר: ² הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלון מי יוכל: ³ הנה יסרת רבים וידיים רפות תחזק: ⁴ כושל וקיומן מליך וברכים כרעות תאמץ: ⁵ כי עתה | תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל: ⁶ הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכך: ⁷ זכר-נא מי הוא נקני אבד ואיפה ישרים נכחדו: ⁸ כאשר ראיתי חרשי און וזרעו עמל ויקצרהו: ⁹ מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפן יכלו: ¹⁰ שאגת ארוה וקול שחל ושני כפירים נתעו: ¹¹ ליש אבד מבלי-טרף ובני לביא יתפרדו: ¹² ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנהו: ¹³ בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על-אנשים: ¹⁴ פחד קראני ורעדה רב עצמותי הפחיד: ¹⁵ ורוח על-פני יחלף תסמר שערתי בשרי: ¹⁶ יעמד | ולא-אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע: ¹⁷ האנוש מאלוה יצדק אם מעשהו יטהר-גבר: ¹⁸ הן בעבדיו לא יאמין וזבלאכיו ישים תהלה: ¹⁹ אף | שכני בתי-חמר אשר-בעפר יסודם ודכאום לפני-עש: ²⁰ מבקר לערב וכתו מבלי משים לנצח יאבדו: ²¹ הלא-נסע יתנם גם ומותו ולא בחכמה:

5 קרא-נא היש עונך ואל-מי מקדשים תפנה: ² כי-לאויל יהרג-פעש ופתה תמית קנאה: ³ אני-ראיתי אנול משריש ואקוב נהו פתאם: ⁴ ירחקו בניו מיגע וידכאו בשער ואין מציל: ⁵ אשר קצירו | רעב יאכל ואל-מצנים יקחרו ושאף צמים חילם: ⁶ כי | לא-יצא מעפר און ומאדמה לא-יצמח עמל: ⁷ כי-אדם

לעמל יולד ובניו רשף יגביהו עוף: 8 אולם אני אדרש אל-אל ואל-אלהים אשים דברתי: 9 עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד-אין מספר: 10 הנתן מטר על-פני ארץ ושלח מים על-פני חוצות: 11 לשום שפלים למרום וקדרים שגבו ישע: 12 מפר מחשבות ערומים ולא-תעשינה ידיהם תושיה: 13 לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה: 14 יומם יפגשו חשך וכלילה ימששו בצהרים: 15 וישע מחרב מפיהם ומיד חזק אביון: 16 ותהי לדל תקנה ועלתה קפצה פיה: 17 הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל-תמאס: 18 כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידו תרפינה: 19 בשש צרות יצילך ובשבע | לא יגע בר רע: 20 ברעב פוך ממות ובמלחמה מדי חרב: 21 בשוט לשון תחבא ולא-תירא משד כי יבוא: 22 לשד ולכפן תשחק ומחית הארץ אל-תירא: 23 כי עם אבני השדה בריתך וחית השדה השלמה דך: 24 וידעת כי-שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא: 25 וידעת כי-רב זרעך וצאצאריך כעשב הארץ: 26 תבוא בכלח אלי-קבר כעלות גדיש בעתו: 27 הנה זאת חקרונה כן היא שמענה ואתה דע-ך: 5

6 ויען איוב ויאמר: 2 לו שקול ישקל כעשי והיתי במאזנים ישאו יחד: 3 כי-עתה מחול ימים יכבד על-כן דברי לעו: 4 כי חצי שדי עמדי אשר חמתם שתה רוחי בעותי אלוה יערכוני: 5 הינהק פרא עלי-דשא אם יגעה שור על-בילוי: 6 היאכל תפל מבלי-מלח אם יש-טעם בריר חלמות: 7 מאנה לנגוע נפשי המה כדני לחמי: 8 מי-יתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה: 9 ויאזל אלוה וידכאני יתר ידו ויבצעני: 10 ותהי עוד | נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמול כי-לא כחדתי אמרי קדוש: 11 מה-כתי כי-איחל ומה-קצי כי-אאריך נפשי: 12 אם-כח אבנים כתי אם-בשרי נחוש: 13 האם אין עזרתי בי ותשיה נדחה ממני: 14 למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב: 15 אחי בגדו כמו-נחל כאפיק נחלים יעברו: 16 הקדרים מני-קרח עלימו יתעלם-שלג: 17 בעת יזרבו נצמתו בחרמו נדעכו ממקומם: 18 ילפתו ארחות דרכם ועלו בתהו ויאבדו: 19 הביטו ארחות תמא הליכת שבא קווי-לחמו: 20 בשו כי-בטח באו עדיה ויחפרו: 21 כי-עתה הייתם לא תראו חתת ותיראו: 22 הכי-אמרתי הבו לי ומכחכם שחדו בעדי: 23 ומלטוני מיד-צר ומיד ערצים תפדוני: 24 הורוני ואני אחריש ומה-שגיתי הבינו לי: 25 מה-נמרצו אמרי-ישר ומה-יוכיח הוכח מקם: 26 הלהוכח מלים תחשבו ולרוח אמרי נאש: 27 אף-על-יתום תפילו ותכרו על-היעקם: 28 ועתה הואילו פנו-בי ועל-פניכם אם-אקב: 29 שבו-נא אל-תהי עולה ושבו עוד צדקי-בה: 30 היש-בלשוני עולה אם-חפי לא-יבון הוות:

7 הלא צבא לאנוש על-ארץ וכימי שכיר ימיו: 2 כעבד ישאף-צל וכשכיר יקוה פעלו: 3 כן הנחלתי לי ירחי-שוא ולילות עמל מנו-לי: 4 אם-שכבתי ואמרתי מתי אקום ומדד-ערב ושבעתי נדדים עדי-הנשף: 5 לבש בשרי רמה וגיש עפר עורי רגע וימאס: 6 ימי קלו מני-ארג ויכלו באפס תקוה: 7 זכר כי-רוח חיי לא-תשוב עיני לראות טוב: 8 לא-תשורני עון ראי עיניך בי ואיני: 9 כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה: 10 לא-ישוב עוד לביתו ולא-יכירו עוד מקומו: 11 גם-אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי אשיחה במר נפשי: 12 הים-אני אם-תנין כי-תשים עלי משמר: 13 כי-אמרתי תנחמני ערשי וישא בשיחי משכבי: 14 וחתתני בחלמות ומחזינות תבעתני: 15 ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי: 16 מאסתי לא-לעלם אחיה חדל מלמי כי-הבל ימי: 17 מה-אנוש כי תגדלנו וכי-תשית אליו לברך: 18 ותפקדנו לבקרים לרגלים תבחננו: 19 כמה לא-תשעה ממני לא-תרפני עד בלעי רקני: 20 חטאתי מה אפעל | דך נצר האדם למה שמתני למפגע דך ואהיה עלי למשא: 21 ומה | לא-תשא פשעי ותעביר את-עוני כי-עתה לעפר אשכב ושחרתני ואיני: 5

8 ויען בלדד השוחי ויאמר: 2 עד-אן תמלל-אלה ורוח כביר אמרי-פוך: 3 האל יעות משפט ואם-שדי יעות צדק: 4 אם-בניך חטאו לו וישלחם ביד-פשעם: 5 אם-אתה תשחר אל-אל ואל-שדי תתחנן: 6 אם-זר וישר אתה כי-עתה יעיר עליך ושלם נות צדקה: 7 והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישנה מאד: 8 כי-שאל-נא לדר רישון וכוונן לחקר אבותם: 9 כי-תמול אנחנו ולא נדע כי-צל ימינו עלי-ארץ: 10 הלא-הם יורוך ואמרו דך זמלכם ויצאו מלים: 11 היגאה-גמא בלא בצה ישנה-אחו בלי-מיום: 12 עדנו באבו לא יקטר ולפני כל-חציר ייבש: 13 כן ארחות כל-שכחי אל ותקות חנף תאבד: 14 אשר-יקוט כסלו ובית עכבש מבטחו: 15 ישען על-ביתו ולא יעמד יחזיק בו ולא יקום: 16 רטב הוא לפני-שמש ועל גנתו ינקתו תצא: 17 על-גל שרשיו יסבכו בית אבנים יחזה: 18 אם-יבלענו ממקומו וכחש בו לא ראיתך: 19 הן-הוא משוש דרכו ומעפר אחר יצמחו: 20 הן-אל לא ימאס-תם ולא-יחזיק ביד-מרעים: 21 עד-ימלה שחוק פוך ושפתך תרועה: 22 שצאך ילבשו-בשת ואהל רשעים אינו: 5

9 ויען איוב ויאמר: 2 אמנם ידעתי כי-כן ומה-יצדק אנוש עם-אל: 3 אם-יחפץ לריב עמו לא-יעננו אחת מני-אלף: 4 חכם לבב ואמיץ כח מי-הקשה אליו וישלם: 5 המעתיק הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו: 6 המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון: 7 האמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים יחתם: 8 נטה שמים לבדו ודורך על-במתי ים: 9 עשה-עש כסול וכימה וחדרי תמן: 10 עשה גדלות עד-אין חקר ונפלאות עד-אין מספר: 11 הן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא-אבין לו: 12 הן יחתף מי ושיבנו מי-יאמר אליו מה-תעשה: 13 אלוה לא-ישב אפן תחתו שחחו עזרי רהב: 14 אף כי-אנכי אעננו אבחרה דברי עמו: 15 אשר אם-צדקתי לא אענה למשפט איתחנן: 16 אם-קראתי ויעני לא-אאמין כי-יאזון קולי: 17 אשר-בשערה ושופני והרבה פצעו חנם: 18 לא-יתנני השב רוחי כי ישבעני ממררים: 19 אם-לכח אמיץ הנה ואם-למשפט מי ויעידיני: 20 אם-אצדק פי ירשעני תם-אני ויעקשני: 21 תם-אני לא-אדע נפשי אמאס חיי: 22 אחת היא על-כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה: 23 אם-שוט ימית פתאם למסת נקים ילגע: 24 ארץ | נתנה ביד-רשע פני-שפטיה וכסה אם-לא אפוא מי-הוא: 25 וימי קלו מני-רץ ברחו לא-ראו טובה: 26 חלפו עם-אניות אבה כנשר יטוש עלי-אכל: 27 אם-אמרי אשכחה שיחי אעובה פני ואבליגה: 28 יגרת כל-עצבתי ידעתי כי-לא תנקני: 29 אנכי ארשע למה-זה הבל איגע: 30 אם-התרצתי במו-שלג והזכותי בבר כפי: 31 אז בשחת תטבלני ותעבוני שלמותי: 32 כי-לא-איש כמני אעננו נבוא יחדו במשפט: 33 לא יש-בינינו מוכיח ישת ידו על-שנינו: 34 יסר מעלי שכתו ואמתו אל-תבעתני: 35 אדברה ולא איראנו כי-לא-כן אנכי עמדי:

10 נקטה נפשי בחיי אעובה עלי שיחי אדברה במר נפשי: 2 אמר אל-אלוה אל-תרשעני הודיעני על מה-תריבני: 3 הטוב לך | כי-תעשק כי-תמאס ויעע כפוך ועל-עצת רשעים הופעת: 4 העיני בשר לך אם-כראות אנוש תראה: 5 הכימי אנוש ימך אם-שנותיך כימי גבר: 6 כי-תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש: 7 על-דעתך כי-לא ארשע ואין מידך מציל: 8 ידך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני: 9 זכר-נא כי-כחמר עשיתני ואל-עפר תשיבני: 10 הלא כחלב תתיכני וכגבנה תקפיאני: 11 עור ובושר תלבישני ובעצמות יגידים תסככני: 12 חיים וחסד עשית עמדי ופקדתיך שמרה רוחי: 13 ואלה צפנת בלבך ידעתי כי-זאת עמך: 14 אם-חטאתי ושמתני ומעוני לא תנקני: 15 אם-רשעתי אללי לי וצדקתי לא-אשא ראשי שבע קלון וראה עני: 16 ויגאה כשחל תצודני ותשב תתפלא-בי: 17 תחדש עדיך | נגדי ותרב כעשך עמדי חליפות וצבא עמי: 18 ולמה מרחם הצאתני אגוע וען לא-תראני: 19 כאשר לא-הייתי אהיה מבטן לקבר אובל: 20 הלא-

מעט ימי יחדל ישית ממני ואבליגה מעט: 21 בטרם אלך ולא אשוב אל- ארץ חשך וצלמות: 22 ארץ עיפתה | כמו אפל צלמות ולא סדרים ותפע כמו- אפל: פ

11 ויען צפר הנעמתי ויאמר: 2 הרב דברים לא יענה ואם- איש שפתים יצדק: 3 בדיך מתים יחרישו ותלגע ואין מכלם: 4 ותאמר זך לקחי ובר הייתי בעיניך: 5 ואולם מי- יתן אלוה דבר ויפתח שפתי עמר: 6 ויגד לך | תעלמות חכמה כי- כפלים לתושיה ודע כי- ישה לך אלוה מעונך: 7 החקר אלוה תמצא אם עד- תכלית שדי תמצא: 8 גבהי שמים מה- תפעל עמקה משאול מה- תדע: 9 ארצה מארץ מדה ורחבה מני- ים: 10 אם- יחלף ויסגר ויקהיל ומי ישיבנו: 11 כי- הוא ידע מתי- שוא וירא- און ולא יתבונן: 12 ואיש נבוב ילבב וער פרא אדם יולד: 13 אם- אתה הכינות לבך ופרשת אליו כפר: 14 אם- און בידך הרחיקהו ואל- תשכן באהליך עולה: 15 כי- אז | תשא פניך ממום והיית מצוק ולא תירא: 16 כי- אתה עמל תשכח כמים עברו תזכר: 17 ומצהרים יקום חלד תלפה כבקר תהיה: 18 ובטחת כי- יש תקנה וחסרת לבטח תשכב: 19 ורבצת ואין מחיריך וחלו פניך רבים: 20 ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקנותם מפח- נפש: פ

12 ויען איוב ויאמר: 2 אמנם כי אתם- עם ועמכם תמות חכמה: 3 גם- לי לבב | כמולם לא- נפל אנכי מכם ואת- מי- אין כמו- אלה: 4 שחוק לרעהו | אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק תמים: 5 לפיד בוז לעשתות שאנן זכון למועדי רגל: 6 ישליו אהלים | לשדדים ובטחות למרגזי אל לאשר הביא אלוה בידו: 7 ואולם שאל- נא בהמות ותרג ועוף השמים ויגד לך: 8 או שייח לארץ ותרג ויספרו לך דגי הים: 9 מי לא- ידע בכל- אלה כי- יד- יהוה עשתה זאת: 10 אשר בידו נפש כל- חי ורוח כל- בשר- איש: 11 הלא- און מליו תבתן וחרך אכל יטעם- לו: 12 בשישים חכמה וארך ימים תבונה: 13 עמו חכמה וגבורה לו עצה ותבונה: 14 הן יהרוס ולא יבנה יסגר על- איש ולא יפתח: 15 הן יעצר במים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ: 16 עמו עז ותושיה לו שגג ומשגה: 17 מוליק יועצים שולל ושפטים יהולל: 18 מוסר מלכים פתח ויאסר אזור במתניהם: 19 מוליק כהנים שולל ואתנים יסלף: 20 מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח: 21 שופך בוז על- נדיבים ומזיח אפיקים רפה: 22 מגלה עמקות מני- חשך ויצא לאור צלמות: 23 משגיא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם: 24 מסיר לב ראשי עם- הארץ ויתעם בתהו לא- דרך: 25 ומששו- חשך ולא- אור ויתעם פשכור: הן- כל ראתה עיני שמעה אזני ותבן לה: 2 כדעתכם ידעתי גם- אני לא- נפל אנכי מכם: 3 אולם אני אל- שדי

13 אדבר והוכח אל- אל אחפץ: 4 ואולם אתם טפלי- שקר רפאי אלה כלכם: 5 מי- יתן החרש תחרישון ותהי לכם לחכמה: 6 שמעו- נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו: 7 הלאל תדברו עולה וְלו תדברו רמיה: 8 הפניו תשאון אם- לאל תריבון: 9 הטוב כי- יחקר אתכם אם- כהתל באנוש תהתלו בו: 10 הוכח ויכח אתכם אם- בַסתר פנים תשאון: 11 הלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם: 12 זכרונכם משלי- אפר לגבי- חמר גביכם: 13 החרישו ממני ואדברה- אני ויעבר עלי מה: 14 על- מה | אשא בשרי בשני נפשתי אשים בכפי: 15 הן יקטלני לא איתל אר- דרכי אל- פניו אוכיה: 16 גם- הוא- לי לישועה כי- לא לפניו חנף יבוא: 17 שמעו שמוע מלתי ואחותי באזניכם: 18 הנה- נא ערכתי משפט ידעתי כי- אני אצדק: 19 מי- הוא יריב עמדי כי- עתה אחריש ואגוע: 20 אך- שתים אל- תעש עמדי אז מפניך לא אסתר: 21 כפר מעלי הרחק ואמתך אל- תבעתני: 22 וקרא ואנכי אענה או- אדבר והשיבני: 23 כמה לי עונות וחסאנות פשעי וחסאתי הדיעני: 24 למה פניך תסיתר ותחשבני לאויב לך: 25 העלה נדף תערוץ ואת- קש ובש תדרף: 26

כי- תכתב עלי מררות ותורישני עונות נעוריי: 27 ותשם בסד | רגלי ותשמור כל- ארחותי על- שרשי רגלי תתחקה: 28 והוא כרקב יבלה כבגד אכלו עש:

14 אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע- רגז: 2 כציץ יצא וימל ויברח כצל ולא יעמוד: 3 אף- על- זה פקחת עיניך ואתי תביא במשפט עמר: 4 מי- יתן טהור מטמא לא אחד: 5 אם חרוצים | ימיו מספר- חדשיו אתך חקו עשית ולא יעבור: 6 שעה מעליו ויחדל עד- ירצה כשכר יומו: 7 כי יש לעץ תקנה אם- יכרת ועוד יחליף וינקתו לא תחדל: 8 אם- יזקנו בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו: 9 מריח מים יפרח ועשה קציר כמו- נטע: 10 וגבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואין: 11 אלו- מים מני- ים ונהר יחרב ויבש: 12 ואיש שכב ולא- יקום עד- בלתי שמים לא יקצו ולא- יערו משנתם: 13 מי יתן | בשאול תצפני תסתירני עד- שוב אפר תשית לי חק ותזכרני: 14 אם- ימות גבר היחיה כל- ימי צבאי איתל עד- בוא חליפתי: 15 תקרא ואנכי אענה למעשה ידיך תכסף: 16 כי- עתה צעדי תספור לא- תשמור על- חטאתי: 17 חתם בצרור פשעי ונתפל על- עוני: 18 ואולם הר- נופל יבול וצור יעתיק ממקומו: 19 אבנים | שחקו מים תשטף ספיחיה עפר- ארץ ותקות אנוש האבדות: 20 תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ותשלחהו: 21 וכבדו בניו ולא ידע ויצערו ולא- יבין למו: 22 אך- בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל: פ

15 ויען אליפז התימני ויאמר: 2 החכם יענה דעת- רוח וימלא קדוים בטנו: 3 הוכח בדבר לא יסכן ומלים לא- יועיל בם: 4 אף- אתה תפר יראה ותגרע שיהה לפני- אל: 5 כי יאלף עונך פירך ותבחר לשון ערומים: 6 וירשיעך פירך ולא- אני וישפתיך יענו- בך: 7 הראישון אדם תולד ולפני גבעות חוללת: 8 הבסוד אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה: 9 מה- ידעת ולא נדע תבין ולא- עמנו הוא: 10 גם- שב גם- שיש בנו כביר מאבך ומים: 11 המעט ממך תנחמות אל ודבר לאט עמר: 12 מה- יקחך לבך ומה- יזמון עיניך: 13 כי- תשיב אל- אל רוחך והצאת מפירך מליו: 14 מה- אנוש כי- יזכה וכי- יצדק ילוד אשה: 15 הן בקדשו לא יאמין ושמים לא- זכו בעיניו: 16 אף כי- נתעב ונאלח איש- שתה כמים עולה: 17 אחורך שמע לי וזה- חזיתי ואספרה: 18 אשר- חכמים יגידו ולא כחזו מאבותם: 19 להם לבדם נתנה הארץ ולא- עבר זך בתוכם: 20 כל- ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו לערץ: 21 קול- פחדים באזניו בשלום שווד יבאנו: 22 לא- יאמין שוב מני- חשך וצפו הוא אלי- חרב: 23 נדד הוא ללחם איה ידע | כי- נכון בידו יום- חשך: 24 יבעתהו צר ומצוקה תתקפהו כמלך | עתיד לפידו: 25 כי- נטה אל- אל ידו ואל- שדי יתגבר: 26 ירוץ אליו בצואר בעבו גבי מגניו: 27 כי- כסה פניו בחלבו ויעש פימה על- כסל: 28 וישכון | ערים נכחדות בתים לא- ישבו למו אשר התעתדו לגלים: 29 לא- יעשר ולא- יקום חילו ולא- יטה לארץ מגלים: 30 לא- יסור | מני- חשך ונקתו תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו: 31 אל- יאמן בשו נתעה כי- שוא תהיה תמורתו: 32 בלא- יומו תמלא וכפתו לא רענה: 33 יחמס כגפן בסרו וישלך כליט נצתו: 34 כי- עדת חנף גלמוד ואש אכלה אהלי- שחד: 35 הרה עמל וילד און ויבטנם תכון מרמה: ס

16 ויען איוב ויאמר: 2 שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כלכם: 3 הקנן לדברי- רוח או מה- ימריצך כי תענה: 4 גם | אנכי ככם אדברה לו- יש נפשכם תחת נפשי אחבירה עליכם במלים ואגעה עליכם במו ראשי: 5 אאמץכם במו- פי וניד שפתי יחשך: 6 אם- אדברה לא- יחשך כאבי ואחדלה מה- מני יהלך: 7 אך- עתה הלאני השמות כל- עדתי: 8 ותקמטני לעד הנה יקום בי כחשי בפני יענה: 9 אפו טרף | וישטמני חוק עלי בשני צדי | ילטוש עיני לי: 10 פערו עלי | בפיהם בחרפה הכו לחיי אחד עלי יתמלאון: 11 יסגירני אל אל עויל ועל- ידי רשעים ירטני: 12 שלו

הייתי | ויפרצני ואחז בערפי ויפצצני ויקימני לז למטרה: 13
 יסבו עלי | רביו ופלח כליותי ולא יחמול ישפר לארץ מררתי: 14
 יפרצני פרץ על-פני פרץ ורץ עלי כגבור: 15 שק תפרתי עלי גדדי
 ועללתי בעפר קרני: 16 פני חמרמה מני בכי ועל עפעפי צלמות:
 על לא-חמס בכפי ותפלתי זכה: 18 ארץ אל-תכסי דמי ואל-
 יהי מקום לזעקתי: 19 גם-עתה הנה-בשמים עדי ושהדי
 במרומים: 20 מליצי רעי אל-אלוה דלפה עיני: 21 ויוכח לגבר עם-
 אלוה ובן-אדם לרעהו: 22 כי-שנות מספר יאתיו וארח לא-אשוב
 אהלק:

17 רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי: 2 אם-לא התלים עמדי
 ובהמרותם תלן עיני: 3 שימה-נא ערבני עמך מי הוא לידי
 יתקע: 4 כי-לבם צפנת משכל על-כן לא תרמם: 5 לחלק יגיד
 רעים ועיני בניו תכלנה: 6 והצגני למשל עמים ותפת לפנים אהיה:
 7 ותכה מכעש עיני וצרי כצל כלם: 8 ישמו ושרים על-זאת ונקי
 על-חנף יתעבר: 9 ויאחז צדיק דרכו וטהר-ידיים יסיף אמץ: 10
 ואולם כלם תשבו ובאו נא ולא-אמצא בכם חכם: 11 ימי עברו
 זמתי נתקו מורשי לבבי: 12 לילה ליום וישומו אור קרוב מפני חשך:
 13 אם-אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי: 14 לשחת קראתי
 אבי אמה אמי ואחתי לרמה: 15 ואיה אפו תקותי ותקותי מי
 ישורנה: 16 בדי שאל תרדנה אם-יחד על-עפר נחת: 17

18 ויען בלדד השחי ויאמר: 2 עד-אנה | תשימון קנצי
 למלון תבינו ואחר נדבר: 3 מדוע נחשבנו כבהמה נטמינו
 בעיניכם: 4 טרף נפשו באפו הלמענך תעזב ארץ ויעתק-צור
 ממקומו: 5 גם אור רשעים ידעך ולא-יגה שבב אשו: 6 אור חשך
 באהלו ונרו עליו ידעך: 7 יצרו צעדי אונן ותשליכהו עצתו: 8 כי-
 שלח ברשת ברגליו ועל-שבלה יתהלך: 9 ואחז בעקב פח יחזק
 עליו צמים: 10 טמון בארץ חבלו ומלכדתו עלי נתיב: 11 סביב
 בעתהו בלהות והפיצהו לרגליו: 12 יהי רעב אנו ואיד נכון לצלעו:
 13 יאכל בדי עורו יאכל בדיו בכור מות: 14 ונתק מאהלו מבטחו
 ותצעהו למלך בלהות: 15 תשכון באהלו מבלי-לו זרה על-נהו
 גפרית: 16 מתחת שרשיו ישבו וממעל ימל קצירו: 17 זכרו-אבד
 מני-ארץ ולא-שם לו על-פני חוץ: 18 יהדפהו מאור אל-חשך
 ומתבל ינדהו: 19 לא יין לו ולא-נכד בעמו ואין שריד במוגריו: 20
 על-יומו נשמו אחרנים וקדמנים אחזו שער: 21 אך-אלה משכנות
 על זוה מקום לא-יזע-אל: 18

19 ויען איוב ויאמר: 2 עד-אנה תוגיון נפשי ותדכאוני
 במלים: 3 זה עשר פעמים תכלימוני לא-תבשו תהכרו-לי:
 4 ואף-אמנם שגיתי אתי תלון משוגתי: 5 אם-אמנם עלי תגדילו
 ותוכיחו עלי חרפתי: 6 דעו-אפו כי-אלוה עותני ומצודו עלי הקיף:
 7 הן אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין משפט: 8 ארתי גדר ולא
 אעבור ועל נתיבותי חשך ישום: 9 כבודי מעלי הפשיט ויסר עטרת
 ראשי: 10 ותצני סביב ואלך ויסע כעץ תקותי: 11 ויחר עלי אפן
 ויחשבני לו כצרו: 12 יחד | יבאו גדודיו ויסלו עלי דרכם ויחטו סביב
 לאהלי: 13 אחי מעלי הרחיק וידעי אך-זרו ממני: 14 חדלו קרובי
 ומידעי שכחוני: 15 גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני זכרי הייתי
 בעיניהם: 16 לעבדי קראתי ולא יענה במו-כי אתחנן-לו: 17 רוחי
 זרה לאשתי ונחתי לבני בטני: 18 גם-עוילים מאסו בי אלומה
 וידברו-בי: 19 תעבוני כל-מתי סודי וזה-אהבתי נהפכו-בי: 20
 בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואמתלטה בעור שני: 21 חלני חנני
 אתם רעי כי-יד-אלוה נגעה בי: 22 למה תרדפני כמו-אל ומבשרי
 לא תשבעו: 23 מי-יתן אפו ויכתבון מלי מי-יתן בספר ויחקו: 24
 בעט-ברזל ועפרת לעד בצור ויחצבון: 25 ואני ידעתי גאלי חי
 ואחרון על-עפר יקום: 26 ואחר עורי נקפו-זאת ומבשרי אחזה
 אלוה: 27 אשר אני | אחזה-לי ועיני ראו ולא-זר כלו כליתי בחקי:
 28 כי תאמרו מה-נרדף-לו ושרש דבר נמצא-בי: 29 גורו לכם |
 מפני-חרב כי-חמה עונות חרב למען תדעון שדין: 18

20 ויען צפר הנעמתי ויאמר: 2 לכן שפעי ושיבוני ובעבור
 חושי בי: 3 מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני: 4
 הזאת ידעת מני-עד מני שים אדם עלי-ארץ: 5 כי רנית רשעים
 מקרוב ושמת חנף עדי-רגע: 6 אם-יעלה לשמים שיאו וראשו
 לעב יגיע: 7 כגללו לנצח יאבד ראיו יאמרו-אין: 8 כחלום יעוף ולא
 ימצאוהו וידד כחזיון לילה: 9 עין שזפתו ולא תוסיף ולא-עוד
 תשרנו מקומו: 10 בניו ירצו דלים וידיו תשבנה אונן: 11 עצמותיו
 מלאו עלומו ועמו על-עפר תשקב: 12 אם-תמתיק בפיו רעה
 יכחידנה תחת לשונו: 13 יחמל עליה ולא יעזבנה וימנענה בתוך
 חכו: 14 לחמו במעיו נהפך מרוכת פתנים בקרבן: 15 חיל בלע
 ויקאנו מבטנו יורשנו אל: 16 ראש-פתנים יניק תהרגהו לשון
 אפעה: 17 אל-ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה: 18 משיב יגע
 ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלס: 19 כי-רצץ עזב דלים בית גזל
 ולא יבנהו: 20 כי | לא-ידע שלו בבטון בהמוזל לא ימלט: 21 אין-
 שריד לאכלו על-כן לא-יחיל טובו: 22 במלאות שפקו יצר לו כל-
 יד עמל תבואנו: 23 יהי | למלא בטנו ישלח-בו חרון אפן וימטר
 עליומו בלחמומו: 24 יברח ממשק ברזל תחלפהו קשת נחושה: 25
 שלף ויצא מגוה וברק ממרתו יהלך עליו אמים: 26 כל-חשך טמון
 לצפוני תאכלהו אש לא-נפח ירע שריד באהלו: 27 יגלו שמים
 עונן וארץ מתקוממה לו: 28 יגל יבול ביתו וגרות ביום אפן: 29 זה |
 חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל: 19

21 ויען איוב ויאמר: 2 שמעו שמוע מלתי ותהי-זאת
 תנחומתיכם: 3 שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעוג: 4
 האנכי לאדם שיחי ואם-מדוע לא-תקצר רוחי: 5 פנו-אלי והשמו
 ושימו יד על-פה: 6 ואם-זכרתי ונבהלתי ואחז בשרי פלצות: 7
 מדוע רשעים יחי עתקו גם-גברו חיל: 8 זרעם נכון לפניהם עמם
 ויצאצאיהם לעיניהם: 9 בתיהם שלום מפחד ולא שבת אלוה
 עליהם: 10 שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשכל: 11 ישלחו
 כצאן עויליהם וילדיהם ירקדון: 12 ישאו כתף וכבד וישמחו לקול
 עוגב: 13 יבלו בטוב ימיהם וברגע שאול יחתו: 14 ויאמרו-לאל סור
 ממנו ודעת דרךך לא חפצנו: 15 מה-שדי כי-נעבדנו ומה-נועיל
 כי נפגע-בו: 16 הן לא בידם טובם עצת רשעים רחקה מני: 17
 כמה | נר-רשעים ידעך ויבא עלימו אידם חבלים יחלק באפן: 18
 יהיו כתבן לפני-רוח וכמץ גנבתו סופה: 19 אלוה יצפן לבניו אונן
 ישלם אליו וידע: 20 יראו עינו כי-יד ומחמת שדי ישתה: 21 כי מה-
 חפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו חצצו: 22 הלאל ולמד דעת
 והוא רמים ישפוט: 23 זה ימות בעצם תמו כלו שלאגן ושליו: 24
 עטינו מלאו חלב ומח עצמותיו ושקה: 25 וזה ימות בנפש מרה
 ולא-אכל בטובה: 26 יחד על-עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם:
 27 הן ידעתי מחשבותיכם ומחמות עלי תחמסו: 28 כי תאמרו איה
 בית-נדיב ואיה אהל | משכנות רשעים: 29 הלא שאלתם עוברי
 דרך ואתתם לא תנכרו: 30 כי ליום איד יחשך רע ליום עברות
 יבלו: 31 מי-יגיד על-פניו דרכו והוא עשה מי ישלם-לו: 32 והוא
 לקברות יובל ועל-גדיש ישקוד: 33 מתקו-לו רגבי נחל ואחריו כל-
 אדם ומשור ולפניו אין מספר: 34 ואין תנחמוני הבל ותשובתיכם
 נשאר-מעל: 18

22 ויען אליפז התמני ויאמר: 2 הלאל יסכן גבר כי-יסכן
 עלימו משכיל: 3 החפץ לשדי כי תצדק ואם-יצע כי-
 תתם דרכיך: 4 המידאתך יכיתך יבוא עמך במשפט: 5 הלא רעתך
 רבה ואין-לך לעונתיך: 6 כי-תחבל אחיך חנם ובגדי ערומים
 תפשיט: 7 לא-מים עיף תשקה ומרעב תמנע-לחם: 8 ואיש זרוע
 לו הארץ ונשוא פנים ישב בה: 9 אלמנות שלחת ריקם וזרעות
 יתמים ידכא: 10 על-כן סביבותיך פחים ויבהלך פחד פתאום: 11
 או-חשך לא-תראה ושפעת-מים תכסך: 12 הלא-אלוה גבה
 שמים וראה ראש כוכבים כי-רמו: 13 ואמרת מה-ידע אל הבעד
 ערפל ישפוט: 14 עבים סתר-לו ולא יראה וחוג שמים יתהלך: 15

הארץ עולם תשמר אשר דרכי מתי און: 16 אשר קמטו ולא עת
 נהר ויצק יסודם: 17 האמרים לאל סור ממנו ומה יפעל שדי לחו:
 18 והוא מלא בתייהם טוב ועצת רשעים החקה מני: 19 יראו
 צדיקים וישמחו ונקו ילעג לחו: 20 אם לא נכחד קימנו ויתרם
 אכלה אש: 21 הסכן נא עמו ושלם בהם תבואתך טובה: 22 קח
 נא מפיו תורה ושום אמריו בלבבך: 23 אם תשוב עד שדי תבנה
 תרחיק עולה מאהלק: 24 ושית על עפר בצר ובצור נחלים
 אופיר: 25 והיה שדי בצריך וכסף תועפות קר: 26 כי אז על שדי
 תתענג ותשא אל אלוה פניך: 27 תעתיר אליו וישמעך ונדריך
 תשלם: 28 ותגור אומר ויקם קר ועל דרכיך נגה אור: 29 כי
 השפילו ותאמר גוה ושח עינים יושע: 30 ימלט אי נקי ונמלט בבר
 כפוף: פ

ויתמרו מגערתו: 12 בלחו רגע הים ובתובנתו מחץ רהב: 13 ברוחו
 שמים שפיה חללה ידו נחש ברית: 14 הן אלה | קצות דרכו
 ומה שמץ דבר נשמע בו ורעם גבורתו מי יתבונן: ס
27 ויסף איוב שאת משלו ויאמר: 2 חיי אל הסיר משפטי
 ושדי המר נפשי: 3 כי כל עוד נשמתי בי ורוח אלוה
 באפי: 4 אם תדברנה שפתי עולה ולשוני אם יהנה רמיה: 5
 חלילה לי אם אצדיק אתכם עד אגוע לא אסיר תמתי ממני: 6
 בצדקתי החזקתי ולא ארפה לא יחרף לבבי מימי: 7 יהי כרשע
 איבו ומתקוממי כעול: 8 כי מה תקות חנף כי יבצע כי ישל אלוה
 נפשו: 9 הצעקתו ישמע | אל כי תבוא עליו צרה: 10 אם על
 שדי יתענג יקרא אלוה בכל עת: 11 אורה אתכם ביד אל אשר
 עם שדי לא אכחד: 12 הן אתם כלכם חזיתם ולמה זה הבל
 תהבלו: 13 זה | חלק אדם רשע | עם אל ונחלת עריצים משדי
 יקחו: 14 אם ירבו בניו למו חרב ואצאיו לא ישבעו לחם: 15
 שרידו במות יקברו ואלמנתיו לא תבכנה: 16 אם יצבר כעפר
 כסף וכחמר יכון מלבוש: 17 יכון וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק: 18
 בנה כעש ביתו וכספה עשה נצר: 19 עשיר ישכב ולא יאסף עינו
 פקח ואינו: 20 תשיגוהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה: 21
 ישארו קדים וילך וישערהו ממקומו: 22 וישלך עליו ולא יחמל מידו
 ברוח יברח: 23 ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקומו:

23 ויען איוב ויאמר: 2 גם היום מרי שתי ידו כבדה על
 אנחתי: 3 מי יתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד תכונתו: 4
 אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות: 5 אדעה מלים יעני
 ואבינה מה יאמר לי: 6 הברב כח ירוב עמדי לא אך הוא ישם בי:
 7 שם אשר נוכח עמו ואפלוטה לנצח משפטי: 8 הן קדם אהלך
 ואיננו ואחור ולא אבין לו: 9 שמאול בעשתו ולא אחז ועטף מיני
 ולא אראה: 10 כי ידע דרך עמדי בחנני כזהב אצא: 11 באשרו
 אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא אט: 12 מצות שפתי ואל אמיש
 מחקי צפנתי אמרי פיו: 13 והוא באחד ומי ושיבנו ונפשו אותה
 ויעש: 14 כי ישלים חקי וכהנה רבות עמו: 15 על כן מפניו אבהל
 אלתבונן ואפחד ממנו: 16 ואל הרך לבי ושדי הבהילני: 17 כי לא
 נצמתי מפני חשך ומפני כסה אפל:

28 כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יקו: 2 ברזל מעפר יקח
 ואבן יצוק נחושה: 3 קץ | שם לחשך וכל תכלית הוא
 חוקר אבן אפל וצלמות: 4 פרץ נחל | מעם גר הנשכחים מני
 רגל דלו מאנוש נעו: 5 ארץ ממנה יצא לחם ותחיתיה נהפך כמו
 אש: 6 מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו: 7 נתיב לא ידעו עוט
 ולא שזפתו עין איה: 8 לא הדרכהו בני שחץ לא עדה עליו
 שחל: 9 בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים: 10 בצורות יארים
 בקע וכל יקר ראתה עינו: 11 מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא
 אור: פ 12 והחכמה מאן תמצא ואי זה מקום בינה: 13 לא ידע
 אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים: 14 תהום אמר לא בי היא
 וים אמר אין עמדי: 15 לא יתן סגור תחיתה ולא ישקל כסף
 מחירה: 16 לא תסלה בכתם אופיר בשהם יקר וספיר: 17 לא
 יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז: 18 ראמות וגביש לא יזכר
 ומשך חכמה מפנינים: 19 לא יערכנה פטדת כוש בכתם טהור
 לא תסלה: פ 20 והחכמה מאן תבוא ואי זה מקום בינה: 21
 ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה: 22 אבדון ומות אמרו
 באזינו שמענו שמעה: 23 אלהים הבין דרכה והוא ידע את
 מקומה: 24 כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים וראה:
 25 לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה: 26 בעשתו למטר חק
 ודרך לחזיו קלות: 27 אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה: 28
 ויאמר | לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסור מרע בינה: ס

24 מדוע משדי לא נצפנו עתים וידעו לא חזו ימיו: 2 גבלות
 ישונו עדר גזלו וירעו: 3 חמור ותומים ינהגו וחבלו שור
 אלמנה: 4 וטו אביונים מדרך יחד רבאו עניי ארץ: 5 הן פראים |
 במדבר יצאו בפעלים משחרי לטרף ערבה לו לחם לנערים: 6
 בשדה בלילו יקצירו וכרם רשע ילקשו: 7 ערום ולינו מבלי לבוש
 ואין כסות בקרה: 8 מזרם הרים ירטבו ומבלי מחסה חבקי צור: 9
 יגזלו משד יתום ועל עני יחבלו: 10 ערום הלכו בלי לבוש ורעבים
 נשאו עמר: 11 בין שורתם יצהירו וקבים דרכו ויצמאו: 12 מעיר
 מתים | ויאלקו ונפש חללים תשוש ואלוה לא ישום תפלה: 13
 המה | היו במרדי אור לא הכירו דרכו ולא ישבו בנתיבותיו: 14
 לאור יקום רוצח ויקטל עני ואביון ובלילה יהי כנגב: 15 ועין נאף |
 שמרה נשף לאמר לא תשונו עין וסתר פנים ישום: 16 חתר
 בחשך בתים יומם חתמו לחו לא ידעו אור: 17 כי יחדו | בקר לחו
 צלמות כי יזכר בלהות צלמות: 18 קל הוא | על פני מים תקלל
 חלקתם בארץ לא יפנה דרך כרמים: 19 ציה גם חם יגזלו מימי
 שלג שאול חטאו: 20 ישפחוהו רחם | מתקו רמה עוד לא יזכר
 ותשבר כעץ עולה: 21 רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא יטיב: 22
 ומשך אבירים כחו יקום ולא יאמין בחיין: 23 יתן לו לבטח וישען
 ועיניהו על דרכיהם: 24 רומו מעט | ואינו והמכו ככל יקפצון
 וכראש שבלת ומלו: 25 ואם לא אפו מי יזיבני וישם לאל מלתי: ס

29 ויסף איוב שאת משלו ויאמר: 2 מי יתני כרחי קדם
 כימי אלוה ושמרני: 3 בהלו נרו עלי ראשי לאור אלך
 חשך: 4 כאשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי: 5 בעוד שדי
 עמדי סביבותי נערי: 6 ברתץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי פלגי
 שמן: 7 בצאתי שער עלי קרת ברחוב אכן מושבי: 8 ראוני נערים
 ונחבאו וישישים קמו עמדי: 9 שרים עצרו במלים וכף ושימו
 לפיהם: 10 קול נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה: 11 כי און
 שמעה ותאשרני ועין ראתה ותעידני: 12 כי אמלט עני משוע
 ויתום ולא עזר לו: 13 ברפת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנן: 14
 צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניף משפטי: 15 עינים הייתי לעור
 ורגלים לפסח אני: 16 אב אנכי לאביונים ורב לא ידעתי אחקרהו:
 17 נאשברה מתלעות עול ומשניו אשליך טרף: 18 נאמר עם קני
 אגוע וכחול ארבה ימים: 19 שרשי פתוח אלי מים וטל ילון בקצירי:
 20 כבודי חדש עמדי וקשתי ביד תחליף: 21 לי שמעו ויחילו וינדמו
 למו עצתי: 22 אחרי דברי לא ישנו ועלימו וטף מלתי: 23 ויחלו

25 ויען בלדד השחי ויאמר: 2 המשל ופחד עמו עשה שלום
 במרומו: 3 היש מספר לגדודיו ועל מי לא יקום אורה: 4
 ומה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה: 5 הן עד ירח ולא
 יאהיל וכוכבים לא זכו בעיניו: 6 אף כי אנוש רמה וכן אדם
 תולעה: פ

26 ויען איוב ויאמר: 2 מה עזרת ללא כח הושעת זרוע לא
 עז: 3 מה יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת: 4 את
 מי הגדת מליו ונשמתי מי יצאה ממך: 5 הרפאים יחוללו מתחת
 מים ושכניהם: 6 ערום שאול נגדו ואין כסות לאבדון: 7 נטה צפון
 על תהו תלה ארץ על בלי מה: 8 צר מים בעביו ולא נבקע
 ענן תחתם: 9 מאחז פני כסה פרשז עליו עננו: 10 חק חג על
 פני מים עד תכלית אור עם חשך: 11 עמודי שמים ירופפו

כמטר לי ופיהם פעריו למלקוש: 24 אשחק אלהם לא יאמינו ואור פני לא יפילו: 25 אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלה בגדוד כאשר אבליים ינחם:

30

ועתה | שחקו עלי צעירים ממני לימים אשר מאסתי אבותם לשית עם כלי צאני: 2 גם כח ידיהם למה לי עליו אבד כלח: 3 בחסר ובכפן גלמוד הערקום ציה אמש שואה ומשאה: 4 הקטפים מלוח עלי שיח ושרש רתמים לחמם: 5 מרן וגרשו וריעו עליו כגב: 6 בערוץ נחלים לשכן חרי עפר וכפים: 7 בין שיחים ינהקו תחת חרול יספחו: 8 בני נבל גם בני בלי שם נכאו מן הארץ: 9 ועתה נגיתם הייתי ואהי להם למלה: 10 תעבובי רחוקו מני ומפני לא תשכו רק: 11 כי יתרו פתח ויעבני ארסן מפני שלחו: 12 על ימין פרחה וקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אדם: 13 נתסו נתיבתי להותי ועלו לא ער לחו: 14 כפרץ רחב יאתו תחת שאה התגלגלו: 15 ההפר עלי בלהות תרדף כרוח נדבתי וכעב עברה ישעתי: 16 ועתה עלי תשתפר נפשי ואחזוני ימי עני: 17 לילה עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכבון: 18 ברב כח יתחפש לבושי כפי כתנתי ואזוני: 19 הרני לחמר ואתמשל כעפר ואפר: 20 אשוע אלקי ולא תעבני עמדותי ותתבנן בי: 21 תהפר לאכזר לי בעצם ידך תשטמני: 22 תשאני אל רוח תרכיבני ותמגני תשוה: 23 כי ידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל חיי: 24 אך לא בעי ישלח יד אם בפיוד להן שוע: 25 אם לא בכיתי לקשה יום עגמה נפשי לאביון: 26 כי טוב קויתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל: 27 מעי רתחו ולא דמו קדמני ימי עני: 28 קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע: 29 אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה: 30 עורי שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב: 31 והי לאבל כגרי ועגבי לקול בכים:

31

ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה: 2 ומה | חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרמים: 3 הלא איד לעול ונכר לפעלי און: 4 הלא הוא יראה דרכי וכל צעדי יספור: 5 אם הלכתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי: 6 ישקלני במאזני צדק וידע אלוה תמתי: 7 אם תטה אשרי מני הדרך ואחר עיני הלק לבי ובכפי דבק מאום: 8 ארעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו: 9 אם נפתה לבי על אשה ועל פתח רעי ארבתי: 10 תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין: 11 כי הוא זמה והיא עון פלילים: 12 כי אש היא עד אבדון תאכל וכל תבואתי תשרש: 13 אם אמאס משפט עבדי ואמתי ברבם עמדי: 14 ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו: 15 הלא בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם אחד: 16 אם אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה: 17 ואכל פתי לבדי ולא אכל יתום ממנה: 18 כי מנעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה: 19 אם אראה אובד מבלי לבוש ואין כסות לאביון: 20 אם לא ברכוני חלצו ומגו כבשי ותחמם: 21 אם הניפותי על יתום ידי כי אראה בשער עזרתי: 22 כתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר: 23 כי פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל: 24 אם שמתי זהב כסלי ולכתם אמרתי מבטחי: 25 אם אשמח כי רב חיילי וכי כביר מצאה ידי: 26 אם אראה אור כי יהל וירח יקר הלק: 27 ויפת בסתר לבי ותשק ידי לפי: 28 גם הוא עון פלילי כי כחשתי לאל ממעל: 29 אם אשמח בפידי משנאי והתעררתי כי מצאו רע: 30 ולא נתתי לחטא חכי לשאל באלה נפשו: 31 אם לא אמרו מתי אהלי מי יתן מבשרו לא נשבע: 32 בחוץ לא יליון גר דלתי לארח אפתח: 33 אם כסיתי כאדם פשעי לטמון בחבי עוני: 34 כי אערץ | המון רבה ובוז משפחות יחתיני ואדם לא אצא פתח: 35 מי יתן לי | שמע לי הן תוי שדי יעבני וספר כתב איש רבי: 36 אם לא על שכמי אשאנו אעננו עטרות לי: 37 מספר צעדי אגידינו כמו נגיד אקרבונו: 38 אם עלי אדמתי תועק ויחד תלמיה ויביון: 39 אם כחה אכלתי בלי כסף ונפש בעליה הפחתי: 40 תחת חטה | יצא חוח ותחת שעה באשה תמו דברי איוב: פ

32

וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את איוב כי הוא צדיק בעיניו: פ 2 ויחר אף | אליהוא בן ברכאל הבוזי ממשפחת רם באיוב חרה אפן על צדקו נפשו מאלהים: 3 ובשלשת רעיו חרה אפן על אשר לא מצאו מענה וירשעו את איוב: 4 ואליהו חכה את איוב בדברים כי זקנים המה ממנו לימים: 5 וירא אליהוא כי אין מענה בפי שלשת האנשים ויחר אפן: פ 6 ויען | אליהוא בן ברכאל הבוזי ויאמר לעיר אני לימים ואתם ישישים על כן זחלתי ואירא | מחות דעי אתכם: 7 אמרתי ימים ידברו ורב שלים ידעו חכמה: 8 אךן רוח היא באנוש ונשמתי שדי תבינם: 9 לא רבים יחכמו וזקנים יבינו משפט: 10 לכן אמרתי שמעה לי אחזה דעי אפי אני: 11 הן הוחלתי לדברכם אזין עד תבונתיכם עד תחקרו מלון: 12 ועדיכם אתבונן והנה אין לאיוב מוכיח עונה אמרוי מכם: 13 פן תאמרו מצאנו חכמה אל וידפנו לא איש: 14 ולא ערך אלי מלון וזבאמריכם לא אשיבנו: 15 חתו לא ענו עוד העתיקו מהם מלים: 16 והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד: 17 אענה אפי אני חלקי אחזה דעי אפי אני: 18 כי מלתי מלים חציקתני רוח בטני: 19 הנה בטני כיון לא יפתח כאבות חדשים יבקע: 20 אדברה וירוח לי אפתח שפתי ואענה: 21 אל נא אשא פני איש ואל אדם לא אכנה: 22 כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני:

33

ואולם שמע נא איוב מלי וכל דברי האזינה: 2 הנה נא פתחתי פי דברה לשוני בחפי: 3 ושר לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו: 4 רוח אל עשיתי ונשמתי שדי תחיי: 5 אם תוכל השיבני ערכה לפני התיצבה: 6 הן אני כפיר לאל מחמר קרצתי גם אני: 7 הנה אמתי לא תבעתך ואכפי עליך לא יכבד: 8 אך אמרת באזני וקול מלון אשמע: 9 זך אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי: 10 הן תנאות עלי ימצא ויחשבני לאויב לו: 11 ישם בסד רגלי וישמר כל ארחתי: 12 הן זאת לא צדקת אענך כי ירבה אלוה מאנוש: 13 מדוע אליו ריבות כי כל דבריו לא יענה: 14 כי באחת ידבר אל ובשתיים לא ישורנה: 15 בחלום | חזיון לילה בנפל תרדמה על אנשים בתנומות עלי משכב: 16 אז יגלה און אנשים ובמסרם יחתם: 17 להסיר אדם מעשה וגנה מנבר יכסה: 18 יחשך נפשו מני שחת וחייתו מעבר בשלח: 19 והוכח במכאוב על משכבו ורבי עצמיו אתן: 20 וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל תאנה: 21 יכל בשרו מראי ושפי עצמותיו לא ראו: 22 ותקרב לשחת נפשו וחייתו למתים: 23 אם יש עלי | מלאך מליץ אחד מני אלק להגיד לאדם ישרו: 24 ויחננו ויאמר פדעוהו מרדת שחת מצאתי כפר: 25 רטפש בשרו מנער ושוב לימי עלומיו: 26 יעתר אל אלוה | וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש צדקתו: 27 ישר על אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי: 28 פדה נפשי מעבר בשחת וחייתי באור תראה: 29 הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר: 30 להשיב נפשו מני שחת לאור באור החיים: 31 הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר: 32 אם יש מלון השיבני דבר כי חפצתי צדקך: 33 אם אין אתה שמע לי החרש ואאלפק חכמה: ס

34

וען אליהוא ויאמר: 2 שמעו חכמים מלי וידעים האזינו לי: 3 כי אין מלון תבחן וחר יטעם לאכל: 4 משפט נבחרה לבו נדעה בינינו מה טוב: 5 כי אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי: 6 על משפטי אכזב אנוש חצי בלי פשע: 7 מי גבר כאיוב ישטה לעג כמים: 8 וארח לחברה עם פעלי און וללכת עם אנשי רשע: 9 כי אמר לא יסכן גבר ברצתו עם אלהים: 10 לכן | אנשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול: 11 כי פעל אדם ישלם לו וכארח איש ומצאנו: 12 אפי אמנם אל לא ירשיע ושדי לא יעוה משפט: 13 מי פקד עליו ארצה ומי שם תבל כלה: 14 אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאספי: 15 יגוע כל בשר יחד ואדם על עפר ישוב: 16 ואם בינה שמעה זאת האזינה

כי ישמע קולו: 5 ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא נדע: 6
 כי לשלג | יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות עזו: 7 ביד כל
 אדם יחיתום לדעת כל אנשי מעשהו: 8 ותבא חיה במו ארב
 ובמעונותיה תשכן: 9 מן החדר תבוא סופה וממזרים קרה: 10
 מנשמת אל יתן קרח ורחב מים במוצק: 11 אף ברי יטריח עב
 יפיץ ענן אורו: 12 והוא מסבות | מתהפך בתחבולתו לפעלם כל
 אשר יצאם | על פני תבל ארצה: 13 אם לשבט אם לארצו אם
 לחסד ומצאהו: 14 האזנה זאת איוב עמד והתבונן | נפלאות אל:
 15 התדע בשום אלוה עליהם והופיע אור עננו: 16 התדע על
 מפלשי עב מפלאות תמים דעים: 17 אשר בגדיך חמים בהשקט
 ארץ מדרום: 18 תרקיע עמו לשחקים חזקים כראי מוצק: 19
 הודיענו מה נאמר לו לא נערך מפני חשך: 20 היספר לו כי
 אדבר אם אמר איש כי יבלע: 21 ועתה | לא ראו אור בהיר הוא
 בשחקים ורוח עברה ותטהרם: 22 מצפון זרב יאתה על אלוה
 נורא הוד: 23 שדי לא מצאנהו שגיאי כח ומשפט רב צדקה לא
 יענה: 24 לכן יראהו אנשים לא יראה כל חכמי לב: 25

38

וען יהיה את איוב מן הסערה ויאמר: 2 מי זה |
 מחשיך עצה במליו בלי דעת: 3 אור נא כגבר חלציך
 ואשאלך והודיעני: 4 איפה היית ביסדי ארץ הגד אם ידעת בינה:
 5 מי שם ממדיה כי תדע או מי נטה עליה קו: 6 על מה אדניה
 הטבעו או מי ירה אבן פנתה: 7 ברך יחד כוכבי בקר ויריעו כל
 בני אלהים: 8 ויסך בדלתים ים בגיחו מרחם יצא: 9 בשומי ענן
 לבשו וערפל חתלתו: 10 ואשבר עליו חקו ואשים ברוח ודלתים: 11
 ואמר עד פה תבוא ולא תסיף ופא ישיית בגאון גלוי: 12 הממיק
 ציית בקר ידעתה שחר מקמו: 13 לאחוז בכנפות הארץ וינערו |
 'H7563"s="מרש"seg type="x-suspended'ע'ג'ל'ים' |
 14 תתהפך כחמר חותם ויתחצבו כמו לבוש: 15 וימנע |
 'H7563"s="מרש"seg type="x-suspended'ע'ג'ל'ים' |
 אורם וזרוע רמה תשבר: 16 הבאת עד נככי ים ובחוקר תהום
 התהלכת: 17 הגלו לך שערי מות ושערי צלמות תראה: 18
 התבוננת עד רחי ארץ הגד אם ידעת כלה: 19 אי זה הדרך
 ישכן אור וחשך אי זה מקמו: 20 כי תקחנו אל גבולו וכי תבין
 נתיבות ביתו: 21 ידעת כי אז תולד ומספר ימך רבים: 22 הבאת
 אל אצרות שלג ואצרות ברד תראה: 23 אשר חשכתי לעת צר
 ליום קרב ומלחמה: 24 אי זה הדרך יחלק אור יפץ קדים עלי
 ארץ: 25 מי פלג לשטף תעלה ודרך לחזו קלות: 26 להמטיר על
 ארץ לא איש מדבר לא אדם בו: 27 להשביע שאה ומשאה
 ולהצמיח מצא דשא: 28 הוש למטר אב או מי הוליד אגלי טל:
 29 מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו: 30 כאבן מים יתחבאו
 ופני תהום יתלכדו: 31 התקשר מעדנות כימה או משכות כסול
 תפתח: 32 התציא מזרות בעתו ועש על בניה תנחם: 33 הידעת
 חקות שמים אם תשים משטרו בארץ: 34 התרים לעב קולך
 ושפעת מים תכסף: 35 התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הננו: 36
 מי ששת בטחות חכמה או מי נתן לשכני בניה: 37 מי יספר
 שחקים בחכמה ונבלי שמים מי ישכב: 38 בצקת עפר למוצק
 ורגבים ידבקו: 39 התצוד ללביא טרף וחית כפירים תמלא: 40 כי
 ישחו במעונות ישבו בסכה למו ארב: 41 מי יכין לערב צידו כי
 ילדו אל אל ישועו ותעו לבלוי אכל:

39

הידעת עת לדת יעלי סלע חלל אילות תשמר: 2 תספר
 ירחים תמלאנה וידעת עת לדתנה: 3 תכרענה ילדיהן
 תפלחנה חבליהם תשלחנה: 4 יחלמו בניהם ירבו בבר יצאו ולא
 שבו למו: 5 מי שלח פרא חפשי ומסרות ערוד מן פתח: 6 אשר
 שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו מלחה: 7 ישחק להמון קריה תשאות
 נוגש לא ישמע: 8 יתור הרים מרעהו ואחר כל ירוק וידרוש: 9
 היאבה רים עבדך אם יליו על אבוסך: 10 התקשר רים בתלם
 עבתו אם ישדד עמקים אחריך: 11 התבטח בו כי רב כחו ותעזב

לקול מלי: 17 האף שונא משפט יחבוש ואם צדיק כביר תרשיע:
 18 האמר למלך בליעל רשע אל נדיבים: 19 אשר לא נשא | פני
 שרים ולא נפר שוע לפני דל כי מעשה ידיו כלם: 20 רגע | ימתו
 וחסות לילה יגעשו עם ויעברו ויסירו אביר לא ביד: 21 כי עיניו על
 דרכי איש וכל צעדי יראה: 22 אין חשך ואין צלמות להסתר שם
 פעלי און: 23 כי לא על איש ישים עוד להלך אל אל במשפט: 24
 ירע כבירים לא חקר ויעמד אחרים תחתם: 25 לכן יכיר מעבדיהם
 והפך לילה וידכאו: 26 תחת רשעים ספקם במקום ראים: 27
 אשר על כן סרו מאחריו וכל דרכיו לא השכילו: 28 להביא עליו
 צעקות דל וצעקת עניים ישמע: 29 והוא ישקט | ומי ירשע ויסתר
 פנים ומי ישורנו ועל גוי ועל אדם יחד: 30 ממלך אדם חנף
 ממקשי עם: 31 כי אל אל האמר נשאתי לא אחבל: 32 בלעדי
 אחזה אתה הרני אם עול פעלתי לא אסוּף: 33 המעמך ישלמנה
 כי מאסת כי אתה תבחר ולא אני ומה ידעת דבר: 34 אנשי לב
 יאמרו לי ונבר חכם שמע לי: 35 איוב לא בדעת ידבר ודבריו לא
 בהשכיל: 36 אבי יבתן איוב עד נצח על תשבת באנשי און: 37 כי
 יסיף על חטאתו פשע בינינו ויספוק וירב אמרו לאל: 38

35

וען אליהו ויאמר: 2 הזאת חשבת למשפט אמרת צדקי
 מאל: 3 כי תאמר מה יסכן לך מה אעיל מחטאתי: 4
 אני אשיבך מליו ואת רעך עמך: 5 הבט שמים וראה ושור שחקים
 גבהו ממך: 6 אם חטאת מה תפעל בו ורבו פושעיך מה
 תעשה לו: 7 אם צדקת מה תתן לו או מה מידך יקח: 8 לאיש
 כמוך רשעך ולבן אדם צדקתך: 9 מרב עשוקים ויעקו ישועו
 מזרוע רבים: 10 ולא אמר איה אלוה עשי נתן זמרות בלילה: 11
 מלפנו מבהמות ארץ ומעוף השמים יחכמו: 12 שם יציקו ולא
 יענה מפני גאון רעים: 13 אך שוא לא ישמע | אל ושדי לא
 ישורנה: 14 אף כי תאמר לא תשורנו דין לפנו ותחולל לו: 15
 ועתה כי אין פקד אפי ולא ידע בפש מאד: 16 ואיוב הגל יפצה
 פיהו בבלי דעת מליו וכבר: 17

36

ויספ אליהו ויאמר: 2 כתר לי זעיר ואחוך כי עוד לאלוה
 מלים: 3 אשר דעי למרחוק ולפעלי אתך צדק: 4 כי
 אמנם לא שקר מלי תמים דעות עמך: 5 הן אל כביר ולא ימאס
 כביר כח לב: 6 לא יחיה רשע ומשפט עניים יתן: 7 לא יגרע
 מצדיק עיניו ואת מלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבהו: 8 ואם
 אסורים בזקים ילכדו בחבלי עני: 9 ויגד להם פעלם ופשעיהם כי
 יתגברו: 10 ויגל אזנם למוסר ויאמר כי ישבון מאון: 11 אם ישמעו
 ויעבדו ויכלו וימהם בטוב ושיניהם בנעימים: 12 ואם לא ישמעו
 בשלח יעברו ויגועו כבלי דעת: 13 וחנפי לב ושימו אף לא ישועו
 כי אסרם: 14 תמת בנער נפשם וחייתם בקדשים: 15 יחלץ עני
 בעני ויגל בלחץ אזנם: 16 ואף הסייתך | מפי צר רחב לא מוצק
 תחתינה ונחת שלחנה מלא דשן: 17 ודין רשע מלאת דין ומשפט
 יתמכו: 18 כי חמה פן יסיתך בספק ורב כפר אל יטרף: 19
 היערך שועך לא בצר וכל מאמצי כח: 20 אל תשאף הלילה
 לעלות עמים תחתם: 21 השמר אל תפן אל און כי על זה
 בחרת מעני: 22 הן אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה: 23 מי פקד
 עליו דרכו ומי אמר פעלת עולה: 24 זכר כי תשגיאו פעלו אשר
 שררו אנשים: 25 כל אדם חזו בו אנוש יביט מרחוק: 26 הן אל
 שגיאי ולא נדע מספר שניו ולא חקר: 27 כי יגרע נטפי מים ויקו
 מטר לאדו: 28 אשר יזלו שחקים ירעפו עלי | אדם רב: 29 אף
 אם יבין מפרשי עב תשאות סכתו: 30 הן פרש עליו אורו ושרשי
 הים כסה: 31 כי בים יזין עמים יתן אכל למכביר: 32 על כפים
 כסה אור ויצו עליה במפגיע: 33 יגיד עליו רען מקנה אף על
 עולה:

37

אף לזאת יחדר לבי ויתר ממקומו: 2 שמעו שמעו ברגו
 קלו והגה מפיו יצא: 3 תחת כל השמים ישרהו ואורו על
 כנפות הארץ: 4 אחרי | ישאג קול ירעם בקול גאון ולא יעקבם

5 מי גלה פני לבושו בכפל רסנו מי יבוא: 6 דלתי פניו מי פתח סביבות שניו אימה: 7 גאווה אפיקי מגנים סגור חותם צר: 8 אחד באחד יגשו ורוח לא יבוא ביניהם: 9 איש באחיהו ידבקו יתלכדו ולא יתפרדו: 10 עטישתיו תהל אור ועיניו כעפעפי שחר: 11 מפיו לפידים יהלכו כידודי אש יתמלטו: 12 מנחיריו יצא עשן כדוד נפוח ואגמן: 13 נפשו גחלים תלהט ולהב מפיו יצא: 14 בצוארו ילון עץ אלפניו תדוך דאבה: 15 מפלי בשרו דבקו יצוק עליו בל ימוט: 16 לבו יצוק כמו אבן יצוק כפלח תחתית: 17 משתו יגרו אלים משברים יתחטאו: 18 משיגהו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה: 19 יחשב לתבן ברזל לעץ רקבון נחושה: 20 לא יבריתנו בן קשת לקש נהפכו לו אבני קלע: 21 כקש נחשבו תותח וישחק לרעש כידון: 22 תחתיו חדודי חרש ירפד חרוץ עלי טיט: 23 ירתיח פסיר מצולה אם ישום כמרקחה: 24 אחריו יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה: 25 אין על עפר משלו העשו לבלי חת: 26 את כל גבה יראה הוא מלך על כל בני שחץ: 27

42

וען איוב את יהוה ויאמר: 2 ידעת כי כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה: 3 מי זה | מעלים עצה בלי דעת לכן הגדתי ולא אבין נפלאות מומי ולא אדע: 4 שמע נא ואנכי אדבר אשאלך והודיעני: 5 לשמע און שמעתך ועתה עיני ראיתי: 6 על כן אמאס ונחמתי על עפר ואפר: 7 יהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה אל איוב ויאמר יהוה אל אליפז התימני חרה אפי בר ובשני רעיך כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: 8 ועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים ולכו | אל עבדי איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: 9 וילכו אליפז התימני ובלדד השוחי צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא יהוה את פני איוב: 10 ויהוה שב את שבת איוב בהתפללו בעד רעהו ויסף יהוה את פני איוב למשנה: 11 ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיותיו וכל ידעיו לפניו ויאכלו עמו לחם בביתו ויגדו לו וינחמו אתו על כל הרעה אשר הביא יהוה עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש נמס זהב אחד: 12 ויהוה ברכ את אחרית איוב מראשתו ויהי לו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף צמד בקר ואלף אתונות: 13 ויהי לו שבענה בנים ושלוש בנות: 14 ויקרא שם האחת מימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך: 15 ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם: 16 ויחי איוב אחריו זאת מאה וארבעים שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דורות: 17 וימת איוב זקן ושבע ימים:

אליו ויער: 12 התאמין בו כי ישוב זרעך וגרנך יאסף: 13 כנף רננים ועלסה אם אברה חסידה ונצה: 14 כי תעזב לארץ בצייה ועל עפר תחמם: 15 ותשכח פי רגל תזורה וחיית השדה תדושה: 16 הקשיח בניה ללא לה לריק ויענה בלי פחד: 17 כי השנה אלוה חכמה ולא חלק לה בבניה: 18 כעת במקום תמריא תשחק לסוס ולרכבו: 19 התתן לסוס גבורה התלביש צוארו רעמה: 20 התרעישנו כארבה הוד נחרו אימה: 21 יחפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראת נשק: 22 ישחק לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני חרב: 23 עליו תרנה אשפה להב חנית וכידון: 24 ברעש ורגז יגמא ארץ ולא יאמין כי קול שופר: 25 בדי שפר | זאמר האח ומרחוק יריח מלחמה רעם שרים ותרועה: 26 המבינתך יאבר נץ יפרש כנפו לתימן: 27 אם על פיך יגביה נשר וכי ירים קנו: 28 סלע ישכן ויתלנ על שן סלע ומצודה: 29 משם חפר אכל למרחוק עיניו יבטו: 30 ואפרחו ועלעו דם ובאשר חללים שם הוא: 31

40

וען יהוה את איוב ויאמר: 2 הרב עם שדי יסור מוכיח אלוה ועננה: 3 פ וען איוב את יהוה ויאמר: 4 הן קלתי מה אשיבך ידי שמתי למו פי: 5 אחת דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסיף: 6 פ וען יהוה את איוב מן סערה ויאמר: 7 אחר נא כנבר חלציך אשאלך והודיעני: 8 האף תפר משפטי תרשיעני למען תצדק: 9 ואם זרוע כאל | לך ובלקול כמהו תרעם: 10 עדה נא גאון וגבה יהוד והדר תלבש: 11 הפץ עברות אפר וראה כל גאה והשפילהו: 12 ראה כל גאה הכניעהו והדר רשעים תחתם: 13 טמנים בעפר יחד פניהם חבש בטמון: 14 וגם אני אודך כי תושע לך וימנך: 15 הנה נא בהמות אשר עשיתי עמך חציר כבקר יאכל: 16 הנה נא כחו במתניו ואלו בשרירי בטנו: 17 יחפץ זנבו כמו ארץ גידי פחדו ושרגו: 18 עצמו אפיקו נחושה גרמו כמטיל ברזל: 19 הוא ראשית דרכי אל העשו יגש חרבנו: 20 כי בול הרים ישאו לו וכל חית השדה ישחקו שם: 21 תחת צאלים ישכב בסתר קנה ובצה: 22 וסכהו צאלים צללו וסבוהו ערבי נחל: 23 הן יעשק נהר לא יחפזו ויטח | כי יגח ירדן אל פיהו: 24 בעיניו יקחנו במוקשים ונקב אף: 25 תמשך לויתן בחכה ובהבל תשקיע לשנו: 26 התשים אגמון באפו ובהוח תקוב לחיו: 27 הירבה אליו תחננים אם ידבר אליו רכות: 28 היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם: 29 התשחק בו כצפור ותקשרנו לנערותיך: 30 יכרו עליו חברים ויחצוהו בין כנענים: 31 התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו: 32 שים עליו כפר זכר מלחמה אל תוסף:

41

הן תחלתו נכזה הגם אל מראיו וטל: 2 לא אכזר כי יעורנו ומי הוא לפני יתעב: 3 מי הקדימי ואשלם תחת כל השמים לי הוא: 4 לא אחריש בדיו ודבר גבורות וחן ערכו:

תהילים

עד-מתי: ⁵ שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: ⁶ כי אין במוות זכרך בשאול מי יודה לך: ⁷ יגעתי | באנחתי אשחה בכל-לילה מטתי בדמעתי ערשני אמסה: ⁸ עששה מכעס עיני עתקה בכל-צוררי: ⁹ סורו ממני כל-פעלי און כי-שמע יהוה קול בכי: ¹⁰ שמע יהוה תחנוני יהוה תפילתי יקח: ¹¹ יבשו | ויבהלו מאד כל-אויבי ישובו יבשו רגע:

7 שגיון לדוד אשר-שר ליהוה על-דברי-כוש בן-ימיני: ² יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל-רדפי והצילני: ³ פן-יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל: ⁴ יהוה אלהי אם-עשיתי זאת אם-יש-עול בכפי: ⁵ אם-גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם: ⁶ ירדף אויב | נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי | לעפר ישכן סלה: ⁷ קומה יהוה | באפך הנשא בעברות צוררי וענה אלי משפט ציית: ⁸ ועדת לאמים תסובב ועליה למרום שובה: ⁹ יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי וכתמי עלי: ¹⁰ יגמר-נא רע | רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק: ¹¹ מגני על-אלהים מושיע ישרי-לב: ¹² אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל-יום: ¹³ אם-לא ישוב חרבנו ילטוש קשתו דרך ויכוונה: ¹⁴ ולו הכן כלי-מות חציו לדלקים יפעל: ¹⁵ הנה יחבל-און והרה עמל וילד שקר: ¹⁶ בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל: ¹⁷ ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסן ירד: ¹⁸ אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם-יהוה עליון: למנצח על-הגתית מזמור לדוד: ² יהוה אדנינו מה-אדיר שמך בכל-הארץ אשר תנה הודך על-השמים: ³ מפי עוללים | וינקים יסדת עז למען צורריך להשביט אויב ומתנקם: ⁴ כי-אראה שמייך מעשי אצבעתיך ירח וכוכים אשר כוננתה: ⁵ מה-אנוש כי-תזכרנו וכן-אדם כי-תפקדנו: ⁶ ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו: ⁷ תמשילהו במעשי ידך כל שמה תחת-רגליו: ⁸ צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי: ⁹ צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים: ¹⁰ יהוה אדנינו מה-אדיר שמך בכל-הארץ:

9 למנצח עלמות לבן מזמור לדוד: ² אודה יהוה בכל-לבי אספרה כל-נפלאותיך: ³ אשמחה ואעלצה בר אזמרה שמך עליון: ⁴ בשוב-אויבי אחר ויכשלו ויאבדו מפניך: ⁵ כי-עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק: ⁶ גערת גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם ועד: ⁷ האויב | תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה: ⁸ יהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו: ⁹ והוא ישפט תבל בצדק ידון לאמים במישרים: ¹⁰ איהו יהוה משגב לדרך משגב לעתות בצרה: ¹¹ ויבטחו בר יודעי שמך כי-לא עזבת דרשיו יהוה: ¹² זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמים עלילותיו: ¹³ כי-דרש דמים אותם זכר לא-שכח צעקת עניים: ¹⁴ חנני יהוה ראה עני משנאי מרומי משערי מות: ¹⁵ למען אספרה כל-תהלתך בשערי בת-ציון אגילה בישועתיך: ¹⁶ טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם: ¹⁷ נודע | יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה: ¹⁸ ישובו רשעים לשאולה כל-גוים שכתי אלהים: ¹⁹ כי-לא לנצח ישכח אביון תקות ענוים תאבד לעד: ²⁰ קומה יהוה אל-יעז אנוש ישפטו גוים על-פניך: ²¹ שיתה יהוה | מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה:

1 אשרי-האיש אשר | לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב: ² כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה וימם ולילה: ³ והיה כעץ שתול על-פלו מים אשר פרו | יתן בעתו ועלהו לא-יבול וכל אשר-יעשה יצליח: ⁴ לא-כן הרשעים כי אם-כמץ אשר-תדפנו רוח: ⁵ על-כן | לא-יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים: ⁶ כי-יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד:

2 למה רגשו גוים ולאמים יהגו-ריק: ² יתיצבו | מלכי-ארץ ורוזנים נוסדו-יחד על-יהוה ועל-משיחו: ³ ננתקה את-מוסרותינו ונשליכה ממנו עבותינו: ⁴ יושב בשמים ישחק אדני ילעג-למו: ⁵ אז ידבר אלימו באפו ויחרונו ויבהלמו: ⁶ ואני נסכתי מלכי על-ציון הר-קדשי: ⁷ אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אלי היום ילדתיך: ⁸ שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי-ארץ: ⁹ תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם: ¹⁰ ועתה מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ: ¹¹ עבדו את-יהוה ביראה וגילו ברעדה: ¹² נשקו-בר פן-יאנף | ותאבדו דרך-כי-יבער כמעט אפו אשרי-כל-חוסי בו:

3 מזמור לדוד בברחו מפני | אבשלום בנו: ² יהוה מה-רבנו צרי רבים קמים עלי: ³ רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: ⁴ ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי: ⁵ קולי אל-יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה: ⁶ אני שכלבתי ואישנה הקיצוטי כי יהוה יסמכני: ⁷ לא-אירא מרובות עם אשר סביב שתי עלי: ⁸ קומה יהוה | הושיעני אלהי כי-הכית את-כל-אויבי לחי שני רשעים שברת: ⁹ ליהוה הישועה על-עמך ברכתך סלה:

4 למנצח בנגילות מזמור לדוד: ² בקראי ענני | אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפילתי: ³ בני איש עד-מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה: ⁴ ודעו כי-הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו: ⁵ רגזו ואל-תחטאו אמרו בלבבכם על-משכבכם ודמו סלה: ⁶ זבחנו זבחי-צדק זבטחו אל-יהוה: ⁷ רבים אמרים מי-יראנו טוב נסה-עלינו אור פניך יהוה: ⁸ נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו: ⁹ בשלום יחדו אשכבה ואישן כי-אתה יהוה לבדך לבטח תושיבני:

5 למנצח אל-הנחילות מזמור לדוד: ² אמרי האזנה | יהוה בינה הגיג: ³ הקשיבה | לקול שועי מלכי ואלהי כי-אלך אתפלל: ⁴ יהוה בקר תשמע קולי בקר אערה-לך ואצפה: ⁵ כי | לא אל-חפץ רשע | אתה לא יגר רע: ⁶ לא-יתיצבו הוללים לנגד עיניך שגאת כל-פעלי און: ⁷ תאבד דברי-קזב איש-דמים ומרמה ויתעב | יהוה: ⁸ ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחווה אל-היכל-קדשך בראתך: ⁹ יהוה | חנני בצדקתך למען שוררי הושר לפני דרךך: ¹⁰ כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קברי-פתוח גרונם לשונם יחליקון: ¹¹ האשימם | אלהים יפלו ממעוזותיהם ברב פשיעהם ידיחמו כי-מרו ברך: ¹² וישמחו כל-חוסי בר לעולם ירננו ותסר עלימו ויעלצו בר אהבי שמך: ¹³ כי-אתה תברך צדיק יהוה כלצנה רצון תעטרהו:

6 למנצח בנגילות על-השמינית מזמור לדוד: ² יהוה אל-באפך תוכיחני ואל-בחמתך תיסרני: ³ חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי: ⁴ ונפשי נבהלה מאד ואת יהוה

נחלת שפרה עלי: 7 אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: 8 שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: 9 לכן | שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: 10 כי | לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: 11 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

17 תפלה ללוד שמעה יהוה | צדק הקשובה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה: 2 מלפניך משפטני יצא עליך תחזינה מישרים: 3 בחנת לבי | פקדת לילה צרפתי בל תמצא זמתי בל יעבר פי: 4 לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ: 5 תמר אשרי במעלותיך בל נמוטו פעמי: 6 אני קראתיך כי תענני אל הט אונך לי שמע אמרתי: 7 הפלה חסדיך מושע חוסים ממתקוממים בימינך: 8 שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני: 9 מפני רשעים זו שדוני אויב בנפש יקפו עלי: 10 חלבמו סגרו פיו דברו בגאות: 11 אשרינו עתה סבבנו עיניהם ישיתו לנטות בארץ: 12 דמינו כאריה יכסוף לטרוף וככפיר ישב במסתרים: 13 קומה יהוה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבה: 14 ממתים ידך | יהוה ממתיים מהלד חלקם בחיים וצפינך תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרם לעולליהם: 15 אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהלויץ תמונתך:

18 למנצח | לעבד יהוה ללוד אשר דבר | ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אותי מכף כל איביו ומיד שאול: 2 ויאמר ארחמך יהוה חזק: 3 יהוה | סלע ומצודתי ומפלטני אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ושעי משגבי: 4 מהלל אקרא יהוה ומן אויבי אושע: 5 אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל ויביתוני: 6 חבלי שאול סבבני קדמוני מוקשי מות: 7 בצר לי | אקרא יהוה ואל אלהי אושע ישמע מהיכלו קולי ושוועתי לפניו | תבוא באזניו: 8 ותגעש ותרגש | הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: 9 עלה עשן | באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: 10 ויט שמים ויד וערפל תחת רגליו: 11 וירכב על כרוב ויעף וידיא על כנפי רוח: 12 ישת חשך | סתרו סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים: 13 מנהג נגדו עביו עברו בך וגחלי אש: 14 וירעם בשמים | יהוה ועליו יתן קלו בך וגחלי אש: 15 וישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהם: 16 ויראו | אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגעתך יהוה מנשמת רוח אפר: 17 ישלח ממרום יקחני ומשני ממים רבים: 18 יצילני מאיב עז ומשגאי כי אמצו ממני: 19 יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי: 20 ויוציאני למרחב ויחלצני כי חפץ בי: 21 יגמלני יהוה כצדקי כבר יד ישיב לי: 22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: 23 כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר מני: 24 ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני: 25 וישב יהוה לי כצדקי כבר יד לנגד עיניו: 26 עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתם: 27 עם גבר תתברר ועם עקש תתפתל: 28 כי אתה עם עני תושע ועינים רמות תשפול: 29 כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי וגיה חשכי: 30 כי ברך ארץ גדוד ובאלהי אדלג שור: 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל | החסים בו: 32 כי מי אלוה מבלעדו יהוה ומי צור זולתי אלהינו: 33 האל המאזני חיל ויתן תמים דרכי: 34 משנה רגלי כאילות ועל במתי ועמידני: 35 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועתי: 36 ויתן לי מגן ושעך וימינך תסעדני וענותך תרביני: 37 תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי: 38 ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם: 39 אמצם ולא יכלו קיום לפול תחת רגלי: 40 ויתאזני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי: 41 ואיבי נתתה ליערף ומשגאי אצמיתם: 42 וישעו ואין מושע על יהוה ולא עגם: 43 ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם: 44 תפלטני מריבי עם תשימיני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני: 45 לשמע און ישמעו לי בני ככר וכחשולי: 46 בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותיהם: 47 חיי יהוה וברוך צורי וירום אלוהי ישעי: 48 האל

10 למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה: 2 בגאות רשע ידלק עני יתפשו | במזמות זו חשבו: 3 כי הלל רשע על תאות נפשו ובעצ ברך נאן | יהוה: 4 רשע כגבה אפו בל ידרש אין אלהים כל מזמותיו: 5 חילו דרכו | בכל עת מרום משפטיך מנגדו כל צוריו ופיו בהם: 6 אמר בלבו בל אמוט לדר זדר אשר לא ברע: 7 אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון: 8 ישב | במארב חצרים במסתרים יהרג נקי עינו לחלכה יצפנו: 9 יארב במסתר | כארלה בסכה יארב לחטוף עני יחטף עני במשכו ברשתו: 10 וזכה ישח ונפל בעצמותיו חלכאים: 11 אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח: 12 קומה יהוה אל נשא ידך אל תשכח עניים: 13 על מה | נאך רשע | אלהים אמר בלבו לא תדרש: 14 ראתה כי אתה | לעמל ולעס | תביט לתת בידך עליך יעזב חלכה יתום אתה | היות עוזר: 15 שבר זרוע רשע ורע תדרוש רשעו בל תמצא: 16 יהוה מלך עולם ועד אברו גוים מארצו: 17 תאות עינים שמעת יהוה תכון לבם תקשוב אזנה: 18 לשפט יתום ודך בל יוסף עוד לערץ אנוש מן הארץ:

11 למנצח ללוד ביהוה | חסיתי איך תאמרו לנפשי נודו הרכם צפור: 2 כי הנה הרשעים ידרכו קשת כוננו חצים על יתר לירות במו אפל לישרי לב: 3 כי השתות יהרסון צדיק מה פעל: 4 יהוה | בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו עיני יחזו עפעפו יבחנו בני אדם: 5 יהוה צדיק ויבחו רשע ואהב חמס שגאה נפשו: 6 ימטר על רשעים פחים אש וגפרית ורוח זקופות מנת כוסם: 7 כי צדיק יהוה צדקות אהב אשר יחזו פנימו:

12 למנצח על השמינית מזמור ללוד: 2 הושיעה יהוה כי גמר חסדי כי פסו אמונים מבני אדם: 3 שוא | ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו: 4 יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדברת גדלות: 5 אשר אמרו | ללשוננו נביר שפתינו אתנו מי אדון לנו: 6 משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום ואמר יהוה אשית בושע ופיו לו: 7 אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מוזקק שבעתם: 8 אתה יהוה תשמרם תצלונו | מן הדור זו לעולם: 9 סביב רשעים ויתהלכו כרם זלות לבני אדם:

13 למנצח מזמור ללוד: 2 עד אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה | תסתיר את פניך ממני: 3 עד אנה אשית עצות בנפשי וגן בלבבי יומם עד אנה | ירום אויבי עלי: 4 הביטה עני יהוה אלהי האירה עיני פן אישן המות: 5 פן יאמר אויב וכלתיו צרי וגלו כי אמוט: 6 ואני | בחסדך בטחתי וגל לבי בישועתך אשריה ליהוה כי גמל עלי:

14 למנצח ללוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעבו עלילה אין עשה טוב: 2 יהוה משמם השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים: 3 הכל סר ויחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד: 4 הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו: 5 שם | פחדו פחד כי אלהים בדר צדיק: 6 עצת עני תבושו כי יהוה מחסהו: 7 מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו וגל ועקב ישמח ישראל:

15 מזמור ללוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך: 2 הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו: 3 לא רגל | על לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרבו: 4 נבזה | בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר: 5 כספו | לא נתן בנשף ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם:

16 מכתם ללוד שמרני אל פי חסיתי בר: 2 אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עלי: 3 לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם: 4 ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיר נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: 5 יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: 6 חבלים נפלו לי בענמים אף

הנותן נקמות לוי וידבר עמים תחת: 49 מפלטי מלויי אף מן קמי תרוממי מאיש חמס תצילני: 50 על-כן | אודך בגוים | יהוה ולשמך אומרה: 51 מגדל ישועות מלכן ועשה חסד | למשיחו לדוד ולזרעו עד-עולם:

שמע: 26 מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אלשלם נגד יראיו: 27 יאכלו ענוים | וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד: 28 יזכרו | וישבו אל-יהוה כל-אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל-משפחות גוים: 29 כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים: 30 אכלו וישתחוו | כל-דשני-ארץ לפניו יכרעו כל-יורדי עפר ונפשו לא חיה: 31 זרע יעבדנו יספר לאדני לדור: 32 יבאו ויגידו צדקותו לעם נולד כי עשה:

19 למנצח מזמור לדוד: 2 השמים מספרים כבוד-אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: 3 יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחיה דעת: 4 אין-אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: 5 בכל-הארץ | יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם-אהל בהם: 6 והוא כחתן יצא מחפתו וישש כגבור לרוץ ארח: 7 מקצה השמים | מוצאו ותקופתו על-קצותם ואין נסתר מחמתו: 8 תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי: 9 פקודי יהוה ישרים משמחי-לב מצות יהוה ברה מאירת עינים: 10 יראת יהוה | טהורה עומדת לעד משפטי-יהוה אמת צדקו יחדו: 11 הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים: 12 גם-עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב: 13 שגיאות מי-יבין מנסתרות נקני: 14 גם מזדים | חשך עבדך אל-ימשלו-בי או איתם ונקויתי מפשע רב: 15 יהיו לרצון | אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

23 למען שמו: 4 גם כי-אלך בגיא צלמות לא-אירא רע כי-אתה עמדי שבתך ומשענתך המה ינחמני: 5 תערך לפני | שלחן נגד צרכי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה: 6 אך | טוב וחסד ירדפוני כל-ימי חיי ושבתני בבית-יהוה לארץ ימים:

20 למנצח מזמור לדוד: 2 יענה יהוה ביום צרה ישגבך שם | אלהי יעקב: 3 ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדה: 4 יזכר כל-מנחתך ועולתך ידשנה סלה: 5 יתן דך כלבברך וכל-עצתך ימלא: 6 ברנה | בישועתך ובשם-אלהינו נדגל ימלא יהוה כל-משאלותיך: 7 עתה ידעתי כי הושיע | יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו: 8 אלה ברבב ואלה בסוסים ונאנחנו בשם-יהוה אלהינו נזכיר: 9 המה כרעו ונפלו ונאנחנו קומנו ונתעודך: 10 יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

24 הוא על-ימים יסדה ועל-נהרות יכוננה: 3 מי-יעלה בהר-יהוה ומי-יקום במקום קדשו: 4 נקני כפים ובר-לבב אשר | לא-נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: 5 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: 6 זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה: 7 שאו שערים | ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: 8 מי זה מלך הכבוד יהוה עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה: 9 שאו שערים | ראשיכם ונשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: 10 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה יבוא מלך הכבוד סלה:

21 למנצח מזמור לדוד: 2 יהוה בעזך ישמח-שמח מלך ובישועתך מה-יגיל מאד: 3 תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו בל-מנעת סלה: 4 כי-תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז: 5 חיים | שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד: 6 גדול כבודו בישועתך הוד וזהר תשנה עליו: 7 כי-תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את-פניך: 8 כי-המלך בטח ביהוה ובחסד עליון בל-ימוט: 9 תמצא ידך לכל-איברי ימינך תמצא שואיך: 10 תשיתמו | כתנור אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש: 11 פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם: 12 כי-נטו עליך רעה חשבו מזמה בל-יכלו: 13 כי תשיתמו שכם במיתריך תכונן על-פניהם: 14 והמה יהוה בעזך נשרה וגומרה גבורתך:

25 הבוגדים ריקם: 4 דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני: 5 הדרכיני באמתך | ולמדני כי-אתה אלהי ישעי אותך קיויתי כל-היום: 6 זכר-רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה: 7 חטאות נעורי | ופשעי אל-תזכר כחסדיך זכר-לי אתה למען טובך יהוה: 8 טוב-וישר יהוה על-כן יורה חטאים בדרך: 9 ידבר ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו: 10 כל-ארחות יהוה חסד ואמת לנצח ברייתו ועדתיו: 11 למען-שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב-הוא: 12 מי-זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר: 13 נפשו בטוב תליון וזרעו יירש ארץ: 14 סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם: 15 עיני תמיד אל-יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי: 16 פנה-אלי וחנני כי-יחיד ועני אני: 17 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: 18 ראה עני ועמלי ושא לכל-חטאותי: 19 ראה-אויבי כי-רב וישנאת חמס שנאוני: 20 שמרה נפשי והצילני אל-אבוש כי-חסייתי בך: 21 תם-וישר יצרוני כי קיויתיך: 22 פדה אלהים את-ישראל מכל צרותיו:

22 למנצח על-אילת השחר מזמור לדוד: 2 אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי: 3 אלהי אקרא וימם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי: 4 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: 5 בך בטחו אבתינו בטחו ותפלטמו: 6 אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא-בושו: 7 ואנכי תולעת ולא-איש חרפת אדם ובזוי עם: 8 כל-ראי ילעגו לי ופטירו בשפה וינעו ראש: 9 גל אל-יהוה ופלטוה וצילהו כי חפץ בו: 10 כי-אתה לחי מבטן מבטיחי על-שדי אמי: 11 עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה: 12 אל-תרחק ממני כי-צרה קרובה כי-אין עוזר: 13 סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני: 14 פצו עלי פיהם ארוה טרף ושאג: 15 כמים נשפכת והתפרדו כל-עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: 16 יבש כחרש | כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר-מות תשפתי: 17 כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: 18 אספר כל-עצמותי המה יביטו יראוי-בי: 19 וחלקו בגדי להם ועל-לבושי יפילו גורל: 20 ואתה יהוה אל-תרחק אילותי לעזרתי חושה: 21 הצילה מחרב נפשי מיד-כלב ויחידתי: 22 הושיעני מפי אריה ומקרני רמם עניתני: 23 אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך: 24 יראי יהוה | הללוהו כל-זרע יעקב כבדוהו וגורו ממונו כל-זרע ישראל: 25 כי לא-בה ולא שקץ ענות עני ולא-הסתיר פניו ממנו ובשועו אלי

26 לדוד | שפטי יהוה כי-אני בתמי הלכתי וביהוה בטחתי לא אמעד: 2 בחנני יהוה ונסני צרופה כליותי ולב: 3 כי-חסדיך לנגד עיני והתהלכתי באמתך: 4 לא-ישבתי עם-מתי שוא ועם זעלמים לא אבוא: 5 שנאתי קהל מרעים ועם-רשעים לא אשב: 6 ארחץ בנקיון כפי ואסבבה את-מזבחך יהוה: 7 לשמע בקול תודה ולספר כל-נפלאותיך: 8 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: 9 אל-תאסף עם-חטאים נפשי ועם-אנשי דמים חיי: 10 אשר-בידיהם זמה וימינם מלאה שחד: 11 ואני בתמי אלך פדני וחנני: 12 רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה: לדוד | יהוה | אורי וישעי ממני אירא יהוה מעוד-חיי ממני אפחד: 2 בקרב עלי | מרעים לאכל את-בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו: 3 אם-תחנה עלי | מחנה לא-יירא לבי אם-תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח: 4 אחת | שאלתי מאת-יהוה אותה אבקש שבתני בבית-יהוה כל-ימי חיי לחזות בנעם-יהוה ולבקר בהיכלו: 5 כי יצפני | בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהל בצור ירוממני: 6 ועתה ירום ראשי על אויבי סבבותי ואזבחה באהל זבחי תרועה אשרה ואזמרה ליהוה: 7 שמע-יהוה קולי אקרא וחנני וענני: 8 לך | אמר לבי בקשו פני את-פניך יהוה אבקש: 9 אל-תסתר פניך | ממני אל-תס-באף לעבדך עזרתי

היית אל-תטשני ואל-תעזבני אלהי ישעי: 10 כי-אבי ואמי ועזובי ויהנה יאספני: 11 הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שורכי: 12 אל-תתנני בנפש צרי כי קמויבי עדי-שקך ויפח חמס: 13 לולא האמנתי לראות בטוב-יהוה בארץ חיים: 14 קוה אל-יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל-יהוה:

28 לדוד אליך יהוה | אקרא צור אל-תחרש ממני פן-תחשה ממני ונמשלתי עם-יורדי בור: 2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל-דבר קדשך: 3 אל-תמשכני עם-רשעים ועם-פעלי און דברי שלום עם-רעים ורעה בלבבם: 4 תן-להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם: 5 כי לא יבינו אל-פעלת יהוה ואל-מעשה ידיו והרסם ולא יבגם: 6 ברוך יהוה כי-שמע קול תחנוני: 7 יהוה | עז ומגן בן-בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי אהודנו: 8 יהוה עז לחו ומעוז ישועות משיחו הוא: 9 הושיעה | את-עמך וברך את-נחלתך ורעם ונשאים עד-העולם:

29 מזמור לדוד הבן ליהוה בני אלים הבן ליהוה כבוד ועז: 2 הבן ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת-קדש: 3 קול-יהוה על-המים אל-הכבוד הרעים יהוה על-מים רבים: 4 קול-יהוה בכח קול יהוה בהדר: 5 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את-אחי הלבנון: 6 וירקידם כמו-עגל לבנון ושרין כמו-בן-ראמים: 7 קול-יהוה חצב להבות אש: 8 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: 9 קול יהוה | יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: 10 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: 11 יהוה עז לעמו יתן יהוה | יברך את-עמו בשלום:

30 מזמור שיר-חנכת הבית לדוד: 2 ארומך יהוה כי דליתי ולא-שמחת אבי לי: 3 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: 4 יהוה העלית מן-שאל נפשי חייתי מירדי-בור: 5 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: 6 כי רגע | באפו חיים ברצונן בערב ילון וכי ולבקר רנה: 7 ואני אמרתי בשלתי בל-אמוט לעולם: 8 יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: 9 אליך יהוה אקרא ואל-אדני אתחנן: 10 מה-בצע בדמי בדרתי אל-שחת היודך עפר היגיד אמתך: 11 שמע-יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: 12 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: 13 למען | יזמרה כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודה:

31 למנצח מזמור לדוד: 2 בך יהוה חסיתי אל-אבושה לעולם בצדקתך פלטני: 3 הטה אלי | אונך מהרה הצילני היה לי | לצור מעוז לבית מצודות להושיעני: 4 כי סלעו ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני: 5 תוציאני מרשת זו טמנו לי כי-אתה מעוזי: 6 בדרך אפקוד רוחי פדיתה אותי יהוה אל-אמת: 7 שלאתי השמרים הבלי-שוא ואני אל-יהוה בטחתי: 8 אגלה ואשמה בחסדך אשר ראית את-עבדי זעזע בצרות נפשי: 9 ולא הסגרתני ביד-אויב העמדת במרחב רגלי: 10 חנני יהוה כי צר-לי עששה בכעס עיני נפשי ובטני: 11 כי כלו בגון חיל ושנותי באנחה כשל בעוני כתי ועצמי עששו: 12 מכל-צררי הייתי חרפה ולשכני | מאד ופחד למידעי ראי בחוש נדדו ממני: 13 נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אבד: 14 כי שמעתי | דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי זממו: 15 ואני | עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה: 16 בדרך עתתי הצילני מיד-אויבי ומרדפי: 17 האירה פניך על-עבדך הושיעני בחסדך: 18 יהוה אל-אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול: 19 תאלמנה שפתי שקר הדברות על-צדיק עתלק בגאווה ובז: 20 מה רב-טובך אשר-צפנת ליראיך פעלת לחסים בר נגד בני אדם: 21 תסתירם | בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשנות: 22 ברוך יהוה כי הפליא חסדו לוי בעיר מצור: 23 ואני | אמרתי בחפזי

נגרתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך: 24 אהבו את-יהוה כל-חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על-אתר עשה גאוה: 25 חזקו ויאמץ ללבבכם כל-המיחלים ליהוה:

32 לדוד משכיל אשרי נשוי-פשע כסוי חטאה: 2 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמה: 3 כי-החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל-היום: 4 כי | יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קנץ סלה: 5 חטאתי אודיעך ועוזני לא-כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: 6 על-זאת ותפלל כל-חסיד | אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: 7 אתה | סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: 8 אשכילך | ואורך בדרך-זו תלך איעצה עליך עיני: 9 אל-תהין | כסוס כפרד אין הבין במתג-ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך: 10 רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו: 11 שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל-ישרי-לב:

33 רננו צדיקים ביהוה לישרים נאווה תהלה: 2 הודו ליהוה בכנור בנגל עשור זמרו-לו: 3 שירו-לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: 4 כי-ישר דבר-יהוה וכל-מעשהו באמונה: 5 אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: 6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל-צבאם: 7 כנס כנפ מן הים נתן באצרות תהומות: 8 ייראו מיהוה כל-הארץ ממנו וגורו כל-ישבי תבל: 9 כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: 10 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: 11 עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: 12 אשרי הגוי אשר-יהוה אלהיו העם | בחר לנחלה לו: 13 משמים הבטי יהוה ראה את-כל-בני האדם: 14 ממכון-שבתו השגיח אל-כל-ישבי הארץ: 15 היצר יחד לבם המבין אל-כל-מעשיהם: 16 אין-המלך נושע ברב-חיל גבור לא-ינצל ברב-כח: 17 שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט: 18 הנה עין יהוה אל-יראיו למיחלים לחסדו: 19 להציל ממות נפשמם ולחיותם ברעב: 20 נפשנו חפתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא: 21 כי-בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: 22 יהי-חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך:

34 לדוד בשנותו את-טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך: 2 אברכה את-יהוה בכל-עת תמיד תהלתו בפי: 3 ביהוה תתהלל נפשי ישמעו עבדים וישמחו: 4 גדלו ליהוה אתי וגרוממה שמו יחדו: 5 דרשתי את-יהוה וענני ומכל-מגרותי הצילני: 6 הביטו אליו ונהרו ופניהם אל-יחפרו: 7 זה עני קרא ויהוה שמע ומכל-צרותיו הושיעו: 8 חנה מלאך-יהוה סביב ליראיו ויחלצם: 9 טעמו וראו כי-טוב יהוה אשרי הגבר יחסה-בו: 10 יראו את-יהוה קדשו כי-אין מחסור ליראיו: 11 כפירים רשו ורעבו ודרשו יהוה לא-יחסרו כל-טוב: 12 לכו-בנים שמעו-לי יראת יהוה אלמדכם: 13 מי-האיש החפץ חיים אהב זמים לראות טוב: 14 נצר לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה: 15 סור מרע ועשה-טוב בקש שלום ורדפהו: 16 עיני יהוה אל-צדיקים ואזניו אל-שועתם: 17 פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם: 18 צעקו ויהוה שמע ומכל-צרותם הצילים: 19 קרוב יהוה לנשברי-לב ואת-דכאי-רוח יושיע: 20 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: 21 שמר כל-עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: 22 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו: 23 פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל-החסים בו:

35 לדוד | ריבה יהוה את-יריבי לחם את-לחמי: 2 החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי: 3 והרק חנתי וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני: 4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי ויסגו אתור ויחפרו חשבי רעתי: 5 יהיו כמץ לפני-רוח ומלאך יהוה דוחה: 6 יהי-דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדפם: 7 כי-חנם טמנו-לי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי: 8 תבאוהו שואה לא-יגיע ורשתו אשר-טמן תלכדו בשואה יפל-בה: 9 ונפשי תגל ביהוה תשיש בישועתו: 10 כל-עצמותי | תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגלו: 11 יקומו עדי חמס אשר

לא ידעתי וישאלוני: 12 ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי: 13 ואני | בחלותם לבושי שק עביתי בצום נפשי ותפילתי על-חיקי תשוב: 14 כרע- כאח לי התהלכתי כאבל- אם קדר שחיתי: 15 ובצלע שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו: 16 בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שנימו: 17 אדני כמה תראה הישיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי: 18 אורך בקהל רב בעם עצום אהללק: 19 אל- ישמחו לי איבי שקר שגאי חנם יקראו- עון: 20 כי לא שלום ידברו ועל רגעי- ארץ דברי מרמות יחשבון: 21 וירחיבו עלי פיהם אמרו האח | האח ראתה עינינו: 22 ראיתה יהוה אל- תחרש אדני אל- תרחק ממני: 23 העירה והקיצה למשפט אלהי ואדני לריבי: 24 שפטני כצדק יהוה אלהי ואל- ישמחו-לי: 25 אל- יאמרו בלבם האח נפשנו אל- יאמרו בלענוהו: 26 יבשו ויחפרו | יחדו שמחי רעתי ולבשו- בשת וכלמה המגדילים עלי: 27 רגו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו: 28 ולשוני תהגה צדקך כל- היום תהלתך:

36

למנצח | לעבד- יהוה לדוד: 2 נאם- פשע לרשע בקרב לבי אין- פחד אלהים לנגד עיניו: 3 כי החליק אליו בעיניו למצא עונן לשנא: 4 דברי- פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב: 5 און | יחשב על- משכבו יתיצב על- דרך לא- טוב רע לא ימאס: 6 יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד- שחקים: 7 צדקתך | כהררי- אל משפטך תהום רבה אדם- ובהמה תושיע יהוה: 8 מה- יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיק יחסיון: 9 ריון מדשן ביתך ונחל עדנך תשקם: 10 כי עמך מקור חיים באורך נראה- אור: 11 משה חסדך לידעך וצדקתך לישרי- לב: 12 אל- תבואני רגל גאונה ויד- רשעים אל- תנגדי: 13 שם נפלו פעלי און דחו ולא- יכלו קום: לדוד | אל- תתחר במרעים אל- תקנא בעשי עולה: 2 כי

37

כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון: 3 בטח ביהוה ועשה- טוב שכן- ארץ ורעה אמונה: 4 והתענג על- יהוה ויתן- דך משאלת לבך: 5 גול על- יהוה דרך ובטח עליו והוא יעשה: 6 והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים: 7 דום | ליהוה והתחולל לו אל- תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות: 8 הרף מאף ועזב כמה אל- תתחר אף- להרע: 9 כי- מרעים וברתן וקני יהוה המה יירשו- ארץ: 10 ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על- מקומו ואינו: 11 וענוים יירשו- ארץ והתענגו על- רב שלום: 12 זמם רשע לצדיק וחרק עליו שניו: 13 אדני ישחק לו כי- ראה כי- יבא יומו: 14 חרב | פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבח ישרי- דרך: 15 חרבם תבוא בלבם וקשותותם תשברנה: 16 טוב- מעט לצדיק מהמון רשעים רבים: 17 כי זרועות רשעים תשברנה וסומך צדיקים יהוה: 18 יודע יהוה ימי תמימם ונחלתם לעולם תהיה: 19 לא- יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו: 20 כי רשעים | יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו: 21 לזה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן: 22 כי מברכיו יירשו ארץ ומקללו יכרתו: 23 מיהוה מצעדי- גבר כוננו ודרכו יחפץ: 24 כי- יפל לא- יוטל כי- יהוה סומך ידו: 25 בער | הייתי גם- זקנתי ולא- ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש- לחם: 26 כל- היום חונן ומלנה וזרעו לברכה: 27 סור מרע ועשה- טוב ושכן לעולם: 28 כי יהוה | אהב משפט ולא- יעזב את- חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת: 29 צדיקים יירשו- ארץ וישכנו לעד עליה: 30 פי- צדיק והגה חכמה ולשונו תדבר משפט: 31 תורת אלהיו בלבן לא תמעד אשריו: 32 צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו: 33 יהוה לא- יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו: 34 קנה אל- יהוה | ושמר דרכו וירומק לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה: 35 ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזורח רענן: 36 ויעבר והנה איבנו ואבקשוהו ולא נמצא: 37 שמר- תם וראה ישר כי- אחרית לאיש שלום: 38 ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה: 39 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: 40 ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי- חסו בו:

38

מזמור לדוד להזכיר: 2 יהוה אל- בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני: 3 כי- חציך נחת בי ותנחת עלי ידך: 4 אין- מתם בבשרי מפני זעמך אין- שלום בעצמי מפני חטאתי: 5 כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני: 6 הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי: 7 נעויתי שחתי עד- מאד כל- היום קדר הלכתי: 8 כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי: 9 נפוגותי ונדפתי עד- מאד שאגתי מנהמת לבי: 10 אדני נגדך כל- תאותי ואנחתי מרף לא- נסתרה: 11 לבי סחרחר עזבני כחי ואור- עיני גם- הם אין אתי: 12 אהבי | ורעי מנגד נגעו יעמדו וקרובי מרחק עמדו: 13 וינקשו | מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו היות ומרמות כל- היום יהגו: 14 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח- פיו: 15 ואהי כאיש אשר לא- שמע ואין בפי תוכחות: 16 כי- לך יהוה החלתי אתה תענה אדני אלהי: 17 כי- אמרתי פן- ישמחו לי במוט רגלי עלי הגדילו: 18 כי- אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד: 19 כי- עוני אגיד אדאג מחטאתי: 20 ואיבי חיים עצמו ורבו שגאי שקר: 21 ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדופי- טוב: 22 אל- תעזבני יהוה אלהי אל- תרחק ממני: 23 חושה לעזרתי אדני תשועתי:

39

למנצח לידיתון מזמור לדוד: 2 אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי: 3 נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר: 4 חס- לבי | בקרבי בהגיגי תבער- אש דברתי בלשוני: 5 הודיעני יהוה | קצי ומדת ימי מה- היא אדעה מה- חדל אני: 6 הנה טפוחות | נתתה ימי וחלדי כאין נגדך אך כל- הבל כל- אדם נצב סלה: 7 אך- בצלם | ותהלק- איש אך- הבל יהימין ויצבר ולא- ידע מי- אספם: 8 ועתה מה- קויתי אדני תוחלתי לך היא: 9 מכל- פשעי הצילני חרפת נבל אל- תשימני: 10 נאלמתי לא אפתח- פי כי אתה עשית: 11 הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי: 12 בתוכחות על- עון | יסרת איש ותמס כעש חמודו אך הבל כל- אדם סלה: 13 שמעה- תפילתי | יהוה ושועתי | האזינה אל- דמעתי אל- תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל- אבותי: 14 השע ממני ואבליגה בטרם אלה ואינוני:

40

למנצח לדוד מזמור: 2 קנה קויתי יהוה וישמע וישמע שועתי: 3 ויעלני | מבור שאון מטיט היין ויקם על- סלע רגלי כונן אשרי: 4 ויתן בפי | שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו ויבטחו ביהוה: 5 אשרי הגבר אשר- שם יהוה מבטחו ולא- פנה אל- רהבים ושטי קוב: 6 רבות עשית | אתה | יהוה אלהי נפלאתך ומחשבתך אלינו אין | ערך אליך אגידה ואדברה עצמו מספר: 7 זבח ומנחה | לא- חפצת אונים כרית לי עולה וחטאה לא- שאלת: 8 אז אמרתי הנה- באתי במגלת- ספר כתוב עלי: 9 לעשות- רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי: 10 בשרתי צדק | בקהל רב הנה שפתי לא- אכלא יהוה אתה ידעת: 11 צדקתך לא- כסיתי | בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא- כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב: 12 אתה יהוה לא- תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: 13 כי אפפו- עלי | רעות עד- אין מספר השיגוני עונתי ולא- יכלתי לראות עצמו משערות ראשי ולבי עזבני: 14 רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה: 15 יבשו ויחפרו | יחד מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: 16 ישמו על- עקב בשתם האמרים לוי האח | האח: 17 ישישו וישמחו | בר כל- מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך: 18 ואני | עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלט אתה אלהי אל- תאחר:

41

למנצח מזמור לדוד: 2 אשרי משכיל אל- דל ביום רעה ימלטוהו יהוה: 3 יהוה | ישמרהו ויחיהו יאשר בארץ ואל- תתנהו בנפש איביו: 4 יהוה יסעדנו על- ערש דני כל- משכבו הפכת בחלון: 5 אני- אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי- חטאתי לך: 6 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: 7 ואם- בא לראות | שא ידבר לבו יקבץ- און לו יצא לחוץ ידבר: 8 יחד עלי יתלחשו כל- שגאי עלי | יחשבו רעה לי: 9 דבר- בליעל יצוק בו ואשר שכב לא-

יוסיף לקום: 10 גם איש שלומי | אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: 11 ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם: 12 בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירע איבי עלי: 13 ואני בתמי תמכת בי ותצביני לפניך לעולם: 14 ברוך יהוה | אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן | ואמן:

42 למנצח משכיל לבני קרח: 2 כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים: 3 צמאה נפשי | לאלהים לאל תן מתי אבוא ואראה פני אלהים: 4 היתה לי דמעת לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך: 5 אלה אוקרה | ואשפכה עלי | נפשי כי אעבר | בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: 6 מה תשתוחחי | נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: 7 אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אכרך מארך ירדן וחרמונים מהר מצער: 8 תהום אל תהום קורא לקול צנורך כל משברך וגילך עלי עברי: 9 יומם | יצה יהוה | חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי: 10 אומרה | לאל סלע למה שכחתי למה קדר אלה בלחץ אויב: 11 בצח | בעצמותי חרפוני צורכי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: 12 מה תשתוחחי | נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

43 שפטני אלהים | ויביה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני: 2 כי אתה | אלהי מעוזי למה זנחתי למה קדר אתה בלחץ אויב: 3 שלח אורך ואמתך המה ינחוני וביאני אל הר קדשך ואל משכנותיך: 4 ואבואה | אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואודך בכבוד אלהים אלהי: 5 מה תשתוחחי | נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

44 למנצח לבני קרח משכיל: 2 אלהים | באזינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם: 3 אתה | ידך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם: 4 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרעם לא הושיעה לחו כי ימינה וזרעך ואור פניך כי רציתם: 5 אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב: 6 בר צרינו נגח בשמך נבוס קמינו: 7 כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: 8 כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות: 9 באלהים הללנו כל היום ושמך | לעולם נודה סלה: 10 אף נחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: 11 תשיבנו אחר מני צר ומשנאינו שסו לחו: 12 תתנו כצאן מאכל ובוגים זריתנו: 13 תמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם: 14 תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: 15 תשימנו משל בגוים מנוד ראש בל אמים: 16 כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתי: 17 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם: 18 כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שיקרנו בביתך: 19 לא נסוג אחר לבנו ותט אשרינו מני ארתיך: 20 כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות: 21 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר: 22 הלא אלהים יחקר זאת כי הוא ידע תעלמות לב: 23 כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה: 24 עורה | למה תישן | אדני הקיצה אל תזנח לנצח: 25 למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו: 26 כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: 27 קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך:

45 למנצח על ששנים לבני קרח משכיל שיר ידידת: 2 רחש לבי | דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט | סופר מהיר: 3 יפיות מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על כן ברך אלהים לעולם: 4 חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך: 5 והדרך | צלח רכב על דבר אמת ועונה צדק ותורך נוראות ימינה: 6 חיצו שנוגים עמים תחתך יפלו בלב אויבי המלך: 7 כסאך אלהים עולם ועד שבת מישר שבת מלכותך: 8 אהבת צדק ותשנא רשע על כן | משחק אלהים אלהיך שמן ששון מחברך: 9 מר ואהלות קציעות כל בגדתיך מן היכלי שן מני שמוחך: 10

46 למנצח לבני קרח על עלמות שיר: 2 אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד: 3 על כן לא נרא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים: 4 יהמו יחמרו מימיו וירעשו הרים בגאותו סלה: 5 נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון: 6 אלהים בקרבה בל תמוט ועזרה אלהים לפנות בקר: 7 המו גוים מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ: 8 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: 9 לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם שמות בארץ: 10 משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר וקוצץ חנית לעלות ישרף באש: 11 הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ: 12 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

47 למנצח | לבני קרח מזמור: 2 כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה: 3 כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ: 4 ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו: 5 יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה: 6 עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר: 7 זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: 8 כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל: 9 מלך אלהים על גוים אלהים ישב | על כסא קדשו: 10 נדיב עמים | נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה: שיר מזמור לבני קרח: 2 גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: 3 יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב: 4 אלהים בארמוניה נודע למשגב: 5 כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו: 6 המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו: 7 העדה אחזתם שם חיל כילודה: 8 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש: 9 כאשר שמענו | כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוונה עד עולם סלה: 10 דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך: 11 כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינה: 12 ישמח | הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטך: 13 סבו ציון והקיפיה ספרו מגדלה: 14 שיתו לבכם | לחילה פסגו ארמוניה למען תספרו לדור אחרון: 15 כי זה | אלהים אלהינו עולם ועד הוא ונהגנו על מות:

49 למנצח | לבני קרח מזמור: 2 שמעו זאת כל העמים האזינו כל ישרי חלד: 3 גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון: 4 פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות: 5 אטה למשל אזני אפתח בכבוד חידתי: 6 למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני: 7 הבטחים על חילם וברב עשרם ותהללו: 8 אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו: 9 ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם: 10 ויחי עוד לנצח לא יראה השחת: 11 כי יראה | חלמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם: 12 קרבם בתימו | לעולם משכנתם לדר ודר קראו בשמותם עלי אדמות: 13 ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו: 14 זה דרכם כסל לחו ואחריהם | בפייהם ירצו סלה: 15 כצאן | לשאול שתו מות ירעם וידו בם ישרים | לבקר וצירם לבלות שאול מזבל לו: 16 אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה: 17 אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו: 18 כי לא בחמותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו: 19 כי נפשו בחייו יברך ויודך כי יטיב לך: 20 תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור: 21 אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו:

50 מזמור לאסף אל | אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ
 ממזרח-שמש עד-מבוא: 2 מציון מכלל-יפי אלהים
 הופיע: 3 יבא אלהינו ואל-יחרש אש-לפניו תאכל וסביבו נשערה
 מאד: 4 יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדון עמו: 5 אספו-לי
 חסידי כרתי בריתי עלי-זבח: 6 וגידו שמנים צדקו כי-אלהים |
 שפט הוא סלה: 7 שמעה עמי | ואדברה ישראל ואעידה בר
 אלהים אלהיך אנכי: 8 לא על-זבחיך אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד:
 9 לא-אקח מביתך פך ממכלאתיך עתודים: 10 כי-לי כל-חיתו-
 יער בהמות בהררי-אלף: 11 ידעתי כל-עוף הרים וזו שדי עמדי:
 12 אם-ארעב לא-אמר לך כי-לי תבל ומלאה: 13 האוכל בשר
 אבירים ודם עתודים אשתה: 14 זבח לאלהים תודה ושלם לעליון
 נדריך: 15 וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני: 16 ולרשע | אמר
 אלהים מה-לך לספר חקו ותשא בריתי עלי-פוך: 17 ואתה שנאת
 מוסר ותשלך דברי אחריך: 18 אם-ראית נגב ותרח עמו ועם
 מנאפים חלקך: 19 פוך שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה: 20
 תשב באחריך תדבר בך-אמר תתן-דפי: 21 אלה עשית |
 והחרשתי דמית היות-איהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעינוך: 22
 בינו-נא זאת שכחי אלוה פן-אטרף ואין מציל: 23 זבח תודה
 יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים:

51 למנצח מזמור לדוד: 2 בבוא אליו נתן הנביא כאשר-בא
 אל-בת-שבע: 3 חנני אלהים כחסדך קרב רחמיך מחה
 פשעי: 4 הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני: 5 כי-פשעי אני
 אדע וחטאתי נגדי תמיד: 6 לך לבדך | חטאתי והרע בעיניך עשיתי
 למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: 7 הן-בעון חוללתי ובחטאי
 יחמתני אמי: 8 הן-אמת חפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני: 9
 תחטאתי באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין: 10 תשמעני ששון
 ושמחה תגלגלני עצמות דכית: 11 הסתר פניך מחטאי וכל-עונתי
 מחה: 12 לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: 13 אל-
 תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל-תקח ממני: 14 השובה לי ששון
 ישעך ורוח נדיבה תסמכני: 15 אלמדה פשעים דרכיך וחסתאים
 אליך ישובו: 16 הצילני מדמים | אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני
 צדקתך: 17 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: 18 כי | לא-
 תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה: 19 זבחי אלהים רוח נשברה
 לב-נשבר ונדכה אלהים לא תבוה: 20 היטיבה ברצונך את-ציון
 תבנה חומות ירושלים: 21 אז תחפץ זבחי-צדק עולה וכליל אז יעלו
 על-מזבחך פרים:

52 למנצח משכיל לדוד: 2 בבוא | דואג האדמי וגד לשאול
 ויאמר לו בא דוד אל-בית אחימלך: 3 מה-תתהלל ברעה
 הגבור חסד אל כל-היום: 4 הוות תחשב לשונך כתער מלטש
 עשה רמיה: 5 אהבת רע מטוב שקר | מדבר צדק סלה: 6 אהבת
 כל-דברי-בלע לשון מרמה: 7 גם-אל יתצק לנצח יחתך ויסחך.
 מאהל ושרשך מארץ חיים סלה: 8 ויראו צדיקים ויראו ועליו
 ישחקו: 9 הנה הגבר לא ישים אלהים מעוזו ויבטח ברב עשרו ועז
 בהותו: 10 ואני | כזות רענן בבית אלהים בטחתי בחסד-אלהים
 עולם ועד: 11 אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי-טוב נגד
 חסידיך:

53 למנצח על-מחלת משכיל לדוד: 2 אמר נבל בלבו אין
 אלהים השחיתו והתעביו עול אין עשה-טוב: 3 אלהים
 משמים השקיף על-בני אדם לראות היש משכיל דרש את-אלהים:
 4 כלו סג יחדו נאלחו אין עשה-טוב אין גם-אחד: 5 הלא ידעו
 פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו: 6 שם | פחדו-
 פחד לא-היה פחד כי-אלהים פור עצמות חנך הבלשה כי-
 אלהים מאסם: 7 מי יתן מציון ישעות ישראל בשוב אלהים שבות
 עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

54 למנצח בנגינת משכיל לדוד: 2 בבוא הזיפים ויאמרו
 לשאול הלא דוד מסתתר עמנו: 3 אלהים בשמך הושיעני
 ובגבורתך תדינני: 4 אלהים שמע תפילתי האזינה לאמרי-פי: 5 כי
 זרים | קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה:
 6 הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי: 7 ישוב הרע לשררי
 באמתך הצמיתם: 8 בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי-טוב:
 9 כי-מפל-צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני:

55 למנצח בנגינת משכיל לדוד: 2 האזינה אלהים תפילתי
 ואל-תתעלם מתחנוני: 3 הקשיבה לי וענני אריד בשיתי
 ואהימה: 4 מקול אויב מפני עקת רשע כי-ימיטו עלי און ובאר
 ישטמוני: 5 לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי: 6 יראה ורעד
 יבא בי ותכסני פלצות: 7 ואמר מי-יתן לי אבר כיונה אעופה
 ואשכנה: 8 הנה ארחיק נד אלון במדבר סלה: 9 אחישה מפלט
 לי מרוח סעה מסער: 10 בלע אדני פלג לשונם כי-ראיתי חמס
 וריב בעיר: 11 יומם ולילה יסובבה על-חומתיה ואון ועמל בקרבה:
 12 הוות בקרבה ולא-ימיש מרחבה תך ומרמה: 13 כי-לא-אויב
 יחרפני ואשא לא-משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו: 14 ואתה אנוש
 כערפי אלופי ומידעי: 15 אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך
 ברגש: 16 ישימות עלימו ירדו שאול חיים כי-רעות במגורם
 בקרבם: 17 אני אל-אלהים אקרא ויהוה יושיעני: 18 ערב ובקר
 וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי: 19 פדה בשלום נפשי
 מקרב לי כי-ברבים היו עמדי: 20 ישמע | אל | ויענם וישב קדם
 סלה אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים: 21 שלח ידיו בשלמוי
 חלל בריות: 22 חלקו | מחמאת פיו וקרב לבו רכו דבריו משמן
 והמה פתחות: 23 השלך על-יהוה | יהבך והוא ילכלך לא-יתן
 לעולם מוט לצדיק: 24 ואתה אלהים | תורדם | לבאר שחת אנשי
 דמים ומרמה לא-יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

56 למנצח | על-יונת אלם רחוקים לדוד מכתם באחוז אתו
 פלשתים בגת: 2 חנני אלהים כי-שאפני אנוש כל-היום
 לחם ולחצני: 3 שאפני שוררי כל-היום כי-רבים לחמים לי מרום: 4
 יום אירא אני אליך אבטח: 5 באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי
 לא אירא מה-יעשה בשר לי: 6 כל-היום דברי ועצבו עלי כל-
 מחשבתם לרע: 7 וגרו | יצפנו המה עקבי ישמרו פאשר קו
 נפשי: 8 על-און פלט למו בארץ עמים | הורד אלהים: 9 נד
 ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך: 10 אז ישובו
 אויבי אחור ביום אקרא זה-ידעתי כי-אלהים לי: 11 באלהים אהלל
 דבר ביהוה אהלל דבר: 12 באלהים בטחתי לא אירא מה-יעשה
 אדם לי: 13 עלי אלהים נדריך אשלם תודת לך: 14 כי הצלת נפשי
 ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים:

57 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם בברחו מפני-שאול
 במערה: 2 חנני אלהים | חנני כי-בך חסיה נפשי ובצל-
 כנפך אחסה עד יעבר הוות: 3 אקרא לאלהים עליון לאל גמר
 עלי: 4 ישלח משמים | ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים
 חסדו ואמתו: 5 נפשי | בתוך לבאם אשכבה להטים בני-אדם
 שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה: 6 רומה על-השמים
 אלהים על כל-הארץ כבודך: 7 רשת | הכינו לפעמי כפר נפשי
 כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה: 8 נכון לבי אלהים נכון לבי
 אשירה ואזמרה: 9 עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר: 10
 אודך בעמים | אדני אזמרך בל-אמים: 11 כי-גדל עד-שמים
 חסדך ועד-שחקים אמתך: 12 רומה על-שמים אלהים על כל-
 הארץ כבודך:

58 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם: 2 האמנם אלם צדק
 תדברון מישרים תשפטו בני אדם: 3 אף-בלב עולת
 תפעלון בארץ חמס ידיכם תפלטון: 4 זרו רשעים מרחם תעו
 מבטן דברי קב: 5 חמת למו כדמות חמת-נחש כמו-פתן חרש
 יאטם אזנו: 6 אשר לא-ישמע לקול מלחשים חובר חברים מחכם:

7 אלהים הרס-שינימו בפימו מלתעות כפירים נתן | יהוה: 8
 ימאסו כמו- מים יתהלכו לחו ידרך חצו כמו יתמללו: 9 כמו שבלול
 תמס יהלך נפל אשת בל- חזו שמש: 10 בטרם יבינו סירתיכם אטד
 כמו- חי כמו- חרוץ ישערונו: 11 ישמח צדיק כי- חזה נקם פעמיו
 ירחץ בדם הרשע: 12 ויאמר אדם אך- פרי לצדיק אך יש- אלהים
 שפטים בארץ:

59 למנצח אל- תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו
 את- הבית להמית: 2 הצילני מאיבי | אלהי ממתקוממי
 תשגבני: 3 הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: 4 כי הנה
 ארבו לנפשי וגרו עלי עזים לא- פשעי ולא- חטאתי יהוה: 5 בלי-
 עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: 6 ואתה יהוה- אלהים |
 צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל- הגוים אל- תחן כל- בגדי
 און סלה: 7 ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: 8 הנה | יביעון
 בפייהם חרבות בשפתותיהם כי- מי שמע: 9 ואתה יהוה
 תשחק לחו תלעג לכל- גוים: 10 עזו אליך אשמרה כי- אלהים
 משגבי: 11 אלהי חסדו יקדמי אלהים יראני בשרי: 12 אל-
 תהרגם | פן- ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגנני אדני: 13
 חטאת- פיו דבר- שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו:
 14 כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי- אלהים משל ביעקב לאפסי
 הארץ סלה: 15 וישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: 16 המה
 ינועו לאכל אם- לא ישבעו ולינו: 17 ואני | אשר עזך וארנן לברך
 חסדך כי- היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: 18 עזי אליך אומרה כי-
 אלהים משגבי אלהי חסדי:

60 למנצח על- שושן עדות מכתם לדוד ללמד: 2 בהצותו |
 את ארם נהרים ואת- ארם צובה וישב יואב ויה את- אדום
 בגיא- מלח שנים עשר ארץ: 3 אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת
 תשוב לבו: 4 הרעשתה ארץ פצמתה רפה שבריה כי- מטה: 5
 הראיתה עמר קשה השקיתנו יין תרעלה: 6 תתה ליראוך נס
 להתנוסס מפני קשט סלה: 7 למען והלצון ידיך הושיעה ימיך
 ועננו: 8 אלהים | דבר בקדשו אעלה אחלקה שכם ועמק סכות
 אמדד: 9 לי גלעד | ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחוקקי:
 10 מואב | סיר רחצי על- אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרעעי:
 11 מי יבליני עיר מצור מי נחני עד- אדום: 12 הלא- אתה אלהים
 זנחתנו ולא- תצא אלהים בצבאותינו: 13 הבה לנו עזרת מצר ושווא
 תשועת אדם: 14 באלהים נעשה- חיל והוא יבוס צרינו:

61 למנצח | על- נגינת לדוד: 2 שמעה אלהים רנתי
 הקשיבה תפלתי: 3 מקצה הארץ | אליך אקרא בעטר
 לבי בצור- ירום ממני תנחני: 4 כי- היית מחסה לי מגדל- עז מפני
 אויבי: 5 אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפוך סלה: 6 כי-
 אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך: 7 ימים על- ימי-
 מלך תוסיף שנותיו כמו- דר ודר: 8 ישב עולם לפני אלהים חסד
 יאמת מן וינצרהו: 9 כן אומרה שמך לעד לשלמי נדרי יום | יום:
 למנצח על- ידותון מזמור לדוד: 2 אך אל- אלהים דומיה

62 נפשי ממנו ישועתי: 3 אך- הוא צורי וישועתי משגבי לא-
 אמוט רבה: 4 עד- אנה | תהותתני על איש תרצתו כלכם כקיר
 נטוי גדר הדחיה: 5 אך משאתו | יעצו להדיח ירצו לזב בפיו יברכו
 וברקבם יקללו- סלה: 6 אך לאלהים דומי נפשי כי- ממנו תקותי:
 7 אך- הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט: 8 על- אלהים ישעי
 וכבודי צור- עזי מחסי באלהים: 9 בטחו בו בכל- עת | עם שפכי-
 לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו סלה: 10 אך | הבל בני- אדם כזב
 בני איש במאזנים לעלות המה מהבל יחד: 11 אל- תבטחו בעשך
 ובגגל אל- תהבלו חיל | כי- יגוב אל- תשיתו לב: 12 אחת | דבר
 אלהים שתיים זו שמעתי כי על לאלהים: 13 וזך- אדני חסד כי-
 אתה תשלם לאיש כמעשהו:

63 מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה: 2 אלהים | אלי אתה
 אשחרך צמאה לך | נפשי כמה לך בשרי בארץ- ציה ועיף
 בלי- מים: 3 כן בקודש חזיתיך לראות עזך וכבודך: 4 כי- טוב חסדך
 מחיים שפתי ישבחוך: 5 כן אברך- בחיי בשמך אשא כפי: 6 כמו
 חלב נדשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל- פי: 7 אם- זכרתך על-
 יצועי באשמרות אהגה בך: 8 כי- היית עזרתה לי ובצל כנפוך
 ארנן: 9 דבקנה נפשי אחריך בי תמכה ימיך: 10 והמה לשואה
 יבקשו נפשי זבאו בתחיתות הארץ: 11 וגירו על- ידי- חרב מנת
 שעלים יהיו: 12 והמלה ישמח באלהים יתהלל כל- הנשבע בו כי
 יסכר פי דוברי- שקר:

64 למנצח מזמור לדוד: 2 שמע- אלהים קולי בשיתי מפחד
 אויב תצר חיי: 3 תסתירני מסוד מרעם מרגשת פעלי און:
 4 אשר שנגן כחרב לשונם דרכו ריצם דבר מר: 5 לירות במסתרים
 תם פתאם ירוה ולא יראו: 6 יחזקו- לחו | דבר רע יספרו לטמון
 מוקשים אמרו מי יראה לחו: 7 יחפשו- עולת תמנו חפש מחפש
 וקרב איש ולב עמק: 8 יורם אלהים חץ פתאום היו מכותם: 9
 וכשלוהו עלימו לשונם יתנדדו כל- ראה בם: 10 וייראו כל- אדם
 ויגידו פעל אלהים ומעשהו השכילו: 11 ישמח צדיק ביהוה וחסה
 בו ויתהללו כל- ישרי- לב:

65 למנצח מזמור לדוד שיר: 2 לך דמיה תהלה אלהים בצינן
 וזך ישלם- נדר: 3 שמע תפלה עדיך כל- בשר יבאו: 4
 דברי עונת גברו מני פשעינו אתה תכפרם: 5 אשר | תבחר
 ותקרב ישכן חצריך נשבעה בטוב ביתך קודש היכלך: 6 נוראות |
 בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל- קצוי- ארץ וים רחוקים: 7 מכן
 הרים בכתו נאור בגבורה: 8 משביח | שאון ימים שאון גליהם
 והמון לאמים: 9 וייראו | ישבי קצות מאותך מוצאי- בקר וערב
 תרנין: 10 פקדת הארץ | ותשקלה רבת תעשרנה פלג אלהים
 מלא מים תכין דגנם כי- כן תכינה: 11 תלמיה ריה נחת דודיה
 ברביבים תמגנה צמחה תברך: 12 עטרת שנת טובתך ומעגליך
 ירעפון דשן: 13 ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחגרנה: 14 לבשו
 כרים | הצאן ועמקים יעטפו- בר יתרועעו אף- וישירו:

66 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל- הארץ: 2 זמרו
 כבוד- שמו שימו כבוד תהלתו: 3 אמרו לאלהים מה- נורא
 מעשיך ברב עזך יכחשו לך איביך: 4 כל- הארץ | ישתחוו לך
 ויזמרו לך וזמרו שמך סלה: 5 לכו וראו מפעלות אלהים נורא
 עלילה על- בני אדם: 6 הפך ים | ליבשה בנהר יעברו ברגל שם
 נשמחה בו: 7 משל בגבורתו | עולם עיניו בגוים תצפינה הסורים
 | אל ירימו לחו סלה: 8 ברכו עמים | אלהינו והשמינו קול
 תהלתו: 9 השם נפשו בחיים ולא- נתן לחוט רגלנו: 10 כי-
 בחנתנו אלהים צרפתנו כצרף- כסף: 11 הבאתנו במצודה שמת
 מועקה במתנינו: 12 הרכבת אנוש לראשנו באנו- באש ובמים
 יתוציאנו לרוחה: 13 אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי: 14 אשר-
 פצו שפתי ודבר- פי בצר לי: 15 עלות מחים אעלה לך עם- קטרת
 אילים אעשה בקר עם- עתודים סלה: 16 לכו- שמעו ואספרה כל-
 יראי אלהים אשר עשה לנפשי: 17 אליו פי- קראתי ורומם תחת
 לשוני: 18 און אם- ראיתי בלבי לא ישמע | אדני: 19 אכן שמע
 אלהים הקשוב בקול תפלתי: 20 ברוך אלהים אשר לא- הסיר
 תפלתי וחסדו מאתי:

67 למנצח בנגינת מזמור שיר: 2 אלהים יחננו ויברכנו יאר
 פניו אתנו סלה: 3 לדעת בארץ דרךך בכל- גוים ישועתך:
 4 יודוך עמים | אלהים יודוך עמים כלם: 5 ישמחו וירננו לאמים
 כי- תשפט עמים מישור ולאמים | בארץ תנחם סלה: 6 יודוך
 עמים | אלהים יודוך עמים כלם: 7 ארץ נתנה ובלה יברכנו
 אלהים אלהינו: 8 יברכנו אלהים וייראו אתו כל- אפסי- ארץ:

68

למנצח לדוד מזמור שיר: 2 יקום אלהים ופוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו: 3 כהנדף עשן תנדף כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים: 4 וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו בשמחה: 5 שירו | לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו: 6 אבי יתומים ודן אלמנות אלהים במעון קדשו: 7 אלהים | מושיב יחידים | ביה מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיקה: 8 אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך בשימון סלה: 9 ארץ רעשה | ארץ שמנים נטפלו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל: 10 גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה: 11 חיתך ישבו בה תכון בטובתך לעני אלהים: 12 אדני יתן אמר המבשרות צבא רב: 13 מלכי צבאות ידון וידון ונת בית תחלק שלל: 14 אם תשכבון בן שפתים כפי ונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ: 15 בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון: 16 הר אלהים הר בשן הר גבנים הר בשן: 17 למה | תרצדון הרים גבנים ההר חמד אלהים לשבתו ארץ יהוה ישכן לנצח: 18 רכב אלהים רבתים אלפי שנאן אדני גם סיני בקדש: 19 עלית למרום | שבת שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן | יה אלהים: 20 ברוך אדני יום | יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה: 21 האל | לנו אל למושעות וליהוה אדני למות תוצאות: 22 אך אלהים ימחץ ראש אויבו קדקדך שער מיתהלק באשמוי: 23 אמר אדני מבשן אשיב אשיב ממצלות ים: 24 למען | תמחץ רגלך בדם לשון כלבך מאיבם מנהו: 25 ראו הליכותך אלהים הליכות אלי מלכי בקדש: 26 קדמו שרים אחר גנים בתוך עלמות תופפות: 27 במקהלות ברכו אלהים יהוה ממקור ישראל: 28 שם בנימן | צעיר רדם שרי יהודה רגמתם שרי זבלון שרי נפתלי: 29 צוה אלהיך לעך עוזה אלהים או פעלת לנו: 30 מהיכלך על ירושלים לה יובילו מלכים שוי: 31 גער חית קנה עדת אבירים | בעגלי עמים מתרפס בראי כסף ביר עמים קרבות יחפצו: 32 יאתיו חשמינים מני מצרים כוש תריץ ודיו לאלהים: 33 ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני סלה: 34 לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול עז: 35 תנו עז לאלהים על ישראל גאות ועז בשחקים: 36 נורא אלהים ממקדשך אל ישראל הוא נתן | עז ותעצמות לעם ברוך אלהים:

69

למנצח על שושנים לדוד: 2 הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש: 3 טבעתי | ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתי: 4 יגעתי בקרא נחר גרוני כלו עיני מוילח לאלהי: 5 רבו | משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי אויב שקר אשר לא גזלתי אז אשיב: 6 אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו: 7 אל יבשו בי | קויו אדני יהוה צבאות אל יכלמו בי מבקשך אלהי ישראל: 8 כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: 9 מזור הייתי לאחי ונכרי לבני אמי: 10 כי קנאת ביתך אכלתי וחרפות חורפך נפלו עלי: 11 ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי: 12 ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל: 13 ושיחו בי ושב שער ונגינות שותי שכר: 14 ואני תפלתי לך | יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך עניי באמת ישעך: 15 הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי מים: 16 אל תשטפני | שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה: 17 עני יהוה כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי: 18 ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר עני: 19 קרבה אל נפשי גאלה למען אויב פדני: 20 אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צורתי: 21 חרפה | שברה לבי ואנשה ואקנה לנו ואין ולמנחמים ולא מצאתי: 22 ויתנו בברותי ראש ולצמאי ישקוני חמץ: 23 יהי שלחנם לפניך לפח ולשלומים למוקש: 24 תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד: 25 שפך עליהם זעמך וחרון אפך ישוגם: 26 תהי טירתם נשמה באהליהם אל יהי יושב: 27 כי אתה אשר הכית רדפו ואל מאבוב חלליך יספרו: 28 תנה עון על

עונם ואל יבאו בצדקתך: 29 ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו: 30 ואני עני וכאב ישועתך אלהים תשגבני: 31 אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה: 32 ותיטב ליהוה משור פר מקרן מפריס: 33 ראו עבנים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם: 34 כי שמע אל אבונם יהוה ואת אסיריו לא בנה: 35 יהללוהו שמנים וארץ ימים וכל רמש בם: 36 כי אלהים | יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירששה: 37 וזרע עבדיו ינחלה ואהב שמו ישכנו בה:

70

למנצח לדוד להזכיר: 2 אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה: 3 יבשו ויחפרו מבקשי נפשי וסגו אחר ויכלמו חפצי רעתי: 4 ישבו על עקב בשתם האמרים האח | האח: 5 יששו וישמחו | בר כל מבקשך ויאמרו תמיד וגדל אלהים אהבי ישועתך: 6 ואני | עני ואבון אלהים חושה לי עזרי ומפלט אתה יהוה אל תאחר:

71

ברך יהוה חסיתי אל אבנשה לעולם: 2 בצדקתך תצילני ותפלטני הטה אלי אונך והושיעני: 3 היה לי | לצור מעון לבוא תמיד ציית להושיעני כי סלע ומצודתי אתה: 4 אלהי פלטני מיד רשע מפך מעול וחומץ: 5 כי אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מנעורי: 6 עליך | נסמכתי מבטן ממע אמי אתה גוזי בר תהלתי תמיד: 7 כמופת הייתי לרבים ואתה מחסי עז: 8 ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך: 9 אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני: 10 כי אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדו: 11 לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו כי אין מציל: 12 אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושה: 13 יבשו יכלו שטני נפשי ועטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי: 14 ואני תמיד איתל והוספתי על כל תהלתך: 15 פי | יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות: 16 אבוא בגברות אדני יהוה אכיר צדקתך לבדך: 17 אלהים למדתני מנעורי ועד הנה אגיד נפלאותך: 18 וגם עד זקנה | ושיבה אלהים אל תעזבני עד אגיד זרועך לדור לכל יבוא גבורתך: 19 וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מן כמוך: 20 אשר הראיתני | צרות רבות ורעות תשוב תחינו ומתהמות הארץ תשוב תעלני: 21 תרב | גדלתי ותסב תנחמני: 22 גם אני | אודך בכלי נבל אמתך אלהי אומרה לה בכנור קדוש ישראל: 23 תרננה שפתי כי אזמרה לך ונפשי אשר פדית: 24 גם לשוני כל היום תהנה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי:

72

לשלמה | אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן מלך: 2 ידון עמך בצדק וענייך במשפט: 3 ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה: 4 ישפט | עני עם יושיע לבני אביו וידכא עושק: 5 ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים: 6 ירד כמטר על גן כרביים וזרף ארץ: 7 יפרח בומוי צדיק ורב שלום עד בלי ירח: 8 יורד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 9 לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו: 10 מלכי תרשיש ואיים מנחה ישבו מלכי שבא וסבא אשר יקריבו: 11 וישתחוו לו כל מלכים כל גוים ועבדוהו: 12 כי יציל אביון משוע עני ואין עז לו: 13 יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע: 14 מתוך ומחמס יגאל נפשם ויקר דמם בעיניו: 15 ויחי ויתן לו מזבח שבא ויתפלל בעדו תמיד כל היום ויברכהו: 16 יהי פסת בר | בארץ בראש הרים ירעש כלבנון פרו ויצאו מעיר כעשב הארץ: 17 יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו ויתברכו בו כל גוים ואשרוהו: 18 ברוך | יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: 19 וברוך | שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן | ואמן: 20 כלו תפלות דוד בר ישי:

73

מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לברי לבב: 2 ואני כמעט נטוי רגלי כאין שפכה אשרי: 3 כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה: 4 כי אין חרצבות למותם ובריא אולם: 5 בעמל אנוש איננו ועם אדם לא יגענו: 6 לכן ענקתמו גאווה יעטר שית חמס לחו: 7 יצא מחלב עינמו עברו משכיות לבב: 8 ימקו |

וידברו ברע עשק ממרום ודברו: 9 שנתו בשמים פיהם ולשונם
 תהלך בארץ: 10 לכן | ישיב עמו הלים ומי מלא ומצו למו: 11
 ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון: 12 הנה אלה רשעים ושלוי
 עולם השגו חיל: 13 אך ריק זכיתי לבבי וארתץ בנקיון כפי: 14
 ואהי נגוע כל היום ותוכחתי לבקרים: 15 אם אמרתי אספרה כמו
 הנה דור בניך בגדתי: 16 ואחשבה לדעת זאת עמל היא בעיני: 17
 עד אבוא אל מקדשי אל אבינה לאחריהם: 18 אך בחלקות
 תשית למו הפלתם למשואות: 19 איך היו לשמה כרגע ספו תמו
 מן בלהות: 20 כחלום מהקיץ אדני בעיר | צלמם תבהו: 21 כי
 יתחמץ לבבי וכליותי אשתונן: 22 ואני בער ולא אדע בהמות הייתי
 עמך: 23 ואני תמיד עמך אחוזת ביד ימיני: 24 בעצתך תחנני
 ואחר כבוד תקחני: 25 מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ: 26
 כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם: 27 כי הנה
 רחוקי יאבדו והצמתה כל זונה ממך: 28 ואני | קרבת אלהים לי
 טוב שתי | באדני יהנה מחסי לספר כל מלאכותי:

74

משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח ועשן אפרך בצאן
 מרעיתך: 2 זכר עדתך | קנית קדם גאלת שבט נחלתך
 הר ציון זה | שכנת בו: 3 הרימה פעמיו למשאות נצח כל הרע
 אויב בקדש: 4 שאגו צרריך בקרב מועדך שמו אותתם אתות: 5
 ידע כמביא למעלה בסבך עץ קרדמות: 6 ועת פתוחיה יחד
 בכשול וכלפת יהלמון: 7 שלחו באש מקדשך לארץ חללו משכן
 שמך: 8 אמרו בלבם ניגם יחד שרפי כל מועדי אל בארץ: 9
 אותותינו לא ראנו אין עוד נביא ולא אתנו ידע עד מה: 10 עד
 מתי אלהים יחרף צר ויאץ אויב שמך לנצח: 11 למה תשיב ירך
 וימנך מקרב חוקך כלה: 12 ואלהים מלכי מקדם פעל ושועות
 בקרב הארץ: 13 אתה פוררת בעוז ים שברת ראשי תנינים על
 המים: 14 אתה רצצת ראשי לוייתן ותתננו מאכל לעם לציים: 15
 אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: 16 לך יום ארץ
 לילה אתה הכינות מאור ושמש: 17 אתה הצבת כל גבולות ארץ
 קניץ וחרף אתה וצרתם: 18 זכר זאת אויב חרף | יהנה ועם נבל
 נאצו שמך: 19 אל תתן לחית נפש תורף חית ענייך אל תשכח
 לנצח: 20 הבט לבדית כי מלאו מחשכי ארץ נאות חמס: 21 אל
 ישב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך: 22 קומה אלהים ריבה ריבך
 זכר חרפתך מני נבל כל היום: 23 אל תשכח קול צרריך שאון
 קמייך עלה תמיד:

75

למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר: 2 הודינו לך |
 אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך: 3 כי אקח
 מועד אני מישרים אשפט: 4 נמלים ארץ וכל ישיבה אנכי תכנתי
 עמודיה סלה: 5 אמרתי להוללים אל תהלו ולרשעים אל תרימו
 קרן: 6 אל תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק: 7 כי לא
 ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים: 8 כי אלהים שפט זה ושפיל
 זנה ירים: 9 כי כוס ביד יהנה ויין חמר | מלא מסך ויגר מזה אך
 שמריה ומצו ושתי כל רשעי ארץ: 10 ואני אגיד לעלם אומרה
 לאלהי יעקב: 11 וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק:

76

למנצח בניגנת מזמור לאסף שיר: 2 נודע ביהודה אלהים
 בישראל גדול שמו: 3 והיה בשלם סכו ומעונתו בציון: 4
 שמה שבר רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה סלה: 5 נאור אתה
 אדיר מהררי טרף: 6 אשתוללו | אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו
 כל אנשי חיל ידיהם: 7 מנערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס: 8
 אתה | נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפרך: 9 משמים השמעת
 דין ארץ יראה ושקטה: 10 בקום למשפט אלהים להושיע כל
 עגו ארץ סלה: 11 כי חמת אדם תודך שארית חמת תחגר: 12
 נדרו ושלמו ליהנה אלהיכם כל סביבו ויבילו שו למוהא: 13 יבצר
 רוח נגידים נורא למלכי ארץ:

77

למנצח על ידיותו לאסף מזמור: 2 קולי אל אלהים
 ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי: 3 ביום צרתי אדני
 דרשתי די | לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: 4 אזכרה
 אלהים ואהמיה אשיחה | ותתעטף רוחי סלה: 5 אחזת שמרות
 עיני נפעמתי ולא אדבר: 6 חשבתי ימים מקדם שנות עולמים: 7
 אזכרה נגיתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי: 8 הקולעים
 יזנח | אדני ולא יסיף לרצות עוד: 9 האפס לנצח חסדו גמר אמר
 לדר ודר: 10 השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: 11 ואמר
 חליתי היא שנות ימין עליון: 12 אזכר מעללי יה כי אזכרה מקדם
 פלאך: 13 והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה: 14 אלהים
 בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים: 15 אתה האל עשה פלא
 הודעת בעמים עזך: 16 גאלת ברוע עמך בני יעקב ויוסף סלה:
 17 ראוך מים | אלהים ראוך מים וחילו אף ריגו תהמות: 18 זרמו
 מים | עבות קול נתנו שחקים אף חצצוך ותהלכו: 19 קול רעמך
 | בנגלג האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: 20 בים דרךך
 ושביליך במים רבים ועקבותיך לא נדעו: 21 נחית כצאן עמך ביד
 משה ואהרן:

78

משפיל לאסף האזינה עמי תורת הטה אונכם לאמרי פי:
 2 אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם: 3 אשר
 שמענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו: 4 לא נכחד | מבניהם לדור
 אחרון מספרים תהלות יהנה ועוזו ונפלאותיו אשר עשה: 5 ויקם
 עדות | בעיקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו
 להודיעם לבניהם: 6 למען ידעו | דור אחרון בנים וילדו יקמו
 ויספרו לבניהם: 7 וישמו באלהים כסלם ולא ישכחו מעללי אל
 ומצותיו ויצרו: 8 ולא יהיו | כאבותם דוד סורר ומרה דור לא הכין
 לבו ולא נאמנה את אל רוחו: 9 בני אפרים נושקו רומי קשת
 הופכו ביום קרב: 10 לא שמרו ברית אלהים וכתורתו מאנו ללכת:
 11 וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם: 12 נגד אבותם עשה
 פלא בארץ מצרים שדה צען: 13 בקע ים ועברם ויצב מים כמו
 נד: 14 וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש: 15 יבקע צרים
 במדבר וישקו כתהמות רבה: 16 ויוצא נזלים מסלע ויורד כנהרות
 מים: 17 ויסיפו עוד לחטא לז למרות עליון בציה: 18 וינסו אל
 בלבבם לשאל אכל לנפשם: 19 וידברו באלהים אמרו היוכל אל
 לערך שלחן במדבר: 20 הן הכה צור | ויזבו מים ונחלים וישטפו
 הגם לחם יוכל תת אם יכין שאר לעמו: 21 לכן | שמע יהנה
 ויתעבר ואש נשקה בעקב וגם אף עלה בישראל: 22 כי לא
 האמינו באלהים ולא בטחו בשועות: 23 ויצו שחקים ממעל ודלתי
 שמים פתח: 24 ומטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן למו: 25
 לחם אבירים אכל איש צידה שלח להם לשבע: 26 וסע קדום
 בשמים וינהג בעוז תימן: 27 ומטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים
 ענף כנף: 28 ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנתו: 29 ויאכלו וישבעו
 מאד ותאותם יבא להם: 30 לא זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם:
 31 ואף אלהים | עלה בהם ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל
 הכריע: 32 בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו: 33
 ויכל בהבל ימיהם ושנותם בבהלה: 34 אם הרגם ודרשוהו ושו
 ושחרו אל: 35 ויזכרו כי אלהים צורם ואל עליון גאלם: 36 ויפתוהו
 בפייהם ובלשונם ויכזבו לו: 37 ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו
 בבריתו: 38 והוא רחום | וכפר עון ולא ישתית והרבה להשיב אפו
 ולא יעיר כל חמתו: 39 ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב:
 40 כמה ימרוהו במדבר ועציבוהו בשימון: 41 וישבו וינסו אל
 וקדוש ישראל התוו: 42 לא זכרו את ידו זום אשר פדם מני צר:
 43 אשר שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה צען: 44 ויהפך
 לדם יאריהם ונזליהם בל ישתיו: 45 ישלח בהם ערב ויאכלם
 ויצפרדע ותשחיתם: 46 ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה: 47 יהרג
 בכרד גפנם וישקמותם בחנמל: 48 ויסגר לברד בעירם ומקניהם
 לרשפים: 49 ישלח בהם | חרון אפו עברה ועם וצרה משלחת

מלאכי רעים: 50 יפלוס נתיב לאפן לא־ חשך ממות נפשם וחייתם לדבר הסגיר: 51 ויהי כל־ בכור במצרים ראשית אונים באהלי־ חם: 52 ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר: 53 וינחם לבטח ולא פחדו ואת־ אויביהם כסה הים: 54 ויביאם אל־ גבול קדשו הר־ זה קנתה ימינו: 55 ויגרש מפניהם | גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם שבטו ישראל: 56 וינסו וימרו את־ אלהים עליון ועדותיו לא שמרו: 57 ויסגו וינגדו כאבותם זהפכו כקשת רמייה: 58 ויכעסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו: 59 שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל: 60 ויטש משכן שלו אהל שכן באדם: 61 ויתן לשבן עץ ותפארתו ביד־ צר: 62 ויסגר לחרב עמו ובחלתו התעבר: 63 בחוריו אכלה־ אש ובתולתיו לא הוללו: 64 כהניו בחרב נפלו ואלמנתיו לא תבכינה: 65 ויקץ כישן | אדני כגבור מתרוגן מיון: 66 ויך־ צריו אחר חרפת עולם נתן לחו: 67 וימאס באהל יוסף ונשבט אפרים לא בחר: 68 ויבחר את־ שבט יהודה את־ הר ציון אשר אהב: 69 ויבן כמו־ רמים מקדשו לארץ יסדה לעולם: 70 ויבחר בדרך עבדו ויקחהו ממכלאת צאן: 71 מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו: 72 וירעם כתם לבבו ובתבונות כפיו ינחם:

79

מזמור לאסף אלהים באו גוים | בנחלתך טמאו את־ היכל קדשך שמו את־ ירושלם לעיים: 2 נתנו את־ נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחיתו־ ארץ: 3 שפכו דמם | כמים סביבות ירושלם ואין קובר: 4 היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: 5 עד־ מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו־ אש קונאתך: 6 שפך חמתך אל־ הגוים אשר לא־ ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: 7 כי אכל את־ יעקב ואת־ נהו השמו: 8 אל־ תזכר־ לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיק כי דלונו מאד: 9 עזרנו | אלהי ישענו על־ דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על־ חטאתינו למען שמך: 10 למה | יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגיים לעינינו נקמת דם־ עבדיך השפוך: 11 תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה: 12 והשב לשכנינו שבעתים אל־ חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני: 13 ואנחנו עמך | וצאן מרעייתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך:

80

למנצח אל־ ששנים עדות לאסף מזמור: 2 רעה ישראל | האזינה נהג כצאן יוסף ישב הפרובים הופיעה: 3 לפני אפרים | ובגמון ומנשה עוררה את־ גבורתך ולכה לישעמה לנו: 4 אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה: 5 יהוה אלהים צבאות עד־ מתי עשנת בתפלת עמך: 6 האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שליש: 7 תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו־ לחו: 8 אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה: 9 גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה: 10 פנית לפניך ותשרש שרשיה ותמלא־ ארץ: 11 כסו הרים צלה וטנפיה ארזי־ אל: 12 תשלח קצירך עד־ ים ואל־ נהר וינקותיה: 13 למה פרצת גדריה וארזה כל־ עברי דרך: 14 יכרסמנה חזיר 'H3293' s="מי־x-sus-seg type="pended 'ע' r' l' וזיו שדי ירענה: 15 אלהים צבאות שוב־ נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: 16 וכנה אשר־ נטעה וימיך ועל־ בן אמצתה לך: 17 שרפה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו: 18 תהי־ ירך על־ איש וימיך על־ בן־ אדם אמצת לך: 19 ולא־ נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא: 20 יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה:

81

למנצח | על־ הגתית לאסף: 2 הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: 3 שאו־ זמרה ותנו־ תף כנור נעים עם־ נבל: 4 תקעו בחדש שופר בפסה ליום חגנו: 5 כי חזק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: 6 עדות | ביהוסף שמו בצאתו על־ ארץ מצרים שפת לא־ ידעתי אשמע: 7 הסירותי מסבל שכמו כפוי מדוד תעברנה: 8 בצרה קראת ואחלצה אענה בסתר רעם אבחנה על־ מי מריבה סלה: 9 שמע עמי ואעודה בך ישראל אם־ תשמע־ לי: 10

לא־ יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר: 11 אנלי | יהוה אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחב־ פיה ואמלאהו: 12 ולא־ שמע עמי לקולי וישראל לא־ אבה לי: 13 ואשלחהו בשריות לבם ולכו במועצותיהם: 14 לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו: 15 כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי: 16 משנאי יהוה יכחשו־ לו ויהי עתם לעולם: 17 ויאכילהו מחלב חטה ומזור דבש אשביעה:

82

מזמור לאסף אלהים נצב בעדת־ אל בקרב אלהים ישפט: 2 עד־ מתי תשפטו־ עול ופני רשעים תשאו־ סלה: 3 שפטו־ דל ויתום עני ורש הצדיקו: 4 פלטו־ דל ואביון מיד רשעים הצילו: 5 לא ידעו | ולא יבינו בחשכה ויתהלכו למוטו כל־ מוסדי ארץ: 6 אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: 7 אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו: 8 קומה אלהים שפטה הארץ כי־ אתה תנחל בכל־ הגוים:

83

שיר מזמור לאסף: 2 אלהים אל־ דמי־ לך אל־ תחרש ואל־ תשקט אל: 3 כי־ הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: 4 על־ עמך יערימו סוד ויתיעצו על־ צפוניך: 5 אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא־ יזכר שם־ ישראל עוד: 6 כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו: 7 אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים: 8 גבל ועמון ועמלק פלשת עם־ ישרי צור: 9 גם־ אשר נלוה עמם היו זרוע לבני־ לוט סלה: 10 עשה־ להם כמדון כסוסרא לביבן בנחל קישון: 11 נשמדו בעין־ דאר היו דמן לאדמה: 12 שיתמו נדיבמו כעגב וכזאב וכזבב וכצלמנע כל־ נסיכמו: 13 אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: 14 אלהי שיתמו ככלגל כקש לפני־ רוח: 15 כאש תבער־ יער וכלהבה תלהט הרים: 16 כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם: 17 מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה: 18 יבשו ויבבלו עדי־ עד ויחפרו ויאבדו: 19 וידעו כי־ אתה שמך יהוה לבדך עליון על־ כל־ הארץ:

84

למנצח על־ הגתית לבני־ קרח מזמור: 2 מה־ ידידות משכנותיך יהוה צבאות: 3 נכספה וגם־ כלה | נפש לחצרות יהוה לבי ובשרי רננו אל־ אל־ חי: 4 גם־ צפור | מצאה בית דרור | קן לה אשר־ שתה אפרתיה את־ מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי: 5 אשרי יושבי ביתך עוד והללוך סלה: 6 אשרי אדם עוז־לו בך מסלות בלבכם: 7 עברי | בעמק הבכא מעין ושיתוהו גם־ ברכות יעטה מורה: 8 ולכו מחיל אל־ חיל וראה אל־ אלהים בציון: 9 יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה: 10 מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך: 11 כי טוב־ יום בחציריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי־ רשע: 12 כי שמש | ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע־ טוב להלכים בתמים: 13 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך:

85

למנצח | לבני־ קרח מזמור: 2 רצית יהוה ארצך שבת שבות יעקב: 3 נשאת עון עמך כסית כל־ חטאתם סלה: 4 אספת כל־ עברתך השיבות מחרון אפך: 5 שובנו אלהי ישענו והפר כעסק עמנו: 6 הלעולם תאנף־ בנו תמשך אפך לדר ודר: 7 הלא־ אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו־ בך: 8 הראנו יהוה חסדך וישעך תתן־ לנו: 9 אשמעה מה־ ידבר האל | יהוה כי | ידבר שלום אל־ עמו ואל־ חסידיו ואל־ ישובו לכסלה: 10 אך | קרוב ליראי ישעו לשכן כבוד בארצנו: 11 חסד־ ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו: 12 אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף: 13 גם־ יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה: 14 צדק לפניך יהלך וישם לדרך פעמיו:

86

תפלה לדרך הטה יהוה אזור עניי כי־ עני ואביון אני: 2 שמרה נפשי כי־ חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך: 3 חנני אדני כי אליך אקרא כל־ היום: 4 שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא: 5 כי־ אתה אדני טוב וסלח ורב־ חסד לכל־ קראיך: 6 האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי: 7 ביום צרתי אקראך כי תענני: 8 אין־ כמוך באלהים | אדני ואין כמעשיך: 9 כל־ גוים | אשר עשית יבאו | וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך:

10 כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: 11 הורני יהוה | דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך: 12 אודך | אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם: 13 כי חסדך גדול עלי והצלתי נפשי משאול תחתיה: 14 אלהים | זדים קמו-עלי ועדת עריצים בקושו נפשי ולא שמוך לנגדם: 15 ואתה אדני אל-רחום וחונן ארך אפים ורב חסד ואמת: 16 פנה אלי וחנני תנה-עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך: 17 עשה-עמי אות לטובה ויראו שגאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני:

שפתי לא אשנה: 36 אחת נשבעתי בקדשי אם-לדוד אכזב: 37 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: 38 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: 39 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם-מישחך: 40 נארתה ברית עבדך חללת לארץ מרו: 41 פרצת כל-גדרתי שמת מבצריו מחתה: 42 שסוהו כל-עברי דרך היה חרפה לשכניו: 43 הרימות ימיו צריו השמחת כל-אויביו: 44 אף-תשוב צור חרבן ולא הקימתו במלחמה: 45 השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתה: 46 הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושח סלה: 47 עד-מה יהוה תסתך לנצח תבער כמו-אש חמתך: 48 זכר-אני מה-חלד על-מה-ישאון בראת כל-בני אדם: 49 מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד-שאול סלה: 50 איה | חסדיך הראשנים | אדני נשבעת לדוד באמונתך: 51 זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל-רבים עמים: 52 אשר חרפו אויבך | יהוה אשר חרפו עקבות משיחך: 53 ברוך יהוה לעולם אמן | ואמן:

87 לבני-קרח מזמור שיר יסודתו בהררי-קדש: 2 אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב: 3 נכבדות מדברך בך עיר האלהים סלה: 4 אזכיר | רהב ובבל לידעי הנה פלשת וצור עם-כוש זה ילד-שם: 5 ולציון | יאמר איש ואיש ליד-בה והוא יכוננה עליון: 6 יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד-שם סלה: 7 ושרים כחללים כל-מעוני בך:

90 תפלה למשה איש-האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדרך ודרך: 2 בטרם | הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד-עולם אתה אל: 3 תשב אנוש עד-דכא ותלאמר שובו בני-אדם: 4 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: 5 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: 6 בבקר יצין וחלף לערב ימוול ויבש: 7 כי-כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: 8 שת עונותינו לנגדך עלמנו למאור פניך: 9 כי כל-ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו-הגה: 10 ומי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת | שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי-גז חיש ונעפה: 11 מי יודע ען אפך וכיראתך עברתך: 12 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: 13 שובה יהוה עד-מתי והנחם על-עבדיך: 14 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל-ימינו: 15 שמוחנו כימות ענינותנו שלות ראינו רעה: 16 יראה אל-עבדיך פעלך והדרך על-בניהם: 17 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

88 שיר מזמור לבני קרח למנצח על-מחלת לענות משכיל להימנו האזרחי: 2 יהוה אלהי ישועתי יום-צעקתי בלילה נגדך: 3 תבוא לפניך תפילתי הטח-אזנך לרנתי: 4 כי-שבעה ברעות נפשי וחי לשאול הגיעו: 5 נחשבתי עם-יורדי בור הייתי כגבר אין-איל: 6 במתים חפשי כמו חללים | שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נגזרו: 7 שתיני בבור תחתיות במחשכים במצלות: 8 עלי סמכה חמתך וכל-משבריי ענית סלה: 9 הרחקת מידעי ממני שתיני תועבות לחו כלא ולא אצא: 10 עיני דאבה מני עני קראתך יהוה בכל-יום שטחתי אליך כפי: 11 הלמתים תעשה-פלא אם-רפאים יקומו | יודוך סלה: 12 היספר בקבר חסדיך אמונתך באבדון: 13 היודע בתוך פלאך וצדקתך בארץ נשיה: 14 ואני | אליך יהוה שגעת ובבקר תפילתי תקדמך: 15 למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני: 16 עני אני וגוע מגער נשאתי אמיך אפונה: 17 עלי עברו חרוניך בעותיך צמתותי: 18 סבני כמים כל-היום הקיפו עלי יחד: 19 הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשה:

91 ישב בסתר עליון בצל שדי ותלונו: 2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח-בו: 3 כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר האות: 4 באברתו | יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: 5 לא-תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: 6 מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהריום: 7 יפל מצדך | אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש: 8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: 9 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: 10 לא-תאנה אליך רעה ונגע לא-יקרב באהלק: 11 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל-דרכיך: 12 על-כפים ישאנך פן-תגר באבן רגלך: 13 על-שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: 14 כי בי חשק ואפלטוה אשגבהו כי-ידע שמי: 15 יקראני | ואענהו עמו-אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: 16 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

89 משכיל לאיתן האזרחי: 2 חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר | אודיע אמונתך בפי: 3 כי-אמרתי עולם חסד יבנה שמים | תכן אמונתך בהם: 4 פרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: 5 עד-עולם אכין זרעך ובייתי לדר-ודוך כסאך סלה: 6 וידו שמים פלאך יהוה אף-אמונתך בקהל קדשים: 7 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים: 8 אל נערץ בסוד-קדשים רבה ונורא על-כל-סביביו: 9 יהוה | אלהי צבאות מי-כמוך חסן | יה אמונתך סביבותיך: 10 אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם: 11 אתה דכאת כחלל רהב ברוע עזך פורת אויבך: 12 לך שמים אף-לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: 13 צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו: 14 לך זרוע עם-גבורה תעז ירך תרום ימינך: 15 צדק ומשפט מכן כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: 16 אשרי העם יודעי תרועה והוה באור-פניך יהלכון: 17 בשמך יגילון כל-היום ובצדקתך ירומו: 18 כי-תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו: 19 כי ליהוה מנגנו ולקדוש ישראל מלכנו: 20 אז דברת בחזון לחסידך ותלאמר שויתי עזר על-גבור הרימותי בחור מעם: 21 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: 22 אשר ידי תכון עמו אף-זרועי תאמצו: 23 לא-ישא אויב בו וכן עולה לא יעננו: 24 וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף: 25 ואמונתו וחסדו עמו ובשמי תרום קרנו: 26 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו: 27 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי: 28 אף-אני בכור אתנהו עליון למלכי-ארץ: 29 לעולם אשמור-לו חסדי ובריתי נאמנת לו: 30 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים: 31 אם-יעזבו בני תורתי ובמשפטי לא ילכון: 32 אם-חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו: 33 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: 34 וחסדי לא-אפיר מעמו ולא-אשקר באמונתו: 35 לא-אחלל בריתי ומוצא

92 מזמור שיר ליום השבת: 2 טוב להודות ליהוה ולזמר לשמך עליון: 3 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: 4 עלי-עשור ועלי-נגל עלי הגיון בכבוד: 5 כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארננו: 6 מה-גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך: 7 איש-בער לא ידע וכסיל לא-יבין את-זאת: 8 בפרח רשעים | כמו עשב ויצאו כל-פעלי און להשמדם עדי-עד: 9 ואתה מרום לעלם יהוה: 10 כי הנה איביך | יהוה כי-הנה איבך יאבדו ויתפרדו כל-פעלי און: 11 ותרם כראים קרני בלתי בשמן רענו: 12 ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: 13 צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה: 14 שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: 15 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: 16 להגיד כי-ישר יהוה צורי ולא-עלתה בו:

93 יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל-תמוט: 2 נכון כסאך מאז מעולם אתה: 3 נשאו נהרות | יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: 4 מקלות | מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה: 5 עדותיך | נאמנו מאד לביתיך גאון קדש יהוה לארך ימים:

94 אל-נקמות יהוה אל נקמות הופיע: 2 הנשא שפט הארץ השב גדול על-גאים: 3 עד-מתי רשעים | יהוה עד-מתי רשעים יעלו: 4 יביעו ידברו עתק יתאמרו כל-פעלי און: 5 עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו: 6 אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו: 7 ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: 8 בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו: 9 הנטע און הלא ישמע אם יצר עין הלא יבט: 10 היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: 11 יהוה ידע מחשבות אדם כי-המה הבל: 12 אשרי | הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו: 13 להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: 14 כי | לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: 15 כי-עד צדק ישוב משפט ואחריו כל-ישרי לב: 16 מי-יקום לי עם-מרעים מי-יתעבב לי עם-פעלי און: 17 לולי יהוה עזרתה לי כמעט | שכנה דומה נפשי: 18 אם-אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני: 19 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: 20 היחברך כסא הוית יצר עמל עלי-חוק: 21 יגודו על-נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: 22 ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי: 23 וישב עליהם | את-אונם וברעתם וצמייתם וצמייתם יהוה ויהוה אלהינו:

95 לכו ברננה ליהוה נריעה לצור ישענו: 2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: 3 כי אל גדול יהוה ומלך גדול על-כל אלהים: 4 אשר בודו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: 5 אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: 6 באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו: 7 כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעותו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו: 8 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: 9 אשר נסונו אבותיכם בחנוני גם-ראו פעלי: 10 ארבעים שנה | אקוט בדור ואמר עם תעו לבב הם ואם לא ידעו דרכי: 11 אשר-נשבטתי באפי אם-יבאו אל-מנחתי:

96 שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל-הארץ: 2 שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום-ליום ישועתו: 3 ספרו בגוים כבודו בכל-העמים נפלאותיו: 4 כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על-כל אלהים: 5 כי | כל אלהי העמים אילים יהוה שמם עשה: 6 הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: 7 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: 8 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו: 9 השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מפניו כל-הארץ: 10 אמרו בגוים | יהוה מלך אף תכון תבל בל-תמוט ידיו עמים במישרים: 11 ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: 12 יעלו שדי וכל אשר בו אז ירננו כל-עצי יער: 13 לפני יהוה | כי בא כל לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

97 יהוה מלך תגל הארץ ושמחו אים רבים: 2 ענן וערפל סביבו צדק ומשפט מכן כסאו: 3 אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו: 4 האירו ברקניו תבל ראתה ותחל הארץ: 5 הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל-הארץ: 6 הגידו השמים צדקו וראו כל-העמים כבודו: 7 יבשו | כל-עבדי פסל המתהללים באילים השתחוו לו כל-אלהים: 8 שמעה ותשמח | ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה: 9 כי אתה יהוה עליון על-כל הארץ מאד נעלית על-כל אלהים: 10 אהבו יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים וצילם: 11 אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: 12 שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו:

98 מזמור שירו ליהוה | שיר חדש כי-נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: 2 הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: 3 זכר חסדו | ואמונתו לבית ישראל ראו כל-

אפסי ארץ את ישועת אלהינו: 4 הריעו ליהוה כל-הארץ פצחו ורננו וזמרו: 5 זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה: 6 בחצצרות וקול שופר הריעו לפני | המלך יהוה: 7 ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה: 8 נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו: 9 לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

99 יהוה מלך ירצו עמים ישב כרובים תנט הארץ: 2 יהוה בציון גדול ורם הוא על-כל העמים: 3 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: 4 ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב | אתה עשית: 5 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להם רגליו קדוש הוא: 6 משה ואהרן | בכהליו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא יענם: 7 בעמוד ענן ידבר אליהם שמו עדותיו ותק נתן-למו: 8 יהוה אלהינו אתה עשיתם אל נשא היית להם ולקם על-עליותם: 9 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי-קדוש יהוה אלהינו:

100 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל-הארץ: 2 עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה: 3 דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעותו: 4 באו שעריו | בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: 5 כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד-דר זר אמונתו:

101 לדוד מזמור חסד ומשפט אשרה לך יהוה אומרה: 2 אשכילה | בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי: 3 לא-אשית | לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים שגאתי לא ידבק בי: 4 לבב עקש יסור ממני רע לא אדע: 5 מלושני בסתר | רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אתו לא אוכל: 6 עיני | בנאמני ארץ לשבת עמדי הלק בדרך תמים הוא ישרתני: 7 לא-ישב | בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא-יכון לנגד עיני: 8 לבקרים אצמית כל-רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל-פעלי און:

102 תפלה לעני כי יעטר ולפני יהוה ישפר שיחו: 2 יהוה שמעה תפילתי וישועתי אליך תבוא: 3 אל-תסתור פניך | ממני ביום צר לי הטה-אלי אונך ביום אקרא מהר ענני: 4 כי-כלו בעשן ימי ועצמותי כמו-קד נחרו: 5 הוכה כעשב ויבש לבי כי-שכחתי מאכל לחמי: 6 מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: 7 דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות: 8 שקדתי ואהיה לצפור בודד על-גג: 9 כל-היום חרפוני אויבי מהוללו בי נשבעו: 10 כי-אפר כלחם אכלתי ושאקווי בבכי מסכתי: 11 מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני: 12 ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש: 13 ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר: 14 אתה תקום תרחם ציון כי-עת לחננה כי-בא מועד: 15 כי רצו עבדיך את-אבניה ואת-עפרה ויחננו: 16 וייראו גוים את-שם יהוה וכל-מלכי הארץ את-כבודך: 17 כי-בנה יהוה ציון נראה בכבודו: 18 פנה אל-תפלת הערער ולא-בזה את-תפלתם: 19 תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל-יה: 20 כי-השקיף ממום קדשו יהוה משמים | אל-ארץ הביט: 21 לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: 22 לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלים: 23 בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את-יהוה: 24 ענה בדרך כחו קצר ימי: 25 אמר אלי אל-תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך: 26 לפני הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: 27 המה | יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו: 28 ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: 29 בני-עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון:

103 לדוד | ברכי נפשי את-יהוה וכל-קרבי את-שם קדשו: 2 ברכי נפשי את-יהוה ואל-תשכחי כל-גמוליו: 3 הסלח לכל-עונכי הרפא לכל-תחלאיכי: 4 הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים: 5 המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר בעורכי: 6 עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל-עשוקים: 7 יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו: 8 רחום וחנון יהוה ארץ אפים

ורב-חסד: 9 לא-לניצח וריב ולא לעולם וטור: 10 לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו: 11 כי כגבה שמים על-הארץ גבר חסדו על-יראיו: 12 כרחק מזרח ממערב הרחיק ממונו את-פשיעו: 13 כרחם אב על-בנים רחם יהוה על-יראיו: 14 כי הוא ידע ויצרנו זכור כי עפר אנחנו: 15 אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יצוץ: 16 כי רוח עברה בו ואינונו ולא-יכרנו עוד מקומו: 17 וחסד יהוה | מעולם ועד-עולם על-יראיו וצדקותו לבני בנים: 18 לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם: 19 יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: 20 ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמח בקול דברו: 21 ברכו יהוה כל-צבאו משרתיו עשי רצונו: 22 ברכו יהוה | כל-מעשיו בכל-מקומות ממשלתו ברכו נפשי את-יהוה:

104 ברכו נפשי את-יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: 2 עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה: 3 המקרה במים עליונותו השם עבים רכובו המהלך על-כנפי-רוח: 4 עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: 5 יסד-ארץ על-מכונה בל-תמוט עולם ועד: 6 תהום כלבוש פסיתו על-הרים ועמדו-מים: 7 מן-גבהתה ונוסון מן-קול רעמך יחפזון: 8 יעלו הרים ירדו בקעות אל-מקום זה | יסדת להם: 9 גבול-שמת בל-יעברון בל-ישובון לכסות הארץ: 10 המשלח מעינים בנחלים בון הרים יהלכון: 11 ישקו כל-חיותי שדי וישברו פראים צמאם: 12 עליהם עוף-השמים ישכון מבין יפארים ויתנו קול: 13 משקה הרים מעליונותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ: 14 מצמיח חציר | לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא להם מן-הארץ: 15 ויין | ישמח לבב-אנוש להצהיל פנים משמן ולתם לבב-אנוש יסעד: 16 ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: 17 אשר-שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: 18 הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: 19 עשה ירח למועדים לשמש יעד מבווא: 20 תשת-חשך והי לילה בו תרמש כל-חיותו יער: 21 הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם: 22 תזרח השמש יאספון ואל-מעונתם ירצון: 23 יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי-ערב: 24 מה-רבו מעשיו | יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינה: 25 זה | הים גדול ורחב ידים שם-רמש ואין מספר חיות קטנות עם-גדלות: 26 שם אניות יהלכון וליותן זה-יצרת לשחק בו: 27 כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו: 28 תתן להם ילקטון תפתח ירך ישבעון טוב: 29 תסתיר פניך ויהלון תספר רוחם ויגעון ואל-עפרם ישובון: 30 תשלח רוחך ובראון ותחדש פני אדמה: 31 יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: 32 המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: 33 אשריה ליהוה בחיי אומרה לאלהי בעודו: 34 יערב עליו שיחי אנכי אשמח בוהוה: 35 יתמו חטאים | מן-הארץ ורשעים | עוד אינם ברכו נפשי את-יהוה הללו-יה:

106 הללויה | הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 מי ימלא גבורות יהוה ישמיע כל-תהלתו: 3 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל-עת: 4 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך: 5 לראות | בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם-נחלתך: 6 חטאנו עם-אבותינו העוינו הרשענו: 7 אבותינו במצרים | לא-השכילו נפלאותיך לא זכרו את-רב חסדיך וימרו על-ים בים-סוף: 8 ויושיעם למען שמו להודיע את-גבורתו: 9 ויער בים-סוף ויחרב ויוליכם בתהמות כמדבר: 10 ויושיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב: 11 וכסו-מים צריהם אחד מהם לא נותר: 12 ויאמנו בדברי נשירו תהלתו: 13 מהרו שכתו מעשיו לא חלו לעצתו: 14 ויתאוו תאוו במדבר ונסו-אל בישומן: 15 ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם: 16 ויקנאו למה במחנה לאהרן קדוש יהוה: 17 תפתח-ארץ ותבלע דתן ואתכס על-עדת אבירים: 18 ותבער-אש בעדתם להבה תלהט רשעים: 19 יעשו-עגל בחרב וישתחוו למסכה: 20 וימירו את-כבודם בתבנית שור אכל עשב: 21 שכתו אל מושיעם עשה גדלות במצרים: 22 נפלאות בארץ חם נוראות על-ים-סוף: 23 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית: 24 ויאסו בארץ חמדה לא-האמינו לדברו: 25 וירגו באהליהם לא שמעו בקול יהוה: 26 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: 27 ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות: 28 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבתן מתים: 29 ויכעסו במעלליהם ותפרץ-בם מגפה: 30 ועמד פינחס ויפלה ונתער המגפה: 31 ותחשב לו לצדקה לדר זר עד-עולם: 32 ויקציפו על-מי מריבה וירע למשה בעבורם: 33 כי-המרז את-רוחו ויבטא בשפתיו: 34 לא-השמידו את-העמים אשר אמר יהוה להם: 35 ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם: 36 ויעבדו את-עצביהם ויהיו להם למוקש: 37 ויזבחון את-בניהם ואת-בנותיהם לשדים: 38 וישפכו דם נקי דם-בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים: 39 ויטמאו במעשיהם ואינו במעלליהם: 40 ויחר-אף יהוה בעמו ויתעב את-נחלתו: 41 ויתנם ביד-גוים וימשלו בהם שנקיהם: 42 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם: 43 פעמים רבות יצילם והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם: 44 וירא בצר להם בשמעו את-רנתם: 45 ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדו: 46 ויתן אותם לרחמים לפני כל-שוביהם: 47 הושיענו | יהוה אלהינו וקבצנו מן-הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: 48 ברוך יהוה אלהי ישראל מן-העולם | ועד העולם ואמר כל-העם אמן הללו-יה:

107 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד-צר: 3 ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומיזם: 4 תעו במדבר בישומן דרך עיר מושב לא

ורב-חסד: 9 לא-לניצח וריב ולא לעולם וטור: 10 לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו: 11 כי כגבה שמים על-הארץ גבר חסדו על-יראיו: 12 כרחק מזרח ממערב הרחיק ממונו את-פשיעו: 13 כרחם אב על-בנים רחם יהוה על-יראיו: 14 כי הוא ידע ויצרנו זכור כי עפר אנחנו: 15 אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יצוץ: 16 כי רוח עברה בו ואינונו ולא-יכרנו עוד מקומו: 17 וחסד יהוה | מעולם ועד-עולם על-יראיו וצדקותו לבני בנים: 18 לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם: 19 יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: 20 ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמח בקול דברו: 21 ברכו יהוה כל-צבאו משרתיו עשי רצונו: 22 ברכו יהוה | כל-מעשיו בכל-מקומות ממשלתו ברכו נפשי את-יהוה:

104 ברכו נפשי את-יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: 2 עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה: 3 המקרה במים עליונותו השם עבים רכובו המהלך על-כנפי-רוח: 4 עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: 5 יסד-ארץ על-מכונה בל-תמוט עולם ועד: 6 תהום כלבוש פסיתו על-הרים ועמדו-מים: 7 מן-גבהתה ונוסון מן-קול רעמך יחפזון: 8 יעלו הרים ירדו בקעות אל-מקום זה | יסדת להם: 9 גבול-שמת בל-יעברון בל-ישובון לכסות הארץ: 10 המשלח מעינים בנחלים בון הרים יהלכון: 11 ישקו כל-חיותי שדי וישברו פראים צמאם: 12 עליהם עוף-השמים ישכון מבין יפארים ויתנו קול: 13 משקה הרים מעליונותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ: 14 מצמיח חציר | לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא להם מן-הארץ: 15 ויין | ישמח לבב-אנוש להצהיל פנים משמן ולתם לבב-אנוש יסעד: 16 ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: 17 אשר-שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: 18 הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: 19 עשה ירח למועדים לשמש יעד מבווא: 20 תשת-חשך והי לילה בו תרמש כל-חיותו יער: 21 הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם: 22 תזרח השמש יאספון ואל-מעונתם ירצון: 23 יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי-ערב: 24 מה-רבו מעשיו | יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינה: 25 זה | הים גדול ורחב ידים שם-רמש ואין מספר חיות קטנות עם-גדלות: 26 שם אניות יהלכון וליותן זה-יצרת לשחק בו: 27 כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו: 28 תתן להם ילקטון תפתח ירך ישבעון טוב: 29 תסתיר פניך ויהלון תספר רוחם ויגעון ואל-עפרם ישובון: 30 תשלח רוחך ובראון ותחדש פני אדמה: 31 יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: 32 המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: 33 אשריה ליהוה בחיי אומרה לאלהי בעודו: 34 יערב עליו שיחי אנכי אשמח בוהוה: 35 יתמו חטאים | מן-הארץ ורשעים | עוד אינם ברכו נפשי את-יהוה הללו-יה:

105 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עליונותו: 2 שירו-לו זמרו-לו שישחו בכל-נפלאותיו: 3 התהללו בשם קדשו ישמח לב | מבקשיו יהוה: 4 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: 5 זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו ומשפטי-פיו: 6 זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: 7 הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ משפטיו: 8 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: 9 אשר כרת את-אברהם ושבועתו לישחק: 10 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: 11 לאמר לך אתה את-ארץ-כנען חבל נחלתכם: 12 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: 13 ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר: 14 לא הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכום: 15 אל-תגענו במשיחי ולנביאי אל-תרענו: 16 ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר: 17 שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: 18 ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו: 19 עד-עת בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: 20 שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: 21 שמו אדון לביתו ומשל בכל-קנינו: 22 לאסר שריו

בקרבי: 23 כצל - כנטותו נהלכתי ונערתני כארבה: 24 ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן: 25 ואני | הייתי חרפה להם וראוני יגיעון ראשם: 26 עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך: 27 וידעו כי ידך זאת אתה יהוה עשיתה: 28 יקללו המה ואתה תזכר קמו | ויבשו ועבדך ישמח: 29 ילבשו שוטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם: 30 אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבם אהללנו: 31 כי יעמד לימין אביון להושיע משפטני נפשו:

110 לדוד מזמור נאם יהוה | לאדני שב לימיני עד אשית איבך הדם לרגלי: 2 מטה עזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב איבוי: 3 עמך נבכת ביום חילך בהדרי קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך: 4 נשבט יהוה | ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: 5 אדני על ימינה מחץ ביום אפו מלכים: 6 ידון בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה: 7 מנחל בדרך ישתה על כן רים ראש:

111 הללו יהוה | אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדה: 2 גדלים מעשיו יהוה דרושים לכל חפציהם: 3 הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד: 4 זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה: 5 טרף נתן ליראיו וזכר לעולם בריתו: 6 כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים: 7 מעשיו ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו: 8 סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר: 9 פדות | שלח לעמו ציה - לעולם בריתו קדוש ונורא שמו: 10 ראשית חכמה | וראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד:

112 הללו יהוה | אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד: 2 גבור בארץ יהיה ורע דור ישרים יברך: 3 הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד: 4 זרח בתוך אור לישרים חנון ורחום וצדיק: 5 טוב איש חונן ומלוג וכלכל דבריו במשפט: 6 כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק: 7 משמעה רעה לא ירא נכון לבו בטח ביהוה: 8 סמוך לבו לא ירא עד אשר יראה בצריו: 9 פזר | נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד: 10 רשע ויראה | וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד:

113 הללו יהוה | הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה: 2 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם: 3 ממזרח - שמש עד מבואו מהלל שם יהוה: 4 רם על כל גוים | יהוה על השמים כבודו: 5 מי כיהוה אלהינו המגביה לשבת: 6 המשפיל לראות בשמים ובארץ: 7 מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון: 8 להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: 9 מושיבי | עקרת הבית אם הבנים שמחה הללו יהוה:

114 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: 2 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: 3 הים ראה וינס הירדן יסב לאחור: 4 ההרים רקדו כאילים גבולות כבני צאן: 5 מה דך הים כי תנס הירדן תסב לאחור: 6 ההרים תרקדו כאילים גבולות כבני צאן: 7 מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: 8 ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעונו מים:

115 לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך: 2 למה יאמרו הגוים איה - לא אלהיהם: 3 ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה: 4 עצביהם כסף וזהב מעשה ידו אדם: 5 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: 6 אונים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחו: 7 ידיהם | ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יתהו בגרונם: 8 כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: 9 ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא: 10 בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: 11 ירא יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: 12 יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן: 13 יברך ירא יהוה הקטנים עם הגדלים: 14 יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם: 15 ברוכים אתם יהוה עשה

מצאו: 5 רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף: 6 ויעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם: 7 ויודיעם בדרך ישירה ללכת אל עיר מושב: 8 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 9 כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב: 10 ישיב חשך וצלמות אסירי עני וברקל: 11 כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו: 12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר: 13 ויעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: 14 ויציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתקו: 15 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 16 כי שבר דלתות נחשת וברחי ברזל גדע: 17 אולים מדרך פשעם ומענותיהם יתענו: 18 כל אכל תתעב נפשם וגיעו עד שערי מות: 19 ויעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: 20 ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: 21 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 22 ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה: 23 יודו הים באניות עשיו מלאכה במים רבים: 24 המה ראו מעשיו יהוה ונפלאותיו במצולה: 25 ויאמר ועמד רוח סערה ותרומם גליו: 26 יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוג: 27 ויחוגו וינעו כשכור וכל חכמתם תתבלע: 28 ויעקו אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם: 29 יקם סערה לדממה ויחשו גליהם: 30 וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם: 31 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 32 וירחמוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו: 33 ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון: 34 ארץ פרי למלחה מרעת נשבי בה: 35 ישם מדבר לאגם מים ואתר ציה למצאי מים: 36 וישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב: 37 ויזרעו שדות ויטעו קרמים ויעשו פרי תבואה: 38 ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעוט: 39 וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון: 40 שפך בז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך: 41 וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות: 42 יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה: 43 מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה:

108 שיר מזמור לדוד: 2 נכון לבו אלהים אשריה ואזמרה אף כבוד: 3 עורה הנבל וכנור אערה שחר: 4 אודך בעמים | יהוה ואזמרך בל אמים: 5 כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: 6 רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך: 7 למען יחלצנו ידידיך הושיעה ימינה ועבני: 8 אלהים | דבר בקדשו אעלה אחלקה שכם ועמק סכות אמד: 9 לי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: 10 מואב | סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת אתרועע: 11 מי יבלני עיר מבצר מי נתני עד אדום: 12 הלא אלהים זנחתי ולא תצא אלהים בצבאותינו: 13 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: 14 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צריו:

109 למצאח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש: 2 כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר: 3 ודברי שגאה סבבני וילחמוני חנם: 4 תחת אהבתי ישטונו ואני תפלה: 5 וישמו עלי רעה תחת טובה ושגאה תחת אהבתי: 6 הפקד עליו רשע וישטן יעמד על ימינו: 7 בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה: 8 יהיו ימינו מעטים פקדתו יקח אחר: 9 יהיו כגני ותומים ואשתו אלמנה: 10 ונזע ונעו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם: 11 ונקש נושה לכל אשר לו ויבזו זרים וגיעו: 12 אל יהי לו משר חסד ואל יהי חונן ליתומיו: 13 יהי אחריתו להכרית בדור אחר ימח שמם: 14 יזכר | עון אבתיו אל יהוה וחסאת אמו אל תקח: 15 יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זככם: 16 וען אשר | לא זכר עשות חסד ויודף איש עני ואביון ונכאה ללב למוות: 17 ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו: 18 וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרב ויכשמן בעצמותיו: 19 תהי לו כנגד יעטה ולמח תמיד ויחגרה: 20 זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע על נפשי: 21 ואתה | יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני: 22 כי עני ואביון אכזי ולי חלל

שמים וארץ: 16 השמים שמים ליהנה והארץ נתן לבני אדם: 17 לא המתים יהללו-יה ולא כל-ירדי דומה: 18 ואנחנו | נברך יה מעתה ועד עולם הללו-יה:

116

אהבתי כי ישמע | יהנה את-קולי תחנוני: 2 כי-הטה אזנו לי ובימי אקרא: 3 אפפוני | חבלי-מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא: 4 ובשם-יהנה אקרא אנה יהנה מלטה נפשי: 5 חנון יהנה וצדיק ואלהינו מרחם: 6 שמר פתאים יהנה דלותי ולי והושיע: 7 שובי נפשי למנוחתי כי-יהנה גמל עלוי: 8 כי חלצת נפשי ממות את-עיני מן-דמעה את-רגלי מדחי: 9 אתהלק לפני יהנה בארצות החיים: 10 האמת כי אדבר אני עניתי מאד: 11 אני אמרתי בחפזי כל-האדם כזב: 12 מה-אשוב ליהנה כל-תגמולוהי עלי: 13 כוס-ישועות אשא ובשם יהנה אקרא: 14 נדרי ליהנה אשלם נגדה-לא לכל-עמו: 15 יקר בעיני יהנה המותה לחסדיו: 16 אנה יהנה כי-אני עבדך אני עבדך בן-אמתך פתחת למוסרי: 17 לך-אזבח זבח תודה ובשם יהנה אקרא: 18 נדרי ליהנה אשלם נגדה-לא לכל-עמו: 19 בחצרות | בית יהנה בתוכי ירושלם הללו-יה:

117

הללו את-יהנה כל-גוים שבחוהו כל-האמים: 2 כי נבר עלינו | חסדו ואמת-יהנה לעולם הללו-יה: הודו ליהנה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 יאמר-נא

118

ישראל כי לעולם חסדו: 3 יאמרו-נא בית-ארהן כי לעולם חסדו: 4 יאמרו-נא יראי יהנה כי לעולם חסדו: 5 מן-המצר קראתי יה ענני במרחב יה: 6 יהנה לי לא אירא מה-יעשה לי אדם: 7 יהנה לי בעזרי ואני אראה בשנאי: 8 טוב לחסות ביהנה מבטח באדם: 9 טוב לחסות ביהנה מבטח בנדיבים: 10 כל-גוים סבבני בשם יהנה כי אמילם: 11 סבבני גם סבבוני בשם יהנה כי אמילם: 12 סבבני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יהנה כי אמילם: 13 דחה דחיתני לנפל ויהנה עזרני: 14 עץ וזמרת יה ויהי לי לישועה: 15 קול | רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהנה עשה חיל: 16 ימין יהנה רוממה ימין יהנה עשה חיל: 17 לא אמות כי-אחיה ואספר מעשי יה: 18 יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: 19 פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה: 20 זה-השער ליהנה צדיקים יבאו בו: 21 אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: 22 אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: 23 מאת יהנה היתה זאת היא נפלאות בעינינו: 24 זה-היום עשה יהנה נגילה ונשמחה בו: 25 אנא יהנה הושיעה נא אנא יהנה הצליחה נא: 26 ברוך הבא בשם יהנה ברכוכם מבית יהנה: 27 אל | יהנה ויאר לנו אסרו-חג בעבתים עד-קרנות המזבח: 28 אלי אתה ואודך אלהי ארומקם: 29 הודו ליהנה כי טוב כי לעולם חסדו:

119

אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהנה: 2 אשרי נצרי עדתיו בכל לב וירשוהו: 3 אף לא-פעלו עולה בדרךיו הלכו: 4 אתה צויתך פקדיך לשמר מאד: 5 אחלי יכנו דרכי לשמר חקוק: 6 אז לא-אבוש בהביטי אל-כל מצותיך: 7 אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך: 8 את-חקוקיך אשמר אל-תעזבני עד-מאד: 9 במה יזכה-נער את-ארחו לשמר כדברך: 10 בכל-לבי דרשתך אל-תשגני ממצותיך: 11 בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך: 12 ברוך אתה יהנה למדני חקוקיך: 13 בשפתי ספרתי כל משפטי-פוך: 14 בדרך עדותיך ששתי כעל כל-הון: 15 בפקדיך אשיחה ואביטה ארחתיך: 16 בחקותיך אשתעשע לא אשכח דברך: 17 גמל על-עבדך אחיה ואשמרה דברך: 18 גל-עיני ואביטה נפלאות מתורתך: 19 גר אנכי בארץ אל-תסתר ממני מצותיך: 20 גרסה נפשי לתאבה אל-משפטך בכל-עת: 21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך: 22 גל מעלי חרפה ובזו כי עדותיך נצרת: 23 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך בישח בחקוקיך: 24 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי: 25 דבקה לעפר נפשי חייני כדברך: 26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקוקיך: 27 דרך-פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך:

28 דלפה נפשי מתוגה קיימי כדברך: 29 דרך-שקור הסר ממני ותורתך חנני: 30 דרך-אמונה בחרתי משפטך שויתי: 31 דבקתי בעדותיך יהנה אל-תבישני: 32 דרך-מצותיך ארח כי תרחיב לבי: 33 הורני יהנה דרך חקוקיך ואצננה עקב: 34 הבינני ואצננה תורתך ואשמרנה בכל-לב: 35 הדרכני בנתוב מצותיך כי-בו חפצתי: 36 הט-לבי אל-עדותיך ואל-אל-בצע: 37 העבר עיני מראות שוא בדרךך חייני: 38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך: 39 העבר חרפתי אשר יגרת כי משפטך טובים: 40 הנה תאבתי לפקדיך בצדקותך חייני: 41 ויבאני חסדך יהנה תשועתך כאמרתך: 42 ואענה חרפי דבר כי-בטחתי בדברך: 43 ואל-תצל מפי דבר-אמת עד-מאד כי למשפטך יחלתי: 44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד: 45 ואתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי: 46 ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש: 47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: 48 ואשא-כפי אל-מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקוקיך: 49 זכר-דבר לעבדך על אשר יחלתי: 50 זאת נחמתי בעיני כי אמרתך חיתיני: 51 זדים הליצני עד-מאד מתורתך לא נטיתי: 52 זכרתי משפטך מעולם | יהנה ואתנחם: 53 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך: 54 זמרות היו לי חקוקיך בבית מגורי: 55 זכרתי בלילה שמך יהנה ואשמרה תורתך: 56 זאת היתה לי כי פקודיך נצרת: 57 חלקי יהנה אמרתי לשמר דבריך: 58 חליתי פניך בכל-לב חנני כאמרתך: 59 חשבתי דרכי ואשובה רגלי אל-עדתיך: 60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך: 61 חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי: 62 חצות-לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך: 63 חבר אני לכל-אשר יראוך ולשמרי פקודיך: 64 חסדך יהנה מלאה הארץ חקוקיך למדני: 65 טוב עשית עם-עבדך יהנה כדברך: 66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי: 67 טרם אענה אני שגג יעתה אמרתך שמרתי: 68 טוב-אתה ומטיב למדני חקוקיך: 69 טפלו עלי שקור זדים אני בכל-לב | אצר פקודיך: 70 טפש כחלב לבם אני תורתך ששעשעתי: 71 טוב לי כי-ענית למען אלמד חקוקיך: 72 טוב לי תורת-פוך מאלפי זהב וכסף: 73 ידוך עשיתי ויכוננני הבינני ואלמדה מצותיך: 74 יראוך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי: 75 ידעתי יהנה כי-צדק משפטך ואמונה עניתני: 76 יהי-נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך: 77 יבאו רחמיך ואחיה כי-תורתך שעשעי: 78 יבשו זדים כי-שקור עותוני אני אשיח בפקודיך: 79 ישונו לי יראוך וידעו עדתיך: 80 יהי-לבי תמים בחקוקיך למען לא אבוש: 81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי: 82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני: 83 כי-הייתי כנאד בקיטור חקוקיך לא שכחתי: 84 כמה ימי-עבדך מתי תעשה ברדפי משפט: 85 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך: 86 כל-מצותיך אמונה שקור רדפוני עזרני: 87 כמעט כלוני בארץ ואני לא-עזבתי פקודיך: 88 כחסדך חייני ואשמרה עדות פוך: 89 לעולם יהנה דברך נצב בשמים: 90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד: 91 למשפטך עמדו היום כי הכל עבדיך: 92 לולי תורתך שעשעו אז אבדתי בעיני: 93 לעולם לא-אשכח פקודיך כי בם חייתי: 94 לך-אני הושיעני כי פקודיך דרשתי: 95 לך קוון רשעים לאבדני עדותיך אתבונן: 96 לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד: 97 מה-אהבתי תורתך כל-היום היא שיחתי: 98 מאיבו תחכמני מצותך כי לעולם היא לי: 99 מכל-מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי: 100 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרת: 101 מכל-ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך: 102 ממשפטך לא-סרתי כי-אתה הורתני: 103 מה-נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי: 104 מפקודיך אתבונן על-כן שנאתי | כל-ארח שקור: 105 נר-לרגלי דברך ואור לנתיבתי: 106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטך צדקך: 107 נענית עד-מאד יהנה חייני כדברך: 108 נדבות פי רצה-נא יהנה ומשפטך למדני: 109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי: 110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי: 111 נחלתי עדותיך לעולם כי-ששון לבי המה: 112

122 שיר המעלות לַדָּוִד שְׁמַחְתִּי בְּאַמְרִים לִי בֵּית יְהוָה נִלְךָ:
 2 עַמְדוֹת הַיַּיִן רָגַלְיִנוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַם: ³ יְרוּשָׁלַם
 הַבְּנוּיָה כְעֵינִי שָׁחַבְרָה לֵה: יְחֻדוּ: ⁴ שֵׁשֶׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי־יְהוָה
 עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם יְהוָה: ⁵ כִּי שָׁמָּה | יִשְׁבוּ כִסְאוֹת
 לְמִשְׁפַּט כְּסְאוֹת לְבַיִת דָּוִד: ⁶ שָׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלְוּ אֹהֲבֶיהָ: ⁷
 יְהוָה־שְׁלוֹם בְּחִילָךְ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמוֹתֶיךָ: ⁸ לְמַעַן אֲחִי וְרַעַי אֲדַבְּרָה־נָא
 שְׁלוֹם בְּךָ: ⁹ לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבָקְשָׁה טוֹב לְךָ:

123 שיר המעלות אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֵינֵי הַיִּשְׁבִּי בְשָׁמַיִם: ²
 הִנֵּה כְעֵינֵי עַבְדִּים אֶל־יְדֵי אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שַׁפְחָה אֶל־יַד
 גְּבוֹרָתָהּ כִּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחֲנוּנוּ: ³ חֲנוּנוּ יְהוָה חֲנוּנוּ
 כִּי־רַב שְׁבַעְנוּ בּוֹ: ⁴ רַבַּת שְׁבַעַה לֵה נְפִשְׁנוּ הַלַּעַג הַשָּׂאֲנָנִים הַבּוֹז
 לְגֹאוּנִים:

124 שיר המעלות לַדָּוִד לולֵי יְהוָה שְׁהִיָּה לְנוּ יְאֹמֵר־נָא
 יִשְׂרָאֵל: ² לולֵי יְהוָה שְׁהִיָּה לְנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם: ³ אָזִי
 חַיִּים בְּלַעֲנוּ בְּחַרוֹת אָפֶם בְּנוּ: ⁴ אָזִי הַמַּיִם שִׁטְפוּנוּ נַחְלָה עֶבֶר עַל־
 נַפְשֵׁנוּ: ⁵ אָזִי עֶבֶר עַל־נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזְּדוּקִים: ⁶ בְּרוּךְ יְהוָה שְׁלֹא
 נִתְּנָנוּ טֹרֶף לְשִׁנְיָהֶם: ⁷ נַפְשֵׁנוּ כַּצֶּפֶר נְמַלְטָהּ מִפֶּחַ וּזְקוּשִׁים הַפֶּחַ
 נִשְׁבֵּר וְאִנְחָנוּ נְמַלְטָנוּ: ⁸ עֲזָרְנוּ בְשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ:

125 שיר המעלות הַבְּטַחְתִּים בִּיהוָה כְּהַר־צִיּוֹן לֹא־יִמוּט
 לְעוֹלָם וַיִּשְׁבַּ: ² יְרוּשָׁלַם הַרִים סָבִיב לֵה יְהוָה סָבִיב לַעֲמוֹ
 מְעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: ³ כִּי לֹא יִנּוּחַ שְׁבָט הָרָשָׁע עַל־גּוֹרֵל הַצְּדִיקִים
 לְמַעַן לֹא־יִשְׁלַח הַצְּדִיקִים בְּעוֹלְתָהּ יְדֵיהֶם: ⁴ הַטִּיבָה יְהוָה לְטוֹבוֹם
 וְלִישְׂרִים בְּלוֹבוֹתָם: ⁵ וְהַמְטִים עֵקֶלְקָלוֹתֵם יוֹלִיכֶם יְהוָה אֶת־פְּעֻלֵי
 הָאֵנוֹן שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

126 שיר המעלות בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת־שִׁיבְתָּ צִיּוֹן הַיְיִנוּ
 כְּחַלְמִים: ² אֲזִי וְיִמְלֹא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁנוֹנוּ רִנָּה אֲזִי וְיִאֲמְרוּ
 בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי: ³ הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ
 הַיְיִנוּ שְׁמַחְתִּים: ⁴ שׁוֹבָה יְהוָה אֶת־שְׁבוֹתָנוּ כַּאֲפִיקָיִם בְּנִיב: ⁵
 הַזְרַעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: ⁶ הַלּוֹךְ יִלְךְ | וּבִכְהָ נִשְׂא מְשָׁר־
 הַזֶּרַע בָּא־יְבוּא בְרִנָּה נִשְׂא אֱלֻמְתֵּינוּ:

127 שיר המעלות לְשַׁלְמָה אִם־יְהוָה | לֹא־יִבְנֶה בֵּית־שׂוֹא
 | עֲמָלוֹ בּוֹנוּ בּוֹ אִם־יְהוָה לֹא־יִשְׁמֵר־עֵיר־שׂוֹא | שְׁלֹךְ
 שׂוֹמֵר: ² שׂוֹא לְכֶם | מִשְׁכַּמִּי קוֹם מֵאַחֲרֵי־שְׁבַת אֲכָלִי לַחֶם
 הַעֲצָבִים כִּן יִתֵּן לִידֵידוֹ שְׂנָא: ³ הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בְּנִים שֹׁכְרֵי פְרִי
 הַבֶּטֶן: ⁴ כַּחֲצִיִּם בִּיד־גִּבּוֹר כִּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: ⁵ אֲשֶׁר־הִגְבֵּר אֲשֶׁר
 מִלֵּא אֶת־אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא־יִבְשׂוּ כִּי־יִדְבְּרוּ אֶת־אוֹיְבֵי־בִשְׁעַר:
 שִׁיר הַמְּעֻלּוֹת אֲשֶׁר־כֹּל־יִרָא יְהוָה הַהֶלֶךְ בְּדַרְכּוֹ: ²

128 יְגִיעַ כְּפִיךָ כִּי תֹאכֵל אֲשֶׁרֶיךָ וְטוֹב לְךָ: ³ אֲשַׁתְּךָ | כַּנְּפֹן
 פְּרִיָּהּ בִּירְכַתִּי בֵּיתְךָ בְּיַדְךָ כְּשִׁתְלִי זֵיתִים סָבִיב לְשַׁלְחָנְךָ: ⁴ הִנֵּה כִּי־
 כִּן יִבְרַךְ גְּבוּר יִרָא יְהוָה: ⁵ יִבְרַכְךָ יְהוָה מְצִיּוֹן וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כֹּל
 יְמֵי חַיֶּיךָ: ⁶ וְרָאָה בְּנִים לְבְנֶיךָ שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

129 שיר המעלות רַבַּת צַרְרוּנִי מְנַעֲרִי יְאֹמֵר־נָא יִשְׂרָאֵל: ²
 רַבַּת צַרְרוּנִי מְנַעֲרִי גַם לֹא־יִכְלוּ לִי: ³ עַל־גְּבֵי חַרְשׁוֹ
 חַרְשִׁים הָאֲרִיכוּ לַמַּעְנוֹתָם: ⁴ יְהוָה צְדִיק קָצַץ עֲבוֹת רְשָׁעִים: ⁵
 יִבְשׂוּ וְיִסָּגוּ אַחֲוֹר כֹּל שׂוֹנְאֵי צִיּוֹן: ⁶ וְהָיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שְׁקֵדָמַת שִׁלְף
 וַיִּבְשׂוּ: ⁷ שְׁלֵא מִלֵּא כְּפוֹ קוֹצֵר וְחַצְוֵנוּ מִמַּעַר: ⁸ וְלֹא אֲמָרוּ | הַעֲבָרִים
 בְּרַכְתֵּי־יְהוָה אֱלִיכֶם בְּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְהוָה:

130 שיר המעלות מִמַּעַמְמָקִים קָרְאֲתֶיךָ יְהוָה: ² אֲדִנִּי
 שְׁמַעַה בְּקוֹלִי תַהֲיִינָה אַזְנוֹיְךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: ³
 אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֵר־יְהוָה אֲדִנִּי מִי יַעֲמֵד: ⁴ כִּי־עַמְךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן
 תּוֹרָא: ⁵ קוֹיִתִּי יְהוָה קוֹתְהָ נַפְשִׁי וְלִדְבְּרוּ הוֹחֲלִתִּי: ⁶ נַפְשִׁי לֹאֲדַנִּי
 מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: ⁷ יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־
 יְהוָה הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עֲמוֹ פְדוּת: ⁸ וְהוּא יַפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל
 עֲוֹנוֹתָיו:

נְטִיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֻקֶיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב: ¹¹³ סַעֲפִים שְׁנֵאתִי וְתוֹרַתְךָ
 אֶהְבֵּתִי: ¹¹⁴ סַתְרִי וּמַגֵּן אֶתְהָ לְדַבְּרֶךָ יַחֲלִיתִי: ¹¹⁵ סוֹרוֹ־מִמֶּנִּי
 מֵרַעִים וְאַצְרָה מְצוֹת אֱלֹהֵי: ¹¹⁶ סַמְכֵנִי כְאִמְרַתְךָ וְאַחִיָּה וְאֶל־
 תְּבִישׁוּנִי מִשְׁבֵּרִי: ¹¹⁷ סַעֲדֵנִי וְאוֹשַׁעְהָ וְאַשְׁעָה בְּחֻקֶיךָ תְּמִיד: ¹¹⁸
 סְלִית כֹּל־שׁוֹגִים מִחֻקֶיךָ כִּי־שְׁקֹר תִּרְמִיתֶם: ¹¹⁹ סִיִּים הִשְׁבַּת כֹּל־
 רַשָׁעִי־אַרְץ לִכֵּן אֶהְבֵּתִי עַד־תֵּיךָ: ¹²⁰ סַמֵּר מִפַּחְדְּךָ בְּשִׁיר
 וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי: ¹²¹ עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצַדִּיק בְּלִי תְּנִיחָנִי לְעַשְׂקִי:
 ¹²² עָרַב עַבְדְּךָ לְטוֹב אֶל־יַעֲשֻׁקְנֵי זָדִים: ¹²³ עֵינֵי כָּל־לִישׁוּעַתְךָ
 וְלֹאֲמֵרֵת צַדִּיק: ¹²⁴ עֲשֵׂה עִם־עַבְדְּךָ כַּחֲסֵדְךָ וְחֻקֶיךָ לְמַדְנִי: ¹²⁵
 עַבְדְּךָ־אֲנִי הַבְּנִי וְאֲדַעַה עַד־תֵּיךָ: ¹²⁶ עַת לַעֲשׂוֹת לִיהוָה הַפְרוֹ
 תוֹרַתְךָ: ¹²⁷ עַל־כֵּן אֶהְבֵּתִי מְצוֹתֶיךָ מִזֶּהֶב וּמַפֵּז: ¹²⁸ עַל־כֵּן | כֹּל־
 פְּקוּדֵי כָל־יִשְׂרָאֵל כֹּל־אַרְחַ שְׁקֹר שְׁנֵאתִי: ¹²⁹ פְּלֹאוֹת עֲדוֹתֶיךָ עַל־
 כֵּן נִצַּרְתֶּם נַפְשֵׁי: ¹³⁰ פַּתַח דְּבָרֶיךָ יֹאִיר מַבְּוּן פְּתִיִּים: ¹³¹ פִּי־
 פַּעֲרַתִּי וְאַשְׁאֲפָה כִּי לְמַצוֹתֶיךָ יֵאָבֵתִי: ¹³² פִּנָּה־אֵלֵי וְחֲנוּנֵי כְּמִשְׁפָּט
 לְאַהֲבֵי שְׁמֶיךָ: ¹³³ פַּעֲמֵי הַכֵּן בְּאִמְרַתְךָ וְאֶל־תִּשְׁלַט־בִּי כֹל־אֵנוֹן:
 ¹³⁴ פְּדֵנִי מִעַשְׂקֵךָ אָדָם וְאַשְׁמָרָה פְּקוּדֶיךָ: ¹³⁵ פְּנִיךָ הֵאָרַ בְּעַבְדְּךָ
 וְלִמְדֵנִי אֶת־חֻקֶיךָ: ¹³⁶ פְּלִגִּי מִיַּם יַרְדֵּן עֵינֵי עַל־לֹא־שָׁמְרוּ תוֹרַתְךָ:
 ¹³⁷ צְדִיק אֶתְהָ יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל מִשְׁפָּטֶיךָ: ¹³⁸ צִוִּית צַדִּיק עַד־תֵּיךָ וְאַמְנוּנָה
 מֵאֵד: ¹³⁹ צַמַּתְתֵּנִי קוֹנֵאתִי כִּי־שָׁכַחוּ דְבָרֶיךָ צְרִי: ¹⁴⁰ צְרוּפָה
 אִמְרַתְךָ מֵאֵד וְעַבְדְּךָ אֶהְבֵּה: ¹⁴¹ צַעִיר אֲנִי וְנִבְזָה פְּקוּדֶיךָ לֹא
 שָׁכַחְתִּי: ¹⁴² צַדִּיקוֹתֶיךָ צַדִּיק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֶמֶת: ¹⁴³ צַר־וּמַצוּק
 מִצְּאוּנֵי מְצוֹתֶיךָ שִׁעֲשַׁעְנִי: ¹⁴⁴ צַדִּיק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הַבְּנִי וְאַחִיָּה:
 ¹⁴⁵ קָרְאֵתִי בְּכָל־לַב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶיךָ אֲצַרָה: ¹⁴⁶ קָרְאֲתֶיךָ
 הוֹשִׁיעֵנִי וְאַשְׁמָרָה עַד־תֵּיךָ: ¹⁴⁷ קִדְּמַתִּי בְּנִשְׁרָף וְאַשְׁעָה לְדַבְּרֶיךָ
 יַחֲלִיתִי: ¹⁴⁸ קִדְּמוּ עֵינֵי אֲשֻׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בְּאִמְרַתְךָ: ¹⁴⁹ קוֹלִי שְׁמַעַה
 כַּחֲסֵדְךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲנוּנֵי: ¹⁵⁰ קִרְבוּ רַדְפֵי זְמָה מִתוֹרַתְךָ רַחֲמוּ:
 ¹⁵¹ קָרוֹב אֶתְהָ יְהוָה וְכָל־מְצוֹתֶיךָ אֶמֶת: ¹⁵² קִדְּם יַדְעִתִּי מֵעַד־תֵּיךָ
 כִּי לְעוֹלָם יִסְדַּתֶּם: ¹⁵³ רָאָה־עֵינֵי וְחַלְצֵנִי כִּי־תוֹרַתְךָ לֹא־שָׁכַחְתִּי:
 ¹⁵⁴ רִבְּהָ רִיבִי וְגָאֲלוּנִי לְאִמְרַתְךָ חֲנוּנֵי: ¹⁵⁵ רַחֲמוּ מֵרִשְׁעִים וְשׁוֹעָה
 כִּי־חֻקֶיךָ לֹא־דָרְשׁוּ: ¹⁵⁶ רַחֲמוּנֵי רַבִּים | יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲנוּנֵי: ¹⁵⁷
 רַבִּים רַדְפֵי וְצַר־מַעֲדוֹתֶיךָ לֹא־נְטִיתִי: ¹⁵⁸ רִאִיתִי בְּגֵדִים וְאַתְּקוֹטְטָה
 אֲשֶׁר אִמְרַתְךָ לֹא־שָׁמְרוּ: ¹⁵⁹ רָאָה כִּי־פְקוּדֶיךָ אֶהְבֵּתִי יְהוָה כַּחֲסֵדְךָ
 חֲנוּנֵי: ¹⁶⁰ רֹאשׁ־דְּבָרְךָ אֶמֶת וְלְעוֹלָם כֹּל־מִשְׁפָּט צַדִּיק: ¹⁶¹ שְׂרִים
 רַדְפוּנִי חֲנָם וּמִדְּבָרֶיךָ פַּחַד לְבִי: ¹⁶² שֵׁשׁ אֲנִי עַל־אִמְרַתְךָ כְּמוֹצֵא
 שֵׁלֵל רֶב: ¹⁶³ שְׁקֹר שְׁנֵאתִי וְאַתְעַבֶּה תוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי: ¹⁶⁴ שְׁבַע
 בַּיּוֹם הַלְלִיתֶיךָ עַל־מִשְׁפָּטֵי צַדִּיק: ¹⁶⁵ שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרַתְךָ
 וְאֵין לְחַו מִכְּשׁוֹל: ¹⁶⁶ שְׁבַרְתִּי לִישׁוּעַתְךָ יְהוָה וּמְצוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי: ¹⁶⁷
 שְׁמָרָה נַפְשִׁי עַד־תֵּיךָ וְאַהֲבֵם מֵאֵד: ¹⁶⁸ שְׁמַרְתִּי פְקוּדֶיךָ וְעַד־תֵּיךָ כִּי
 כֹּל־רַדְפֵי נִגְדָךְ: ¹⁶⁹ תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כְּדַבְּרֶךָ הַבְּנִי: ¹⁷⁰
 תִּבּוֹא תַחֲנוּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרַתְךָ הַצִּילֵנִי: ¹⁷¹ תַּבְעַנָּה שְׁפַתִּי תִהְלַה כִּי
 תִּלְמְדֵנִי חֻקֶיךָ: ¹⁷² תַעַן לְשׁוֹנֵי אִמְרַתְךָ כִּי כֹל־מְצוֹתֶיךָ צַדִּיק: ¹⁷³
 תַּהִי־יָדְךָ לְעֲזָרְנִי כִּי פְקוּדֶיךָ בְּחַרְתִּי: ¹⁷⁴ תִּאֲבֹתִי לִישׁוּעַתְךָ יְהוָה
 וְתוֹרַתְךָ שִׁעֲשַׁעְנִי: ¹⁷⁵ תַּחִּי־נַפְשִׁי וְתַהֲלֵךְ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזָרְנִי: ¹⁷⁶
 תַּעֲלִיתִי כְשֵׁה אֲבָד בְּקֶשׁ עַבְדְּךָ כִּי מְצוֹתֶיךָ לֹא־שָׁכַחְתִּי:

120 שיר המעלות אֶל־יְהוָה בְּצַרְתָּה לִי קָרְאֲתִי וְעֵנֵנִי: ²
 יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת־שְׁקֹר מִלְּשׁוֹן רַמִּיָּה: ³ מַה־
 יִתֵּן לְךָ וּמַה־יִּסְיֹף לְךָ לְשׁוֹן רַמִּיָּה: ⁴ חֲצִי גִבּוֹר שְׁנוֹנִים עִם גּוֹחֲלֵי
 רְתֻמִּים: ⁵ אוֹיְבֵי־לִי כִּי־גֵרְתִי מִשָּׂרָה שִׁכְנָתִי עִם־אֱהֵלִי קוֹדֵר: ⁶ רַבַּת
 שְׁכֵנָה לֵה נַפְשִׁי עִם שׁוֹנְאֵי שְׁלוֹם: ⁷ אֲנִי־שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הִמָּה
 לְמַלְחָמָה:

121 שיר למעלות אֲשֵׁא עֵינֵי אֶל־הַרִים מֵאוֹן וְבָא עֲזָרִי: ²
 עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ: ³ אֶל־יִתֵּן לְמוֹט
 רַגְלְךָ אֶל־זָנוֹם שְׁמָרְךָ: ⁴ הִנֵּה לֹא־יָנוֹם וְלֹא יִישָׁן שׂוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: ⁵
 יְהוָה שְׁמָרְךָ יְהוָה צַלְךָ עַל־יַד יְמִינְךָ: ⁶ יוֹמָם הִשְׁמֵשׁ לֹא יִכְכֶּה וְיַרְחַ
 בְּלִילָה: ⁷ יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רַע וְיִשְׁמֹר אֶת־נַפְשְׁךָ: ⁸ יְהוָה יִשְׁמֵר־
 צֶאֱתְךָ וּבּוֹאֵךְ מְעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

131 שיר המעלות לדוד יהוה | לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי | בגדלות ובנפלאות ממני: 2 אם לא שיתי | ודומתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי: 3 יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם:

132 שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל ענותו: 2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב: 3 אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי: 4 אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה: 5 עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב: 6 הנה שמעונה באפרתה מצאונה בשדי יער: 7 בואה למשכנותי נשתחוה להם רגליו: 8 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עקי: 9 כהניך ולבשו צדק וחסידך ירננו: 10 בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: 11 נשבע יהוה | לדוד אמת לא ישוב ממנה מפני בטןך אשית לכסא דך: 12 אם ישמרו בניך | בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישובו לכסא דך: 13 כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו: 14 זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותה: 15 צידה ברכ אביר אביונה אשביע לחם: 16 וכהניא אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו: 17 שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי: 18 אויביו אלביש בשת ועליו יצוץ מזו:

133 שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד: 2 כשמן הטוב | על הראש יד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדותיו: 3 כטל חרמון שירד על הררי ציון כי שם | ציה יהוה את הברכה חיים עד העולם: שיר המעלות הנה | ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים בבית יהוה בלילות: 2 שאו ידכם קדש וברכו את יהוה: 3 יברך יהוה מציון עשה שמים וארץ:

135 הללו יהוה | הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה: 2 שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו: 3 הללו יהוה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים: 4 כי יעקב בחר לו יהוה ישראל לסגלתו: 5 כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים: 6 כל אשר הפס יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות: 7 מעלה נשאים מקצה הארץ ברכים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו: 8 שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה: 9 שלח אתות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו: 10 שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים: 11 לסיחון | מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען: 12 ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: 13 יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר: 14 כי ידון יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם: 15 עצבי הגוים כסף וזהב מעשה יד אדם: 16 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: 17 אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפייהם: 18 כמוהם יהיו עשייהם כל אשר בטח בהם: 19 בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה: 20 בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה: 21 ברוך יהוה | מציון שכן ירושלים הללו יהוה:

136 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו: 3 הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו: 4 לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו: 5 לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו: 6 לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו: 7 לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו: 8 את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו: 9 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו: 10 למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו: 11 ויצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו: 12 ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו: 13 לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו: 14 והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו: 15 ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו: 16 למולך עמו במדבר כי לעולם חסדו: 17 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו: 18 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו: 19 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו: 20 ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו: 21 ונתן ארצם

לנחלה כי לעולם חסדו: 22 נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו: 23 שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו: 24 ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו: 25 נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו: 26 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו:

137 על נהרות | בכל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: 2 על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: 3 כי שם שאלנו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: 4 איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר: 5 אם אשכח ירושלם תשכח ימיני: 6 תדבק לשוני | לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: 7 זכר יהוה | לבני אדם את יום ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד בה: 8 בת בכל השדודה אשרי שושלם דך את גמולך שגמלת לנו: 9 אשרי | שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

138 לדוד | אודך בכל לב נגד אלהים אומרך: 2 אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך: 3 ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עז: 4 יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך: 5 ושירו בדרךך יהוה כי גדול כבוד יהוה: 6 כי רם יהוה ושפל יראה וגבה ממרחק יידע: 7 אם אלך | בקרב צרה תחיני על אף איבי תשלח ידך ותושעני ימינך: 8 יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידך אל תרף:

139 למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע: 2 אתה ידעת שבתתי וקומי בנתה לרעי מרחוק: 3 ארתו ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה: 4 כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה: 5 אתור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה: 6 פלאיה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה: 7 אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח: 8 אם אסך שמים שם אתה ואציעה שאול הנה: 9 אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים: 10 גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך: 11 ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני: 12 גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום איור כחשיכה כאורה: 13 כי אתה קנית כליתי תסכני בבטן אמי: 14 אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשך ונפשי ידעת מאד: 15 לא נכחד עצמי ממך אשר עשיתו בסתר רקמתי בתחתיות ארץ: 16 גלמי | ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא אחד בהם: 17 ולי מה יקר רעיך אל מה עצמו ראשיהם: 18 אספרם מחול ירבו הן הקיצתי ועודי עמך: 19 אם תקטל אלוה | רשע ואנשי דמים סורו מני: 20 אשר יאמרך למזמה נשא לשוא עריך: 21 הלוא משנאיך יהוה | אשנא ובתקומתיך אתקוטט: 22 תכלית שגאה שונאתים לאויבים היו לי: 23 חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי: 24 וראה אם דרך עצב בו נחנתי בדרך עולם:

140 למנצח מזמור לדוד: 2 חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני: 3 אשר חשבו רעות בלב כל יום וגורו מלחמות: 4 שגננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה: 5 שמרני יהוה | מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי: 6 טמנו גאים | פח לוי וחבלים פרשו רשת ליד מעגל מקושים שתו לי סלה: 7 אמרתי ליהוה אלי אתה האזנה יהוה קול תחנוני: 8 יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק: 9 אל תתן יהוה מאוי רשע זממו אל תפק רוממו סלה: 10 ראש מסבי עמל שפתימו יכסומו: 11 ימיטו עליהם גללים באש יפלים במהמרות בל יקומו: 12 איש לשון בל יכון בארץ איש חמס רע יצודנו למדחפת: 13 ידעת כי יעשה יהוה דין עני משפט אבינים: 14 אך צדיקים יודו לשמך וישבו ישרים את פניהם:

141 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזנה קולי בקראי דך: 2 תכון תפילתי קטרות לפניך משאת כפי מנחת ערב: 3 שיתה יהוה שמרה לפי נצרה על דל שפתי: 4 אל תט לבי לדבר | רע להתעולל עללות | ברשע את אישים פעלי

און ובל־אלהם במנעמיהם: 5 יהלמני צדיק | חסד ויכחני שמן ראש אל־יני ראשי כי־עוד ותפלתי ברעותיהם: 6 נשמטו ביד־סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו: 7 כמו פלח ובקע בארץ נפרזו עצמינו לפי שאול: 8 כי אליך | יהוה אדני עיני בכה חסיתי אל־תער נפשו: 9 שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי און: 10 יפלו במכמרוי רשעים יחד אנכי עד־אעבור:

ושעתם ישמע וישעם: 20 שומר יהוה את־כל־אהביו ואת־כל־הרשעים ישמיד: 21 תהלת יהוה ידבר־פי ויבנה כל־בשר שם קדשו לעולם ועד:

142 משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה: 2 קולי אל־יהוה אצעק קולי אל־יהוה ואתחנן: 3 אשפך לפני שיחי צרתי לפניו אגיד: 4 בהתעטף עלי | רוחי ואתה ידעת נתיבתי באר־ח־זו | אהלך טמנו פח לי: 5 הביט ימין | וראה ואין־לי מכר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: 6 זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים: 7 הקשובה | אל־רנתי כי־דלותי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני: 8 הוציאה ממסגר | נפשי להודות את־שמך בי וכתרו צדיקים כי תגמל עלי:

146 הללו־יה הללי נפשו את־יהוה: 2 אהללה יהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי: 3 אל־תבטחו בנדיבים בכן־אלדם | שאין לו תשועה: 4 תצא רוחו ישב לאדמתו בינם ההוא אבדו עשתגותיו: 5 אשרי שאל יעקב בערו לשברו על־יהוה אלהיו: 6 עשה | שמים וארץ את־הים ואת־כל־אשר־בם השמר אמת לעולם: 7 עשה משפט | לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים: 8 יהוה | פקח עורים יהוה זקק כפופים יהוה אהב צדיקים: 9 יהוה | שמר את־גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעט: 10 ימלך יהוה | לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללו־יה:

143 מזמור לדוד יהוה | שמע תפילתי האזנה אל־תחנוני באמתך, לפני בצדקתך: 2 ואל־תבוא במשפט את־עבדך כי לא־יצדק לפניך כל־חי: 3 כי רב־אויב | נפשי דכא לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולם: 4 ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי: 5 זכרתי ימים | מקדם הגיתי בכל־פעלך במעשה ידיך אשוחח: 6 פרשתי ידי אליך נפשי | כארץ־עיפה לך סלה: 7 מהר ענני | יהוה כלתה רוחי אל־תסתר פניך ממני ונמשלתי עם־ידי בור: 8 השמיעני בבקר | חסדך כי־בה בטחתי הודיעני דרך־זו | אלך כי־אליך נשאתי נפשי: 9 הצילני מאיבי | יהוה אליך כסתי: 10 למדני | לעשות רצונך כי־אתה אלוהי רוחך טובה תנהני בארץ מישור: 11 למען־שמך יהוה תחיני בצדקותך | תוציא מצרה נפשי: 12 ובחסדך תצמיט אויבי והאבדת כל־צררי נפשי כי אני עבדך:

147 הללו־יה | כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאנה תהלה: 2 בונה ירושלים יהוה נדחי ישראל וכנס: 3 הרפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם: 4 מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא: 5 גדול אדונינו ורב־כח לתבונתו אין מספר: 6 מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עדי־ארץ: 7 עני ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור: 8 המכסה שמים | בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר: 9 נתן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: 10 לא בגבורת הסוס יחפץ לא־בשוקי האיש ירצה: 11 רוצה יהוה את־יראוי את־המיוחלים לחסדו: 12 שבתו ירושלים את־יהוה הללי אלהיך ציון: 13 כי חזק בריתי שעריך ברך בנך בקרבך: 14 השם־גבולך שלום חלב חטים ישביעך: 15 השלח אמרתן ארץ עד־מהרה ירוץ דברו: 16 הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפוז: 17 משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד: 18 ישלח דברו וימסס ישב רוחו ילוי־מים: 19 מגיד דברו ליעקב חקויו ומשפטיו לישראל: 20 לא עשה כן | לכל־גוי ומשפטים בל־ידעום הללו־יה:

144 לדוד | ברוך יהוה | צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה: 2 חסדי ומצודתי משגבי ומפילטי לי מגני וגו חסיתי הרודד עמי תחת: 3 יהוה מה־אדם ותדעהו בן־אנוש ותחשבהו: 4 אדם להגל דמה למיו כצל עובר: 5 יהוה הט־שמוך ותחד גע בהרים ויעשנו: 6 ברזק ברק ותפיצם שלח חיצוך ותהמם: 7 שלח ידיך ממרום פצני והצילני מפנים רבים מיד בני נכר: 8 אשר פיהם דבר־שוא וימינם ימין שקר: 9 אלהים שיר חדש אשרה לך בגבל עשור אומרה לך: 10 הנותן תשועה למלכים הפוצה את־דוד עבדו מחרב רעה: 11 פצני והצילני מיד בני־נכר אשר פיהם דבר־שוא וימינם ימין שקר: 12 אשר בנינו | כנטעים מגדלים בגעויריהם בבותינו כזית מחטבות תבנית היכל: 13 מזוננו מלאים מפיקים מן־אל־זן צאוננו מאליפות מרבבות בחוצותינו: 14 אלופינו מסבלים אין־פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתינו: 15 אשרי העם ששכח לו אשרי העם שיהוה אלהיו:

148 הללו־יה | הללו את־יהוה מן־השמים הללוהו במרומים: 2 הללוהו כל־מלאכיו הללוהו כל־צבאו: 3 הללוהו שמש וירח הללוהו כל־כוכבי אור: 4 הללוהו שמי השמים והמים אשר | מעל השמים: 5 יהללו את־שם יהוה כי הוא צוה ויבבראו: 6 ויעמידם לעד לעולם חק־נתן ולא יעבור: 7 הללו את־יהוה מן־הארץ תנינים וכל־תהמות: 8 אש וברד שלג וקיסור הים סערה עשה דברו: 9 ההרים וכל־גבעות עץ פרי וכל־ארוזים: 10 החיה וכל־בהמה רמש וצפור כנף: 11 מלכי־ארץ וכל־לאמים שרים וכל־שפטי ארץ: 12 בחורים וגם־בתולות זקנים עם־נערים: 13 יהללו | את־שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על־ארץ ושמים: 14 וירם קרן | לעמו תהלה לכל־חסידיו לבני ישראל עם־קרבו הללו־יה:

145 תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: 2 בכל־יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: 3 גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: 4 דור לדור ישבח מעשך וגבורתך יגידו: 5 הדר כבוד הודך ודברי נפלאותך אשיחה: 6 ויעזו נוראתך יאמרו וגודלתך אספרנה: 7 זכר רב־טובך יביעו וצדקתך ירננו: 8 חנון ורחום יהוה ארץ אפים וגדל־חסד: 9 טוב־יהוה לכל ורחמיו על־כל־מעשיו: 10 יודוך יהוה כל־מעשך וחסידך יברכוכה: 11 כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: 12 להודיע | לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו: 13 מלכותך מלכות כל־עלמים וממשלתך בכל־דור ודור: 14 סומך יהוה לכל־הנפלים וזוקף לכל־הכפופים: 15 עיני־כל אליך ישברו ואתה נותן להם את־אכלם בעתו: 16 פותח את־יך ומשביע לכל־חי רצון: 17 צדיק יהוה בכל־דרכיו וחסיד בכל־מעשיו: 18 קרוב יהוה לכל־קראיו לכל אשר יקראהו באמת: 19 רצון־יראוי יעשה ואת־

149 הללו־יה | שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: 2 ישמח ישראל בעשיו בני־ציון יגילו במלכם: 3 יהללו שמו במחול בתף וכנור וזמרו־לו: 4 כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה: 5 יעלזו חסידים בכבוד ירננו על־משכבותם: 6 רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: 7 לעשות נקמה בגוים תוכחת בל־אמים: 8 לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: 9 לעשות בהם | משפט כתוב הדר הוא לכל־חסידיו הללו־יה:

150 הללו־יה | הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: 2 הללוהו בגבורתו הללוהו כרוב גדלו: 3 הללוהו בתקוע שופר הללוהו בגבל וכנור: 4 הללוהו בתף ומחול הללוהו במנום ועוגב: 5 הללוהו בצלצלי־שמע הללוהו בצלצלי־תרועה: 6 כל הנשמה תהלל יה הללו־יה:

משלי

1 משלי שלמה בן־דוד מלך ישראל: ² לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה: ³ לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים: ⁴ לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה: ⁵ ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבולות יקנה: ⁶ להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם: ⁷ יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו: ⁸ שמע בני מוסר אביך ואל־תטש תורת אמה: ⁹ כי | לוית חן הם לראשך וענקים לגרורתך: ¹⁰ בני אִם־יפתוך חטאים אל־תבא: ¹¹ אִם־יאמר לכה אתנו נארה לדם נצפנה לנקי חנם: ¹² נבלעם כשאול חיים ותמימים כיונדי בור: ¹³ כל־הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל: ¹⁴ גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו: ¹⁵ בני אל־תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם: ¹⁶ כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם: ¹⁷ כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף: ¹⁸ והם לדמם יארבו וצפנו לנפשתם: ¹⁹ כן ארחות כל־בצע בצע את־נפש בעליו יקח: ²⁰ חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה: ²¹ בראש המיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר: ²² עדי־מתי | פתיים תאהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת: ²³ תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם: ²⁴ יען קראתי ותמאנו נטיתי יד־י ואין מקושיב: ²⁵ ותפרעו כל־עצתי ותוכחתי לא אביתם: ²⁶ גם־אני באידכם אשחק אלעג בבא פחדכם: ²⁷ בבא כשאוה | פחדכם ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה וצוקה: ²⁸ אז יקראני ולא אענה ושחרני ולא ימצאני: ²⁹ תחת כי־שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו: ³⁰ לא־אבו לעצתי נאצו כל־תוכחתי: ³¹ ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיים ישבעו: ³² כי משובת פתיים תהרגם ושלות כסילים תאבדם: ³³ ושמע לי וישכן בטח ושאנן מפחד רעה: **פ** בני אִם־תקח אמרי ומצותי תצפן אתך: ² להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך לתבונה: ³ כי אִם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך: ⁴ אִם־תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה: ⁵ אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא: ⁶ כי־יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: ⁷ וצפן לישרים תושיה מגן להלכי תם: ⁸ לנצר ארחות משפט ודרך חסידו ישמר: ⁹ אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל־מעגל טוב: ¹⁰ כי־תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשיך ונעם: ¹¹ מזמה תשמר עליך תבונה תנצרכה: ¹² להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות: ¹³ העובים ארחות ישר ללכת בדרכי־חשה: ¹⁴ השמחים לעשות רע וגילו בתהפכות רע: ¹⁵ אשר ארחתיים עקשים ונלוזים במעגלותם: ¹⁶ להצילך מאשה זרה מנכריה אמריה החלוקה: ¹⁷ העזבת אלוף נעוריה ואת־ברית אלהיה שכחה: ¹⁸ כי שחה אל־מות ביתה ואל־רפאים מעגלתיה: ¹⁹ כל־באיה לא ישובן ולא־ישוּגו ארחות חיים: ²⁰ למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר: ²¹ כי־ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה: ²² ורשעים מארץ וכרתו ובוגדים יסחו ממנה: **פ** בני תורת־י אל־תשכח ומצותי יצר לבך: ² כי ארץ ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך: ³ חסד ואמת אל־יעזבך קשרם על־רגרותיך כתבם על־לוח לבך: ⁴ ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם: ⁵ בטח אל־יהוה בכל־לבך ואל־בינתך אל־תשען: ⁶ בכל־דרכיך דעהו והוא יישר ארחותיך: ⁷ אל־תהי חכם בעיניך ורא את־יהוה וסור מרע: ⁸ רפאות תהי לשרך וישקוי

לעצמותיך: ⁹ כבד את־יהוה מהונך ומראשית כל־תבואתך: ¹⁰ וימלאו אסמיק שבע ותירוש יקבך ופרצו: ¹¹ מוסר יהוה בני אל־תמאס ואל־תלך בתוכחתו: ¹² כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את־בן ירצה: ¹³ אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה: ¹⁴ כי טוב סחרה מסחר־כסף ומחרוץ תבואתה: ¹⁵ יקרה היא מפניים וכל־חפצך לא ישוו־בה: ¹⁶ ארץ ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד: ¹⁷ דרכיה דרכי־נעם וכל־נתיבותיה שלום: ¹⁸ עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכה מאשר: ¹⁹ יהוה בחכמה יסד־ארץ כונן שמים בתבונה: ²⁰ בדעתו תהומות נבקעו ושחקים ירעפו־טל: ²¹ בני אל־ילזו מעיניך נצר תשיה ומזמה: ²² ויהיו חיים לנפשיך וחוץ לגרורתך: ²³ אז תלך לבטח דרךך ורגלך לא תגוף: ²⁴ אִם־תשכב לא־תפחד ושכבת וערבה שנתך: ²⁵ אל־תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי־תבא: ²⁶ כי־יהוה יהיה בכסלך וישמר רגלך מלכד: ²⁷ אל־תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידך לעשות: ²⁸ אל־תאמר לרעך | לך נשוב ומחר אתן ויש אתך: ²⁹ אל־תחרש על־רעה רעה והוא יושב לבטח אתך: ³⁰ אל־תרוב עם־אדם חנם אִם־לא גמלך רעה: ³¹ אל־תקנא באיש חכם ואל־תבחר בכל־דרכיו: ³² כי תועבת יהוה גלוז ואת־ישרים סודו: ³³ מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך: ³⁴ אִם־ללצים הוא יליץ ולעניים יתן חן: ³⁵ כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון: **פ** שמעו בני מוסר אב והקשיבו לדעת בינה: ² כי לקח טוב נתתי לכם תורת־י אל־תעזבו: ³ כי־בן הייתי לאב־י רך ויחיד לפני אמי: ⁴ וירני ויאמר לי יתמר־דברי לבך שמר מצותי וחייה: ⁵ קנה חכמה קנה בינה אל־תשכח ואל־תט מאמרי־פי: ⁶ אל־תעזבה ותשמרה אהבה ותצרה: ⁷ ראשית חכמה קנה חכמה ובכל־קוניך קנה בינה: ⁸ סלסלה ותרוממה תכבדך כי תחבקנה: ⁹ תתן לראשך לוית־חן עטרת תפארת תמגנה: ¹⁰ שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים: ¹¹ בדרך חכמה הרתיך הדרכתיך במעגלי־ישר: ¹² בלכתך לא־יצר צעדך ואִם־תרוץ לא תכשל: ¹³ החזק במוסר אל־תגרף נצרה כי־היא חייך: ¹⁴ בארץ רשעים אל־תבא ואל־תאשר בדרך רעים: ¹⁵ פרעהו אל־תעבר בו שטה מעליו ועבור: ¹⁶ כי לא ישנו אִם־לא ירעו ונגזלה שנתם אִם־לא יכשולו: ¹⁷ כי לחמו לחם רשע ויין חמסים ישתו: ¹⁸ וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עדי־נכון היום: ¹⁹ דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו: ²⁰ בני לדברי הקשיבה לאמרי־הט־אזנך: ²¹ אל־יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך: ²² כי־חיים הם למצאיהם ולכל־בשרו מרפא: ²³ מכל־משמר נצר לבך כי־ממנו תוצאות חיים: ²⁴ הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך: ²⁵ עיניך לנכח וביטו ועפעפיך וישרו נגדך: ²⁶ פלס מעגל רגלך וכל־דרכיך יכנו: ²⁷ אל־תט־ימין ושמאל הסר רגלך מרע: **פ** בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט־אזנך: ² לשמר מזמות ודעת שפתיך ינצרו: ³ כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה: ⁴ ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות: ⁵ רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו: ⁶ ארח חיים פן תפלט נעו מעגלתיה לא תדע: ⁷ ועתה בנים שמעו לי ואל־תסורו מאמרי־פי: ⁸ הרחק מעליה דרךך ואל־תקרוב אל־פתח ביתה: ⁹ פן תתן לאחרים הודך ושנתך לאכזר: ¹⁰ פן־ישבעו זרים כתר ועצבך

בבית נכרי: 11 ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך: 12 ואמרתי איך שגאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי: 13 ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני: 14 כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה: 15 שתי מים מבורך ונגלים מתוך בארך: 16 יפוצו מעיניתיך חוצה ברחבות פלגי מים: 17 יהיו דרך לבבך ואין לזרים אתך: 18 יהי מקורך ברוך ושמח מאשת געורך: 19 אילת אהבים ויעלת חן דדיה ורגך בכל עת באהבתה תשגה תמיד: 20 ולמה תשגה בני בורה ותחבלק חק נכריה: 21 כי נכח | עיני יהוה דרכי איש וכל מעגלתיו מפלס: 22 עונותיו ילכדנו את הרשע ובחבלו חטאתו יתמר: 23 הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה: פ

6 בני אם ערבת לרעה תקעת לך כפיך: 2 נוקשת באמרי פיך ולכדת באמרי פיך: 3 עשה זאת אפוא | בני והנצל כי באת בכף רעה לך התרפס ורהב רעך: 4 אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך: 5 הנצל כצב מיד וכצפור מיד יקוש: פ 6 לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם: 7 אשר אין לה קצין שטר ומשל: 8 תכן בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה: 9 עד מתי עצל | תשכב מתי תקום משנתך: 10 מעט שנות מעט תנומות מעט | חבק ידיים לשכב: 11 ובא כמהלך ראשך ומחסרך כאיש מגן: פ 12 אדם בליעל איש און הולך עקשות פה: 13 קרץ בעינו מלל ברגלו מרה באצבעותיו: 14 תהפלות | בלב חרש רע בכל עת מדנים ישלח: 15 על כן פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא: פ 16 שש הנה שגא יהוה ושבב תועבות נפשו: 17 עינים רמות לשון שקר וידיים שפכות דם נקי: 18 לב חרש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה: 19 יפוח כזבים עד שקר ומשלח מדלים בין אחים: פ 20 נצר בני מצות אברך ואל תטש תורת אמך: 21 קשרם על לבך תמיד לעדם על גרגרתך: 22 בהתהלךך | תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך: 23 כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: 24 לשמרך מאשת רע מחללקות לשון נכריה: 25 אל תחמד יפיה בלבבך ואל תתחך בעפעפיה: 26 כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נפש יקרה תצוד: פ 27 היחתה איש אש בחיקו ובידיו לא תשרפנה: 28 אם ילהך איש על הגחלים ורגליו לא תכוונה: 29 כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה: 30 לא יבזו לגנב כי יגנבו למלא נפשו כי ירעב: 31 ונמצא ישלם שבועתים את כל הון ביתו יתן: 32 נאף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה: 33 נגע וקולו ימצא וחרפתו לא תמחה: 34 כי קנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם: 35 לא ישא פניו כל כפר ולא יאבה כי תרבה שחד: פ

7 בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך: 2 שמר מצותי וחייה ותורתך כאישון עיניך: 3 קשרם על אצבעתיך כתבם על לוח לבך: 4 אמר לחכמה אחתי את ומדע לבינה תקרא: 5 לשמרך מאשה זרה ומכרה אמריה החליקה: 6 כי בחלון ביתי בעד אשנבי נשקפתי: 7 וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב: 8 עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד: 9 בנשף בערב יום באישון לילה ואפלה: 10 והנה אשה לקראתו שית אונה ונצרת לב: 11 המיה היא וסררת בביתה לא ישכנן רגליה: 12 פעם | בחוץ פעם ברחבות ואצל כל פנה תארב: 13 והחזיקה בו ונשקה לו העזה פניה ותאמר לו: 14 זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי: 15 על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך: 16 מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים: 17 נפתי משכבי מר אלהים וקנמון: 18 לכה נרוה דדים עד הבקר נתעלסה באהבים: 19 כי אין האיש בביתו הולך בדרך מרחוק: 20 צרור הכסף לקח בידו ליום הכסף יבא ביתו: 21 הטות ברב לקחה בחלק שפתיה תדיחנה: 22 הולך אחריה פתאם כשור אל טבח ובוא וכעס אל מוסר אויל: 23 עד יפלח חץ כבדו כמהר צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא: פ 24

ועתה בנים שמעו לי והקשילו לאמרי פי: 25 אל ישט אל דרכיה לברך אל תתע בנתיבותיה: 26 כי רבים חללים הפילה ועצמים כל הרגיה: 27 דרכי שאול ביתה ירדות אל חדרי מות: פ

8 הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה: 2 בראש מרומים על דרך דרך בית נתיבות נצבה: 3 ליד שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנה: 4 אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם: 5 הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב: 6 שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים: 7 כי אמת והגה חכי ותועבת שפתי רשע: 8 בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש: 9 כלם נכחים למבין וישרים למצאי דעת: 10 קח מוסר ואל כסף ודעת מהרוץ נבחר: 11 כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה: 12 אני חכמה שכתתי ערמה ודעת מזמות אמצא: 13 יראת יהוה שגאת רע גאה וגאון | ודרך רע ופי תהפכות שגאתי: 14 לוי עצה ותושיה אני בינה לוי גבורה: 15 בי מלכים ומלכו רזונים ותקו צדק: 16 בי שרים ישרו ונדיבים כל שפטי צדק: 17 אני אהביה אהב ומשחרר ומצאני: 18 עשר וכבוד אתי הון עתק וצדקה: 19 טוב פריי מהרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר: 20 בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט: 21 להנחיל אהבי | יש ואצרתיהם אמלא: פ 22 יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז: 23 מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ: 24 באין תהמות חוללתי באין מעינות נכבדי מים: 25 בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי: 26 עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל: 27 בהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על פני תהום: 28 באמצן שחקים ממעל בעוז עינות תהום: 29 בשמו לים | חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארץ: 30 ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשעים יום | יום משחקת לפניו בכל עת: 31 משחקת בתבל ארצו וישעשע את בני אדם: פ 32 ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו: 33 שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו: 34 אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתתי יום | יום לשמר מזונות פתחי: 35 כי מצאי מצאי חיים ויפק רצון מיהוה: 36 וחטאי חמס נפשו כל משנאי אהבו מות: פ

9 חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה: 2 טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: 3 שלחה נערתיה תקרא על גפי מרמי קרת: 4 מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו: 5 לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי: 6 עזבו פתאים וחייו ואשרו בדרך בינה: 7 יסר | לץ לקח לו קלון ומוכח לרשע מומו: 8 אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך: 9 תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח: פ 10 תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה: 11 כי בי רבן ימרו ויוספו לרשנות חיים: 12 אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא: 13 אשת כסילות המיה פתיות ובל ידעה מה: 14 וישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת: 15 לקרא לעברי דרך המישרים ארחותם: 16 מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו: 17 מים גנובים ימתקו ולחם סתרים יגעם: 18 ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קראיה: פ

10 משלי שלמה פ בן חכם ישמח אב ובן כסיל תוגת אמו: 2 לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות: 3 לא ירעוב יהוה נפש צדיק והות רשעים יהדף: 4 ראש עשה כף רמיה ויד חרוצים תעשיר: 5 אגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש: 6 ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס: 7 זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב: 8 חכם לב יקח מצות ואויל שפתיים ילבט: 9 הולך בתם ילך בטח ומעקש דרכיו יודע: 10 קרץ עין יתן עצבת ואויל שפתיים ילבט: 11 מקור חיים פו צדיק ופי רשעים יכסה חמס: 12 שגאה תעורר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה: 13 בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב: 14 חכמים יצפנו דעת ופי אויל מחתה קרבה: 15 הון עשיר קרית עון מחתת דלים רישם: 16 פעלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת: 17 ארח לחיים שומר מוסר ועוזב תוכחת מתעה: 18 מכסה שגאה שפתי שקר ומוצא

13 בן חכם מוסר אב ילץ לא שמע גערה: ² מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בגדים חס: ³ נצר פיו שמר נפשו פשק שפתי מחתה לו: ⁴ מתאוה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשו: ⁵ דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר: ⁶ צדקה תצר תם דרך ורשעה תסלף חטאת: ⁷ יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב: ⁸ כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע גערה: ⁹ אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך: ¹⁰ רק בודן ותן מצה ואת נועצים חכמה: ¹¹ הון מהבל ימעט וקובץ על יד ירבה: ¹² תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה באה: ¹³ בז לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם: ¹⁴ תורת חכם מקור חיים לסור ממקושי מות: ¹⁵ שכל טוב יתן חן ודרך בגדים איתן: ¹⁶ כל ערום יעשה בדעת וכסיל פרש אולת: ¹⁷ מלאך רשע ופל ברע וציר אמונים מרפא: ¹⁸ ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד: ¹⁹ תאוה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סור מרע: ²⁰ הלך את חכמים וחכם ורעה כסילים ירוע: ²¹ חטאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב: ²² טוב יחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא: ²³ רב אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט: ²⁴ חושך שבטו שונא בני ואהבו שחרו מוסר: ²⁵ צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר: ^פ

14 חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בדיה תהרסנו: ² הולך בישרו ירא יהוה ונלוז דרכו בזוהו: ³ בפי אול חטר גאוה ושפתי חכמים תשמורם: ⁴ באין אלפים אבוס בר ורב תבואות בכח שור: ⁵ עד אמונים לא יכזב ויפוח כזבים עד שקר: ⁶ בקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקל: ⁷ לה מנגד לאיש כסיל ובל ידעת שפתי דעת: ⁸ חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה: ⁹ אולים יליץ אשם ובין ושרים רצון: ¹⁰ לב יודע מרת נפשו ונבשחיתו לא יתערב דר: ¹¹ בית רשעים ישמד ואהל ושרים יפריח: ¹² יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות: ¹³ גם בשחוק יכאב לב ואחריתה שמחה תוגה: ¹⁴ מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב: ¹⁵ פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו: ¹⁶ חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח: ¹⁷ קצר אפים יעשה אולת ואיש מזומות ישנא: ¹⁸ נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת: ¹⁹ שחו רעים לפני טובים ורשעים על שערי צדיק: ²⁰ גם לרעהו ישנא הש ואהבו עשיר רבים: ²¹ בז לרעהו חוטא ומחוכן עניים אשריו: ²² הלאו יתעו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב: ²³ בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתיים אר למחסור: ²⁴ עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת: ²⁵ מציל נפשות עד אמת ויפח קזבים מרמה: ²⁶ ביראת יהוה מבטח על ולבנו יהיה מחסה: ²⁷ יראת יהוה מקור חיים לסור ממקושי מות: ²⁸ ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רון: ²⁹ ארץ אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת: ³⁰ חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה: ³¹ עשק דל חרף עשהו ומכבדו חנו אביון: ³² ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק: ³³ בלב נבון תנוח חכמה ונקרב כסילים תודע: ³⁴ צדקה תרום גוי וחסד לאמים חטאת: ³⁵ רצון מלך לעבד משכיל יעברתו תהיה מביש:

15 מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף: ² לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: ³ בכל מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים: ⁴ מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח: ⁵ אול ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם: ⁶ בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעקרת: ⁷ שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן: ⁸ זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ושרים רצון: ⁹ תועבת יהוה דרך רשע ומרדף צדקה יאהב: ¹⁰ מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות: ¹¹ שאול ואבדון נגד יהוה אף כי לבות בני אדם: ¹² לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך: ¹³ לב שמח ייטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה: ¹⁴ לב נבון יבקש דעת ופני כסילים ירעה אולת: ¹⁵ כל ימי עני רעים וטוב לב

דבה הוא כסיל: ¹⁹ ברב דברים לא יחדל פשע וחשך שפתי משכיל: ²⁰ כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט: ²¹ שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים בחסר לב ימותו: ²² ברכת יהוה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה: ²³ כשחוק לכסיל עשות זמה וחקמה לאיש תבונה: ²⁴ מגורת רשע היא תבאנו ותאזת צדיקים יתן: ²⁵ כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם: ²⁶ כחמץ | לשנים וכעשן לעינים כן העצל לשלחיו: ²⁷ יראת יהוה תוסף ימים ושנות רשעים תקצרנה: ²⁸ תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד: ²⁹ מעוז לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און: ³⁰ צדיק לעולם בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ: ³¹ פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת: ³² שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות:

11 מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצון: ² בא דון ויבא קלון ואת צנועים חכמה: ³ תמת ושרים נתחם וסלף בוגדים ושדם: ⁴ לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות: ⁵ צדקת תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע: ⁶ צדקת ושרים תצילים ובהות בגדים ילכדו: ⁷ במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה: ⁸ צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו: ⁹ בפה חנף ישחת רעהו ובלדת צדיקים יחלצו: ¹⁰ בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה: ¹¹ בברכת ושרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס: ¹² בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות יחריש: ¹³ הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר: ¹⁴ באין תחבולות יפל עם ותשועה ברב יועץ: ¹⁵ רע ירוע פי ערב דר ושנא תקעים בוטח: ¹⁶ אשת חן תתמר כבוד ועריצים ותמכו עושר: ¹⁷ גמל נפשו איש חסד ועבר שארו אכזרי: ¹⁸ רשע עשה פעלת שקר וזרע צדקה שחר אמת: ¹⁹ כן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו: ²⁰ תועבת יהוה עקשי לב ורצונו תמימי דרך: ²¹ יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט: ²² גם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם: ²³ תאות צדיקים אר טוב תקות רשעים עברה: ²⁴ יש מפור ונוסף עוד וחושך מישר אר למחסור: ²⁵ נפש ברכה תדשו ומרוה גם הוא יורא: ²⁶ מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר: ²⁷ שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבאנו: ²⁸ בוטח בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים יפריחו: ²⁹ עוכר ביתו ינחל רוח ועבד אול לחכם לב: ³⁰ פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם: ³¹ הן צדיק בארץ ישלם אף פי רשע וחוטא:

12 אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער: ² טוב יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע: ³ לא יכון אדם ברשע ושרש צדיקים בל ימוט: ⁴ אשת חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה: ⁵ מחשבות צדיקים משפט תחבולות רשעים מרמה: ⁶ דברי רשעים ארב דם ופי ושרים יצולם: ⁷ הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד: ⁸ לפי שכלו יהלל איש ונעוה לב יהיה לבו: ⁹ טוב נקלה ועבד לו ממכתבד וחסר לחם: ¹⁰ יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי: ¹¹ עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים חסר לב: ¹² חמד רשע מצוד רעים ושרש צדיקים יתן: ¹³ בפשע שפתיים מוקש רע ונצא מצרה צדיק: ¹⁴ מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישוב לו: ¹⁵ דרך אול ישר בעיניו ושמע לעצה חכם: ¹⁶ אול ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום: ¹⁷ יפוח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה: ¹⁸ יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא: ¹⁹ שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר: ²⁰ מרמה בלב חרשי רע וליעצי שלום שמחה: ²¹ לא יאנה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע: ²² תועבת יהוה שפתי שקר ועשי אמונה רצון: ²³ אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת: ²⁴ יד חרואים תמשול ורמיה תהיה למס: ²⁵ דאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה: ²⁶ יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם: ²⁷ לא יחרך רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ: ²⁸ בארח צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות:

משתה תמיד: 16 טוב מעט בראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו: 17 טוב ארחת ירק ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו: 18 איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקוט ריב: 19 דרך עצל כמשכת חידק וארח ישרים סללה: 20 בן חכם ישמח אב וכסיל אדם בונה אמו: 21 אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה יישר לכת: 22 הפר מחשבות באין סוד וגרב יועצים תקום: 23 שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב: 24 ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה: 25 בית גאים יסח | יהוה יוצב גבול אלמנה: 26 תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי נעם: 27 עכר ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה: 28 לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יבע רעות: 29 רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע: 30 מאור עינים ישמח לב שמעה טובה תדשן עצם: 31 און שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין: 32 פורע מוסר מואס נפשן ושומע תוכחת קונה לב: 33 יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד עונה: לאדם מערכי לב ומהוה מענה לשון: 2 כל דרכי איש זך בעיניו ותכן רוחות יהוה: 3 גל אל יהוה מעשור יוכנו מחשבתיה: 4 כל פעל יהוה למענהו וגם רשע ליום רעה: 5 תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ינקה: 6 בחסד ואמת וכפר עון ובראת יהוה סור מרע: 7 ברצות יהוה דרכי איש גם אויבו ישלם אתו: 8 טוב מעט בצדקה מרב תבואות בלא משפט: 9 לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכן צעדו: 10 קסם | על שפתי מלך במשפט לא ימעל פיו: 11 פלס | ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס: 12 תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא: 13 רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים יאהב: 14 חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם וכפרנה: 15 באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש: 16 קנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנות בונה נבחר מכסף: 17 מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו: 18 לפני שבר גאון ולפני כשלוך גבה רוח: 19 טוב שפל רוח את עניים מחלק שלל את גאים: 20 משכיל על דבר ומצא טוב ובטח ביהוה אשריו: 21 לחכם לב יקרא נבון ומתק שפתיים יסיף לקח: 22 מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת: 23 לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיים יסיף לקח: 24 צוף דבש אמרי נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם: 25 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות: 26 נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו: 27 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיים כאש צרבת: 28 איש תהפכות ישלח מדון 1

ברעה: 21 ילד כסיל לתנה לו ולא ישמח אבי נבל: 22 לב שמח ייטב גהה ורוח נכאה תיבש גרם: 23 שחד מחיק רשע יקח להטות ארחות משפט: 24 את פני מבין חכמה ועיני כסיל בצקה ארץ: 25 כעס לאביו בן כסיל וממר ליוולדתו: 26 גם ענוש לצדיק לא טוב להכות נדיבים על ישר: 27 חושך אמריו יודע דעת וקר רוח איש תבונה: 28 גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתי נבון: לתאוה ובלקש נפרד בכל תושיה יתגלע: 2 לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו: 3 בבוא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה: 4 מים עמקים דברי פי איש נחל נבע מקור חכמה: 5 שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט: 6 שפתי כסיל יבאו ברבי ופיו למהלמות יקרא: 7 פי כסיל מחתה לו ושפתי מוקש נפשו: 8 דברי נרנן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן: 9 גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית: 10 מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב: 11 הון עשיר קרית עז וכחומה נשגבה במשכיתו: 12 לפני שבר יגבה לב איש ולפני כבוד עונה: 13 משוב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה: 14 רוח איש יכלכל מחלה ורוח נכאה מי ישאנה: 15 לב נבון יקנה דעת ואון חכמים תבקש דעת: 16 מתן אדם ירחיב לו ולפני גדלים ינחנו: 17 צדיק הראשון בריבו יבא רעהו וחקרו: 18 מדינים ישפית הגורל ובין עצומים יפריד: 19 אח נפשע מקרית עז ומדונים כבריח ארמון: 20 מפרי פי איש תשבע בטנו תבואת שפתי יושבע: 21 מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה: 22 מצא אשה מצא טוב ופק רצון מיהוה: 23 תחנונים ידבר רש ועשיר יענה עזות: 24 איש רעים להתרעע ויש אהב דבק מאח:

טוב רש הולך בתמו מעקש שפתי והוא כסיל: 2 גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא: 3 אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעף לבו: 4 הון יסיף רעים רבים ודל מרעהו יפרד: 5 עד שקרים לא ינקה ויפוח כזבים לא ימלט: 6 רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מתן: 7 כל אחי רש | שנאהו אף כי מרעהו רחקו ממנו מרדף אמרים לא המה: 8 קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב: 9 עד שקרים לא ינקה ויפוח כזבים יאבד: 10 לא נאנה לכסיל תענוג אף כי לעבד | משל בשרים: 11 שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר על פשע: 12 נהם כפפור זעף מלך וכטל על עשב רצונ: 13 הות לאביו בן כסיל ודלף טרד מדיני אשה: 14 בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משקלת: 15 עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב: 16 שמר מצוה שמר נפשו בונה דרכו וומת: 17 מלנה יהוה חונן דל וגמולו ישלם לו: 18 יסר בנך כי יש תקנה ואל המיתו אל תשא נפשיך: 19 גרל חמה נשא עגש כי אם תציל ועוד תוסף: 20 שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך: 21 רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום: 22 תאות אדם חסדו וטוב רש מאיש קב: 23 יראת יהוה לחיים ושבע לין בל יפקד רע: 24 טמן עצל ידו בצלחת גם אל פיהו לא ישיבנה: 25 לץ תכה ופתי יערם והוכיח לנבון ובן דעת: 26 משדד אב יבריא גם בן מביש ומחפיר: 27 חדל בני לשמע מוסר לשגות מאמרי דעת: 28 עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע און: 29 נכונו ללצים שפטים ומהלמות לנן כסילים: לץ היין המה שכר וכל שגה בו לא יחכם: 2 נהם כפפור אימת מלך מתעברו חוטא נפשו: 3 כבוד לאיש שבת מריב וכל אויל יתגלע: 4 מחרף עצל לא יחרש ישאל בקציר ואין: 5 מים עמקים עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה: 6 רב אדם יקרא איש חסדו ואיש אמולים מי ומצא: 7 מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו: 8 מלך יושב על כסא דין מזרה בעיניו כל רע: 9 מי יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי: 10 אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם שניהם: 11 גם במעלליו יתנכר נער אם נר ואם ישר פעלו: 12 און שמעת ועין ראה יהוה עשה גם שניהם: 13 אל תאהב שנה פן תורש פקח עיניך שבע לחם: 14 רע רע יאמר

18

16

19

17

20

הקונה ואזל לו אז יתהלל: 15 יש זהב ורב פנינים וכלי יקר שפתי דעת: 16 לקח בגדו כי ערב זר ובעד נכרים חבלהו: 17 ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא פיהו חציץ: 18 מחשבות בעצה תכון ובתחבולות עשה מלחמה: 19 גולה סוד הולך רכיל ולפתה שפתי לא תתערב: 20 מקלל אביו ואמו ידעך גרו באישון חשה: 21 נחלה מבחלת בראשנה ואחריתה לא תברך: 22 אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה וישע קר: 23 תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב: 24 מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו: 25 מוקש אדם ילע קודש ואחר נדרים לבקר: 26 מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן: 27 גר יהוה נשמת אדם חפש כל חדרי בטן: 28 חסד ואמת יצרו מלך וסעד בחסד כסאו: 29 תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה: 30 חברות פצע תמריק ברע ומכות חדרי בטן:

21

פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ וטנו: 2 כל דרך איש ישר בעיניו ותכן לבות יהוה: 3 עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח: 4 רום עינים ורחב לב גר רשעים חטאת: 5 מחשבות חרוץ אך למותר וכל אץ אך למחסור: 6 פעל אוצרות בלשון שקר הבל נדף מבקושי מות: 7 שד רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט: 8 הפכפך דרך איש זר זך ישר פעלו: 9 טוב לשבת על פנת גג מאשת מדינים ובית חבר: 10 נפש רשע אותה רע לא יחן בעיניו רעהו: 11 בענש לץ יחכם פתי ובהשכיל לחכם יקח דעת: 12 משפיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע: 13 אטם אזנו מועקת דל גם הוא יקרא ולא יענה: 14 מתן בסתר יכפה אף ושחד בחק חמה ענה: 15 שמחה לצדיק עשות משפט ומחלה לפעלי און: 16 אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים נוח: 17 איש מחסור אהב שמחה אהב יין וישמן לא יעשיר: 18 כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד: 19 טוב שבת בארץ מדבר מאשת מדונים וכעס: 20 אוצר | נחמד ושמן בונה חכם וכסיל אדם ובלענו: 21 רדף צדקה וחסד ומצא חיים צדקה וכבוד: 22 עיר גברים עלה חכם יורד ען מבטחה: 23 שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו: 24 זד יהיר לץ שמו עושה בעברת דון: 25 תאות עצל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות: 26 כל היום התאנה תאנה וצדיק יתן ולא יחשה: 27 זבח רשעים תועבה אף כי בזמה וביאנו: 28 עד כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר: 29 העז איש רשע בפניו וישר הוא | יכין דרכיו: 30 אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה: 31 סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה:

22

נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב: 2 עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה: 3 ערום | ראה רעה ויסתר אפתיים עברו ונענשו: 4 עקב ענהו יראת יהוה עשר וכבוד וחיים: 5 צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם: 6 חגר לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה: 7 עשיר ברשים ומשול ועבד לזה לאיש מלוה: 8 זורע עולה יקצור און ושבת עברתו יכלה: 9 טוב עון הוא יברך כי נתן מלחמו לדל: 10 גרש לץ ויצא מדון אושבת דין וקלון: 11 אהב טהור לב חן שפתי רעהו מלך: 12 עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד: 13 אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצה: 14 שוחה עמקה פי זרות זעום יהוה יפול נשם: 15 אולת קשורה בלב נער שבת מוסר ירחיקנה ממנו: 16 עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור: 17 הט אונן ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעת: 18 כי נעים כי תשמרם בבטנה וכנו יחדו על שפתיך: 19 להיות ביהוה מבטחך הודעתך היום אף אתה: 20 הלא כתבתי לך שלשום במועצת ודעת: 21 להודיעך קושט אמרי אמת להשיב אמרים אמת לשלחך: 22 אל תגל דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער: 23 כי יהוה יריב ריבם וקבע את קבועיהם נפש: 24 אל תתרע את בעל אף ואת איש חמות לא תבוא: 25 פן תאלף ארחתו ולקחת מוקש לנפשיך: 26 אל תהי בתקיעי כר בערבים משאות: 27 אם אין דך לשלם למה יקח

משכבך מתחתיה: 28 אל תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך: 29 חזית איש | מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב בל יתיצב לפני חשכים: פ

23

כי תשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניך: 2 ושמת שכין בלעך אם בעל נפש אתה: 3 אל תתאו למטעמותיו והוא לחם כזבים: 4 אל תיגע להעשיר מבינתך חדל: 5 התעורף עיניך בן ואינו כי עשה יעשה לך כנפים כנשר ועיר השמים: 6 אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו: 7 כי | כמו שער בפטו כן הוא אכל ושתה יאמר לך ולבו בל עמך: 8 פתך אכלת תקיאנה ושתחת דברך הנעמומים: 9 באזני כסיל אל תדבר כי יבז לשכל מלך: 10 אל תסג גבול עולם ובשדי ותומים אל תבא: 11 כי גאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך: 12 הביאה למוסר לבך ואונך לאמרי דעת: 13 אל תמנע מנער מוסר כי תכנו בשבת לא ימות: 14 אתה בשבת תכנו ונפש משאול תציל: 15 בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני: 16 ותעלונה כליותי בדבר שפתיך מישרים: 17 אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום: 18 כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת: 19 שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך: 20 אל תהי בסבאי יין בזללי בשר למו: 21 כי סבא זולל יורש וקרעים תלבוש נומה: 22 שמע לאבך זה ילדך ואל תבזו כי זקנה אמה: 23 אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה: 24 גול יגול אבי צדיק יולד חכם וישמח בן: 25 ישמח אבך ואמך ותגל יולדתך: 26 תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תרצנה: 27 כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה: 28 אף היא כחתף תארב ובוגדים באדם תוסף: 29 למי אוי למי אבוי למי מדונים | למי שיוח למי פצעים חנם למי חכללות עינים: 30 למאחרים על היין לבאים לחקר ממסך: 31 אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכיס עינו ויתהלך במישרים: 32 אחריתו כנחש ישר וכצפעני ופוש: 33 עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות: 34 והיית כשעב בלב ים וכשעב בראש חבל: 35 הכוני בל חליתי הלמוני בל ידעתי מתי אקניץ אוסיף אבקשנו עוד:

24

אל תקנא באנשי רעה ואל תתאו להיות אתם: 2 כי שד יהנה לבם ועמל שפתיהם תדברנה: 3 בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן: 4 ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים: 5 גבר חכם בעוז ואיש דעת מאמץ כח: 6 כי בתחבולות תעשה דך מלחמה ותשועה ברב יועץ: 7 ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו: 8 מחשב להרע לו בעל זממות יקראו: 9 זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לץ: 10 התרפית ביום צרה צר לחכה: 11 הצל לקחים למות ומטים להרג אם תחשוך: 12 כי תאמר הן לא ידענו זה הלא תכן לבות | הוא יבין ויצר נפשו הוא ידע והשיב לאדם כפעלו: 13 אכל בני דבש כי טוב ונפת מתוק על חכך: 14 כן | דעה חכמה לנפשך אם מצאת יוש אחרית ותקותך לא תכרת: 15 אל תארב רשע לונה צדיק אל תשדד רבצו: 16 כי שלב | יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה: 17 בנפל אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך: 18 פן יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפן: 19 אל תתחר במרעים אל תקנא ברשעים: 20 כי לא תהיה אחרית לרע גר רשעים ידעך: 21 ירא את יהוה בני ומלך עם שונים אל תתערב: 22 כי פתאם יקום אידם ופיד שניהם מי יודע: 23 גם אלה לחכמים הכר פנים במשפט בל טוב: 24 אמר | לרשע צדיק אתה יקבהו עמים ויעמוהו לאמים: 25 ולמוכחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב: 26 שפתיים ישק משיב דברים נכחים: 27 הכן בחוץ | מלאכתך ועתה בשדה לך אחר ובנית ביתך: 28 אל תהי עד חנם ברעך והפתית בשפתיך: 29 אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לך או אשיב לאיש כפעלו: 30 על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב: 31 והנה עלה כולו | קמשלים כסו פניו חרלים וגדר אבניו נהרסה:

12 ערום ראה רעה נסתור פתאים עברו נענשו: 13 קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו: 14 מברך רעהו | בקול גדול בבקר השקים קללה תחשב לו: 15 דלף טורד ביום סגריה ואשת מדונים נשתה: 16 צפניה צפן רוח ושמן ימינו יקרא: 17 ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני רעהו: 18 נצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד: 19 כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם: 20 שאול ואבדה לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה: 21 מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו: 22 אם תכתוש את האויל | במכתש בתוך הרפות בעלי לא תסור מעליו אולתו: פ 23 ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים: 24 כי לא לעולם חסן ואם יור לדור דור: 25 גלה חציר ונראה דשא ונאספו עשבות הרים: 26 כבשים ללבושך ומחיר שדה עתודים: 27 ודי | חלב עזים ללחמך ללחם ביתך וחיים לנערתותיך:

28 נסו ואין רדף רשע וצדיקים ככפיר יבטח: 2 בפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין ידע כן יאריה: 3 גבר רש ועשק דלים מטר סחף ואין לחם: 4 עזבו תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרו בהם: פ 5 אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל: 6 טוב רש הולך בתמו מעקש דרכים והוא עשיר: 7 נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכלים אביו: 8 מרבה הונו בנשך ובתרבות לחונן דלים יקבענו: 9 מסיר אזנו משמע תורה גם תפלתו תועבה: 10 משגה ישרים | בדרך רע בשחוחו הוא יפול ותמימים ינחלו טוב: 11 חכם בעיניו איש עשיר ודל מבין יחקרו: 12 בעל צדיקים רבה תפארת ובעל רשעים יחפש אדם: 13 מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירחם: 14 אשרי אדם מפתח תמיד ומקשה לבו יפול ברעה: 15 ארי זהם ודב שוקק משל רשע על עם דל: 16 נגיד חסר תבונות ורב מעשקות שניא בצע יאריה ימים: פ 17 אדם עשק בדם נפש עד בור ונוס אל יתמכו בו: 18 הולך תמים ינשע ונעקש דרכים יפול באחת: 19 עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף רקים ישבע ריש: 20 איש אמונות רב ברכות ואץ להעשיר לא ינקה: 21 הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר: 22 נההל להון איש רע עין ולא ידע כי חסר ובאנו: 23 מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון: 24 גוזל | אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית: 25 רחב נפש יגרה מדון ובוטח על יהוה ידשן: 26 בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט: 27 נותן לרש אין מחסור ומעלים עיניו רב מארות: 28 בקום רשעים יסתר אדם ויבאדם ירבו צדיקים:

29 איש תוכחות מקשה ערף פתע ישבר ואין מרפא: 2 ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם: 3 איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה זולות יאבד הון: 4 מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה: 5 גבר מחליק על רעהו רשת פורש על פעמיו: 6 בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח: 7 ידע צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת: 8 אנשי לצון ופיוח קריה וחקמים ושובו אף: 9 איש חכם נשפט את איש אויל ורגז ושהק ואין נחת: 10 אנשי דמים ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו: 11 כל רוחו ויציא כסיל וחסם באחור ישבחנה: 12 משל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים: 13 רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם יהוה: 14 מלך שופט באמת דלים כסא לעד יכון: 15 שבת ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש אמו: 16 ברבות רשעים ירבה פשע וצדיקים במפלתם יראו: 17 יסר בגך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך: פ 18 באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו: 19 בדברים לא יסר עבד כי יבין ואין מענה: 20 חזית איש אץ בדבריו תקנה לכסיל ממנו: 21 מפנק ממנע עבדו ואחריתו יהיה מנון: 22 איש אף יגרה מדון ובעל חמה רב פשע: 23 גאות אדם תשפילנו ושפל רוח יתמך כבוד: 24 חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע

32 ואחזה אנכי אשית לבי ראתי לקחתי מוסר: 33 מעט שנות מעט תנומות מעט | חבק ידיים לשכב: 34 ובא מתהלך רישך ומחסררך כאיש מגן: פ

25 גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי | חזקה מלך יהודה: 2 כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר דבר: 3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר: 4 הגו סוים מכסף ויצא לצרף כלי: 5 הגו רשע לפני מלך ויכון בצדק כסאו: 6 אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדלים אל תעמד: 7 כי טוב אמר דר עלה הנה מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך: 8 אל תצא לרב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים אתך רעך: 9 ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תגל: 10 פן יחסדך שמע ודבתך לא תשוב: 11 תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו: 12 גם זהב וחלי כתם מוכיח חכם על און שמעת: 13 כצנת שלג | ביום קציר ציר נאמן לשלחיו ונפש אדניו ישיב: פ 14 נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר: 15 בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם: 16 דבש מצאת אכל דרך פן תשבטנו והקאתו: 17 הקר רגלך מבית רעך פן ישבעה ושנאך: 18 מפיו וחרב ותץ שגון איש ענה ברעהו עד שקר: 19 שן רעה ורגל מועדת מבטח בולג ביום צרה: 20 מעדה בגד | ביום קרה חמץ על נתר ושר בשלים על לב רע: פ 21 אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא השקהו מים: 22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם דך: 23 רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר: 24 טוב שבת על פנת גג מאשת מדונים ובית חבר: 25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארך מרחק: 26 מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני רשע: 27 אכל דבש הרבות לא טוב וחקר כבדם כבוד: 28 עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו:

26 כשלג | בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאה לכסיל כבוד: 2 כצפור לנוד כדור לעוף כן קללת חנם לא תבא: 3 שוט לסוס מתג לחמור ושבט לגו כסילים: 4 אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה: 5 ענה כסיל כאולתו פן יהיה חכם בעיניו: 6 מקצה רגלים חמס שתה שלח דברים ביד כסיל: 7 דליו שקים מפסח ומשל בפי כסילים: 8 כצור אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד: 9 חוח עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים: 10 רב מחולל כל ושכר כסיל ושכר עבריים: 11 ככלב שבע על קאו כסיל שונה באולתו: 12 ראת איש חכם בעיניו תקנה לכסיל ממנו: 13 אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות: 14 הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו: 15 טמן עצל ידו בצלחת גלאה להשיבה אל פיו: 16 חכם עצל בעיניו משבעה משיבו טעם: 17 מחזיק באזניו כלב עבר מתעבר על ריב לא דו: 18 כמתלהלה הירה זקים חצים ומות: 19 כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני: 20 באפס עצים תכבה אש ובאין נרנן ישחק מדון: 21 פתם לגחלים ועצים לאש ואיש מדונים לחרחר ריב: פ 22 דברי נרנן כמתלהמים והם ירדו חדרו בטן: 23 כסף סוים מצפה על חרש שפתים דלקים ולב רע: 24 בשפתו ונכר שונא ונקרבו ושית מרמה: 25 כי יחנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבו: 26 תכסה שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל: 27 כרה שחת בה יפל וגלל אבן אליו תשוב: 28 לשון שקר ישנא דכו ופה חלק יעשה מדה:

27 אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה ילד יום: 2 יהללק זר ולא פיר זכרו ואל שפתיך: 3 כבד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משניהם: 4 אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה: 5 טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת: 6 נאמנים פצעו אוהב ונעמתות נשקות שונא: 7 נפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל מר מתוק: 8 כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו: 9 שמן וקטרית ישמח לב ומתק רעהו מעצת נפש: 10 רעך ורעה אביך אל תעזב ובית אחיך אל תבוא ביום אידיך טוב שכן קרוב מאח רחוק: 11 חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר:

ולא יגיד: 25 חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב: 26 רבים מבקשים פני מושל ומהוה משפט- איש: 27 תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר- דרך: פ

30 דברי | אגור בן- יקה המשא נאם הגבר לאיתאיל לאיתאיל ואכל: 2 כי בער אנכי מאיש ולא- בינת אדם לי: 3 ולא- למדתי חכמה ודעת קדשים אדע: 4 מי עלה- שמים | וירד מי אספ- רוח | בחפניו מי צר- מים | בשמלה מי הקים כל- אפסיו- ארץ מה- שמו ומה- שם- בנז כי תדע: 5 כל- אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו: 6 אל- תוסף על- דבריו פן- יוכיח בך ונקבת: פ 7 שתיים שאלתי מאתך אל- תמנע ממני בטרים אמות: 8 שוא | ודבר- קב הרחוק ממני ראש נעשר אל- תתן לי הטרפני לחם חקי: 9 פן אשבע | וכחשתי ואמרתני מי יהוה ופן- אורש וגבתי ותפשתי שם אלהי: פ 10 אל- תלשן עבד אל- אדנו פן- יקללך ואשמת: 11 דור אביו וקלל ואת- אמו לא יברך: 12 דור טהור בעיניו ומצאתו לא רחץ: 13 דור מה- רמו עיניו ועפעפיו ונשאו: 14 דור | חרבנות שניו ומאכלות מתלעתיו לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם: פ 15 לעלוקה | שתי בנות הב | הב שלוש הנה לא תשבענה ארבע לא- אמרו הון: 16 שאול ועצר רחם ארץ לא- שבעה מים ואש לא- אמרה הון: 17 עין | תלעג לאב ותבוז ליקהת- אם יקרוה ערבי נחל ויאכלוה בני- נגש: פ 18 שלשה המה נפלאו ממני וארבע לא ידעתים: 19 דרך הנשר | בשמים דרך נחש עלי צור דרך- אניה בלב- ים ודרך גבר בעלמה: 20 כן | דרך אשה מנאפת אכלה ומחיתה פיה ואמרה לא- פעלתי און: פ 21 תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע לא- תוכל שאת: 22 תחת- עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע- לחם: 23 תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי- תירש גברתה: פ 24 ארבעה הם קטני- ארץ והמה חכמים מחכמים: 25 הנמלים עם לא- עז ויכינו בקוץ לחמם: 26 שפנים עם לא- עצום ושימו בסלע ביתם: 27 מלך אין לארבה וצא חצץ כלו:

28 שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך: פ 29 שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה מיטבי לכת: 30 ליש גבור בבהמה ולא- ישוב מפני- כל: 31 זרויר מתנים או- תיש ומלך אלקום עמו: 32 אם- נבלת בהתנשא ואם- זמאות יד לפה: 33 כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ- אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב: פ

31 דברי למואל מלך משא אשר- יסרתו אמו: 2 מה- ברי ומה- בר- בטני ומה- בר- נדרי: 3 אל- תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכך: 4 אל למלכים | למואל אל למלכים שתו- יין ולרוזנים או שכר: 5 פן- ישתה וישכח מחקק וישנה דין כל- בני- עני: 6 תנו- שכר לאובד ויין למרי נפש: 7 ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר- עוד: 8 פתח- פיך לאלם אל- דין כל- בני חלופ: 9 פתח- פיך שפט- צדק ודין עני ואבון: פ 10 אשת- חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה: 11 בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר: 12 גמלתהו טוב ולא- רע כל ימי חייה: 13 דרשה צמר ופשתים ותעש בתפץ כפיה: 14 היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה: 15 ותקם | בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתיה: 16 זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע כרם: 17 חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרעותיה: 18 טעמה כי- טוב סחרה לא- יכבה בליל נרה: 19 ידיה שלחה בפישור וכפיה תמכו פלך: 20 כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאבון: 21 לא- תירא לביתה משלג כי כל- ביתה לבש שנים: 22 מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה: 23 נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני- ארץ: 24 סדין עשתה ותמכר וחקור נתנה לכנעני: 25 עז- והדר לבושה ותשחק לינם אחרון: 26 פיה פתחה בחכמה ותורת- חסד על- לשונה: 27 צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל: 28 קמו בנייה ויאשרוה בעלה ויהללה: 29 רבות עשות עשו חיל ואת עלית על- כלנה: 30 שקר החן והבל היפי אשה יראת- יהוה היא תתהלל: 31 תנו- לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשה:

קהלת

1 דברי קהלת בן דוד מלך בירושלים: ² הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל: ³ מה יתרון לאדם בכל-עמלו שיעמל תחת השמש: ⁴ דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת: ⁵ וזרח השמש ובא השמש ואל-מקומו שואף זורח הוא שם: ⁶ הולך אל-דרום וסובב אל-צפון סובב | סבב הולך הרוח ועל-סביבתיו שב הרוח: ⁷ כל-הנחלים הלכים אל-הים והים איננו מלא אל-מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת: ⁸ כל-הדברים יגעים לא-יוכל איש לדבר לא-תשבע עין לראות ולא-תמלא און משמע: ⁹ מה-שהיה הוא שיהיה ומה-שנעשה הוא שיעשה ואין כל-חדש תחת השמש: ¹⁰ יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפננו: ¹¹ אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא-יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה: ¹² פ אני קהלת הייתי מלך על-ישראל בירושלים: ¹³ ונתתי את-לבי לדרוש ולתור בחכמה על-כל-אשר נעשה תחת השמים הוא | ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: ¹⁴ ראיתי את-כל-המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח: ¹⁵ מעת לא-יוכל לתקן וחסרון לא-יוכל להמנות: ¹⁶ דברתי אני עם-לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על-כל-אשר-היה לפני על-ירושלים ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: ¹⁷ ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח: ¹⁸ כי ברב חכמה רב-כעס ויוסיף דעת ויוסיף מכאוב:

2 אמרתי אני בלבי לכה-נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם-הוא הבל: ² לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה-זה עשה: ³ תרתי בלבי למשור בין את-בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר-אראה אי-זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם: ⁴ הגדלתי מעשי בניתי לוי בתים נטעתי לוי כרמים: ⁵ עשיתי לוי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל-פרי: ⁶ עשיתי לוי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים: ⁷ קניתי עבדים ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלים: ⁸ כנסתי לוי גם-כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לוי שרים ושרות ותענוגות בני האדם שדה ושדות: ⁹ וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלים אף חכמתי עמדה לוי: ¹⁰ וכל-אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא-מנעתי את-לבי מכל-שמחה כי-לבי שמח מכל-עמלי וזה-היה חלקי מכל-עמלי: ¹¹ ופניתי אני בכל-מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש: ¹² ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי | מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר-כבר עשוהו: ¹³ וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן-הסכלות כיתרון האור מן-החשך: ¹⁴ החכם עיניו בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם-אני שמקרה אחד יקרה את-כלם: ¹⁵ ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם-אני יקרני ולמה חכמתי אני או יותר ודברתי בלבי שגם זה הבל: ¹⁶ כי אין זכרון לחכם עם-הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואין ימות החכם עם-הכסיל: ¹⁷ ושנאתי את-החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי-הכל הבל ורעות רוח: ¹⁸ ושנאתי אני את-כל-עמלי שאני עמל תחת השמש שאני חנו לאדם שיהיה אחרי: ¹⁹ ומי

יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל-עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם-זה הבל: ²⁰ וסבותי אני ליאש את-לבי על-כל-העמל שעמלתי תחת השמש: ²¹ כי-יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל-בו יתננו חלקו גם-זה הבל ורעה רבה: ²² כי מה-הנה לאדם בכל-עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש: ²³ כי כל-ימיו מכאבים וכלעס ענינו גם-בלילה לא-שכב לבו גם-זה הבל הוא: ²⁴ אין טוב באדם שיאכל ושתה והראה את-נפשו טוב בעמלו גם-זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא: ²⁵ כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממני: ²⁶ כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים גם-זה הבל ורעות רוח:

3 לכל זמן ועת לכל-חפץ תחת השמים: ² עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע: ³ עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות: ⁴ עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוד: ⁵ עת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחק מחבק: ⁶ עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך: ⁷ עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר: ⁸ עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום: ⁹ מה-יתרון העושה באשר הוא עמל: ¹⁰ ראיתי את-הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו: ¹¹ את-הכל עשה יפה בעתו גם את-העלם נתן בלבם מבלי אשר לא-ימצא האדם את-המעשה אשר-עשה האלהים מראש ועד-סוף: ¹² ידעתי כי אין טוב בם כי אם-לשמוח ולעשות טוב בחייו: ¹³ וגם כל-האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל-עמלו מתת אלהים היא: ¹⁴ ידעתי כי כל-אשר נעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרע והאלהים עשה שראו מלפניו: ¹⁵ מה-שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את-נרדפי: ¹⁶ ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע: ¹⁷ אמרתי אני בלבי את-הצדיק ואת-הרשע ישפט האלהים כי-עת לכל-חפץ ועל-כל-המעשה שם: ¹⁸ אמרתי אני בלבי על-דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם-בהמה המה להם: ¹⁹ כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחר להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן-הבהמה אין כי הכל הבל: ²⁰ הכל הולך אל-מקום אחד הכל היה מן-העפר והכל שב אל-העפר: ²¹ מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הידרת היא למטה לארץ: ²² וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי-הוא חלקו כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו:

4 ושבתי אני ואראה את-כל-העשקים אשר נעשים תחת השמש והנה | דמעת העשקים ואין להם מנחם ומיד עשקיהם כח ואין להם מנחם: ² ושבח אני את-המתים שכבר מתו מן-החיים אשר המה חיים עדנה: ³ וטוב משניהם את אשר-עדן לא היה אשר לא-ראה את-המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש: ⁴ וראיתי אני את-כל-עמל ואת-כל-כשרון המעשה כי היא קנאת-איש מרעהו גם-זה הבל ורעות רוח: ⁵ הכסיל חבק את-ידיו ואכל את-בשרו: ⁶ טוב מלא כף נחת ממלא חפנים עמל ורעות רוח: ⁷ ושבתי אני ואראה הבל תחת השמש: ⁸ יש אחד ואין

שני גם בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו גם עינו לא תשבע עשר ולמי | אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה הבל וענין רע הוא: 9 טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: 10 כי אם יפלו האחד יקום את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: 11 גם אם ישכבו שנים ותם להם ולאחד איך יחם: 12 ואם יתקפו האחד השנים ועמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק: 13 טוב ילד מסכן וחסם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד: 14 כי מבית הסורים יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש: 15 ראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם היד השני אשר יעמד תחתיו: 16 אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניו גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעיון רוח: 17 שמת רגליך כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות רע:

5 אל תבהל על פוך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים: 2 כי בא החלום ברב ענין וקול כסיל ברב דברים: 3 כאשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם: 4 טוב אשר לא תדר משתדור ולא תשלם: 5 אל תתן את פוך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצר האלהים על קולך ויחבל את מעשה ידך: 6 כי ברב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את האלהים ירא: 7 אם עשק רש וגמל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמור וגבהים עליהם: 8 ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד: 9 אהב כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל: 10 ברבות הטובה רבו אוכליה ומה כשרון לבעליה כי אם ראית עניו: 11 מתוקה שנת העבד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון: 12 יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעתו: 13 ואבד העשיר הוא בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה: 14 כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו: 15 וגם זה רעה חולה כל עמת שבא כן ילך ומה יתרון לו שיעמל לרוח: 16 גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחלון וקוצף: 17 הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו | שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו: 18 גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשתות את חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא: 19 כי לא הרבה יזכר את ימי חיו כי האלהים מענה בשמחת לבו:

6 יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם: 2 איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואינו חסר לנפשו | מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא: 3 אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה רב | שיהיו ימי שגו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפסל: 4 כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה: 5 גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה: 6 ואלו היה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולך: 7 כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא: 8 כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים: 9 טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הבל ורעות רוח: 10 מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדון עם שהתקוף ממנו: 11 כי יש דברים הרבה מרבים הבל מה יתר לאדם: 12 כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חיו הבלו ועשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש:

7 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: 2 טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו: 3 טוב כעס משחק כי ברע פנים יטב לב: 4 לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה: 5 טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים: 6 כי קקול הסירים תחת הסיר כן שתק הכסיל וגם זה הבל: 7 כי העשק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה: 8 טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מגבה רוח: 9 אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיך כסילים ינוח: 10 אל תאמר מה היה שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה: 11 טובה חכמה עם נחלה יותר לראי השמש: 12 כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה: 13 ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עתו: 14 ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ומצא האדם אחריו מאומה: 15 את הכל ראיתי בימי הבלו יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו: 16 אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם: 17 אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך: 18 טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח את ידך כי ירא אלהים יצא את כלם: 19 החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר: 20 כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: 21 גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את עבדך מקולך: 22 כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את קולת אחרים: 23 כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחרונה והיא רחוקה ממני: 24 רחוק מה שהיה ועמק | עמק מי ומצאנו: 25 סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות: 26 ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה: 27 ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון: 28 אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי: 29 לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבנות רבים:

8 מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא: 2 אני פי מלך שמור ועל דברת שבועת אלהים: 3 אל תבהל מפניו תלך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה: 4 כאשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה: 5 שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם: 6 כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו: 7 כי איננו ידע מה שהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו: 8 אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו: 9 את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם לרע לו: 10 ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה הבל: 11 אשר אין נעשה פתגם מעשה הרעה מהרה על כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע: 12 אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו: 13 וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני אלהים: 14 יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר | יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הבל: 15 ושבתתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמח והוא ילנו בעמלו ימי חיו אשר נתן לו האלהים תחת השמש: 16 כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיני איננו ראה:

17 וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא:

9 כי את כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שגאה אין יודע האדם הכל לפניהם: 2 הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר שבעה ורא: 3 זה | רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והוללות בלבכם בחייהם ואחריו אל המתים: 4 כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת: 5 כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם: 6 גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש: 7 לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה האלהים את מעשיך: 8 בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר: 9 ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלק אשר אתה עמל תחת השמש: 10 כל אשר תמצא יך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה: 11 שבותי וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא לידעים חן כי עת ופגע יקרה את כלם: 12 כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחוזות בפח כהם יקושים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאום: 13 גם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי: 14 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצודים גדלים: 15 ומצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא: 16 ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים: 17 דברי חכמים בנחת נשמעים מוזקת מושל בכסילים: 18 טובה חכמה מקלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה:

10 זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט: 2 לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו: 3 וגם בדרך כשהסכל הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: 4 אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפא וניח חטאים גדולים: 5 יש רעה ראיתי תחת השמש כשנגה שיצא מלפני השליט: 6 נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו: 7 ראיתי עבדים על סוסים ושירים הלכים כעבדים על הארץ: 8 חפר גומץ בו פול ופרץ נדר ישכנו נחש: 9 מסייע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בהם: 10 אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה: 11 אם ישך הנחש בלוא לחש

ואין יתרון לבעל הלשון: 12 דברי פי חכם חן ושפתות כסיל תבלענו: 13 תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה: 14 והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו: 15 עמל הכסילים תיגענו אשר לא ידע ללכת אל עיר: 16 אי דך ארץ שמלך נער ושריך בבקר יאכלו: 17 אשריך ארץ שמלך בן חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי: 18 בעצלותים ימך המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית: 19 לשחוק עשום לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל: 20 גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליד את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר:

11 שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו: 2 תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ: 3 אם ימלאו העבים גשם על הארץ יריו ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שפול העץ שם יהוא: 4 שמר רוח לא ירע וראה בעבים לא יקצור: 5 כאשר אינך יודע מה דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה לכה לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל: 6 בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ירך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים: 7 ומתוק האור וטוב לעינים לראות את השמש: 8 כי אם שנים הרבה יחיה האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הבל: 9 שמח בחור בילדותיך וטיבך לבך בימי בחורותיך והלך בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה יבאך האלהים במשפט: 10 והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל:

12 וזכר את בוראיך בימי בחורותיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ: 2 עד אשר לא תחשך השמש והאור והיח והכוכבים ושובו העבים אחר הגשם: 3 ביום שיזעו שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות: 4 וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר: 5 גם מגבה יראו וחתחתים בדרך וינאץ השקד ויסתבל החגב ותפר האבינה כי הלך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הספדים: 6 עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותרץ גלת הזהב ותשבר פד על המבוע ונרץ הנגלגל אל הבור: 7 וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה: 8 הבל הבלים אמר הקהלת הכל הבל: 9 ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד דעת את העם ואזן וחקר תקון משלים הרבה: 10 בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת: 11 דברי חכמים כדברנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: 12 ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יענת בשר: 13 סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: 14 כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע:

שיר השירים

1 שיר השירים אשר לשלמה: ² ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיון: ³ לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על-כן עלמות אהבך: ⁴ משכני אחריך נרצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בר נכירה דדיך מיון מישרים אהבך: ⁵ שחורה אני ונאון בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה: ⁶ אל-תראוני שאני שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחרו-בי שמני נטרה את-הכרמים כרמי שלי לא נטרתי: ⁷ הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעטוף על עדרי חבירי: ⁸ אם-לא תדעי לך היפה בנשים צאי-לך בעקבי הצאן ורעי את-גדיתך על משכנות הרעים: ⁹ לססתי ברכבי פרעה דמיתך רעיתי: ¹⁰ נאון לחיך בתרים צוארך בחרוזים: ¹¹ תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף: ¹² עד-שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו: ¹³ צורר המר | דודי לי בין שדי ילוי: ¹⁴ אשכל הכפר | דודי לי בכרמי עין גדי: ¹⁵ הנה יפה רעיתי הנה יפה עיניך יונים: ¹⁶ הנה יפה דודי אף געים אף ערשנו רעננה: ¹⁷ קרות בתינו ארזים רחוטנו ברותים:

2 אני חבצלת השרון שושנת העמקים: ² כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות: ³ כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלח חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי: ⁴ הביאני אל-בית ה' ודגלו עלי אהבה: ⁵ סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי-חולת אהבה אני: ⁶ שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: ⁷ השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם-תעירו | ואם-תעוררו את-האהבה עד שתחפץ: ⁸ קול דודי הנה-זה בא מדלג על-ההרים מקפץ על-הגבעות: ⁹ דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה-זה עומד אחר כתלנו משגלח מן-החלזות מצץ מן-החרקים: ¹⁰ ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך: ¹¹ כי-הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו: ¹² הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: ¹³ התאנה חנטה פניה והגפנים | סמדר נתנו ריח קומי לכי רעיתי יפתי ולכי לך: ¹⁴ יונתי בחגו הסלע בסתר המדרגה הראני את-מראיך השמיעני את-קולך כי-קולך ערב ומראיך נאון: ¹⁵ אהיו-לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר: ¹⁶ דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: ¹⁷ עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על-הרי בתר: ¹⁸ על-משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: ¹⁹ אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: ²⁰ מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: ²¹ כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אהזותיו ולא ארפנו עד-שהביאתו אל-בית אמי ואל-חדר הורתי: ²² השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם-תעירו | ואם-תעוררו את-האהבה עד שתחפץ: ²³ מי זאת עלה מן-המדבר כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל: ²⁴ הנה מטתו שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: ²⁵ כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על-ירכו מפחד בלילות: ²⁶ ס' אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון: ²⁷ עמודיו עשה כסף

רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם: ¹¹ צאינה | וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו ויום שמחת לבו: ¹²

4 הנה יפה רעיתי הנה יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד: ² שנוך כעדר הקצובות שעלו מן-הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: ³ כחוט השני שפתתיך ומדבריך נאון כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך: ⁴ כמגדל דוד צוארך בני לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים: ⁵ שני שדך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים: ⁶ עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל-הר המור ואל-גבעת הלבונה: ⁷ כלך יפה רעיתי ומום אין בך: ⁸ אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי | מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים: ⁹ לבבתני אחתי כלה לבבתני באחד מעיניך באחד ענק מצורניך: ¹⁰ מה-יפו דרך אחתי כלה מה-טבו דרך מיין וריח שמניך מכל-בשמים: ¹¹ נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך כריח לבנון: ¹² גן | נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום: ¹³ שלחך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים: ¹⁴ נרד | וכרכם קנה וקנמון עם כל-עצי לבונה מר ואהלות עם כל-ראשי בשמים: ¹⁵ מעין גנים באר מים חיים ונקלים מן-לבנון: ¹⁶ עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יקלו בשמיו ובא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:

5 באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם-בשמי אכלתי יערי עם-דבשי שתיתי ייני עם-חלבי אכלו רעים שתי ושכרו דודים: ² אני ישנה ולבי ער קול | דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא-טל קוצותי רסיסי לילה: ³ פשטתי את-כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את-רגלי איככה אטנפם: ⁴ דודי שלח ידו מן-החר ומעי המו עליו: ⁵ קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו-מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול: ⁶ פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: ⁷ מצאני השמרים הסבבים בעיר הכניו פצעוני נשאו את-רדידי מעלי שמרי החמות: ⁸ השבעתי אתכם בנות ירושלם אם-תמצאו את-דודי מה-תגידו לו שחולת אהבה אני: ⁹ מה-דורך מדוד היפה בנשים מה-דורך מדוד שככה השבעתנו: ¹⁰ דודי צח ואדום דגול מרובה: ¹¹ ראשו כתר פז קוצותיו תלתלים שחרות כעורב: ¹² עיניו כיונים על-אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על-מלאת: ¹³ לחיו כעראגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: ¹⁴ ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים: ¹⁵ שוקיו עמודי שש מיסדים על-אדני-פז מראהו כלבנון בחור כארזים: ¹⁶ חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם:

6 אנה הלך דורך היפה בנשים אנה פנה דורך ונבקשנו עמך: ² דודי ירד לגנו לעראגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים: ³ אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים: ⁴ יפה את רעיתי כתרצה נאון כירושלם אימה בנדגלות: ⁵ הסבי עיניך מנגדי שהם הריבני שערך כעדר העזים שגלשו מן-הגלעד: ⁶ שנוך כעדר הרחלים שעלו מן-הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: ⁷ כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך: ⁸ ששים המה מלכות ושמנים

8 מי יתנך כאח ליי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבזו לי: 2 אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיין ה'קח מעסיס רמני: 3 שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: 4 השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו | ומה תעירו את האהבה עד שתתפץ: ס 5 מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שמה חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך: 6 שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפי רשפי אש שלהבתי: 7 מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבזו לו: ס 8 אחות לנזקטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחלתנו ביים שידבר בה: 9 אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז: 10 אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום: פ 11 כרם היה לשלמה בבבל המון נתן את הכרם לנטרים איש יבא בפרוץ אלף כסף: 12 כרמי נשלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פרוץ: 13 היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני: 14 ברח | דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים:

פילגשים ועלמות אין מספר: 9 אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא לילדתה ראיה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה: ס 10 מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות: ס 11 אל גנת אגוז ידתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים: 12 לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב: 7 שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת המחנים: 2 מה יפן פעמך בנעלים בת נדיב חמוקני ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן: 3 שררך אגן הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים: 4 שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה: 5 צאריך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים אפר כמגדל הלבנון צופה פני דמשק: 6 ראשך עליו ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים: 7 מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים: 8 זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות: 9 אמרת אעלה בתמר אחזה בסנסנון ויהיו נא שדיך כאשכלות הגפן וריח אפר כתפוחים: 10 וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים: 11 אני לדודי ועלי תשוקתו: ס 12 לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים: 13 נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דדי לך: 14 הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך:

ישעה

1 חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה: ² שמעו שמים והאזינו ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי: ³ ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן: ⁴ הוי גוי חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את יהוה נאצו את קדושי ישראל גרו אחר: ⁵ על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דין: ⁶ מכף רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן: ⁷ ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים: ⁸ ונתרה בת ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה: ⁹ לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו: ¹⁰ שמעו דבר יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה: ¹¹ למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי: ¹² כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי: ¹³ לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועצרה: ¹⁴ חדשיכם ומועדיכם שגאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא: ¹⁵ ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלא: ¹⁶ רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: ¹⁷ למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: ¹⁸ ס לכו נא ונכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: ¹⁹ אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: ²⁰ ואם תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר: ²¹ איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילון בה ועתה מרצחים: ²² כספר היה לסיגים סבאך מהול במים: ²³ שהיה סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם: ²⁴ פ לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי: ²⁵ ואשובה ידי עליך ואצרף כבר סיגך ואסירה כל בדילך: ²⁶ ואשובה שפטו כבראשנה ויעצך כבתחלה אחרי כן יקרא לרעיר הצדק קריה נאמנה: ²⁷ ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה: ²⁸ ושבר פשעים וחסאים יחדו ועזבי יהוה יכלו: ²⁹ כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מהגנות אשר בחרתם: ³⁰ כי תהיו כאלה נבלת עלה וכגנה אשר מים אין לה: ³¹ והיה החסן לנערת ופעלו לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבה: **2** הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלם: ² והיה | באחרית הימים נכון יהיה הר בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים: ³ והלכו עמים רבים ואמרו לכו | ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדרךיו ונלכה בארחותיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם: ⁴ וישפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחינותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: ⁵ פ בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה: ⁶ כי נטשתה עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועגנים כפלשתים ובילדי נכרים ישפיקו: ⁷ ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאצרותיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבתיו: ⁸ ותמלא ארצו אילים למעשה ידיו ושתחו

לאשר עשו אצבעותיו: ⁹ וישח אדם וישפל איש ואל תשא להם: ¹⁰ בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאון: ¹¹ עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: ¹² כי זום ליהוה צבאות על כל גאה ורום ועל כל נשא ושפל: ¹³ ועל כל ארצי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן: ¹⁴ ועל כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות הנשאות: ¹⁵ ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה: ¹⁶ ועל כל אניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה: ¹⁷ ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: ¹⁸ והאלילים כליל יחלף: ¹⁹ ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאון בקומו לערץ הארץ: ²⁰ ביום ההוא ישליך האדם את אלילו כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים: ²¹ לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאון בקומו לערץ הארץ: ²² חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא: **3** כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים: ² גבור ואיש מלחמה שופט ובאי וקסם וזקן: ³ שר חמשים ונשוא פנים ויועץ וחסם חרשים ובנון לחש: ⁴ ונתתי נערים שריהם ותעלולים ומשלו בם: ⁵ ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד: ⁶ כי יתפש איש באחיו בית אביו שמלה לכה קצין תהיה לנו והמכשלה הזאת תחת ידך: ⁷ ישאל ביום ההוא | לאמר לא אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה לא תשימני קצין עם: ⁸ כי כשלה יהושלם ויהודה נפל כי לשונם ומעלליהם אל יהוה למרות עני כבודו: ⁹ הכרת פניהם ענתה בם וחסאתם כסדם הגידו לא כחדו אוי לנפשם כי גמלו להם רעה: ¹⁰ אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו: ¹¹ אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו: ¹² עמי נגשו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים ודרך ארחותיך בלעו: ¹³ נצב לריב יהוה ועמד לדן עמים: ¹⁴ יהוה במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם: ¹⁵ מלכם תדכאו עמי ופני עניים תטחנו נאם אדני יהוה צבאות: ¹⁶ ס ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטוות גרון ומשקרות עינים הלך וטפף תלכנה וברגליהם תעכסנה: ¹⁷ ושפח אדני קדקד בנות ציון ויהוה פתהן יערה: ¹⁸ ס ביום ההוא יסיר אדני את תפארת העכסים והשביסים והשהרנים: ¹⁹ הנטיפות והשירות והרעלות: ²⁰ הפארים והצעדות והקשרים ובתי הנפש והלחשים: ²¹ הטבעות ונזמי האף: ²² המחלצות והמעטפות והמטפחות והחרטים: ²³ והגלונים והסדינים והצניפות והרדידים: ²⁴ והיה תחת בושם מק יהוה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקושה קרחה ותחת פתיגיל מחגרת שק כי תחת יפי: ²⁵ מתוך בחרב יפלו וגבורתך במלחמה: ²⁶ ואנו ואבלו פתחיה ונקתה לארץ תשב: **4** והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמך עלינו אסף חרפתנו: ² ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל: ³ והיה | הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם: ⁴ אם | רחץ

אֲדִי אֶת צֵאת בְּנוֹת-צִיּוֹן וְאֶת-דְּמֵי יְרוּשָׁלַם יָדִים מְקַרְבָּה בְרוּחַ מִשְׁפֵּט וּבְרוּחַ בַּעַר: ⁵ וּבְרַא יְהוָה עַל-כֹּל-מַכּוֹן הָרָ-צִיּוֹן וְעַל-מְקַרְאָה עַנְן | יוֹמָם וְעֶשֶׂן וַיִּגַּה אֵשׁ לַהֲבֵה לִילָה כִּי עַל-כֹּל-כְּבוֹד חָפָה: ⁶ וַיִּסְכֶּה תְהִיָּה לְצַל-יוֹמָם מַחֲרֵב וּלְמַחֲסֵה וּלְמַסְתָּוּר מִזָּרֵם וּמִמְטָר: ^פ

5 אֲשִׁירָה נָא לִידִידֵי שִׁירַת דָּוִד לְכַרְמוֹ כִּרְם הִיָּה לִידִידֵי בִקְרָן בֶּן-שֶׁמֶן: ² וַיַּעֲזָקְהוּ וַיִּסְקַלְהוּ וַיִּטְעוּהוּ שֵׁרֶק וַיִּבֶן מְגִדָּל בְּתוֹכוֹ וְגַם-יָקָב חֲצִב בּוֹ וַיִּקֹּן לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעַשׂ בְּאִשִּׁים: ³ וְעַתָּה יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ יְהוּדָה שֶׁפֹּטוֹ-נָא בֵּינוּ וּבֵין כְּרַמֵּי: ⁴ מַה-לַּעֲשׂוֹת עוֹד לְכַרְמֵי וְלֹא עִשִׂיתִי בּוֹ מִדְּמוּעַ קִוְיַתִּי לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעַשׂ בְּאִשִּׁים: ⁵ וְעַתָּה אֹדוּיָעָה נָא אֶתְכֶם אֶת אֲשֶׁר-אֲנִי עֹשֶׂה לְכַרְמֵי הַסֶּר מִשׁוֹכְתוֹ וְהִיָּה לְבַעַר פְּרָץ גְּדוֹר וְהִיָּה לְמַרְמָס: ⁶ וְאֲשִׁיתִּיהוּ בְתֵהּ לֹא יִזְמַר וְלֹא יַעֲדֵר וְעַלָּה שְׁמִיר וְשִׁית וְעַל הַעֲבִים אֶצְוֶה מִהַמְטִיר עֲלָיו מִטָּר: ⁷ כִּי כִרְם יְהוּה צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ יְהוּדָה נָטַע שְׁעִשְׁוֹעָיו וַיִּקֹּן לְמִשְׁפָּט וְהִנֵּה מִשְׁפָּח לְצִדְקָה וְהִנֵּה צַעֲקָה: ⁸ הוּא מִגִּיעַ בֵּית בְּבוֹת שְׂדֵה שְׂדֵה בְשֵׂדָה יַקְרִיבוּ עַד אֶפֶס מְלוּקִים וְהוֹשִׁבְתֶּם לְבַדְכֶם בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: ⁹ בְּאֲזֵי יְהוּה צְבָאוֹת אִם-לֹא בְתִים רַבִּים לְשִׁמְהָ יְהִיוּ גְדֹלִים וְטוֹבִים מֵאִין יוֹשֵׁב: ¹⁰ כִּי עֲשֶׂרְתָּ צְמִידֵי-כֶרֶם יַעֲשׂוּ בֵּית אֶחָת וְזָרַע חֹמֶר יַעֲשֶׂה אִיפָה: ¹¹ הוּא מִשְׁפִּימֵי בְּבִקְרָ שֶׁכֶר יִרְדְּפוּ מֵאֲחֵרֵי בִשְׁפָּי יוֹן יִדְלִיקֶם: ¹² וְהִיָּה כְּזוֹר וְנָבֵל תַּף וְחִלְלִיל יוֹן מִשְׁתִּיתֵיהֶם וְאֵת פָּעַל יְהוּה לֹא יִבְטִיטוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִיו לֹא רָאוּ: ¹³ לָכֵן גְּלַה עַמִּי מִבְּלוֹ-דָּעַת וּכְבוֹדוֹ מִתִּי רַעַב וְהַמוֹנֵן צַחָה צָחָה: ¹⁴ לָכֵן הִרְחִיבָה שְׂאוֹל נִפְשָׁה וּפְעָרָה פִּיהָ לְבָלִי-חֶק וַיִּרְדַּ הַדֵּרָה וְהַמוֹנָה וְשִׂאוֹנָה וְעַלֵּז בָּהּ: ¹⁵ וַיִּשַׁח אֲדָם וַיִּשְׁפַּל אִישׁ וַיַּעֲזִיב גִּבְהִים תִּשְׁפֹּלְנָה: ¹⁶ וַיִּגְבַּה יְהוּה צְבָאוֹת בְּמִשְׁפַּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בְּצִדְקָה: ¹⁷ וְרַעֲוֵי כְבָשִׁים כְּדַבְּרָם וְחִרְבוֹת מַחִים גְּרִים יֵאָכְלוּ: ¹⁸ הוּא מִשְׁכִּי הָעוֹן בַּחֲבִלֵי הַשָּׂוֵא וּכְעֵבוֹת הַעֲגֵלָה חֲטָאָה: ¹⁹ הֵאמְרֵים יִמְהַר | יִחַשְׁשֶׁה מַעֲשָׂהוּ לְמַעַן נִרְאֶה וְתִקְרַב וְתִבְוָאָה עֲצַת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְנִדְעָה: ²⁰ הוּא הֵאמְרֵים לְרַע טוֹב וּלְטוֹב רַע שְׁמִים חֲשֶׁךְ לְאוֹר וְאוֹר לְחֹשֶׁךְ שְׁמִים מֵר לְמִתּוֹק וּמִתּוֹק לְמָר: ²¹ הוּא חֲכָמִים בְּעִנְיֵיהֶם וְנִגְדַּ פִּינֵיהֶם נִבְנִים: ²² הוּא גְבוּרִים לְשִׁתּוֹת יוֹן וְאֲנָשִׁי-חַיִל לְמִסְכָּה שֶׁכֶר: ²³ מִצִּדְקָתִי רָשַׁע עָקַב שָׁחַד וּצְדִיקַת צִדִּיקִים יִסִּירוּ מִמֶּנּוּ: ²⁴ לָכֵן כְּאָכַל קֹשׁ לֶשׁוֹן אִשׁ וְחִשַּׁשׁ לְהֵבֵה יִרְפָּה שְׂרֵשֶׁם כִּמְקֹךָ יְהִיָּה וּפְרַחֲם כְּאֶבֶק יַעֲלֶה כִּי מֵאֲסוֹ אֶת תּוֹרַתִּי וְהִנֵּה צְבָאוֹת וְאֶת אֶמְרַת קְדוֹשׁ-יִשְׂרָאֵל נֶאֱצָו: ²⁵ עַל-כֵּן חִרְרָה אֶף יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיִּט יְדוֹ עָלָיו וַיַּכְהוּ וַיַּרְגְּזוּ הַהָרִים וְתִהְיֶה גְבֻלְתָּם כְּפֹתְחָה בְּקֶרֶב חֲצוֹת בָּכֵל-זֹאת לֹא-שֵׁב אֲפֹ וְעוֹד יְדוֹ נְטוּיָה: ²⁶ וּנְשָׂא-נֶס לְגוּיִם מִרְחוֹק וּשְׁרַק לֹא מִקְצֵה הָאָרֶץ וְהִנֵּה מַהֲרָה קָל יָבוֹא: ²⁷ אִין-עֵיף וְאִין-כּוֹשֵׁל בּוֹ לֹא יִבּוֹם וְלֹא יִישָׁן וְלֹא נִפְתַּח אֲזוֹר חֲלָצָיו וְלֹא נִתַּק שֵׁרֶף נְעֲלָיו: ²⁸ אֲשֶׁר חֲצָו שְׁנוּנִים וְכָל-קִשְׁתֵּיתָיו דְּרָכוֹת פְּרִסוֹת סוֹסִיו כְּצֶר נְחֹשְׁבוֹ וְגִלְגָּלוֹ כְּסוּפָה: ²⁹ שָׁאָה לֹא כִלְבִּיא וּשֹׁאָה כְּכַפִּירִים וַיִּנְהֵם וַיִּאֲחֹז טָרֶף וַיִּפְלִיט וַאֲיֵן מִצִּיל: ³⁰ וַיִּנְהֵם עָלָיו בֵּינִים הִוא כְּנֶהֱמַת-יָם וַנִּבַּט לְאָרֶץ וְהִנֵּה-חֹשֶׁךְ צֶר וְאוֹר חֲשֶׁךְ בְּעִרְפִּיָה: ^פ

6 בַּשְּׁנַת-מוֹת הַמֶּלֶךְ עֲזַרְיָהוּ וְאַרְאֶה אֶת-אֲדִנְי יוֹשֵׁב עַל-כֶּסֶף רָם וְנִשְׂאָ וּשְׁוֹלֵי מְלָאִים אֶת-הַהִיכָל: ² שָׂרְפִים עַמְדִּים | מַמְעֵל לֹא שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאֶחָד בַּשְּׁתִּים | יִכְסֶה פְּנֵיו וּבַשְּׁתִּים יִכְסֶה רַגְלָיו וּבַשְּׁתִּים יַעֲוֹפֶף: ³ וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוּה צְבָאוֹת מִלֵּא כֹל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ⁴ וַיִּלְעוּ אַמּוֹת הַסְּפִים מִקּוֹל הַקּוֹרָא וְהַבִּית יִמְלֵא עֶשֶׂן: ⁵ וְאָמַר אֱוִי-לִי כִי-נְדַמְתִּי כִּי אִישׁ טְמָא שְׁפָתַימִי אֲנִי וּיּוֹשֵׁב כִּי אֶת-הַמֶּלֶךְ יְהוּה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי: ⁶ וַיִּשְׁפָּ אֵלַי אֶחָד מִן-הַשְּׂרָפִים וַיְבִידוּ רַצְפָּה בְּמִלְקוֹתַי לְקַח מִעַל הַמְּזִבְחַן: ⁷ וַיַּגַּע עַל-פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִגַּע זֶה עַל-שְׁפָתַי וְסָר עוֹנֶךָ וְחִטָּאתְךָ תִּכְפֹּר: ⁸ וַאֲשַׁמְעֶה אֶת-קוֹל אֲדִנְי אֹמֵר אֶת-מִי אֲשַׁלַּח וּמִי יִקַּח לְנֹו וְאָמַר הִנֵּה שְׁלַחְתִּי: ⁹ וַיֹּאמֶר לָךְ וְאָמַרְתָּ לַעֲמֵם הַזֶּה שְׁמַעְנוּ שְׁמוּעַ וְאֵל-תְּבִינּוּ וְרָאוּ רָאוּ וְאֵל-תַּדְעוּ: ¹⁰ הַשְּׁמֵן לִב-הָעָם הַזֶּה וְאֲזַנּוֹ הַכְּבֵד וְעֵינָיו הַשַּׁע פֶּן-יִרְאֶה

בְּעֵינָיו וּבְאֲזָנוֹ יִשְׁמַע וּלְבָבוֹ יִבְנוּ וְנִשְׁב וּרְפָא לוֹ: ¹¹ וְאָמַר עַד-מִתִּי אֲדִנְי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר-אִם-שָׂאוּ עָרִים מֵאִין וּיּוֹשֵׁב בְּתִים מֵאִין אֲדָם וְהֵאדְמָה תִּשְׂאָה שְׁמִמָּה: ¹² וְרַחֵק יְהוּה אֶת-הָאָדָם וְרֵבָה הַעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: ¹³ וְעוֹד בֵּה עֲשִׂרְיָה וְשֵׁבָה וְהִיתָה לְבַעַר כְּאֵלֶּה וְכֵאלֶּה אֲשֶׁר בְּשַׁלְכַת מִצְבַּת בָּם זָרַע קְדָשׁ מִצְבַּתָּה: ^פ

7 וְהִיָּה בִימֵי אַחֲז בֶּן-יוֹתָם בֶּן-עֲזַרְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַלָּה רֹצֵן מֶלֶךְ-אָרָם וּפָקַח בֶּן-רַמְלִיָּהוּ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה עַלָּה וְלֹא יִכַּל לְהִלַּחֵם עַלָּה: ² וַיַּגֵּד לְבֵית דָּוִד לְאִמּוֹר נָחָה אָרָם עַל-אֶפְרַיִם וַיִּנְעַ לְבָבוֹ וּלְבַב עַמּוֹ כְּנֻעַ עֲצִי-יַעַר מִפְּנֵי-רוּחַ: ³ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְשַׁעְיָהוּ צַא נָא לְקִרְיַת אַחֲז אֵתָהּ וּשְׂאָר יוֹשֵׁב בְּנֶךְ אֶל-קְצֵה תַעֲלֵת הַבְּרָכָה הָעֲלִיוֹנָה אֶל-מַסְלַת שְׂדֵה כּוֹבֵס: ⁴ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיו הַשְׁמֵר וְהַשְׁקֵט אֶל-תִּירָא וּלְבַבְךָ אֶל-יֶרֶךְ מִשְׁנֵי זַנְבוֹת הָאוֹדִים הַעֲשֵׂנִים הָאֵלֶּה בְּחָרִי-אֶף רֹצֵן וְאַרְם וּבֶן-רַמְלִיָּהוּ: ⁵ וְעַן כִּי-יַעַץ עֲלֶיךָ אָרָם רָעָה אֶפְרַיִם וּבֶן-רַמְלִיָּהוּ לֹאמַר: ⁶ נַעֲלֶה בַיהוּדָה וְנִקְיָצְנָה וְנִבְקַעְנָה אֲלֵינוּ וְנַמְלִיךְ מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֶת בֶּן-טְבַאֵל: ⁷ כִּה אָמַר אֲדִנְי יְהוּה לֹא תִקּוּם וְלֹא תִהְיֶה: ⁸ כִּי רֹאשׁ אָרָם דָּמָשֶׁק וְרֹאשׁ דָּמָשֶׁק רֹצֵן וּבְעוֹד שָׁשִׁים וְחַמֵּשׁ שָׁנָה יִחַת אֶפְרַיִם מִעַם: ⁹ וְרֹאשׁ אֶפְרַיִם שְׁמֵרוֹן וְרֹאשׁ שְׁמֵרוֹן בֶּן-רַמְלִיָּהוּ אִם לֹא תֵאמְרִינוּ כִּי לֹא תֵאמְנוּ: ¹⁰ וַיִּסְפֵּי יְהוָה דְּבַר אֶל-אַחֲז לֹאמַר: ¹¹ שְׂאֵל-לָךְ אוֹת מִעַם יְהוּה אֲלֵהֶיךָ הַעֲמַק שְׂאֵלָה אוֹ הַגְּבֵה לְמַעֲלָה: ¹² וַיֹּאמֶר אַחֲז לֹא-אֲשַׁאֵל וְלֹא-אֲנַסֶּה אֶת-יְהוָה: ¹³ וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ-נָא בֵּית דָּוִד הַמַּעֲט מִכֶּם הַלְאוֹת אֲנָשִׁים כִּי תִלְאוּ גַם אֶת-אֱלֹהֵי: ¹⁴ לָכֵן יִתֵּן אֲדִנְי הוּא לְכֶם אוֹת הִנֵּה הַעֲלָמָה הִרָה וַיִּלְדַּת בֶּן וְקִרְיַת שְׁמוֹ עַמְנוּ אֶל: ¹⁵ חַמְאָה וְדַבֵּשׁ יֵאָכַל לְדַעֲתוֹ מֵאוֹס בְּרַע וּבִחְוֹר בְּטוֹב: ¹⁶ כִּי בְטָרָם יַדַּע הַנֶּעַר מֵאִס בְּרַע וּבִחְוֹר בְּטוֹב תַּעֲזֹב הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֵתָהּ קֵץ מִפְּנֵי שְׁנֵי מְלָכֶיהָ: ¹⁷ וַיְבִיא יְהוָה עֲלֶיךָ וְעַל-עַמְךָ וְעַל-בֵּית אַבְיָךְ יָמִים אֲשֶׁר לֹא-בָאוּ לְמִיָּוָם סוּר-אֶפְרַיִם מִעַל יְהוּדָה אֶת מֶלֶךְ אֲשׁוּר: ¹⁸ וְהִיָּה | בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׂרָק יְהוָה לְזַבּוּב אֲשֶׁר בְּקַצֵּה יְאִרֵי מִצְרָיִם וְלִדְבוּרָה אֲשֶׁר בְּאָרֶץ אֲשׁוּר: ¹⁹ וּבָאוּ וּנְחִוּוּ כֵלִם בְּנִחְלֵי הַבַּתּוֹת וּבְנִקְיָתִי הַסְּלֵעִים וּבְכָל הַנִּעְצוּצִים וּבְכָל הַנְּהַלְלִים: ²⁰ בַּיּוֹם הַהוּא יִגְלַח אֲדִנְי בְּתַעֲרַר הַשִּׁכְרָה בְּעֶבְרֵי נְהַר בְּמֶלֶךְ אֲשׁוּר אֶת-הָרֹאשׁ וְשַׁעַר הַרְגָּלִים וְגַם אֶת-הַזֵּקֵן תִּסְפֶּה: ²¹ וְהִיָּה בַיּוֹם הַהוּא יִחַיָּה-אִישׁ עֲגָלַת בִּקְרָ וְשִׁתִּי-צָאן: ²² וְהִיָּה מִרְבַּע עֲשׂוֹת חֲלָב יֵאָכַל חַמְאָה כִּי-חַמְאָה וְדַבֵּשׁ יֵאָכַל כֹּל-הַנוֹתֵר בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: ²³ וְהִיָּה בַיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה כֹל-מְקוּמָם אֲשֶׁר יְהִיָּה-שָׁם אֶלֶף נֶפֶן בְּאֶלֶף כֶּסֶף לְשִׁמְרֵי וְלִשְׁוִיתֵי יְהִיָּה: ²⁴ בְּחַצִּים וּבְקִשְׁתַּי יָבוֹא שְׁמָה כִּי-שְׁמִיר וְשִׁית תִּהְיֶה כֹל-הָאָרֶץ: ²⁵ וְכָל הַהָרִים אֲשֶׁר בְּמַעֲדֵר יַעֲדְרוּן לֹא-תִבְנֹאוּ שְׁמָה יִרְאֵת שְׁמִיר וְשִׁית וְהִיָּה לְמִשְׁלַח שׁוֹר וְלְמַרְמָס שָׂה: ^פ

8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קַח-לָךְ גַּלְיוֹן גְּדוֹל וְכַתֵּב עָלָיו בְּחָרַט אַזְנוֹשׁ לְמַהֲרָ שְׁלָל חֹשׁ בָּז: ² וְאֶעֱבְדָה לִי עֲדִים נְאֻמִּים אֶת אוֹרֵיהָ הַכְּלֹן וְאֶת-זְכֵרֵיהָ בֶן יִבְרָכְיָהוּ: ³ וְאֶקְרַב אֶל-הַנְּבִיאָה וְתַהַר וְתַלְדַּ בֶּן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא שְׁמוֹ מַהֲרָ שְׁלָל חֹשׁ בָּז: ⁴ כִּי בְטָרָם יַדַּע הַנֶּעַר קְרָא אֲבִי וְאִמִּי יִשְׂאָ | אֶת-חַיִל דָּמָשֶׁק וְאֶת שְׁלָל שְׁמֵרוֹן לְפָנֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר: ⁵ וַיִּסְפֵּי יְהוָה דְּבַר אֵלַי עוֹד לֹאמַר: ⁶ וְעַן כִּי מֵאִס הָעָם הַזֶּה אֶת מִי הַשְּׁלַח הַהַלְכִים לֹאט וּמַשׁוּשׁ אֶת-רֹצֵן וּבֶן-רַמְלִיָּהוּ: ⁷ וְלָכֵן הִנֵּה אֲדִנְי מַעֲלֶה עֲלֵיהֶם אֶת מִי הַנְּהַר הַעֲצוּמִים וְהַרְבִּים אֶת-מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְאֶת-כָּבוֹדוֹ וְעַלָּה עַל-כֹּל-אֶפְיָקְיוֹ וְהִלָּךְ עַל-כֹּל-גְּדוֹתָיו: ⁸ וְחִלְף בַּיהוּדָה שֹׁטֵף וְעָבַר עַד-צַוָּאר יַגִּיעַ וְהִיָּה מִטּוֹת כְּנָפָיו מִלֵּא רַחֵב-אָרְצָה עַמְנוּ אֶל: ⁹ רַעֲוֵי עַמִּים וְחַתּוֹ וְהֵאזְינוּ כֹל מִרְחַקֵי-אָרֶץ הַתְּאֲזָרוּ וְחַתּוֹ הַתְּאֲזָרוּ וְחַתּוֹ: ¹⁰ עֲצוּ עֲצָה וְתִפְרַר דְּבָרוֹ דְּבַר וְלֹא יִקּוּם כִּי עַמְנוּ אֶל: ¹¹ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי כְּחֻזְקַת הַיָּד וְיִסְרִינִי מַלְכָת בְּדַרְךָ הָעָם-הַזֶּה לֹאמַר: ¹² לֹא-תֵאמְרוּן קוֹשֶׁר לְכָל אֲשֶׁר-יֹאמֶר הָעָם הַזֶּה קוֹשֶׁר וְאֶת-מוֹרָאוֹ לֹא-תִירָאוּ וְלֹא תַעֲרִיצוּ: ¹³ אֶת-יְהוָה צְבָאוֹת אֶתֵּן תַּקְדִּישׁוּ וְהוּא מוֹרָאֲכֶם וְהוּא מַעֲרַכְכֶם: ¹⁴ וְהִיָּה לְמַקְדָּשׁ וְלֶאֱבָן נְגֶף וּלְצוֹר מַכְשׁוֹל לְשִׁנֵי בְתִי יִשְׂרָאֵל לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם: ¹⁵ וְכִשְׁלוּ בָם רַבִּים וְנִפְלוּ

מרימיו כהרים מטה לא עץ: 16 לכן ישלח האדון יהוה צבאות במשמניו רזון ותחת כבדו יקד יקד כיקוד אש: 17 והיה אור ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה שיתו ושמירו ביום אחד: 18 וכבוד יערו וכרמלו מפנפס ועד בשר וכלה והיה כמסס נסס: 19 ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם: פ 20 והיה | ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית יעקב להשען על מכהו ונשען על יהוה קדוש ישראל באמת: 21 שאר ישוב שאר יעקב אל אל גבור: 22 כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה: 23 כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ: ס 24 לכן כה אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט יככה ומטהו ישא עליך בדרך מצרים: 25 כי עוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על תבליתם: 26 ועורר עלי יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב ומטהו על הים ונשא בדרך מצרים: 27 והיה | ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל על מפני שמן: 28 בא על עית עבר במגרון למכמש יפקיד כליו: 29 עברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת שאול נסה: 30 צהלי קולך בת גלים הקשיבי לוישה עניה ענתות: 31 נדדה מדמנה ישיבי הגבים העיזו: 32 עוד היום בנב לעמד ינפך ידו הר בית ציון גבעת ירושלים: ס 33 הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערה רמי הקומה גדועים והגבהים ישפלו: 34 ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול: ס

11

ויצא חטר ממצע ישי ויצר משרשו יפרה: 2 ונתה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה: 3 והריוח ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח: 4 ושפט בצדק דלים והוכיח במשור לעגו ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע: 5 והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו: 6 וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבע ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם: 7 ופרה ודב תרעינה יחדו ורבעו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן: 8 ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפונני גמול ידו הדד: 9 לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים: פ 10 והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לביס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד: פ 11 והיה | ביום ההוא יוסיף אדני | שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילים ומשנער ומחמת ומאיי הים: 12 ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ: 13 וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: 14 ועפו בכתר פלשתים ומה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם: 15 והחרים יהוה את לשון ים מצרים והגוף ידו על הנהר בעים רוחו והכה לשבעה נחלים והדרוך בנעלים: 16 והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים:

12

ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישוב אפך ותנחמני: 2 הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה והיה די לישועה: 3 ושאתם מים בששון ממעיני הישועה: 4 ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתי הזכירו כי נשגב שמו: 5 זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת בכל הארץ: 6 צהלי רגבי יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל: פ

13

משא בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ: 2 על הר נשפה שאו נס הרימו קול להם הגיפו יד ויבאו פתחי נדיבים: 3 אני צייתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עליו גאותי: 4 קול המון בהרים דמות עם רב קול שאון ממלכות גוים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה: 5 באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לחבל כל הארץ: 6 הילילו כי קרוב יום יהוה כשד משדי

ונשברו ונוקשו ונלכדו: ס 16 צור תעודה חתום תורה בלמדי: 17 וחכיתי ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי לו: 18 הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון: ס 19 וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים המצפצפים והמהגים הלוא עם אל אלהיו ידרש בעד החיים אל המתים: 20 לתורה ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה אשר אין לו שחר: 21 ועבר בה נקשה ורעב והיה כי ירעב והתקצר וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה: 22 ואל ארץ יביט והנה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפלה מנדח: 23 כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון הקל ארצה ובלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד דרך הים עבר הידן גליל הגוים:

9

העם ההלכים בחשך ראו אור גדול וישבו בארץ צלמות אור נגה עליהם: 2 הרבית הגיו לא הגדלת השמחה שמחו לפנך כשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל: 3 כי | את על סבלו ואת מטה שכמו שבט הנגש בו החתת כיום מדין: 4 כי כל סאון סאן ברעש ושמלה מגוללה בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש: 5 כי ילד ילד לבנו בן נתן לבנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אביעד שר שלום: 6 לסרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת: ס 7 דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל: 8 וידעו העם כלו אפרים ויושב שמרון בגאווה ובגדל לבב לאמר: 9 לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים גדו וארזים נחלוי: 10 וישגב יהוה את צרי רצון עליו ואת אויבו יסכסך: 11 ארם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: 12 והעם לא שב עד המכה ואת יהוה צבאות לא דרשו: ס 13 ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה ואגמון יום אחד: 14 זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הזנב: 15 והיו מאשרי העם הזה מתעם ומאשריו מבלעום: 16 על כן על בחוריו לא ישמח | אדני ואת יתמיו ואת אלמנתיו לא ירחם כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: 17 כי בערה כאש רשעה שמיר ושות תאכל ותצת בסבכי היער ויתאבכו גאות עשן: 18 בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ והי העם כמאכלת אש איש אל אחיו לא יחמלו: 19 ויגזר על ימין ורעב ויאכל על שמאול ולא שבעו איש בשר זרעו יאכלו: 20 מנשה את אפרים ואפרים את מנשה יחדו המה על יהודה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: ס

10

הוי החוקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו: 2 להטות מדין דלים ולגלל משפט עניי עמי להיות אלמנות שללם ואת יתומים יבזו: 3 ומה תעשו ליום פקדה ולשואה ממרחק תבוא על מי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם: 4 בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרגים יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: ס 5 הוי אשר שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי: 6 בגוי חנף אשלתנו ועל עם עברתי אצוני לשלל לשלל ולבז בז ולשימו מרמס כחמר חוצות: 7 והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשב כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט: 8 כי יאמר הלא שרי יחדו מלכים: 9 הלא ככר כמיש כלנו אם לא כארפד חמת אם לא כדמשק שמרון: 10 כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסיליהם מירושלים ומשמרון: 11 הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאיליה כן אעשה לירושלם ולעצביה: ס 12 והיה כי יבצע אדני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי גדל לבב מלך אשר ועל תפארת רום עיניו: 13 כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבנותי ואסיר | גבולת עמים ועתידתיהם שושתי ואוריד כאביר יושבים: 14 ותמצא כקן | ידי לחיל העמים וכאסר ביצים עזבות כל הארץ אני אספתי ולא היה נדד כנף ופצה פה ומצפצף: 15 היתפאר הגרון על החצב בו אם יתגדל המשור על מניפו כהניף שבט ואת

יבוא: 7 על-כן כל-ימים תרפינה וכל-לבב אנוש ימס: 8 ונבהלו | צירים וחבלים ואחוזן כילודה וחילון איש אל-רעהו יתמהו פני להבים פניהם: 9 הנה יום-יהוה בא אכזרי ועברה וחרון אף לשום הארץ לשמה וחטאיה ישמיד ממנה: 10 כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חשך השמש בצאתו וירח לא יגיה אורו: 11 ופקדתי על-תבל רעה ועל-רשעים עונם והשבתי גאון זדים וגאות עריצים אשפיל: 12 אוקיר אנוש מפז ואדם מפתם אופיר: 13 על-כן שמנים ארזיז ותרגעש הארץ ממקומה בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפן: 14 והיה כצבי מדח וכצאן ואין מקבץ איש אל-עמו יפנו ואיש אל-ארצו וינסו: 15 כל-הנמצא ידקר וכל-הנספה יפול בחרב: 16 ועלליהם ירטשו ועיניהם ישסו בתיהם ונשיהם תשגלנה: 17 הנני מעיר עליהם את-מדי אשר-כסף לא יחשבו וזהב לא יחפצו בו: 18 וקשתות נערים תרטשנה ופרי-בטן לא ירחמו על-בנים לא-תחוס עינם: 19 והיתה בכל-צב ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת אלהים את-סדם ואת-עמרה: 20 לא-תשב לנצח ולא תשכן עד-דור ודור ולא יהל שם ערבי ורעים לא-ירבצו שם: 21 ורבצו-שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו-שם: 22 וענה איים באלמונתיו ותנים בהיכלי עגן וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו:

14 כי ירחם יהוה את-יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על-אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על-בית יעקב: 2 ולקחום עמים והביאום אל-מקומם והתנחלום בית-ישראל על-אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו בנגשיהם: 3 והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרעך ומן העבדה הקשה אשר עבד-בך: 4 ונשאת המשל הזה על-מלך בכל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה: 5 שבר יהוה מטח רשעים שבט משלים: 6 מכה עמים בעבדה מכת בלתי סרה רדה בארץ גוים מרדף בלי חשך: 7 נחה שקטה כל-הארץ פצחו רנה: 8 גם-ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז שכבת לא-יעלה הכרת עלינו: 9 שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל-עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים: 10 כלם יענו ויאמרו אליך גם-אתה חלית כמונו אלינו נמשלת: 11 הורד שאול גאונך המית נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיך תולעה: 12 איך נפלת משמים הייל בן-שחר נגדעת לארץ חולש על-גוים: 13 ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר-מועד בירכתי צפון: 14 אעלה על-במתי עב אדמה לעליון: 15 אך אל-שאול תורד אל-ירכתי-בור: 16 ראויך אליך ישגיוו אליך יתבוננו הזה האיש מרגז הארץ מרעיש ממלכות: 17 שם תבל כמדבר ועריו הרס אסיריו לא-פתח ביתה: 18 כל-מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו: 19 ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרגים מטעני חרב יורדי אל-אבני-בור כפגז מובס: 20 לא-תחד אתם בקבורה כי-ארצה שחת עמך הרגת לא-יקרא לעולם זרע מרעים: 21 הכינו לבנון מטבח בעון אבותם בל-יקמו וירשו ארץ ומלאו פני-תבל ערים: 22 וקמתי עליהם גם-יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונגן ונכד נאם-יהוה: 23 ושמתיה למורש קפד ואגמי-מים וטאטאתיה במטאטא השמד נאם יהוה צבאות: 24 נשבע יהוה צבאות לאמר אם-לא כאשר דמיתי בן-היתה וכאשר יעצתי היא תקום: 25 לשבר אשור בארצי ועל-הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור: 26 זאת העצה היעוצה על-כל הארץ וזאת היך הנטויה על-כל הגוים: 27 כי-יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה: 28 בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה: 29 אל-תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מלך כי-משרש נחש יצא לפע ופרו שרף מעופף: 30 ורעו בכורי דלים ואבוינים לבטח ירצו והמתי ברעב שרשך ושאריתך יהרג: 31 הילולי שער זעקי-עור נמוג פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו: 32 ומה-יענה מלאכי-גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עני עמו: 32

15 משא מואב כִּי בליל שדך ער מואב נדמה כִּי בליל שדך קיר-מואב נדמה: 2 עלה הבית ודיבן הבמות לבי על-נבו ועל מידבא מואב ייליל בכל-ראשו קרחה כל-זקן גרועה: 3 בחוצותיו חגרו שק על גותיה וברחבתיה כלה ייליל ירד בבכי: 4 ותזעק חשבון ואלעלה עד-יהץ נשמע קולם על-כן חלצי מואב יריעו נפשו ירעה לו: 5 לבי למואב יזעק ברחיה עד-צער עגלת שלשיה כי | מעלה הלוחית בבכי יעלה בו כי דרך חורנים זעקת-שבר יעערו: 6 כי-מי נמרים משמות יהוה כי-יבש חציר כלה דשא ירק לא היה: 7 על-כן יתרה עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום: 8 כי-הקיפה הזעקה את-גבול מואב עד-אגלים יללתה ובאר אילים יללתה: 9 כי-מי דימון מלאו דם כי-אשית על-דימון נוספות לפליטת מואב אריה ולשארית אדמה:

16 שלחו-כר משל-ארץ מסלע מדברה אל-הר בת-ציון: 2 והיה כעוף-נודד קן משלח תהינה בנות מואב מעברת לארנון: 3 הביאו עצה עשו פלילה שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים נד אל-תגלי: 4 וגורו בר נדחי מואב הוי-סתר למו מפני שודך כי-אפס המץ כלה שד תמו רמס מן-הארץ: 5 והוכן בחסד כפא וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק: 6 שמענו גאון-מואב גא מאד גאותו וגאונו ועברתו לא-כן בדיו: 7 לכן ייליל מואב למואב כלה ייליל לאשישי קיר-חרשת תהו אר-נכאים: 8 כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרולקיה עד-יעור נגעו תעו מדבר שלוחותיה נטשו עברו ים: 9 על-כן אכבה בבכי יעור גפן שבמה ארנון דמעתי חשבון ואלעלה כי על-קיצר ועל-קצירך הידך נפל: 10 ונאסף שמחה וגיל מן-הכרמל ובכרמים לא-ירנן לא ירעע יין ביקבים לא-ידרך הדרך הידך השבתי: 11 על-כן מעו למואב ככנור יהמו וקרב לקיר חרש: 12 והיה כי-נראה כי-נלאה מואב על-הבמה ובא אל-מקדשן להתפלל ולא יוכל: 13 זה הדבר אשר דבר יהוה אל-מואב מאז: 14 ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב ושאר מעט מזער לוא כביר: 15

17 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפלה: 2 עזבות ערי ערער לעדרים תהינה ורבצו ואין מחריד: 3 ונשבת מבצר מאפרים וממלכה מדמשק ושאר ארם ככבוד בני-ישראל יהיו נאם יהוה צבאות: 4 והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו יתה: 5 והיה כאסף קציר קמה וזרעו שבילים יקצור והיה כמלקט שבילים בעמק רפאים: 6 ונשאר בו עוללת כנקה זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה פרה נאם-יהוה אלהי ישראל: 7 ביום ההוא ישעה האדם על-עשהו ועיניו אל-קדוש ישראל תראינה: 8 ולא ישעה אל-המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו לא יראה והאשרים והחמנים: 9 ביום ההוא יהיו | ערי מעו כעזובת החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שממה: 10 כי שכחת אלהי ישעך וצור מעזר לא זכרת על-כן תטעי נטעי נעמנים וזמרת זר תזרענו: 11 ביום נטעך תשגשי ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום נחלה וכאב אנוש: 12 הוי המון עמים רבים כהמות ימים יהמיון ושאו לאמים כשאון מים כבירים ישאון: 13 לאמים כשאון מים רבים ישאון וגער בו ונס ממרחק ורדף כמץ הרים לפני-רוח וכגלגל לפני סופה: 14 לעת ערב והנה בלהה בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבזינו: 15 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי-כוש: 16 השלח בים צירים ובכלי-גמא על-פני-מים לך | מלאכים קלים

18 אל-גוי ממשך ומורט אל-עם נורא מן-הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר-בזאו נהרים ארצו: 3 כל-ישבי תבל ושכני ארץ כנשא-נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו: 4 כי לה אמר יהוה אלי אשקוטה ואביטה במכוני כחם צח עלי-אור כעב טל כחם קציר: 5 כי-לפני קציר כחם פרח ובסר גמל יהיה נצה וכרת הזוללים במזמרות ואת-הנטושות הסיר התז: 6 יעזבו יחדו לעט

הרים ולבהמת הארץ וקץ עליו העיט וכל בהמת הארץ עליו
תחרף: 7 בעת ההיא יובל-שי ליהוה צבאות עם ממשר ומורט
ומעם נורא מן הוא והלאה גוי | קו-קו ומבוסה אשר בזאו נהרים
ארצו אל-מקום שם- יהוה צבאות הר-ציון: ס

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על-עב קל ובא מצרים ונעו
אלילי מצרים מפניו ולבב מצרים ימס בקרבן: 2 וסכסכתי
מצרים במצרים ונלחמו איש- באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה
בממלכה: 3 ונבקה רוח- מצרים בקרבן ועצתו אבלע ודרשו אל-
האלילים ואל- האטים ואל- האבות ואל- הידענים: 4 וסכרתי את-
מצרים ביד אדנים קשה ומלך עז ומשל-בם נאם האדון יהוה
צבאות: 5 ונשתו מים מהים ונהר יחרב ויבש: 6 והאזניחו נהרות
דללו וחרבו יארי מצור קנה וסוף קמלו: 7 ערות על- יאור על- פי
יאור וכל מזרע יאור יבש נבף ואינו: 8 ואנו הדיגים ואבלו כל-
משליכי בואר חכה ופרשי מכמרת על- פני- מים אמללו: 9 ובשו
עבדי פשתים שריקות וארגים חורי: 10 והיו שתתיה מדכאים כל-
עשי שר אגמי- נפש: 11 אך- אולים שרי צען חכמי יעצו פרעה
עצה נבערה אך תאמרו אל- פרעה בן- חכמים אני בן- מלכי-
קדם: 12 אים אפוא חכמיו ויגידו נא לך וידעו מה- יעץ יהוה צבאות
על- מצרים: 13 נאלו שרי צען נשאו שרי נף התעו את- מצרים
פנת שבטיה: 14 יהוה מסך בקרבה רוח עועים והתעו את- מצרים
בכל- מעשהו כהתעו שכור בקיאו: 15 ולא יהיה למצרים מעשה
אשר יעשה ראש וזנב כפה ואגמון: ס 16 ביום ההוא יהיה מצרים
כנשים וחרד | ופחד מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר- הוא מנף
עליו: 17 והיתה אדמות יהודה למצרים לחגא כל אשר זכיר אתה
אליו ופחד מפני עצת יהוה צבאות אשר- הוא יועץ עליו: ס 18 ביום
ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות
ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת: ס 19 ביום ההוא יהיה
מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל- גבולה ליהוה: 20
והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי- יעקקו אל יהוה
מפני לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילים: 21 ונודע יהוה
למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה
ונדרו- נדר ליהוה ושלמו: 22 ונגף יהוה את מצרים נגף ורפוא ושבו
עד יהוה ונתער להם ורפאם: 23 ביום ההוא תהיה מסלה
ממצרים אשורה ובא- אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים
את- אשור: ס 24 ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור
ברכה בקרב הארץ: 25 אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי
מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל: ס

20 בשנת בא תרתן אשדודה בשלח אותו סרגון מלך אשור
וילחם באשדוד וילכדה: 2 בעת ההיא דבר יהוה ביד
ישעיהו בן- אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלץ
מעל רגליך ויעש כן הלך ערום ויחרף: ס 3 ויאמר יהוה כאשר הלך
עבדי ישעיהו ערום ויחרף שלש שנים אות ומופת על- מצרים ועל-
כוש: 4 כן ינהג מלך- אשור את- שבי מצרים ואת- גלות כוש נערים
וזקנים ערום ויחרף ויחשופי שנת ערות מצרים: 5 וחתו ובשו מכוש
מבטם ומן מצרים תפארתם: 6 ואמר ישב האי הזה ביום ההוא
הנה- כה מבטנו אשר- נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור
ואיך נמלט אנחנו: ס

21 משא מדבר- ים כסופות בנגב לחלף ממדבר בא מארץ
נוראה: 2 חזות קשה הגד-לי הבוגד | בוגד והשווד |
שווד עלי עילם צורי מדי כל- אנחתה השבתי: 3 על- כן מלאו
מתני חלחלה צירים אחוזני כצירי יולדה נעונית משמע נבהלתי
מראות: 4 תעה לבבי פלאות בעתתני את נשף חשלי שם לי
לחרדה: 5 ערך השלחן צפה הצפית אכול שתה קומו השרים
משחו מגן: ס 6 כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה אשר
יראה יגיד: 7 וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל והקושיב
קושב רב- קושב: 8 ויקרא אריה על- מצפה | אדני אנכי עמד תמיד

יומם ועל- משמרתני אנכי נצב כל- הלילות: 9 והנה- זה באל רכב
איש צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל- פסילי אלהיה
שבר לארץ: 10 מדשתי ובן- גרני אשר שמעתי מאת יהוה צבאות
אלהי ישראל הגדתי לכם: ס 11 משא דומה אלי קרא משעיר שמר
מה- מלילה שמר מה- מליל: 12 אמר שמר אתה בקר וגם- לילה
אם- תבעיון בעיו שבו אתיו: ס 13 משא בערב בערב תלינו
ארחות דדנים: 14 לקראת צמא התיו מים ישבי ארץ תימא בלחמו
קדמו נדד: 15 כי- מפני חרבות נדדו מפני | חרב נטושה ומפני
קנשת דרוכה ומפני כבד מלחמה: ס 16 כי- כה אמר אדני אלי בעוד
שנה כשני שכיר וכלה כל- כבוד קדר: 17 ושאר מספר- קנשת גבורי
בני- קדר ימעטו כי יהוה אלהי- ישראל דבר: ס

22 משא גיא חזיון מה- לך אפוא כי- עלית כלך לגגות: 2
תשאות | מלאה עיר הומיה קריה עליה חלליך לא חללי-
לחרב ולא מתי מלחמה: 3 כל- קצינוך נדדו- יחד מקנשת אסרו כל-
נמצאיך אסרו יחדו מרחוק ברחו: 4 על- כן אמרתי שענו מני אמרר
בבכי אל- תאיצו לנחמני על- שד בת- עמי: 5 כי יום מהומה
ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקרקר קר ושוע
אל- ההר: 6 ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ענה מגן:
7 והיה מבחר- עמקיך מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה: 8
ויגל את מסך יהודה ותבטל ביום ההוא אל- נשק בית היער: 9 ואת
בקועי עיר- דוד ראיתם כי- רבו ותקבצו את מי הברכה התחתונה:
10 ואת- בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה: 11
ומקוה | עשיתם בין החמתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם
אל- עשיה ויצרה מרחוק לא ראיתם: 12 ויקרא אדני יהוה צבאות
ביום ההוא לבכי ולמספר ולקרחה ולחגר שק: 13 והנה | ששון
ושמחה הרג | בקר ושחט צאן אכל בשר ושחטו יין אכול ושחטו כי
מחר נמות: 14 ונגלה באזני יהוה צבאות אם- זכפר העון הזה לכם
עד- תמתון אמר אדני יהוה צבאות: ס 15 כה אמר אדני יהוה
צבאות לך- בא אל- הסכן הזה על- שבנא אשר על- הבית: 16
מה- לך פה ומי לך פה כי- חצבת לך פה קבר חצבי מרום קברו
חוקקי בסלע משכן לו: 17 הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטך
עטה: 18 צנוף וצנפך צנפה כדור אל- ארץ רחבת ידים שמה תמות
ושמה מרכבות כבודך קלון בית אדניך: 19 והדפתיך ממצבך
וממעמדך יהרסך: 20 והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאלילים בן-
חלקיהו: 21 והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן
בידו והיה לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה: 22 ונתתי מפתח בית-
דוד על- ששכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח: 23 ותקועתיו יתד
במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו: 24 ותלו עליו כל | כבוד
בית- אביו הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל-
כלי הנבלים: 25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש הילד
התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת המשא אשר- עליה כי
יהוה דבר: ס

23 משא צר הילילו | אניות תרשוש כי- שדד מבית מבוא
מארץ כתיים נגלה לחו: 2 דמו ישבי אי סחר צידון עבר ים
מלאוה: 3 ובמים רבים זרע שחר קציר יאור תבואתה ותהי סחר
גוים: 4 בנשי צידון כי- אמר ים מעוז הים לאמר לא- חלתי ולא-
ילדתי ולא גדלתי בחורים רוממתי בתולות: 5 כאשר- שמע למצרים
חילו כשמע צר: 6 עברו תרשישה הילילו ישבי אי: 7 הזאת לכם
עליה מימי- קדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור: 8 מי יעץ
זאת על- צר המעטיה אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי ארץ: 9
יהוה צבאות יעצה לחלל גאון כל- צבי להקל כל- נכבדי ארץ: 10
עברי ארצה כיאר בת- תרשיש אין מזח עוד: 11 ידו נטה על- הים
הרצו ממלכות יהוה צה אל- כנען לשמד מעזניה: 12 ויאמר לא-
תוסיפי עוד לעלוז המעשקה בתולת בת- צידון כתיים קומי עברי
גם- שם לא- ינוח לך: 13 הן | ארץ כשדים זה העם לא היה אשור
יסדה לציים הקינו בחיניו ערוו ארמוניה שמה למפלה: 14

כאשר משפטיך לארץ צדק למדו ישיבי תבל: 10 יחן רשע בל- למד צדק בארץ נכחות יעול ובל- יראה גאות יהוה: ס 11 יהוה רמה ידך בל- יחיון יחיו ויבלשו קנאת- עם אף- אש צריך תאכלם: ס 12 יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל- מעשינו פעלת לנו: 13 יהוה אלהינו בעלוננו אדנים זולתך לבד- בך מכיר שמך: 14 מתים בל- יחיו רפאים בל- יקמו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל- זכר למו: 15 יספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת רחוקת כל- קצויו ארץ: 16 יהוה בצר פקדוך צקנו לחש מוסרך למו: 17 כמו הרה תקרוב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה: 18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל- נעשה ארץ ובל- יפלו ישיבי תבל: 19 יחיו מתוך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכנו עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפול: ס 20 לך עמי בא בחדריך וסגר דלתיך בעדך חבי כמעט- רגע עד- יעבור זעם: 21 כי- הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון ישיב הארץ עליו וגלתה הארץ את- דמיה ולא- תכסה עוד על- הרועיה: ס

27

ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לוייתן נחש ברח ועל לוייתן נחש עקלתון והרג את- התנין אשר ביים: ס 2 ביום ההוא פרס חמד ענו-לה: 3 אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה: 4 חמה אין לי מי- יתנני שמיר שית במלחמה אפשעה בה אצייתה יחד: 5 או יחזק במעויו יעשה שלום לי שלום יעשה לי: 6 הבאים ישרש יעלב יצוץ ופרח ישראל ומלאו פני- תבל תנובה: ס 7 הכמכת מכהו הכהו אם- כהרג הרגיו הרג: 8 בסאסאה בשלחה תריבנה הנה ברוחו הקשה ביום קדים: 9 לכן בזאת יכפר עון יעלב וזה כל- פרי הסר חטאתו בשומו | כל- אבני מזבח כאבני- גר מנפצות לא- יקמו אשירים וחמנים: 10 כי עיר בצורה בוד נה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבו וכלה סעפיה: 11 ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם- בינות הוא על- כן לא- ירחמו עשהו ויצרו לא יחננו: ס 12 והיה בינם ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד- נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל: ס 13 והיה | ביום ההוא יתקע בשופר גדול ויבאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם:

28

היו עטרת גאות שכרי אפרים וציון נבל צבי תפארתו אשר על- ראש גיא- שמנים הלומי יון: 2 הנה חזק ואמץ לאדני כזרם ברד שער קטב כזרם מים כבירים שטפים הניח לארץ בוד: 3 ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים: 4 והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על- ראש גיא שמנים ככפורה בטרם קוץ אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו ובלענה: ס 5 ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו: 6 ולרוח משפט ליושב על- המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה: ס 7 וגם- אלה ביון שגו ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר נבלעו מן- היום תעו מן- השכר שגו בראה פקו פליליה: 8 כי כל- שלחנות מלאו קניא צאה בלי מקום: ס 9 את- מי יורה דעה ואת- מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משדום: 10 כי צו לצו צו לצו לקו לקו זעיר שם זעיר שם: 11 כי בלעני שפה ובלשון אחרת ידבר אל- העם הזה: 12 אשר | אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעוף וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע: 13 והיה להם דבר- יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו ונקשו ונלכדו: פ 14 לכן שמעו דבר- יהוה אנשי לצו משלי העם הזה אשר בירושלם: 15 כי אמרתם כרתנו ברית את- מות ועם- שאול עשינו חזה שיט שוטף כי- עבר לא יבואנו כי שמנו קרב מחסנו ובשקר נסתרנו: ס 16 לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש: 17 ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ועיה ברד מחסה כזב וסתר מים ישטפו: 18 וכפר בריחכם את- מות וחזותכם את- שאול לא תקום שוט שוטף כי יעבר והייתם לו למרמס: 19 מדי עברו יקח

הילולו אניות תרשיש כי יסד מעוזן: ס 15 והיה ביום ההוא ונשכחת צר שבעים שנה כימי מלך אחד מקץ שבעים שנה יהיה לצר כשירת הזונה: 16 קחי כנור סבי עיר זונה נשכחה היטיבי נגן הרבי- שיר למען תזכרי: 17 והיה מקץ | שבעים שנה יפקד יהוה את- צר ושבה לאתננה וזנתה את- כל- ממלכות הארץ על- פני האדמה: 18 והיה סחרה ואתננה קדש ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי לישבים לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק: פ

24

הנה יהוה בוזק הארץ ובולקה וענה פניה והפיץ ישיבה: 2 והיה כעם ככהן כעבד כאדניו כשפחה כגברתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנשה כאשר נשא בו: 3 הבוק | תבוק הארץ והבוז | תבוז כי יהוה דבר את- הדבר הזה: 4 אכלה נבלה הארץ אמללה נבלה תבל אמללו מרום עם- הארץ: 5 והארץ חרפה תחת ישיבה כי- עברו תורת חלפו חק הפרו ברית עולם: 6 על- כן אלה אכלה ארץ ויאשמו ישיבי בה על- כן חרו ישיבי ארץ ונשאר אנוש מזער: 7 אבל תירוש אמללה- גפן נאנחו כל- שמחי-לב: 8 שבת משוש תפים חדל שאון עליזים שבת משוש כנור: 9 בשיר לא ישתו- יין ימר שכר לשתינו: 10 נשברה קרית- תהו סגר כל- בית מבוא: 11 צוחה על- היין בחוצות ערבה כל- שמחה גלה משוש הארץ: 12 נשאר בעיר שמה ושאיה יכת- שער: 13 כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים כנזוף זית כעוללת אם- כלה בציר: 14 המה ישאו קולם ירנו בגאון יהוה צהלו מים: 15 על- כן בארים כבדו יהוה באיי הים שם יהוה אלהי ישראל: ס 16 מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר רוי די רוי די אוי לי בגדים בגדו ובגד בוגדים בגדו: 17 פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ: 18 והיה הנס מקול הפחד ופל אל- הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד בפח כי- ארבות ממרום נפתחו וירעשו מוסדי ארץ: 19 רעה התרעעה הארץ פור התפוררה ארץ מוט התמוטטה ארץ: 20 נוע תנוע ארץ כשכור והתנוודה כמלונה וכבד עליה פשעה ונפלה ולא- תסוף קום: ס 21 והיה ביום ההוא יפקד יהוה על- צבא המרום במרום ועל- מלכי האדמה על- האדמה: 22 ואספו אספה אסיר על- בור וסגרו על- מסגר ומרבי ימים יפקדו: 23 וחפרה הלבנה ובושה החמה כי- מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד: פ

25

יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן: 2 כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה: 3 על- כן יכבדוך עם- עז קרית גוים עריצים ייראוך: 4 כי- היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר: 5 כחרב בציון שאון זרים תכנע חרב בצל עב זמר עריצים יענה: פ 6 ועשה יהוה צבאות לכל- העמים בהר הזה משתה שמנים פני- הלזט | הלזט על- כל- העמים והמסכה הנסוכה על- כל- הגוים: 8 בלע המות לנצח ומהה אדני יהוה דמעה מעל כל- פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל- הארץ כי יהוה דבר: פ 9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגלה ונשמחה בישועתו: 10 כי- תנוח יד- יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחיתיו כהדוש מתבן במי מדמנה: 11 ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו: 12 ומבצר משגב חומתיך השח השפיל הגיע לארץ עד- עפר: ס

26

ביום ההוא ישר השיר- הזה בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישית חומות וחל: 2 פתחו שערים ויבא גוי- צדיק שמר אמונים: 3 יצר סמוך תצר שלום | שלום כי בך בטוח: 4 בטחו בהוה עדי- עד כי ביה יהוה צר עולמים: 5 כי השח ישיבי מרום קריה נשגבה ישפילה וישפילה עד- ארץ יגיענה עד- עפר: 6 תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים: 7 ארח לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק תפלט: 8 אף ארח משפטיך יהוה קוינוך לשמך ולזכרך תאות נפש: 9 נפשי אויתיך בלילה אף- רוחי בקרבי אשחרך כי

חקה ותהי ליום אחרון לעד עד-עולם: 9 כי עם מרי הוא בנימ כחשים בנים לא-אבן שמוע תורת יהוה: 10 אשר אמרו לראים לא תראו ולחיים לא תחוו ולבו נכתות דברו לבו חלקות חזו מהתלות: 11 סורו מני-דרך הטו מני-ארח השביתו מפנינו את-קדוש ישראל: ס 12 לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו: 13 לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשגבה אשר-פתאם לפתע יבוא שברה: 14 ושברה כשבר נבל וצרים כתות לא יחמלו ולא ימצא במכתו חרש לחתות אש מלמד ולחשף מים מבא: פ 15 כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעו בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם: 16 ותאמרו לא-כי על-סוס ננוס על-כן תנוסון ועל-קל נרכב על-כן יקלו רדפכם: 17 אסף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנסו עד אם-נותרתם כתרן על-ראש ההר וכנס על-הגבעה: 18 ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי-אליה משפט יהוה אשרי כל-חוכי לו: ס 19 כי-עם בציון ישב בירושלם בכו לא-תבכה חנון יחנך לקול זעקך כשמעתו ענה: 20 ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכפר עוד מוריק והיו עיניך ראות את-מוריק: 21 ואזיחך תשמענה דבר מאחריק לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמאלו: 22 וטמאתם את-צפוי פסילי כסף ואת-אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה צא תאמר לו: 23 ונתן מטר וזרעך אשר-תזרע את-האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקנך ביןם ההוא כר נרחב: 24 והאלפים והערים עבדי האדמה בלול חמיץ יאכלו אשר-זרה ברכת ובמזרה: 25 והיה | על-כל-הר גבה ועל-כל-גבעה נשאה פלגים יבלי-מים ביום הרג רב בנפל מגדלים: 26 והיה אור-הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעות כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את-שבר עמו ומחץ מכתו ירפא: ס 27 הגה שם-יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת: 28 ורוחו כנחל שוטף עד-ציואר יחצה להנפה גוים בנפת שוא ורסן מתלה על לחיי עמים: 29 השיר יהיה לכם כליל התקדש-חג ושמתת לבב כהולך בחליל לבוא בהר-יהוה אל-צור ישראל: 30 והשמיע יהוה את-הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפץ וזרם ואבן בך: 31 כי-מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה: 32 והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם-בה: 33 כי-ערור מאתמול תפתה גם-הוא למלך הוכן העמיק הרחב מזרתה אש ועצים הרבה גשמת יהוה כנחל גפרית בערה בה: ס

31

הוי הידדים מצרים לעזרה על-סוסים ישענו ובטחו על-רכב כי רב ועל פרשים כי-עצמו מאד ולא שעו על-קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו: 2 וגם-הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקום על-בית מרעים ועל-עזרת פעלי און: 3 ומצרים אדם ולא-אל וסוסייהם בשר ולא-רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחדו כלם יכליון: ס 4 כי-כה אמר יהוה | אלי כאשר יגה הארה והכפיר על-טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים מקולם לא יחת ומחומנם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על-הר-ציון ועל-גבעתה: 5 כצפרים עפות כן יגו יהוה צבאות על-ירושלם גנון והציל פסח והמליט: 6 שובו לאשר העמיקו סרה בגו ישראל: 7 כי-ביום ההוא ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא: 8 ונפל אשור בחרב לא-איש וחרב לא-אדם תאכלנו ונס לו מפני-חרב ובחוריו למס יהיו: 9 וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר-אור לו בציון ותגור לו בירושלם: ס

32

הן לצדק ימלך-מלך ולשרים למשפט ישרו: 2 והיה איש כמחבא-רוח וסתר זרם כפלגי-מים בציון כצל סלע-כבד בארץ עופה: 3 ולא תשענה עיני ראים ואני שמעים תקשבנה: 4 ולבב נמהרים יבון לדעת ולשון עלגים תמהר לדבר צחות: 5 לא-יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע: 6 כי-נבל נבלה ידבר

אתכם כי-בלקר בבלקר יעבר בינם ובלילה יהיה רק-זועה הבין שמועה: 20 כי-קצר המצע מהשטרע והמסכה צרה כהתכנס: 21 כי-כהר-פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגו לעשות מעשהו וזר מעשהו ולעבד עבדתו נכריה עבדתו: 22 ועתה אל-תתלוצצו פן-יחזקו מוסריכם כי-כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על-כל-הארץ: 23 האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי: 24 הכל היום יחרש החרש לזרע ופתח ויפתח אדמתו: 25 הלוא אם-שנה פניה והפיץ קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמת גבתו: 26 ויסרו למשפט אלהיו יורנו: 27 כי-לא בחרוץ יודש קצח ואופן עגלה על-כמן יוסב כי במטה יחבט קצח וכמן בשבט: 28 לחם יודק כי-לא לנצח אדוש ידושנו והמם לגל עגלתו ופרשויו לא ידקנו: 29 גם-זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפליא עצה הגדיל תושיה: ס

29

הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על-שנה חגים ונקפו: 2 והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי כאריאל: 3 וחגיתי כדור עלך וצרת עלך מצב והקימתי עלך מצרת: 4 ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצף: 5 והיה כאבק דק המון זריר וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם: 6 מעם יהוה צבאות תקפוד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה ולהב אש אוכלה: 7 והיה כחלום חזון לילה המון כל-הגוים הצבאים על-אריאל וכל-צביה ומצדתה והמציקים לה: 8 והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקוץ וריקה נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שלה והקוץ והנה עוף ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל-הגוים הצבאים על-הר ציון: ס 9 התמהמהו ותמהו השתעשעו ושעו שכו ואל-יון נעו ולא שכו: 10 כי-נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את-עוניכם את-הנביאים ואת-ראשיכם החוזים כסה: 11 ותהי לכם חזות הכל כדבר-הספר החתום אשר-יתנו אתו אל-יודע הספר לאמר קרא נא-זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא: 12 ונתן הספר על אשר לא-ידע ספר לאמר קרא נא-זה ואמר לא ידעתי ספר: ס 13 ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתי כבדוני ולבו רחק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה: 14 לכן הנני יוסף להפליא את-העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר: ס 15 הוי המעמיקים מיהנה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו: 16 הפפכם אם-כתמר היצר יחשב כי-יאמר מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבין: 17 הלוא-עוד מעט מזער ושב לבנון לזכרמל והזכרמל ליער יחשב: 18 ושמעו ביום-ההוא החרשים דברי-ספר ומאפל ומחשך עיני עורים תראינה: 19 ויספו עונם ביהוה שמחה ואביון אדם בקדוש ישראל יגלו: 20 כי-אפס ערוץ וכלה לץ ונכתו כל-שקדי און: 21 מחטיאי אדם בדבר ולמוכח בשער יקשון וטו בתהו צדיק: ס 22 לכן כה-אמר יהוה אל-בית יעקב אשר פדה את-אברהם לא-עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו: 23 כי-בראתו וילדיו מעשה ידי בקרבו יקדושו שמי והקדישו את-קדוש יעקב ואת-אלהי ישראל יעריצו: 24 וידעו תע-רוח בינה ורוגנים ולמדו-לקח:

30

הוי בנימ סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא מני ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות חטאת על-חטאת: 2 ההלכים להדת מצרים ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים: 3 והיה לכם מעוז פרעה לבשת והחסות בצל-מצרים לכלמה: 4 כי-היו בצען שריו ומלאכי חנם יגיעו: 5 כל הבאיש על-עם לא-יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם-לחפרה: ס 6 משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על-כתף ערים חילהם ועל-דבשת גמלים ואצרתם על-עם לא יועילו: 7 ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת: 8 עתה בוא כתבה על-לוח אתם ועל-ספר

וערב ישכנו בה ונטה עליה קוֹ תהו ואבני־בהו: 12 חרִיה ואין־שם מלוכה יקראו וכל־שריה יהיו אפס: 13 ועלתה ארמנתיה סיריִם קמוּש וחוח במבצריה והיתה נוה תנים חציר לבנות יענה: 14 ופגשו ציִים את־איים ושעיר על־רעהו יקרא אך־שם הרגיעה לילית ומצאה לה מנוח: 15 שמה קננה קפוז ותמלט ובקעה ודגרה בצלה אך־שם נקבצו דיות אשה רעותה: 16 דרשו מעל־ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו כי־פי הוא צוה ורוחו הוא קבצן: 17 והוא הפיל להן גורל וידו חלקתה להם בקו עד־עולם וירשוה לדור ודור ישכנו־בה: 18

35

יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת: 2 פרֶח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נמן ליה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבוד־יהוה הדר אלהינו: 3 חזקו ימים רפות וברכים כשלות אמצו: 4 אמרו לנמהרי־לב חזקו אל־תיארו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישעכם: 5 אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה: 6 אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כי־נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה: 7 והיה השרב לאגם וצמאון למבועי מים בונה תנים רבצה חציר לקנה וגמא: 8 והיה שם מסלול ודרך ודרך הקודש יקרא ליה לא־יעברנו טמא והוא לחו הלק דרך ואוילים לא יתעו: 9 לא־יהיה שם אריה ופריץ חיות בל־יעלנה לא תמצא שם והלכו גאולים: 10 ופדויו יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על־ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה: 19

36

ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך־אשור על כל־ערי יהודה הבצרות ויתפשם: 2 וישלח מלך־אשור | את־רב־שקה מלכוש וירושלמה אל־המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס: 3 ויצא אליו אלקים בן־חזקיהו אשר על־הבית ושבגא הספר ויואח בן־אסף המזכיר: 4 ויאמר אליהם רב־שקה אמרו־נא אל־חזקיהו כה־אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת: 5 אמרתי אך־דבר־שפתיים עצה וגבורה למלחמה עתה על־מי בטחת כי־מרדת בוי: 6 הנה בטחת על־משענת הקנה הרצוץ הזה על־מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך־מצרים לכל־הבטחים עליו: 7 וכי־תאמר אלי אל־יהוה אלהינו בטחנו הלא־הוא אשר הסיר חזקיהו את־במתיו ואת־מוזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחו: 8 ועתה התערב נא את־אדני המלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם־תוכל לתת לך רכבים עליהם: 9 ואך תשוב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על־מצרים לרכב ולפרשים: 10 ועתה המבלעדי יהוה עליתי על־הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל־הארץ הזאת והשחיתה: 11 ויאמר אלקים ושבגא ויואח אל־רב־שקה דבר־נא אל־עבדיך ארמית כי־שמעים אגחנו ואל־תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על־החומה: 12 ויאמר רב־שקה האל אדניך ואלך שלחני אדני לדבר את־הדברים האלה הלא על־האנשים הישבים על־החומה לאכל את־חריהם ולשתות את־שיניהם עמכם: 13 ויעמד רב־שקה ויקרא בקול־גדול יהודית ויאמר שמעו את־דברי המלך הגדול מלך אשור: 14 כה אמר המלך אל־ישא לכם חזקיהו כי־לא יוכל להציל אתכם: 15 ואל־יבטח אתכם חזקיהו אל־יהוה לאמר הציל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור: 16 אל־תשמעו אל־חזקיהו כי־כה אמר המלך אשור עשו־אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש־גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי־בורו: 17 עד־באי ולקחתי אתכם אל־ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים: 18 פן־יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש את־ארצו מיד מלך אשור: 19 אלהי אלהי חמת וארפד אלהי ספרנים וכי־הצילו את־שמרון מידי: 20 מי בכל־אלהי הארצות האלה אשר־הצילו את־ארצם מידי כי־יציל יהוה את־ירושלם

ולבו יעשה־און לעשות חנף ולדבר אל־יהוה תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר: 7 וכלי כליו רעים הוא זמות יעץ לחבל עניים באמרי־שקר ובדבר אביון משפט: 8 ונדיב נדיבות יעץ והוא על־נדיבות יקום: 9 נשים שאננות קמנה שמענה קולי בנות בטחות האזנה אמרתי: 10 ימים על־שנה תרגנה בטחות כי כלה בציר אסף בלי יבוא: 11 חרדו שאננות רגה בטחות פשטה וערה וחגורה על־חלצום: 12 על־שדים ספדים על־שדי־חמד על־נפן פריה: 13 על אדמת עמי קוץ שמיר תעלה כי על־כל־בתי משוש קריה עליה: 14 כי־ארמון נטש המון עיר עזב עפל ובחן היה בעד מערות עד־עולם משוש פראים מרעה עדרים: 15 עד־יערה עליו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל וכרמל ליער יחשב: 16 ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב: 17 והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד־עולם: 18 וישב עמי בנה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחת שאננות: 19 וברד ברדת הער ובשפלה תשפל העיר: 20 אשריכם זרעו על־כל־מים משלחי רגל־השור והחמור: 21

33

הוי שודד ואתה לא שדוד ובוגד ולא־בגדו בו כהתמך שודד תושד כנלתך לבגד ובגדו־בר: 2 יהוה חננו לך קנינו היה זרעם לבקרים אף־ישועתנו בעת צרה: 3 מקול המון נדדו עמים מהוממתך נפצו גוים: 4 ואסף שללכם אסף החסיל כמשק גבים שוקק בו: 5 נשגב יהוה כי שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה: 6 והיה אמונת עמך חסן ושועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו: 7 הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יבכיו: 8 נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר ברית מאס ערים לא חשב אנוש: 9 אבל אמללה ארץ החפיר לבנון קמל היה השרון כערבה ונער בשן וכרמל: 10 עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא: 11 תהרו חשב תלדו קש רחכם אש תאכלכם: 12 והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש יצתו: 13 שמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים גברתי: 14 פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי | וגור לבו אש אוכלה מי יגור לבו מוקדי עולם: 15 הלק צדקות ודבר מישרים מאס בבצע מעשקות נער כפיו מתמך בשחד אטם אזנו משמע דמים ועצם עיני מראות ברע: 16 הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתן מימיו נאמנים: 17 מלך בפי חזוניה עיניך תראינה ארץ מרחקים: 18 לבך יהגה אימה איה ספר איה שקל איה ספר את המגדלים: 19 את־עם נועז לא תראה עם עמקי שפה משמוע נלעג לשון אין בינה: 20 חזה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל בל־יען בל־יסע ותדתי לנצח וכל־חבלי בל־ינתקו: 21 כי אם־שם אדיר יהוה לבו מקום־נהרים יארים רחבי ידים בל־תלך בו אני־שטי וצי אדיר לא יעברנו: 22 כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא וישענו: 23 נטשו חבליך בל־יחזקו כן תרנם בל־פרשו נס אז חלק עד־שלל מרבה פסחים בנזו בו: 24 ובל־יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון:

34

קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכל־צאצאיה: 2 כי קצף ליהוה על־כל־הגוים וחמה על־כל־צבאם החריםם נתנם לטבח: 3 וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מדמם: 4 ונמקו כל־צבא השמים ונגלו כספר השמים וכל־צבאם יבול כנבל עלה מגפן וכנבלת מתאנה: 5 כי רותה בשמים חרבי הנה על־אדום תרד ועל־עם חרמי למשפט: 6 חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום: 7 וירדו ראמים עמם ופרים עם אבירים ורוזה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן: 8 כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לרוב ציון: 9 ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בערה: 10 לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה: 11 וירשוה קאת וקפוד ויגשוף

מיד: 21 ויחרישו ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו: 22 ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועו בגדים ויגידו לו את דברי רב שקה: 3

37 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: 2 וישלח את אליקים אשר על הבית ואת אמוץ הנביא: 3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה: 4 אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשר אדניו לחרף אלהים חיו והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: 5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: 6 ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרו אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשר אותי: 7 הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו: 8 וישלח את מלך אשר נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: 9 וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר: 10 כה תאמרו אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה שמעת אשר עשו תנתן וירושלם ביד מלך אשר: 11 הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשר לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל: 12 ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השחיתו אבותי את גונו ואת חנו ורצף ובני עון אשר בתלשור: 13 איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרונים הנע וענה: 14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראו ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: 15 ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר: 16 יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: 17 הטה יהוה את אונך ושמע פקחי יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חיו: 18 אמנם יהוה החריבו מלכי אשר את כל הארצות ואת ארצם: 19 ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום: 20 ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדך: 21 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך אשר: 22 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלים: 23 את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל: 24 ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירפתי לבנון ואכרתי קומת ארזי מבחר ברשיו ואבוא מרום קצו יער כרמלו: 25 אני קרתי ושתיתי מים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור: 26 הלוא שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נצים ערים בצרות: 27 וישביהן קצרי יד חתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גלות ושדמה לפני קמה: 28 ושבתך וצאתך ובואך ידעתי ואת התרנוך אלי: 29 וען התרנוך אלי ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפק ומתגל בשפתיך והשיבתיך בדרך אשר באת בה: 30 וזה לך האות אכול השנה ספיו ובשנה השנית שחיס ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכול פרים: 31 ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: 32 כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת: 33 לכן כה אמר יהוה אל מלך אשר לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סלה: 34 בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה: 35 וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: 36 ויאצא מלאך יהוה ויכה במחנה

אשור מאה ושמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים: 37 ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשר וישב בנינוה: 38 ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו: 3

38 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבאו אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לבייך כי מת אתה ולא תחיה: 2 ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה: 3 ויאמר אנה יהוה זכר לא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבר חזקיהו בכי גדול: 4 ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר: 5 הלוך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יוסף על ימיך חמש עשרה שנה: 6 ומכף מלך אשר אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת: 7 וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר: 8 הנני משוב את צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה: 9 מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי מחלו: 10 אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול פקדתי יתר שנותי: 11 אמרתי לא אראה יהוה בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל: 12 דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום עד לילה תשלימיני: 13 שויתי עד בקר כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשלימיני: 14 כסוס עגור כן אצפצף אהגה פיונה דלו עיני למרום אדני עשקה לי ערבני: 15 מה אדבר ואמר לי והוא עשה אדדה כל שנותי על מר נפשי: 16 אדני עליהם יחי ולכל בהן חיי רוחי ותחלימיני והחיני: 17 הנה לשלום מר לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל חטאי: 18 כי לא שאול תודך מות יהלך לא ישברו ירדיו בור אל אמתך: 19 חיי חיי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל אמתך: 20 יהוה להושיעני ונגותי נגנו כל ימי חיינו על בית יהוה: 21 ויאמר ישעיהו וישא דבלת תאנים וימרחו על השחין ויחי: 22 ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה: 3

39 בעת ההוא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק: 2 וישמח עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל משלתו: 3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו | האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל: 4 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם באוצרתי: 5 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות: 6 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתך עד היום הזה בבבל לא יותר דבר אמר יהוה: 7 ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל: 8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואת בימי: 9

40 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: 2 דברו על לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתיה: 3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה וישרו בערבה מסלה לאלהינו: 4 כל גיא ינשא וכל הר יגבעה וישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: 5 ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר: 6 קול אמר קרא ויאמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כפיץ השדה: 7 יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם: 8 יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם: 9 על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלים הרימי אל תיראי אמרי לערי

יהודה הנה אלהיכם: 10 הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: 11 כרעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל: ס 12 מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים: 13 מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: 14 את מי נועץ ויבנהו וילמדוהו בארח משפט וילמדוהו דעת ודרך תבונות יודיענו: 15 הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול: 16 ולבנון אין די בער וחילו אין די עולה: ס 17 כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו: 18 ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו: 19 הפסל נסך חרש וצרב בזהב ורקענו ורקקות כסף צורף: 20 המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט: 21 הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש לכם הלוא הבינתם מוסדות הארץ: 22 הישב על חוג הארץ וישביה כחגבים הנוטה כדק שמים ומתחם כאהל לשבת: 23 הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ כתהו עשה: 24 אף בל נטעו אף בל זרעו אף בל שרש בארץ גזעם וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם: ס 25 ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש: 26 שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמץ כח איש לא נעדר: ס 27 למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יעבור: 28 הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם | יהוה בורא קצות הארץ לא יעף ולא יגע אין חקר לתבונתו: 29 נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה: 30 ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו: 31 וקויו יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירצו ולא יגעו ילכו ולא ייעפו: פ

41

החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח יגשו אן ידברו יחדו למשפט נקרבה: 2 מי העיר ממזרח צדק יקראהו ורגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו: 3 ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא: 4 מי פעל ועשה קרא הדקות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא: 5 ראו איים וייראו קצות הארץ ויחדו קרבו ויאיתו: 6 איש את רעהו ועזרו ולאחיו יאמר חזק: 7 ויחזק חרש את צרף מחליק פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים לא ימוט: ס 8 ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי: 9 אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר זך עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתך: 10 אל תירא כי עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי: 11 הן יבשו ויכלמו כל הנחלים בר יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבה: 12 תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך: 13 כי אני יהוה אלהיך מחזיק וימיך האמר זך אל תירא אני עזרתיך: ס 14 אל תירא תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל: 15 הנה שמתך למורג חרוץ חדש בעל פפיאת תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים: 16 תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל: פ 17 העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם: 18 אפתח על שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אישים מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים: 19 אתן במדבר ארו שטה והדס ועץ שמן אישים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו: 20 למען יראו וידעו וישומו וישכילו יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה: פ 21 קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו עצמותיכם יאמר מלך יעקב: 22 יגישו ויגידו לבו את אשר תקרינה הראשנות | מה הנה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או הבאות השמיענו: 23 הגידו האתיות לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף תיטיבו ותרעו ונשתעה ונרא יחדו: 24 הן אתם מאין ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם: 25 העירותי מצפון ואת ממזרח שמש יקרא בשמי ויבא סגנים

כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט: 26 מי הגיד מראש ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק אף אין מגיד אף אין משמיע אף אין שמע אמריכם: 27 ראשון לציון הנה הנם וירושלם מבשר אתן: 28 וארא ואין איש ומאלה ואין יועץ ואשאלם וישבו דבר: 29 הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נסכייהם: פ

42

הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא: 2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו: 3 קנה רצון לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט: 4 לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו איים ייחילו: פ 5 כה אמר האל | יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: 6 אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק ביך ואצרך ואתך לברית עם לאור גוים: 7 לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא נשבי חרש: 8 אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחזר לא אתן ותהלתי לפסילים: 9 הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע אתכם: פ 10 שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים וישביהם: 11 ישאו מדבר וערו חצרים תשב קדר ירבו נשבי סלע מראש הרים יצוחו: 12 ישומו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו: 13 יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה ירע אף יצריח על איביו ותגבר: ס 14 החשייתי מעולם אחריש אתאפק כילודה אפעה אשם ואשאף יחד: 15 אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש: 16 והולכתי עורים בדרך לא ידעו ובתיבות לא ידעו אדריכם אישים מחשך לפנייהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עזבתים: 17 נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו: ס 18 החרשים שמעו והעורים הביטו לראות: 19 מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה: 20 ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע: 21 יהוה חפץ למען צדקו וגדלו תורה ויגדיר: 22 והוא עם בזו נשסו הפח בחורים כלם ובבתי כלאים החבאו היו לבד ואין מציל משסה ואין אמר השב: 23 מי בכם יאזון זאת יקשב וישמע לאחור: 24 מי נתן למשוסה יעקב וישראל לבזוים הלוא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרךיו הלוך ולא שמעו בתורתו: 25 וישפך עליו חמה אפו ועזו מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב: פ

43

ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לוי אתה: 2 כי תעבר במים אתך אני ויבנהרות לא ישטוףך כי תלך במו אש לא תכה ולהבה לא תבערך: 3 כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך: 4 מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך: 5 אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך: 6 אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ: 7 כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתי ויצרתי אף עשיתי: 8 הוציא עם עור ועינים יש וחרשים ואזנים לחו: 9 כל הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת: 10 אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו לוי ותבילו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה: ס 11 אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע: 12 אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל: 13 גם מיום אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי וישבנה: ס 14 כה אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם וכשדים באניות רננים: 15 אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם: ס 16 כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עינים נתיבה: 17 המוציא רכב וסוס חיל ועזו יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו: 18 אל תזכרו ראשנות

וקדמניוּת אל-תתבננו: 19 הנבי עשה חדשה עמה תצמוח הלאו
תדעוה אף אשים במדבר דרך בישמון נהרות: 20 תכבדני חית
השדה תנים וזבנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישמון
להשקות עמי בחירי: 21 עם-זו יצרתי לי תהלתי יספרו: ס 22 ולא-
אתי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל: 23 לא הביאת לי ושה עלתיך
וזבחיך לא כדבתי לא העבדתיך במנחה ולא הוגעתיך בלבונה: 24
לא קניתי לי בכסף קנה וחלב זבחיך לא הרויני אר העבדתיני
בחסאוותיך הוגעתיני בעונותיך: ס 25 אנכי אנכי הוא מחה פשעך
למעני וחטאתיך לא אזכר: 26 הזכירני נשפטה יחד ספר אתה
למען תצדק: 27 אבך הראשון חטא ומליצך פשעו בו: 28 ואחלל
שרי קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל לגדופים: ס

44

ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: 2 כה אמר
יהוה עשך ויצרך מבטן ועזרך אל-תירא עבדי יעקב וישראל
בחרתי בו: 3 כי אצק-מים על-צמא ונדלים על-יבשה אצק רוחי
על-זרעך וברכתי על-צאצאיך: 4 וצמחו בבין חציר כערבים על-
יבלי-מים: 5 זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם-יעקב וזה יכתב
יד ליהוה ובשם ישראל וכנה: 6 כה אמר יהוה מלך-ישראל
וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: 7
ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי עם-עולם ואתי ויאשר
תבאנה יגידו למו: 8 אל תפחדו ואל תרוו הלא מאז השמעתיך
והגדתי ואתם עדי היש אלוה מבלעדי ואין צור בל-ידעתי: 9 יצרי-
פסל כלם תרו וחמודיהם בל-יועילו ועדיהם המה בל-יראו ובל-
ידעו למען יבשו: 10 מי יצר אל ופסל נסך בבלתי הועיל: 11 הן
כל חבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו יפחדו
יבשו יחד: 12 חרש ברזל מעצד ופעל בפחים ובמקבות יצרהו
ויפעלהו בזרוע כחו גם רעב ואין כח לא-שתה מים ויערף: 13
חרש עצים נטה קו ותארהו בשדר יעשהו במקצעות ובמחוגה
יתארהו ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בות: 14
לכתת לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעצי-יער נטע ו' 1

46 כרע בל קרס נבו היון עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם
עמוסות משא לעיפה: 2 קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט
משא ונפשם בשבי הלכה: ס 3 שמעו אלי בית יעקב וכל-שארי
בית ישראל העמסים מני-בטן הנשאים מני-רחם: 4 ועד זקנה
אני הוא ועד-שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל
ואמלט: ס 5 למי תדמיוני ותשוו ותמשלוני ונדמה: 6 הזלים זהב
מכיס וכסף בקנה ישקלו ישכרו צורף ויעשהו אל יסגדו אף-ישתחוו
7 ושארו על-כתף יסבלהו ויניחהו תחיתו ויעמד ממקומו לא
ימיש אף-יעקק אליו ולא יענה מצרתו לא יושענו: ס 8 זכרו זאת
והתאששו השיבו פושעים על-לב: 9 זכרו ראשנות מעולם כי אנכי
אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני: 10 מגיד מראשית אחרית ומקדם
אשר לא-נעשו אמר עצתי תקוּם וכל-חפצי אעשה: 11 קרא
ממזרח עט מארץ מרחק איש עצתו אף-דברתי אף-אביאנה
יצרתי אף-אעשנה: ס 12 שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה:
13 קרבותי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון
תשועה לישראל תפארתי: ס

45

כה אמר יהוה למשיחו לכוּרש אשר-החזקתי בימינו
לד-לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים
ושערים לא יסגרו: 2 אני לפניך אלך והדורים אושר דלתות נחושה
אשבר ובריתי ברזל אגדע: 3 ונתתי לך אוצרות חשך ומטמני
מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל: 4
למען עבדי יעקב וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אכנה ולא

ידעתי: 5 אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים אאזרך ולא ידעתי:
6 למען ידעו ממזרח-שמש וממערבה כי-אפס בלעדי אני יהוה
ואין עוד: 7 יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה
עשה כל-אלה: ס 8 הרעפשו שמים ממעל ושחקים יזלו-צדק
תפתח ארץ ויפרו-ישע וצדקה תצמיח יחד אני יהוה בראתי: ס 9
הוי רב את-יצרו חרש את-חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו מה-
תעשה ופעלך אין-ידיים לו: ס 10 הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה
מה תחילין: ס 11 כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות
שאלוני על-בני ועל-פעל ידי תצוני: 12 אנכי עשיתי ארץ ואדם
עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל-צבאם צייתי: 13 אנכי
העירתיהו בצדק וכל-דרכי אשר הוא-יבנה עירי וגלותי ישלח לא
במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות: פ 14 כה אמר יהוה יגע
מצרים וסחר-כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ורך יהיו אחרוך
ילכו בזקים יעברו ואלך ישתחוו אליך ותפללו אך בר אל ואין עוד
אפס אלהים: 15 אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע: 16
בושו וגם-נכלמו כלם יחדו הלכו בכלמה חרשי צירים: 17 ישראל
נושע ביהוה תשועת עולמים לא-תבשו ולא תכלמו עד-עולמי עד:
פ 18 כי כה אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ
ועשה הוא כוננה לא-תרו בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד:
19 לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב תרו
בקושי אני יהוה דבר צדק מגיד מישרים: 20 הקבצו ונאו התנגשו
יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את-עץ פסלם ומתפללים אל-
אל לא יושיע: 21 הגידו והגישו אף יעצו יחדו מי השמיע זאת
מקדם מאז הגידה הלאו אני יהוה ואין עוד אלהים מבלעדי אל-
צדיק ומושיע אין זולתי: 22 פנו-אלי והושעו כל-אפסי ארץ כי אני-
אל ואין עוד: 23 בי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי-לי
תכרע כל-ברך תשבע כל-לשון: 24 אך ביהוה לי אמר צדקות ועז
עדי ונאו ויבשו כל הנחרים בו: 25 ביהוה יצדקו ויתהללו כל-זרע
ישראל:

46

47 רדי ושבני על-עפר בתולת בת-בבל שבי-לארץ אין
כסא בת-כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך רפה ועננה: 2
קחי רחים וטחני קמח גלי צמתך חשפי-שבד גלי-שוק עברי
נהרות: 3 תגל ערותך גם תראה חרפתך נקם אלקו ולא אפגע
אדם: ס 4 גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל: 5 שבי דומם ובאי
בחשך בת-כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות: 6
קוצפתי על-עמי חללתי נחלתי ואתנם ביזר לא-שמתי להם רחמים
על-זקון הכבדת עלך מאד: 7 ותאמרי לעולם אהיה גברת עד לא-
שמתי אלה על-לבר לא זכרת אחריתה: ס 8 ועתה שמעי זאת
עדינה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשב
אלמנה ולא אדע שכול: 9 ותבאנה לך שתי אלה רגע ביום אחד

47

48 רדי ושבני על-עפר בתולת בת-בבל שבי-לארץ אין
כסא בת-כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך רפה ועננה: 2
קחי רחים וטחני קמח גלי צמתך חשפי-שבד גלי-שוק עברי
נהרות: 3 תגל ערותך גם תראה חרפתך נקם אלקו ולא אפגע
אדם: ס 4 גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל: 5 שבי דומם ובאי
בחשך בת-כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות: 6
קוצפתי על-עמי חללתי נחלתי ואתנם ביזר לא-שמתי להם רחמים
על-זקון הכבדת עלך מאד: 7 ותאמרי לעולם אהיה גברת עד לא-
שמתי אלה על-לבר לא זכרת אחריתה: ס 8 ועתה שמעי זאת
עדינה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשב
אלמנה ולא אדע שכול: 9 ותבאנה לך שתי אלה רגע ביום אחד

שכול ואלמן כתמם באו עליך ברב כשפוך בעצמת חבריך מאד: 10 ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד: 11 ובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא תדעי: 12 עמדי נא בחברוך וברב כשפוך באשר יגעת מנעוהיך אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי: 13 גלאית ברב עצתך יעמדו נא ויושיעך הברו שמים החזים בכוכבים מודיעם לחדשים מאשר יבאו עליך: 14 הנה היו כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד להבה אין גחלת לחמם אור לשבת נגדו: 15 כן היו דך אשר יגעת סחרך מנעוהיך איש לעברו תעו אין מושיעך: ס

48

שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים | בשם יהוה ובאלהי ישראל יזכרו לא באמת ולא בצדקה: 2 כי מעיר הקדש נקראו ועל אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו: 3 הראשנות מאז הגדת ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה: 4 מדעתך כי קשה אתה וגיד ברזל ערפך ומצחק נחושה: 5 ואגיד לך מאז בטרם תבוא השמעתך פן תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום: 6 שמעת חזה כלה ואתם הלוא תגידו השמעתך חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם: 7 עתה נבראו ולא מאז ולפני יום ולא שמעתם פן תאמר הנה ידעתין: 8 גם לא שמעת גם לא ידעת גם מאז לא פתחה אזנך כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך: 9 למען שמי אהריך אפי ותהלתי אחטם לך לבלתי הכריתך: 10 הנה צרפתך ולא בכסף בחרתיך בכור עני: 11 למעני למעני אעשה כי איה יחל וכבודי לאחר לא אתן: ס 12 שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני הוא אני ראשון אף אני אחרון: 13 אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אלהים יעמדו ויחדו: 14 הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד את אלה יהוה אהבו יעשה חפצו בבבל וזרעו כשדים: 15 אני אני דברתי אף קראתיו הביאתיו והצליח דרכו: 16 קרבני אלי שמעו זאת לא מראש בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו: פ 17 כה אמר יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריכה בדרך תלך: 18 לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים: 19 ויהי כחול זרעך וצאצאי מעריך כמעתי לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני: 20 צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאוהו עד קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב: 21 ולא צמאו בחרבות הולכים מים מצור הזיל לחו ויבקע צור ויזבו מים: 22 אין שלום אמר יהוה לרשעים: ס

49

שמעו איים אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה מבטן קראני ממען אמי הזכיר שמי: 2 וישם פי כחרב חדה בצל ידו החביאני וישימני לחץ ברור באשפתו הסתירני: 3 ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר: 4 ואני אמרתי לריק יגעת ליהוה והבל כתי כליתי אכן משפטני את יהוה ופעלתי את אלהי: 5 ועתה | אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לוי לשובב יעקב אליו וישראל לא יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עני: 6 ויאמר נקל מהיותך ליעבד להקים את שבטי יעקב ונצירי ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ: ס 7 כה אמר יהוה גאל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו ולקמו שרים וישתחו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרה: 8 כה | אמר יהוה בעת רצון עביתך וביום ישועה עזרתך ואצרך ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות שממות: 9 לאמר לאסורים יצאו לאשר בחשך הגלו על דרכים ירעו ובכל שפיים מרעיתם: 10 לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב ושמש כי מרחמם ונהגם ועל מבועי מים ינהלם: 11 ושמתי כל הרי לדרך ומסלתי ירמון: 12 הנה אלה מרחוק יבאו והנה אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים: 13 רנו שמים וגלי ארץ יפצחו הרים רנה כי נחם יהוה עמו ועני ורחם: ס 14 ותאמר ציון עובני יהוה ואדני

שכחני: 15 התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה גם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך: 16 הן על כפים חקותיך חומותיך נגדי תמיד: 17 מהרו בני מהרסיך ומחברבי ממך יצאו: 18 שאני סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו דך חי אני נאם יהוה כי כלם כעדי תלבשי ותקשרים כפלה: 19 כי חרבתיך ושמתיה וארץ ההסתיר כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעך: 20 עוד יאמרו באזנך בני שכליך צר לי המקום גשה לי ואשבה: 21 ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גלה | וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם: פ 22 כה אמר אדני יהוה הנה אשא אל גוים ידי ואל עמים ארים נסי והביאו בנך בחצן ובנתך על כתף תנשאנה: 23 והיו מלכים אמנך ושרותיהם מיניקותיך אפים ארץ ישתחו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קונו: ס 24 היקח מגבור מלקוח ואם שבי צדיק ימלט: 25 כי כה | אמר יהוה גם שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בנך אנכי אושיע: 26 והאכלתי את מונך את בשרם וכעסיס דמם ישכרו וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב: ס

50

כה | אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתי או מי מושי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונותיכם נמכרתם ובפשעיתם שלחה אמכם: 2 מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח להציל הן בעגרותי אחרים ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא: 3 אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם: ס 4 אדני יהוה נתן לילשון למוזים לדעת לעות את יעף דבר יעור | בבקר בבקר יעור ליון לשמע כלמוזים: 5 אדני יהוה פתח לי און ואנכי לא מריתי אחר לא נסוגתי: 6 גוי נתתי למלכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתני מכלמות ורק: 7 ואדני יהוה יעור לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש: 8 קרוב מצדיקי מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי וגש אלי: 9 הן אדני יהוה יעור לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם: 10 מי בכס ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר | הלק חשכים ואין נגה לוי יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: 11 הן כלכם קנחתי אש מאזרי זיקות לכן | באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה זאת לכם למעצבה תשכבון: פ

51

שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם: 2 הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו ואברהם: ס 3 כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתייה וישם מדרבה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ומצא בה תודה וקול זמרה: ס 4 הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע: 5 קרוב צדקו יצא ישעי וזרעו עמים ישפטו אלי איים וקו ואל זרעו ייחלון: 6 שאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן ימותון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת: ס 7 שמעו אלי ידעו צדק עם תורתי בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומגדפתם אל תחתו: 8 כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים: ס 9 עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות עולמים הלוא את היא המחצבת רהב מחוללת תנין: 10 הלוא את היא המחרכת ים מי תהום רבה השמה מעמקי ים דרך לעבר גאולים: 11 ופדויו יהוה ישובו ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה וישגו נסו יגון ואנחה: ס 12 אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותירא מאנוש ימות ומבן אדם חציר ונתן: 13 ותשכח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק כאשר כונן להשתית ואיה חמת המציק: 14 מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו: 15 ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות

שמו: 16 ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתוך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה: ס 17 התעוררי התעוררי קומי ירושלים אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית: 18 אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה: 19 שתים הנה קראתיך מי יגיד לך השד והשבר והרעב והחרב מי אנהמר: 20 בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות פתוא מכמר המלאים חמת יהוה גערת אלהיך: 21 לכן שמעי נא זאת ענייה ושכרת ולא מיין: ס 22 כה אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מינך את כוס התרעלה את קבעת כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה עוד: 23 ושמתיך ביד מוגיך אשר אמרו לנפשך שתי ונעברה ותשימי כארץ גור וכחוץ לעברים: ס

52

עורי עורי לבשי עזר ציון לבשי | בגדי תפארתך ירושלים עיר הקדש כי לא יוסיף ובא בר עוד ערל וטמא: 2 התנערי מעפר קומי שכי ירושלים התפתחו מוסרי צוארך שביה בת ציון: ס 3 כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו: 4 כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו: 5 ועתה מי לי פה נאם יהוה כי לקח עמי חנם משלו יהלילו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ: 6 לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני: 7 מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך: 8 קול צפיר נשאו קול יחדו ירננו כי ען בעין יראו בשוב יהוה ציון: 9 פצחו רננו יחדו חרבות ירושלים כי נחם יהוה עמו נאל ירושלים: 10 חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: ס 11 סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי יהוה: 12 כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הלק לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל: ס 13 הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד: 14 כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם: 15 כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו:

53

מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה: 2 ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו: 3 נבזה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו: 4 אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגע מכה אלהים ומענה: 5 והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו: 6 כלנו כצאן תעינו איש לדרפן פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו: 7 נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל לפני גזיה נאלמה ולא יפתח פיו: 8 מעצר וממשפט לקח ואת דורו מי שוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע לחו: 9 ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במתו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו: 10 ויהוה חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלה: 11 מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא וסבל: 12 לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפגיע: ס

54

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה: 2 הרחיבי | מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשכי הארכל מיתוריך ויתדתיך חזקי: 3 כי ימין ושמאלו תפריצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושבו: 4 אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפרי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד: 5 כי בעליך עשיר יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא: 6 כי כאשר עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך: 7 ברגע קטן עזבתך וברחמים גדלים

אקבצך: 8 בשעף קוצף הסתרתני פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתך אמר גאלך יהוה: ס 9 כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקוצף עליך ומגער בר: 10 כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה: ס 11 ענייה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפור אבניך ויסדתך בספירים: 12 ושמתי כדכד שמשותיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ: 13 וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך: 14 בצדקה תכונני רחקי מעשק כי לא תיראי וממחיתה כי לא תקרב אליך: 15 הן גור יגור אפס מאותי מי גר אתך עליך יפול: 16 הן אנכי בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל: 17 כל כלי יוצר עליוך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה: ס

55

הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב: 2 למה תשקלו כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמעו אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם: 3 הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: 4 הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים: 5 הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארה: ס 6 דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: 7 יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתי וישב אל יהוה וירחמיהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: 8 כי לא מחשבתי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: 9 כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם: 10 כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמרה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: 11 כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתי: 12 כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף: 13 תחת הנעצוץ יעלה ברזש תחת הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת: ס

56

כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: 2 אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע: ס 3 ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסרסר הן אני עץ יבש: ס 4 כי כה | אמר יהוה לסרסרים אשר ישמרו את שבותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי: 5 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת: ס 6 ובני הנכר הנלויים על יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי: 7 והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: 8 נאם אדני יהוה מקבץ נדתי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו: 9 כל חיות שדי איתי לאכל כל חיות בעיר: ס 10 צפו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח הזים שכבים אהבי לנום: 11 והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרךם פנו איש לבצעו מקצהו: 12 אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כזה יום מחר גדול יתר מאד:

57

הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק: 2 ובוא שלום ונחו על משכבותם הלך נלחו: 3 ואתם קרבו הנה בני ענגה זרע מנאף ותזנה: 4 על מי תתענגו על מי תרחבו פה תארכו לשון הלוא אתם ילדי פשע זרע שקר: 5 הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים: 6 בחלקי נחל חלקך הם הם גורלך גם להם שפכת נסך העליות מנחה העל אלה

אנחם: 7 על הר-גבה ונשא שמות משכבך גם-שם עלית לזבח
 זבח: 8 ואחר הדלת והמוזה שמת זכרוך כי מאתי גלית ותעלי
 הרחבת משכבך ותכרת דך מהם אהבת משכבם יד חזית: 9
 ותשרי למלה בשמן ומרבי רחוקי ותשלחי צריך עד-מרחק
 ותשפילי עד-שאול: 10 ברב דרכך יגעת לא אמרת נושא חית ידך
 מצאת על-כן לא חלית: 11 ואת-מי דאגת ותיראי כי תכלבי ואותי
 לא זכרת לא-שמת על-לבה הלא אני מחשה ומעלם ואותי לא
 תיראי: 12 אני אגיד צדקתך ואת-מעשיך ולא יועילוך: 13 בזעקך
 יצילך קבוציך ואת-כלם ישא-רוח יקח-הבל והחוסה בי וינחל-
 ארץ וירש הר-קדשי: 14 ואמר סלו-סלו פנו-דרך הרימו מכשול
 מדרך עמי: ס 15 כי לה אמר גם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום
 וקדוש אשכון ואת-דכא ושפל-רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות
 לב נדכאים: 16 כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כי-רוח
 מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי: 17 בעון בצען קצפתי ואכהו
 הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבן: 18 דרכיו ראיתי וארפאהו
 ואנחהו ואשלם נחמים לו ולאבליו: 19 בורא נוב שפתים שלום |
 שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: 20 והרשעים כינם נגרש
 כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט: 21 אין שלום אמר אלהי
 לרשעים: ס

58

קרא בגרון אל-תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי
 פשעם ולבית יעקב חטאתם: 2 ואותי יום יום ידרשו ודעת
 דרכי יחפצון כגוי אשר-צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני
 משפטי צדק קרבת אלהים יחפצון: 3 למה צמנו ולא ראית ענינו
 נפשונו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו-חפץ וכל-עצביכם תנגשו:
 4 הן לריב ומצה תצומו ולהכות באגרף רשע לא-תצומו כיום
 להשמיע במרום קולכם: 5 הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם
 נפשו הלכך כאגמן ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא-צום ויום
 רצון ליהוה: 6 הלא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע הטר
 אגדות מוטה ושלח רוצים חפשים וכל-מוטה תנתקו: 7 הלא
 פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי-תראה ערם וכסיתו
 ומבשרך לא תתעלם: 8 אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה
 תצמח והלך לפניה צדקך כבוד יהוה יאספך: 9 אז תקרא ויהוה
 יענה תשוע ויאמר הנני אם-תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר-
 און: 10 ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע ורחח בחושך אורך
 ואפלתך כצהרים: 11 ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך
 ועצמתך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו:
 12 ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור-דור תקומם וקרא לך גדר
 פרוץ משבב נתיבות לשבת: 13 אם-תשוב משבת רגלך עשות
 חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכבדתו
 מעשות דרכך ממצוא חפצך ודבר דבר: 14 אז תתענג על-יהוה
 והרכבתך על-במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה
 דבר: ס

59

הן לא-קצרה יד-יהוה מהושע ולא-כבדה און משמוע:
 2 כי אם-עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם
 וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע: 3 כי כפיכם נגאלו בדם
 ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו-שקר לשונכם עולה תהגה: 4
 אין-קרא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על-תהו ודבר-שון הרו
 עמל והוליד און: 5 ביצי צפוניו בקעו וקורי עכביש יארגו האכל
 מביציהם ימות והזרה תבקע אפעה: 6 קוריהם לא-יהיו לבגד ולא
 יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי-און ופעל חמס בכפיהם: 7
 רגליהם לרע ירצו וימהרו לשפרך דם נקי מחשבתיהם מחשבות און
 שד ושבר במסלותם: 8 דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם
 נתיבותיהם עקשו להם כל דרך בה לא ידע שלום: 9 על-כן רחוק
 משפט ממנו ולא תשיגו צדקה נקוה לאור והנה-חשך לנגהות
 באפלות נהלך: 10 נגששה כעורים קיר וכאין עינים נגששה כשלנו
 בצהרים כנשף באשמיים כמתים: 11 נהמה כדבים כלנו וכיונים

הגה נהגה נקוה למשפט ואין לישועה רחקה ממנו: 12 כי רבו
 פשעינו נגדך וחטאותינו ענתה בנו כי-פשעינו אתנו ועונותינו
 ידענום: 13 פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר-עשק
 וסרה הרו והגן מלב דברי-שקר: 14 והסג אחר משפט וצדקה
 מרחוק תעמד כי-כשלה ברחוב אמת ונכחה לא-תוכל לבוא: 15
 ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל וירא יהוה וירע בעיניו כי-
 אין משפט: 16 וירא כי-אין איש וישתומם כי אין מפגיע ותושע לו
 זרעו וצדקתו היא סמכתהו: 17 וילבש צדקה כשרון וכובע ישועה
 בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט כמעיל קנאה: 18 כעל
 גמלות כעל ישלם חמה לצריו גמול לאיביו לאיים גמול ישלם: 19
 ויירא ממערב את-שם יהוה וממזרח-שמש את-כבודו כי-יבוא
 כנהר צר רוח יהוה נססה בו: 20 ובא לציון גואל ולשב פשע
 ביעקב נאם יהוה: 21 ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר
 עליך ודברי אשר-שמתי בפיך לא-ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע
 זרעך אמר יהוה מעתה ועד-עולם: ס

60

קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח: 2 כי-הנה
 החשך יכסה-ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו
 עליך יראה: 3 והלכו גוים לאורה ומלכים לנגה זרחך: 4 שאי-סיבב
 עיניך וראי כלם נקבצו באו-לך בניך מרחוק יבאו ובנתך על-צד
 תאמנה: 5 אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי-יהפך עליך המון
 ים חיל גוים יבאו לך: 6 שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם
 משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלת יהוה יבשרו: 7 כל-צאן קדר
 יקבצו לך אילי נביות ושרתונך יעלו על-רצון מזבחי ובית תפארתי
 אפאר: 8 מי-אלה כעב תעופינה וכיונים אל-ארבותיהם: 9 כי-די
 | איים יקוה ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם
 והבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי-פארה: 10 ובנו
 בני-נכר חמתך ומלכיהם ושרתונך כי בקצפי הכיתיה וברצוני
 רחמתך: 11 ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא
 אליך חיל גוים ומלכיהם נהגים: 12 כי-הגוי והממלכה אשר לא-
 יעבדוך יאבדו והגוים חרב יחרבו: 13 כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש
 תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד: 14
 והלכו אליך שחוח בני מעניך והשתחוו-על-כפות רגליך כל-
 מנאצרך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל: 15 תחת היותך
 עזובה ושנואה ואין עובר ושמתך לגאון עולם משוש דור ודור: 16
 וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגאלך
 אביר יעקב: 17 תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף
 ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתך פקדתך שלום
 ונגשיך צדקה: 18 לא-ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בגבולך
 וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה: 19 לא-יהיה לך עוד
 השמש לאור יומם ולגנה הירח לא-יאיר לך והיה לך יהוה לאור
 עולם ואלהיך לתפארתך: 20 לא-יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף
 כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבליך: 21 ועמך כלם
 צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו מעשה ידי להתפאר: 22
 הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה: ס

61

רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר עבדים
 שלחני לחבש לנשברי-לב לקרא לשבויים דרור ולאסורים
 פקח-קוח: 2 לקרא שנת-רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם
 כל-אבלים: 3 לשום | לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן
 ששון תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח פהה וקרא להם אילי
 הצדק מטע יהוה להתפאר: 4 ובנו חרבות עולם שממות ראשנים
 יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור ודור: 5 ועמדו זרים ורעו
 צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם: 6 ואתם כהני יהוה תקראו
 משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתקרו: 7
 תחת בשתכם משנה וכלמה ירנו חלקם לכן בארצם משנה יירשו
 שמחת עולם תהיה להם: 8 כי אני יהוה אהב משפט שגא גזל
 בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם: 9 ונודע

בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל־ראיהם יכירום כי הם זרע בנך יהוה: ס 10 שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבשוני בגדי־ ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה: 11 כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן | אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל־ הגוים:

62 למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד־ יצא כנגה צדקה וישועתה כלפני יבער: 2 וראו גוים צדקה וכל־ מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו: 3 והיית עטרת תפארת ביד־ יהוה וצנוף מלוכה בכף־ אלהיך: 4 לא־ יאמר לך עוד עוזבה ולא־רצך לא־ יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי־ כה ולא־רצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל: 5 כי יבעל בחור בתולה יבעלה בנך ומשוש חתן על־ כלה ישיש עליך אלהיך: 6 על־ חומתך ירושלם הפקדתי שמרים כל־ היום וכל־ הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את־ יהוה אל־ דמי לכם: 7 ואל־ תתנו דמי לו עד־ יכוון ועד־ ישים את־ יהושלם תהלה בארץ: 8 נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם־ אתן את־ דגנך עוד מאכל לא־יביר ואם־ ישתו בני־ נכר תירושה אשר יגעת בו: 9 כי מאספיו יאכלהו והללו את־ יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי: ס 10 עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על־ העמים: 11 הנה יהוה השמיע אל־ קצה הארץ אמרו לבת־ ציון הנה ישער בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: 12 וקראו להם עם־ הקדש גאולי יהוה וְלֹךְ יִקְרָא דְרוּשָׁה עִיר לֹא נַעֲבֹדָה: ס

63 מי־ זה | בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ררב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: 2 מדוע אדם ללושך ובגדיך כדרך גנת: 3 פורה | דרכתי לבדי ומעמים אין־ איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי וז נחםם על־ בגדי וכל־ מלבושי אגאלתי: 4 כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה: 5 ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לזרעי וחמתי היא סמכתני: 6 ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם: ס 7 חסדי יהוה | אזכיר תהלת יהוה כעל כל אשר־ גמלנו יהוה רב־ טוב לבית ישראל אשר־ גמלם כרחמיו וכרב חסדיו: 8 ויאמר אר־ עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע: 9 בכל־ צרתם | לא צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל־ ימי עולם: 10 והמה מרו ועצבו את־ הים קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם: 11 ויזכר ימי־ עולם משה עמו איה | המעלם מים את רעו צאנו איה השם בקרבן את־ רוח קדשו: 12 מוליק לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם: 13 מוליקם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו: 14 כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחנו כן נהגת עמך לעשות לך שם תפארת: 15 הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המון מערך ורחמיק אלי התאפקו: 16 כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך: 17 למה תתענו יהוה מדרך־ך תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: 18 למצער ירשו עם־ קדשך צרינו בוססו מקדשך: 19 היינו מעולם לא־ משלת בם לא־ נקרא שמך עליהם לוא־ קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו:

64 כקדח אש המסים מים תבעה־ אש להודיע שמך לצריך מפניך גוים ירמו: 2 בעשותך נוראות לא נקנה ירדת מפניך הרים נזלו: 3 ומעולם לא־ שמעו לא האזינו עין לא־ ראתה אלהים זולתך יעשה למחפה לו: 4 פגעת את־ שש ועשה צדק בדרך־ך יזכרוך הן אתה קצפת ונחטא בהם עולם ונושע: 5 ונהי כטמא כלנו וכבגד עדים כל־ צדקותינו ונגבל כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו: 6 ואין־ קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמוגנו ביד־ עוננו: 7 ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו: 8 אל־ תקצף יהוה עד־ מאד ואל־ לעד תזכר עון הן הבט־ נא עמך כלנו: 9 ערי קדשך היו מדבר ציון

מדבר היתה ירושלם שממה: 10 בית קדשנו ותפארתנו אשר הללך אבותינו היה לשרפת אש וכל־ מחמדינו היה לחרבה: 11 העל־ אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו עד־ מאד: ס נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני הנני אל־ גוי לא־ קרא בשמי: 2 פהשתי ידי כל־ היום אל־

65 עם סורר ההלכים הדרך לא־ טוב אחר מחשבותיהם: 3 העם המכעיסים אותי על־ פני תמיד זבחים בגזות ומקטרים על־ הלבנים: 4 הישבים בקברים ובנצורים ולינו האכלים בשר החזיר ופרק פגלים כליהם: 5 האמרים קרב אליך אל־ תגש־ בי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל־ היום: 6 הנה כתובה לפני לא אחשה כי אם־ שלמתי ושלמתי על־ חיקם: 7 לעונותיכם ועונות אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על־ ההרים ועל־ הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה על־ חיקם: ס 8 כה | אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל־ תשחיתוה כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל: 9 והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי וירשה בחירי ועבדי ושכנו־ שמה: 10 והיה השרון לגוה־ צאן ועמק עכור לרבע בקר לעמי אשר דרשוני: 11 ואתם עזבו יהוה השכחים את־ הר קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למני מסך: 12 ומילתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא־ חפצתי בחרתם: פ 13 לכן כה־ אמר | אדני יהוה הנה עבדי | יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו: 14 הנה עבדי ירנו מטוב לב ואתם תצערקו מכאב לב ומשכר רוח תילילו: 15 והנחתם שמכם לשבועה לבחירי והמיתך אדני יהוה ולעבדי יקרא שם אחר: 16 אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני: 17 כי־ הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלינה על־ לב: 18 כי־ אם־ שישו וגילו עדי־ עד אשר אני בורא כי הנני בורא את־ ירושלם גילה ועמה משוש: 19 וגלתי בירושלם ויששתי בעמי ולא־ ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה: 20 לא־ יהיה משם עוד עול ימים וזקן אשר לא־ ימלא את־ ימיו כי הנער בן־ מאה שנה ימות והחוטא בן־ מאה שנה יקלל: 21 ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים: 22 לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי־ כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי: 23 לא יגעו לזיק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם: 24 והיה טרם־ יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: 25 זאב וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל־ תבן ונחש עפר לחמו לא־ ירעו ולא־ ישחיתו בכל־ הר קדשי אמר יהוה: ס

66 כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי־ זה בית אשר תבנו־ לי ואי־ זה מקום מנוחתי: 2 ואת־ כל־ אלה ידי עשתה ויהיו כל־ אלה נאם־ יהוה ואל־ זה אביט אל־ עני ונכה־ רוח וחרד על־ דברי: 3 שוחט השור מכה־ איש זובח השה ערף כלב מעלה מנחה דם־ חזיר מזכר לבנה מברך און גם־ המה בחרו בדרךיהם ובשקוציהם נפשם חפצה: 4 גם־ אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא־ חפצתי בחרו: ס 5 שמעו דבר־ יהוה החרדים אל־ דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו: 6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לא־יביו: 7 בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר: 8 מי־ שמע כזאת מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם־ יולד גוי פעם אחת כי־ חלה גם־ ילדה ציון את־ בניה: 9 האני אשבר ולא אוליד יאמר יהוה אם־ אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך: ס 10 שמחו את־ ירושלם וגילו בה כל־ אהביה שישו אתה משוש כל־ המתאבלים עליה: 11 למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזוז כבודה: ס 12

כי-כה | אמר יהוה הנני נטה-אליה כנהר שלום וכנחל שוטף
 כבוד גוים וינקתם על-צד תנשאו ועל-ברכים תשעשעו: 13 כאיש
 אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם וברושלם תנחמו: 14 וראיתם
 ויש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונדעה יד-יהוה את-
 עבדיו וזעם את-איביו: 15 כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה
 מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי-אש: 16 כי באש יהוה
 נשפט ובחרבן את-כל-בשר ורבן חללי יהוה: 17 המתקדשים
 והמטהרים אל-הגנות אחר אחד בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ
 והעכבר יחדו יספו נאם-יהוה: 18 ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם
 באה לקבץ את-כל-הגוים והלשנות ובאו וראו את-כבודי: 19
 ושמתי בהם אות ושלחתי מהם | פליטים אל-הגוים תרשיש פול

ולוד משכי קשת תבל ויון האימים הרחוקים אשר לא-שמעו את-
 שמעו ולא-ראו את-כבודי והגידו את-כבודי בגוים: 20 והביאו את-
 כל-אחיכם מכל-הגוים | מנחה | ליהוה בסוטים וברכב ובצבים
 ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו
 בני ישראל את-המנחה בכלי טהור בית יהוה: 21 וגם-מהם אקח
 לכהנים ללוים אמר יהוה: 22 כי כאשר השמים החדשים והארץ
 החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם-יהוה כן יעמד זרעכם
 ושמכם: 23 והיה מדי-חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל-
 בשר להשתחוות לפני אמר יהוה: 24 ויצאו וראו בפגרי האנשים
 הפשעים כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון
 לכל-בשר:

ירמיה

1 דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן: **2** אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו: **3** והיה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי: **4** והיה דבר יהוה אלי לאמר: **5** בטרם אצורך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך: **6** ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי: **7** ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר: **8** אל תירא מפניהם כי אתך אני להצילך נאם יהוה: **9** וישלח יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך: **10** ראה הפקדתיך | היום הזה על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס לבנות ולנטוע: **11** והיה דבר יהוה אלי לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: **12** ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשותו: **13** והיה דבר יהוה | אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סור נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: **14** ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישבי הארץ: **15** כי | הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ונא ונתנו איש כסאו פתח | שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה: **16** ודברתי משפט אולם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם: **17** ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם: **18** ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולהמות נחשת על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ: **19** ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה להצילך: **פ**

2 והיה דבר יהוה אלי לאמר: **2** הלא וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: **3** קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו ואשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה: **4** פ שמעו דבר יהוה בות יעקב וכל משפחות בות ישראל: **5** כה | אמר יהוה מה מצאו אבותיכם ביעול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו: **6** ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליק אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם: **7** ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבלאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה: **8** הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעו והרעים פשעו בי והנביאים נבאו בבעל ואחרי לא יועלו הלכו: **9** לכן עד אריב אתכם נאם יהוה ואת בני בניכם אריב: **10** כי עברו אי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת: **11** ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל: **12** שמו שמים על זאת ושערו חרבו מאד נאם יהוה: **13** כי שתים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור | מים חיים לחצב להם בארות בארת נשברים אשר לא יכלו המים: **14** העבד ישראל אם יליד בית הוא מדוע היה לבז: **15** עליו ישאגו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו נצתה מבלי ישב: **16** גם בני נף ותחפנס ירעו קדקד: **17** הלא זאת תעשה לך עזבך את יהוה אלהיך

בעת מוליכך בדרך: **18** ועתה מה לך לדרך מצרים לשנות מי שחור ומה לך לדרך אשור לשנות מי נהר: **19** תיסגר רעתך ומשבותיך תוכחך ודעו וראו כי רע ומר עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאם אדני יהוה צבאות: **20** כי מעולם שברתי עלך נתקתי מוסרתיך ותאמרי לא אעבד כי על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה: **21** ואנכי נטעתיך שרק כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה: **22** כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה: **23** איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בגיא דעו מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה: **24** פרה | למד מדבר באות נפשו שאפה רוח תאנתה מי ושיכנה כל מבקושה לא ייעפו בחדשה ומצאונה: **25** מנעו רגלך מיחף וגורנך מצמאה ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זרים ואחריהם אלה: **26** כבשת גנב כי ימצא כן הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם: **27** אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתי כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו: **28** ואיה אלהיך אשר עשית לך ילדומו אם יושיעך בעת רעתך כי מספר ערף הו אלהיך יהודה: **29** למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם יהוה: **30** לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם נביאיכם כאריה משחית: **31** הדור אתם ראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו לוא נבוא עוד אליך: **32** התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר: **33** מה תיטבי דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות למדתי את דרכך: **34** גם בכנפך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים לא במחתרת מצאתים כי על כל אלה: **35** ותאמרי כי נקויתי אך שוב אפן ממני הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי: **36** מה תזלי מאד לשנות את דרכך גם ממצרים תבושי כאשר בשת מאשור: **37** גם מאת זה תצאי וידיך על ראשך כי מאס יהוה במבטחך ולא תצליחי להם:

3 לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלא חנוף תחנף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם יהוה: **2** שאי עילוך על שפלים וראי איפה לא שגלת על דרכים ישבת להם כערבי במדבר ותחניפי ארץ בנותיך וברעתך: **3** וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח אשה זונה היה לך מאנת הכלם: **4** הלא מעתה קראתי לי אבי אלוף נערי אתה: **5** הינטר לעולם אם ישמר לנצח הנה דברתי ותעשי הרעות ותוכל: **6** ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על כל הר גבה ואל תחת כל עץ רענן ותזני שם: **7** ואמר אחרי עשותה את כל אלה אלי תשוב ולא שבה וטראה בגודה אחותה יהודה: **8** וארא כי על כל אדות אשר נאפה משבה ישראל שלחתיה ואתן את ספר כריתיה אליה ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזני גם היא: **9** והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ ותנאף את האבן ואת העץ: **10** וגם בכל זאת לא שבה אלי בגודה אחותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה: **11** ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבה ישראל מבגדה יהודה: **12** הלא וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה ישראל נאם יהוה לוא אפול פני בכם

תאכל הארץ וקדרו השמים ממעל על כי דברתי זמתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה: 29 מקול פרש ורמה קשת ברחל כל העיר באו בעבים ובכפים עלו כל העיר עזובה ואין יושב בהן איש: 30 ואתי שדוד מה תעשי כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי בפור עיניך לשוא תתיפי מאסו בר עגבים נפשו יבקשו: 31 כל קול כחולה שמעתי צרה כמבכירה קול בת ציון תתופח תפרש כפיה אוי נא לי כי עיפה נפשי להרגים: פ

5 שוטטו בחוצות ירושלם וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש אמונה ואסלח לה: 2 ואם חיי יהוה יאמרו לכן לשקר ישבעו: 3 יהוה עיניך הלוא לאמונה הכיתה אתם ולא חלו כליהם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב: 4 ואני אמרתי אך דלים הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם: 5 אלכה לי אל הגדלים ואדברה אותם כי המה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אך המה יחדו שברו על נתקו מוסרות: 6 על כן הלם ארה מער זאב ערבות ויחדם נמר שקד על עריהם כל היוצא מהנה יטרף כי רבו פשעיהם עצמו משבותיהם: 7 אי לזאת אסלוח לך בניך עזובי וישבעו בלא אלהים ואשבע אותם וינאפו ובית זונה יתגדדו: 8 סוסים מוזנים משכים היו איש אל אשת רעהו וצהלו: 9 העל אלה לוא אפקד נאם יהוה ואם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי: 10 עלו בשרותיה ושחתו וכלה אל תעשו הסירו נטיותיה כי לוא ליהוה המה: 11 כי בגוד בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נאם יהוה: 12 כחשו ביהוה ויאמרו לא הוא ולא תבוא עלינו רעה וחרב ורעב לוא נראה: 13 והנביאים יהיו לרוח והדבר אין בהם כה יעשה להם: 14 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את הדבר הזה הנני נתן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם: 15 הנני מביא עליכם גוי ממרתק בית ישראל נאם יהוה גוי | איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשנו ולא תשמע מה ידבר: 16 אשפתו קקבר פתוח כלם גבורים: 17 ואכל קצורך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי מבצרך אשר אתה בוטח בהנה בחרב: 18 וגם בימים ההמה נאם יהוה לא אעשה אתכם כלה: 19 והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים בארץ לא לכם: 20 הגידו זאת בבית יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר: 21 שמעו נא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו: 22 האותי לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול לים חק עולם ולא יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גלוי ולא יעברנהו: 23 ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו: 24 ולא אמרו בלבבם נרא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם וירה ומלקוש בעתן שבעות חקות קציר ישמר לנו: 25 עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם: 26 כי נמצאו בעמי רשעים ישור כשר יקושים הצבו משחית אנשים ולכדו: 27 ככלוב מלא עוף כן בתייהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו: 28 שמנו עשתו גם עברו דברי רע דין לא לנו דין יתום ויצליחו ומשפט אבונים לא שפטו: 29 העל אלה לא אפקד נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי: 30 שמה ושערוה נהיתה בארץ: 31 הנביאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו לאחריה:

6 העזו | בני בנימן מקרב ירושלם ובתקולע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול: 2 הנה והמענגה דמיתי בת ציון: 3 אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו: 4 קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב: 5 קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה: 6 כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלם סללה היא העיר הפקד כלה עשק

כי חסיד אני נאם יהוה לא אטור לעולם: 13 אך דעי עונך כי ביהוה אלהיך פשעת ותפזרי את דרכיך לזרים תחת כל עץ רענן ובקולי לא שמעתם נאם יהוה: 14 שובו בני שובבים נאם יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושבים ממשפחה והבאתי אתכם ציון: 15 ונתתי לכם רעים קלבי ורעו אתכם דעה והשכיל: 16 והיה כי תרבו ופרייתם בארץ בימים ההמה נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על לב ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד: 17 בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה כל הגוים לשם יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע: 18 בימים ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם: 19 ואנכי אמרתי איך אשיתר בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו לי ומאחרי לא תשובו: 20 אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם בי בית ישראל נאם יהוה: 21 קול על שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העוו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם: 22 שובו בני שובבים ארפה משובתיכם הננו אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו: 23 אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל: 24 והבשת אכלה את יגיע אבותינו מעערינו את צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם: 25 נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מעערינו ועד היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו: 6

4 אם תשוב ישראל | נאם יהוה אלי תשוב ואם תסיר שקועיך מפני ולא תנווד: 2 ונשבעת חי יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו: 3 כי כה | אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם נרו לכם נר ואל תורעו אל קווצים: 4 המלו ליהוה והסרו ערלות לבלכם איש יהודה וישב ירושלם פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם: 5 הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבואה אל ערי המבצר: 6 שאו נס ציונה העיזו אל תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול: 7 עלה ארה מסבכו ומשחית גוים נסע יצא ממקמו לשום ארצה לשמה עריך תצינה מאין יושב: 8 על זאת חגרו שקים ספדו והילילו כי לא שב חרון אפי יהוה ממנו: 9 והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים והנביאים יתמהו: 10 ואמר אהה | אדני יהוה אכן השא השאת לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד הנפש: 11 בעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלם רוח צח שפיים במדבר דרך בת עמי לוא לזרות ולוא להבר: 12 רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גם אני אדבר משפטים אותם: 13 הנה | כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו קלו מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדדנו: 14 כבסי מרעה לבר ירושלם למען תושעי עד מתי תליו בקרבך מחשבות אונך: 15 כי קול מגיד מדן ומשמע און מהר אפרים: 16 הזכירו לגוים הנה השמיעו על ירושלם נצרים באים מארץ המרחק ויתנו על ערי יהודה קולם: 17 כשמתי שדי היו עליה מסבב כי אתי מרתה נאם יהוה: 18 דרכך ומעלליך עשו אלה לך זאת רעתך כי מר כי נגע עד לברך: 19 מעו | מעו | אחולה קירות לבי המה לי לבי לא אחריש כי קול שופר שמעתי נפשי תרועת מלחמה: 20 שבר על שבר נקרא כי שדדה כל הארץ פתאם שדדו אהלי רגע ירעתי: 21 עד מתי אראה נס אשמעה קול שופר: 22 כי | אויל עמי אותי לא ידעו בני סכלים המה ולא נבונים המה חכמים המה להרע ולהטיב לא ידעו: 23 ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל השמים ואין אורם: 24 ראיתי ההרים והנה רעשים וכל הגבעות התקלקלו: 25 ראיתי והנה אין האדם וכל עוף השמים נדדו: 26 ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל ערוי נתצו מפני יהוה מפני חרון אפו: 27 כי כה אמר יהוה שממה תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה: 28 על זאת

בְּקִרְבָּהּ: ⁷ כְּהַקְרִי בור מימיה כִּן הַקְרָה רַעְתָה חֲמַס וְשִׁד יִשְׁמַע בָּהּ
עַל־ פִּנְי תְּמִיד חֲלִי וּמָכָה: ⁸ הַיּוֹסֵר יְרוּשָׁלַם פֶּן־ תִּקַּע נַפְשִׁי מִמֶּךָ פֶּן־
אָשִׁימָךְ שְׁמִמָּה אֶרֶץ לֹא נוֹשְׁבָה: ⁹ כִּה־ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹלָל
יְעוּלְלוּ כַּפֶּן שְׂאֲרִית יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁב יָדְךָ כְּבוֹצֵר עַל־ סִלְסוֹלוֹת: ¹⁰ עַל־
מִי אֲדַבְרָה וְאָעִידָה וְיִשְׁמְעוּ הִנֵּה עֲרָלָה אֶזְנֵם וְלֹא יוּכְלוּ לְהַקְשִׁיב
הִנֵּה דָבַר יְהוָה הִיָּה לְהֵם לְחַרְפָּה לֹא יִחְפְּצוּ־בוֹ: ¹¹ וְאֵת חַמּוֹת
יְהוָה | מַלְאֲתֵי גִלְיָאֲתִי הִכִּיל שְׁפָךְ עַל־ עוֹלָל בַּחוּץ וְעַל סוּד בַּחוּרִים
יִחְדוּ כִּי־ גַם־ אִישׁ עִם־ אִשָּׁה וְלִכְדוּ זְקָן עִם־ מְלֵא יָמִים: ¹² וְנִסְבוּ
בְּתֵיבֵם לְאַחֲרִים שְׂדוֹת וְנִשְׂיָם יִחְדוּ כִּי־ אִטָּה אֶת־ יָדִי עַל־ יִשְׂבֵי
הָאֶרֶץ נָאִם יְהוָה: ¹³ כִּי מִקִּטְנֵם וְעַד־ גְּדוֹלֵם כָּלוּ בּוֹצֵעַ בִּצְעַ
וּמִנְבִיא וְעַד־ כֹּהֵן כָּלוּ עֲשֵׂה שָׁקֶר: ¹⁴ וַיִּרְפְּאוּ אֶת־ שִׁבְרֵ עַמִּי עַל־
נִקְלָה לֵאמֹר שְׁלוֹם | שְׁלוֹם וְאִין שְׁלוֹם: ¹⁵ הִבְשׁוּ כִּי תוֹעֲבָה עֲשׂוּ
גַם־ בּוֹשׁ לֹא־ יבֹאֲשׂוּ גַם־ הַכֹּלִים לֹא יִדְעוּ לִכֹּן יִפְלוּ בְּנִפְלִים בַּעַת־
פְּקַדְתִּים יִכְשְׁלוּ אָמַר יְהוָה: ¹⁶ כִּה־ אָמַר יְהוָה עִמְדוּ עַל־ דְּרָכִים
וּרְאוּ וְשִׂאלוּ | לִנְתַבּוֹת עוֹלָם אִי־ זֶה דֶּרֶךְ הַטּוֹב וּלְכוּ־בָהּ וּמִצְאוּ
מִרְגּוּעַ לִנְפְשֵׁכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא נִלְךָ: ¹⁷ וְהַקְמֵתִי עֲלֵיכֶם צִפִּים הַקְשִׁיבוּ
לְקוֹל שׁוֹפֵר וַיֹּאמְרוּ לֹא נִקְשִׁיב: ¹⁸ לִכֵּן שָׁמְעוּ הַגּוֹיִם וְדַעִי עֵדָה אֶת־
אֲשֶׁר־בָּם: ¹⁹ שָׁמְעוּ הָאֶרֶץ הִנֵּה אֲנִי מַבִּיא רָעָה אֶל־ הָעָם הַזֶּה
פְּרִי מַחְשְׁבוֹתֵם כִּי עַל־ דְּבָרֵי לֹא הַקְשִׁיבוּ וְתוֹרָתִי וַיִּמְאַסּוּ־בָהּ: ²⁰
לִמָּה־ זֶה לִי לְבוֹנָה מִשְׁבַּאֲ תְבוֹא וְזִקְנָה הַטּוֹב מֵאֶרֶץ מְרַחֵק עֲלוֹתִיכֶם
לֹא לָרָצוֹן וְזִבְחֵיכֶם לֹא־ עָרְבוּ לִי: ²¹ לִכֵּן כִּה־ אָמַר יְהוָה הַנִּנְי נָתַן
אֶל־ הָעָם הַזֶּה מְכַשְׁלִים וְכִשְׁלוּ בָּם אֲבוֹת וּבְנֵים יִחְדוּ שִׁכְן וְרַעַ
יֵאבְדוּ: ²² כִּה־ אָמַר יְהוָה הִנֵּה עִם בֵּא מֵאֶרֶץ צֶפּוֹן וְגִי גָדוֹל יַעוֹר
מִיִּרְכְתֵי־ אֶרֶץ: ²³ קָשַׁת וְכִידוֹן וְחִזְקוֹ אֶכְרִי הוּא וְלֹא יִרְחַמוּ קוֹלָם
כִּיִּם יִהְיֶה וְעַל־ סוֹסִים יִרְכָבוּ עֲרוֹךְ כְּאִישׁ לְמַלְחָמָה עֲלֵךְ בַּת־ צִיּוֹן:
²⁴ שָׁמְעוּ אֶת־ שָׁמְעוּ רַפְי וְדִינוּ צָרָה הַחִזְקוּתְנָו חִיל כִּיִּלְדָהּ: ²⁵
אֶל־ תַּצְאִי הַשָּׂדֶה וּבְדַרְךָ אֶל־ תִּלְכִי כִּי חָרַב לְאוֹב מִגּוֹר מִסִּבִּב: ²⁶
בַּת־ עַמִּי חֲרִי־ שִׁקֵּן וְהִתְפַּלְשִׁי בְּאַפְרֵ אֲבָל יַחֲדִי עֲשִׂי לָךְ מִסִּפְד
תִּמְרוֹרִים כִּי פִתְאֵם יבֹא הַשִּׁדְד עֲלֵינוּ: ²⁷ בַּחוּן נַתַּתְךָ בְּעַמִּי מִבְּצָר
וְתִדַּע וּבַחֲנֻת אֶת־ דְּרָכָם: ²⁸ כֹּלָם סְרִי סוֹרְרִים הִלְכִי רָכִיל נַתַּשֵּׁת
וּבְרָזַל כֹּלָם מִשְׁחִיתִים הֵמָּה: ²⁹ נַחַר מִפֶּחַ מֵאִשְׁתֶּם עֲפָרְת לְשׂוֹא
צַרְף צָרוֹף וְרַעִים לֹא נִתְקוּ: ³⁰ כִּסְף נִמְאַס קְרָאוּ לְהֵם כִּי־ מֵאִס
יְהוָה בָּהֶם: ^פ

7 הַדְּבָר אֲשֶׁר הִיָּה אֶל־ יְרִמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: ² עַמְד
בַּשַּׁעַר בֵּית יְהוָה וְקִרְאתְ שֵׁם אֶת־ הַדְּבָר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ שָׁמְעוּ
דְּבַר־ יְהוָה כֹּל־ יְהוּדָה הַבָּאִים בְּשַׁעְרֵים הָאֵלֶּה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַיהוָה: ³
כִּה־ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם
וְאִשְׁכְּנָה אֶתְכֶם בַּמִּקְוֹם הַזֶּה: ⁴ אֶל־ תִּבְטְחוּ לָכֶם אֶל־ דְּבָרֵי הַשָּׁקֶר
לֵאמֹר הִיכַל יְהוָה הִיכַל יְהוָה הִיכַל יְהוָה הֵמָּה: ⁵ כִּי אִם־ הֵיטִיב
תִּיטִיבוּ אֶת־ דַּרְכֵיכֶם וְאֶת־ מַעַלְלֵיכֶם אִם־ עֲשׂוּ תַעֲשׂוּ מִשְׁפָּט בֵּין
אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ: ⁶ גַּר יָתוֹם וְאַלְמָנָה לֹא תַעֲשֻׁקוּ וְדָם נָלִי אֶל־ תִּשְׁפֹּכוּ
בַּמִּקְוֹם הַזֶּה וְאַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרֵים לֹא תִלְכוּ לְרַע לָכֶם: ⁷ וְשִׁכַּנְתִּי
אֶתְכֶם בַּמִּקְוֹם הַזֶּה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבוֹתֵיכֶם לִמְן־ עוֹלָם וְעַד־
עוֹלָם: ⁸ הִנֵּה אַתֶּם בְּטַחִים לָכֶם עַל־ דְּבָרֵי הַשָּׁקֶר לְבִלְתִּי הוֹעִיל: ⁹
הַגִּבַּב | רִצְחָ וְנִאֶף וְהִשְׁבַּע לַשָּׁקֶר וְקִטַּר לִבְעַל וְהִלֵּךְ אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אַחֲרֵים אֲשֶׁר לֹא־ יִדְעַתֶּם: ¹⁰ וּבְאִתְּם וַעֲמַדְתֶּם לִפְנֵי בַּיִת הַזֶּה
אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עֲלָיו וְאָמַרְתֶּם נִצְלָנוּ לִמְעַן עֲשׂוֹת אֶת־ כָּל־
הַתּוֹעֲבוֹת הָאֵלֶּה: ¹¹ הַמְעַרְתָּ פְרִצִים הִיָּה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־ נִקְרָא־
שְׁמִי עֲלָיו בְּעֵינֵיכֶם גַּם אֲנִי הִנֵּה רְאִיתִי נָאִם־ יְהוָה: ¹² כִּי לְכוּ־ נָא
אֶל־ מְקוֹמִי אֲשֶׁר בְּשִׁילוֹ אֲשֶׁר שִׁכַּנְתִּי שְׁמִי שָׁם בְּרָאשׁוֹנָה וְרִאוּ אֶת־
אֲשֶׁר־ עֲשִׂיתִי לִו מִפְּנֵי רַעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל: ¹³ וְעַתָּה יַעַן עֲשׂוֹתְכֶם אֶת־
כָּל־ הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה נָאִם־ יְהוָה וְאֲדַבֵּר אֵלֵיכֶם הַשִּׁבְכֵם וְדַבַּר וְלֹא
שָׁמַעְתֶּם וְאָקְרָא אֶתְכֶם וְלֹא עֲנִיתֶם: ¹⁴ וְעֲשִׂיתִי לְבַיִת | אֲשֶׁר־
נִקְרָא שְׁמִי עֲלָיו אֲשֶׁר אַתֶּם בְּטַחִים בוֹ וְלִמְקוֹם אֲשֶׁר־ נָתַתִּי לָכֶם
וְלְאַבוֹתֵיכֶם כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתִי לְשִׁלֹ: ¹⁵ וְהִשְׁלַכְתִּי אֶתְכֶם מִעַל פְּנֵי
כַּאֲשֶׁר הִשְׁלַכְתִּי אֶת־ כָּל־ אַחֲיֵיכֶם אֶת־ כָּל־ זֶרַע אֶפְרָיִם: ¹⁶ וְאַתָּה

אֶל־ תִּתְפַּלֵּל | בְּעַד־ הָעָם הַזֶּה וְאֶל־ תִּשָּׂא בְעַדֶם רִנָּה וְתִפְלָה וְאֶל־
תִּפְגַּע־בִּי כִּי־ אֵינִי שֹׁמֵעַ אֹתָךְ: ¹⁷ הַאֵינְךָ רֹאֶה מָה הֵמָּה עֹשִׂים
בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם: ¹⁸ הַבְּנָיִם מִלְקִטִּים עֲצִים וְהָאֲבוֹת
מַבְעֵרִים אֶת־ הָאֵשׁ וְהַנְּשִׂים לְשׁוֹת בִּצְקָ לְעִשׂוֹת כְּנֹגִים לְמַלְכַת
הַשָּׁמַיִם וְהַסֶּךָ נִסְכִּים לְאַלְהִים אַחֲרִים לִמְעַן הַכְּעִסְנִי: ¹⁹ הַאֲתִי הֵם
מִכְעִסִּים נָאִם־ יְהוָה הֲלוֹא אַתֶּם לִמְעַן בְּשַׁת פְּנֵיהֶם: ²⁰ לִכֵּן כִּה־
אָמַר | אֲדַנְי יְהוָה הִנֵּה אֲפִי וְחַמְתִּי נִתְכַּת אֶל־ הַמִּקְוֹם הַזֶּה עַל־
הָאֶדָם וְעַל־ הַבַּהֲמָה וְעַל־ עֵץ הַשָּׂדֶה וְעַל־ פְּרִי הָאֲדָמָה וּבְעֵרָה וְלֹא
תִּכְבָּה: ²¹ כִּה־ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלוֹתֵיכֶם סִפּוּ עַל־
זְבַחֵיכֶם וְאִכְלוּ בָשָׂר: ²² לִו לֹא־ דְבַרְתִּי אֶת־ אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים
בְּיוֹם הוֹצִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־ דְּבָרֵי עוֹלָה וְזִבְחָ: ²³ כִּי אִם־
אֶת־ הַדְּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אוֹתָם לֵאמֹר שָׁמְעוּ בְקוֹלִי וְהִיַּיתִי לָכֶם
לְאַלְהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לַעֲמֵם וְהִלְכְתֶם בְּכָל־ הַדְּרָה אֲשֶׁר אֲצַוֶּה
אֶתְכֶם לִמְעַן יֵיטֵב לָכֶם: ²⁴ וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־ הִטּוּ אֶת־ אָזְנֵם וַיִּלְכוּ
בַּמַּעֲצוֹת בְּשִׁרְרוֹת לָכֶם הֲרַע וְהָיָו לְאַחֹר וְלֹא לִפְנֵים: ²⁵ לִמְן־ הַיּוֹם
אֲשֶׁר יָצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאִשְׁלַח אֵלֵיכֶם
אֶת־ כָּל־ עַבְדֵי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשִּׁבְכֵם וְשָׁלַח: ²⁶ וְלֹא שָׁמְעוּ אֵלֵי וְלֹא
הִטּוּ אֶת־ אָזְנֵם וַיִּקְשׁוּ אֶת־ עֲרֻפָם הֲרַעוּ מַאֲבוֹתָם: ²⁷ וְדִבַּרְתָּ
אֵלֵיהֶם אֶת־ כָּל־ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ וְקִרְאתְ אֵלֵיהֶם
וְלֹא יַעֲנִיבָהּ: ²⁸ וְאָמַרְתָּ אֵלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־ שָׁמְעוּ בְקוֹל יְהוָה
אֱלֹהָיו וְלֹא לָקְחוּ מוֹסָר אֲבָדָה הָאֲמוֹנָה וּנְכַרְתֶּה מִפִּיהֶם: ²⁹ גִּי
נְזַרְךָ וְהַשְׁלִיכִי וּשְׂאִי עַל־ שְׁפִים קוֹנָה כִּי מֵאִס יְהוָה וַיִּטֵּשׁ אֶת־ דוֹר
עֲבָרְתוֹ: ³⁰ כִּי־ עֲשׂוּ בְנֵי־ יְהוּדָה הֲרַע בְּעֵינֵי נָאִם־ יְהוָה שְׁמוֹ
שִׁקְצוּיָהֶם בְּבֵית אֲשֶׁר־ נִקְרָא שְׁמִי עֲלָיו לְטִמְאוֹ: ³¹ וּבְנָו בְּמוֹת
הַתְּפִת אֲשֶׁר בְּנִיָּא בְּן־ הַנֵּם לְשַׁרְף אֶת־ בְּנֵיהֶם וְאֶת־ בְּנֵיתֵיהֶם בְּאֵשׁ
אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עֲלַתָּה עַל־ לִבִּי: ³² לִכֵּן הִנֵּה יָמִים בָּאִים
נָאִם־ יְהוָה וְלֹא־ יֹאמַר עוֹד הַתְּפִל וְגִיָּא בְּן־ הַנֵּם כִּי אִם־ גִּיָּא הַהֲרָגָה
וְקִבְרוּ בַתְּפִת מֵאִין מְקוֹם: ³³ וְהִיַּתָּה נְבִלַת הָעָם הַזֶּה לְמֵאֲכֹל לַעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאֶרֶץ וְאִין מַחְרִיד: ³⁴ וְהִשְׁבַּתִּי | מְעַרְבֵי יְהוּדָה
וּמַחְצוֹת יְרוּשָׁלַם קוֹל שְׁשׂוֹן וְקוֹל שְׁמַחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל כָּלָה כִּי
לְחַרְבָּה תִהְיֶה הָאֶרֶץ:

8 בַּעַת הַהִיא נָאִם־ יְהוָה וַיִּצְאוּ אֶת־ עַצְמוֹת מַלְכֵי־ יְהוּדָה
וְאֶת־ עַצְמוֹת־ שָׂרְיוֹ וְאֶת־ עַצְמוֹת הַכַּהֲנִים וְאֶת | עַצְמוֹת
הַנְּבִיאִים וְאֶת עַצְמוֹת יוֹשְׁבֵי־ יְרוּשָׁלַם מִקְבְּרֵיהֶם: ² וְשִׁטְחוּם לְשִׁמֹשׁ
וְלִיָּחַד וְלִכָּל | צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר אֵהְבוּם וְאֲשֶׁר עֲבָדוּם וְאֲשֶׁר הִלְכוּ
אַחֲרֵיהֶם וְאֲשֶׁר דָּרְשׂוּם וְאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵם לֹא יֵאֲסֹפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ
לְדָמָן עַל־ פְּנֵי הָאֲדָמָה יְהִיוּ: ³ וּנְבַחֲתָ מוֹת מַחִיִּים לְכָל הַשְּׂאֲרִית
הַנְּשָׂאֲרִים מִן־ הַמַּשְׁפָּחָה הַרְעָה הַזֹּאת בְּכָל־ הַמִּקְוֹת הַנְּשָׂאֲרִים
אֲשֶׁר הִדְחַתִּים שָׁם נָאִם־ יְהוָה צְבָאוֹת: ⁴ וְאָמַרְתָּ אֵלֵיהֶם כִּה־ אָמַר
יְהוָה הִפְּלוּ וְלֹא יִקְוּמוּ אִם־ יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב: ⁵ מִדֹּעַ שׁוֹבְבָה הָעָם
הַזֶּה יְרוּשָׁלַם מִשְׁבָּה נִצַּחַת הַחִזְקוֹ בַּתְּרַמִּית מֵאֲנָו לְשׁוּב: ⁶
הַקְשַׁבְתִּי וְאִשְׁמַע לֹא־ כָן יִדְבְּרוּ אִין אִישׁ נַחֵם עַל־ רַעַתוֹ לֵאמֹר מָה
עֲשִׂיתִי כָלָה שֵׁב בַּמְרַצוֹת כָּסוּס שׁוֹטֵף בְּמַלְחָמָה: ⁷ גַּם־ חִסְדִּיהָ
בְּשִׁמּוֹם יִדְעָה מוֹעֲדֶיהָ וְחֵר וּסוֹס וְעַגּוֹר שָׁמְרוּ אֶת־ עַת בְּאִנָּה וְעַמִּי
לֹא יִדְעוּ אֶת־ מִשְׁפָּט יְהוָה: ⁸ אִיכָה תֹאמְרוּ חֲכָמִים אֲנַחְנוּ וְתוֹרַת
יְהוָה אֲתִנּוּ אֲכַן הִנֵּה לַשָּׁקֶר עֲשֵׂה עַט שָׁקֶר סִפְרִים: ⁹ הִבְשִׂו
חֲכָמִים חַתּוּ וְיִלְכְדוּ הִנֵּה בְדַבְר־ יְהוָה מֵאִסוּ וְחִכְמַת־ מָה לְהֵם: ¹⁰
לִכֵּן אֶתְּן אֶת־ נְשִׂיהֶם לְאַחֲרֵים שְׂדוֹתֵיהֶם לְיִוְרְשִׁים כִּי מִקְטָן וְעַד־
גָּדוֹל כָּלָה בִצְעַ בִּצְעַ מִנְבִיא וְעַד־ כֹּהֵן כָּלָה עֲשֵׂה שָׁקֶר: ¹¹ וַיִּרְפְּאוּ
אֶת־ שִׁבְרֵ בַת־ עַמִּי עַל־ נִקְלָה לֵאמֹר שְׁלוֹם | שְׁלוֹם וְאִין שְׁלוֹם: ¹²
הִבְשִׂו כִּי תוֹעֲבָה עֲשׂוּ גַם־ בּוֹשׁ לֹא־ יבֹשׂוּ וְהַכֹּלָם לֹא יִדְעוּ לִכֵּן יִפְלוּ
בְּנִפְלִים בַּעַת פְּקַדְתֶּם יִכְשְׁלוּ אָמַר יְהוָה: ¹³ אִסְף אִסְפִּיפֵם נָאִם־
יְהוָה אִין עֲנִבּוּם בְּגֶפֶן וְאִין תֵּאֲנִים בַּתְּאֲנָה וְהַעֲלָה נְבֵל וְאַתֶּן לְהֵם
יַעֲבְרוּם: ¹⁴ עַל־ מָה אֲנַחְנוּ וְשִׁבִּים הָאִסְפוּ וּנְבָאוּ אֶל־ עָרֵי הַמְּבַצָר
וְנִדְמָה־ שָׁם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הִדְמָנוּ וַיִּשְׁקְנוּ מִי־ רֹאשׁ כִּי חֲטָאנוּ
לְיְהוָה: ¹⁵ קוֹנָה לְשְׁלוֹם וְאִין טוֹב לַעַת מִרְפָּה וְהִנֵּה בַּעַתָּה: ¹⁶ מִדָּן

נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל הארץ ויבאו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה: ס 17 כי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה: ס 18 מבליגית עלי יגון עלי לבי דוי: ס 19 הנה קול שונעת בת עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר: ס 20 עבר קוצר כלה קיץ ואנחנו לוא נושענו: ס 21 על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקתני: ס 22 הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי: ס 23 מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי:

9 מי יתנני במדבר מלון ארזים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים: ס 2 וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמנה גברו בארץ כי מרעה אל רעה | יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה: ס 3 איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב ועקוב וכל רע רכיל יהלך: ס 4 ואיש ברעהו יתללו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה נלא: ס 5 שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם יהוה: ס 6 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איה אעשה מפני בת עמי: ס 7 חץ שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו: ס 8 העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי: ס 9 על ההרים אשא בכי ונהי ועל גאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו: ס 10 ונתתי את ירושלים לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב: ס 11 מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר: ס 12 ויאמר יהוה על עזבם את תורתיו אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה: ס 13 וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם: ס 14 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקותים מי ראש: ס 15 והפצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם: ס 16 כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבואנה: ס 17 ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותדנה עינינו דמעה ועפעפינו ילדו מים: ס 18 כי קול נהי נשמע מציון איה שדדנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו: ס 19 כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אונכם דבר פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה: ס 20 כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות: ס 21 דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקצר ואין מאסף: ס 22 כה | אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו: ס 23 כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותו כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה: ס 24 הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה: ס 25 על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב: ס

10 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל: ס 2 כה | אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות השמים אל תחתו כי יתחו הגוים מהמה: ס 3 כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מער כרתו מעשה ידי חרש במעצד: ס 4 בכסף ובזהב ייפרו במסמרות ובמקבות וחקוים ולוא יפיק: ס 5 כתמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ונשוא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטיב אין אותם: ס 6 מאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה: ס 7 מי לא יראך מלך הגוים כי לך אתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך: ס 8 ובאחת יבערו ויכסלו

מוסר הבלים עץ הוא: ס 9 כסף מרקע מתרשים יובא וזהב מאופז מעשה חרש ידי צורף תכלת וארמון לבושם מעשה חכמים כלם: ס 10 ויהוה אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים זעמו: ס 11 כדנה תאמרן להוים אלהי די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומן תחות שמיא אלה: ס 12 עשה ארץ בכלח מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמום: ס 13 לקול תתו המון מים בשמים ועלה נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו: ס 14 נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם: ס 15 הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו: ס 16 לא כאלה חלק ועקב כי יוצר הכל הוא וישאל שבט נחלתו יהוה צבאות שמו: ס 17 אספי מארץ כנענה ישבתי במצור: ס 18 כי כה אמר יהוה הנני קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצרותי להם למען ומצאו: ס 19 אוי ליעל שברי נחלה מכתו ואני אמרתי איה חלי ואשאנו: ס 20 אהלי שדד וכל מיתרי נתקו בני יצאנו ואינם אין נטה עוד אהלי ומקים ירעותי: ס 21 כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכילו וכל מרעיתם נפוצה: ס 22 קול שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה שממה מעון תנים: ס 23 ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הליך והכין את צעדו: ס 24 יסרני יהוה אך במשפט אל באפק פן תמעטני: ס 25 שפך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נהו השמו: ס 11

11 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: ס 2 שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל יושבי ירושלים: ס 3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל ארוה האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת: ס 4 אשר צויתי את אבותיכם ביום הוציא אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: ס 5 למען הקים את השבעה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר אמן | יהוה: ס 6 ויאמר יהוה אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובחצות ירושלים לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם: ס 7 כי העד העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים ועד היום הזה השכם והעד לאמר שמעו בקולי: ס 8 ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו איש בשריות לבם הרע ואביא עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתי לעשות ולא עשו: ס 9 ויאמר יהוה אלי נמצא קשר באיש יהודה ובישבי ירושלים: ס 10 שבו על עולות אבותם הראשנים אשר מאנו לשמוע את דברי והמה הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתי אשר כרתי את אבותם: ס 11 לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם: ס 12 והלכו ערי יהודה וישבי ירושלים וזעקו אל האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושעו להם בעת רעתם: ס 13 כי מספר עריה היו אלהיך יהודה ומספר חצות ירושלים שמתם מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל: ס 14 ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע בעת קראם אלי בעד רעתם: ס 15 מה לידידי בביתי עשותה המזומתה הרבים ובשר קודש יעברו מעליך כי רעתכי אז תעלוי: ס 16 זית רענן יפה פרי תאר קרא יהוה שמך לקול | המולה גדלה הצית אש עליה ורעו דליותיו: ס 17 ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכססני לקטר לבעל: ס 18 ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתי מעלליהם: ס 19 ואני ככבש אלוף יובל לטבח ולא ידעתי כי עלי | חשבו מחשבות נשחיתות עץ בלחמו ובכרתנו מארץ חיים ושמו לא יזכר עוד: ס 20 ויהוה צבאות שפט צדק בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גלית את ריב: ס 21 לכן

דמעה כי נשבה עדר יהוה: ס 18 אמר למלך ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם: ס 19 ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת שלומים: ס 20 שאי עיניכם וראי הבאים מצפון איה העדר נתן לך צאן תפארתך: ס 21 מה תאמרי כי יפקד עליך ואת למדת אתם עליך אלפים לראש הלא חבלים יאחזוך כמו אשת לדה: ס 22 וכי תאמרי בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו שולך נחמסו עקבך: ס 23 היהפך כושי עורו ונמר חברברתיו גם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע: ס 24 ואפיצם כקש-עובר לרוח מדבר: ס 25 זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה אשר שכחת אולי ותבטחי בשקר: ס 26 וגם אני חשפתי שולך על פניך ונראה קלונך: ס 27 נאפוך ומצהלותיך זמת זנותך על גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד: ס 19

14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הבצרות: ס 2 אכלה יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלם עלתה: ס 3 ואדריהם שלחו צעוריהם למים באו על גבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם: ס 4 בעבור האדמה חמה כי לא היה גשם בארץ בשו אכרים חפו ראשם: ס 5 כי גם אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא היה דשא: ס 6 ופראים עמדו על שפים שאפו רוח כפתים כלו עיניהם כי אין עשב: ס 7 אם עוילנו ענו בני יהוה עשה למען שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו: ס 8 מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כגר בארץ וכארח נטה ללון: ס 9 למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא אל תנחנו: ס 10 כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע רגליהם לא חשכו ויהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם: ס 11 ויאמר יהוה אלי אל תתפלל בעד העם הזה לטובה: ס 12 כי יצמו אינני שמע אל רנתם וכי יעלו עלה ומנחה אינני רצם כי בחרב וברעב ובדבר אנכי מכלה אותם: ס 13 ואמר אלהי | אדני יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמת אתן לכם במקום הזה: ס 14 ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים נבאים בשמי לא שלחתים ולא צייתים ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם ואלול ותרמות לזם המה מתנבאים לכם: ס 15 לכן כה אמר יהוה על הנבאים הנבאים בשמי ואני לא שלחתים והמה אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו הנבאים ההמה: ס 16 והעם אשר המה נבאים להם יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני | הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה נשיהם ובניהם ובנותיהם ושפכתי עליהם את רעתם: ס 17 ואמרת אליהם את הדבר הזה תדנה עיני דמעה לילה ויומם ואל תדמינה כי שבר גדול נשברה בתולת בת עמי מכה נחלה מאד: ס 18 אם יצאתי השדה והנה חללי חרב ואם באתי העיר והנה תחלואי רעב כי גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ ולא ידעו: ס 19 המאס מאסת את יהודה אם בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה: ס 20 ידענו יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך: ס 21 אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר בריתך אתנו: ס 22 הוש בהבלי הגוים מגשמים ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את כל אלה: ס 19

15 ויאמר יהוה אלי אם יעמוד משה ושמואל לפני איני נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו: ס 2 והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי: ס 3 ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרג ואת הפלבים לסחב ואת עוף השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשחית: ס 4 ונתתם לזועה לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה על אשר עשה בירושלם: ס 5 לו מי יחמל עליך ירושלם ומי ינד לך ומי יסור לשאל לשלם לך: ס 6 את נטשת אתי נאם יהוה

כה אמר יהוה על אנשי ענתות המבקשים את נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בידו: ס 22 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים ימתו בחרב בניהם ובנותיהם ימתו ברעב: ס 23 ושארית לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות שנת פקדתם: ס 18

12 צדיק אתה יהוה כי ארבי אליך אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל בגדי בגד: ס 2 ונטעתם גם שרשו וילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפייהם ורחוק מכליותיהם: ס 3 ואתה יהוה ידעתי תראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבח והקדשם ליום הרגה: ס 4 עד מתי תאכל הארץ ועשב כל השדה ייבש מרעת ישבי בה ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא יראה את אחרינתו: ס 5 כי את רגלים | רצתה וילאוך ואין תתחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואין תעשה בגאון הידן: ס 6 כי גם אחיך ובית אביך גם המה בגדו בר גם המה קראו אחריך מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך טובות: ס 7 עזבתי את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ידידות נפשי בכף אויביה: ס 8 היתה לי נחלתי כאריה בער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה: ס 9 העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל חית השדה התי לאכלה: ס 10 רעים רבים שחתו כרמי בססו את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר שממה: ס 11 שמה לשממה אכלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב: ס 12 על כל שפיים במדבר באו שודים כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכל בשר: ס 13 זרעו חטים וקוצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם מחרון אפי יהוה: ס 14 כה | אמר יהוה על כל שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם: ס 15 והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתיים והשבתים איש נחלתו ואיש לארצו: ס 16 והיה אם למד ולמדו את דרכי עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבעל ונבנו בתוך עמי: ס 17 ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יהוה: ס 18

13 כה אמר יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תבאהו: ס 2 ואקנה את האזור כדבר יהוה ואשם על מתני: ס 3 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר: ס 4 קח את האזור אשר קנית אשר על מתניך וקום לך פרטה וטמנהו שם בנזקוק הסלע: ס 5 ואלך וטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אותי: ס 6 ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרטה וקח משם את האזור אשר צייתך לטמנה שם: ס 7 ואלך פרטה ואחפר ואקח את האזור מן המקום אשר טמנתו שמה והנה נשחת האזור לא יצלח לכל: ס 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ס 9 כה אמר יהוה לכה אשויית את גאון יהודה ואת גאון ירושלם הרב: ס 10 העם הזה הרע המאנים | לשמוע את דברי ההלכים בשררות לזם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחנות להם ויהי כאזור הזה אשר לא יצלח לכל: ס 11 כי כאשר ידבק האזור אל מתני איש כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לילעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: ס 12 ואמרת אליהם את הדבר הזה ס כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל נבל ימלא יין: ס 13 ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלא את כל ישבי הארץ הזאת ואת המלכים הישבים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת כל ישבי ירושלם שכרון: ס 14 ונפצתיים איש אל אחיו והאבות והבנים יחדו נאם יהוה לא אחמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם: ס 15 שמעו והאזינו אל תגבהו כי יהוה דבר: ס 16 תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנגפו רגליכם על הרי נשף וקוייתם לאור ושמה לצלמות ישית לערפל: ס 17 ואם לא תשמעוה במסתרים תבכה נפשי מפני גוה ודמע תדמע ותרד עיני

אחור תלכי ואט את ידי עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם: 7 ואזרם במזרה בשערי הארץ שכלתי אבדתי את עמי מדרכיהם לוא שבו: עצמו לי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על אם בחור שדך בצעהים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות: 9 אמללה ילדת השבעה נפתה נפשה באה שמשעה בעד יומם בנשה וחספה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם: יהוה: ס 10 אוי לי אמי כי ילדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא נשו בי כלה מקללני: ס 11 אמר יהוה אם לא שרותך לטוב אם לוא | הפגעתני בר בעת רעה ובעת צרה את האיב: 12 הירע ברזל | ברזל מצפון ונחשת: 13 חילך ואוצרותיך לבו אתן לא במחיר ובכל חטאותיך ובכל גבולך: 14 והעברתי את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדחה באפי עליכם תוקד: ס 15 אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארץ אפך תקחני דע שאתי עליך חרפה: 16 נמצאו דברך ואכלם והי דברך לי לששון ולשמחת לבבי כי נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות: ס 17 לא ישבתי בסוד משחקים ואעלו מפני יך ביד ישבתי כי זעם מלאתני: ס 18 למה היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא היו תהיה לי כמן אכזב מים לא נאמנו: ס 19 לכן כה אמר יהוה אם תשוב ואשיבך לפני תעמוד ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא תשוב אליהם: 20 ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתה אני להושיעך ולהצילך נאם יהוה: 21 והצלתיך מיד רעים ופדתיך מפפ ערצים: פ

16

והי דבר יהוה אלי לאמר: 2 לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות במקום הזה: 3 כי כה | אמר יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה ועל אמתם הילדות אותם ועל אבותם המולדים אותם בארץ הזאת: 4 ממותי תחלאים ימותו לא יספדו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: ס 5 כי כה | אמר יהוה אל תבוא בית מרוח אל תלך לספוד ואל תנד להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה את החסד ואת הרחמים: 6 ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא יספדו להם ולא יתגדד ולא יקרח להם: 7 ולא יפרסו להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו אותם כוס תנחומים על אביו ועל אמו: 8 ובית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות: ס 9 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה: 10 והנה כי תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו: 11 ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ועבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת תורת לא שמרו: 12 ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שריות לבו הרע לבלתי שמע אלי: 13 והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם וילילה אשר לא אתן לכם חנינה: ס 14 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: 15 כי אם חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתיים על אדמתם אשר נתתי לאבותם: ס 16 הנני שלח לדוים רבים נאם יהוה ודיגים ואחרי כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל הר ומעל כל גבעה ומקיקי הסלעים: 17 כי עיני על כל דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפן עונם מנגד עיני: 18 ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם את ארצי בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את נחלתי: ס 19 יהוה עץ ומעץ ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי ארץ ויאמרו אך

שקר נחלו אבותינו הכל ואין בם מועיל: 20 היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים: 21 לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה: ס

17

חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם: 2 כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הגבהות: 3 הררי בשדה חילך כל אוצרותיך לבו אתן במתיך בחטאת בכל גבולך: 4 ושטמתה וברך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקד: ס 5 כה | אמר יהוה ארוך הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור לבו: 6 והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: ס 7 ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: 8 והיה כעץ | שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימוש מעשות פרי: 9 עקב הלב מכל ואגש הוא מי ידענו: 10 אני יהוה חקר לב בתן כליות ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו: ס 11 קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבו ובאחריתו יהיה נבל: 12 כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו: 13 מקוה ישראל יהוה כל עזבוך יבשו יסורי בארץ וכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה: ס 14 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה: 15 הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה יבוא נא: 16 ואני לא אצתי | מרעה אחרך ויום אנוש לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך הנה: 17 אל תהיה לי למחתה מחסי אתה ביום רעה: 18 יבשו רדפי ואל אבשה אני וחתו המה ואל אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברים: ס 19 כה אמר יהוה אלי הלק ועמדת בשער בני עם אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלים: 20 ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל יושבי ירושלים הבאים בשערים האלה: ס 21 כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלים: 22 ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם: 23 ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר: 24 והיה אם שמעו תשמעו אלי נאם יהוה לבלתי | הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה: 25 ובאו בשערי העיר הזאת מלכים | ושלים ישיבם על כסא דוד רכבים | ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישבי ירושלים וישבה העיר הזאת לעולם: 26 ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלים ומארץ בנימן ומן השפלה ומן ההר ומן הגלב מביאים עולה וזבח ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה: 27 ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי | שאת משא ובא בשערי ירושלים ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים ולא תכבה: פ

18

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 קום וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי: 3 וארד בית היוצר והנהו עשה מלאכה על האבנים: 4 ונשחת הכלי אשר הוא עשה בחמר בידי היוצר ושב ויעשהו כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות: פ 5 והי דבר יהוה אלי לאמר: 6 הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה הנה כחמר בידי היוצר כן אתם בידי בית ישראל: ס 7 רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש ולנתץ ולהאביד: 8 ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: ס 9 ורגע אדבר על גוי ועל ממלכה לבנת ולנטע: 10 ועשה הרעה בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להטיב אותו: ס 11 ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה

הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שובו נא איש מדרך הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם: 12 ואמרו נואש פי אחרי מחשבותינו נלך ואיש שררות לבו הרע נעשה: 13 לכן כה אמר יהוה שאלו נא בגוים מי שמע כאלה שעררת עשתה מאד בתולת ישראל: 14 היעזב מצור שדי שלג לבנון אם ינתשו מים זרים קרים נוזלים: 15 פי שכתני עמי לשוא יקטרו ויכשלו בדרכיהם שבילי עולם ללכת נתיבות דרך לא סלולה: 16 לשום ארצם לשמה שרוקת עולם כל עובר עליה ישם ויגיד בראשו: 17 כרוח קדים אפיצם לפני אויב ערף ולא פנים אראם ביום אידם: 18 ואמרו לכו ונחשבה על ירמיהו מחשבות כי לא תאבד תורה מכהן ועצה מחכם ודבר מבניא לכו ונכהו בלשון ואל נקשיבה אל כל דבריו: 19 הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריבי: 20 השלם תחת טובה רעה כי כרו שוחה לנפשי זכר | עמדי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את חמתך מהם: 21 לכן תן את בניהם לרעב והגרם על ידי חרב ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרגי מות בתוריהם מכי חרב במלחמה: 22 תשמע זעקה מבתיהם כי תביא עליהם גדוד פתאם כי כרו שוחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי: 23 ואתה יהוה ידעת את כל עצתם עלי למות אל תכפר על עונם וחסאתם מלפניך אל תמחי והיו מכשלים לפניך בעת אפק עשה בהם: 19

21 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את פשחור בן מלכיה את צפניה בן מעשיה הכהן לאמר: 2 דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נחם עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאותיו ויעלה מעלינו: 3 ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרן אל צדקיהו: 4 כה אמר יהוה אליה ישראל הנני מסב את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשדים הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתני אותם אל תוך העיר הזאת: 5 ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה וברוע חזקה ובאף ובחמה ובקצף גדול: 6 והייתי את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימותו: 7 ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו | ואת העם ואת הנשאים בעיר הזאת מן הדבר | מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם: 8 ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים ואת דרך המות: 9 הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על הכשדים הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל: 10 כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל תנתן ושרפה באש: 11 ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה: 12 בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזל מיד עושק פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מככה מפני רע מעלליהם: 13 הנני אליך ישבת העמק צור המישר נאם יהוה האמרים מי יחת עלינו ומי יבוא במעונותינו: 14 ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש בערה ואכלה כל סביבה: 19

22 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת לשם את הדבר הזה: 2 ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה: 3 כה | אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזל מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה: 4 כי אם עשו תעשו את הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה מלכים ישבים לדוד על כסא רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו: 5 ואם לא תשמעו את הדברים האלה בני נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה: 6 כי כה | אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיחך מדבר ערים לא נושבה: 7 וקדשתי עליך משחתים איש וכלו וכרתו מבחר ארצך

19 כה אמר יהוה הלך וקניית בקבוק יוצר חרש ומזקני העם ומזקני הכהנים: 2 ויצאת אל גיא בן הנם אשר פתח שער החרסות וקראת שם את הדברים אשר אדבר אליך: 3 ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה ושביו ירושלם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקום הזה אשר כל שמעיה תצלנה אוניו: 4 יען | אשר עזבני ונכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלואו את המקום הזה דם נקים: 5 ובנו את במות הבעל לשרף את בניהם באש עלות לבעל אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי: 6 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרחה: 7 ובקתי את עצת יהודה וירושלם במקום הזה והפלתים בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: 8 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכתה: 9 והאכלתים את בשר בניהם ואת בשר בנותיהם ואיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם: 10 ושברת הבקבוק לעיני האנשים ההלכים אותך: 11 ואמרת אליהם כה אמר | יהוה צבאות ככה אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור: 12 כן אעשה למקום הזה נאם יהוה וליושביו ולתת את העיר הזאת כתפת: 13 והיו בתי ירושלם ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על גגתיהם לכל צבא השמים והסר נסכים לאלהים אחרים: 14 ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ועמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם: 15 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל העיר הזאת ועל כל עריה את כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את ערפם לבלתי שמוע את דברי: 20

20 יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה: 2 ויכה פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה: 3 ויהי ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור מסביב: 4 כי כה אמר יהוה הנני נתן לנגורך למגורך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועוניה ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגלם בבבל והכם בחרב: 5 ונתתי את כל חסן העיר

והפילו על-האש: 8 ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל-רעהו על-מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת: 9 ואמרו על אשר עזבו את-ברית יהוה אלהיהם וישתחוון לאלהים אחרים ועבדום: ס 10 אל-תבכו למת ואל-תגדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את-ארץ מולדתו: ס 11 כי כה אמר-יהוה אל-שלים בן-יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן-המקום הזה לא-ישוב שם עוד: 12 כי במקום אשר-הגלו אתו שם ימות ואת-הארץ הזאת לא-יראה עוד: ס 13 הוי בנה ביתו בלא-צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן-לו: 14 האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע לו חלוניו וספון בארו ומשוח בששר: 15 התמלך כי אתה מתחרה בארו אביר הלוא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו: 16 דן דין-עני ואביון אז טוב הלוא היא הדעת אתי נאם-יהוה: 17 כי אין עולך ולבך כי אם-על-בצעך ועל-דם הנקי לשפוך ועל-העשק ועל-המרוצה לעשות: ס 18 לכן כה-אמר יהוה אל-יהוקים בן-יאשיהו מלך יהודה לא-יספדו לו הוי אחי והוי אחות לא-יספדו לו הוי אדון והוי הדה: 19 קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלים: ס 20 עלי הלבנון וצעקו ובבשן תגי קולך וצעקו מעברים כי נשברו כל מאהביך: 21 דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרכך מעולריך כי לא שמעת בקולי: 22 כל-רעך תרעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשוי ונכלמת מכל רעתך: 23 ישבתי בלבנון מקננתי בארזים מה-נחנת בבל ארץ חבלים חיל כילדה: 24 חיי אני נאם-יהוה כי אם-יהיה כניהו בן-יהוקים מלך יהודה חותם על-יד ימיני כי משם אתקנה: 25 ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר-אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך-בבל וביד הכשדים: 26 והטלתי אתך ואת-אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא-ילדתם שם ושם תמותו: 27 ועל-הארץ אשר-הם מנשאים את-נפשם לשוב שם שמה לא ישובו: ס 28 העצב נבזה נפוץ האיש הזה כניהו אם-כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו על-הארץ אשר לא-ידעו: 29 ארץ ארץ ארץ שמעי דבר-יהוה: ס 30 כה | אמר יהוה כתבו את-האיש הזה עירי גבר לא-יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו איש ישב על-כסא דוד ומשל עוד ביהודה:

23

הוי רעים מאבדים ומפצים את-צאן מרעיית נאם-יהוה: 2 לכן כה-אמר יהוה אלהי ישראל על-הרעים הרעים את-עמי אתם הפצתם את-צאני ותדחום ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את-רע מעלליכם נאם-יהוה: 3 ואני אקבץ את-שארית צאני מכל הארצות אשר-הדחתני אתם שם והשבתי אתהן על-גוהן ופרו ורבו: 4 והקמתי עליהם רעים ורעים ולא יראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם-יהוה: ס 5 הנה ימים באים נאם-יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ: 6 בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה-שמו אשר-יקראו יהוה | צדקנו: ס 7 לכן הנה-ימים באים נאם-יהוה ולא-יאמרו עוד חיי-יהוה אשר העלה את-בני ישראל מארץ מצרים: 8 כי אם-חיי-יהוה אשר העלה ואשר הביא את-זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על-אדמתם: ס 9 לנבאים נשבר לבן בקרבי רחפו כל-עצמותי הייתי כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו: 10 כי מנאפים מלאה הארץ כי-מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה וגבורתם לא-כן: 11 כי-גם נביא גם-כהן חנפו גם-בביתי מצאתי רעתם נאם-יהוה: 12 לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי-אביא עליהם רעה שנת פקדתם נאם-יהוה: 13 ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את-עמי את-ישראל: ס 14 ובנביאי ירושלים ראיתי שערורה נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים בלתי-ישבו איש מרעתו הוי-לי כלם כסדם וישביה כעמרה: ס 15 לכן כה-אמר יהוה צבאות על-הנבאים הנני

מאכיל אותם לענה והשקתים מי-ראש כי מאת נביאי ירושלים יצאה חנפה לכל-הארץ: פ 16 כה-אמר יהוה צבאות אל-תשמעו על-דברי הנבאים הנבאים לכם מהבילים המה אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה: 17 אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא-תבוא עליכם רעה: 18 כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את-דברו מי-הקשוב דברי וישמע: ס 19 הנה | סערת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול: 20 לא ישוב אף-יהוה עד-עשתו ועד-הקיומו מזמות לבן באחרית הימים תתבוננו בה בינה: 21 לא-שלחתי את-הנבאים והם רצו לא-דברתי אליהם והם נבאו: 22 ואם-עמדו בסודי וישמעו דברי את-עמי וישבו מדרכם הרע ומרע מעלליהם: ס 23 האלתי מקרב אני נאם-יהוה ולא אלתי מרחק: 24 אם-יסתר איש במסתרים ואני לא-אראנו נאם-יהוה הלוא את-השמים ואת-הארץ אני מלא נאם-יהוה: 25 שמעתי את אשר-אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי: 26 עד-מתי היש בלב הנבאים נבאי השקר ונביאי תרמת לבם: 27 החשבים להשכיח את-עמי שמי בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכתו אבותם את-שמי בבעל: 28 הנביא אשר-אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה-לתבן את-הבר נאם-יהוה: 29 הלוא כה דברי כאש נאם-יהוה וכפטיש יפצץ סלע: ס 30 לכן הנני על-הנבאים נאם-יהוה והנה מגנבי דברי איש מאת רעהו: 31 הנני על-הנביאים נאם-יהוה והנה הלקחים לשונם וינאמו נאם: 32 הניני על-נבאי חלמות שקר נאם-יהוה ויספרום ויתעו את-עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא-שלחתיים ולא צויתים והועיל לא-יועילו לעם-הזה נאם-יהוה: 33 וכי-ישאלך העם הזה או-הנביא או-כהן לאמר מה-משא יהוה ואתם אלהים את-מה-משא יהוה ואתם אלהים את-מה-משא יהוה: 34 והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על-האיש ההוא ועל-ביתו: 35 כה תאמרו איש על-רעהו ואיש אל-אחיו מה-ענה יהוה ומה-דבר יהוה: 36 ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה לאיש דברו והפכתם את-דברי אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו: 37 כה תאמר אל-הנביא מה-ענך יהוה ומה-דבר יהוה: 38 ואם-משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את-הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה: 39 לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונטשתי אתכם ואת-העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני: 40 ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח: ס

24

הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך-בבל את-יכניהו בן-יהוקים מלך-יהודה ואת-שרי יהודה ואת-החרש ואת-המסגר מירושלים ויבאם בבל: 2 הדוד אחד תאנים טבות מאד כתאני הבכרות והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא-תאכלנה מרע: ס 3 ויאמר יהוה אלי מה-אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא-תאכלנה מרע: פ 4 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 5 כה-אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה כן-אכיר את-גלות יהודה אשר שלחתי מן-המקום הזה ארץ כשדים לטובה: 6 ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתי על-הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס ונטעתיים ולא אתוש: 7 ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והיו-לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי-ישבו אלי בכל-לבם: ס 8 וכתאנים הרעות אשר לא-תאכלנה מרע כי-כה | אמר יהוה כן אמת את-צדקיהו מלך-יהודה ואת-שריו ואת | שארית ירושלים הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ מצרים: 9 ונתתם לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל-המקומות אשר-אדיחם שם: 10 ושלחתי בם את-החרב את-הרעב ואת-הדבר עד-תמם מעל האדמה אשר-נתתי להם ולאבותיהם: פ

25

הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך בבל: 2 אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל כל יושבי ירושלים לאמר: 3 מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד | היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם: 4 ושלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא הסיתם את אזנכם לשמעו: 5 לאמר שובו לא איש מדרך הרעה ומרע מעלליכם ושובו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם: 6 ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחוות להם ולא תכעסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: 7 ולא שמעתם אלי נאם יהוה למען הכעסוני במעשה ידיכם לרע לכם: 8 לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי: 9 הגני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם יהוה ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ הזאת ועל ישיביה ועל כל הגוים האלה סביב והחרמתיים ושמתיים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם: 10 והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול פלה קול רחים ואור נר: 11 והיתה כל הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל שבעים שנה: 12 והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל ארץ כשדים ושמתי אתן לשממות עולם: 13 והבאתי על הארץ ההיא את כל דברי אשר דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הגוים: 14 כי עבדו גם גם המה גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם: 15 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היין החמה הזאת מידי והשקיתיה אתו את כל הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם: 16 ושתו והתגעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם: 17 ואקח את הכוס מידי יהוה ואשקה את כל הגוים אשר שלחתי יהוה אליהם: 18 את ירושלים ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה: 19 את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו ואת כל עמו: 20 ואת כל הערב ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדוד: 21 את אדום ואת מואב ואת בני עמון: 22 ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הים: 23 ואת דדן ואת תימא ואת בזו ואת כל קצוצי פאה: 24 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר: 25 ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי: 26 ואת כל מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך ששר ישטה אחריהם: 27 ואמרת אליהם ס כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם: 28 והיה כי ימאנו לקחת הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו: 29 כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקנה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל ישיבי הארץ נאם יהוה צבאות: 30 ואתה תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאל וממעון קדשו יתן קולו ישאל על נוהו הידד כדרכים יענה אל כל ישיבי הארץ: 31 בא שאון עד קצה הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשפט הוא לכל בשר הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה: 32 כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ: 33 והיו חללי יהוה בינם ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: 34 הילולו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה: 35 ואבד מנוס מן הרעים ופליטה מאדירי

26

הצאן: 36 קול צעקת הרעים ויללת אדירי הצאן כי שדד יהוה את מרעיתם: 37 ונדמו נאות השלום מפני חרון אפי יהוה: 38 עוב ככפיר סכו כי היתה ארצם לשמה מפני חרון היונה ומפני חרון אפו: 39 בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר: 2 כה | אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הנבאים להשתחוות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתך לדבר אליהם אל תגרע דבר: 3 אולי ישמעו וישבו איש מדרך הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם: 4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר נתתי לפניכם: 5 לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם: 6 ונתתי את הבית הזה כשלה ואת העיר הזאתה אתן לקללה לכל גוי הארץ: 7 וישמעו הכהנים והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה: 8 והיו | ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אתו הכהנים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות: 9 מדוע נבית בשם יהוה לאמר כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יהוה: 10 וישמעו | שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש: 11 ויאמרו הכהנים והנבאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם: 12 ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם: 13 ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינתם יהוה אל הרעה אשר דבר עליכם: 14 ואני הנני בידכם עשוי לי כטוב וכישר בעיניכם: 15 אך | ידע תדעו כי אם ממתיים אתם אתי כי דם נקי אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל ישיביה כי באמת שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם את כל הדברים האלה: 16 ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנבאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו: 17 ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר: 18 מיכיה המורשתי היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר | יהוה צבאות צאן שדה תחרש וירושלים עינים תהיה והר הבית לבמות יער: 19 והמת המתו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה ויחל את פני יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים רעה גדולה על נפשותינו: 20 וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית הערים וינבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו: 21 וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו וילא ויברח ויבא מצרים: 22 וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את אלנתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים: 23 ויוציאו את אוריהו ומצרים ויבאו אל המלך יהויקים וכהו בחרב וישלך את נבלתו אל קברי בני העם: 24 אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו: 25 בראשית ממלכת יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות ונתתם על צוארך: 3 ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביד מלאכים הנבאים וירושלים אל צדקיהו מלך יהודה: 4 וצוית אתם אל אדניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה תאמרו אל אדניכם: 5 אנכי עשיתי את הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשר ישר בעיני: 6 ועתה אנכי נתתי את כל הארצות

האלה ביד נבוכדנאצר מלך-בבל עבדי וגם את-חית השדה נתתי לו לעבדו: 7 ועבדו אתו כל-הגוים ואת-בנו ואת-בן-בנו עד בא-עת ארצו גם-הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדלים: 8 והיה הגוי והממלכה אשר לא-יעבדו אתו נבוכדנאצר מלך-בבל ואת אשר לא-יתן את-צוארו בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר אפקד על-הגוי ההוא נאם-יהוה עד-תמי אתם בידו: 9 ואתם אל-תשמעו אל-נביאיכם ואל-קסמיכם ואל-חלמתיכם ואל-ענביכם ואל-כשפיקם אשר-הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את-מלך בבל: 10 כי שקר הם נבאים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם והדחית אתכם ואבדתם: 11 והגוי אשר יביא את-צוארו בעל מלך בבל ועבדו והנחיתו על-אדמתו נאם-יהוה ועבדה וישב בה: 12 ואל-צדקיה מלך-יהודה דברתי ככל-הדברים האלה לאמר הביאו את-צואריכם בעל מלך בבל ועבדו אתו ועמו וחי: 13 למה תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה אל-הגוי אשר לא-יעבד את-מלך בבל: 14 ואל-תשמעו אל-דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את-מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם: 15 כי לא שלחתים נאם-יהוה והם נבאים בשמי לשקר למען הדיחי אתכם ואבדתם אתם והנבאים הנבאים לכם: 16 ואל-הכהנים ואל-כל-העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל-תשמעו אל-דברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כלי בית יהוה מושבים מבבלה עתה מהרה כי שקר המה נבאים לכם: 17 אל-תשמעו אליהם עבדו את-מלך בבל וחי למה תהיה העיר הזאת חרבה: 18 ואם נבאים הם ואם יש דבר-יהוה אתם ופגעו-נא ביהוה צבאות לבלתי-באו הכלים | הנותרים בבית-יהוה ובית מלך יהודה וברושלם בבבלה: 19 כי כה אמר יהוה צבאות אל-העמדים ועל-הים ועל-המכנות ועל-יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת: 20 אשר לא-לקחם נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את-יכניה בן-יהויקים מלך-יהודה מירושלם בבבלה ואת כל-חגי יהודה וירושלם: 21 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על-הכלים הנותרים בית יהוה ובית מלך-יהודה וירושלם: 22 בבבלה יבאו ושמה יהיו עד יום פקדי אתם נאם-יהוה והעליתים והשיתים אל-המקום הזה: 28

את נבוכדנאצר מלך-בבל ועבדהו וגם את-חית השדה נתתי לו: 15 ויאמר ירמיה הנביא אל-חנניה הנביא שמע-נא חנניה לא-שלחך יהוה ואתה הבטחת את-העם הזה על-שקר: 16 לכן כה אמר יהוה הנבי משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מת כי-סרה דברת אל-יהוה: 17 וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי: 29 ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל-יתר זקני הגולה ואל-הכהנים ואל-הנביאים ואל-כל-העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבבלה: 2 אחרי צאת יכניה מירושלם: 3 ביד אלעשה בן-שפן וגמריה בן-חלקיה אשר שלח צדקיה מלך-יהודה אל-נבוכדנאצר מלך בבל בבבלה לאמר: 4 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לכל-הגולה אשר-הגלית מירושלם בבבלה: 5 בנו בתים וישבו ונטעו גנות ואכלו את-פרי: 6 קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת-בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו-שם ואל-תמעטו: 7 ודרשו את-שלוש העיר אשר הגלית אתכם שמה והתפללו בעדה אל-יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום: 8 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל-ישיאו לכם נביאיכם אשר-בקרבתכם וקסמיכם ואל-תשמעו אל-חלמתיכם אשר אתם מחלמים: 9 כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתים נאם-יהוה: 10 כי כה אמר יהוה כי לוי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את-דברי הטוב להשיב אתכם אל-המקום הזה: 11 כי אנכי ידעתי את-המחשבת אשר אנכי חשב עליכם נאם-יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקוה: 12 ויקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם: 13 ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני בכל-לבבכם: 14 ונמצאתי לכם נאם-יהוה ושבתי את-שביתכם וקבצתי אתכם מכל-הגוים ומכל-המקומות אשר הדחית אתכם שם נאם-יהוה והשבתי אתכם אל-המקום אשר-הגלית אתכם משם: 15 כי אמרתם הקיום לנו יהוה נבאים בבבלה: 16 כי-כה | אמר יהוה אל-המלך היושב אל-כסא דוד ואל-כל-העם היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא-יצאו אתכם בגולה: 17 כה אמר יהוה צבאות הנבי משלח בם את-החרב את-הרעב ואת-הדבר ונתתי אותם כתאנים השערים אשר לא-תאכלנה מרע: 18 ורדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתם לזועה לכל | ממלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקיה ולחרפה בכל-הגוים אשר-הדחתים שם: 19 תחת אשר-לא-שמעו אל-דברי נאם-יהוה אשר שלחתי אליהם את-עבדי הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם-יהוה: 20 ואתם שמעו דבר-יהוה כל-הגולה אשר שלחתי מירושלם בבבלה: 21 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל-אחזב בן-קוליה ואל-צדקיהו בן-מעשה הנבאים לכם בשמי שקר הנני | נתן אתם ביד נבוכדנאצר מלך-בבל והכם לעיניכם: 22 ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחזב אשר-קלם מלך-בבל באש: 23 וען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את-נשי רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לוא צייתם ואנכי הוידע ועד נאם-יהוה: 24 ואל-שמעוהו הנחלמי תאמר לאמר: 25 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר וען אשר אתה שלחת בשמכה ספרים אל-כל-העם אשר בירושלם ואל-צפניה בן-מעשיה הכהן ואל-כל-הכהנים לאמר: 26 יהוה נתנך כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל-איש משגע ומתנבא ונתתה אתו אל-המהפכת ואל-הצינקה: 27 ועתה למה לא גערת בירמיהו הענתתי המתנבא לכם: 28 כי על-כן שלח אלינו בבל לאמר ארכה היא בנו בתים וישבו ונטעו גנות ואכלו את-פריהו: 29 ויקרא צפניה הכהן את-הספר הזה באזני ירמיהו הנביא: 30 ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו לאמר: 31 שלח על-כל-הגולה לאמר כה אמר יהוה אל-שמעוהו הנחלמי וען

אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתי ויבטח אתכם על שקר: 32 לכן כה אמר יהוה הנבי פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש | יושב | בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה: 30 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב דבר את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר: 3 כי הנה ימים באים נאם יהוה ושבתתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתים אל הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה: 4 ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה: 5 כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד ואין שלום: 6 שאלו נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כילודה ונהפכו כל פנים לירקון: 7 הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע: 8 והיה ביום ההוא נאם | יהוה צבאות אשר עלו מעל צוארך ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים: 9 ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם: 10 ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: 11 כי אתה אני נאם יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים | אשר הפצותיך שם אך אתך לא אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקזה לא אנקרה: 12 כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה מפתח: 13 אין דן דינך למזור רפאות תעלה אין לך: 14 כל מאהבך שכחוך אותך לא ירשו כי מפת אויב הכיתוך מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאתיך: 15 מה תזעק על שברך אנוש מכאבך על | רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי אלה לך: 16 לכן כל אכלך יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיר למשסה וכל בזוך אתן לב: 17 כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה: 18 כה אמר יהוה הנבי שב שבות אהלי יעקוב ומשכנותי ארחם ונבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו ישב: 19 ויצא מהם תודה וקול משחקים והרבתי ולא ימעטו והכבדתי ולא יצערו: 20 והיו בניו קלדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל לחציו: 21 והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבן יצא והקרבותי ונגש אלי כי מי הוא זה ערב את לבן לגשת אלי נאם יהוה: 22 והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: 23 הנה | סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש רשעים וחול: 24 לא ישוב חרון אפי יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבן באחרית הימים תתבוננו בה:

ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה: 15 כה | אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו: 16 כה | אמר יהוה מנעו קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה וישבו מארץ אויב: 17 ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה וישבו בנים לגבולם: 18 שמוע שמעתי אפרים מתנווד וסרתני ואוסר כעגל לא למד השיבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי: 19 כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הדעו ספקתי על ירך בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: 20 הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשעים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה: 21 הציבו לך צינים שמי לך תמרורים שתי לברך למסלה דרך הלכתי שובי בתולת ישראל שבי אל ערוך אלה: 22 עד מתי תתחמקון הבת השובבה כי ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר: 23 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשווי את שבותם יברכה יהוה ויה צדק הר הקדוש: 24 וישבו בה יהודה וכל עריו יחדו אכרים ונסעו בעדר: 25 כי הרויתי נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי: 26 על זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי: 27 הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה: 28 והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוך ולהרס ולהאביד ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם יהוה: 29 בימים ההם לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר וישנו בנים תקהינה: 30 כי אם איש בעונו ימות כל האדם האכל הבסר תקהינה שניו: 31 הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: 32 לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החיוקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר להמה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם נאם יהוה: 33 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: 34 ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעוונם ולחטאתם לא אזכר עוד: 35 כה | אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: 36 אם ימשו החקים האלה מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים: 37 כה | אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אפאס בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה: 38 הנה ימים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה: 39 ויצא עוד קוה המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה: 40 וכל העמק הפגרים | והדשן וכל השרמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יהרס עוד לעולם: 30

32 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשרית לצדקיהו מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה לנבוכדראצר: 2 ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלים וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה: 3 אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנבי נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה: 4 וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד הפשדים כי הנתן ינתן ביד מלך בבל ודבר פיו עם פיו ועיניו את עינו תראינה: 5 ובבל יולך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאם יהוה כי תלחמו את הפשדים לא תצליחו: 6 ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר: 7 הנה חנמאל בן שלם דרך בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות כי לה משפט הגאלה לקנות: 8 ויבא אלי חנמאל בן דדי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה לך את שדי אשר בענתות אשר | בארץ בנימין כי לך משפט הירשה ורך

31 בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם: 2 כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרדי חרב הלוך להרגיעו ישראל: 3 מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד: 4 עוד אבך ונבגית בתולת ישראל עוד תעדי תפיה ויצאת במחול משחקים: 5 עוד תטעו כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו: 6 כי יש אום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו: 7 כי כה | אמר יהוה רבו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמימי הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל: 8 הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתי מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ישבו הנה: 9 בבכי יבאו ובתחנונים אובילים אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: 10 שמעו דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדו: 11 כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: 12 ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני צאן ובער והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד: 13 אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אכלם לששון ונחמתיים ושמחתיים מיוגם: 14 וריתי נפש הכהנים דשן

הגאלה קנה לך ואדע כי דבר יהוה הוא: 9 ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דדי אשר בענתות ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף: 10 ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים: 11 ואקח את ספר המקנה את החתום המצנה והחקים ואת הגלוי: 12 ואמנן את הספר המקנה אל ברוך בן גריה בן מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים הישבים בחצר המטרה: 13 ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר: 14 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען ועמדו ימים רבים: 15 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ הזאת: 16 ואתפלל אל יהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל ברוך בן גריה לאמר: 17 אהה אדני יהוה הנה | אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא יפלא ממך כל דבר: 18 עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל חיוק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו: 19 גדל העצה ורב העליליה אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו: 20 אשר שמתי אתות ומופתים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיום הזה: 21 ותצא את עמך את ישראל מארץ מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדול: 22 ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש: 23 ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקולך ובתרותך לא הלכו את כל אשר צויתת להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת: 24 הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה והנה ראה: 25 ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים: 26 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 27 הנה אני יהוה אלהי כל בשר הממני יפלא כל דבר: 28 לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך בבל ולכדה: 29 ויבאו הכשדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו על גגותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: 30 כי היו בני ישראל ובני יהודה אר עשים הרע בעיני מנערתיהם כי בני ישראל אר מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם יהוה: 31 כי על אפי ועל חמתי יהיה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני: 32 על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם כהניהם ונביאייהם ואיש יהודה וישבי ירושלים: 33 ויפנו אלי ערף ולא פניו ולמד אתם השכם ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר: 34 וישומו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמא: 35 ויבנו את במות הבעל אשר בגיא בן הנם להעביר את בניהם ואת בנותיהם למלך אשר לא צייתים ולא עלתה על לבי לעשות התועבה הזאת למען החטי את יהודה: 36 ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת אשר | אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב ובזרע ובדבר: 37 הנני מקבצם מכל הארצות אשר הדחתים שם באפי ובחמתי ובקוצף גדול והשבתים אל המקום הזה והשבתים לבטח: 38 והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: 39 ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם: 40 וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבבם לבלתי סור מעלי: 41 ויששתי עליהם להטוב אותם ונטעתיים בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי: 42 כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם: 43 ונקנה השדה בארץ הזאת אשר | אתם

אמרים שממה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים: 44 שדות בכסף יקנו וכתוב בספר | וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה ובערי ההר ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשוב את שבותם נאם יהוה: 1 פ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו עצור בחצר המטרה לאמר: 2 כה אמר יהוה עשה יהוה ויצר אותה להכינה יהוה שמו: 3 קרא אלי ואענה ואגידה לך גדלות וצרות לא ידעתם: 4 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנמצים אל הסללות ואל החרב: 5 באים להלחם את הכשדים ולמלאם את פגרי האדם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל רעתם: 6 הנני מעלה לה ארצה ומרפא ורפואתים וגלית להם עתרת שלום ואמת: 7 והשבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנותם כבראשנה: 8 וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכול עונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו בי: 9 והיתה לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גוי הארץ אשר ישמעו את כל הטובה אשר אנכי עשה אתם ופחדו ורגזו על כל הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה לה: 10 כה | אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלים הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה: 11 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית יהוה כי אשוב את שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה: 12 כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה | במקום הזה החרב מאין אדם ועד בהמה ובכל ערוי נה רעים מרצצים צאן: 13 בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה עד תעברנה הצאן על ידי מונה אמר יהוה: 14 הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה: 15 בימים ההם ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ: 16 בימים ההם תושע יהודה וירושלים תשכון לבטח וזה אשר יקרא לה יהוה | צדקנו: 17 כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד איש יושב על כסא בית ישראל: 18 ולכהנים הלויים לא יכרת איש מפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל הימים: 19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 20 כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולבלתי היות יומם ולילה בעתם: 21 גם בריתי תפר את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלויים הכהנים משרתי: 22 אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד חול הים כן ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלויים משרתי אתי: 23 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 24 הלוא ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ויאצון מהיות עוד גוי לפניהם: 25 כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת: 26 גם זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב כי אשוב את שבותם ורחמתים: 27

33

34

אל־צדקיהו מלך יהודה את כל־הדברים האלה בירושלם: 7 וחיל מלך־בבל נלחמים על־ירושלם ועל כל־ערי יהודה הנותרות אל־לכיש ואל־עזקה כי הנה נשאר עברי יהודה ערי מבצר: 8 הדבר אשר־היה אל־ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את־כל־העם אשר בירושלם לקרא להם דרור: 9 לשלח איש את־עבדו ואיש את־שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי עבד־בם ביהודי אחיהו איש: 10 וישמעו כל־השרים וכל־העם אשר באו בברית לשלח איש את־עבדו ואיש את־שפחתו חפשים לבלתי עבד־בם עוד וישמעו וישלחו: 11 וישבו אחרי־כן וישבו את־העבדים ואת־השפחות אשר שלחו חפשים וכבישום לעבדים ולשפחות: 12 ויהי דבר יהוה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר: 13 כה־אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את־אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: 14 מקץ שבע שנים תשלחו איש את־אחיו העברי אשר־ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא־שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את־אזנם: 15 ותשבו אתם היום ותעשו את־הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר־נקרא שמי עליו: 16 ותשבו ותחללו את־שמי ותשבו איש את־עבדו ואיש את־שפחתו אשר־שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות: 17 לכן כה־אמר יהוה אתם לא־שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם־יהוה אל־החורב אל־הדבר ואל־הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ: 18 ונתתי את־האנשים העברים את־ברתי אשר לא־הקימו את־דברי הברית אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו: 19 שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל: 20 ונתתי אותם ביד אויביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: 21 ואת־צדקיהו מלך־יהודה ואת־שריו אתן ביד אויביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם: 22 הנני מצוה נאם־יהוה והשבתים אל־העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת־ערי יהודה אתן שממה מאין ישב: 23 פ הדבר אשר־היה אל־ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה לאמר: 24 הלוך אל־בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל־אחת הלשכות והשקות אותם יין: 25 ואלקח את־יאזניה בן־ירמיהו בן־חבצניה ואת־אחיו ואת־כל־בניו ואת כל־בית הרכבים: 26 ואבא אתם בית יהוה אל־לשכת בני חנן בן־יגדליהו איש האלהים אשר־אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן־שלם שמר הסף: 27 ואמנן לפני | בני בית־הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו־יין: 28 ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב בן־רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו־יין אתם ובניכם עד־עולם: 29 ובית לא־תבנו וזרע לא־תזרעו וזרעו לא־תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים תשבו כל־ימיכם למען תחיו ימים רבים על־פני האדמה אשר אתם גרים שם: 30 ונשמע בקול יהונדב בן־רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות־יין כל־ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנותינו: 31 ולבלתי בנות לשבתנו וזרע ושדה וזרע לא יהיה לנו: 32 ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר־צונו יונדב אבינו: 33 והיה בעלות נבוכדראצר מלך־בבל אל־הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם: 34 ויהי דבר יהוה אל־ירמיהו לאמר: 35 כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלך ואמרתי לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר לשמע אל־דברי נאם־יהוה: 36 והוקם את־דברי יהונדב בן־רכב אשר־צוה את־בניו לבלתי שתות־יין ולא שתו עד־היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי: 37 ואשלח אליכם את כל־עבדי הנבאים | השכים ושלח | לאמר שבו־נא איש מדרכו הרעה והיטיבו מעליכם ואל־תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושבו

אל־האדמה אשר־נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטיתם את־אזנכם ולא שמעתם אלי: 16 כי הקימו בני יהונדב בן־רכב את מצות אביהם אשר צונו והעם הזה לא שמעו אלי: 17 לכן כה־אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל־יהודה ואל כל־יושבי ירושלם את כל־הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו: 18 ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על־מצות יהונדב אביכם ותשמרו את־כל־מצותי ותעשו ככל אשר־צוה אתכם: 19 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא־יכרת איש ליונדב בן־רכב עמד לפני כל־הימים: 20

36

ויהי בשנה הרביעית ליהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 קח דרך מגלת־ספר וכתבת אליה את כל־הדברים אשר דברתי אליך על־ישראל ועל־יהודה ועל כל־הגוים מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה: 3 אולי ישמעו בית יהודה את כל־הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם למען ישוּבו איש מדרכו הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם: 4 ויקרא ירמיהו את־ברוך בן־נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל־דברי יהוה אשר דבר אליו על־מגלת־ספר: 5 ויצוה ירמיהו את־ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה: 6 ובאת אתה וקראת במגלה אשר־כתבת מפי את־דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום וגם באזני כל־יהודה הבאים מעריהם תקראם: 7 אולי תפל תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול הארץ והחמה אשר דבר יהוה אל־העם הזה: 8 ויעש ברוך בן־נריה ככל אשר־צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה: 9 ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן־יאשיהו מלך־יהודה בחדש התשעי קראו צום לפני יהוה כל־העם בירושלם וכל־העם הבאים מערי יהודה בירושלם: 10 ויקרא ברוך בספר את־דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת גמריהו בן־שפן הספר בחצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל־העם: 11 וישמע מלכיהו בן־גמריהו בן־שפן את כל־דברי יהוה מעל הספר: 12 ויירד בית־המלך על־לשכת הספר והנה־שם כל־השרים ויושבים אלישמע הספר ודליהו בן־שמעיהו ואלנתן בן־עכבאור וגמריהו בן־שפן וצדקיהו בן־חנניהו וכל־השרים: 13 ויגד להם מלכיהו את כל־הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם: 14 וישלחו כל־השרים אל־ברוך את־יהודי בן־זמתיהו בן־שלמיהו בן־כושׁ לאמר המגלה אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך וקח ויקח ברוך בן־נריהו את־המגלה בידו ויבא אליהם: 15 ויאמרו אליו שב נא וקראנה באזנינו ויקרא ברוך באזניהם: 16 ויהי כשמעם את כל־הדברים פחדו איש אל־רעהו ויאמרו אל־ברוך הגיד נגיד למלך את כל־הדברים האלה: 17 ואת־ברוך שאלו לאמר הגד נא לנו איך כתבת את כל־הדברים האלה מפיו: 18 ויאמר להם ברוך מפיו ויקרא אלי את כל־הדברים האלה ואני כתב על־הספר בדיו: 19 ויאמרו השרים אל־ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל־ידע איפה אתם: 20 ויבאו אל־המלך חצרה ואת־המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל־הדברים: 21 וישלח המלך את־יהודי לקחת את־המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני כל־השרים העמדים מעל המלך: 22 והמלך יושב בית החצר בחדש התשעי ואת־האח לפניו מבערת: 23 והיה | כקראו יהודי שלש דלותות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך אל־האש אשר אל־האח עד־תם כל־המגלה על־האש אשר על־האח: 24 ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל־עבדיו השמעים את כל־הדברים האלה: 25 וגם אלנתן ודליהו וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף את המגלה ולא שמע אליהם: 26 ויצוה המלך את ירחמאל בן־המלך ואת שריהו בן־עזריאל ואת שלמיהו בן־עבדאל לקחת את־ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרים יהוה: 27 ויהי דבר־

יהוה אל ירמיהו אחרי | שרף המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר: 28 שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את כל הדברים הראשונים אשר היו על המגלה הראשנה אשר שרף יהוה יקים מלך יהודה: 29 ועל יהוה יקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל שרפת את המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך בבל והשחית את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה: 30 לכן כה אמר יהוה על יהוה יקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבטלו תהיה משלכת לחרב ביאם ולקרח בלילה: 31 ופקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל יושבי ירושלים ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו: 32 וירמיהו לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר וכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרף יהוה יקים מלך יהודה באש ועלד נוסף עליהם דברים רבים כהמה: 3

המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר: 6 ויקחו את ירמיהו וישלכו אותו אל הבור | מלפניהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט: 7 וישמע עבד מלך הכנעני איש סרס והוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן: 8 ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר: 9 אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר: 10 ויצא המלך את עבד מלך הכנעני לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם ימות: 11 ויקח | עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח משם בלוי הסחבות ובלוי מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחבלים: 12 ויאמר עבד מלך הכנעני אל ירמיהו שים נא בלויי הסחבות והמלחים תחת אצלות ידך מתחת לחבלים ועש ירמיהו כן: 13 וימשכו את ירמיהו בחבלים ועלו אותו מן הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה: 14 וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר אל תכחד מפני דבר: 15 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כי אגיד לך הלוא המת תמיתני וכל איעצך לא תשמע אלי: 16 וישבע המלך צדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה את אשר עשה ללבו את הנפש הזאת אם אמותך ואם אתנך ביד האנשים האלה אשר מבקשים את נפשך: 17 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל שרי מלך בבל וחייתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחייתה אתה וביתי: 18 ואם לא תצא אל שרי מלך בבל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם: 19 ויאמר המלך צדקיהו אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו אל הכשדים פן יתנו אתי בידם והתעללו בי: 20 ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא | בקול יהוה לאשר אני דבר אליך ויטב לך ויתתי נפשך: 21 ואם מאן אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה: 22 והנה כל הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בבל והנה אמרות הסיתורך ויכלו לך אנשי שלמך הטבעו בבץ רגלך נסגו אחור: 23 ואת כל נשך ואת בניך מוצאים אל הכשדים ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרף באש: 24 ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים האלה ולא תמות: 25 וכי ישמעו השרים כי דברתי אתך ובאו אליך ואמרו אליך הגידה נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחד ממנו ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך: 26 ואמרת אליהם מפול אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות שם: 27 ויבאו כל השרים אל ירמיהו וישאלו אותו ויגד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר: 28 וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלים 30 והיה כאשר נלכדה ירושלים: 3

37 וימלך מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כניהו בן יהוה יקים אשר המלך נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה: 2 ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא: 3 וישלח המלך צדקיהו את יהוה יקים ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו: 4 וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אותו בית הכליא: 5 וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הצרים על ירושלים את שמעם ועלו מעל ירושלים: 6 והיה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר: 7 כה אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה | חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים: 8 וישבו הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: 9 כה | אמר יהוה אל תשא נפשותיכם לאמר הלה ילכו מעלינו הכשדים כי לא ילכו: 10 כי אם הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים אתכם ונשארו גם אנשים מדקרים איש באהלו וקומו ושרפו את העיר הזאת באש: 11 והיה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלים מפני חיל פרעה: 12 ויצא ירמיהו מירושלים ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך העם: 13 והיה הוא בשער בנימן ושם בעל פקדתי ושמו ראייה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים אתה נפל: 14 ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על הכשדים ולא שמע אליו ויתפש ראייה בירמיהו ויבאהו אל השרים: 15 ויקצפו השרים על ירמיהו והכין אותו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי אתו עשו לבית הכלא: 16 כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים: 17 וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר ויאמר יש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן: 18 ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדך ולעם הזה כי נתתם אותי אל בית הכלא: 19 ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת: 20 ועתה שמע נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם: 21 ויצא המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד תם כל הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה: 2

39 בשנה היתשעית לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשרי בא נבוכדראצר מלך בבל וכל חילו אל ירושלים ויצרו עליה: 2 בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר: 3 ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התור נרגל שר אצר סמגר נבו שר סכים רב סרס נרגל שר אצר רב מג וכל שארית שרי מלך בבל: 4 והיה כאשר ראו צדקיהו מלך יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך בשער בן החמתים ויצא דרך הערבה: 5 ויודפו חיל כשדים אחריהם וישגו את צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אותו ועליו אל נבוכדראצר מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים: 6 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט מלך בבל: 7 ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו

38 וישמע שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה את הדברים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר: 2 כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא אל הכשדים יחיה והיתה לו נפשו לשלל וחי: 3 כה אמר יהוה הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה: 4 ויאמרו השרים אל המלך ינמת נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים | בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברים האלה כי | האיש הזה איננו דרש לשלום לעם הזה כי אם לרעה: 5 ויאמר

בְּנִחֲשָׁתִים לְבִיא אֹתוֹ בְּבִלָּה׃ 8 וְאֵת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת־בֵּית הָעָם שִׁרְפוּ הַכַּשְׂדִּים בְּאֵשׁ וְאֵת־חַמּוֹת יְרוּשָׁלַם נִתְצוּ׃ 9 וְאֵת־יָתֵר הָעָם הַנְּשָׂאִים בְּעִיר וְאֵת־הַנְּפִלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עָלָיו וְאֵת־יֵתֵר הָעָם הַנְּשָׂאִים הַגָּלִילִים בְּבוּזָר־אֲדָן רֶב־טַבְּחִים בְּבֵל׃ 10 וּמִן־הָעָם הַדְּלִיּוֹת אֲשֶׁר אִין־לָהֶם מֵאוֹמֵה הַשְּׂאִיר בְּבוּזָר־אֲדָן רֶב־טַבְּחִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וַיִּתֵּן לָהֶם כְּרִמִּים וַיְגַבֵּם בַּיּוֹם הַהוּא׃ 11 וַיִּצְוּ נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַל־יְרֵמְיָהוּ בֶן־נְבוּזַרְאֲדָן רֶב־טַבְּחִים לֵאמֹר׃ 12 קַח־נָּוּ וְעֵינֶיךָ שָׁמַיְמָ עָלָיו וְאֵל־תַּעַשׂ לֹו מֵאֹמֵה רַע כִּי אִם כִּאֲשֶׁר יִדְבַר אֵלֶיךָ כִּן עֲשֵׂה עִמּוֹ׃ 13 וַיִּשְׁלַח נְבוּזַרְאֲדָן רֶב־טַבְּחִים 'l' s="H5021" וּבְשׂוּבָו

41 וַיְהִי | בְּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בָּא יִשְׁמַעֲאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה בֶן־אֱלִישִׁמַע מִזְרַע הַמְּלוּכָה וּרְבִי הַמֶּלֶךְ וְעִשְׂרֵה אֲנָשִׁים אֹתוֹ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם הַמְּצַפֶּה וַיֵּאָכְלוּ שָׂם לֶחֶם יַחְדָּו בַּמְּצַפֶּה׃ 2 וַיִּקָּם יִשְׁמַעֲאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה וְעִשְׂרֵת הָאֲנָשִׁים | אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ וַיָּכוּ אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שֹׁפָן בַּחֶרֶב וַיָּמַת אֹתוֹ אֲשֶׁר־הַפְּקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאֶרֶץ׃ 3 וְאֵת־כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ אֶת־גְּדַלְיָהוּ בַּמְּצַפֶּה וְאֵת־הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ־שָׁם אֶת אֲנָשֵׁי הַמְּלַחְמָה הַכֹּהֵן יִשְׁמַעֲאֵל׃ 4 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׂנִי לַהֲמִית אֶת־גְּדַלְיָהוּ וְאִישׁ לֹא יָדַע׃ 5 וַיָּבֹאוּ אֲנָשִׁים מִשְׂכָּם מִשְׁלוֹ וּמִשְׁמֶרֶן שְׂמֹנִים אִישׁ מִגְּלָחֵי זָקֵן וְקֹרְעֵי בְגָדִים וּמְתַגְּדָדִים וּמְנַחֵה וּלְבוֹנֵה בִּידֵם לְהַבִּיא בֵּית יְהוָה׃ 6 וַיֵּצֵא יִשְׁמַעֲאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה לִקְרָאתָם מִן־הַמְּצַפֶּה הַלֵּךְ וּבֹכֵה וַיְהִי כַּפֶּגֶשׁ אֲתָם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיִם בָּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם׃ 7 וַיְהִי כַּבּוֹאֵם אֶל־תּוֹךְ הָעִיר וַיִּשְׁחָטֵם יִשְׁמַעֲאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה אֶל־תּוֹךְ הַבּוֹר הַהוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ׃ 8 וְעִשְׂרֵה אֲנָשִׁים נִמְצְאוּ־בָם וַיֹּאמְרוּ אֶל־יִשְׁמַעֲאֵל אֶל־תְּמַתְנוּ כִּי־יֵשׁ־לָנוּ מִטְּמֵנִים בְּשַׂדֵּה חֲטָיִם וּשְׂעָרִים וְשִׁמְן וּדְבַשׁ וַיַּחְדְּלֵם וְלֹא הִמִּיתָם בְּתוֹךְ אַחִיהֶם׃ 9 וְהַבּוֹר אֲשֶׁר־הִשְׁלִיךְ שָׁם יִשְׁמַעֲאֵל אֶת | כָּל־פְּגָרֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִכָּה בַּיָּד־גְּדַלְיָהוּ הַהוּא אֲשֶׁר עֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ אֶסָּא מַפְנֵי בַעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ מִלֹּא יִשְׁמַעֲאֵל בֶּן־נַתְנִיָּהוּ חֲלָלִים׃ 10 וַיִּשָּׁב | יִשְׁמַעֲאֵל אֶת־כָּל־שְׂאֵרֵי הָעָם אֲשֶׁר בַּמְּצַפֶּה אֶת־בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֵת־כָּל־הָעָם הַנְּשָׂאִים בַּמְּצַפֶּה אֲשֶׁר הַפְּקִיד נְבוּזַרְאֲדָן רֶב־טַבְּחִים אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם וַיִּשָּׁבֵם יִשְׁמַעֲאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה וַיִּלֶּךְ לַעֲבֹד אֶל־בְּנֵי עִמּוֹן׃ 11 וַיִּשְׁמַע יוֹחָנָן בֶּן־קָרַח וְכָל־שְׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת־כָּל־הַרְעָה אֲשֶׁר עֲשֵׂה יִשְׁמַעֲאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה׃ 12 וַיָּקֻחוּ אֶת־כָּל־הָאֲנָשִׁים וַיָּלְכוּ לְהַלְחֵם עִם־יִשְׁמַעֲאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה וַיִּמְצְאוּ אֹתוֹ אֶל־מִים רַבִּים אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן׃ 13 וַיְהִי כִּרְאֻת כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ יִשְׁמַעֲאֵל אֶת־יֹחָנָן בֶּן־קָרַח וְאֵת־כָּל־שְׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּשְׁמְחוּ׃ 14 וַיִּסְבּוּ כָל־הָעָם אֲשֶׁר־שָׁבָה יִשְׁמַעֲאֵל מִן־הַמְּצַפֶּה וַיִּשְׁבּוּ וַיָּלְכוּ אֶל־יֹחָנָן בֶּן־קָרַח׃ 15 וַיִּשְׁמַעֲאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה נִמְלֵט בְּשִׂמְנֵה אֲנָשִׁים מַפְנֵי יֹחָנָן וַיִּלֶּךְ אֶל־בְּנֵי עִמּוֹן׃ 16 וַיִּקָּח יֹחָנָן בֶּן־קָרַח וְכָל־שְׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֶת־כָּל־שְׂאֵרֵי הָעָם אֲשֶׁר הָשִׁיב מֵאֵת יִשְׁמַעֲאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה מִן־הַמְּצַפֶּה אַחֶר הַכֹּהֵן אֶת־גְּדַלְיָה בֶּן־אֲחִיקָם גְּבַרִים אֲנָשֵׁי הַמְּלַחְמָה וְנָשִׁים וְטָף וְסִרְסוּיִם אֲשֶׁר הָשִׁיב מִגִּבְעוֹן׃ 17 וַיָּלְכוּ וַיִּשְׁבּוּ בְּגִרֹת כַּמּוֹהֵם אֲשֶׁר־אֶצֶּל בֵּית לָחֵם לְלַכְת׃ לְבּוֹא מִצְרַיִם׃ 18 מַפְנֵי הַכַּשְׂדִּים כִּי יָרְאוּ מַפְנֵיהֶם כִּי־הִכָּה יִשְׁמַעֲאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם אֲשֶׁר־הַפְּקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאֶרֶץ׃ 19

סְרִיס וְנֹרְגָל שַׂר־אֶצֶר רֶב־מַג וְכָל רַבֵּי מֶלֶךְ־בָּבֶל׃ 14 וַיִּשְׁלַחוּ וַיָּקֻחוּ אֶת־יְרֵמְיָהוּ מִחֶצֶר הַמֶּטְרָה וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שֹׁפָן לְהוֹצִיאָהוּ אֶל־הַבַּיִת וַיִּשָּׁב בְּתוֹךְ הָעָם׃ 15 וְאֶל־יְרֵמְיָהוּ הָיָה דְבַר־יְהוָה בְּהִיטֵן עֲצוֹר בַּחֶצֶר הַמֶּטְרָה לֵאמֹר׃ 16 הַלּוֹךְ וְאִמְרֵת לַעֲבָד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּבִי מַבִּיא אֶת־דְּבָרֵי אֶל־הָעִיר הַזֹּאת לְרַעָה וְלֹא לְטוֹבָה וְהָיוּ לְפָנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא׃ 17 וְהִצַּלְתִּיךָ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה וְלֹא תָנַתְן בַּיָּד הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתָּה יְגוֹר מַפְנֵיהֶם׃ 18 כִּי מִלֵּט אֲמַלְטֶךָ וּבַחֶרֶב לֹא תִפֹּל וְהִיתָה לְךָ נִפְשָׁךְ לְשִׁלַּל כִּי־בִטַּחְתָּ בִּי נְאֻם־יְהוָה׃ 19

40 הַדְּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֶר | שִׁלַּח אֹתוֹ נְבוּזַרְאֲדָן רֶב־טַבְּחִים מִן־הָרְמָה בְּקָחוּתוֹ אֹתוֹ וְהוּא־אֶסָּוֹר בְּאֲזִיקִים בְּתוֹךְ כָּל־גְּלוֹת יְרוּשָׁלַם וַיְהוּדָה הַמְּגָלִים בְּבִלָּה׃ 2 וַיָּקַח רֶב־טַבְּחִים לְיְרֵמְיָהוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דְּבַר אֶת־הַרְעָה הַזֹּאת אֶל־הַמַּקּוֹם הַזֶּה׃ 3 וַיָּבֵא וַעֲשֵׂה יְהוָה כַּאֲשֶׁר דְּבַר כִּי־חִטַּאתֶם לַיהוָה וְלֹא־שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְהָיָה לְכֵם דְּבַר הַזֶּה׃ 4 וְעַתָּה הִנֵּה פְתַח־תַּיִתְךָ הַיּוֹם מִן־הָאֲזִיקִים אֲשֶׁר עָלֶיךָ יֵדְךָ אִם־טוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבּוֹא אִתִּי בְּבֵל בָּא וְאֲנִי אֶת־עֵינֵי עֲלֶיךָ וְאִם־רַע בְּעֵינֶיךָ לְבּוֹא־אִתִּי בְּבֵל חֲדַל רְאֵה כָל־הָאֶרֶץ לְפָנֶיךָ אֶל־טוֹב וְאֶל־הַיִּשָּׁר בְּעֵינֶיךָ לְלַכְת׃ שָׁמָּה לָךְ׃ 5 וְעוֹדְנֵו לֹא־יָשׁוּב וְשָׁבָה אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שֹׁפָן אֲשֶׁר־הַפְּקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעִיר יְהוּדָה וַיִּשָּׁב אֹתוֹ בְּתוֹךְ הָעָם אוֹ אֶל־כָּל־הַיִּשָּׁר בְּעֵינֶיךָ לְלַכְת׃ לָךְ וַיִּתֵּן לֹו רֶב־טַבְּחִים אֲרַחָה וּמִשְׁאֵת וַיִּשְׁלַחְהוּ׃ 6 וַיָּבֵא יְרֵמְיָהוּ אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־אֲחִיקָם הַמְּצַפֶּה וַיִּשָּׁב אֹתוֹ בְּתוֹךְ הָעָם הַנְּשָׂאִים בְּאֶרֶץ׃ 7 וַיִּשְׁמַעוּ כָל־שְׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר בְּשַׂדֵּה הַמָּה וְאֲנָשִׁיהֶם כִּי־הַפְּקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בְּאֶרֶץ וְכִי | הַפְּקִיד אֹתוֹ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטָף וּמִדַּלְת הָאֶרֶץ מֵאֲשֶׁר לֹא־הִגְלוּ בְּבִלָּה׃ 8 וַיָּבֹאוּ אֶל־גְּדַלְיָה הַמְּצַפֶּה וַיִּשְׁמַעֲאֵל בֶּן־נַתְנִיָּהוּ וַיֹּחָנְנוּ בְּנֵי־קָרַח וְשִׂרְיָהוּ בֶן־תְּנַחֲמֵת וּבְנֵי | עוֹפִי הַנְּטַפְתִּי וַיִּזְנוּהוּ בֶן־הַמַּעַכְלִי הַמָּה וְאֲנָשִׁיהֶם׃ 9 וַיִּשְׁבַּע לָהֶם גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שֹׁפָן וְלֹא־אֲנָשִׁיהֶם לֵאמֹר אֶל־תִּירְאוּ מֵעַבּוֹד הַכַּשְׂדִּים שָׁבוּ בְּאֶרֶץ וְעַבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וַיִּיטֵב לְכֵם׃ 10 וְאַנִּי הַנְּבִי יָשִׁב בַּמְּצַפֶּה לַעֲמֹד לְפָנֶי הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר יָבֹאוּ אֵלָינוּ וְאַתֶּם אֲסַפּוּ יַיִן וְקִיץ וְשָׁמֵן וְשַׁמּוֹ וּבְכֻלֵּיכֶם וְשָׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר־תִּפְשַׁתֶּם׃ 11 וְגַם כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר־בְּמוֹאָב | וּבְבָנֵי עִמּוֹן וּבְאַדּוֹם וְאֲשֶׁר בְּכָל־הָאֲרָצוֹת שָׁמְעוּ כִּי־נָתַן מֶלֶךְ־בָּבֶל שְׂאֵרֵי יְהוּדָה וְכִל הַפְּקִיד עֲלֵיהֶם אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שֹׁפָן׃ 12 וַיִּשָּׁבוּ כָל־הַיְהוּדִים מִכָּל־הַמַּקּוֹמוֹת אֲשֶׁר נָדְחוּ־שָׁם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ־יְהוּדָה אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמְּצַפֶּה וַיִּאֲסַפּוּ יַיִן וְקִיץ הַרְבֵּה מְאֹד׃ 13 וַיֹּחָנְנוּ בֶּן־קָרַח וְכָל־שְׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר בְּשַׂדֵּה בָּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמְּצַפֶּה׃ 14 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִידַע תִּדַּע כִּי בְעֵלִיס | מֶלֶךְ בְּנֵי עִמּוֹן שִׁלַּח אֶת־יִשְׁמַעֲאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה לְהַכְתֵּךְ נִפְשׁ וְלֹא־הֶאֱמִין לָהֶם גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם׃ 15 וַיֹּחָנְנוּ בֶּן־קָרַח אֶמְרוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בְּסֻתֶּר בַּמְּצַפֶּה לֵאמֹר אֲלַכְהָ נָא וְאִכְהָ אֶת־יִשְׁמַעֲאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה וְאִישׁ לֹא יָדַע לְמָה יִכְכֶּה נִפְשׁ וְנִפְצַו כָּל־יְהוּדָה הַנִּקְבָּצִים אֵלָיךְ וְאַבְדָּה שְׂאֵרֵי יְהוּדָה׃ 16 וַיֹּאמֶר גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם אֶל־יֹחָנָן בֶּן־קָרַח אֶל־תַּעַשׂ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה כִּי־שָׁקֹר אִתָּה דְבַר אֶל־יִשְׁמַעֲאֵל׃ 17

42 וַיָּשׁוּבוּ כָל־שְׂרֵי הַחֲיָלִים וַיֹּחָנְנוּ בֶּן־קָרַח וַיִּזְנְהוּ בֶּן־הוֹשַׁעְיָה וְכָל־הָעָם מִקָּטָן וְעַד־גָּדוֹל׃ 2 וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא תִפְל־נָא תִחַנְתְּנוּ לְפָנֶיךָ וְהַתְּפַלֵּל בְּעַדְנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעַד כָּל־הַשְּׂאֵרֵי הַאֵת כִּי־נִשְׂאָרְנוּ מֵעַט מִהַרְבֵּה כַּאֲשֶׁר עֵינֶיךָ רָאוּת אֲתָנוּ׃ 3 וַיַּגִּד לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַדְּרָךְ אֲשֶׁר נָלַךְ בְּהָ וְאֵת־הַדְּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה׃ 4 וַיֹּאמֶר אֵלָיִם יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא שְׁמַעְתִּי הַנְּבִי מִתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּדַבְּרֵיכֶם וְהָיָה כָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר יַעֲנֵה יְהוָה אֶתְכֶם אַגִּיד לְכֵם לֹא־אֶמְנַע מִכֶּם דְּבַר׃ 5 וְהִמַּרְה אֲמַרוּ אֶל־יְרֵמְיָהוּ וְהָיָה יְהוָה בְּנוֹ לַעֲד אֶמֶת וְנֶאֱמַן אִם־לֹא כָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר יִשְׁלַחְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלָינוּ כִּן נַעֲשֵׂה׃ 6 אִם־טוֹב וְאִם־רַע בְּקוֹל | יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר אֵנוּ שְׁלַחִים אֲתָךְ אֵלָיו נִשְׁמַע לְמַעַן אֲשֶׁר יִיטֵב לָנוּ כִּי נִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ 7 וְהָיָה מִקֵּץ עֶשְׂרֵת יָמִים וְהָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ׃ 8 וַיִּקְרָא אֶל־יֹחָנָן בֶּן־קָרַח וְאֶל־כָּל־שְׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וּלְכָל־הָעָם לְמַקְטָן וְעַד־גָּדוֹל׃ 9 וַיֹּאמֶר אֵלָיִם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם אֵתִי אֵלָיו לְהַפִּיל תַּחֲנַתְכֶם לְפָנָיו׃ 10 אִם־שׂוֹב תִּשְׁבּוּ בְּאֶרֶץ הַאֵת וּבְנֵיתִי אֶתְכֶם וְלֹא אֶהְרַס וְנִטַּעְתִּי אֶתְכֶם וְלֹא אֶתְוָשׁ כִּי נַחֲמַתִּי אֶל־הַרְעָה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְכֵם׃ 11 אֶל־תִּירְאוּ מַפְנֵי מֶלֶךְ בָּבֶל אֲשֶׁר־אַתֶּם וַיֹּאמֶר מַפְנֵו אִם־יְהוָה כִּי־אַתְכֶם אֲנִי לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְלְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּד׃ 12 וְאִתֵּן לְכֶם רִחְמִים וְרַחֵם אֶתְכֶם וְהָשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־אֲדָמְתְּכֶם׃ 13 וְאִם־

אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה אלהיכם: 14 לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב: 15 ועתה לכן שמעו דבר יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם: 16 והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם | דאגים ממנו שם ידבק אחרים מצרים ושם תמותו: 17 ויהיו כל האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים לגור שם ומוותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: ס 18 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתן אפי וחמתי על יושבי ירושלים כן תתן חמתי עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את המקום הזה: 19 דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל תבאו מצרים ידעו תדעו כי העידתי בכם היום: 20 כי התעתים בנפשותיכם כי אתם שלחתם אתי אל יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד לנו ועשינו: 21 ואגד לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם וכל אשר שלחתי אליכם: 22 ועתה ידעו תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לגור שם: ס

43

והי ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל הדברים האלה: ס 2 ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל האנשים היודים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לגור שם: 3 כי ברוך בן נריה מסית אתך בנו למען תת אתנו ביד הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל: 4 ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה: 5 ויחן יוחנן בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית יהודה אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לגור בארץ יהודה: 6 את הגברים ואת הנשים ואת הטף ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו: 7 ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס: ס 8 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר: 9 קח בידך אבנים גדלות וטמנתם במלט במלון אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים: 10 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח זקנתי את נבוכדראצר מלך בבל עבדי ושחתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את שפירוח עליהם: 11 ובאה והכה את ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב: 12 והציתי אש בבתי אלהי מצרים ושפרם ושבע ועטה את ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את בגדו ויצא משם בשלום: 13 ושבר את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי מצרים ושרף באש: ס

44

הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנחס ובגף ובארץ פתרוס לאמר: ס 2 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלים ועל כל ערי יהודה והנם חרבה היום הנה ואין בהם יושב: 3 מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואבותיכם: 4 ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השפים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי: 5 ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים: 6 ותתן חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלים ותהיינה לחרבה לשממה כיום הזה: ס 7 ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה

גדולה אל נפשתיכם להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית: 8 להכעסני במעשי וידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גוי הארץ: 9 השכחתם את רעות ואת אבותיכם ואת רעות | מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלים: 10 לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלכו בתורתו ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם: ס 11 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהכרית את כל יהודה: 12 ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב וברעב ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה: 13 ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים בחרב ברעב ובדבר: 14 ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב | ארץ יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם פלטים: ס 15 ויענו את ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקטרות נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתרוס לאמר: 16 הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך: 17 כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפיו לקטר למלכת השמים והסוך לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבותינו מלכנו ושורינו בערי יהודה ובחצות ירושלים ונשבע לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו: 18 ומן אז חדלנו לקטר למלכת השמים והסוך לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב תמנו: 19 וכי אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסוך לה נסכים המבלעדי אנשיו עשינו לה כונים להעצבה והסוך לה נסכים: פ 20 ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אתו דבר לאמר: 21 הלוא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלים אתם ואבותיכם מלכים ושרים ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו: 22 ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב כהיום הזה: 23 מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתי ובעדויותי לא הלכתם על כן קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה: ס 24 ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים: ס 25 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם מלאתם | לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסוך לה נסכים הקיום תקימתה את נדריכם ועשה תעשינה את נדריכם: פ 26 לכן שמעו דבר יהוה כל יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא | בפי | כל איש יהודה אמר חי אדני יהוה בכל ארץ מצרים: 27 הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם: 28 ופליטי חרב ישובו מן ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל שארית יהודה הבאים לארץ מצרים לגור שם דבר מי יקום ממני ומהם: 29 וזאת לכם האות נאם יהוה כי פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם לרעה: ס 30 כה אמר יהוה הנני נתן את פרעה חפרע מלך מצרים ביד איבוי וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדראצר מלך בבל איבוי ומבקש נפשו: ס

45

הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר: ס 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך: 3 אמרת אוי נא לי כי יסר יהוה יגון על

מכאבו יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי: ס 4 כה | תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר-בניתי אני הרוס ואת אשר-נטעתי אני נתש ואת-כל הארץ היא: 5 ואתה תבקש-לך גדלות אל-תבקש כי הנני מביא רעה על-כל בשר נאם יהוה ונתתי לך את-נפשך לשלל על-כל המקומות אשר תלך-שם: ס

48 למואב כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל-נבו כי שדדה הבישה נלכדה קריתים הבישה המשגב וחתה: 2 אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גם-מדמן תדמי אחריך תלך חרב: 3 קול צעקה מחורונים שד ושבר גדול: 4 נשברה מואב השמיעו זעקה צעוריה: 5 כי מעלה הלחות בבכי יעלה-בכי כי במוחד חורונים צרי צעקת-שבר שמעו: 6 נסו מלטן נפשכם ותהיינה כערוער במדבר: 7 כי יען בטחך במעשך ובאצרותיך גם-את תלכדי ויצא כמיש בגולה כהניו ושניו יחד: 8 ויבא שדך אל-כל-עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה: 9 תנו-ציץ למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה מאין יושב בהן: 10 ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרבן מדם: 11 שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל-שמרו ולא-הורק מכלי-אל-כלי ובגולה לא הלך על-כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר: ס 12 לכן הנה-ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם ינפצו: 13 ובש מואב מכמוש כאשר-בשו בית ישראל מבית אל מבטחם: 14 איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי-חיל למלחמה: 15 שדך מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו ירדו לטבח נאם-המלך יהוה צבאות שמו: 16 קרוב איד-מואב לבוא ורעתו מהרה מאד: 17 גדו לו כל-סביבו וכל ידעו שמו אמרו איכה נשבר מטה-עז מקל תפארה: 18 רדי מכבוד יושב בצמא ישבת בת-דיבון כי-שדך מואב עלה בר שחת מבצריה: 19 אל-דרך עמדי וצפי וישבת ערוער שאלי-נס ונמלטה אמרי מה-נהיתה: 20 הביש מואב כי-חתה הילולי | וזעקי הגידו בארזון כי שדך מואב: 21 ומשפט בא אל-ארץ המישר אל-חלון ואל-יהצה ועל-מופעת: 22 ועל-דיבון ועל-נבו ועל-בית דבלתים: 23 ועל קריתים ועל-בית גמול ועל-בית מעון: 24 ועל קריות ועל-בצרה ועל כל-ערי ארץ מואב הרחוקות והקרבות: 25 נגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה: 26 השכירוהו כי על-יהוה הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק גם-הוא: 27 ואם | לוא השחק היה לך ישראל אם-בגנבים נמצאה כי-מדי דבריך בו תתנווד: 28 עזבו ערים ושכנו בסלע יושבי מואב והיו כיונה תקנן בעברי פי-פחת: 29 שמענו גאון-מואב גאה מאד גבהו וגאוןו וגאותו רם לבו: 30 אני ידעתי נאם יהוה עברתו ולא-כן בדיו לא-כן עשו: 31 על-כן על-מואב אילול ולמואב כלה אזעק אל-אנשי קיר-חרש יהגה: 32 מבלי יעזר אבכה לך הגפן שבמה נטושתיך עברו ים עד ים יעזר נגעו על-קוצר ועל-בצירך שדך נפל: 33 ונאספה שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב ויגן מיקבים השבתי לא-ידרך הייד הייד לא הייד: 34 מזעקת חשבון עד-אלעלה עד-יהץ נתנו קולם מצער עד-חרנים עגלת שלשיה כי גם-מי נמרים למשמות יהיו: 35 והשבתי למואב נאם יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו: 36 על-כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל-אנשי קיר-חרש כחללים יהמה על-כן יתרת עשה אבדו: 37 כי כל-ראש קרחה וכל-זקן גרעה על כל-ידים גדדת ועל-מתנים שק: 38 על כל-גגות מואב וברחבתיה כלה מספד כי-שברתי את-מואב ככלי אין-חפץ בו נאם יהוה: 39 איך חתה הילולו איך הפנה-ערף מואב בוש והיה מואב לשחק ולמחתה לכל-סביבו: ס 40 כי-כה אמר יהוה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו אל-מואב: 41 נלכדה הקריות והמצודות נתפשה והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה: 42 ונשמד מואב מעם כי על-יהוה הגדיל: 43 פחד ופחת נפח עליך יושב מואב נאם יהוה: 44 הניס מפני הפחד יפל אל-הפחת והעלה מן-הפחת ילכד בפח כי-אביא אליה אל-מואב שנת פקדתם נאם יהוה: 45 בצל חשבון עמדו מכח נסים כי-אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיוון ותאכל פאת מואב וקדקד בני שאון: 46 אוי לך מואב אבד עם-כמוש כי-לקחו בניך בשבי ובנתיך בשביה: 47 ושבתי שבות-מואב באחרית הימים נאם יהוה עד-הנה משפט מואב: ס

46 אשר היה דבר יהוה אל-ירמיהו הנביא על-הגוים: 2 למצרים על-חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על-נהר-פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה: 3 ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה: 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו הסרונת: 5 מדוע ראיתי המה חתים נסגים אחור וגבוריהם יכתו ומנסו נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם יהוה: 6 אל-ינס הקל ואל-ימלט הגבור צפונה על-יד נהר-פרת כשלו ונפלו: 7 מי-זה כיאך יעלה כנהרות יתגעשו מימיו: 8 מצרים כיאך יעלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר אעלה אכסה-ארץ אבדה עיר וינשבי בה: 9 עלו הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת: 10 והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצרי ויאכלה חרב ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל-נהר-פרת: 11 עלי גלעד וקחי צרי בתולת בת-מצרים לשוא הרבתי רפאות תעלה אין לך: 12 שמעו גוים קלוני וצוחתך מלאה הארץ כי-גבור בגבור כשלו יחידו נפלו שניהם: ס 13 הדבר אשר דבר יהוה אל-ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל להכות את-ארץ מצרים: 14 הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ובתחפנתס אמרו התיצב והכן לך כי-אכלה חרב סביבך: 15 מדוע נסחף אבירך לא עמד כי יהוה הדפו: 16 הרבה כושל גם-נצל איש אל-רעהו ויאמרו קונוה | ונשבה אל-עמנו ואל-ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: 17 קראו שם פרעה מלך-מצרים שאון העביר המועד: 18 חי-אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא: 19 כלי גולה עשו לך וישבת בת-מצרים כי-נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב: ס 20 עגלה יפה-פיה מצרים קרץ מצפון בא בא: 21 גם-שכריה בקרבה כעגלי מרזק כי-גם-המה הפנו נסו יחידו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: 22 קולה כנחש ילך כי-בחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים: 23 כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר: 24 הבישה בת-מצרים נתנה ביד עם-צפון: 25 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל-אמון מנא ועל-פרעה ועל-מצרים ועל-אלהיה ועל-מלכיה ועל-פרעה ועל הבטחים בו: 26 ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך-בבל וביד-עבדיו ואחרי-כן תשכן כמי-קדם נאם יהוה: ס 27 ואתה אל-תירא עבדי יעקב ואל-תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת-זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: ס 28 אתה אל-תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל-הגוים | אשר הדחתך שמה ואתך לא-אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקה לא אנקה: ס

47 אשר היה דבר יהוה אל-ירמיהו הנביא אל-פלשתים בטרם יכה פרעה את-עזה: ס 2 כה | אמר יהוה הנה-מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וינשבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ: 3 מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו לא-הפנו אבות אל-בנים מרפיון ידים: 4 על-היום הבא לשדוד את-כל-פלשתים להכרית לצר ולצידון כל שריד עזר כי-שדך יהוה את-פלשתים שארית אי-כפתור: 5 באה קרחה אל-עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד-מתי תתגודדי: ס 6 הוי חרב ליהוה עד-אנה לא תשקטי האספי אל-תעזר הרגעו ודמי: 7 איך תשקטי ויהוה צוה לה אל-אשקלון ואל-חוף הים שם יעדה: ס

49

לכני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אל-ים יורש
 אין לו מדוע ירש מלכם את-גד ועמו בעריו ושב: 2 לכן
 הנה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני עמון תרועת
 מלחמה והיתה לתל שממה ובנתיה באש תצתנה וירש ישראל את
 ירשיו אמר יהוה: 3 הילולי חשבון כי שדדה עי צעקנה בנות רבה
 חגרנה שלקים ספדנה והתשוטטנה בגדרות כי מלכם בגולה ילך
 כהניו ושריו יחדיו: 4 מה תתהללי בעמקים זב עמלקר הבת
 השובבה הבטחה באצרתיה מי יבוא אלי: 5 הנני מביא עליך פחד
 נאם אדני יהוה צבאות מכל סביבך ונדחתם איש לפניו ואין
 מקבץ לנדד: 6 ואחר-כן אשוב את-שבות בני עמון נאם יהוה: 7
 לאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתמן אבדה
 עצה מבנים נסרחה חכמתם: 8 נסו הפנו העמיקו לשבת ישיבי דדן
 כי איד עשו הבאתי עליו עת פקדתיו: 9 אם-בצרים באו לך לא
 ישארו עוללות אם-גנבים בלילה השחיתו דים: 10 כי-אני חשפתי
 את-עשו גליתי את-מסתרי ונחפה לא יוכל שדד זרעו ואחיו ושכניו
 ואיננו: 11 עזבה יתמך אני אחיה ואלמנתיך עלי תבטחו: 12 כי-
 כה | אמר יהוה הנה אשר-אין משפטם לשנות הכוס שתו ישתו
 ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתה תשתה: 13 כי בי
 נשבעת נאם יהוה כי לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה
 וכל-עריה תהינה לחרבות עולם: 14 שמועה שמעתי מאת יהוה
 וציר בגוים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה: 15 כי הנה
 קטן נתתיך בגוים בזוי באדם: 16 תפלצתך השיא אתך דדן לברך
 שכני בחגוי הסלע תפשי מרום גבעה כי תגביה כנשר קנך משם
 אורידך נאם יהוה: 17 והיתה אדום לשמה כל עבר עליה ישם
 וישרק על-כל מכותה: 18 כמהפכת סדם ועמרה ושכניה אמר
 יהוה לא-ישב שם איש ולא-יגור בה בן-אדם: 19 הנה כארזה
 יעלה מגאון הירדן אל-נה איתן כי ארגעה ארצינו מעליה ומי
 בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יעלני ומי זה רעה אשר יעמד
 לפני: 20 לכן שמעו עצת-יהוה אשר יעץ אל-אדום ומחשבותיו
 אשר חשב אל-ישיבי תימן אם-לא יסחבוט צעירי הצאן אם-לא
 ישים עליהם נוהם: 21 מקול נפלים רעשה הארץ צעקה בים סוף
 נשמע קולה: 22 הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש כנפיו על-בצרה
 והיה לב גבורי אדום ביום ההוא כלב אשה מצרה: 23 לדמשק
 בושח חמת וארפד כי-שמעה רעה שמעו נמגו בים דאגה השקט
 לא יוכל: 24 רפתה דמשק הפנתה לנוס ורטט | החזיקה צרה
 וחבלים אחזתה כיולדה: 25 אך לא-עזבה עיר תהלה קרית
 משוש: 26 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל-אנשי המלחמה ידמו
 ביום ההוא נאם יהוה צבאות: 27 והצתי אש בחומת דמשק ואכלה
 ארמנות בן-הדד: 28 לקדר | ולממלכות חצור אשר הכה
 נבוכדראצור מלך-בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל-קדר ושדדו
 את-בני-קדם: 29 אהליהם וצאנם יקחו ורועותיהם וכל-כליהם
 וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב: 30 נסו דוד מאד
 העמיקו לשבת ישיבי חצור נאם יהוה כי יעץ עליכם נבוכדראצור
 מלך-בבל לעצה וחשב עליהם מחשבה: 31 קומו עלו אל-גוי שליו
 וישב לבטח נאם יהוה לא-דלתים ולא-בריח לו ביד ישכנו: 32
 והיו גמליהם לבו והמון מקניהם לשלל וזרתים לכל-רוח קצוצי
 פאה ומכל-בעריו אביא את-אידם נאם יהוה: 33 והיתה חצור
 למעון תנים שממה עד-עולם לא-ישב שם איש ולא-יגור בה בן-
 אדם: 34 אשר היה דבר-יהוה אל-ירמיהו הנביא אל-עולם
 בראשית מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר: 35 כה אמר יהוה
 צבאות הנני שבר את-קשת עולם ראשית גבורתם: 36 והבאתי
 אל-עולם ארבע רוחות מארבע קצות השמים וזרתים לכל הרחות
 האלה ולא-יהיה הגוי אשר לא-יבוא שם נדחי עולם: 37 והחתתי
 את-עולם לפני איביהם ולפני | מבקשי נפשם והבאתי עליהם |
 רעה את-חרון אפי נאם יהוה ושלחתי אחריהם את-החרב עד

כלותי אותם: 38 ושמתי כסאי בעולם והאבדתי משם מלך ושרים
 נאם יהוה: 39 והיה | באחרית הימים אשוב את-שבית עולם
 נאם יהוה: 40

50 הדבר אשר דבר יהוה אל-בבל אל-ארץ כשדים ביד
 ירמיהו הנביא: 2 הגידו בגוים והשמיעו ושאו-נס השמיעו
 אל-תכחדו אמרו נלכדה בבל הביש בל חת מדרך הבישו עצביה
 חתו גלזליה: 3 כי עלה עליה גוי מצפון הוא ישיח את-ארצה
 לשמה ולא יהיה יושב בה מאדם ועד-בהמה נדו הלכו: 4 בימים
 ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבאו בני-ישראל המה ובני-יהודה
 יחדו הלוך ובכו ילכו ואת-יהוה אלהיהם יבקשו: 5 ציון ישאלו דרך
 הנה פניהם באו ונלוו אל-יהוה ברית עולם לא תשכח: 6 צאן
 אבדות היה עמי רעיהם התעום הרים שובבים מהר אל-גבעה
 הלכו שכחו רבצם: 7 כל-מוצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא
 נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נה-צדק ומקנה אבותיהם יהוה: 8
 נדו מתוך בבל ומארץ כשדים יצאו והיו כעתודים לפני צאן: 9 כי
 הנה אנכי מעיר ומעלה על-בבל קהל-גוים גדלים מארץ צפון
 וערכו לה משם תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם: 10
 והיתה כשדים לשלל כל-שלליה ישבעו נאם יהוה: 11 כי תשמחי
 כי תעלזי שסי נחלתי כי תפושי כעגלה דשה ותצהלי כאבכים: 12
 בושח אמכם מאד חפרה יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה
 וערבה: 13 מקצר יהוה לא תשב והיתה שממה כלה כל עבר על-
 בבל ישם וישרק על-כל מכותיה: 14 ערכו על-בבל | סביב כל-
 דרכי קשת ידו אליה אל-תחמלו אל-חץ כי ליהוה חטאה: 15
 הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשוותיה נהרסו חומותיה כי
 נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו-דה: 16 כרתו זורע
 מבבל ותפש מגל בעת קציר מפני חרב היונה איש אל-עמו יפנו
 ואיש לארצו ינסו: 17 שח פוזרה ישראל אריות הדיחו הראשון
 אכלו מלך אשר וזה האחרון עצמו נבוכדראצור מלך-בבל: 18
 לכן כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל-מלך בבל
 ואל-ארצו כאשר פקדתי אל-מלך אשר: 19 ושבבתי את-ישראל
 אל-נהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד תשבט נפשו:
 20 בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את-עון ישראל ואיננו
 ואת-חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאייר: 21 על-
 הארץ מרתים עלה עליה ואל-יושבי פקוד חרב והחרם אחריהם
 נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתך: 22 קול מלחמה בארץ ושבר
 גדול: 23 אך נגדע וישבר פטוש כל-הארץ אך היתה לשמה בבל
 בגוים: 24 יקשתי לך וגם נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם-
 נתפשת כי ביהוה התגרות: 25 פתח יהוה את-אוצרו ויוצא את-
 כלי ועמו כי מלאכה היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים: 26
 באו-דה מקץ פתחו מאבטיה סלוח כמו-ערמים והחרמוה אל-
 תהי-דה שארית: 27 חרבו כל-פריה ירדו לטבח הוי עליהם כי בא
 יומם עת פקדתם: 28 קול נסים ופלטים מארץ בבל להגיד בציון
 את-נקמת יהוה אלהינו נקמת היכול: 29 השמיעו אל-בבל |
 רבים כל-דרכי קשת חנו עליה סביב אל-יהי פלטה שלמו-דה
 כפעלה ככל אשר עשתה עשו-דה כי אל-יהוה זדה אל-קדוש
 ישראל: 30 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל-אנשי מלחמתה ידמו
 ביום ההוא נאם יהוה: 31 הנני אליך דדון נאם אדני יהוה
 צבאות כי בא יומך עת פקדתך: 32 וכשל דדון ונפל ואין לו מקום
 והצתי אש בעריו ואכלה כל-סביבותיו: 33 כה אמר יהוה צבאות
 עשוקים בני-ישראל ובני-יהודה יחדו וכל-שביהם החזיקו בם מאנו
 שלחם: 34 גאלם | חזק יהוה צבאות שמו ריב יריב את-ריבם למען
 הרגיע את-הארץ והרגיו לישיבי בבל: 35 חרב על-כשדים נאם
 יהוה ואל-ישיבי בבל ואל-שריה ואל-חכמיה: 36 חרב אל-הבדים
 ונגאלו חרב אל-גבוריה וחתו: 37 חרב אל-סוסיו ואל-רכבו ואל-
 כל-הערב אשר בתוכה והיו לנשים חרב אל-אוצרתיה ובזו: 38
 חרב אל-מימיה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאימים יתהללו: 39 לכן

ישבו צי"ם את א"ים וישבו בה בנות יענה ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עד דור ודור: 40 כמהפכת אלהים את סדם ואת עמורה ואת שכניה נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: 41 הנה עם מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירכתי ארץ: 42 קשת וכי"ן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמו קולם פים יהמה ועל-סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת-בבל: 43 שמע מלך-בבל את-שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל כילדה: 44 הנה כאר"ה יעלה מגאון הידן אל-נה איתן כי-ארגעה ארוצם מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר יעמד לפני: 45 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל-בבל ומחשבותיו אשר חשב אל-ארץ כשדים אם-לא יסחבום צעירי הצאן אם-לא ישום עליהם נה: 46 מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע: ס

51

כה אמר יהוה הנני מעיר על-בבל ואל-ישבי לב קמי רוח משחית: 2 ושלחתי לבבל | זרים וזרה ויבקרו את-ארצה כי-היו עליה מסביב ביום רעה: 3 אל-ידך ידרך הדרך קשתי ואל-יתעל בסרינו ואל-תחמלו אל-בחריה החרימו כל-צבאה: 4 ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה: 5 כי-לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל: 6 נסו | מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל-תדמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה: 7 כוס-זהב בבל ביד יהוה משכרת כל הארץ מינה שתי גוים על-כן יתהללו גוים: 8 פתאם נפלה בבל ותשבר הילילו עליה קחו צרי למכאובה אולי תרפא: 9 רפאו את-בבל ולא נרפתה עזובה ונלך איש לארצו כי-נגע אל-השמים משפטה ונשא עד-שחקים: 10 הוציא יהוה את-צדקתינו באו ונספרה בציון את מעשה יהוה אלהינו: 11 הברו החצים מלאו השלטים העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי-על-בבל מזמתו להשחיתה כי-נקמת יהוה היא נקמת היכול: 12 אל-חומת בבל שאו-נס החזיקו המשמר הקימו שמרים הכינו הארבים כי-גם זמם יהוה גם-עשה את אשר-דבר אל-ישבי בבל: 13 שכנתי על-מים רבים רבת אוצרת בא קצר אמת בצעך: 14 נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם-מלאתיך אדם כילק וענו עליך היד: ס 15 עשה ארץ בלחו מכן תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים: 16 לקול תתו המון מים בשמים ועל נשאים מקצה-ארץ ברקים למטר עשה ויצא רוח מאצרתיו: 17 נבער כל-אדם מדעת הביש כל-צרך מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם: 18 הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו: 19 לא-כאלה חלק יעקוב כי-יוצר הכל הוא וישב נחלתו יהוה צבאות שמו: ס 20 מפץ-אתה לי כלי מלחמה ונפצתי בר גוים והשחתי בר ממלכות: 21 ונפצתי בר ורכבו ונפצתי בר רכב ורכבו: 22 ונפצתי בר איש ואשה ונפצתי בר זקן ונער ונפצתי בר בחור ובתולה: 23 ונפצתי בר רעה ועדרו ונפצתי בר אכר וצמדו ונפצתי בר פחות וסגנים: 24 ושלחתי לבבל ולכל | יושבי כשדים את כל-רעתם אשר-עשו בציון לעיניכם נאם יהוה: ס 25 הנני אליך הר המשחית נאם יהוה המשחית את-כל הארץ ונטיתי את-ידי עליך וגלגלתיך מן-הסלעים ונתתיך להר שרפה: 26 ולא יקחו ממך אבן לפנה ואבן למוסדות כי-שממות עולם תהיה נאם יהוה: 27 שאו-נס בארץ תקעו שופר בגוים קדשו עליה גוים השמיעו עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקדו עליה טפסר העלו-סוס כילק סמר: 28 קדשו עליה גוים את-מלכי מדי את-פחותיה ואת-כל-סגניה ואת כל-ארץ ממשלתו: 29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על-בבל מחשבות יהוה לשום את-ארץ בבל לשמה מאין יושב: 30 חדלו גבורי בבל להלחם ישבו במצודות נשתה גבורתם היו לנשים הציתו משכנותיה נשברו בריחיה: 31 רץ לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך בבל כי-נלכדה עירו מקצה: 32 והמעברות נתפשו ואת-האגמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו: ס 33 כי כה אמר יהוה צבאות

אלהי ישראל בת-בבל כגרן עת הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר לה: 34 אכלנו הממנו נבוכדראצר מלך בבל הציגנו כלי ריק בלענו כתנין מלא כרשו מעדני הדיחנו: 35 חמסי ושאריו על-בבל תאמר ישבת ציון ודמי אל-ישבי כשדים תאמר ירושלם: ס 36 לכן כה אמר יהוה הנני רב את-ריבך ונקמתי את-נקמתך והחרבתי את-ימה והבשתי את-מקורה: 37 והיתה בבל | לגלים | מעון-תנים שמה ושרקה מאין יושב: 38 יחדו ככפרים ישאגו נערו כגורי אריות: 39 בחמם אשית את-משתיהם והשכרתים למען יעלזו וישנו שנת-עולם ולא יקיצו נאם יהוה: 40 אורידם ככרים לטבח כאילים עם-עתודים: 41 איה נלכדה ששך ותתפש תהלת כל-הארץ איה היתה לשמה בבל בגוים: 42 עלה על-בבל הים בהמון גליו נכסתה: 43 היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא-ישב בהך כל-איש ולא יעבר בהן בן-אדם: 44 ופקדתי על-בל בבל והצאתי את-בלעו מפיו ולא ינהרו אליו עוד גוים גם-חומת בבל נפלה: 45 צאו מתוכה עמי ומלטו איש את-נפשו מחרון אף-יהוה: 46 ופן-ירך ללבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל על-משל: 47 לכן הנה ימים באים ופקדתי על-פסילי בבל וכל-ארצה תבוש וכל-חלליה יפלו בתוכה: 48 ורננו על-בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא זה השודדים נאם יהוה: 49 גם-בבל לנפל חללי ישראל גם-לבבל נפלו חללי כל-הארץ: 50 פלטים מחרב הלכו אל-תעמדו זכרו מרחוק את-יהוה וירושלם תעלה על-לבבכם: 51 בשנו כי-שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על-מקדשי בית יהוה: ס 52 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על-פסיליה ובכל-ארצה יאנק חלל: 53 כי-תעלה בבל השמים וכי תבצר מרום ענה מאתי יבאו שודדים לה נאם יהוה: ס 54 קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים: 55 כי-שדך יהוה את-בבל ואבד ממנה קול גדול והמו גליהם כמים רבים נתן שאון קולם: 56 כי בא עליה על-בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה קשתותם כי אל גמלות יהוה שלם ושלם: 57 והשכרתי שריה וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה וישנו שנת-עולם ולא יקיצו נאם המלך יהוה צבאות שמו: ס 58 כה אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה ערער תתערער ושעריה הגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי-ריק ולאמים בדי-אש ויעפו: ס 59 הדבר אשר-צוה | ירמיהו הנביא את-שריה בן-נריה בן-מחסיה בלכתו את-צדקיהו מלך-יהודה בבל בשנת הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה: 60 וכתב ירמיהו את כל-הרעה אשר-תבוא אל-בבל אל-ספר אחד את כל-הדברים האלה הכתבים אל-בבל: 61 ויאמר ירמיהו אל-שריה כבאך בבל וראית וקראת את כל-הדברים האלה: 62 ואמרת יהוה אתה דברת אל-המקום הזה להכריתו לבלתי היות-בו יושב למאדם ועד-בהמה כי-שממות עולם תהיה: 63 והיה ככלתך לקרא את-הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל-תוך פרת: 64 ואמרת לכה תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד-הנה דברי ירמיהו: ס

52

בן-עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת-ירמיהו מלבנה: 2 ועש הרע בעיני יהוה ככל אשר-עשה יהוה: 3 כי | על-אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד-השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: 4 והיה בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך-בבל הוא וכל-חילו על-ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דין סביב: 5 ותבא העיר במצור עד-עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: 6 בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: 7 ותבקע העיר וכל-אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין-החמתים אשר על-גן המלך וכשדים על-העיר סביב וילכו דרך הערבה: 8 וירדפו חיל-כשדים אחרי המלך וישגו את-צדקיהו בערבת ירחו

וְכָל־חֵילוֹ נִפְצוּ מֵעַלְיוֹ: 9 וַיִּתְּפְשׂוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ אֶל־מֶלֶךְ
 בָּבֶל רַבְלָתָהּ בְּאֶרֶץ חֲמַת וַיְדַבֵּר אִתּוֹ מִשְׁפָּטִים: 10 וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ־
 בָּבֶל אֶת־בְּנֵי צַדְקִיָּהוּ לַעֲיֹבֵי וְגַם אֶת־כָּל־שָׂרֵי יְהוּדָה שְׁחַט
 בְּרַבְלָתָהּ: 11 וְאֶת־עֵינֵי צַדְקִיָּהוּ עָוָר וַיֹּאסְרֵהוּ בַּנְּחֹשְׁתִּים וַיְבֹאֵהוּ
 מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּבֵלְהָ וַיִּתְּנֵהוּ בְּבֵית־הַפְּקֻדֹת עַד־יוֹם מוֹתוֹ: 12 וּבַחֲדָשׁ
 הַחֲמִישִׁי בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַיּוֹם שָׁנַת תִּשְׁעֵי עָשָׂרָה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
 נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּא נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים עִמָּד לִפְנֵי מֶלֶךְ־
 בָּבֶל בִּירוּשָׁלַם: 13 וַיִּשְׂרֹף אֶת־בֵּית־יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־כָּל־
 בְּתֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּל־בֵּית הַגְּדוֹל שִׂרְף בְּאֵשׁ: 14 וְאֶת־כָּל־חַמּוֹת
 יְרוּשָׁלַם סָבִיב נִתְּצוּ כָּל־חֵיל כְּשָׂדִים אֲשֶׁר אֶת־רַב־טַבָּחִים: 15
 וּמִדְּלוֹת הָעָם וְאֶת־יֵתֵר הָעָם | הַנְּשָׂאִים בְּעִיר וְאֶת־הַנְּפִלִים אֲשֶׁר
 נָפְלוּ אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶת־יֵתֵר הָאָמוֹן הַגִּלְגָּה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים:
 16 וּמִדְּלוֹת הָאֶרֶץ הַשְּׂאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים לְכַרְמִים וְלִיְגֻבִים:
 17 וְאֶת־עַמּוּדֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לְבֵית־יְהוָה וְאֶת־הַמַּכְנֹזֹת וְאֶת־יָם
 הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר בְּבֵית־יְהוָה שִׁבְרוּ כְּשָׂדִים וַיִּשְׂאוּ אֶת־כָּל־נְחֹשֶׁת
 בְּבֵלְהָ: 18 וְאֶת־הַסְּרוֹת וְאֶת־הַיַּעֲמִים וְאֶת־הַמְּזֻמְרוֹת וְאֶת־הַמְּזֻרְקֹת
 וְאֶת־הַכַּפּוֹת וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־יִשְׂרָתוּ בָּהֶם לִקְחוּ: 19
 וְאֶת־הַסְּפִים וְאֶת־הַמַּחְתּוֹת וְאֶת־הַמְּזֻרְקוֹת וְאֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־
 הַמְּנֻרוֹת וְאֶת־הַכַּפּוֹת וְאֶת־הַמְּנַקְיוֹת אֲשֶׁר זָהָב זָהָב וְאֲשֶׁר־כֶּסֶף
 כֶּסֶף לִקְחוּ רַב־טַבָּחִים: 20 הַעַמּוּדִים | שְׁנַיִם הֵימָּן אֶחָד וְהַבְּלָרָה
 שְׁנַיִם עֶשֶׂר נְחֹשֶׁת אֲשֶׁר־תַּחַת הַמַּכְנֹזֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 לְבֵית יְהוָה לֹא־הָיָה מִשְׁקָל לַנְּחֹשֶׁת כָּל־הַכְּלִים הָאֵלֶּה: 21
 וְהַעַמּוּדִים שְׁמֹנֶה עָשָׂר אַמָּה קוֹמָה הָעַמָּד הָאֶחָד וְחוֹט שְׁתֵּים־

עָשָׂרָה אַמָּה יִסְבְּנוּ וְעִבְיוּ אַרְבַּע אַצְבָּעוֹת נְבוּב: 22 וְכֹתֶרֶת עָלָיו
 נְחֹשֶׁת וְקוֹמַת הַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת חֲמֵשׁ אַמּוֹת וְשִׁבְכָה וְרִמּוֹנִים עַל־
 הַכֹּתֶרֶת סָבִיב הַכָּל נְחֹשֶׁת וְכֹאֵלָה לַעֲמוּד הַשְּׁנַיִם וְרִמּוֹנִים: 23 וַיְהִי
 הַרְמוֹנִים תִּשְׁעִים וְשָׁשָׁה הֹחָה כָּל־הַרְמוֹנִים מֵאָה עַל־הַשִּׁבְכָה
 סָבִיב: 24 וַיִּקְחוּ רַב־טַבָּחִים אֶת־שָׂרֵי־הַכֹּהֵן הָרִאשׁוֹן וְאֶת־צִפְנִיָּה כַּהֵן
 הַמִּשְׁנָה וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת שְׁמָרֵי הַסֹּף: 25 וּמִן־הָעִיר לִקְחוּ סָרִיס אֶחָד
 אֲשֶׁר־הָיָה פְקִיד | עַל־אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה וְשִׁבְעָה אֲנָשִׁים מֵרֵאשֵׁי פְנֵי־
 הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בְּעִיר וְאֶת־סֹפֵר שֵׁר הַצָּבָא הַמַּצְבָּא אֶת־עַם
 הָאֶרֶץ וְשִׁשִּׁים אִישׁ מֵעַם הָאֶרֶץ הַנְּמַצְאִים בְּתוֹךְ הָעִיר: 26 וַיִּקְחוּ
 אוֹתָם נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים וַיִּלְךְ אוֹתָם אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל רַבְלָתָהּ: 27
 וַיְכַה אוֹתָם מֶלֶךְ בָּבֶל וַיִּמְתֵּם בְּרַבְלָה בְּאֶרֶץ חֲמַת וַיְגַל יְהוּדָה מֵעַל
 אֲדָמָתוֹ: 28 זֶה הָעָם אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְרֶאצַּר בְּשָׁנַת־שִׁבְעַת יְהוּדִים
 שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְעֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה: 29 בְּשָׁנַת שְׁמוֹנֶה עָשָׂרָה
 לְנְבוּכַדְרֶאצַּר מִירוּשָׁלַם נָפְשׁ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשָׁנַיִם: 30 בְּשָׁנַת
 שְׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים לְנְבוּכַדְרֶאצַּר הִגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים יְהוּדִים
 נָפְשׁ שִׁבְעַת מֵאוֹת אַרְבַּעִים וְחֲמִשָּׁה כָּל־נָפְשׁ אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ
 מֵאוֹת: 31 וַיְהִי בְשִׁלְשִׁים וְשִׁבְעַת שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִן מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 בְּשָׁנִים עֶשֶׂר חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה לַחֲדָשׁ נִשְׂא אִוִּיל מֶרְדַּךְ מֶלֶךְ
 בָּבֶל בְּשָׁנַת מַלְכּוֹתָ אֶת־רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֵּצֵא אוֹתוֹ מִבְּיַת
 הַכְּלִיא: 32 וַיְדַבֵּר אִתּוֹ טְבוֹת וַיִּתֵּן אֶת־כֶּסֶף אוֹתוֹ לְכֶסֶף מַלְכִים
 אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבָבֶל: 33 וְשָׁנָה אֶת־בְּגָדֵי כְלָאוֹ וְאָכַל לֶחֶם לִפְנֵי תַמִּיד
 כָּל־יְמֵי חַיָּו: 34 וְאַרְחֻתוֹ אַרְחֻת תַּמִּיד נִתְּנָה לוֹ מֵאֵת מֶלֶךְ־בָּבֶל
 דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ עַד־יוֹם מוֹתוֹ כָּל־יְמֵי חַיָּו:

איכה

1 איכה | ישבה בדרך העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס: ס 2 בכו תבלה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה בגדו בה היו לה לאיבים: ס 3 גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגה בין המצרים: ס 4 דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מרדה: ס 5 היו צריה לראש אויביה שלו כי יהוה הונה על רב פשעה עולליה הלכו שבי לפני צר: ס 6 ויצא מן בית ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף: ס 7 זכרה ירושלים ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראויה צרים שחקו על משבתה: ס 8 חטא חטאה ירושלים על כן לנידה היתה כל מכבדיה היזלחה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור: ס 9 טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב: ס 10 ודו פרש צר על כל מחמדיה כי ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבאו בקהל לה: ס 11 כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמודיהם באכל להשוב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה: ס 12 לוא אליכם כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הונה יהוה ביום חרון אפו: ס 13 ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שממה כל היום דוה: ס 14 נשקד על פשעי בידו ושתרגו עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידו לא אוכל קום: ס 15 סלה כל אבירי | אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך אדני לבתולת בת יהודה: ס 16 על אלה | אני בוכיה עיני | עיני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב: ס 17 פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב סביבו צריו היתה ירושלים לנדה ביניהם: ס 18 צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל עמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי: ס 19 קראתי למאהבי המה רמוי כהני וזקני בעיר געו כי בקשו אכל לחם וישבו את נפשם: ס 20 ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמו נהפה לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות: ס 21 שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמוני: ס 22 תבא כל רעתם לפניך ועולל לחם כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנהתי ולבי דני: ס 23

חשב יהוה | להשחית חומת בת ציון נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה יחדו אמללו: ס 9 טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מיהוה: ס 10 ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלים: ס 11 כלו בדמעות עיני חמרמו מעי נשפר לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטר עולל ויזנק ברחבות קריה: ס 12 לאמתם ואמרו איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר בהשתפר נפשם אל חיק אמתם: ס 13 מה אעידך מה אדמה דרך הבת ירושלים מה אשנה דרך ואנחמך בתולת בת ציון כי גדול כים שברך מי ירפא דרך: ס 14 נביאך חזו דך שוא ותפל ולא גלו על עונה להשיב שביך ויחזו דך משאות שוא ומדוחים: ס 15 ספקו עליה כפים כל עברי דרך שרקו ויגעו ראשם על בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ: ס 16 פצו עליה פיהם כל אויבי שרקו ויחזקו וישן אמרו בלענו אך זה היום שקוינהו מצאנו ראינו: ס 17 עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צריה: ס 18 צעק לבם אל אדני חומת בת ציון הורדי כנחל דמעה יומם ולילה אל תתני פוגת דך אל תדם בת עיניך: ס 19 קומי | רני בליל לראש אשמרות שפכי כמים לבר נכח פני אדני שאי אליו כפיר על נפש עולליך העטופים ברעב בראש כל חצות: ס 20 ראה יהוה והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה נשים פרים עללי טפחים אם יהרג במקדש אדני כהן ונביא: ס 21 נשכו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפר טבחת לא חמלת: ס 22 תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי כלם: ס 23

3 אני הגבר ראה עני בשבט עברתו: ס 2 אותי נהג וילך חשך ולא אור: ס 3 אך בי ישב יהפך ידו כל היום: ס 4 בלה בשרי ועורי שבר עצמותי: ס 5 בנה עלי ויקף ראש ותלאה: ס 6 במחשכים הושיבני כמתי עולם: ס 7 גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי: ס 8 גם כי אזעק ואשוע שתי תפלתי: ס 9 גדר דרכי בגזית נתיבתי ענה: ס 10 דב ארב הוא לי אריה במסתרים: ס 11 דרכי סורר ויפשחני שמני שמם: ס 12 דרך קשתו ויצביני כמטרא לחץ: ס 13 הביא בכליותי בני אשפתו: ס 14 הייתי שחק לכל עמי גינתם כל היום: ס 15 השביעני במרוהים הרוני לענה: ס 16 ויגרס בחצץ שני הכפוישני באפר: ס 17 ותנח משלום נפשי נשיתי טובה: ס 18 ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה: ס 19 זכר עני ומרודי לענה וראש: ס 20 זכור תזכור ותשיח עלי נפשי: ס 21 זאת אשוב אל לבי על כן אוחיל: ס 22 חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו: ס 23 חדשים לבקרים רבה אמונתך: ס 24 חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל לו: ס 25 טוב יהוה לקו לנפש תדרשנו: ס 26 טוב ויחיל דומם לתשועת יהוה: ס 27 טוב לגבר כי ישא על בנעוריו: ס 28 ישב בדרך יודם כי נטל עליו: ס 29 יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה: ס 30 יתן למכהו לחי ישבע בחרפה: ס 31 כי לא יזנח לעולם אדני: ס 32 כי אם הונה ורחם כרב חסדו: ס 33 כי לא ענה מלבו ויגה בני איש: ס 34 לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ: ס 35 להטות משפט גבר נגד פני עליון: ס 36 לעות אדם דריבו אדני לא ראה: ס 37 מי זה אמר ותיה אדני לא צוה: ס 38 מפי עליון

חרון אפני ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה: ס 12 לא האמינו מלכי-
 ארץ וכל ישרי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלים: ס 13 מחטאת
 נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים: ס 14 נעו עורים
 בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם: ס 15 סורו טמא
 קראו למו סורו אל תגעו כי נצו גם נעו אמרו בגוים לא יוסיפו
 לגור: ס 16 פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו
 זקנים לא חננו: ס 17 עדינה תכלינה עינינו אל עזרתנו הבל
 בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושע: ס 18 צדו צעדינו מלכת ברחבתינו
 קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצינו: ס 19 קלים היו רדפינו מנשרי
 שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו: ס 20 רוח אפינו משיח
 יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים: ס 21 שיש
 ושמחי בת אדום וישבתי בארץ עץ גם עליך תעבר: כוס תשכרי
 ותתערי: ס 22 תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך
 בת אדום גלה על חטאתך: פ

5 זכר יהוה מה היה לנו הביט וראה את חרפתנו: 2 נחלתנו
 נהפכה לזרים בתינו לנכרים: 3 יתומים היינו אין אב אמתינו
 כאלמנות: 4 מימינו בכסף שתינו עצינו במחור ובאו: 5 על צוארנו
 נרדפנו יגענו לא הונח לנו: 6 מצרים נתנו יד אשר לשבע לחם: 7
 אבתינו חטאו אינם אנחנו עונותיהם סבלנו: 8 עבדים משלו בנו
 פרק אין מידם: 9 בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: 10
 עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב: 11 נשים בציון ענו בתלת
 בערי יהודה: 12 שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו: 13 בחורים
 טחון נשאו ונערים בעץ כשלו: 14 זקנים משער שבתו בחורים
 מנגינתם: 15 שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחלנו: 16 נפלה
 עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו: 17 על זה היה דוה לבנו על-
 אלה חשכו עינינו: 18 על הר ציון ששמים שועלים הלכו בו: פ 19
 אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדר ודור: 20 למה לנצח תשכחנו
 תעזבנו לארץ ימים: 21 השיבנו יהוה | אליך ונשוב חדש ימינו
 כקדם: 22 כי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד:

לא תצא הרעות והטוב: 39 מה יתאוון אדם חיי גבר על חטאו: ס
 40 נחפשה דרכינו ונחלקה ונשובה עד יהוה: 41 נשא לבבנו אל-
 כפים אל אל בשמים: 42 נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת: ס
 43 סכתה באף ותדפנו הרגת לא חמלת: 44 סכותה בענן לך
 מעבור תפלה: 45 סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים: ס 46 פצו
 עלינו פיהם כל איבנו: 47 פחד ופחת היה לנו השאת והשבר: 48
 פלגי מום תרד עיני על שבר בת עמי: ס 49 עיני נגרה ולא תדמה
 מאין הפגות: 50 עד ישקנף וירא יהוה משמים: 51 עיני עוללה
 לנפשי מכל בנות עירי: ס 52 צד צדוני כצפור איבי חנם: 53 צמתו
 בבור חיי וידו אכן בי: 54 צפו מים על ראשי אמרתי נגרתתי: ס 55
 קראתי שמך יהוה מבור תחיתות: 56 קולי שמעת אל תעלם אונך
 לרוחתי לשועתי: 57 קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא: ס 58
 רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי: 59 ראיתה יהוה ענתתי שפטה
 משפטי: 60 ראיתה כל נקמתם כל מחשבתם לי: ס 61 שמעת
 חרפתם יהוה כל מחשבתם עלי: 62 שפתי קמי והגיונם עלי כל-
 היום: 63 שבתם וקומתם הביטה אני מנגינתם: ס 64 תשיב להם
 גמול יהוה כמעשה ידיהם: 65 תתן להם מגנת לב תאלתך להם:
 66 תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה: פ

4 איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני לודש
 בראש כל חוצות: ס 2 בני ציון היקרים המסלאים בפז
 איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר: ס 3 גם תנין חלצו שד
 היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כי ענים במדבר: ס 4 דבק לשון יונק
 אל חכו בצמא עוללים נשאלו לחם פרש אין להם: ס 5 האכלים
 למעדנים נשמו בחוצות האמינים עלי תולע חבקו אשפתות: ס 6
 ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה
 ידים: ס 7 זכו נזירה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר
 גזרתם: ס 8 חשך משחור תאדם לא נכרו בחוצות צפד עורם על-
 עצמם יבש היה כעץ: ס 9 טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם
 יזובו מדקרים מתנובת שדי: ס 10 ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן
 היו לברות למו בשבר בת עמי: ס 11 כלה יהוה את חמתו שפך

יחזקאל

1 ויהי | בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על-נהר-כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים: בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך ויכין: ³ היה היה דבר-יהוה אל-יחזקאל בן-בוזי הכהן בארץ כשדים על-נהר-כבר ותהי עליו שם יד-יהוה: ⁴ וארא והנה רוח סערה באה מן-הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כענן החשמל מתוך האש: ⁵ ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה: ⁶ וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם: ⁷ ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כענן נחשת קלל: ⁸ וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רביעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: ⁹ חברת אשה אל-אחותה כנפיהם לא-יסבו בלכתן איש אל-עבר פניו ילכו: ¹⁰ ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל-הימין לארבעתם ופני-שור מהשמאול לארבעתן ופני-נשר לארבעתן: ¹¹ ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתיים חברות איש ושתיים מכסות את גויתיהנה: ¹² ואיש אל-עבר פניו ילכו אל-אשר יהיה-שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: ¹³ ודמות החיות מראיהם כגחלי-אש בערות כמראה הלפזים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן-האש יוצא ברק: ¹⁴ והחיות רצאו ושוב כמראה הבזק: ¹⁵ וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניהם: ¹⁶ מראה האופנים ומעשיהם כענן תרשים ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: ¹⁷ על-ארבעת רביעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן: ¹⁸ וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן: ¹⁹ ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים: ²⁰ על אשר יהיה-שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים: ²¹ בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשא מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים: ²² ודמות על-ראשי החיה רקיע כענן הקרח הנוקא נטוי על-ראשיהם מלמעלה: ²³ ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל-אחותה לאיש שתיים מכסות להנה ולאיש שתיים מכסות להנה את גויתיהם: ²⁴ ואשמע את-קול כנפיהם כקול מים רבים כקול-שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן: ²⁵ והי-קול מעל לרקיע אשר על-ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן: ²⁶ וממעל לרקיע אשר על-ראשם כמראה אבן-ספיר דמות כסא ועל-דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה: ²⁷ וארא | כענן חשמל כמראה-אש בית-דה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה-אש ונגה לו סביב: ²⁸ כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד-יהוה ואראה ואפל על-פני ואשמע קול מדבר: **2** ויאמר אלי בן-אדם עמד על-רגליך ואדבר אתה: ² ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על-רגלי ואשמע את מדבר אלי: ³ ויאמר אלי בן-אדם שולח אני אותך אל-בני ישראל אל-גוים המורדים אשר מרדו-בי המה ואבותם פשעו בי עד-עצם היום הזה: ⁴ והבלים קושי פנים וחזקי-לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה: ⁵ והמה אם-ישמעו ואם-יחדלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם: ⁶ ואתה בן-

אדם אל-תירא מהם ומדבריהם אל-תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל-עקרבם אתה יושב מדבריהם אל-תירא ומפניהם אל-תחת כי בית מרי המה: ⁷ ודברת את-דברי אליהם אם-ישמעו ואם-יחדלו כי מרי המה: ⁸ ואתה בן-אדם שמע את אשר-אני מדבר אליך אל-תהי מרי כבית המרי פצה פוך ואכל את אשר-אני נתן אליך: ⁹ ואראה והנה-יד שלוחה אלי והנה-בו מגלת-ספר: ¹⁰ ופרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והגה והי: **3** ויאמר אלי בן-אדם את אשר-תמצא אכול אכול את-המגלה הזאת ולך דבר אל-בית ישראל: ² ואפתח את-פי ויאכלני את המגלה הזאת: ³ ויאמר אלי בן-אדם בטנג תאכל ומעך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק: ⁴ ויאמר אלי בן-אדם לך-בא אל-בית ישראל ודברת בדברי אליהם: ⁵ כי לא אל-עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל-בית ישראל: ⁶ לא | אל-עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא-תשמע דבריהם אם-לא אליהם שלחתיך המה וישמעו אליך: ⁷ ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי-אינם אבים לשמע אלי כי כל-בית ישראל חזקי-מצח וקושי-לב המה: ⁸ הנה נתתי את-פניך חזקים לעמת פניהם ואת-מצחך חזק לעמת מצחם: ⁹ כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא-תירא אותם ולא-תחת מפניהם כי בית-מרי המה: ¹⁰ ויאמר אלי בן-אדם את-כל-דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע: ¹¹ ולך בא אל-הגולה אל-בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם-ישמעו ואם-יחדלו: ¹² ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד-יהוה ממקומו: ¹³ וקול | כנפי החיות משיקות אשה אל-אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול: ¹⁴ ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי יד-יהוה עלי חזקה: ¹⁵ ואבוא אל-הגולה תל אביב הישבים אל-נהר-כבר ואשר המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם: ¹⁶ והי מקצה שבעת ימים פ-ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: ¹⁷ בן-אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפיו דבר והזהרת אותם ממני: ¹⁸ באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחיותו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש: ¹⁹ ואתה כי-הזהרת רשע ולא-שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ימות ואתה את-נפשך הצלת: ²⁰ ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו מידך אבקש: ²¹ ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא-חטא חוץ ויחיה כי נזהר ואתה את-נפשך הצלת: ²² ותהי עלי שם יד-יהוה ויאמר אלי קום צא אל-הבקעה ושם אדבר אותך: ²³ ואקום ואצא אל-הבקעה והנה-שם כבוד-יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי על-נהר-כבר ואפל על-פני: ²⁴ ותבא-בי רוח ותעמדני על-רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך: ²⁵ ואתה בן-אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם: ²⁶ ולשונך אדביק אל-חךך ונאלמת ולא-תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה: ²⁷ ובדברי אותך אפתח את-פוך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע | ישמע והחל | יחדל כי בית מרי המה: **4**

4 ואתה בן־אדם קח־לך־לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות עליה עיר את־ירושלם: ² ונתתה עליה מצור ובנית עליה דִּיֶק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה כרים סביב: ³ ואתה קח־לך־מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינה ובין העיר והכינתה את־פניך אליה והיתה במצור וצרת עליה אות היא לבית ישראל: ⁴ ואתה שכב על־צדך השמאלי ושמת את־עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את־עונם: ⁵ ואני נתתי לך את־שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל: ⁶ וכלית את־אלה ושכבת על־צדך הימוני שנית ונשאת את־עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתו לך: ⁷ ואל־מצור ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה: ⁸ והנה נתתי עליך עבותים ולא תהפך מצדך אל־צדך עד־כלותך ומי מצורך: ⁹ ואתה קח־לך־חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אֶהָד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה | שוכב על־צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו: ¹⁰ ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום מעת עד־עת תאכלנו: ¹¹ ומים במשורה תשתה ששית ההין מעת עד־עת תשתה: ¹² ועגת שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדם תעגנה לעיניהם: ¹³ ויאמר יהוה ככה יאכלו בני ישראל את־לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם: ¹⁴ ואמר אֶהָה אֶדְנִי יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא־אכלתי מנעורי ועד־עתה ולא־בא בפי בשר פגול: ¹⁵ ויאמר אלי ראה נתתי לך את־צפועי הבקר תחת גללי האדם ועשית את־לחמך עליהם: ¹⁶ ויאמר אלי בן־אדם הנה שבר מטה לחם בירושלם ואכלו־לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשמן ושתו: ¹⁷ למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם: **5** ואתה בן־אדם קח־לך | חרב חדה תער הגלבים תקחנה לך והעברת על־ראשך ועל־זקנך ולקחת לך מאזני משקל וחקות את־השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית תזרה לרוח וחרב אריק אחריהם: ³ ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכפופיך: ⁴ ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל־תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא אש אל־כל־בית ישראל: ⁵ כה אמר אֶדְנִי יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות: ⁶ ותמר את־משפטי לרשעה מן־הגוים ואת־חקותי מן־הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלכו בהם: ⁷ לכן כה־אמר | אֶדְנִי יהוה יען המנכם מן־הגוים אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת־משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם: ⁸ לכן כה אמר אֶדְנִי יהוה הנה נתתי עליך גם־אני ועשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים: ⁹ ועשיתי בך את אשר לא־עשיתי ואת אשר לא־אעשה כמהו עוד יען כל־תועבותיך: ¹⁰ לכן אבות יאכלו בנים בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בך שפטים וזריתי את־כל־שאריתך לכל־רוח: ¹¹ לכן חי־אני וגם אֶדְנִי יהוה אם־לא יען את־מקדשי טמאת בכל־שקוציך ובכל־תועבותיך וגם־אני אגרע ולא תחוס עיני וגם־אני לא אחמול: ¹² שלשתיך בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכך והשלשית בחרב יפלו סביבותיך והשלשית לכל־רוח אזרה וחרב אריק אחריהם: ¹³ וכלה אפי והנחותי חמתי בם והנחמתי וידעו כי־אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי חמתי בם: ¹⁴ ואתנך לחרבה ולחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני כל־עובר: ¹⁵ והיתה חרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוים אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים באף ובחמה ובתכחות חמה אני יהוה דברתי: ¹⁶ בשלחי את־חצי הרעב הרעים בהם אשר היו למשחית אשר־אשלח אותם לשחתכם ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה לחם: ¹⁷ ושלחתי עליכם רעב וחייה רעה ושכלך ודבר ודם יעבר בך וחרב אביא עליך אני יהוה דברתי: **פ**

6 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ² בן־אדם שים פניך אל־הרי ישראל והנבא אליהם: ³ ואמרת הרי ישראל שמעו דבר־אֶדְנִי יהוה כה־אמר אֶדְנִי יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאות הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי במותיכם: ⁴ ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם לפני גלויכם: ⁵ ונתתי את־פגרי בני ישראל לפני גלוייהם וזריתי את־עצמותיכם סביבות מזבחותיכם: ⁶ בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תישמנה למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלויכם ונגדעו חמניכם ונחמו מעשיכם: ⁷ ונפל חלל בתוכםם וידעתם כי־אני יהוה: ⁸ והותרתי בהיות לכם פליטי חרב בגוים בהזרותיכם בארצות: ⁹ וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר נשבו שם אשר נשברתי את־לבם הזנה אשר־סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גלוייהם ונקטו בפניהם אל־הרעות אשר עשו לכל תועבותיהם: ¹⁰ וידעו כי־אני יהוה לא אל־חנם דברתי לעשות להם הרעה הזאת: ¹¹ כה־אמר אֶדְנִי יהוה הנה בכפך ורקע ברזלך ואמר אח אל כל־תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו: ¹² הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי בם: ¹³ וידעתם כי־אני יהוה בהיות חלליהם בתוך גלוייהם סביבות מזבחותיהם אל כל־גבעה רמה בכל | ראשי ההרים ותחת כל־עץ רענן ותחת כל־אלה עבתה מקום אשר נתנו שם ריח ניחוח לכל גלוייהם: ¹⁴ ונטיתי את־ידי עליהם ונתתי את־הארץ שוממה ומשמה ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי־אני יהוה: **פ**

7 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ² ואתה בן־אדם כה־אמר אֶדְנִי יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על־ארבעת כנפות הארץ: ³ עתה הקץ עליך ושלחתי אפי בך ושפטתיך כדרכך ונתתי עליך את כל־תועבותיך: ⁴ ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי דרכך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיו וידעתם כי־אני יהוה: ⁵ כה אמר אֶדְנִי יהוה רעה אחת רעה הנה באה: ⁶ קץ בא בא הקץ הקץ אליך הנה באה: ⁷ באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא־הד הרים: ⁸ עתה מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרכך ונתתי עליך את כל־תועבותיך: ⁹ ולא תחוס עיני ולא אחמול כדרכך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיו וידעתם כי־אני יהוה מכה: ¹⁰ הנה היום הנה באה יצאה הצפירה צץ המטה פרח הזון: ¹¹ החמס | קם למטה רשע לא־מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם: ¹² בא העת הגיע היום הקונה אל־ישמח והמוכר אל־יתאבל כי חרון אל־כל־המונה: ¹³ כי המוכר אל־הממכר לא ישוב ועוד בחיים חיתם כי־חזון אל־כל־המונה לא ישוב ואיש בעונן חיתו לא יתחזקו: ¹⁴ תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך למלחמה כי חרוני אל־כל־המונה: ¹⁵ החרב בחוץ והדבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: ¹⁶ ופלטו פליטיהם והיו אל־ההרים כיוני הגאות כלם המות איש בעונן: ¹⁷ כל־הימים תרפינה וכל־ברכים תלכנה מים: ¹⁸ וחרו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל־פנים בושה ובכל־ראשיהם קרחה: ¹⁹ כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי־מכשול עונם יהיה: ²⁰ וצבי עדיו לגאון שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על־כן נתתי להם לנדה: ²¹ ונתתי ביד־הזרים לבז ולרשעי הארץ לשלל וחללה: ²² והסבותי פני מהם וחללו את־צפוני ובאו בה פריצים וחללוה: ²³ עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס: ²⁴ והבאתי רעי גוים וירשו את־בתיהם והשבתו גאון עזים ונחלו מקדשיהם: ²⁵ קפדה בא וקשו שלום ואין: ²⁶ הוה על־הוה תבוא ושמעה אל־שמעה תהיה

ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מזקנים: 27 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדרךם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה: פ

8 ויהי | בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה: 2 ואראה והנה דמות כמראה אש ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה זהר כענן החשמלה: 3 וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח | בין הארץ ובין השמים ותבא אתי וירושלמה במראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה: 4 והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה: 5 ויאמר אלי בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבאה: 6 ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם עשים תועבות גדלות אשר בית ישראל | עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: ס 7 ויבא אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר: 8 ויאמר אלי בן אדם חתר נא בקיר ואחתר בקיר והנה פתח אחד: 9 ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים פה: 10 ואבוא וראה והנה כל תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גולוי בית ישראל מחקה על הקיר סביב | סביב: 11 ושבעים איש מוקני בית ישראל ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניו ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת עלה: 12 ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עזב יהוה את הארץ: 13 ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר המה עשים: 14 ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים יושבות מבכות את התמוז: ס 15 ויאמר אלי הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה: 16 ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם לקדמה והמה משתחויות קדמה לשמש: 17 ויאמר אלי הראית בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים את הזמורה אל אפס: 18 וגם אני אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני קול גדול ולא אשמע אותם:

9 ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו: 2 והנה ששה אנשים באים | מדרך שער העליון אשר | מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ועמדו אצל מזבח הנחשת: 3 וכבוד | אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו: ס 4 ויאמר יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה: 5 ולא לה אמר באזני עברו בעיר אחרי ויהי על תחס עיניכם ואל תחמלו: 6 זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית: 7 ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר: 8 ויהי כהכותם ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפקך את חמתך על ירושלם: 9 ויאמר אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה: 10 וגם אני לא תחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי: 11 והנה האיש | לבש הבדים אשר הקסת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי כאשר צייתני:

10 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם: 2 ויאמר אל האיש | לבש הבדים ויאמר בא אל בינות לגלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבינות לכרבים וזרק על העיר ויבא לעיני: 3 והכרבים עמדים מימין לבית בבאו האיש והענן מלא את החצר הפנימית: 4 וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה: 5 וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצונה כקול אל שדי בדברו: 6 ויהי בצותו את האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן: 7 וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל האש אשר בינות הכרבים וישא ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויבא: 8 וירא לכרבים תבנית יד אדם תחת כנפיהם: 9 ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש: 10 ומראיהם דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: 11 בלכתם אל ארבעת רביעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המלקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם: 12 וכל בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם: 13 לאופנים להם קורא הגלגל באזני: 14 וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר: 15 וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיתי בנהר כבר: 16 ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאלת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים גם הם מאצלם: 17 בעמדם יעמדו וברומם ירמו אותם כי רוח החיה בהם: 18 ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על הכרובים: 19 וישאו הכרובים את כנפיהם וירמו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמתם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה: 20 היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים המה: 21 ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידו אדם תחת כנפיהם: 22 ודמות פניהם המה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם ואותם איש אל עבר פניו ילכו:

11 ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו שרי העם: פ 2 ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצת רע בעיר הזאת: 3 האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר: 4 לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם: 5 ותפל על רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתי: 6 הרבייתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצותיה חלל: פ 7 לכן כה אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם הוציא מתוכה: 8 חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה: 9 והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם שפטים: 10 בחרב תפלו על גבול ישראל אשפט אתכם וידעתם כי אני יהוה: 11 היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפט אתכם: 12 וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם: 13 ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניהו מת ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהה אדני יהוה פלה אתה עשה את שארית ישראל: פ 14 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 15 בן אדם אחיך ירושלם רחוקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה: ס 16 לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי הרחקתים בגוים וכי הפיצותים בארצות ואתי להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם: ס 17 לכן אמר כה אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים ואספתי

יהוה: ⁶ חזו שוא וקסם כזב האמרים נאם - יהוה יהוה לא שלחם ויחלו לקיים דבר: ⁷ הלאו מחזה - שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם - יהוה ואני לא דברתי: ⁸ לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם כזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה: ⁹ והיתה ידי אל - הנביאים החזים שוא והקסמים כזב בסוד עמי לא - יהיו ובכתב בית - ישראל לא יכתבו ואל - אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה: ¹⁰ יען ובלען הטען את - עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חיץ והגם טחים אתו תפל: ¹¹ אמר אל - טחי תפל ויפל היה | גשם שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקע: ¹² והנה נפל הקיר הלאו יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם: ¹³ לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח - סערות בחמתי וגשם שטף באפי יהוה ואבני אלגביש בחמה לכלה: ¹⁴ והרסתי את - הקיר אשר - טחתם תפל והגעתיהו אל - הארץ ונגלה יסדו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי - אני יהוה: ¹⁵ וכליתי את - חמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו: ¹⁶ נביאי ישראל הנביאים אל - ירושלים והחזים לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה: ¹⁷ פ ואתה בן - אדם שים פניך אל - בנות עמך המתנבאות מלבהן והנבא עליהן: ¹⁸ ואמרת כה - אמר | אדני יהוה הוי למתפרות כסתות על | כל - אצילי ידי ועשות המספחות על - ראש כל - קומה לצודד נפשות הנפשות תצודדנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה: ¹⁹ ותחללנה אתי אל - עמי בשעלי שערים ובפתותי לחם להמית נפשות אשר לא - תמותנה ולחיות נפשות אשר לא - תחיינה בכלבכם לעמי שמעי קב: ²⁰ לכן כה - אמר | אדני יהוה הנני אל - כסתותיכנה אשר אתנה מצדדות שם את - הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי את - הנפשות אשר אתם מצדדות את - נפשים לפרחת: ²¹ וקרעתי את - מספחותיכם והצלתי את - עמי מידכן ולא - יהיו עוד בידכן למצודה וידעתן כי - אני יהוה: ²² יען הכאות לב - צדיק שקר ואני לא הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי - שוב מדרך הרע להחיותו: ²³ לכן שוא לא תחזינה וקסם לא - תקסמנה עוד והצלתי את - עמי מידכן וידעתן כי - אני יהוה:

14

ויבאו אלו אנשים מוקני ישראל וישבו לפני: ¹ פ ויהי דבר - יהוה אלי לאמר: ² בן - אדם האנשים האלה העלו גלוליהם על - לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: ³ ס לכן דבר - אותם ואמרת אליהם כה - אמר | אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה את - גלוליו אל - לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל - הנביא אני יהוה נעניתי לו בה ברב גלוליו: ⁴ למען תפש את - בית ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם: ⁵ ס לכן אמר | אל - בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלוליהם ומעל כל - תועבותיהם השבו פניכם: ⁶ כ כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר - יגור בישראל וינזר מאחרי ויעל גלוליו אל - לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל - הנביא לדרש לו בי אני יהוה נענה לו בי: ⁷ ונתת פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי - אני יהוה: ⁸ ס והנביא כי - יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את - ידי עליו והשמדתי מתוך עמי ישראל: ⁹ ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא יהוה: ¹⁰ למען לא - יתעו עוד בית - ישראל מאחרי ולא - יטמאו עוד בכל - פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה: ¹¹ פ ויהי דבר - יהוה אלי לאמר: ¹² בן - אדם ארץ כי תחטא לילמעל - מעל ונטיתי ידי עליה ושברתי לה מטה - לחם והשלחתי - בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה: ¹³ ס והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאל ואיוב המה בצדקתם ויצלו נפשם נאם אדני יהוה: ¹⁴ ס לוי חיה רעה אעביר בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה: ¹⁵ ס שלשת האנשים האלה בתוכה חי - אני נאם אדני יהוה אם - בנים ואם - בנות יצילו המה לבדם ויצלו והארץ תהיה שממה: ¹⁶ ס או חרב אביא על - הארץ ההיא

אתכם מן - הארצות אשר נפצותם בהם ונתתי לכם את - אדמת ישראל: ¹⁷ ס ובאו - שמה והסירו את - כל - שקוציה ואת - כל - תועבותיה ממנה: ¹⁸ ס ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם לב בשר: ¹⁹ ס למען בחקתי ילכו ואת - משפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: ²⁰ ס ואל - לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלק דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה: ²¹ ס וישאו הכרובים את - כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי - ישראל עליהם מלמעלה: ²² ס ועל - כבוד יהוה מעל תוך הער ועמד על - ההר אשר מקדם לעיר: ²³ ס ורוח נשאתני ותביאני כשדימה אל - הגולה במראה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי: ²⁴ ס ואדבר אל - הגולה את - כל - דברי יהוה אשר הראני: ²⁵ ס

12

ויהי דבר - יהוה אלי לאמר: ¹ בן - אדם בתוך בית - המרי אתה יושב אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם: ² ס ואתה בן - אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל - מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה: ³ ס והוצאת כליך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה: ⁴ ס לעיניהם חתר לה בקיר והוצאת בו: ⁵ ס לעיניהם על - כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את - הארץ כי - מופת נתתיך לבית ישראל: ⁶ ס ואעש כן כאשר צייתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתיתי לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על - כתף נשאתי לעיניהם: ⁷ ס ויהי דבר - יהוה אלי בבקר לאמר: ⁸ ס בן - אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה: ⁹ ס אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשוא המשא הזה בירושלים וכל - בית ישראל אשר - המה בתוכם: ¹⁰ ס אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן ועשה להם בגולה בשבי ילכו: ¹¹ ס והנשוא אשר - בתוכם אל - כתף ישא בעלטה ויצא בקיר וחתרו והוציא בו פניו וכסה יען אשר לא - יראה לען הוא את - הארץ: ¹² ס ופרשתי את - רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי אתו בגולה ארץ כשדים ואתה לא - יראה ושם ימות: ¹³ ס וכל אשר סביבתי עזרה וכל - אגפיו אזרה לכל - רוח וחרב אריק אחריהם: ¹⁴ ס וידעו כי - אני יהוה בהפיצי אותם בגוים זריתי אותם בארצות: ¹⁵ ס והותרתי מהם אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את - כל - תועבותיהם בגוים אשר - באו שם וידעו כי - אני יהוה: ¹⁶ ס ויהי דבר - יהוה אלי לאמר: ¹⁷ ס בן - אדם לחמך ברעש תאכל ומימיך ברגזה ובדאגה תשתה: ¹⁸ ס ואמרת אל - עם הארץ כה - אמר אדני יהוה ליושבי ירושלים אל - אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו למען תשם ארצה ממלאה מחמס כל - הישבים בה: ¹⁹ ס והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי - אני יהוה: ²⁰ ס ויהי דבר - יהוה אלי לאמר: ²¹ ס בן - אדם מה - המשל הזה לכם על - אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל - חזון: ²² ס לכן אמר אליהם כה - אמר אדני יהוה השבתי את - המשל הזה ולא - ימשלו אתו עוד בישראל כי אם - דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל - חזון: ²³ ס כי לא יהיה עוד כל - חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: ²⁴ ס כי | אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתו נאם אדני יהוה: ²⁵ ס ויהי דבר - יהוה אלי לאמר: ²⁶ ס בן - אדם הנה בית - ישראל אמרים החזון אשר - הוא חזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא: ²⁷ ס לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא - תמשך עוד כל - דברי אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה: ²⁸ ס

13

ויהי דבר - יהוה אלי לאמר: ¹ בן - אדם הנבא אל - נביאי ישראל הנביאים ואמרת לנביאי מלכם שמעו דבר - יהוה: ² ס כה אמר אדני יהוה הוי על - הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו: ³ ס כשעלים בחרבות נביאיך ישראל היו: ⁴ ס לא עליתם בפרצות ותגדו גדר על - בית ישראל לעמד במלחמה ביום

וְאָמַרְתִּי חָרֵב תֵּעֲבֹר בְּאַרְץ יְהוּדָה וְהַכְרֵיתִי מִמֶּנָּה אָדָם וּבַהֵמָּה: 18 וְשַׁלַּשְׁתָּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ חַי־אֲנִי נָא אֲדֹנָי יְהוִה לֹא יִצְלוּ בָנִים וּבָנוֹת כִּי הֵם לְבָדִם יִצְלוּ: 19 אִךְ דְּבַר אֲשֶׁלַח אֶל-הָאָרֶץ הִיא וְשִׁפְכֹתֶי חַמְתִּי עֲלֶיהָ בְּדָם הַלְּחֵרִית מִמֶּנָּה אָדָם וּבַהֵמָּה: 20 וְנָח דָּנָאֵל וְאַיִבַּב בְּתוֹכָהּ חַי־אֲנִי נָא אֲדֹנָי יְהוִה אִם-בֶּן אִם-בַּת יִצְלוּ הֵמָּה בְּצַדִּיקְתָּם וְיִצְלוּ נַפְשָׁם: פ 21 כִּי לֹה אִמְרֵי אֲדֹנָי יְהוִה אֶף כִּי-אַרְבַּעַת שָׁפְטֵי | הָרַעִים חָרֵב וְרַעַב וַחֲמָה וְרָעָה וְדַבַּר שִׁלְחֹתִי אֶל-יְרוּשָׁלַם לְהַכְרִית מִמֶּנָּה אָדָם וּבַהֵמָּה: 22 וְהִנֵּה נֹתְרָה בָּהּ פִּלְטָה הַמוֹצֵאִים בָּנִים וּבָנוֹת הֵנֵם יוֹצֵאִים אֲלֵיכֶם וְרֵאִיתֶם אֶת-דְּרָכְכֶם וְאֶת-עֲלִילוֹתֶם וְנִחַמְתֶּם עַל-הָרָעָה אֲשֶׁר הִבַּאתִי עַל-יְרוּשָׁלַם אֶת כָּל-אֲשֶׁר הִבַּאתִי עֲלֶיהָ: 23 וְנִחַמְנוּ אֲתֶכֶם כִּי-תֵרְאוּ אֶת-דְּרָכְכֶם וְאֶת-עֲלִילוֹתֶם וְיִדְעֲתֶם כִּי לֹא חָנַם עֲשִׂיתִי אֶת כָּל-אֲשֶׁר-עֲשִׂיתִי בָּהּ נָא אֲדֹנָי יְהוִה: פ

15 וְהָיָה דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 2 בֶּן-אָדָם מַה-יְהִיָּה עַיִן-הַגֶּפֶן מְכֹל-עַץ הַזְּמוּרָה אֲשֶׁר הִיָּה בַעֲצֵי הַיַּעַר: 3 הִיקַח מִמֶּנּוּ עַץ לַעֲשׂוֹת לְמִלְאכָה אִם-יָקַחוּ מִמֶּנּוּ יָתֵד לְתֵלֹת עֲלוּי כָל-כְּלִי: 4 הִנֵּה לֹאֵשׁ נָתַן לְאֲכֹלָהּ אֶת שְׁנֵי קִצְוֹתֶיהָ אֲכָלָהּ הָאֵשׁ וְתוֹכוֹ נִחַר וַיִּצְלַח לְמִלְאכָה: 5 הִנֵּה בְהִיוֹתוֹ תַּמִּים לֹא יַעֲשֶׂה לְמִלְאכָה אֶף כִּי-אֵשׁ אֲכָלָתָהּ וַיִּחַר וְנַעֲשֶׂה עוֹד לְמִלְאכָה: ס 6 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כֹּאֲשֶׁר עַיִן-הַגֶּפֶן בַּעֲץ הַיַּעַר אֲשֶׁר-נָתַתִּי לֹאֵשׁ לְאֲכֹלָהּ כֵּן נָתַתִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל וְנָתַתִּי אֶת-פְּנֵי בָהֶם מִהָאֵשׁ יֵצְאוּ וְהָאֵשׁ תֹּאכְלֵם וְיִדְעֲתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּשׂוּמִי אֶת-פְּנֵי בָהֶם: 8 וְנָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ שְׂמָמָה וְעַן מֵעַל מְעַל נָא אֲדֹנָי יְהוִה: פ

16 וְהָיָה דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 2 בֶּן-אָדָם הוֹדַע אֶת-יְרוּשָׁלַם אֶת-תוֹעֲבֹתֶיהָ: 3 וְאָמַרְתָּ כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לִירוּשָׁלַם מִכְרַתְיָךְ וּמִלִּדְלוֹתְיָךְ מֵאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֲבִיר הָאֲמָרִי וְאָמַר חַתִּית: 4 וּמוֹלֹדוֹתֶיךָ בְּיוֹם הַהוֹלֵדֵת אֶתָּךְ לֹא-כִרַת שִׁרְךָ וּבְמַיִם לֹא-רַחַצְתָּ לְמַשְׁעֵי וְהַמְלִיחָ לֹא הִמְלַחְתָּ וְהַחֲתַל לֹא חֲתַלְתָּ: 5 לֹא-חָסָה עֵלְיָךְ עַיִן לַעֲשׂוֹת לָךְ אַחַת מֵאֵלֶּה לְחַמְלָה עֲלֶיךָ וְתִשְׁלַכֵּי אֶל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּגִעַל נַפְשְׁךָ בְּיוֹם הַלֵּדֵת אֶתָּךְ: 6 וְאַעֲבֵר עֲלֶיךָ וְאַרְאֶךָ מִתְבוֹסְסֵת בְּדַמְיָךְ וְאָמַר לָךְ בְּדַמְיָךְ חַיִּי וְאָמַר לָךְ בְּדַמְיָךְ חַיִּי: 7 רִבְבָה כֶּצֶמַח הַשָּׂדֶה נָתַתִּיךָ וְתַרְבִּי וְתַגְדְּלִי וְתִבְאִי בַעֲדֵי עַדְיִים שְׂדִים נִכְנָו וְשַׁעֲרֶיךָ צִמַח וְאֶת עֵרֶם וְעַרְיָה: 8 וְאַעֲבֵר עֲלֶיךָ וְאַרְאֶךָ וְהִנֵּה עֵתָךְ עֵת דַּדִּים וְאַפְרַשׁ כְּנָפַי עֲלֶיךָ וְאֶכְסֶה עַרְוֹתָךְ וְאַשְׁבַּע לָךְ וְאַבֹּא בְּבֵרִית אֶתָּךְ נָא אֲדֹנָי יְהוִה וְתַהֲיִי לִי: 9 וְאַרְחַצְךָ בְּמַיִם וְאַשְׁטַף דַּמְיָךְ מֵעֲלֶיךָ וְאַסְכְּךָ בְּשֶׁמֶן: 10 וְאַלְבִּישְׁךָ רִקְמָה וְאַנְעִלְךָ תַּחַשׁ וְאַחֲבֹשְׁךָ בְּשֵׁשׁ וְאַכְסָךָ מַשִׁי: 11 וְאַעֲדָךָ עָדִי וְאַתְּנָה צְמִידִים עַל-יְדֶיךָ וְרִבִיד עַל-רְוֹךְךָ: 12 וְאַתָּן נָחֵם עַל-אָפְךָ וְעֵגְלִים עַל-אֲזִנְךָ וְעַטְרֹת תִּפְאָרֶת בְּרֵאשֶׁיךָ: 13 וְתַעֲדִי זֶהָב וְכֶסֶף וּמִלְּבוּשְׁךָ שֵׁשׁ וּמוֹשִׁי וְרִקְמָה סֵלֶת וְדִבְשׁ וְשֶׁמֶן אֲכָלֹתִי וְתִיפִי בְּמַאֲד מְאֹד וְתַתְּלַחֵי לְמִלְּוָךָ: 14 וְיֵצְאֵי לָךְ שֵׁם גְּבוּרִים בְּיַפְיָךְ כִּי | כָּלִיל הוּא בְּהַדְרִי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי עֲלֶיךָ נָא אֲדֹנָי יְהוִה: 15 וְתִבְטַחֲתִי בְּיַפְיָךְ וְתִזְנֶי עַל-שִׁמְרִי וְתִשְׁפָּכִי אֶת-תְּזוּנוֹתֶיךָ עַל-כָּל-עוֹבֵר לוֹ-יְהִי: 16 וְתַקְחִי מִבְּגְדֶיךָ וְתַעֲשִׂי דָךְ בְּמוֹת טְלָאוֹת וְתִזְנִי עֲלֵיהֶם לֹא בָאוֹת וְלֹא יְהִיָּה: 17 וְתַקְחוּ כְלִי תִפְאָרֶתְךָ מִזֶּהָב וּמִכֶּסֶף אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ וְתַעֲשִׂי דָךְ צִלְמִי זָכַר וְתִזְנִי-בָם: 18 וְתַקְחִי אֶת-בְּגְדֵי רִקְמָתְךָ וְתִכְסִּים וְשִׁמְנִי וְקִטְרֹתִי נָתַתִּי לִפְנֵיהֶם: 19 וְלַחֲמִי אֲשֶׁר-נָתַתִּי לָךְ סֵלֶת וְשֶׁמֶן וְדִבְשׁ הָאֲכָלֹתֶיךָ וְנִתְתִּיהוּ לִפְנֵיהֶם לְרִיחַ נִיחַח וְיְהִי נָא אֲדֹנָי יְהוִה: 20 וְתַקְחוּ אֶת-בְּנֵיךָ וְאֶת-בָּנוֹתֶיךָ אֲשֶׁר יֵלְדָתְ לִי וְתִזְבְּחוּם לְהֵם לְאֵכֹל הַמֵּעַט מִתְזוֹנְתְךָ: 21 וְתִשְׁחָטִי אֶת-בְּנֵי וְתִתְּנִים בְּהַעֲבִיר אֹתָם לְהֵם: 22 וְאֶת כָּל-תוֹעֲבוֹתֶיךָ וְתִזְנוּתֶיךָ לֹא זָכַרְתִּי אֶת-יָמֵי נְעוּרַיִךְ בְּהִיוֹתְךָ עֵרֶם וְעַרְיָה מִתְבוֹסְסֵת בְּדַמְךָ הַיֵּית: 23 וְיְהִי אַחֲרָי כָּל-רַעַתְךָ אִוִי אִוִי לָךְ נָא אֲדֹנָי יְהוִה: 24 וְתִבְנֵי דָךְ גֵּב וְתַעֲשִׂי דָךְ רִמָּה בְּכָל רְחוּב: 25 אֶל-כָּל-רֹאשׁ דָּרָךְ בְּנֵיִת רַמְתָּךְ וְתַתְּעִבִי אֶת-יַפְיָךְ וְתִפְשֶׁקֶי אֶת-רַגְלֶיךָ לְכָל-עוֹבֵר וְתַרְבִּי אֶת-תְּזוֹנְתְךָ: 26 וְתִזְנִי אֶל-בְּנֵי-מִצְרַיִם שִׁכְנוֹךְ גְּדֹלִי בְּשָׂר וְתַרְבִּי אֶת-תְּזוֹנְתְךָ לְהַכְעִיסֵנִי: 27 וְהִנֵּה נְטִיתִי יַדִּי עֲלֶיךָ וְאַגְרַע חֶקֶר וְאַתְּרֶךָ

בִּנְפֹשׁ שְׂנְאוֹתֶיךָ בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים הַנִּכְלָמוֹת מִדְּרָכְךָ זָמָּה: 28 וְתִזְנִי אֶל-בְּנֵי אֲשׁוּר מִבְּלַתִּי שְׁבַעְתָּךְ וְתִזְנִים וְגַם לֹא שְׁבַעְתָּ: 29 וְתַרְבִּי אֶת-תְּזוּנוֹתֶיךָ אֶל-אֶרֶץ כְּנַעַן כַּשְׂדִּימָה וְגַם-בִּזְאוֹת לֹא שְׁבַעְתָּ: 30 מַה אֲמַלְה לְבִתְךָ נָא אֲדֹנָי יְהוִה בַּעֲשׂוֹתְךָ אֶת-כָּל-אֵלֹהִים מַעֲשֵׂה אִשָּׁה-זוֹנָה שְׁלֹטָת: 31 בְּבָנוֹתֶיךָ גִּבְרָה בְּרָאשׁ כָּל-דָּרָךְ וְרַמְתָּךְ עֲשִׂיתִי בְּכָל-רְחוּב וְלֹא-יְהִיתִי כְּזוֹנָה לְקִלְס אֶתְּנָה: 32 הָאִשָּׁה הַמִּנְאָפֶת תַּחַת אִישָׁה תִּקַּח אֶת-זָרִים: 33 לְכָל-זָנוֹת יַתְנוּ-נְדָה וְאֶת נְתַת אֶת-נְדָוֶיךָ לְכָל-מֵאֵהְבֶיךָ וְתִשְׁחָדִי וְאֹתָם לְבוֹא אֵלַי מִסְּבִיב בְּתוֹנוֹתֶיךָ: 34 וְיְהִי-גֵב הַפֶּךָ מִן-הַנְּשִׂים בְּתוֹנוֹתֶיךָ וְאַחֲרַי לֹא זוֹנָה וּבִתְךָ אֶתְנָה וְאֶתְנָה לֹא נִתְן-לָךְ וְתִהְיֶה לְהַפְּךָ: 35 לָכֵן זוֹנָה שְׁמַעֲנִי דְבַר-יְהוָה: פ 36 כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן הִשְׁפַּךְ נַחֲשַׁתְךָ וְתִגְלָה עַרְוֹתְךָ בְּתוֹנוֹתֶיךָ עַל-מֵאֵהְבֶיךָ וְעַל-כָּל-גְּלוּלֵי תוֹעֲבוֹתֶיךָ וְכַדְמֵי בְנוֹיךָ אֲשֶׁר נָתַתְּ לָהֶם: 37 לָכֵן הִנְנִי מִקְבֵּץ אֶת-כָּל-מֵאֵהְבֶיךָ אֲשֶׁר עֲרַבְתָּ עֲלֵיהֶם וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר אֵהְבַת עַל-כָּל-אֲשֶׁר שָׁנְאָת וּקְבַצְתִּי אֹתָם עֲלֶיךָ מִסְּבִיב וְגַלִּיתִי עַרְוֹתְךָ אֲלֵיהֶם וְרָאוּ אֶת-כָּל-עַרְוֹתֶיךָ: 38 וְשִׁפְטִיתִיךָ מִשְׁפָּטִי נִאֲפוֹת וְשִׁפְכַת דָּם וְנִתְתִיךָ דָם חַמָּה וְקִנְיָה: 39 וְנִתְתִי אֹתָךְ בְּיָדֶם וְהִרְסוּ גִבְרָה וְנִתְצָו רַמְתֶיךָ וְהִפְשִׁיטוּ אֹתָךְ בְּגִדֶיךָ וְלָקַחוּ כְלֵי תִפְאָרְתְךָ וְהִפִּיחוּ עֵירֶם וְעַרְיָה: 40 וְהֶעֱלוּ עֲלֶיךָ קֹהֵל וְרִגְמוּ אֹתָךְ בְּאֲבָן וּבִתְקוּךָ בְּחַרְבוֹתָם: 41 וְשִׁרְפוּ בֵיתְךָ בָּאֵשׁ וְעַשׂוּ-גֵב שִׁפְטִים לְעֵינֵי נְשִׂים רַבּוֹת וְהִשְׁבַּתִּיךָ מִזְוָה וְגַם-אֶתְנָה לֹא תִתְנֵי-עוֹד: 42 וְהִנְחֹתִי חַמְתִּי גֵב וְסָרָה קִנְיָתִי מִמֶּךָ וְשִׁקְטִיתִי וְלֹא אֲכַעֵס עוֹד: 43 יַעַן אֲשֶׁר לֹא-זָכַרְתִּי אֶת-יָמֵי נְעוּרַיִךְ וְתַרְדְּמֹתַי לִי בְּכָל-אֵלֶּה וְגַם-אֲנִי הִיא דְרָכְךָ | בְּרָאשׁ נְתַתִּי נָא אֲדֹנָי יְהוִה וְלֹא עֲשִׂיתִי אֶת-הַזְּמָה עַל-כָּל-תוֹעֲבוֹתֶיךָ: 44 הִנֵּה כָּל-הַמְּשַׁל עֲלֶיךָ יִמְשַׁל לְאִמְרֵךָ כְּאִמָּה בִּתְךָ: 45 בַת-אִמְךָ אֶת גְּעֵלֶת אִישָׁה וּבְנֵיהָ וְאִחוֹת אֲחוֹתֶיךָ אֶת אֲשֶׁר גְּעֵלוּ אֲנָשֶׁיהָ וּבְנֵיהָ אִמְכָן חַתִּית וְאַיִכָּן אִמְרִי: 46 וְאִחוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלָה שִׁמְרוֹן הִיא וּבְנוֹתֶיהָ הַיּוֹשֵׁבֶת עַל-שִׁמְאוֹלָךְ וְאִחוֹתֶיךָ הַקְּטָנָה מִמֶּךָ הַיּוֹשֵׁבֶת מִיִּמִּינְךָ סָדָם וּבְנוֹתֶיהָ: 47 וְלֹא בְּדַרְכֵיהֶן הִלַּכְתָּ וּבַתוֹעֲבוֹתֶיהֶן עֲשִׂיתִי כַמַּעַט קֵץ וְתִשְׁחָחֲתִי מִהֵן בְּכָל-דְּרָכְךָ: 48 חַי־אֲנִי נָא אֲדֹנָי יְהוִה אִם-עֲשִׂיתָ סָדָם אֲחוֹתֶיךָ הִיא וּבְנוֹתֶיהָ כְּאֲשֶׁר עֲשִׂיתָ אֶת וּבְנוֹתֶיהָ: 49 הִנֵּה-זֶה הָיָה עוֹן סָדָם אֲחוֹתְךָ גְּאוֹן שְׁבַעְתָּ-לָחֵם וְשִׁלֹּת הִשְׁקַטְתָּ הִיא לֶה וּלְבְנוֹתֶיהָ יַד-עַיִן וְאַבְיוֹן לֹא חִזְקִיָּה: 50 וְתִגְבְּהִינָה וְתַעֲשִׂינָה תוֹעֲבָה לְפָנֵי וְאַסִּיר אֶתְהוֹן כְּאֲשֶׁר רֵאִיתִי: ס 51 וְשִׁמְרוֹן כְּחֵצֵי חֲטָאֵתֶיךָ לֹא חֲטָאָה וְתַרְבִּי אֶת-תוֹעֲבוֹתֶיךָ מִהֵנָּה וְתִצְדַּקְי אֶת-אֲחוֹתְךָ בְּכָל-תוֹעֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי: 52 גַם-אֶת | שְׂאִי כְלַמְתְךָ אֲשֶׁר פִּלְלַת לְאַחוֹתְךָ בְּחֲטָאֵתֶיךָ אֲשֶׁר-הִתְעַבַּת מֵהֵן תִּצְדַּקְנָה מִמֶּךָ וְגַם-אֶת בּוֹשֵׁי וְשְׂאִי כְלַמְתְךָ בְּצַדִּיקְתָּךְ אֲחוֹתְךָ: 53 וְשִׁבְתִּי אֶת-שִׁבְתֶּיךָ אֶת-שְׁבִיתֶיךָ אֶת-שְׁבִית סָדָם וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת-שְׁבִית שִׁמְרוֹן וּבְנוֹתֶיהָ וּשְׁבִית שְׁבִיתֶיךָ בְּתוֹכֶנָּה: 54 לְמַעַן תִּשְׂאִי כְלַמְתְךָ וּנְכַלְמַת מְכֹל אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ בְּנַחְמֶךָ אֹתְךָ: 55 וְאֲחוֹתֶיךָ סָדָם וּבְנוֹתֶיהָ תִשְׁבֵּן לְקַדְמוֹתֶיךָ וְשִׁמְרוֹן וּבְנוֹתֶיהָ תִשְׁבֵּן לְקַדְמוֹתֶיךָ וְאֶת וּבְנוֹתֶיךָ תִשְׁבִּינָה לְקַדְמוֹתֶיךָ: 56 וְלֹא הָיְתָה סָדָם אֲחוֹתְךָ לְשִׁמְעָה בְּיַפְיָךְ בְּיוֹם גְּאוֹנְךָ: 57 בְּטָרֶם תִּגְלָה רַעַתְךָ כְּמוֹ עַת חֶרֶפַת בְּנוֹת-אֲרָם וְכָל-סְבִיבוֹתֶיהָ בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים הַשְּׂאֲטוֹת אֹתְךָ מִסְּבִיב: 58 אֶת-זָמַתְךָ וְאֶת-תוֹעֲבוֹתֶיךָ אֶת נִשְׂאֵתִים נָא יְהוָה: ס 59 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְעֲשִׂיתִי אֹתְךָ כְּאֲשֶׁר עֲשִׂיתִי אֲשֶׁר-בְּנוֹת אֵלֶּה לְהַפְּרֵי בְרִית: 60 וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת-בְּרִיתִי אֹתְךָ בִּימֵי נְעוּרַיִךְ וְהִקְמוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: 61 וְזָכַרְתָּ אֶת-דְּרָכֶיךָ וּנְכַלְמַת בְּקִחְתְךָ אֶת-אֲחוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלוֹת מִמֶּךָ אֶל-הַקְּטָנוֹת מִמֶּךָ וְנִתְתִי אֶתְהוֹן לָךְ לְבָנוֹת וְלֹא מִבְּרִיתֶיךָ: 62 וְהִקְמוֹתִי אֲנִי אֶת-בְּרִיתִי אֶתְךָ וְיִדְעַתְּ כִּי-אֲנִי יְהוָה: 63 לְמַעַן תִּזְכְּרִי וּבְשִׁית וְלֹא יְהִיָּה לָךְ עוֹד פֶּתַח חוֹן פֶּה מִפְּנֵי כְלַמְתְךָ בְּכַפְרִי דָךְ לְכָל-אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ נָא אֲדֹנָי יְהוִה: ס

17 וְהָיָה דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 2 בֶּן-אָדָם חוֹד חִידָה וּמְשַׁל מְשַׁל אֶל-בֵּית יִשְׂרָאֵל: 3 וְאָמַרְתָּ כֹה אָמַר | אֲדֹנָי יְהוִה הַנְּשָׂר הַגְּדוֹל גְּדוֹל הַכְּנִפִים אֲרָךְ הָאָבֵר מִלֵּא הַנוֹצָה אֲשֶׁר לוֹ הַרְקַמָּה בָּא אֶל-הַלְבָּנוֹן וְיִקַּח אֶת-צִמְרַת הָאָרֶץ: 4 אֶת רֹאשׁ

וְהָיָה דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 2 בֶּן-אָדָם מַה-יְהִיָּה עַיִן-הַגֶּפֶן מְכֹל-עַץ הַזְּמוּרָה אֲשֶׁר הִיָּה בַעֲצֵי הַיַּעַר: 3 הִיקַח מִמֶּנּוּ עַץ לַעֲשׂוֹת לְמִלְאכָה אִם-יָקַחוּ מִמֶּנּוּ יָתֵד לְתֵלֹת עֲלוּי כָל-כְּלִי: 4 הִנֵּה לֹאֵשׁ נָתַן לְאֲכֹלָהּ אֶת שְׁנֵי קִצְוֹתֶיהָ אֲכָלָהּ הָאֵשׁ וְתוֹכוֹ נִחַר וַיִּצְלַח לְמִלְאכָה: 5 הִנֵּה בְהִיוֹתוֹ תַּמִּים לֹא יַעֲשֶׂה לְמִלְאכָה אֶף כִּי-אֵשׁ אֲכָלָתָהּ וַיִּחַר וְנַעֲשֶׂה עוֹד לְמִלְאכָה: ס 6 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כֹּאֲשֶׁר עַיִן-הַגֶּפֶן בַּעֲץ הַיַּעַר אֲשֶׁר-נָתַתִּי לֹאֵשׁ לְאֲכֹלָהּ כֵּן נָתַתִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל וְנָתַתִּי אֶת-פְּנֵי בָהֶם מִהָאֵשׁ יֵצְאוּ וְהָאֵשׁ תֹּאכְלֵם וְיִדְעֲתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּשׂוּמִי אֶת-פְּנֵי בָהֶם: 8 וְנָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ שְׂמָמָה וְעַן מֵעַל מְעַל נָא אֲדֹנָי יְהוִה: פ

16 וְהָיָה דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 2 בֶּן-אָדָם הוֹדַע אֶת-יְרוּשָׁלַם אֶת-תוֹעֲבוֹתֶיהָ: 3 וְאָמַרְתָּ כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לִירוּשָׁלַם מִכְרַתְיָךְ וּמִלִּדְלוֹתֶיךָ מֵאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֲבִיר הָאֲמָרִי וְאָמַר חַתִּית: 4 וּמוֹלֹדוֹתֶיךָ בְּיוֹם הַהוֹלֵדֵת אֶתָּךְ לֹא-כִרַת שִׁרְךָ וּבְמַיִם לֹא-רַחַצְתָּ לְמַשְׁעֵי וְהַמְלִיחָ לֹא הִמְלַחְתָּ וְהַחֲתַל לֹא חֲתַלְתָּ: 5 לֹא-חָסָה עֵלְיָךְ עַיִן לַעֲשׂוֹת לָךְ אַחַת מֵאֵלֶּה לְחַמְלָה עֲלֶיךָ וְתִשְׁלַכֵּי אֶל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּגִעַל נַפְשְׁךָ בְּיוֹם הַלֵּדֵת אֶתָּךְ: 6 וְאַעֲבֵר עֲלֶיךָ וְאַרְאֶךָ מִתְבוֹסְסֵת בְּדַמְיָךְ וְאָמַר לָךְ בְּדַמְיָךְ חַיִּי וְאָמַר לָךְ בְּדַמְיָךְ חַיִּי: 7 רִבְבָה כֶּצֶמַח הַשָּׂדֶה נָתַתִּיךָ וְתַרְבִּי וְתַגְדְּלִי וְתִבְאִי בַעֲדֵי עַדְיִים שְׂדִים נִכְנָו וְשַׁעֲרֶיךָ צִמַח וְאֶת עֵרֶם וְעַרְיָה: 8 וְאַעֲבֵר עֲלֶיךָ וְאַרְאֶךָ וְהִנֵּה עֵתָךְ עֵת דַּדִּים וְאַפְרַשׁ כְּנָפַי עֲלֶיךָ וְאַכְסֶה עַרְוֹתֶיךָ וְאַשְׁבַּע לָךְ וְאַבֹּא בְּבֵרִית אֶתָּךְ נָא אֲדֹנָי יְהוִה וְתַהֲיִי לִי: 9 וְאַרְחַצְךָ בְּמַיִם וְאַשְׁטַף דַּמְיָךְ מֵעֲלֶיךָ וְאַסְכְּךָ בְּשֶׁמֶן: 10 וְאַלְבִּישְׁךָ רִקְמָה וְאַנְעִלְךָ תַּחַשׁ וְאַחֲבֹשְׁךָ בְּשֵׁשׁ וְאַכְסָךָ מַשִׁי: 11 וְאַעֲדָךָ עָדִי וְאַתְּנָה צְמִידִים עַל-יְדֶיךָ וְרִבִיד עַל-רְוֹךְךָ: 12 וְאַתָּן נָחֵם עַל-אָפְךָ וְעֵגְלִים עַל-אֲזִנְךָ וְעַטְרֹת תִּפְאָרֶת בְּרֵאשֶׁיךָ: 13 וְתַעֲדִי זֶהָב וְכֶסֶף וּמִלְּבוּשְׁךָ שֵׁשׁ וּמוֹשִׁי וְרִקְמָה סֵלֶת וְדִבְשׁ וְשֶׁמֶן אֲכָ

האב והבן משפט וצדקה עשה את כל חקותי שמר ועשה אתם חיה יחיה: 20 הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא | בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו ותהיה ורשעת רשע עליו תהיה: ס 21 והרשע כי ישוב מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות: 22 כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה: 23 החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלא ישוב מדרךיו וחייה: ס 24 ובלשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר עשה הרשע ועשה וחי כל צדקתו אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר חטא בם ימות: 25 ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו- נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו: 26 בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות: ס 27 ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ועש משפט וצדקה הוא את נפשו יחיה: 28 ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות: 29 ואמר בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן: 30 לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה וישובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון: 31 השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל: 32 כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחי: פ

19

ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל: 2 ואמרת מה אמר לבא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה: 3 ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל: 4 וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש ויבאו בחתים אל ארץ מצרים: 5 ותרא כי נוחלה אבדה תקוניה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו: 6 ויתהלך בתוך אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל: 7 וידע אלמונתיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול שאגתו: 8 ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש: 9 ויתנהו בסוגר בחתים ויבאו אל מלך בכל יבאהו במצודות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל: פ 10 אמר ככפן בדמך על מים שתולה פריה וענפה היתה ממים רבים: 11 והיהו לה מטות עז אל שבטי משלים ותגבה קומתו על בין עבתיים וירא בגבהו ברב דליתיו: 12 ותתם בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו: 13 ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא: 14 ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה עז שבט למשול קינה היא ותהי לקינה: פ

20

ויהי | בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני: ס 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 3 בן אדם דבר את זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלא דרשתי אתם באים חיי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה: 4 התשפט אתם התשפוט בן אדם את תועבת אבותם הודיעם: 5 ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: 6 ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: 7 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם: 8 וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים: 9 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הנמה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: 10 ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר: 11 ואתן להם את חקותי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם: 12 וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם: 13 וימרו בי בית

ויקוטי קטף ויביאהו אל ארץ כנען בעיר רכלים שמו: 5 ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על מים רבים צפצפה שמו: 6 ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש בדים ותשלח פארות: 7 ויהי נשר אחד גדול גדול כנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשקות אותה מערגות מטעה: 8 אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת: ס 9 אמר כה אמר אדני יהוה תצלח הלא את שרשיה ונתק ואת פריה | יקוסס ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא ברע גדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה: 10 והנה שתולה התצלח הלא כענת בה רוח הקדים תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש: פ 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 12 אמר נא לבית המרי הלא ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בכל ירושלם ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בכלה: 13 ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה ואת אילי הארץ לקח: 14 להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר את בריתו לעמדה: 15 וימרד בו לשלח מלאכיו מצרים לתת לו סוסים ועם רב היצילח הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט: 16 חיי אני נאם אדני יהוה אם לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את אלתו ואשר הפר את בריתו אתו בתוך בכל ימות: 17 ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפר סללה ובבנות דיק להכרית נפשות רבות: 18 ובזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט: ס 19 לכן כה אמר אדני יהוה חיי אני אם לא אלתו אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו: 20 ופרשתי עליו רשתי ונתפס במצודתי והביאותיהו בכלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל בי: 21 ואת כל מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו והנשארים לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי: ס 22 כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארץ הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הר גבה ותלול: 23 בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה: 24 וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפילתי | עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרכתיו עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי: פ

18

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 מה לכם אתם משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר וישגי הבנים תקהינה: 3 חיי אני נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל: 4 הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת היא תמות: ס 5 ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה: 6 אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב: 7 ואיש לא יונה חבלתו חוב ישוב גולה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגד: 8 בנשר לא יתן ותרבות לא יקח מעול ישוב ידו משפט אמת יעשה בן איש לאיש: 9 בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה: 10 והוליד בן פריץ שפך דם ועשה אחר מאחד מאלה: 11 והוא את כל אלה לא עשה כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא: 12 עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים נשא עיניו תועבה עשה: 13 בנשר נתן ותרבות לקח וחי לא יחיה את כל התועבות האלה עשה מות ימות דמיו בו יהיה: 14 והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן: 15 על ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו לא טמא: 16 ואיש לא הונה חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן וערום כסה בגד: 17 מעני השיב ידו נשר ותרבות לא לקח משפט עשה בחקותי הלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה: 18 אביו כי עשק עשק גזל גזל אחר ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו: 19 ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון

21 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ² בן אדם שים פניך דרך תימנה והטף אל דרום והנבא אל יער השדה נגב: ³ ואמרת ליער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדני יהוה הנני מצית בך | אש ואכלה בך כל עץ לח וכל עץ יבש לא תכבה להבת שלהבת ונצרו בו בה כל פנים מנגב צפונה: ⁴ וראו כל בשר כי אני יהוה בערתיה לא תכבה: ⁵ ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל משלים הוא: פ ⁶ ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ⁷ בן אדם שים פניך אל ירושלים והטף אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל: ⁸ ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע: ⁹ יען אשר הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר מנגב צפון: ¹⁰ וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עוד: ס ¹¹ ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים ובמירות תאנח לעיניהם: ¹² והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידיו וכחתה כל רוח וכל ברקים תלכנה מים הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה: פ ¹³ ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ¹⁴ בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני אמר חרב הוחדה וגם מרוטה: ¹⁵ למען טבח טבח הוחדה למען יהיה לה ברק מרטה או נשיש שבט בני מאסת כל עץ: ¹⁶ ויתן אתה למרטה לתפש בכף היא הוחדה חרב והיא מרטה לתת אותה ביד הורג: ¹⁷ זעק והיילל בן אדם כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי ישראל מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירח: ¹⁸ כי בחן ומה אם גם שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה: פ ¹⁹ ואתה בן אדם הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל הגדול החדרת להם: ²⁰ למען | למוג לב והרבה המכשלים על כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח: ²¹ התאחדו הימני השמי השמילי אנה פניך מעדות: ²² וגם אני אכה כפי אל כפי והנחתי חמתי אני יהוה דברתי: פ ²³ ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ²⁴ ואתה בן אדם שים דרך | שנים דרכים לבוא חרב מלך בכל מארך אחד יצאו שניהם יוד ברא בראש דרך עיר ברא: ²⁵ דרך תשים לבוא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה בירושלים בצורה: ²⁶ כי עמד מלך בכל אל אם הדרך בראש שני הדרכים לקסים קסם קולקל בחצים שאל בתרפים ראה בכבד: ²⁷ בימינו היה | הקסם ירושלים לשום כרים לפתח פה ברצח להרים קול בתועה לשום כרים על שערים לשפר סללה לבנות דיק: ²⁸ והנה להם קסוס - שוא בעיניהם שבעי שבעות להם והוא מזכיר עון להתפש: פ ²⁹ לכן כה אמר אדני יהוה יען הזכרכם עונכם בהגלות פשעכם להראות חטאותיכם בכל עלילותיכם יען הזכרכם בכף תתפשו: פ ³⁰ ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא יומו בעת עון קץ: ס ³¹ כה אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה זאת לא זאת השפלה הגבה והגבה השפיל: ³² ענה ענה ענה אשימנה גם זאת לא הנה עד - בא אשר לו המשפט ונתתיו: פ ³³ ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק: ³⁴ בחזות לרשוא בקסם דרך קב לתת אותך אל צוארי חללי רשעים אשר בא יומם בעת עון קץ: ³⁵ השב אל תערה במקום אשר נבראת בארץ מכרותיך אשפט אתך: ³⁶ ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיו עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי משחית: ³⁷ לאש תהיה לאכלה דמר יהיה בתוך הארץ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי: פ

22 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ² ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הדמים והודעתה את כל תועבותיה: ³ ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גזלים עליה לטמאה: ⁴ בדמך אשר שפכת אשמת ובגזליך אשר עשית טמאת ותקריבי ימך ותבוא עד שנותיה על

ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפר חמתי עליהם במדבר לכלותם: ¹⁴ ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם: ¹⁵ וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: ¹⁶ יען במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גזוליהם לבם הלק: ¹⁷ ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתי אותם כלה במדבר: ¹⁸ ואמר אל בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגזוליהם אל תטמאו: ¹⁹ אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם: ²⁰ ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם: ²¹ ומרו בי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם את שבתותי חללו ואמר לשפר חמתי עליהם לכלות אפי גם במדבר: ²² והשבתי את ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם: ²³ גם אני נשאתי את ידי להם במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות: ²⁴ יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי גזולי אבותם היו עיניהם: ²⁵ וגם אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם: ²⁶ ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשמם למען אשר ידעו אשר אני יהוה: ס ²⁷ לכן דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת גדפתי אותי אבותיכם במעלם בי מעל: ²⁸ ואביאם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה להם ויראו כל גבעה רמה וכל עץ עבת וזבחו שם את זבחייהם ויתנו שם כעס קרבנם וישומו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם: ²⁹ ואמר אלהם מה הבמה אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה במה עד היום הזה: ³⁰ לכן אמר | אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה הבדדך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקוצייהם אתם זנים: ³¹ ובשאת מתנתיכם בהעביר בניכם באש אתם נטמאים לכל גזוליהם עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה אם אדרש לכם: ³² והעלה על ריחכם היו לא תהיה אשר | אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות הארצות לשרת עץ ואבן: ³³ חי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם: ³⁴ והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפוצתם גם ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה: ³⁵ והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפטי אתכם שם פנים אל פנים: ³⁶ כאשר נשפטי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: ³⁷ והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית: ³⁸ וברותי מכם המרדים והפושעים בי מארך מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה: ³⁹ ואתם בית ישראל כה אמר | אדני יהוה איש גזוליו לכו עבדו ואחר אם אינכם שמעים אלי ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגזוליהם: ⁴⁰ כי בהר קדשי בהר | מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את תרומתיכם ואת ראשיות משאותיכם בכל קדשיכם: ⁴¹ בריח ניחח ארצה אתכם בהוציא אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם גם ונקדשתי בכם לעיני הגוים: ⁴² וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאבותיכם: ⁴³ וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם גם ונקטתם בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם: ⁴⁴ וידעתם כי אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אדני יהוה: פ

כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות: 5 הקרבות והרחקות ממך יתקלוסו בך טמאת השם רבת המהומה: 6 הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בר למען שפרך דם: 7 אב ואם הקלו בר לגר עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בר: 8 קדשי בזית ואת שבתתי חללת: 9 אנשי רכיל היו בר למען שפרך דם ואל ההרים אכלו בר זמה עשו בתוכך: 10 ערות אב גלה בר טמאת הנדה ענו-בר: 11 ואיש | את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה ואיש את אחותו בת אביו ענה-בר: 12 שחד לקחו בר למען שפרך דם נשך ותרבות לקחת ותבצעו רעור בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה: 13 והנה הכיתי כפי אל בצעך אשר עשית ועל דמך אשר היו בתוכך: 14 היעמד לבר אם תחזקנה ידי לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי: 15 והפיצותי אותך בגוים וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך ממך: 16 ונחלת בר לעיני גוים וידעת כי אני יהוה: 17 והי דבר יהוה אלי לאמר: 18 בן אדם היי-לי בית ישראל לסוג כלם נחשת ובדיל וברזל ועופרת בתוך כור סגים כסף היו: 19 לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני קובץ אתכם אל תוך ירושלם: 20 קבצת כסף נחשת וברזל ועופרת ובדיל אל תוך כור לפחת עליו אש להנתיך כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם: 21 וכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתמכתם בתוכה: 22 כהתוך כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם כי אני יהוה שפכתי חמתי עליכם: 23 והי דבר יהוה אלי לאמר: 24 בן אדם אמר לך את ארץ לא מטהרה היא לא גשמה ביום זעם: 25 קנש נביאיה בתוכה כארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן וקר יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה: 26 כהנייה חמסו תורתו ויחללו קדשי בין קדש לחל לא הבדילו ובין הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתות העלימו עיניהם ואחל בתוכם: 27 שניה בקרבה כזאבים טרפי טרף לשפרך דם לאבד נפשות למען בצע בצע: 28 ונביאיה טחו להם תפל חזים שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה והנה לא דבר: 29 עם הארץ עשקו עשקו וגזלו גזל וענו ואביון הונו ואת הגר עשקו בלא משפט: 30 ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד בפריך לפני בעד הארץ לבלתי שחתי ולא מצאתי: 31 ואשפר עליהם זעמי באש עברתי כליתיים דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה: 32

23

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שתים נשים בנות אם אחת היו: 3 ותזנינה במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן: 4 ושמותן אהלה הגדולה ואהליבה אחותה ותהינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהליבה: 5 ותזן אהלה תחתי ותעגב על מאהביה אל אשר קרובים: 6 לבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים: 7 ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני אשר כלם ובכל אשר עגבה בכל גלוליהם נטמאה: 8 ואת תזנותיה ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה וישפכו תזנותם עליה: 9 לכן נתתיה ביד מאהביה ביד בני אשר אשר עגבה עליהם: 10 המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו ותהי שם לנשים ושפוטים עשו בה: 11 ותרא אחותה אהליבה ותשחת עגבתה ממנה ואת תזנותיה מזונני אחותה: 12 אל בני אשר עגבה פחות וסגנים קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם: 13 וארא כי נטמאה דרך אחד לשתיהן: 14 ותוסף אל תזנותיה ותרא אנשי מחקה על הקיר צלמי כשדיים חזקים בששר: 15 חגורי אזור במתניהם סרוחי טבולים בראשיהם מראה שלשים כלם דמות בני בבל כשדים ארץ מולדתם: 16 ותעב עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכום אליהם כשדימה: 17 ויבאו אליה בני בבל למשכב דדים ויטמאו אותה בתזנותם ויטמאו בהם ותקע נפשה מהם: 18 ותגל תזנותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי

מעל אחותה: 19 ותרבה את תזנותיה לזכר את ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים: 20 ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר חמורים בשלם וזרמת סוסים זרמתם: 21 ותפקדי את זמת נעוריה בעשות ממצרים דדי למען שדי נעוריה: 22 לכן אהליבה כה אמר אדני יהוה הנני מעיר את מאהביך עליך את אשר נקעה נפשה מהם והבאתים עליך מסביב: 23 בני בבל וכל כשדים פקודו ושועו וקוועו כל בני אשר אותם בחורי חמד פחות וסגנים כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם: 24 ובאו עליך הוצן רכב וגלגל ובקהל עמים צנה ומגן וקובע ושימו עליך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפטו במשפטיהם: 25 ונתתי קנאתי בר ועשו אותך בחמה אפר ואזניה לסירו ואחרייתך בחרב תפול המה בניך ובנותיה יקחו ואחרייתך תאכל באש: 26 והפשיטו את בגדיך וקחו כל תפארתך: 27 והשבתני זמתך ממך ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשא עיניך אליהם ומצרים לא תזכרי עוד: 28 כי כה אמר אדני יהוה הנני נתן ביד אשר שנת ביד אשר נקעה נפשה מהם: 29 ועשו אותך בשנאה ולקחו כל יגיעך ועזבוך עירם ועריה ונגלה ערות זנוניך וזמתך ותזנותך: 30 עשה אלה לך בזנותך אחרי גוים על אשר נטמאת בגלוליהם: 31 בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך: 32 כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להכיל: 33 שכרון ויגון תמלאי כוס שמה ושמה כוס אחותך שמרון: 34 ושתיית אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי ושדך תנתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה: 35 לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי גר וגם את שאי זמתך ואת תזנותך: 36 ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפטו את אהלה ואת אהליבה והגד להן את תועבותיהן: 37 כי נאפו ודם בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם את בניהן אשר ילדו להם העבירו להם לאכלה: 38 עוד זאת עשו לי טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי חללו: 39 ובשחטם את בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך ביתי: 40 ואף כי תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך שלוח אליהם והנה באו אשר רחצת כחלת עיניה ועדיית עדי: 41 וישבת על מטה כבודה ושלתן ערוך לפני וקטרתי ושמי שמת עליה: 42 וקול המון שלו בה ואל אנשים מרב אדם מובאים סובאים ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת תפארת על ראשיהן: 43 ואמר לבלה נאופים עת יונה תזנותה והיא: 44 ויבאו אליה כבוא אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל אהליבה אשת הזמה: 45 ואנשים צדיקים המה ישפטו אותהם משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיהן: 46 כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן אותה לזעוה ולבז: 47 ורגמו עליה אבן קהל וברא אותה בחרבותם בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו: 48 והשבת זמה מן הארץ ונסורו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה: 49 ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי גלוליהן תשאינה וידעתם כי אני אדני יהוה: 50

24

ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר: 2 בן אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלם בעצם היום הזה: 3 ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים: 4 אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ויך וכתף מבחר עצמים מלא: 5 מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים תחתייה רתח רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה: 6 לכן כה אמר | אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גוה: 7 כי דמה בתוכה היה על צתיח סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר: 8 להעלות חמה לנגמם נקום נתתי את דמה על צתיח סלע לבלתי הכסות: 9 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני אגדיל המדורה: 10 הרבה העצים

בתוך הים כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבו לגוים: 6
 ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי אני יהוה: 7 כי כה
 אמר אדני יהוה הנני מביא אל צר נבוכדראצר מלך בבל מצפון
 מלך מלכים בסוס וברכב ובפרשים וקהל ועם רב: 8 בנותיה
 בשדה בחרב יהרג ונתן עליה דיוק ושפר עליה סללה והקים עליה
 צנה: 9 ומתי קבלו יתן בחמותיה ומגדלתיה יתן בחרבותיו: 10
 משפעת סוסיו יספר אבקם מקול פרש וגלגל ורכב תרעשנה
 חומותיה בבאו בשערך כמבואי עיר מקבעה: 11 בפרסות סוסיו
 ירמס את כל חוצותיה עמך בחרב יהרג ומצבות עזר לארץ תרד:
 12 ושללו חילך ובזזו וכלתך והרסו חומותיה ובתי חמדתה יתצו
 ואבניה ועצבי ועפרך בתוך מים ישימו: 13 והשבתי המון שיכר
 וקול כנוריה לא ישמע עוד: 14 ונתתי לציח סלע משטח חרמים
 תהיה לא תבנה עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה: 15 כה
 אמר אדני יהוה לצור הלא מקול מפלתך באנק חלל בהרג הרג
 בתוכך ירעשו האיים: 16 וירדו מעל כסאותם כל נשיאי הים והסירו
 את מעליהם ואת בגדי רקמתם ופשו חרדות | ילבשו על
 הארץ ישבו וחרדו לרגלים ושמו עליה: 17 ונשאו עליה קינה
 ואמרו לך איך אבדת נושבת מימים העיר ההללה אשר היתה
 חזקה בים היא וישביה אשר נתנו חתיתם לכל יושביה: 18 עתה
 יחרדו האין יום מפלתך ונבהלו האיים אשר בים מצאתה: 19 כי
 כה אמר אדני יהוה בתי אתה עיר נחרבת כערים אשר לא נושבו
 בהעלות עליה את תהום וכסוף המים הרבים: 20 והורדתיה את
 את יורדי בור למען לא תשבי ונתתי צב בארץ חיים: 21 בלהות
 אתה ואינה ותבקשי ולא תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה: 22
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 ואתה בן אדם שא על צר
 קינה: 3 ואמרת לצור הישבתי על מבואת ים רכלת

27

העמים אל איים רבים כה אמר אדני יהוה לצור את אמרת אל
 כלילת פיו: 4 בלב ימים גבולך בנור כללו יפך: 5 ברושים משניר
 בנו לך את כל לחותים ארז מלבנון לקחו לעשות תרן עליה: 6
 אלונים מבשן עשו משוטיך קרשה עשו שן בת אשרים מאי כתיב:
 7 שש ברקמה ממצרים היה מפרשה להיות לך לגס תכלת
 וארגמן מאי אלישה היה מכסף: 8 ישי צידון וארוד היו שטים לך
 חכמיה צור היו בר המה חבליה: 9 זקני גבל וחכמיה היו בר מחזיקי
 בדקך כל אגיות הים ומלחיהם היו בר לערב מערבך: 10 פרס
 ולוד ופוט היו בחילך אנשי מלחמתך מגן וכובע תלו בר המה נתנו
 הדרך: 11 בני ארוד וחילך על חומותיה סביב וגמדים במגדלותיה
 היו שלטיהם תלו על חומותיה סביב המה כללו יפך: 12 תרשיש
 סחרתך מרב כל הון בכסף ברזל גדול ועופרת נתנו עזבונך: 13
 יון תבל ומשך המה רכליה בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך:
 14 מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזבונך: 15 בני דדן
 רכליה איים רבים סחרת ירך קרנות שן והובנים השיבו אשכרה: 16
 ארם סחרתך מרב מעשך גנפך ארגמן ורקמה ובין וראמת וכדוד
 נתנו בעזבונך: 17 יהודה וארץ ישראל המה רכליה בחטי מניח
 ופג ודבש ושמן וצרי נתנו מערבך: 18 דמשק סחרתך רב מעשך
 מרב כל הון בין חלבון וצמר צמר: 19 ודן ויון מאויל בעזבונך
 נתנו ברזל עשות קנה וקנה במערבך היה: 20 דדן רכלתך בבגדי
 חפש לרכבה: 21 ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי ירך בכרים
 ואילים ועתודים בם סחריך: 22 רכלי שבא ורעמה המה רכליה
 בראש כל בשם ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזבונך: 23 חרן וכנה
 ועדן רכלי שבא אשור כלמד רכלתך: 24 המה רכליה במכללים
 בגלומי תכלת ורקמה ובגני ברמים בחבלים חבשים וארזים
 במרכלתך: 25 אגיות תרשיש שרותך מערבך ותמלאי ותכבדי
 מאד בלב ימים: 26 במים רבים הביאוך השטים אתך רוח הקדים
 שברך בלב ימים: 27 הונך ועזבונך מערבך מלחיה וחבליה מחזיקי
 בדקך וערב מערבך וכל אנשי מלחמתך אשר בר ובכל קהלה

הדלק האש התם הבשר והרקח המרקחה והעצמות יחרו: 11
 והעמידה על גחליה רקה למען תחם וחרה נחשתה ונתכה
 בתוכה טמאתה תתם חלאתה: 12 תאנים חלאת ולא תצא ממנה
 רבת חלאתה באש חלאתה: 13 בטמאתך זמה יען טהרתיה ולא
 טהרת מטמאתך לא תטהרי עוד עד הניחי את חמתי בר: 14
 אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא אפרע ולא אחוס ולא אנתם
 כדרךך וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה: 15 ויהי דבר יהוה
 אלי לאמר: 16 בן אדם הנני לקח ממך את מחמד עיניך במגפה
 ולא תספד ולא תבכה ולוא תבוא דמעתיך: 17 האנק | דם מתים
 אבל לא תעשה פאךך חבוש עליך ונעליך תשים ברגליך ולא
 תעטה על שפם ולחם אנשים לא תאכל: 18 ואדבר אל העם
 בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי: 19 ויאמרו אלי
 העם הלא תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה: 20 ואמר אליהם
 דברי יהוה היה אלי לאמר: 21 אמר | לבית ישראל כה אמר אדני
 יהוה הנני מחלל את מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם ומחמל
 נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו: 22 ועשיתם
 כאשר עשיתי על שפם לא תעטו ולחם אנשים לא תאכלו: 23
 ופארכם על ראשיכם ונעליכם ברגליכם לא תספדו ולא תבכו
 ונמקתם בעונתיכם ונהמתם איש אל אחיו: 24 והיה יחזקאל לכם
 למופת ככל אשר עשה תעשו בבאה וידעתם כי אני אדני יהוה: 25
 ואתה בן אדם הלוא ביום קחתי מהם את מעוזם משוש
 תפארתם את מחמד עיניהם ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם:
 26 ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אונים: 27 ביום ההוא
 יפתח פיה את הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת
 וידעו כי אני יהוה: 28

25

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פניך אל בני
 עמון והנבא עליהם: 3 ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני
 יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמר האח אל מקדשי כי נחל
 ואל אדמת ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלכו בגולה: 4 לכן
 הנני נתן לבני קדם למורשה וישבו טירותיהם בר ונתנו בר
 משכניהם המה יאכלו פרוך והמה ישתו חלבך: 5 ונתתי את רבה
 לנה גמלים ואת בני עמון למרביץ צאן וידעתם כי אני יהוה: 6
 כי כה אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעה ברגל ותשמח בכל
 שאטך בנפש אל אדמת ישראל: 7 לכן הנני נטיתי את ידי עליך
 ונתתי לך לבג לגוים והכרתיה מן העמים והאבדתיה מן הארצות
 אשמיך וידעת כי אני יהוה: 8 כה אמר אדני יהוה יען אמר
 מואב ושלעיר הנה ככל הגוים בית יהודה: 9 לכן הנני פתח את
 כתף מואב מהערים מערי מקצהו צב ארץ בית השימת בעל
 מעון וקריתמה: 10 לבני קדם על בני עמון ונתתיה למורשה
 למען לא תזכר בני עמון בגוים: 11 ובמואב אעשה שפטים וידעו
 כי אני יהוה: 12 כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם
 לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם: 13 לכן כה אמר אדני יהוה
 ונטתי יד על אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה חרבה
 מתימן ודדנה בחרב יפלו: 14 ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי
 ישראל ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את נקמתי נאם אדני
 יהוה: 15 כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו
 נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם: 16 לכן כה אמר אדני
 יהוה הנני נוטה יד על פלשתים והכרתי את כרתים והאבדתי
 את שארית חוף הים: 17 ועשיתי בם נקמות גדולות בתוכחות
 חמה וידעו כי אני יהוה בתי את נקמתי בם: 18

26

ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחודש היה דבר יהוה
 אלי לאמר: 2 בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלם
 האח נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה: 3 לכן
 כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים
 כהעלות הים לגליו: 4 ושחתו חמות צר והרסו מגדליה וסחיתי
 עפרה ממנה ונתתי אותה לציח סלע: 5 משטח חרמים תהיה

בכפר תרוץ וזקעת להם כל־ כתר ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל־ מתנים: ס⁸ לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה: ⁹ והיתה ארץ־ מצרים לשממה וחרבה וידעו כי־ אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי: ¹⁰ לכן הנני אליך ואל־ יאריך ונתתי את־ ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סנה ועד־ גבול כוש: ¹¹ לא תעבר־ בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר־ בה ולא תשב ארבעים שנה: ¹² ונתתי את־ ארץ מצרים שממה בתוך | ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה והפצתי את־ מצרים בגוים וזריתים בארצות: פ¹³ כי כה אמר אדני יהוה מלץ ארבעים שנה אקבץ את־ מצרים מן־ העמים אשר־ נפצו שמה: ¹⁴ ושבתי את־ שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על־ ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה: ¹⁵ מן־ הממלכות תהיה שפלה ולא־ תתנשא עוד על־ הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים: ¹⁶ ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה: פ¹⁷ והיה בעשרים ושבוע שנה בראשון באחד לחדש היה דבר־ יהוה אלי לאמר: ¹⁸ בן־ אדם נבוכדראצר מלך־ בבל העבד את־ חילו עבדה גדלה אל־ צר כל־ ראש מקורח וכל־ כתר מרוטה ושכר לא־ היה לו ולחילו מצר על־ העבדה אשר־ עבד עליה: ס¹⁹ לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך־ בבל את־ ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובזז בזה והיתה שכר לחילו: ²⁰ פעלתו אשר־ עבד בה נתתי לו את־ ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה: ס²¹ ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל וזה אתן פתחון־ פה בתוכם וידעו כי־ אני יהוה: פ

30

ויהי דבר־ יהוה אלי לאמר: ² בן־ אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו הוה ליום: ³ כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה: ⁴ ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו יסודותיה: ⁵ כוש ופוט ולוד וכל־ הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב יפלו: פ⁶ כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל סנה בחרב יפלו־ בה נאם אדני יהוה: ⁷ ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך־ ערים נחרבות תהינה: ⁸ וידעו כי־ אני יהוה בתתי־ אש במצרים ונשברו כל־ עזריה: ⁹ ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בצים להחריד את־ כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה באה: ס¹⁰ כה אמר אדני יהוה והשבתי את־ המון מצרים ביד נבוכדראצר מלך־ בבל: ¹¹ הוא ועמו אתו עריצו גוים מובאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על־ מצרים ומלאו את־ הארץ חלל: ¹² ונתתי יארים חרבה ומכרתי את־ הארץ ביד־ רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד־ זרים אני יהוה דברתי: ס¹³ כה אמר אדני יהוה והאבדתי גזולים והשבתי אלילים מנץ ונשיא מארץ־ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה בארץ מצרים: ¹⁴ והשמתי את־ פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בגא: ¹⁵ ושפכתי חמתי על־ סין מעוז מצרים והכרתי את־ המון גא: ¹⁶ ונתתי אש במצרים חול תחיל סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם: ¹⁷ בחורי און ופי־ בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה: ¹⁸ ובתפנחס חשר היום בשברי־ שם את־ מטות מצרים ונשבת־ בה גאון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה: ¹⁹ ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי־ אני יהוה: פ²⁰ והיה באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש היה דבר־ יהוה אלי לאמר: ²¹ בן־ אדם את־ זרוע פרעה מלך־ מצרים שברתי והנה לא־ חִבְשָׁה לתת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב: ס²² לכן כה אמר | אדני יהוה הנני אל־ פרעה מלך־ מצרים ושברתי את־ זרעתי את־ החזקה ואת־ הנשברת והפלתי את־ החרב מידו: ²³ והפצותי את־ מצרים בגוים וזריתם בארצות: ²⁴ וחזקתי את־ זרעות מלך בבל ונתתי את־ חרבי בידו ושברתי את־ זרעות פרעה ונאק נאקות חלל לפניו: ²⁵ והחזקתי את־ זרעות מלך בבל וזרעות פרעה תפלנה וידעו כי־ אני יהוה

אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך: ²⁸ לקול זעקת חבליך ירעשו מגרשות: ²⁹ וירדו מאננותיהם כל תפשי משוט מלחים כל חבלי הים אל־ הארץ יעמדו: ³⁰ והשמיעו עליך בקולם ויזעקו מרה ויעלו עפר על־ ראשיהם באפר יתפלו: ³¹ והקריחו אליך קרחה וחרגו שקים ובכו אליך במר־ נפש מספד מר: ³² ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו עליך מי כצור כדמה בתוך הים: ³³ בצאת עזבוניך מימים השבעת עמים רבים ברב הונך ומערבך העשרת מלכי־ ארץ: ³⁴ עת נשברת מימים במעמקי־ מים מערבך וכל־ קהלך בתוכך נפלו: ³⁵ כל יושבי האיים שחמו עליך ומלכיהם שערו שער רעמו פנים: ³⁶ סחרים בעמים שרקו עליך בלהות היית ואינך עד־ עולם: ס

28

ויהי דבר־ יהוה אלי לאמר: ² בן־ אדם אמר ותלאמר אל אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא־ אל ונתת לך כל אלהים: ³ הנה חכם אתה מדנאל כל־ סתום לא עממוך: ⁴ בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף באוצרותיך: ⁵ ברב חכמתך ברכלתך הרבית חילך ויגבה לבבך בחילך: ס⁶ לכן כה אמר אדני יהוה יען נתת את־ לבבך כלב אלהים: ⁷ לכן הנני מביא עליך זרים עריצי גוים והריקו חרבותם על־ יפי חכמתך וחללו יפעתך: ⁸ לשחת יורדוך ומתה ממותי חלל בלב ימים: ⁹ האמר תאמר אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא־ אל ביד מחלליך: ¹⁰ מותי ערלים תמות ביד־ זרים כי אני דברתי נאם אדני יהוה: ס¹¹ ויהי דבר־ יהוה אלי לאמר: ¹² בן־ אדם שא קינה על־ מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וכליל יפי: ¹³ בעדן גן־ אלהים היית כל־ אבן יקרה מסכתך אדם פטוה ויהלם תרשיש שהם וישפה ספיר נָפֵך וברקת וזהב מלאכת תפיר ונקבך־ בר ביום הבראך כוננו: ¹⁴ את־ כרוב ממשח הסוכך ונתת־ בהר קדש אלהים היית בתוך אבני־ אש התהלכת: ¹⁵ תמים אתה בדרךך מיום הבראך עד־ נמצא עולתה בר: ¹⁶ ברב רכלתך מלו תוכך חמס ותחטא ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב הסכך מתוך אבני־ אש: ¹⁷ גבה לבך בפיך שחת חכמתך על־ יפעתך על־ ארץ השלכת־ לפני מלכים נתת־ לראוה בר: ¹⁸ מרב עוניך בעול רכלתך חללת מקדשיך ואוצא־ אש מתוכך היא אכלתך ואתנך לאפר על־ הארץ לעיני כל־ ראיך: ¹⁹ כל־ יודע־יך בעמים שחמו עליך בלהות היית ואינך עד־ עולם: פ²⁰ ויהי דבר־ יהוה אלי לאמר: ²¹ בן־ אדם שים פניך אל־ צידון והנבא עליה: ²² ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי־ אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה: ²³ ושלחתי־ בה דבר ודם בתוצותיה ונפול חלל בתוכה בחרב עליה מסבב וידעו כי־ אני יהוה: ²⁴ ולא־ יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקנץ מכאב מכל סביבתם השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה: ס²⁵ כה אמר אדני יהוה בקבצי | את־ בית ישראל מן־ העמים אשר נפצו בהם ונקדשתי בהם לעיני הגוים וישבו על־ אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב: ²⁶ וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם: ס

29

בשנה העשירית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר־ יהוה אלי לאמר: ² בן־ אדם שים פניך על־ פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל־ מצרים כלה: ³ דבר ואמרת כה אמר | אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך־ מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יארו אשר אמר לי יארי ואני עשיתי: ⁴ ונתתי חיים בלחייך והדבקתי דגת־ יאריך בקשקשתיך והעלית־יך מתוך יאריך ואת כל־ דגת יאריך בקשקשתיך תדבק: ⁵ ונטשתך המדברה אותך ואת כל־ דגת יאריך על־ פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה: ⁶ וידעו כל־ יושבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל: ⁷ בתפשם בר

בתתי חרבי ביד מלך: בכל ונטה אותה אל- ארץ מצרים: 26
והפצותי את- מצרים בגוים וזריתי אותם בארצות וידעו כי- אני
יהוה: ס

31

ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה דבר-
יהוה אלי לאמר: 2 בן- אדם אמר אל- פרעה מלך- מצרים
ואל- המונג אל- מי דמית בגדלך: 3 הנה אשור ארז בלבבון ופה ענף
וחרש מצל וגבה קומה ויבן עבתים היתה צמרתו: 4 מים גדלוהו
תהום רממתהו את- נהרתיה הלך סביבות מטעה ואת- תעלתיה
שלחה אל כל- עצי השדה: 5 על- כן גבהא קמתו מכל עצי השדה
ותרבינה סרעפתיו ותארכנה פארתו ממים רבים בשלחו: 6
בסעפתיו קננו כל- עוף השמים ותחת פארתי ילדו כל חית השדה
ובצלו ישבו כל גוים רבים: 7 ויף בגדלו בארץ דליותו כי- היה שרשו
אל- מים רבים: 8 ארזים לא- עממהו בגן- אלהים ברושים לא דמו
אל- סעפתיו וערמנים לא- היו כפארתיו כל- עץ בגן- אלהים לא-
דמה אליו בפינו: 9 ופה עשיתי ברב דליותו ויקנאהו כל- עצי- עדן
אשר בגן האלהים: ס 10 לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבהת
בקומה ויתן צמרתו אל- פני עבותים ורם לבבו בגבהו: 11 ואתנהו
ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו: 12 ויכרתהו זרים
עריצי גוים ויטשהו אל- ההרים ובכל- גאיות נפלו דליותיו ותשברנה
פארתיו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל- עמי הארץ ויטשהו: 13
על- מפלתו ישכנו כל- עוף השמים ואל- פארתיו היו כל חית
השדה: 14 למען אשר לא- יגבהו בקומתם כל- עצי- מים ולא יתנו
את- צמרתם אל- בן עבתים ולא יעמדו אליהם בגבהם כל- שתי
מים כי- כלם נתנו למות אל- ארץ תחתית בתוך בני אדם אל- יורדי
בור: ס 15 כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האכלתי כסתי
עליו את- תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר עליו
לבבון וכל- עצי השדה עליו עלפה: 16 מקול מפלתו הרעשתי גוים
בהורדי אתו שאולה את- יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל- עצי-
עדן מבחר טוב לבבון כל- שתי מים: 17 גם הם אתו ירדו שאולה
אל- חללי- חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים: 18 אל- מי דמית ככה
בכבוד ובגדל בעצי- עדן והודדת את- עצי- עדן אל- ארץ תחתית
בתוך ערלים תשכב את- חללי- חרב הוא פרעה וכל- המונה נאם
אדני יהוה: ס

32

ויהי בשתי עשרה שנה בשני- עשר חדש באחד לחדש
היה דבר- יהוה אלי לאמר: 2 בן- אדם שא קינה על-
פרעה מלך- מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים
במים ותנח בנהרותיך ותדלח- מים ברגליך ותרפס נהרותם: 3 כה
אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את- רשתי בקהל עמים רבים
והעלוק בחרמי: 4 וגטשתיך בארץ על- פני השדה אטילק והשכנתי
עליך כל- עוף השמים והשבעתי ממך חית כל- הארץ: 5 ונתתי
את- בשרך על- ההרים ומלאתי הגאיות רמותך: 6 והשקותי ארץ
צפתך מדמך אל- ההרים ואפקים ימלאון ממך: 7 וכסיתי בכבותך
שמים והקדרתי את- ככביהם שמש בענן אכסנו וירח לא- יאיר
אורו: 8 כל- מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך על-
ארצך נאם אדני יהוה: 9 והכסתי לב עמים רבים בהביאי שברך
בגוים על- ארצות אשר לא- ידעתם: 10 והשמותי עליך עמים רבים
ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על- פניהם וחרדו
לרגעם איש לנפשו ביום מפלתך: ס 11 כי כה אמר אדני יהוה
חרב מלך- בכל תבואך: 12 בחרבות גבורים אפול המונך עריצי
גוים כלם ושדדו את- גאון מצרים ונשמד כל- המונה: 13 והאבדתי
את- כל- בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל- אדם עוד
ופרסות בהמה לא תדלחם: 14 אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן
אוליק נאם אדני יהוה: 15 בתתי את- ארץ מצרים שממה וגשמה
ארץ ממלאה בהכותי את- כל- יושבי בה וידעו כי- אני יהוה: 16
קינה היא וקוננה בנות הגוים תקוננה אותה על- מצרים ועל- כל-
המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה: פ 17 ויהי בשתי עשרה שנה

בחמשה עשר לחדש היה דבר- יהוה אלי לאמר: 18 בן- אדם נהה
על- המון מצרים והורדהו אותה ובלות גוים אדרם אל- ארץ
תחתית את- יורדי בור: 19 ממי נעמת רדה והשכבה את- ערלים:
20 בתוך חללי- חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל- המונה: 21
ידברו לו אלי גבורים מתוך שאול את- עזרו ירדו שכבו הערלים
חללי- חרב: 22 שם אשור וכל- קהלה סביבותיו קברתיו כלם
חללים הנפלים בחרב: 23 אשר נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי
קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר- נתנו
חיתת בארץ חיים: 24 שם עולם וכל- המונה סביבות קברתה כלם
חללים הנפלים בחרב אשר- ירדו ערלים | אל- ארץ תחתית אשר
נתנו חיתתם בארץ חיים וישאו כלמתם את- יורדי בור: 25 בתוך
חללים נתנו משכב לה בכל- המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים
חללי- חרב כי- נתן חיתתם בארץ חיים וישאו כלמתם את- יורדי
בור בתוך חללים נתנו: 26 שם משך תבל וכל- המונה סביבותיו
קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי- נתנו חיתתם בארץ חיים: 27
ולא ישכבו את- גבורים נפלים מערלים אשר ירדו- שאול בכלי-
מלחמתם ויתנו את- חרבותם תחת ראשיהם ויתהו עונתם על-
עצמותם כי- חיתת גבורים בארץ חיים: 28 ואתה בתוך ערלים
תשבר ותשכב את- חללי- חרב: 29 שמה אדום מלכיה וכל-
נשיאיה אשר- נתנו בגבורתם את- חללי- חרב המה את- ערלים
ישכבו ואת- יורדי בור: 30 שמה נסיכי צפון כלם וכל- צדני אשר-
ירדו את- חללים בחיתתם מגבורתם בוששים וישכבו ערלים את-
חללי- חרב וישאו כלמתם את- יורדי בור: 31 אותם יראה פרעה
ונחם על- כל- המונה חללי- חרב פרעה וכל- חילו נאם אדני יהוה:
32 כי- נתתי את- חיתו בארץ חיים והשכב בתוך ערלים את-
חללי- חרב פרעה וכל- המונה נאם אדני יהוה: פ

33

ויהי דבר- יהוה אלי לאמר: 2 בן- אדם דבר אל- בני- עמך
ואמרת אליהם ארץ כי- אביא עליה חרב ולקחוה עם- הארץ
איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה: 3 וראה את- החרב
באה על- הארץ ותקע בשופר והזהיר את- העם: 4 ושמע השמע
את- קול השופר ולא נזהר ויתבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה:
5 את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו
מלט: 6 והצפה כי- יראה את- החרב באה ולא תקע בשופר והעם
לא- נזהר ויתבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונן נלקח ודמו מיט-
הצפה אדרש: 7 ואתה בן- אדם צפה נתתיך לבית ישראל
ושמעת מפיו דבר והזהרת אתם ממני: 8 באמרי לרשע רשע מות
תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע בעונן ימות ודמו
מדך אבקש: 9 ואתה כי- הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנה ולא-
שב מדרכו הוא בעונן ימות ואתה נפשה הצלת: ס 10 ואתה בן-
אדם אמר אל- בית ישראל כן אמרתם לאמר כי- פשענו וחטאתינו
עלינו וגם אנחנו נמקים ואיר נחיה: 11 אמר אליהם חיי- אני | נאם
| אדני יהוה אם- אחפץ במות הרשע כי- אם- בשוב רשע מדרכו
וחיה שובו שובו מדרכים הרעים ולמה תמותו בית ישראל: פ 12
ואתה בן- אדם אמר אל- בני- עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום
פשעו ורשעת הרשע לא- יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא
יוכל לחיות בה ביום חטאתו: 13 באמרי לצדיק חיה ויהי והוא-
בטח על- צדקתו ועשה עול כל- צדקתו לא תזכרנה ובעולו אשר-
עשה בו ימות: 14 ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו ועשה
משפט וצדקה: 15 חבל ישוב רשע גזלה ישלם בחקות החיים הלך
לבלתי עשות עול חיו יחיה לא ימות: 16 כל- חטאתו אשר חטא לא
תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה: 17 ואמרו בני עמך לא
יתכן דרך אדני והמה דרכם לא- יתכן: 18 בשוב צדיק מצדקתו
ועשה עול ומת בהם: 19 ובשוב רשע מרשעו ועשה משפט
וצדקה עליהם הוא יחיה: 20 ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש
כדרכו אשפוט אתכם בית ישראל פ 21 ויהי בשתי עשרה שנה
בעשתי בחמשה לחדש לגלותנו בא- אלי הפליט מירושלם לאמר

הַכֶּתֶה הַעִיר: 22 וְיִדְ-יְהוָה הִיטָה אֵלַי בְּעָרֵב לִפְנֵי בּוֹא הַפְּלִיט וַיִּפְתַּח אֶת-פִּי עַד-בּוֹא אֵלַי בְּבִקְרָא וַיִּפְתַּח פִּי וְלֹא נֶאֱלַמְתִּי עוֹד: 23 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 24 בֶּן-אָדָם יֵשְׁבֵי הַחֲרֻבוֹת הָאֵלֶּה עַל-אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל אֲמָרִים לֵאמֹר אַחַד הֵיחָא אֲבָרְהִם וַיִּירָשׁ אֶת-הָאָרֶץ וַאֲנַחְנוּ רַבִּים לָנוּ נִתְּנָה הָאָרֶץ לְמוֹרָשָׁה: 25 ס לָכֵן אָמַר אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר | אֲדַנְיָ יְהוָה עַל-הַדָּם | תֹּאכְלוּ וְעֵינֵיכֶם תִּשְׂאוּ אֶל-גְּלוּלֵיכֶם וְדָם תִּשְׁפְּכוּ וְהָאָרֶץ תִּירָשׁוּ: 26 עַמְדַתְּם עַל-חֲרָבְכֶם עֲשִׂיתֶן תּוֹעֵבָה וְאִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ רֵעֵהוּ טִמְאַתֶּם וְהָאָרֶץ תִּירָשׁוּ: 27 ס כֹּה-תֹאמַר אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר אֲדַנְיָ יְהוָה חִי-אֲנִי אִם-לֹא אֲשֶׁר בְּחָרְבוֹת בְּחָרֵב יִפְלוּ וְאֲשֶׁר-עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה לַחִיָּה נִתְּתִיו לְאֶכְלָו וְאֲשֶׁר בַּמְצֻדוֹת וּבַמְעֻרוֹת בְּדָבָר יָמוּתוּ: 28 וְנִתְּתִי אֶת-הָאָרֶץ שְׂמֵמָה וּמִשְׂמָה וְנִשְׁבַּת גְּאוֹן עֵזָה וְשִׂמְמוֹ הָרִי יִשְׂרָאֵל מֵאִין עוֹבֵר: 29 וַיְדַעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּתִיתִי אֶת-הָאָרֶץ שְׂמֵמָה וּמִשְׂמָה עַל-כָּל-תּוֹעֵבוֹתֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ: 30 וְאַתֶּה בֶּן-אָדָם בְּנֵי עִמְקֵי הַנְּדָבְרִים בְּרֶאֱצֹל הַקְּיֹרוֹת וּבְפִתְחוֹת הַבָּתִּים וְדָבָר-חַד אֶת-אֶחָד אִישׁ אֶת-אֲחִיו לֵאמֹר בֹּאוּ-נָא וְשִׂמְעוּ מֵהַדְּבָר הַיּוֹצֵא מֵאֵת יְהוָה: 31 וַיְבוֹאוּ אֲלֵיךְ כַּמְבוֹא-עַם וַיִּשְׁבּוּ לִפְנֵיךְ עַמִּי וְשִׂמְעוּ אֶת-דְּבָרֶיךָ וְאוֹתָם לֹא יַעֲשׂוּ כִּי-עַגְבִּים בְּפִיהֶם הֵמָּה עֹשִׂים אַחֲרַי בְּצַעַם לִבִּם הַלֵּךְ: 32 וְהִנֵּךְ לָהֶם כְּשִׁיר עַגְבִּים יִפֶּה קוֹל וּמִטֵּב נִגַּן וְשִׂמְעוּ אֶת-דְּבָרֶיךָ וְעֹשִׂים אֵינִם אוֹתָם: 33 וּבִבְאֵה הַנֶּגַע בָּאָה וַיְדַעוּ כִּי נָבִיא הִיָּה בְּתוֹכָם: 34

וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 2 בֶּן-אָדָם הַנִּבְאָ עַל-רוּעֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּבְאָ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם לְרַעִים כֹּה-אָמַר | אֲדַנְיָ יְהוָה הִוֵּי רַעִי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִיוּ רַעִים אוֹתָם הַלּוֹא הֵצִיאָן יָרֵעוּ הָרַעִים: 3 אֶת-הַחֲלָב תֹּאכְלוּ וְאֶת-הַחֲמֹץ תִּלְבְּשׁוּ הַבְּרִיאָה תִּזְבְּחוּ הַצֵּאָן לֹא תִרְעוּ: 4 אֶת-הַנְּחֻלוֹת לֹא חִזְקֹתֶם וְאֶת-הַחוּלָה לֹא רִפִּאתֶם וּלְנִשְׁבְּרֹת לֹא חִבַּשְׁתֶּם וְאֶת-הַנְּדָחֹת לֹא הִשְׁבַּתְתֶּם וְאֶת-הָאֲבֵדֹת לֹא בִקַּשְׁתֶּם וּבְחִזְקָה רִדִיתֶם אֹתָם וּבִפְרָךְ: 5 וּתְפּוּצִינָה מִבְּלִי רַעַה וּתְהַיִּינָה לְאֶכְלָה לְכָל-חַיֵּי הַשָּׂדֶה וּתְפּוּצִינָה: 6 יִשְׁגּוּ צֹאנֵי בְּכָל-הַהָרִים וְעַל-כָּל-גִּבְעָה רְמָה וְעַל-כָּל-פְּנֵי הָאָרֶץ נִפְצוּ צֹאנֵי וְאִין דוֹרֵשׁ וְאִין מִבְקֵשׁ: 7 לָכֵן רַעִים שִׂמְעוּ אֶת-דְּבַר יְהוָה: 8 חִי-אֲנִי נָאָם | אֲדַנְיָ יְהוָה אִם-לֹא יַעַן הָיוּתֶם צֹאנֵי | לִבִּי וּתְהַיִּינָה צֹאנֵי לְאֶכְלָה לְכָל-חַיֵּי הַשָּׂדֶה מֵאִין רַעַה וְלֹא-דָרְשׁוּ רַעִי אֶת-צֹאנֵי וַיִּרְעוּ הָרַעִים אוֹתָם וְאֶת-צֹאנֵי לֹא רַעוּ: 9 ס לָכֵן הָרַעִים שִׂמְעוּ דְבַר-יְהוָה: 10 כֹּה-אָמַר אֲדַנְיָ יְהוָה הַנְּבִי אֶל-הָרַעִים וְדַרְשִׁיתִי אֶת-צֹאנֵי מִיָּדָם וְהִשְׁבַּתִּים מִרְעוֹת צֹאן וְלֹא-יִרְעוּ עוֹד הָרַעִים אוֹתָם וְהַצִּלְתִּי צֹאנֵי מִפִּיהֶם וְלֹא-תִהְיֶין לָהֶם לְאֶכְלָה: 11 כִּי כֹה אָמַר אֲדַנְיָ יְהוָה הַנְּבִי אֲנִי וְדַרְשִׁיתִי אֶת-צֹאנֵי וּבִקְרָתִים: 12 כְּבִקְרַת רַעַה עָדְרוּ בְּיוֹם הַיּוֹת בְּחוּךְ-צֹאנֵי נִפְרָשׁוֹת כֵּן אֲבַקֵּר אֶת-צֹאנֵי וְהַצִּלְתִּי אֹתָהֶם מִכָּל-הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר נִפְצוּ שָׁם בְּיוֹם עָנָן וְעַרְפָּל: 13 וְהוֹצֵאתִים מִן-הָעַמִּים וּקְבַצְתִּים מִן-הָאָרְצוֹת וְהִבִּיאִיתִם אֶל-אֲדַמַּתְם וְרַעִיתִים אֶל-הָרִי יִשְׂרָאֵל בְּאִפְקִיָּים וּבְכָל-מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: 14 בְּמַרְעָה טוֹב אֲרַעָה אֹתָם וּבְהָרֵי מְרוֹם-יִשְׂרָאֵל יְהִיָּה נֹהֵם שָׁם תִּרְבְּצֶנָה בְּנוֹה טוֹב וּמְרַעָה שְׂמָן תִּרְעִינָה אֶל-הָרִי יִשְׂרָאֵל: 15 אֲנִי אֲרַעָה צֹאנֵי וְאִין אֲרַבִּיצִם נָאָם אֲדַנְיָ יְהוָה: 16 אֶת-הָאֲבֵדֹת אֲבַקֵּשׁ וְאֶת-הַנְּדָחוֹת אֲשִׁיב וְלִנְשַׁכְרַת אֲחַבֵּשׁ וְאֶת-הַחוּלָה אֲחִזֵּק וְאֶת-הַשְּׂמָנָה וְאֶת-הַחִזְקָה אֲשַׁמֵּיד אֲרַעְנָה בְּמִשְׁפָּט: 17 וְאַתְנָה צֹאנֵי כֹה אָמַר אֲדַנְיָ יְהוָה הַנְּבִ שִׁפְטִי בֵּין-שֵׁה לְשֵׁה לְאִילִים וְלַעֲתוּדִים: 18 הַמַּעַט מִכֶּם הַמְרַעָה הַטוֹב תִּרְעוּ וְיִתֵּר מִרְעוֹכֶם תִּרְמִסוּ בְּרַגְלֵיכֶם וּמִשְׁקַע-מִים תִּשְׂתּוּ וְאֶת הַנּוֹתָרִים בְּרַגְלֵיכֶם תִּרְפְּשׂוּ: 19 וְצֹאנֵי מִרְמַס רַגְלֵיכֶם תִּרְעִינָה וּמִרְפֵּשׁ רַגְלֵיכֶם תִּשְׂתִּינָה: 20 ס לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדַנְיָ יְהוָה אֲלֵיהֶם הַנְּבִי אֲנִי וְשִׁפְטִיתִי בֵּין-שֵׁה בְרִיָּה וּבֵין שֵׁה רָחָה: 21 יַעַן בְּצַד וּבְכַתֵּף תִּהְדַּפוּ וּבִקְרָנֵיכֶם תִּנְגַּחוּ כָּל-הַנְּחֻלוֹת עַד אֲשֶׁר הִפְּצוֹתֶם אוֹתְנָה אֶל-הַחוּצָה: 22 וְהוֹשַׁעְתִּי לְצֹאנֵי וְלֹא-תִהְיִינָה עוֹד לִבִּי וְשִׁפְטִיתִי בֵּין שֵׁה לְשֵׁה: 23 וְהַקְּמוֹתֵי עֲלֵיהֶם רַעַה אֶחָד וְרַעַה אֶתְהוֹן אֶת עַבְדֵי דָוִד הוּא יִרְעָה אֹתָם וְהוּא-יְהִיָּה לְהוֹן לְרַעַה: 24 וְאֲנִי יְהוָה אֲהִיָּה לָהֶם לְאֵלִהִים וְעַבְדֵי דָוִד נִשְׂאִי בְּתוֹכָם אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי: 25

וְכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה-רַעַה מִן-הָאָרֶץ וַיִּשְׁבוּ בְּמִדְבַר לְבִטָּח וַיִּשְׁנוּ בַּיַּעְרִים: 26 וְנִתְּתִי אוֹתָם וּסְבִיבוֹת גִּבְעוֹתֵי בְּרָכָה וְהוֹרְדִיתִי הַגֶּשֶׁם בְּעֵתוֹ גֶּשֶׁמִּי בְּרָכָה יְהִיוּ: 27 וְנִתַּן עַץ הַשֹּׂדֶה אֶת-פְּרִוֹ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָהּ וְהִיוּ עַל-אֲדַמַּתְם לְבִטָּח וַיְדַעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּשִׁבְרֵי אֶת-מִטּוֹת עֲלֵם וְהַצִּלְתִּים מִיַּד הָעֹבְדִים בְּהֵם: 28 וְלֹא-יְהִיוּ עוֹד בְּזִלְגוּיִם וְחַיֵּי הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלֶם וַיִּשְׁבוּ לְבִטָּח וְאִין מַחְרִיד: 29 וְהַקְּמוֹתֵי לָהֶם מִטַּע לֶשֶׁם וְלֹא-יְהִיוּ עוֹד אֲסִפִּי רַעֲב בְּאָרֶץ וְלֹא-יִשְׂאוּ עוֹד כְּלִמַּת הַגּוֹיִם: 30 וַיְדַעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֲלֵיהֶם אֲתֶם וְהֵמָּה עַמִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נָאָם אֲדַנְיָ יְהוָה: 31 וְאַתֶּן צֹאנֵי צֹאן מִרְעִיתִי אֲדָם אֲתֶם אֲנִי אֲלֵהֵיכֶם נָאָם אֲדַנְיָ יְהוָה: 32

35

וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 2 בֶּן-אָדָם שִׁים פְּנִיךָ עַל-הָרִי שְׁעִיר וְהִנְבֵּא עָלָיו: 3 וְאַמַּרְתָּ לוֹ כֹּה אָמַר אֲדַנְיָ יְהוָה הַנְּבִי אֲלֵיךְ הָרִי-שְׁעִיר וְנִטִּיתִי יָדִי עָלֶיךָ וְנִתְּתִיךָ שְׂמֵמָה וּמִשְׂמָה: 4 עָרִיךְ חֲרָבָה אֲשִׁים וְאַתָּה שְׂמֵמָה תִהְיֶה וַיְדַעְתָּ כִּי-אֲנִי יְהוָה: 5 יַעַן הָיוּת לְךָ אֵיבֹת עוֹלָם וְתִגַּר אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי-חֲרָב בְּעַת אֵיזֶם בְּעַת עוֹן קָץ: 6 לָכֵן חִי-אֲנִי נָאָם אֲדַנְיָ יְהוָה כִּי-לִדְם אֲעַשֶּׂךָ וְדָם יִדְפָּךְ אִם-לֹא דָם שְׂנֵאתִי וְדָם יִדְפָּךְ: 7 וְנִתְּתִי אֶת-הָרִי שְׁעִיר לְשְׂמֵמָה וּשְׂמֵמָה וְהַכְרַתִּי מִמֶּנּוּ עֵבֶר וְשָׁב: 8 וּמִלֹּאֲתִי אֶת-הָרִי חִלְּלִי גְבוּעוֹתֶיךָ וְגֵאוֹתֶיךָ וְכָל-אִפְקֵיךָ חִלְּלִי-חֲרָב יִפְלוּ בְּהֵם: 9 שְׂמָמוֹת עוֹלָם אֲתִנְךָ וְעָרִיךָ לֹא תִישַׁבֵּנָה וַיְדַעְתֶּם כִּי-אֲנִי יְהוָה: 10 יַעַן אֲמַרְךָ אֶת-שֵׁנֵי הַגּוֹיִם וְאֶת-שְׁתֵּי הָאָרְצוֹת לִי תִהְיִינָה וַיִּרְשְׁנָה וַיְהוּהוּ שָׁם הִיָּה: 11 לָכֵן חִי-אֲנִי נָאָם אֲדַנְיָ יְהוָה וְעֹשִׂיתִי כַּאֲפָךְ וּכְנֹקְאֵתְךָ אֲשֶׁר עֲשִׂיתָה מִשְׁנֹאֲתֶיךָ בָּם וְנִוְדַעְתִּי בָּם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁפְּטֶךָ: 12 וַיְדַעְתָּ כִּי-אֲנִי יְהוָה שְׂמַעְתִּי | אֶת-כָּל-נִצְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ עַל-הָרִי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר | שְׂמָמָה לָנוּ נִתְּנָה לְאֶכְלָה: 13 וְתִגְדְּלוּ עָלַי בְּפִיכֶם וְהִעַתְרַתֶּם עָלַי דְּבַרְכֵיכֶם אֲנִי שְׂמַעְתִּי: 14 כֹּה אָמַר אֲדַנְיָ יְהוָה כִּשְׂמַחְכֵם כָּל-הָאָרֶץ שְׂמָמָה אֲעַשֶׂה-לָּךְ: 15 כִּשְׂמַחְתֶּךָ לְנַחֲלַת בֵּית-יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר-שְׂמַמְתָּ כֵּן אֲעַשֶׂה-לָּךְ שְׂמָמָה תִהְיֶה הָרִי-שְׁעִיר וְכָל-אֲדָם כְּלָה וַיְדַעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה: 16

36

וְאַתָּה בֶּן-אָדָם הַנִּבְאָ אֶל-הָרִי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׂמַעוּ דְבַר-יְהוָה: 2 כֹּה אָמַר אֲדַנְיָ יְהוָה יַעַן אָמַרְתָּ הָאוֹיֵב עֲלֵיכֶם הָאֵחַ וּבְמוֹת עוֹלָם לְמוֹרָשָׁה הִיָּתָה לָנוּ: 3 לָכֵן הַנִּבְאָ וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדַנְיָ יְהוָה יַעַן בָּיַעַן שְׂמוֹת נִשְׂאָף אֲתֶכֶם מִסְבִּיב לְהַיּוֹתְכֶם מוֹרָשָׁה לְשֹׂאֲרֵי הַגּוֹיִם וְתַעֲלּוּ עַל-שַׁפְּתֵי לְשׁוֹן וְדַבַּת-עַם: 4 לָכֵן הָרִי יִשְׂרָאֵל שִׂמְעוּ דְבַר-אֲדַנְיָ יְהוָה כֹּה-אָמַר אֲדַנְיָ יְהוָה לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת לְאִפְקֵיָם וּלְגֵאוֹת וּלְחֲרָבוֹת הַשְּׂמָמוֹת וּלְעֵרִים הַנִּעְזְבוֹת אֲשֶׁר הִיוּ לְבָד וּלְלַעַג לְשֹׂאֲרֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר מִסְבִּיב: 5 ס לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדַנְיָ יְהוָה אִם-לֹא בָאֵשׁ קִנְיָתִי דְבַרְתִּי עַל-שֹׂאֲרֵי הַגּוֹיִם וְעַל-אֲדָם כָּלֹא אֲשֶׁר נִתְּנָה אֶת-אֲרָצִי | לָהֶם לְמוֹרָשָׁה בְּשִׂמְחַת כָּל-לִבָּב בְּשִׂאֵט נָפֶשׁ לְמַעַן מַגְרֶשֶׁה לְבָד: 6 לָכֵן הַנִּבְאָ עַל-אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת לְאִפְקֵיָם וּלְגֵאוֹת כֹּה-אָמַר | אֲדַנְיָ יְהוָה הַנְּבִי בְּקִנְיָתִי וּבְחַמְתִּי דְבַרְתִּי יַעַן כְּלִמַּת גּוֹיִם נִשְׂאָתֶם: 7 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדַנְיָ יְהוָה אֲנִי נִשְׂאָתִי אֶת-יְדֵי אִם-לֹא הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לָכֶם מִסְבִּיב הֵמָּה כְּלִמַּתְם יִשְׂאוּ: 8 וְאַתֶּם הָרִי יִשְׂרָאֵל עֲנִפְכֶם תִּתְּנוּ וּפְרִיכֶם תִּשְׂאוּ לַעֲמִי יִשְׂרָאֵל כִּי קָרְבֹן לְבוֹא: 9 כִּי הַנְּבִי אֲלֵיכֶם וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם וְנִעַבְדַתֶּם וְנִזְרַעְתֶּם: 10 וְהָרִבִיתִי עֲלֵיכֶם אֲדָם כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָה וְנִשְׁבּוּ הָעַרְוִים וְהַחֲרָבוֹת תִּנְבְּנָה: 11 וְהָרִבִיתִי עֲלֵיכֶם אֲדָם וּבְהֵמָה וּרְבֹו וּפְרוּ וְהוֹשַׁבְתִּי אֲתֶכֶם כְּקְדֻמוֹתֵיכֶם וְהִטַּבְתִּי מִרְאשֵׁיתֵיכֶם וַיְדַעְתֶּם כִּי-אֲנִי יְהוָה: 12 וְהוֹלַכְתִּי עֲלֵיכֶם אֲדָם אֶת-עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ וְהִיָּתָה לָהֶם לְנַחֲלָה וְלֹא-תוֹסֵף עוֹד לְשַׁכְּלֶם: 13 כֹּה אָמַר אֲדַנְיָ יְהוָה יַעַן אֲמַרְתֶּם לָכֶם אֲכַלְתֶּם אֶתִּי וּמִשְׁכַּלַת גּוֹיךָ הִיָּתָה: 14 לָכֵן אֲדָם לֹא-תֹאכְלוּ עוֹד וְגוֹיךָ לֹא תִכְשְׁלוּ-עוֹד נָאָם אֲדַנְיָ יְהוָה: 15 וְלֹא-אֲשַׁמְעֵי אֲלֵיךָ עוֹד כְּלִמַּת הַגּוֹיִם וְחִרְפַת עַמִּים לֹא תִשְׂאִי-עוֹד וְגוֹיךָ לֹא תִכְשְׁלוּ עוֹד נָאָם אֲדַנְיָ יְהוָה: 16 וְהִיָּה דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 17 בֶּן-אָדָם בֵּית יִשְׂרָאֵל יִשְׁכְּבוּ עַל-אֲדַמַּתְם וַיִּטְמְאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכָּם וּבַעֲלִילוֹתֶם כְּטִמְאַת הַנְּדָה הִיָּתָה דְרָכָם

לען אחד והיו לאחדים בידך: 18 וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלאו תגיד לנו מה אלה לך: 19 דבר אלהים כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את עני יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חברו ונתתיו אותם עליו את עני יהודה ועשיתם לעני אחד והיו אחד בידו: 20 והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם: 21 ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם: 22 ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד: 23 ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתני אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתני אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: 24 ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם: 25 וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי לעלוב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם: 26 וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם: 27 והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: 28 וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם: ס

38

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל: 4 וישוּבְתִיךָ ונתתי חחים בלחיך והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם: 5 פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע: 6 גמר וכל אגפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אגפיו עמים רבים אתה: 7 הכן והכן לך אתה וכל קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר: 8 מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא | אל ארץ | משוכבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם: 9 ועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל אגפיה ועמים רבים אותך: ס 10 כה אמר אדני יהוה והיה | בינים ההוא ועל דברים על לבבך וחשבת מחשבת רעה: 11 ואמרת אעלה על ארץ פרוזות אבוא השקטים ישבי לבטח כלם ישיבים באין חומה ובריך ודלתים אין להם: 12 לשלל שלל ולבו בז להשיב ידך על חרבות נושבת ואל עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנן ישיב על טבור הארץ: 13 שבא וזדון וסחרי תרשיש וכל כפריה יאמרו לך השלל שלל אתה בא הלבז בז הקהלת קהלך לשאת | כסף וזהב לקחת מקנה וקנן לשלל גדול: ס 14 לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני יהוה הלא | בינים ההוא בשבת עמי ישראל לבטח תדע: 15 ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב: 16 ועלית על עמי ישראל כענן לכסות הארץ באחרית הימים תהיה והבאותיך על ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי בה לעיניהם גוג: ס 17 כה אמר אדני יהוה האמת הוא אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אתך עליהם: ס 18 והיה | בינים ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי: 19 ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא | בינים ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל: 20 ורעשו מפני דגי הים ועלף השמים וחיית השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול: 21 וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה: 22 ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף

לפני: 18 ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם טמאוה: 19 ואפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות כדרךכם וכעלילותם שפטתם: 20 ויבאו אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם יהוה אלה ומארכו יצאו: 21 ואחמל על שם קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה: ס 22 לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם שם: 23 וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכס לעיניהם: 24 ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם: 25 וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: 26 ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: 27 ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקו תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם: 28 וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: 29 והושעתני אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדגן והרביתי אותו ולא אתן עליכם רעב: 30 והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים: 31 וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל תועבותיכם: 32 לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה ידע לכם בושו והקלמו מדרכיכם בית ישראל: ס 33 כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את הערים ונבנו החרבות: 34 והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר: 35 ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו: 36 וידעו הגוים אשר ישאר סביבותיכם כי אני יהוה בנתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי: ס 37 כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם: 38 כצאן קדשים כצאן ירושלים במועדיה כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה: ס 37 היתה עלי די יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות: 2 והעבירני עליהם סביב | סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד: 3 ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת: 4 ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה: 5 כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכס רוח וחיייתם: 6 ונתתי עליכם גדים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכס רוח וחיייתם וידעתם כי אני יהוה: 7 ובבאתי כאשר צייתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש ותקרבן עצמות עץ אל עצמו: 8 וראיתי והנה עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם: 9 ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר | אדני יהוה מארבע רוחות בא הרוח ופתי בהרוגים האלה ויחיו: 10 והנבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד: ס 11 ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקוננו נגזרנו לנו: 12 לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל: ס 13 וידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי: 14 ונתתי רוחי בכס וחיייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה: פ 15 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 16 ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו: 17 וקרב אתם אחד אל אחד לך

הבנין קנה אֶחָד וְקוֹמָה קָנָה אֶחָד: 6 וַיִּבְּאוּ אֶל־שַׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דְּרָךְ הַקְּדִימָה וַיַּעַל בַּמַּעְלוֹתָיו וַיִּמָּד | אֶת־סֵף הַשַּׁעַר קָנָה אֶחָד רֹחַב וְאֶת־סֵף אֶחָד קָנָה אֶחָד רֹחַב: 7 וְהִתְאָה קָנָה אֶחָד אֶרֶץ וְקָנָה אֶחָד רֹחַב וּבֵין הַתְּאִים חֲמֵשׁ אַמּוֹת וְסֵף הַשַּׁעַר מֵאַצֵּל אוֹלָם הַשַּׁעַר מֵהַבֵּית קָנָה אֶחָד: 8 וַיִּמָּד אֶת־אֵלֶם הַשַּׁעַר מֵהַבֵּית קָנָה אֶחָד: 9 וַיִּמָּד אֶת־אֵלֶם הַשַּׁעַר שְׁמֹנֶה אַמּוֹת וְאֵילֹו שְׁתֵּים אַמּוֹת וְאֵלֶם הַשַּׁעַר מֵהַבֵּית: 10 וְתֵאֵי הַשַּׁעַר דְּרָךְ הַקְּדִים שְׁלֹשָׁה מִפְּהוּ וְשְׁלֹשָׁה מִפְּהוּ מִדָּה אַחַת לְשַׁלְשֵׁתָם וּמִדָּה אַחַת לְאֵילָם מִפְּהוּ וּמִפּוֹ: 11 וַיִּמָּד אֶת־רֹחַב פֶּתַח־הַשַּׁעַר עֶשְׂרֵה אַמּוֹת אֶרֶץ הַשַּׁעַר שְׁלוֹשׁ עָשָׂר אַמּוֹת: 12 וְגָבּוֹל לַפְּנֵי הַתְּאִים אֵמָה אַחַת וְאֵמָה אַחַת גָּבּוֹל מִפְּהוּ וְהִתְאָה שֵׁשׁ־אַמּוֹת מִפּוֹ וְשֵׁשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ: 13 וַיִּמָּד אֶת־הַשַּׁעַר מִגַּג הַתְּאָה לְגָגוֹ רֹחַב עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת פֶּתַח נֶגֶד פֶּתַח: 14 וַיַּעַשׂ אֶת־אֵילִים שְׁשִׁים אֵמָה וְאֶל־אֵיל הַחֲצַר הַשַּׁעַר סָבִיב | סָבִיב: 15 וְעַל פְּנֵי הַשַּׁעַר הַיֵּאתוֹן עַל־לַפְּנֵי אֵלֶם הַשַּׁעַר הַפְּנִימִי חֲמִשִּׁים אֵמָה: 16 וְחַלּוֹנוֹת אֲטֻמּוֹת אֶל־הַתְּאִים וְאֶל־אֵלֵיהֶם לַפְּנֵי הַשַּׁעַר סָבִיב | סָבִיב וְכֵן לְאֵלְמוֹת וְחַלּוֹנוֹת סָבִיב | סָבִיב לַפְּנֵימָה וְאֶל־אֵיל תְּמָרִים: 17 וַיִּבְיֵאֵנִי אֶל־הַחֲצַר הַחִיצוֹנָה וְהִנֵּה לְשִׁכּוֹת וְרִצְפָה עֲשׂוּי לַחֲצַר סָבִיב | סָבִיב שְׁלֹשִׁים לְשִׁכּוֹת אֶל־הַרְצָפָה: 18 וְהַרְצָפָה אֶל־כְּתֵף הַשַּׁעַרִים לַעֲמֵת אֶרֶץ הַשַּׁעַרִים הַרְצָפָה הַתְּחִתוֹנָה: 19 וַיִּמָּד רֹחַב מַלְפָּנֵי הַשַּׁעַר הַתְּחִתוֹנָה לַפְּנֵי הַחֲצַר הַפְּנִימִי מִחוּץ מֵאָה אֵמָה הַקְּדִים וְהַצְּפוֹן: 20 וְהַשַּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דְּרָךְ הַצְּפוֹן לַחֲצַר הַחִיצוֹנָה מִדָּד אֶרְכּוֹ וְרָחְבוֹ: 21 וְתֵאֵו שְׁלוֹשָׁה מִפּוֹ וְשְׁלֹשָׁה מִפּוֹ וְאֵילֹו וְאֵילֹו הִיָּה כְּמִדַּת הַשַּׁעַר הָרֵאשׁוֹן חֲמִשִּׁים אֵמָה אֶרְכּוֹ וְרֹחַב חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים בְּאֵמָה: 22 וְחַלּוֹנוֹ וְאֵילֹו וְתֵמָרֹו כְּמִדַּת הַשַּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דְּרָךְ הַקְּדִים וּבְמַעְלוֹת שְׁבַע יַעֲלוּ־בָו וְאֵילֹו לַפְּנֵיהֶם: 23 וְשַׁעַר לַחֲצַר הַפְּנִימִי נֶגֶד הַשַּׁעַר לַצְּפוֹן וְלַקְּדִים וַיִּמָּד מִשַּׁעַר אֶל־שַׁעַר מֵאָה אֵמָה: 24 וַיִּזְלַכְנִי דְרָךְ הַדְּרוֹם וְהִנֵּה־שַׁעַר דְּרָךְ הַדְּרוֹם וּמִדָּד אֵילֹו וְאֵילֹו כְּמִדּוֹת הָאֵלֶה: 25 וְחַלּוֹנִים לוֹ וְאֵילֹוֹ סָבִיב | סָבִיב כִּהַחֲלֹנוֹת הָאֵלֶה חֲמִשִּׁים אֵמָה אֶרֶץ וְרֹחַב חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אֵמָה: 26 וּמַעְלוֹת שְׁבַע עֵלוֹת וְאֵילֹו לַפְּנֵיהֶם וְתֵמָרִים לוֹ אֶחָד מִפּוֹ וְאֶחָד מִפּוֹ אֶל־אֵילֹו: 27 וְשַׁעַר לַחֲצַר הַפְּנִימִי דְרָךְ הַדְּרוֹם וַיִּמָּד מִשַּׁעַר אֶל־הַשַּׁעַר דְּרָךְ הַדְּרוֹם מֵאָה אַמּוֹת: 28 וַיִּבְיֵאֵנִי אֶל־חֲצַר הַפְּנִימִי בְּשַׁעַר הַדְּרוֹם וַיִּמָּד אֶת־הַשַּׁעַר הַדְּרוֹם כְּמִדּוֹת הָאֵלֶה: 29 וְתֵאֵו וְאֵילֹו כְּמִדּוֹת הָאֵלֶה וְחַלּוֹנוֹת לוֹ וְאֵילֹוֹ סָבִיב | סָבִיב חֲמִשִּׁים אֵמָה אֶרֶץ וְרֹחַב עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת: 30 וְאֵלְמוֹת סָבִיב | סָבִיב אֶרֶץ חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אֵמָה וְרֹחַב חֲמֵשׁ אַמּוֹת: 31 וְאֵלְמוֹ אֶל־חֲצַר הַחִיצוֹנָה וְתֵמָרִים אֶל־אֵילֹו וּמַעְלוֹת שְׁמוֹנֶה מַעֲלוֹ: 32 וַיִּבְיֵאֵנִי אֶל־הַחֲצַר הַפְּנִימִי דְרָךְ הַקְּדִים וַיִּמָּד אֶת־הַשַּׁעַר כְּמִדּוֹת הָאֵלֶה: 33 וְתֵאֵו וְאֵילֹו וְאֵילֹו כְּמִדּוֹת הָאֵלֶה וְחַלּוֹנוֹת לוֹ וְאֵילֹוֹ סָבִיב | סָבִיב אֶרֶץ חֲמִשִּׁים אֵמָה וְרֹחַב חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אֵמָה: 34 וְאֵילֹו לַחֲצַר הַחִיצוֹנָה וְתֵמָרִים אֶל־אֵילֹו מִפּוֹ וּשְׁמֹנֶה מַעְלוֹת מַעֲלוֹ: 35 וַיִּבְיֵאֵנִי אֶל־שַׁעַר הַצְּפוֹן וּמִדָּד כְּמִדּוֹת הָאֵלֶה: 36 תֵּאֵו אֵילֹו וְאֵילֹו וְחַלּוֹנוֹת לוֹ סָבִיב | סָבִיב אֶרֶץ חֲמִשִּׁים אֵמָה וְרֹחַב חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אֵמָה: 37 וְאֵילֹו לַחֲצַר הַחִיצוֹנָה וְתֵמָרִים אֶל־אֵילֹו מִפּוֹ וּשְׁמֹנֶה מַעְלוֹת מַעֲלוֹ: 38 וְלִשְׁכָּה וּפְתִיחָה בְּאֵילִים הַשַּׁעַרִים שֵׁם יִדְּיוּ אֶת־הַעֲלָה: 39 וּבְאֵלֶם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם שְׁלַחְנוֹת מִפּוֹ וְשְׁנַיִם שְׁלַחְנוֹת מִפְּהוּ לְשַׁחוּט אֲלֵיהֶם הַעוֹלָה וְהַחֲטָאת וְהָאֵשֶׁם: 40 וְאֶל־הַכְּתֵף מִחוּצָה לְעוֹלָה לְפִתְחֵי הַשַּׁעַר הַצְּפוֹנָה שְׁנַיִם שְׁלַחְנוֹת וְאֶל־הַכְּתֵף הָאֲחֵרֶת אֲשֶׁר לְאֵלֶם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם שְׁלַחְנוֹת: 41 אֶרְבַּעַת שְׁלַחְנוֹת מִפְּהוּ וְאֶרְבַּעַת שְׁלַחְנוֹת מִפְּהוּ לְכְתֵף הַשַּׁעַר שְׁמוֹנֶה שְׁלַחְנוֹת אֲלֵיהֶם יִשְׁחָטוּ: 42 וְאֶרְבַּעַת שְׁלַחְנוֹת לְעוֹלָה אֲבִי גִזִּית אֶרֶץ אֵמָה אַחַת וְחֲצִי וְרֹחַב אֵמָה אַחַת וְחֲצִי וְגָבֵה אֵמָה אַחַת אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת־הַכְּלִים אֲשֶׁר יִשְׁחָטוּ אֶת־הַעוֹלָה בָּם וְהִזְבַּח: 43 וְהַשְּׁפִתִים טָפַח אֶחָד מוֹכַנִים בְּבֵית סָבִיב | סָבִיב וְאֶל־הַשְּׁלַחְנוֹת בְּשַׁר הַקֶּרֶבֶן: 44 וּמִחוּצָה לְשַׁעַר הַפְּנִימִי לְשִׁכּוֹת שְׁרִים בְּחֲצַר הַפְּנִימִי אֲשֶׁר אֶל־כְּתֵף שַׁעַר הַצְּפוֹן וּפְנֵיהֶם דְּרָךְ הַדְּרוֹם אֶחָד אֶל־כְּתֵף שַׁעַר הַקְּדִים פְּנֵי

וְאֵבְנֵי אֲלֻגְבִישׁ אֲשֶׁר וְגִפְרִית אֲמִטִיר עֲלוּ וְעַל־אֲגָפִיו וְעַל־עַמּוּם רַבִּים אֲשֶׁר אֵתוֹ: 23 וְהַתְּגַדְלִית וְהַתְּקַדְשִׁית וְנִדְעָתִי לַעֲיֵנִי גוֹיִם רַבִּים וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה: 39 וְאֵתָה בֶן־אָדָם הִנֵּבֵא עַל־גּוֹג וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּבֵי אֵלֶיךָ גּוֹג נְשִׂיאֵי רֵאשׁ מִשְׁךָ וְתַבֵּל: 2 וְשִׁבְבְתִיךָ וְשִׁשְׁאֲתִיךָ וְהַעֲלִיתִיךָ מִיִּרְכַּתִּי צְפוֹן וְהִבְאֹוֹתֵךָ עַל־הָרִי יִשְׂרָאֵל: 3 וְהַכִּיתִי קִשְׁתְּךָ מִיַּד שְׂמֹאלֶךָ וְחִצֶיךָ מִיַּד יְמִינֶךָ אֲפִיל: 4 עַל־הָרִי יִשְׂרָאֵל תִּפּוֹל אֵתָה וְכֹל־אֲגָפֶיךָ וְעַמּוּם אֲשֶׁר אֵתָה לַעֲטֵט צְפוֹר כֹּל־כַּנְף וְחִית הַשָּׂדֶה נִתְתִּיךָ לְאֶכְלָה: 5 עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה: 6 וְשַׁלְחִתִּי־אֲשֶׁר בְּמִגּוֹג וּבִשְׁבִיב הַאִיִם לְבִטַח וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה: 7 וְאֵת־שֵׁם קְדָשִׁי אֹודִיעַ בְּתוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְלֹא־אֲחַל אֶת־שֵׁם־קְדָשִׁי עוֹד וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה קְדוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל: 8 הִנֵּה בָּאָה וְנִהְיֹוֹתָ נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה הוּא הַיּוֹם אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי: 9 וַיִּצְאֹו יֹשְׁבֵי | עַרְוֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעָרוֹ וְהַשִּׁיקוּ בְּנִשְׁקָם וּמִגַּג וְצִנְהָ בְּקִשְׁת׃ וּבְחִצִּים וּבְמַקְלֵי יָד וּבְרִמַח וּבְעָרוּ בְּהֶם אֲשֶׁר שְׁבַע שָׁנִים: 10 וְלֹא־יִשְׂאוּ עֲצִים מִן־הַשָּׂדֶה וְלֹא יִחְטְבוּ מִן־הַיַּעֲרִים כִּי בְּנִשְׁקָם יִבְעֲרוּ־אֲשֶׁר וְשַׁלְלוּ אֶת־שְׁלֵלֵיהֶם וּבְזוּזוֹ אֶת־בְּזוּיָהֶם נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה: 11 וְהִיָּה בְּיוֹם וְחִסְמַת הִיא אֶת־הַעֲבָרִים וְקָבְרוּ שֵׁם אֶת־גּוֹג וְאֵת־כֹּל־הַמוֹנֶה וְקִרְאוּ גִיא הַמּוֹן גּוֹג: 12 וְקָבְרוּם בֵּית יִשְׂרָאֵל לְמַעַן טַהַר אֶת־הָאָרֶץ שְׁבַעַת חֲדָשִׁים: 13 וְקָבְרוּ כֹל־עַם הָאָרֶץ וְהִיָּה לְהֶם לְשֵׁם יוֹם הַכְּבָדִי נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוָה: 14 וְאֲנִשִׁי תְּמִיד יִבְדְּלוּ עֲבָרִים בְּאָרֶץ מִקְבָּרִים אֶת־הַעֲבָרִים אֶת־הַנוֹתְרִים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ לְטַהַרָהּ מִקְצֵה שְׁבַעַת חֲדָשִׁים יִחְקְרוּ: 15 וְעָבְרוּ הַעֲבָרִים בְּאָרֶץ וְרָאָה עַצְמָם אָדָם וּבְנָה אֲצִלוֹ צִיּוֹן עַד קָבְרוּ אֹתוֹ הַמִּקְבָּרִים אֶל־גִּיא הַמּוֹן גּוֹג: 16 וְגַם שֵׁם־עַרְוֵי הַמוֹנֶה וְטַהַרְוּ הָאָרֶץ: 17 וְאֵתָה בֶן־אָדָם כֹּה אָמַר | אֲדֹנָי יְהוָה אֲמַר לְצְפוֹר כֹּל־כַּנְף וְלֹכַל | חִית הַשָּׂדֶה הַקְּבָצוּ וּבֵאוּ הָאֲסִפּוּ מִסָּבִיב עַל־זְבוּחִי אֲשֶׁר אֲנִי זֹבַח לְכֶם זֹבַח גְּדוֹל עַל הָרִי יִשְׂרָאֵל וְאֶכְלֶתֶם בְּשַׁר וְשַׁתִּיתֶם דָּם: 18 בְּשַׁר גְּבוּרִים תֹּאכְלוּ וְדָם־נְשִׂיאֵי הָאָרֶץ תִּשְׁתּוּ אֵילִים כְּרִים וְעֵתוּדִים פְּרִים מְרִיאֵי בָשָׂן כֵּלָם: 19 וְאֶכְלֶתֶם־חֵלֶב לְשַׁבְעָה וְשַׁתִּיתֶם דָּם לְשַׁכְרוֹן מִזְבְּחֵי אֲשֶׁר־זָבַחְתִּי לְכֶם: 20 וְשִׁבְעַתֶּם עַל־שְׁלַחְנֵי סוּסִים וְרֹכְבֵי גְבוּרִים וְכֹל־אִישׁ מִלְחָמָה נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוָה: 21 וְנִתְתִי אֶת־כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם וְרָאוּ כֹל־הַגּוֹיִם אֶת־מִשְׁפָּטִי אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי וְאֵת־יְדֵי אֲשֶׁר־שַׁמְתִי בְּהֶם: 22 וַיִּדְעוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי־אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם מִן־הַיּוֹם הַזֶּה וְהָאֵלֶה: 23 וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי בְּעוֹנֵם גָּלוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר מַעֲלוּ בִי וְאִסְתַּר פְּנֵי מַהֶם וְאֵתְנֶם בְּיַד צָרִיהֶם וּפְלוּ בְּחַרְב־כֵּלָם: 24 כְּטַמְאָתֶם וּכְפִשְׁעֵיהֶם עֲשִׂיתִי אִתְּם וְאִסְתַּר פְּנֵי מַהֶם: 25 לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה עֲתָה אֲשִׁיב אֶת־שְׁבִית יַעֲקֹב וְרַחֲמִתִּי כֹל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְקִנְיָתִי לְשֵׁם קְדָשִׁי: 26 וְנִשְׂאוּ אֶת־כְּלִמָּתָם וְאֵת־כֹּל־מַעֲלָם אֲשֶׁר מַעֲלוּ־בִי בְּשַׁבְתֶּם עַל־אֲדַמְתֶּם לְבִטַח וְאֵין מִחְרִיד: 27 בְּשׁוּבְכֵי אוֹתָם מִן־הָעַמּוּם וְקִבְצַתִּי אֹתָם מֵאֲרָצוֹת אֲבוֹיָהֶם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָּם לַעֲיֵנִי הַגּוֹיִם רַבִּים: 28 וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בְּהַגְלוֹתִי אֹתָם אֶל־הַגּוֹיִם וְכִנְסִיתִם עַל־אֲדַמְתֶּם וְלֹא־אוֹתִיר עוֹד מַהֶם שֵׁם: 29 וְלֹא־אִסְתַּר עוֹד פְּנֵי מַהֶם אֲשֶׁר שִׁפְכִיתִי אֶת־רוּחִי עַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוָה: 39

40 בְּעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה לְגָלוּתֵנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בַּעֲשׂוֹר לְחָדָשׁ בְּאַרְבַּע עָשָׂרָה שָׁנָה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִכְתָּה הָעִיר בַּעֲצָם | הַיּוֹם הַזֶּה הִיתָה עָלַי יְד־יְהוָה וַיִּבֵּא אֹתִי שְׁמָה: 2 בְּמַרְאֹות אֱלֹהִים הִבְיֵאֵנִי אֶל־אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיִּנְחֵנִי אֶל־הָר גְּבֵה מְאֹד וְעָלִיו כְּמִבְנֵה־עִיר מְגֻבָּה: 3 וַיִּבְיֵא אֹתִי שְׁמָה וְהִנֵּה־אִישׁ מְרֵאָהוּ כְּמַרְאֵה נְחֻשֶׁת וּפְתִיל־פְּשִׁתִּים בְּיָדוֹ וְקָנָה הַמַּדָּה וְהוּא עֵמֵד בְּשַׁעַר: 4 וַיִּזְבַּר אֵלַי הָאִישׁ בֶּן־אָדָם רָאָה בְּעֵינָי וּבְאֲזִנָּי שָׁמַע וְשָׁמַע לְכָל־לִשְׁתֵּי אֲשֶׁר־אֲנִי מְרֵאָה אוֹתָךְ כִּי לְמַעַן הִרְאוּתְכָה הִבְאֵתָה הִנֵּה הִגַּדְתִּי אֶת־כֹּל־אֲשֶׁר־אֵתָה רָאָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל: 5 וְהִנֵּה חוֹמָה מִחוּץ לְבֵית סָבִיב | סָבִיב וּבְיַד הָאִישׁ קָנָה הַמַּדָּה שֵׁשׁ־אַמּוֹת בְּאֵמָה וְטָפַח וַיִּמָּד אֶת־רֹחַב

נאצל מהתחנות ומהתיכנות מהארץ: 7 וגדר אשר לחוץ לעמת הלשכות דרך החצר החצונה אל פני הלשכות ארכו חמשים אמה: 8 כי ארך הלשכות אשר לחצר החצונה חמשים אמה והנה על פני ההיכל מאה אמה: 9 ומתחתה לשכות האלה המבוא מהקדים בבאו להנה מהחצר החצונה: 10 ברחב | גדר החצר דרך הקדים אל פני הגזרה ואל פני הבנין לשכות: 11 ודרך לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כארפון כן רחבן וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן: 12 וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הגזרת הגינה דרך הקדים בבואן: 13 ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פני הגזרה הנה | לשכות הקדש אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו | קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש: 14 בבאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה ושם יניחו בגדיהם אשר ישרתי בהן כי קדש הנה ילבשו בגדים אחרים וקרבו אל אשר לעם: 15 וכלה את מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר פניו דרך הקדים ומדדו סביב | סביב: 16 מדד רוח הקדים בקנה המדה חמש מאות קנים בקנה המדה סביב: 17 מדד רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה המדה: 19 סביב אל רוח הים מדד חמש מאות קנים בקנה המדה: 20 לארבע רוחות מדדו חומה לו סביב | סביב ארך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש לחל: ויולכני אל השער שער אשר פנה דרך הקדים: 2 והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים

43

והארץ האירה מכבודו: 3 וכמראה המראה אשר ראיתי כמראה אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראיתי אל נהר כבר ואפל אל פני: 4 וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים: 5 ותשאני רוח ותביאני אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית: 6 ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי: 7 ויאמר אלי בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכן שם בתוך בני ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזונתם ובפגרי מלכיהם בזונתם: 8 בתתם ספם את ספי ומזונתם אצל מזונתי והקיר ביני וביניהם וטמאו | את שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי: 9 עתה ירחקו את זונתם ופגרי מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם: 10 אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו את תקנת: 11 ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאו ומובאו וכל צורתו ואת כל חקתיו וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו ועשו אותם: 12 זאת תורת הבית על ראש החרב כל גבלו סביב | סביב קדש קדשים הנה זאת תורת הבית: 13 ואלה מדות המזבח באמות אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב זרת האחד וזה גב המזבח: 14 ומחיק הארץ עד העזרה התחתונה שתים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה: 15 וההרואל ארבע אמות ומהארואל ולמעלה הקרנות ארבע: 16 והארואל שתים עשרה ארך בשתים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו: 17 והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתה פנות קדים: 18 ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם: 19 ונתתה אל הכהנים הלויים אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת: 20 ולקחת מדמו ונתתה על ארבע קרנותיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול סביב וחסאת אותו וכפרתה: 21 ולקחת את הפר החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש: 22

דרך הצפון: 45 וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת הבית: 46 והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכהנים שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה לשרתו: 47 וימד את החצר ארך | מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית: 48 ויבאני אל אולם הבית וימד אל אולם חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפו ושלש אמות מפו: 49 ארך האולם עשרים אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה:

41

ויבאני אל ההיכל וימד את האילים שש אמות רחב מפו ושש אמות רחב מפו רחב האהל: 2 ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה: 3 ובא לפנימה וימד איל הפתח שתים אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות: 4 וימד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשים: 5 וימד קיר הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב | סביב לבית סביב: 6 והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים ובראות בקיר אשר לבית לצלעות סביב | סביב להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית: 7 ורחבה ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב הבית למעלה למעלה סביב | סביב לבית על כן רחב לבית למעלה וכן התחתונה יעלה על העליונה לתיכונה: 8 וראיתי לבית גבה סביב | סביב מיסדות הצלעות מלו הקנה שש אמות אצילה: 9 רחב הקיר אשר לצלע אל החוץ חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית: 10 ובין הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביב | סביב: 11 ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנח חמש אמות סביב | סביב: 12 והבנין אשר אל פני הגזרה פאת דרך הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין חמש אמות רחב סביב | סביב וארכו תשעים אמה: 13 ומדד את הבית ארך מאה אמה והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה אמה: 14 ורחב פני הבית והגזרה לקדים מאה אמה: 15 ומדד ארך הבנין אל פני הגזרה אשר על אחריה ואתוקיה מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר: 16 הספים והחלונים האטמות והאתיקים | סביב לשלשתם נגד הסף שחוף עץ סביב | סביב והארץ עד החלונות והחלונות מכסות: 17 על מעל הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב | סביב בפנימי ובחיצון מדות: 18 ועשוי כרובים ותמרים ותמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב: 19 ופני אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה מפו עשוי אל כל הבית סביב | סביב: 20 מהארץ עד מעל הפתח הכרובים והתמרים עשויים וקיר ההיכל: 21 ההיכל מוזנת רבעה ופני הקדש המראה כמראה: 22 המזבח עץ שלוש אמות גבה וארכו שתים אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירותיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה: 23 ושתים דלתות להיכל ולקדש: 24 ושתים דלתות לדלתות שתים מוסבות דלתות שתים לדלת אחת ושתים דלתות לאחרת: 25 ועשויה אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשויים לקירות ועב עץ אל פני האולם מהחוץ: 26 וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים:

42

ויצאני אל החצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבנין אל הצפון: 2 אל פני ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות: 3 נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל פני אתיק בשלשים: 4 ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון: 5 והלשכות העליונות קצרות כי יוכלו אתיקים מהנה מהתחתנות ומהתכנות בבנין: 6 כי משלשות הנה ואין להרעמודים כעמודי החצרות על כן

תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית ערסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל ביתך: 31 כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים: פ

45 ובהפילכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה | קדש מן הארץ ארץ חמשה ועשרים אלף ארץ ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל גבולה סביב: 2 יהיה מזה אל הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב: 3 ומן המדה הזאת תמוד ארץ חמש ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה המקדש קדש קדשים: 4 קדש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש למקדש: 5 וחמשה ועשרים אלף ארץ ועשרת אלפים רחב יהיה ללוים משרתי הבית להם לאחזה עשרים לשכת: 6 ואחזת העיר תתנו חמשת אלפים רחב וארץ חמשה ועשרים אלף לעמת תרומת הקדש לכל בית ישראל יהיה: 7 ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני תרומת הקדש ואל פני אחזת העיר מפאת ים אמה ומפאת קדמה קדימה וארץ לעמות אחד החלקים מגבול ים אל גבול קדימה: 8 לארץ יהיה לו לאחזה בישראל ולא יונו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשבטיהם: 9 כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל חמס ושד הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה: 10 מאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם: 11 האיפה והבית תכן אחד יהיה לשאת מעשר החומר הבת ועשירת החומר האיפה אל החומר יהיה מתכנתו: 12 והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם: 13 זאת התרומה אשר תרימו וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים חמר כי עשרת הבתים חמר: 15 ושה אחות מן הצאן מן המאיתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה: 16 כל העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל ועל הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר בעד בית ישראל: 18 כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר בן בקר תמים וחסאת את המקדש: 19 ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה למזבח ועל מזוזת שער החצר הפנימית: 20 וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם את הבית: 21 בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל: 22 ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל עם הארץ פר חטאת: 23 ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמימים ליום שבעת הימים וחסאת שער עזים ליום: 24 ומנחה אפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה: 25 בשביעי בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת כעולה וכמנחה וכשמן: 26

46 כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה ובוים השבת ופתח ובוים החדש ופתח: 2 ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחוה על מפתח השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב: 3 והשתחוה עם הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה: 4 והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמים: 5 ומנחה אפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הין לאיפה: 6 ובוים החדש פר בן בקר תמימים וששת כבשים ואיל תמימים יהיו: 7 ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה: 8 ובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא ובדרכו יצא: 9 ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים

וביום השני תקריב שער עזים תמים לחטאת וחסאו את המזבח כאשר חטאו בפר: 23 בכלותך מחטא תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים: 24 והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה: 25 שבעת ימים תעשה שער חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו: 26 שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו: 27 ויכלו את הימים 28 והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה: 28

44 וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור: 2 ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור: 3 את הנשיא נשיא הוא וישב בו לאכול לחם לפני יהוה מדרך אולם השער יבוא ומדרכו יצא: 4 ויבאני דרך שער הצפון אל פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פני: 5 ויאמר אלי יהוה בן אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזנך שמע את כל אשר אני מדבר אתה לכל חקות בית יהוה ולכל תורתו ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש: 6 ואמרת אל מרי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם מכל תועבותיכם בית ישראל: 7 בהביאכם בני נכר ערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את ביתי בהקריבכם את לחמי חלב ודם ויפרו את בריתי אל כל תועבותיכם: 8 ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון לשמרי משמרותי במקדשי לכם: 9 כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך בני ישראל: 10 כי אם הלויים אשר רחקו מעלי בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם: 11 והיו במקדשי משרתי פקדות אל שער הבית ומשרתי את הבית המה ישחטו את העלה ואת הזבח לעם והמה יעמדו לפניו לשרתם: 12 וען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי יד עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם: 13 ולא וגשו אלי לכהן ליל וללשתי על כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו כלמתם ותועבותם אשר עשו: 14 ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדו ולכל אשר יעשה בו: 15 והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתי ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה: 16 המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לשרתי ושמרו את משמרת: 17 והיה בבואם אל שער החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשער החצר הפנימית וביתה: 18 פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו ביזע: 19 ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם: 20 וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסם וכסמו את ראשיהם: 21 ויון לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית: 22 ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולת מורע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: 23 ואת עמי יורו בני קדש לחל ובין טמא לטהור יודעם: 24 ועל רוב המה יעמדו לשפט במשפטי ושפטו ואת תורתו ואת חקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו: 25 ואל מת אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש יטמאו: 26 ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו: 27 ובוים באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה: 28 והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא תתנו להם בישראל אני אחזתם: 29 המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה: 30 וראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל מכל

הָאֵל דָּרָךְ - שַׁעַר צִפּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת וַיֵּאֲרָךְ דָּרָךְ - שַׁעַר נֹגֵב וְהָבֵא דָרָךְ - שַׁעַר נֹגֵב וַיֵּאֲרָךְ דָּרָךְ - שַׁעַר צִפּוֹן לֹא יֵשׁוּב דָרָךְ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר - בָּא בּוֹ כִּי נִכְחַן וַיֵּצְאוּ: 10 וְהַנְּשִׂאִים בְּתוֹכְכֶם בְּבֹאֵם יָבֹאוּ וּבַצְּאִיתֶם וַיֵּצְאוּ: 11 וּבְחַגִּים וּבְמוֹעֲדִים תִּהְיֶה הַמִּנְחָה אִיפֹה לִפְרֹ וְאִיפֹה לְאִילֹ וְלִכְבָּשִׁים מִתַּת יָדוֹ וְשִׁמּוֹן הֵינִי לְאִיפֹה: 12 וְכִי - יַעֲשֶׂה הַנְּשִׂאִים נִדְבָה עוֹלָה אִו־שְׁלִמִים נִדְבָה לִיהוָה וַיִּפְתַּח לוֹ אֶת הַשַּׁעַר הַפְּנֵה קִדִּים וַעֲשֵׂה אֶת - עֲלָתוֹ וְאֶת - שְׁלֹמֹיו כְּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְיוֹם הַשְּׁבֻט וַיֵּצֵא וְסָגַר אֶת - הַשַּׁעַר אַחֲרָי צֵאתוֹ: 13 וְכַבֵּשׂ בְּן - שְׁנָתוֹ תְּמִים תַּעֲשֶׂה עוֹלָה לְיוֹם לִיהוָה בְּבִקְרָ בְּבִקְרָ תַעֲשֶׂה אֹתוֹ: 14 וּמִנְחָה תַעֲשֶׂה עֲלָיו בְּבִקְרָ בְּבִקְרָ שְׁשִׁית הָאִיפֹה וְשִׁמּוֹן שְׁלִישִׁית הֵינִי לְרַס אֶת - הַסֶּלֶת מִנְחָה לִיהוָה חִקוֹת עוֹלָם תִּמְיָד: 15 וַעֲשֵׂה אֶת - הַכֶּבֶשׂ וְאֶת - הַמִּנְחָה וְאֶת - הַשִּׁמּוֹן בְּבִקְרָ בְּבִקְרָ עוֹלָת תִּמְיָד: 16 כֹּה - אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כִּי - יִתֵּן הַנְּשִׂאִים מִתְּנֵה לְאִישׁ מִבְּנֵי נַחֲלָתוֹ הַיָּהּ לִבְנֵי תִהְיֶה אַחֲזָתָם הַיָּהּ בְּנַחֲלָה: 17 וְכִי - יִתֵּן מִתְּנֵה מִנְחָלָתוֹ לְאֶחָד מֵעַבְדָּיו וְהִיתָה לוֹ עַד - שְׁנַת הַדְּרוֹר וְשִׁבַּת לְנִשְׂאִי אֶרֶץ נַחֲלָתוֹ בְּנֵי לְהֶם תִּהְיֶה: 18 וְלֹא - יִקַּח הַנְּשִׂאִים מִנְחָלָת הָעָם לְהוֹנֵתָם מֵאַחֲזָתָם מֵאַחֲזָתוֹ וְנַחֲלָתוֹ אֶת - בְּנֵי לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא - יִפְצוּ עַמִּי אִישׁ מֵאַחֲזָתוֹ: 19 וַיְבִיאֵנִי בְּמִבְּוֹאָ אֲשֶׁר עַל - כַּתְּף הַשַּׁעַר אֶל - הַלְּשָׁכוֹת הַקִּדְשׁ אֶל - הַכְּהֻנִּים הַפְּנוּת צִפּוֹן וְהִנֵּה - שָׁם מִקּוֹם בִּירְכַתָּם יְמֵה: 20 וַיֹּאמֶר אֵלָי זֶה הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר יְבָשׁוּ - שָׁם הַכְּהֻנִּים אֶת - הָאֵשׁ וְאֶת - הַחֲטָאִת אֲשֶׁר יֵאֲפוּ אֶת - הַמִּנְחָה לְבִלְתִּי הוֹצִיא אֶל - הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה לְקִדְשׁ אֶת - הָעָם: 21 וַיִּצְיֵאֵנִי אֶל - הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה וַיַּעֲבִדֵנִי אֶל - אַרְבַּעַת מְקוֹצְעֵי הַחֲצֵר וְהִנֵּה חֲצֵר בְּמִקְצַע הַחֲצֵר חֲצֵר בְּמִקְצַע הַחֲצֵר: 22 בְּאַרְבַּעַת מְקוֹצְעוֹת הַחֲצֵר חֲצֵרוֹת קְטָרוֹת אַרְבַּעִים אֶרֶץ וּשְׁלִשִׁים רַחֵב מְדָה אַחַת לְאַרְבַּעַתָּם מִהַקְּצְעוֹת: 23 וְטוֹר סָבִיב בְּהֶם סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּם וּמִבְּשִׁלוֹת עֲשׂוּ מִתַּחַת הַטִּירוֹת סָבִיב: 24 וַיֹּאמֶר אֵלָי אֵלֶּה בֵּית הַמְּבַשְׁלִים אֲשֶׁר יְבָשׁוּ - שָׁם מִשְׁרַתִּי הַבֵּית אֶת - זֵבַח הָעָם:

47

וַיְשַׁבְּנִי אֶל - פֶּתַח הַבַּיִת וְהִנֵּה - מַיִם יֹצְאִים מִתַּחַת מִפְתָּן הַבַּיִת קִדְיָמָה כִּי - פְּנֵי הַבַּיִת קִדִּים וְהַמַּיִם יִרְדוּ מִתַּחַת מִכְתָּף הַבַּיִת הַיְמָנִית מִנֹּגֵב לְמוֹצָב: 2 וַיִּצְאֵנִי דָרָךְ - שַׁעַר צִפּוֹן וַיְסַבֵּנִי דָרָךְ חוּץ אֶל - שַׁעַר הַחוּץ דָרָךְ הַפּוֹנֶה קִדִּים וְהִנֵּה - מַיִם מִפְּסָיִם מִן - הַכַּתְּף הַיְמָנִית: 3 בְּצֵאת - הָאִישׁ קִדִּים וְקָו בִּידוֹ וַיִּמַּד אֶלְף בְּאַמָּה וַיַּעֲבִרֵנִי בְּמַיִם מִי אִפְסָיִם: 4 וַיִּמַּד אֶלְף וַיַּעֲבִרֵנִי בְּמַיִם מִיִּם בְּרַכִּים וַיִּמַּד אֶלְף וַיַּעֲבִרֵנִי מִי מִתְּנִים: 5 וַיִּמַּד אֶלְף נַחַל אֲשֶׁר לֹא - אוֹכַל לְעֵבֵר כִּי - גָּאוּ הַמַּיִם מִי שָׁחוּ נַחַל אֲשֶׁר לֹא - יַעֲבֵר: 6 וַיֹּאמֶר אֵלָי הֲרֵאִית בֶּן - אָדָם וַיִּזְלַכְנִי וַיְשַׁבְּנִי שִׁפְתַּי הַנַּחַל: 7 בְּשׁוֹבֵנִי וְהִנֵּה אֶל - שִׁפְתַּי הַנַּחַל עַץ רַב מֵאֵד מִזֶּה וּמִזֶּה: 8 וַיֹּאמֶר אֵלָי הַמַּיִם הָאֵלֶּה יֹצְאִים אֶל - הַגְּלִילָה הַקְּדוּמוֹנָה וַיִּרְדּוּ עַל - הָעַרְבָה וַיָּבֹאוּ הַיְמָה אֶל - הַיְמָה הַמּוֹצְאִים וְנִרְפְּאוּ הַמַּיִם: 9 וְהִיָּה כֹל - כֶּפֶשׂ חַיָּה | אֲשֶׁר - יִשְׂרָץ אֶל - כֹּל - אֲשֶׁר יָבֹא שָׁם נַחֲלִים יַחֲיֶה וְהִיָּה הַדְּגָה רַבָּה מֵאֵד כִּי בָאוּ שָׁמָּה הַמַּיִם הָאֵלֶּה וַיִּרְפְּאוּ וְחִי כֹל - אֲשֶׁר - יָבֹא שָׁמָּה הַנַּחַל: 10 וְהִיָּה יַעֲמָדוּ עֲלָיו דְּגוּלִים מִעַן גְּדִי וְעַד - עַן עַגְלִים מִשְׁטוּחַ לְחַרְמִים יִהְיוּ לְמִינֵה תִהְיֶה דְגָתָם כְּדָגַת הַיָּם הַגְּדוֹל רַבָּה מֵאֵד: 11 בְּצֵאתוֹ וַיִּבְרָאוּ וְלֹא יִרְפְּאוּ לְמַלַּח נִתְּנוּ: 12 וְעַל - הַנַּחַל יַעֲלֶה עַל - שִׁפְתוֹ מִזֶּה | וּמִזֶּה | כֹּל - עֵץ - מֵאֲכָל לֹא - יָבֹל עֲלֵהוּ וְלֹא - יִתֵּם פְּרִיֹו לְחַדְשִׁיו יִבְכֹּר כִּי מִיָּמָיו מִן - הַמִּקְדָּשׁ הֵמָּה יֹצְאִים וְהִיָּה פְּרִיֹו לְמֵאֲכָל וְעֲלֵהוּ לְתִרְפוּהָ: 13 כֹּה - אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה גְּה גְבוּל אֲשֶׁר תִּתְּנַחֲלוּ אֶת - הָאֶרֶץ לְשָׁנֵי עֶשֶׂר שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל יוֹסֵף חִבְלִים: 14 וְנַחֲלַתְּם אוֹתָהּ אִישׁ כְּאֲחִיו אֲשֶׁר נִשְׂאֵתִי אֶת - יָדִי לְתַתָּה לְאַבְתִּיכֶם וּנְפֹלָה הָאֶרֶץ הַזֹּאת לְכֶם בְּנַחֲלָה: 15 וְזֶה גְבוּל הָאֶרֶץ לְפָאֵת צִפּוֹן מִן - הַיָּם הַגְּדוֹל הַדְּרָךְ חֲתוּן לְבוֹא צְדָדָה: 16 חֲמַת | בְּרוֹתָהּ סָבְרִים אֲשֶׁר בֶּין גְּבוּל דְּמִשְׁקָ וּבֶין גְּבוּל חֲמַת חֲצֵר הַתִּיכּוֹן אֲשֶׁר אֶל - גְּבוּל חוֹרְן: 17 וְהִיָּה גְבוּל מִן - הַיָּם חֲצֵר עֵינוֹן גְּבוּל דְּמִשְׁקָ וּצְפּוֹן | צִפּוֹן וּגְבוּל חֲמַת וְאֶת פָּאֵת צְפּוֹן: 18 וּפָאֵת קִדִּים מִבֶּין חוֹרְן וּמִבֶּין דְּמִשְׁקָ וּמִבֶּין הַגְּלִילָה וּמִבֶּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַיְדִן מִגְּבוּל עַל - הַיָּם הַקְּדוּמוֹנִי תִמְדוּ וְאֶת פָּאֵת קִדְיָמָה: 19 וּפָאֵת נֹגֵב תִּמְנֶה מִתְּמָר עַד - מִי מְרִיבוֹת

קִדְשׁ נַחֲלָה אֶל - הַיָּם הַגְּדוֹל וְאֶת פָּאֵת - תִּמְנֶה נֹגֵבָה: 20 וּפָאֵת - יָם הַיָּם הַגְּדוֹל מִגְּבוּל עַד - נִכְחַ לְבוֹא חֲמַת זֹאת פָּאֵת - יָם: 21 וְנַחֲלַתְּם אֶת - הָאֶרֶץ הַזֹּאת לְכֶם לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: 22 וְהִיָּה תְּפִלוֹ אוֹתָהּ בְּנַחֲלָה לְכֶם וּלְהַגְרִים הַגְרִים בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר - הוֹלְדוּ בְנֵים בְּתוֹכְכֶם וְהִיָּה לְכֶם כְּאַזְרוּחַל בְּבֵנֵי יִשְׂרָאֵל אַתְּכֶם יְפִלוּ בְּנַחֲלָה בְּתוֹךְ שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל: 23 וְהִיָּה בְּשִׁבְטֵי אֲשֶׁר - גְּר הֵגֵר אֹתוֹ שָׁם תִּתְּנוּ נַחֲלָתוֹ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: 10

48

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַשְּׁבֻטִים מִקְצֵה צִפּוֹן אֶל - יַד דָּרָךְ - חֲתוּן | לְבוֹא - חֲמַת חֲצֵר עֵינוֹן גְּבוּל דְּמִשְׁקָ צִפּוֹן אֶל - יַד חֲמַת - וְהִיָּה לוֹ פָּאֵת - קִדִּים הַיָּם דֵּן אַחַד: 2 וְעַל | גְּבוּל דֵּן מִפָּאֵת קִדִּים עַד - פָּאֵת - יְמֵה אֲשֶׁר אַחַד: 3 וְעַל | גְּבוּל אֲשֶׁר מִפָּאֵת קִדְיָמָה וְעַד - פָּאֵת - יְמֵה נִפְתְּלֵי אַחַד: 4 וְעַל | גְּבוּל נִפְתְּלֵי מִפָּאֵת קִדְמָה עַד - פָּאֵת - יְמֵה מְנַשֶּׁה אַחַד: 5 וְעַל | גְּבוּל מְנַשֶּׁה מִפָּאֵת קִדְמָה עַד - פָּאֵת - יְמֵה אֶפְרַיִם אַחַד: 6 וְעַל | גְּבוּל אֶפְרַיִם מִפָּאֵת קִדִּים וְעַד - פָּאֵת - יְמֵה רְאוּבֵן אַחַד: 7 וְעַל | גְּבוּל רְאוּבֵן מִפָּאֵת קִדִּים עַד - פָּאֵת - יְמֵה יְהוּדָה אַחַד: 8 וְעַל גְּבוּל יְהוּדָה מִפָּאֵת קִדִּים עַד - פָּאֵת - יְמֵה תִהְיֶה הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר - תְּרִימוּ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְף רַחֵב וְאַרְךָ כְּאֶחָד הַחֲלָקִים מִפָּאֵת קִדְיָמָה עַד - פָּאֵת - יְמֵה וְהִיָּה הַמִּקְדָּשׁ בְּתוֹכוֹ: 9 הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תְּרִימוּ לִיהוָה אֶרֶץ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְף רַחֵב וְאַרְךָ וְרַחֵב עֶשְׂרֵת אֶלְפִים: 10 וְלֹאֵלֶּה תִהְיֶה תְּרוּמַת - הַקִּדְשׁ לְכַהֲנִים צִפּוֹן חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְף וְיְמֵה רַחֵב עֶשְׂרֵת אֶלְפִים וְקִדְיָמָה רַחֵב עֶשְׂרֵת אֶלְפִים וְנֹגֵבָה אֶרֶץ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְף וְהִיָּה מִקְדָּשׁ - יְהוָה בְּתוֹכוֹ: 11 לְכַהֲנִים הַמִּקְדָּשׁ מִבְּנֵי צְדוּקָ אֲשֶׁר שָׁמְרוּ מִשְׁמַרְתִּי אֲשֶׁר לֹא - תָעוּ בְּתַעוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר תָּעוּ הַלְוִיִּם: 12 וְהִיתָה לְהֶם תְּרוּמָה מִתְּרוּמַת הָאֶרֶץ קִדְשׁ קִדְשִׁים אֶל - גְּבוּל הַלְוִיִּם: 13 וְהַלְוִיִּם לְעַמְתָּ גְבוּל הַכְּהֻנִּים חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְף אֶרֶץ וְרַחֵב עֶשְׂרֵת אֶלְפִים כֹּל - אֶרֶץ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְף וְרַחֵב עֶשְׂרֵת אֶלְפִים: 14 וְלֹא - יִמְכְּרוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא יִמָּר וְלֹא יַעֲבֹר רֵאשִׁית הָאֶרֶץ כִּי - קִדְשׁ לִיהוָה: 15 וְחֲמִשָּׁת אֶלְפִים הַנּוֹתֵר בְּרַחֵב עַל - פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְף חֵל - הַיָּה לְעִיר לְמוֹשָׁב וּלְמִגְרַשׁ וְהִיתָה הָעִיר בְּתוֹכָהּ: 16 וְאֵלֶּה מְדוֹתֶיהָ פָּאֵת צִפּוֹן חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֶלְפִים וּפָאֵת - נֹגֵב חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֶלְפִים וּפָאֵת - יְמֵה חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֶלְפִים: 17 וְהִיָּה מִגְרַשׁ לְעִיר צִפּוֹן חֲמִשִּׁים וּמְאוֹתִים וְנֹגֵבָה חֲמִשִּׁים וּמְאוֹתִים וְקִדְיָמָה חֲמִשִּׁים וּמְאוֹתִים וְיְמֵה חֲמִשִּׁים וּמְאוֹתִים: 18 וְהַנּוֹתֵר בְּאַרְךָ לְעַמְתָּ | תְּרוּמַת הַקִּדְשׁ עֶשְׂרֵת אֶלְפִים וְעֶשְׂרֵת אֶלְפִים וְיְמֵה לְעַמְתָּ וְהִיָּה לְעַמְתָּ תְּרוּמַת הַקִּדְשׁ וְהִיתָה תְּבוֹאָתָה לְלֶחֶם לְעַבְדֵי הָעִיר: 19 וְהַעֲבָד הָעִיר יַעֲבָדוּהוּ מִכָּל שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל: 20 כֹּל - הַתְּרוּמָה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְף בְּחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְף רְבִיעִית תְּרִימוּ אֶת - תְּרוּמַת הַקִּדְשׁ אֶל - אַחֲזַת הָעִיר: 21 וְהַנּוֹתֵר לְנִשְׂאִי מִזֶּה | וּמִזֶּה | לְתְּרוּמַת - הַקִּדְשׁ וְלֹאֲחֲזַת הָעִיר אֶל - פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְף | תְּרוּמָה עַד - גְּבוּל קִדְיָמָה וְיְמֵה עַל - פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְף עַל - גְּבוּל יְמֵה לְעַמְתָּ חֲלָקִים לְנִשְׂאִי וְהִיתָה תְּרוּמַת הַקִּדְשׁ וּמִקְדָּשׁ הַבֵּית בְּתוֹכָהּ: 22 וּמֵאַחֲזַת הַלְוִיִּם וּמֵאַחֲזַת הָעִיר בְּתוֹךְ אֲשֶׁר לְנִשְׂאִי יְהִיָּה בֶּין | גְּבוּל יְהוּדָה וּבֶין גְּבוּל בְּנֵימֵן לְנִשְׂאִי יְהִיָּה: 23 וְיִתֵּר הַשְּׁבֻטִים מִפָּאֵת קִדְיָמָה עַד - פָּאֵת - יְמֵה בְּנֵימֵן אַחַד: 24 וְעַל | גְּבוּל בְּנֵימֵן מִפָּאֵת קִדְיָמָה עַד - פָּאֵת - יְמֵה שְׁמַעוֹן אַחַד: 25 וְעַל | גְּבוּל שְׁמַעוֹן מִפָּאֵת קִדְיָמָה עַד - פָּאֵת - יְמֵה יִשְׁשָׁכָר אַחַד: 26 וְעַל | גְּבוּל יִשְׁשָׁכָר מִפָּאֵת קִדְיָמָה עַד - פָּאֵת - יְמֵה זְבוּלוֹן אַחַד: 27 וְעַל | גְּבוּל זְבוּלוֹן מִפָּאֵת קִדְמָה עַד - פָּאֵת - יְמֵה גָד אַחַד: 28 וְעַל גְּבוּל גָד אֶל - פָּאֵת נֹגֵב תִּמְנֶה וְהִיָּה גְבוּל מִתְּמָר מִי מְרִיבוֹת קִדְשׁ נַחֲלָה עַל - הַיָּם הַגְּדוֹל: 29 זֹאת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר - תְּפִלוּ מִנְּחָלָה לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶּה מִחֲלָקוֹתֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: 30 וְאֵלֶּה תּוֹצְאֵת הָעִיר מִפָּאֵת צִפּוֹן חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֶלְפִים מְדָה: 31 וְשַׁעְרֵי הָעִיר עַל - שְׁמוֹת שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁעָרִים שְׁלוֹשָׁה צִפּוֹן שַׁעַר רְאוּבֵן אַחַד שַׁעַר יְהוּדָה אַחַד שַׁעַר לֵוִי אַחַד: 32 וְאֶל - פָּאֵת קִדְיָמָה חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֶלְפִים וְעֶשְׂרִים

שְׁלֹשָׁה וְשָׁעַר יוֹסֵף אֶחָד שְׁעַר בְּנִימָן אֶחָד שְׁעַר דָּן אֶחָד: 33 וּפֶאֶת־
 לְגִבָּה חֲמֹשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מֵדָה וּשְׁעָרִים שְׁלֹשָׁה שְׁעַר
 שְׁמֵעוֹן אֶחָד שְׁעַר יִשְׁשָׁכָר אֶחָד שְׁעַר זְבוּלֹן אֶחָד: 34 פֶּאֶת־ לְמָה

חֲמֹשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים שְׁעָרֵיהֶם שְׁלֹשָׁה שְׁעַר גָּד אֶחָד שְׁעַר
 אֲשֶׁר אֶחָד שְׁעַר נַפְתָּלִי אֶחָד: 35 סָבִיב שְׁמֹנֶה עָשָׂר אֵלֶּף וְשֵׁם־ הָעִיר
 מִיָּזִם יִהְיֶה | שְׁמָה:

דניאל

1 בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם ויצר עליה: 2 ויתן אדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים וביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו: 3 ויאמר המלך לאשפנז רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים: 4 וילדים אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידעו דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך וללמד ספר ולשון כשדים: 5 ומן להם המלך דבר יום ביומו מפת בג המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: 6 והיה בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה: 7 וישם להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלטשאצר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה עבד נגו: 8 וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתג המלך וביין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל: 9 ויתן האלהים את דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים: 10 ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא את אדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למה יראה את פניכם ועפים מן הילדים אשר כגילכם וחיבתם את ראשי למלך: 11 ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועזריה: 12 נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונאכלה וימים ונשתה: 13 ויראו לפניו מראיו ומראה הילדים האכלים את פתג המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך: 14 וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה: 15 ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשר מן כל הילדים האכלים את פתג המלך: 16 והיה המלצר נשא את פתגם ויין משתיהם ונתן להם זרעונים: 17 והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחלמות: 18 ולמקצת הימים אשר אמר המלך להביאם וביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר: 19 וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך: 20 וכל דבר חכמת בינה אשר בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו: 21 והיה דניאל עד שנת אחת לכורש המלך:

2 ובשנת שתים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו: 2 ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמתו ויבאו ויעמדו לפני המלך: 3 ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום: 4 וידברו הכשדים למלך ארמית מלכא לעלמן חיי אמר חלמא לעבדיך ופשרא נחוא: 5 ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתא מני אודא הן לא תהודעונוי חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון נולי יתשמון: 6 והן חלמא ופשרה תהון מתנן ובזבה ויקר שגיא תקבלון מן קדמי להן חלמא ופשרה החוני: 7 ענו תניגות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחונה: 8 ענה מלכא ואמר מן יציב ידע אנה די עדנא אנתון ובנין כל קבל די חזיתון די אודא מני מלתא: 9 די הן חלמא לא תהודענוי חדה היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה הזמנתון למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחונני: 10 ענו כשדיא קדם מלכא ואמרין לא איתי אנש על-

ופשטא די מלת מלכא יוכל להחוויה כל קבל די כל מלך רב ושליט מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשר וכשדי: 11 ומלתא די מלכה שאל יקירה ואחרן לא איתי די יחונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עם בשרא לא איתוהי: 12 כל קבל דנה מלכא בנס וקצר שגיא ואמר להובדה לכל חכימי בבל: 13 ודתא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה: 14 באדון דניאל התיב עטא וטעם לאריוך רב טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכימי בבל: 15 ענה ואמר לאריוך שליטא די מלכא על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדון מלתא הודע אריוך לדניאל: 16 ודניאל על ובעה מן מלכא די זמן ויתן לה ופשרא להחוויה למלכא: 17 אדון דניאל לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי מלתא הודע: 18 ורחמין למבעא מן קדם אלה שמיא על רזה דנה די לא יהבדון דניאל וחברוהי עם שאר חכימי בבל: 19 אדון דניאל בחזון די ליליא רזה גלי אדון דניאל בך לאלה שמיא: 20 ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא: 21 והוא מהשנא עדנא וזמניא מהעדה מלכין ומהקנים מלכין יחב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה: 22 הוא גלא עמיקתא ומסרתתא ידע מה בחשוכא ונהירא עמה שרא: 23 לך | אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יהבת לי וכען הודעתני די בענא מן די מלת מלכא הודעתנא: 24 כל קבל דנה דניאל על על אריוך די מני מלכא להובדה לחכימי בבל אזל | וכן אמר לה לחכימי בבל אל תהובד העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא: 25 אדון אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר לה די השכחת גבר מן בני גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע: 26 ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר האיתך כהל להודעתני חלמא די חזית ופשרה: 27 ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזה די מלכא שאל לא חכימין אשפין חרטמין גזרין וכלין להחוויה למלכא: 28 ברם איתי אלה בשמיא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא חלמך וחזון ראשך על משכבך דנה הוא: 29 אנתה מלכא רעיונך על משכבך סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא רזיא הודער מה די להוא: 30 ואנה לא בחכמה די איתי בי מן כל חייא רזא דנה גלי לי להן על דברת די פשרא למלכא יהודעון ורעיוני לבבך תנדע: 31 אנתה מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שגיא צלמא דכן רב וזויה יתיר קאם לקבלך ורוה דחיל: 32 הוא צלמא ראשה די דהב טב חדוהי ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש: 33 שקוהי די פרזל רגלוהי מנהון די פרזל ומנהון די חסף: 34 חזה הוית עד די התגורת אבן די לא בידין ומחת לצלמא על רגלוהי די פרזלא וחספא והדקת המון: 35 באדון דקו כחדה פרזלא חספא נחשא כספא ודהבא והון כעור מן אדרי קיט ונשא המון רוחא וכל אתר לא השתכח להון ואבנא | די מחת לצלמא הות לטור רב ומלת כל ארעא: 36 דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא: 37 אנתה מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקופא ויקרא יחב לך: 38 ובכל די דארין בני אנשא חיות ברא ועוף שמיא יחב בידך והשלטר בכלהון אנתה הוא ראשה די דהבא: 39 ובתרך תקום מלכו אחרי ארעא מן ומלכו תליתיא אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעא: 40

ומלכו רביעה תהוא תקיפה כפרזלא כל-קבל די פרזלא מהדק וחשל כללא וכפרזלא די-מרעע כל-אלין תדק ותרע: 41 ודי-חזיתיה רגליא ואצבעתא מנהון חסר די-פחר ומנהון פרזל מלכו פליגה תהוא ומן-נצבתא די פרזלא להוא-בה כל-קבל די חזיתיה פרזלא מערב בחסר טינא: 42 ואצבעת רגליא מנהון פרזל ומנהון חסר מן-קצת מלכותא תהוא תקיפה ומנה תהוא תבירה: 43 די חזית פרזלא מערב בחסר טינא מתערבון להון בזרע אנשא ולא-להון דקון דנה עם-דנה הא-כדי פרזלא לא מתערב עם-חספא: 44 וביומיהון די מלכיא אנון יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תשתבק תדק ותסיף כל-אלין מלכותא והיא תקום לעלמא: 45 כל-קבל די-חזית די מטורא אתגורת אבן די-לא בידין והדקת פרזלא נחשא חספא כספא ודהבא אלה רב הודע למלכא מה די להוא אחרי דנה ויצב חלמא ומהימן פשרה: 46 באדון מלכא נבוכדנצר נפל על-אנפוהי ולדניאל סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה: 47 ענה מלכא לדניאל ואמר מן-קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא מלכון וגלה רזין די יכלת למגלא רזה דנה: 48 אדון מלכא לדניאל רבי ומתנן רברבן שגיאן יחב ליה והשלטה על כל-מדינת בבל ורב-סגין על כל-חכימי בבל: 49 ודניאל בעא מן-מלכא ומני על עבדתא די מדינת בבל לשדרך מישר ועבד נגא ודניאל בתרע מלכא: פ

3 נבוכדנצר מלכא עבד צלם די-דהב רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקומה בבקעת דורא במדינת בבל: 2 ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש | לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגוריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקום נבוכדנצר מלכא: 3 באדון מתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגוריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת צלמא די הקום נבוכדנצר מלכא וקאמין לקבל צלמא די הקום נבוכדנצר: 4 וכרזא קרא בחיל לכון אמרין עממיא אמיא ולשניא: 5 בעדנא די-תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרוס סבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלם דהבא די הקום נבוכדנצר מלכא: 6 ומן-די-לא יפל ויסגד בה-שעתא יתרמא לגוא-אתון נורא יקדתא: 7 כל-קבל דנה בה זמנא כדי שמעון כל-עממיא קל קרנא משרוקיתא קיתרוס שבכא פסנתרין וכל זני זמרא נפלון כל-עממיא אמיא ולשניא סגדון לצלם דהבא די הקום נבוכדנצר מלכא: 8 כל-קבל דנה בה זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו קרציהון די יהודיא: 9 ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמין חיי: 10 אנתה מלכא שמת טעם די כל-אנש די-ישמע קל קרנא משרוקיתא קיתרוס שבכא פסנתרין וסיפניה וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא: 11 ומן-די-לא יפל ויסגד יתרמא לגוא-אתון נורא יקדתא: 12 איתי גברין יהודאין די-מנית יתהון על-עבדת מדינת בבל לשדרך מישר ועבד נגא גבריא אלה לא שמו עליך מלכא טעם לאלהיך לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדן: 13 באדון נבוכדנצר ברט וחמה אמר להיתיה לשדרך מישר ועבד נגא באדון גבריא אלה היתיו קדם מלכא: 14 ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדיא שדרך מישר ועבד נגא לאלהי לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדן: 15 כען הן איתיכון עתידין די בעדנא די-תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרוס שבכא פסנתרין וסומפניה וכל | זני זמרא תפלון ותסגדון לצלמא די-עבדת והן לא תסגדון בה-שעתה תתרמון לגוא-אתון נורא יקדתא ומן-הוא אלה די ישיזבנכון מן-די: 16 ענו שדרך מישר ועבד נגא ואמרין למלכא נבוכדנצר לא-חשחין אנחנה על-דנה פתגם להתבותך: 17 הן איתי אלהנא די-אנחנא פלחין וכל לשיזבותנא מן-אתון נורא יקדתא ומן-יך מלכא ישיזב: 18 והן לא ידיע להוא יך מלכא די לאלהיך לא-איתינא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסגד: 19 באדון נבוכדנצר התמלי חמא וצלם

אנפוהי אשתנו על-שדרך מישר ועבד נגא ענה ואמר למזא לאתנא חד-שבעה על די חזה למזיה: 20 ולגברין גברי-חיל די בחילה אמר לכפתיה לשדרך מישר ועבד נגא למרמא לאתון נורא יקדתא: 21 באדון גבריא אלה כפתו בסרבליהון פטישיהון וכרבליהון ולבשיהון ורמיו לגוא-אתון נורא יקדתא: 22 כל-קבל דנה מן-די מלת מלכא מחצפה ואתנא אזה יתרא גבריא אלה די הסקו לשדרך מישר ועבד נגא קטל הון שביבא די נורא: 23 וגבריא אלה תלתהון שדרך מישר ועבד נגא נפלו לגוא-אתון נורא יקדתא מכפתין: פ 24 אדון נבוכדנצר מלכא תנה וקם בהתבהלה ענה ואמר להדבריהי הלא גברין תלתא רמינא לגוא-נורא מכפתין ענון ואמרין למלכא יציבא מלכא: 25 ענה ואמר הא-אנה חזה גברין ארבעה שרון מהלכון בגוא-נורא וחבל לא-איתי בהון ורוה די רביעא דמה לבר-אלהין: 26 באדון קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא יקדתא ענה ואמר שדרך מישר ועבד נגא עבדוהי די-אלהא עליא פקו ואתו באדון נפקין שדרך מישר ועבד נגא מן-גוא נורא: 27 ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא והדברי מלכא חזון לגבריא אלה די לא-שלט נורא בגשמהון ושער ראשהון לא התחרך וסרבליהון לא שנו וריח נור לא עדת בהון: 28 ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלההון די-שדרך מישר ועבד נגא די-שלח מלאכה ושיזב לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו גשמהון די לא-יפלחון ולא-יסגדון לכל-אלה להן לאלההון: 29 ומני שים טעם די כל-עם אמה ולשן די-יאמר שלה על אלההון די-שדרך מישר ועבד נגא הדמין יתעבד וביתה נלי ושתיה כל-קבל די לא איתי אלה אחרן די-יכל להצלה כדנה: 30 באדון מלכא הצלח לשדרך מישר ועבד נגא במדינת בבל: פ 31 נבוכדנצר מלכא כל-עממיא אמיא ולשניא די-דארין בכל-ארעא שלמכון ושגא: 32 אתיא ותמהיא די עבד עמי אלהא עליא שפר קדמי להחיה: 33 אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם-דר ודר: 4 אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכלי: 2 חלם חזית וידחלנני והרהרין על-משכבי וחזיו ראשי ובהלנני: 3 ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די-פשר חלמא יהודענני: 4 באדון עלליו חרטמיא אשפיא כשדיא וגוריא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לא-מהודעון לי: 5 ועד אחרין על קדמי דניאל די-שמה בלטשאצר כשם אלהי ודי רוח-אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי אמרת: 6 בלטשאצר רב חרטמיא די | אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בר וכל-רז לא-אנס לך חזיו חלמי די-חזית ופשרה אמר: 7 וחזיו ראשי על-משכבי חזה הוית ואלו אילן בגוא ארעא ורומה שגיא: 8 רבה אילנא ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לסוף כל-ארעא: 9 עפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלא בה תחולתוהי תטל | חזית ברא ובענפוהי ידרון צפרי שמיא ומנה יתון כל-בשרא: 10 חזה הוית בחזיו ראשי על-משכבי ואלו עיר וקדיש מן-שמיא נחת: 11 קרא בחיל וכן אמר גדי אילנא וקצצו ענפוהי אתרו עפיה ובררו אנבה תנד חיותא מן-תחולתוהי וצפריא מן-ענפוהי: 12 ברם עקר שרשוהי בארעא שכלו ובאסור די-פרזל ונחש בדתא די ברא ובטל שמיא וצטבע ועם-חיותא חלקה בעשב ארעא: 13 לבבה מן-אנושא ישון ולבב חיוה יתיהב לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי: 14 בגזרת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא עד-דברת די ינדעון חייא די-שליט עליא במלכות אנושא ולמן-די יצבא יתננה ושפל אנשים יקים עליה: 15 דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר ואנתה בלטשאצר פשרא | אמר כל-קבל די | כל-חכימי מלכותי לא-יכלין פשרא להודעתני ואנתה כהל די רוח-אלהין קדישין בר: 16 אדון דניאל די-שמה בלטשאצר אשתומם כשעה חדה ורעינהי ובהלנה ענה מלכא ואמר בלטשאצר חלמא ופשרא אל-ובהלך ענה בלטשאצר ואמר מראי חלמא לשנאיך ופשרה לעריך: 17 אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לכל-ארעא: 18 ועפיה שפיר

ואנבה שגיא ומזון לכלא בה תחווהי תדור חיות ברָא ובענפֹוהי ישכנן צפרי שמיא: 19 אנתה - הוא מלכא די רבית ותקפת ורבותך רבת ומטת לשמיא ושלטנך לסוף ארעא: 20 ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת | מן-שמיא ואמר גֵדו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שִבְקוּ ובאסור די-פרזל ונחש בדתא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם-חיות ברא חלקה עד די-שבעה עדנין יחלפון עלוהי: 21 דנה פשרא מלכא וגזרת עליא היא די מטת על-מראי מלכא: 22 וקר טרדין מן-אנשא ועם-חיות ברא להוה מדרך ועשבא כתורין | קר וטעמון ומטל שמיא קר מצבעין ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די-תנדע די-שליט עליא במלכות אנשא ולמן-די יצבא ותננה: 23 ודי אמרו למשבִק עקר שרשוהי די אילנא מלכותך קר קימה מן-די תנדע די שלטן שמיא: 24 להן מלכא מלכי ושפר עליך וחטיך בצדקה פרק ועוונתך במתן ענין הן תהוה ארכה לשלוותך: 25 כלא מטא על-נבוכדנצר מלכא: פ 26 לקצת ירחין תרי-עשר על-היכל מלכותא די בבל מהלך הוה: 27 ענה מלכא ואמר הלא דא-היא בגל רבתא די-אנה בנייתה לבית מלכו בתקופ חסני וליקר הדרי: 28 עוד מלתא בפם מלכא קל מן-שמיא נפל קר אמרין נבוכדנצר מלכא מלכותה עדת מנה: 29 ומן-אנשא קר טרדין ועם-חיות ברא מדרך עשבא כתורין קר וטעמון ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די-תנדע די-שליט עליא במלכות אנשא ולמן-די יצבא ותננה: 30 בה-שעתא מלתא ספת על-נבוכדנצר ומן-אנשא טריד ועשבא כתורין יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די שעה כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין: 31 ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר ענין | לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת ולתי עלמא שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם ומלכותה עם-דר ודר: 32 וכל-דארי ארעא כלה חשביין וכמצביה עבד בחיל שמיא ודארי ארעא ולא איתי די-ימחא בידה ויאמר לה מה עבדת: 33 בה-זמנא מנדעי | יתוב על וליקר מלכותי הדרי וזוי יתוב עלי ולי הדברי ורברבני יבעון ועל-מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספת לי: 34 כלן אנה נבוכדנצר משבִח ומרומם ומהדר למלך שמיא די כל-מעבדוהי קשט וארחתה דין ודי מהלכין בגוה וכל להשפלה: פ

5 בלשאצר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתה: 2 בלשאצר אמר | בטעם חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפקל נבוכדנצר אבוהי מן-היכלא די בירושלם וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: 3 באדין היתיו מאני דהבא די הנפקו מן-היכלא די בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: 4 אשתיו חמרא ושבחו לאלהי דהבא וכספא נחשא פרזלא אעא ואבנא: 5 בה-שעתה נפקו אצבען די יד-אנש וכתבן לקבל נברשתא על-גירא די-כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידה די כתבה: 6 אדין מלכא זיהי שנוהי ורעוניה ובהלונה וקטרי חרצה משתרון וארכבתה דא לדא נקושן: 7 קרא מלכא בחיל להעלה לאשפניא כשדיא וגזריא ענה מלכא ואמר | לחכימי בבל די כל-אנש די-יקרה כתבה דנה ופשרה וחוּנְנִי ארגונא ולבש והמונכא די-דהבא על-צוארה ותלתי במלכותא ישלט: 8 אדין עללין כל חכימי מלכא ולא-כהלין למקרא ופשרא להודעה למלכא: 9 אדין מלכא בלשאצר שגיא מתבהל וזיהי שנין עלוהי ורברבנוהי משתבשין: 10 מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתא עללת ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל-יבהלוק רעיונך וזיויה אל-ישתנו: 11 איתי גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין בה וביומי אבוך נהירו ושכלתנו וחכמה כחכמת-אלהין השתכחת בה ומלכא נבכדנצר אבוך רב חרטמון אשפין כשדאין גזרין הקימה אבוך מלכא: 12 כל-קבל די רוח | יתירה ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחיות אחיין ומשרא קטרין השתכחת בה בדניאל די-מלכא שם-שמה בלששאצר כען דניאל יתקרי ופשרה יהחווה: פ

13 באדין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה

הוא דניאל די-מן-בני גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי מן-יהוד: 14 ושמעת עליך די רוח אלהין בר ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת בר: 15 וכלן העלו קדמי חכימיא אשפניא די-כתבה דנה יקרון ופשרה להודעתני ולא-כהלין פשר-מלתא להחווה: 16 ואנה שמעת עליך די-תוכל פשרין למפשר וקטרין למשרא כען הן תוכל כתבא למקרא ופשרה להודעתני ארגונא תלבש והמונכא די-דהבא על-צוארך ותלתא במלכותא ישלט: פ 17 באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך קר להוין ונבוכדנצר לאחרון הב ברם כתבא אקרא למלכא ופשרא אהודענה: 18 אנתה מלכא אלהא עליא מלכותא ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבכדנצר אבוך: 19 ומן-רבותא די-יהב לך כל עממיא אמיא ולשניא הון זאעין ודחלין מן-קדמוהי די-הוה צבא הוה קטל ודי-הוה צבא הוה מחא ודי-הוה צבא הוה מרים ודי-הוה צבא הוה משפיל: 20 וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להזדה הנחת מן-כרסא מלכותה ויקרה העדיו מנה: 21 ומן-בני אנשא טריד ולבבה | עם-חיותא שוי ועם-ערדיא מדורה עשבא כתורין וטעמונה ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די-ידע די-שליט אלהא עליא במלכות אנשא ולמן-די יצבה יקעים עליה: 22 ואנתה ברה בלשאצר לא השפלת לבבך כל-קבל די כל-דנה ידעת: 23 ועל מרא-שמיא | התרוממת ולמאניא די-ביטה היתיו קדמיר ואנתה ורברבניך שגלתך ולחנתך חמרא שתין בהון ואלהי כספא-ודהבא נחשא פרזלא אעא ואבנא די לא-חזון ולא-שמעין ולא ידעין שבחת ולא-להא די-גשמתך בידה וכל-ארכתך לה לא הדרת: 24 באדין מן-קדמוהי שלוח פסא די-ידא וכתבא דנה רשום: 25 ודנה כתבא די רשום מנא מנא תקל ופרסין: 26 דנה פשר-מלתא מנא מנה-אלהא מלכותך והשלמה: 27 תקל תקולתה במאזניא והשתכחת חסיר: 28 פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס: 29 באדין | אמר בלשאצר והלבשו לדניאל ארגונא והמונכא די-דהבא על-צוארה והכרוזו עלוהי די-להוה שליט תלתא במלכותא: 30 בה בליליא קטיל בלשאצר מלכא כשדיא: פ

6 ודריוש מדיא קבל מלכותא כבר שנין שתין ותרתיין: 2 שפר קדם דריוש והקים על-מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון בכל-מלכותא: 3 ועלא מנהון סרכין תלתא די דניאל חד-מנהון די-להון אחשדרפניא אליו יהבין להון טעמא ומלכא לא-להוה מזק: 4 אדין דניאל דנה הוה מתנצח על-סרכיא ואחשדרפניא כל-קבל די רוח יתירא בה ומלכא עשית להקמותה על-כל-מלכותא: 5 אדין סרכיא ואחשדרפניא הוה בעון עלה להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל-עלה ושחיתה לא-יכלין להשכחה כל-קבל די-מהימן הוא וכל-שלו ושחיתה לא השתכחת עלוהי: 6 אדין גבריא אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה כל-עלא להן השכחה עלוהי בדת אלהה: 7 אדין סרכיא ואחשדרפניא אלן הרגשו על-מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין חיי: 8 אתיעטו כל | סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא הדבריא ופחותא לקימה קיום מלכא ולתקפה אסר די כל-די יבעה בעו מן-כל-אלה ואנש עד-יומין תלתין להן מנה מלכא יתרמא לגב אריותא: 9 כען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא די לא להשניה כדת-מדי ופרס די לא תעדא: 10 כל-קבל דנה מלכא דריוש רשם כתבא ואסרא: 11 ודניאל כדי ידע די-רשום כתבא על לביתה וכיון פתיחן לה בעליתה נגד ירושלם וזמנין תלתה ביומא הוא | ברך על ברכוהי ומצלא ומוודא קדם אלהה כל-קבל די-הוה עבד מן-קדמת דנה: 12 אדין גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל בעא ומתחנן קדם אלהה: 13 באדין קריובו ואמרין קדם מלכא על-אסר מלכא הלא אסר רשמת די כל-אנש די-יבעה מן-כל-אלה ואנש עד-יומין תלתין להן מנה מלכא יתרמא לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יצבא מלתא כדת-מדי ופרס די לא תעדא: 14 באדין ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל די מן-בני גלותא

די יהוד לא שם עליו מלכא טעם ועל אסרא די רשמת זומנין תלתה ביומא בעא בעותה: 15 אדון מלכא כדי מלתא שמע שגיא באש עלוהי ועל דניאל שם בל לשיבותה ועל מעלי שמשא הוא משתדר להצלותה: 16 באדון גבריא אלף הרגשו על מלכא ואמרין למלכא דע מלכא די דת למדי ופרס די כל אסר וקום די מלכא יהקים לא להשניה: 17 באדון מלכא אמר והיתיו לדניאל ורמו לגבא די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די אנתה פלח דה בתדירא הוא ישויבנך: 18 והיתית אבן חדה ושמת על פם גבא וחתמה מלכא בעוקתה ובעוקת רברבוהי די לא תשנא צבו בדניאל: 19 אדון אזל מלכא להיכלה ובת טות ודחון לא הגעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי: 20 באדון מלכא בשפרפרא יקום בגנהא ובהתבהלה לגבא די אריותא אזל: 21 וכמקרה לגבא לדניאל בקל עצבי זעק ענה מלכא ואמר לדניאל עבד אלהא חיא אלהך די אנתה פלח דה בתדירא היכל לשיבותך מן אריותא: 22 אדון דניאל עם מלכא מלל מלכא לעלמין חיי: 23 אלהי שלח מלאכה וסגר פם אריותא ולא חבלוני כל קבל די קדמוהי זכו השתכחתי לוי ואף קדמיר מלכא חבולה לא עבדת: 24 באדון מלכא שגיא טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן גבא והסק דניאל מן גבא וכל חבל לא השתכח בה די הימן באלהה: 25 ואמר מלכא והיתיו גבריא אלף די אכלו קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו אנון בניהון ונשהון ולא מטו לארעית גבא עד די שלטו בהון אריותא וכל גרמיהון הדקו: 26 באדון דרוש מלכא כתב לכל עממא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישגא: 27 מן קדמי שים טעם די | בכל שלטן מלכותי להון זאעין ודחליון מן קדם אלהה די דניאל די הוא | אלהא חיא וקום לעלמין ומלכותה די לא תתחבל ושלטנה עד סופא: 28 משיזב ומצל ועבד אתון ותמהין בשמאי ובארעא די שויזב לדניאל מן יד אריותא: 29 ודניאל דנה הצלח במלכות דרוש ובמלכות כורש פרסיו: פ

7 בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזון ראשה על משכבה באדון חלמא כתב ראש מלון אמר: 2 ענה דניאל ואמר חזה היות בחזון עם ליליא וארו ארבע רוחי שמאי מגיחון לימא רבא: 3 וארבע חיון רברבן סלקון מן ימא שנין דא מן דא: 4 קדמיתא כאריה וגפון די נשר לה חזה היות עד די מריטו גפיה ונטילת מן ארעא ועל רגליו כאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה: 5 וארו חיוה אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלעון בפמה בן שניה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שגיא: 6 באתר דנה חזה היות וארו אחרי כנמר ולה גפון ארבע די עוף על גביה וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה: 7 באתר דנה חזה היות בחזון ליליא וארו חיוה רביעה דחילה ואימתני ותקיפא יתירא ושנין די פרזל לה רברבן אכלה ומדקה ושאר ארבעה ברגליה רפסה והיא משנה מן כל חיותא די קדמיה וקרנן עשר לה: 8 משתכל היות בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהון ותלת מן קרניא קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו ענין כענין אנשא בקרנא דא ופם ממלל רברבן: 9 חזה היות עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה | כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין די נור גלגלוהי נור דלק: 10 נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפים ישמשנה ורבו רבון קדמוהי וקומון דינא יתב וספרין פתיחו: 11 חזה היות באדון מן קל מליא רברבתא די קרנא ממללה חזה היות עד די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת ליקדת אשא: 12 ושאר חיותא העדי שלטנהון וארכה בחיון יהיבת להון עד זמן ועדן: 13 חזה היות בחזון ליליא וארו עם ענני שמאי ככר אנש אתה הנה ועד עתיק יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי: 14 ולה יהיב שלטן ויקר ומלכו וכל עממא אמיא ולשניא לה ופלחון שלטנה שלטן עלם די לא יעדה ומלכותה די לא תתחבל: פ 15 אתכרית רוחי אנה דניאל בגא דנה וחזון ראש יבהלנני: 16 קרבת על חד מן קאמאי וציבא אבעא מנה על כל דנה

ואמר לוי ופשר מליא יהודענני: 17 אליו חיותא רברבתא די אנין ארבע ארבעה מלכין וקומון מן ארעא: 18 ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמאי: 19 אדון צבית לציבא על חיותא רביעיתא די הנות שניה מן כלהון דחילה יתירה שניה די פרזל וטפריה די נחש אכלה מדקה ושאר ארבעה רפסה: 20 ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא דכן ועינון לה ופם ממלל רברבן וחזנה רב מן חברתה: 21 חזה היות וקרנא דכן עבדה קרב עם קדישין וכלה להון: 22 עד די אתה עתיק יומיא ודינא יהיב לקדישי עליונין וזמנא מטה ומלכותא החסנו קדישין: 23 כן אמר חיותא רביעיתא מלכו רביעיתא תהוא בארעא די תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה: 24 וקרניא עשר מנה מלכותה עשרה מלכין וקומון ואחרון קום אחריון והוא ישנא מן קדמיה ותלתה מלכין והשפל: 25 ומליון לצד עליא ומלל וקדישי עליונין ובלא יסבר להשניה זמנין ודת ויתיהבון בידה עד עדן ועדנין ופלג עדן: 26 ודינא יתב ושלטנה יהעדון להשמדה ולהובדה עד סופא: 27 ומלכותה ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל שמאי יהיבת לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטנא לה ופלחון וישתמעון: 28 עד כה סופא די מלתא אנה דניאל שגיא | רעיוני יבהלנני וזיוו ישתנן עלי ומלתא בלבי נטרתי: פ

8 בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה: 2 ואראה בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אוכל אולי: 3 ואשא עיני ואראה והנה | איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים גבהות והאחת גבהה מן השנית והגבהה עלה באחרונה: 4 ראיתי את האיל מנגח למה וצפונה ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצונו והגדיל: 5 ואני | הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בן עיניו: 6 ויבא עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האיל וירץ אליו בחמת כחו: 7 וראיתיו מגיע | אצל האיל ויתמרמר אליו ויה את האיל וישבר את שתי קרניו ולא היה כח באיל לעמד לפניו וישליכהו ארצה וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידו: 8 וצפיר העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחיתה לארבע רוחות השמים: 9 ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל הנגב ואל המזרח ואל הצב: 10 ותגדל עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם: 11 ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרים התמיד והשלה מכן מקדשו: 12 וצבא תנתן על התמיד בפשע ותשלה אמת ארצה ועשתה והצליחה: 13 ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד והפשע שמים תת וקדש וצבא מרמס: 14 ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש: 15 ויהי בראתי אני דניאל את החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי כמראה גבר: 16 ואשמע קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריא אל הבן להלז את המראה: 17 ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה על פני ויאמר אלי הבן בן אדם כי לעת קץ החזון: 18 ובדברו עמי נרדמתי על פני ארצה ויגע בי ויעמידני על עמדי: 19 ויאמר הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית הזעם כי למועד קץ: 20 האיל אשר ראית בעל הקרנים מלכי מדי ופרס: 21 והצפיר השעיר מלך ין והקרן הגדולה אשר בין עיני הוא המלך הראשון: 22 והנשברת ותעמדה ארבע תחיתה ארבע מלכות מגוי ועמדה ולא בכחו: 23 ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים יעמד מלך עד פנים ומבין חיות: 24 ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם קדשים: 25 ועל שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלחו ושחית רבים ועל שר שרים יעמד ובאפס יד ישבר:

26 ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים רבים: 27 ואני דניאל נהייתי ונהליתי ימים ואקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואין מבין: פ בשנת אחת לדריוש בן אחשוורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות כשדים: 2 בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלים שבעים שנה: 3 ואתנה את פני אל אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר: 4 ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אגא אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהבו ולשמרי מצותיו: 5 חטאנו ועונו והרשענו ומרדנו וסורו ממצותך וממשפטיך: 6 ולא שמענו אל עבדיך הנביאים אשר דברו בשמך אל מלכינו שרינו ואבתינו ואל כל עם הארץ: 7 לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים פנים הזה לאיש יהודה וליושב ירושלים ולכל ישראל הקרבים והרחוקים בכל הארצות אשר הדחתם שם במעלם אשר מעלו בך: 8 יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבתינו אשר חטאנו לך: 9 לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו: 10 ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים: 11 וכל ישראל עברו את תורתך וסורו לבלתי שמוע בקולך ותתך עלינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד האלהים כי חטאנו לו: 12 ונקם את דבריו | אשר דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטנו להביא עלינו רעה גדלה אשר לא נעשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה בירושלים: 13 כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עלינו ולא חלינו את פני | יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך: 14 וישקד יהוה על הרעה וביאה עלינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקולו: 15 ועתה | אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם כיום הזה חטאנו רשענו: 16 אדני ככל צדקתך ישב נא אפר וחרמתך מעירך ירושלים הר קדשך כי בחטאינו ובעונות אבתינו ירושלים ועמך לחרפה לכל סביבתינו: 17 ועתה | שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוני והאר פניך על מקדשך השמים למען אדני: 18 הטוה אלהי | אונך ושמע פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו אנו חנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: 19 אדני | שמעה אדני | סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: 20 ועוד אני מדבר ותחנתי לפני יהוה אלהי על הר קדש אלהי: 21 ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מער בי ער נגע אלי כעת מנחת ערב: 22 ויבן וידבר עמי ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכיל בינה: 23 בתחלת תחנוני יצא דבר ואני באתי להגיד כי חמודות אתה ובין בדבר והבן במראה: 24 שבעים שבעים נחתך על עמך | ועל עיר קדשך לכלא הפשע ולחתם חטאות ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים: 25 ותדע ותשכל מן מצא דבר להשיב ולבנות ירושלים עד משיח נגיד שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ וצוק העתים: 26 ואחרי השבעים ששים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת שממות: 27 והגביר ברית לרבים שבו אחד וחצי השבוע ישבית | זבח ומנחה ועל כנף שקוצים משמים ועד כלה ונחרצה תתך על שמים: פ

בשנת שלוש לכוש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו בלטשאר ואמת הדבר וצבא גדול ובין את הדבר ובנה לו במראה: 2 בימים ההם אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבועים ימים: 3 לחם חמדות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי וסוך לא סכתי עד מלאות שלשת שבועים ימים: פ 4 וביום

עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חדקל: 5 ואשא את עיני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומתניו חגרים בכתם אופז: 6 וגויתו כתרשיש ופניו כמראה ברקל ועיניו כלפידים אש וזרעתי ומרגלתי כעין נחשת קלל וקול דבריו כקול המון: 7 וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו בהחבא: 8 ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה הגדלה הזאת ולא נשאר בי כח והודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח: 9 ואשמע את קול דבריו וכשמעתי את קול דבריו ואני הייתי נרדם על פני ופני ארצה: 10 והנה יד נגעה בי ותניעני על ברכי וכפות ידי: 11 ויאמר אלי דניאל איש חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד על עמדך כי עתה שלחתי אליך ובדבר עמי את הדבר הזה עמדת מרעיד: 12 ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך: 13 ושר | מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס: 14 ובאתי להבינך את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד חזון לימים: 15 ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי: 16 והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדברה ואמרה אל העמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כח: 17 והיך ויכל עבד אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעלה לא יעמד בי כח ונשמה לא נשארה בי: 18 ויסף ויגע בי כמראה אדם ויחוקני: 19 ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך חזק וחוץ ובדבר עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתני: 20 ויאמר הידעת למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני יוצא והנה שר ויין בא: 21 אבל אגיד לך את הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם: פ

11 ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמדי למחזיק ולמעוז לו: 2 ועתה אמת אגיד לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר גדול מכל וכחזקתו בעשרו ועיר הכל את מלכות יון: 3 ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו: 4 וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל כי תנתש מלכותו ולאחרים מלבד אלה: 5 ויחזק מלך הנגב ומן שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו: 6 ולקץ שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעצר כוח הזרוע ולא יעמד וזרעו ותנתן היא ומביאה והקלדה ומחזקה בעתים: 7 ועמד מצר שרשיה כנן ובא אל החיל ובא במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק: 8 וגם אלהיהם עם נסכיהם עם כל חמדתם כסף וזהב בשבי יבא מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון: 9 ובא במלכות מלך הנגב וישב אל אדמתו: 10 ובנו יתגרו ואספו המון חילים רבים ובא בוא ושטף ועבר וישב ויתגרו עד מעזה: 11 ויתמרמר מלך הנגב ויצא וילחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון בידו: 12 ונשא המון ירום לבבו והפיל רבאות ולא יעז: 13 וישב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שנים יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב: 14 ובעתים ההם רבים יעמדו על מלך הנגב ובניו | פריצו עמך וישאיו להעמיד חזון ונכשלו: 15 ויבא מלך הצפון וישפך סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמד: 16 ויעש הבא אליו כרצונו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו: 17 וישם | פניו לבוא בתקוף כל מלכותו וישרים עמו ועשה ובת הנשים יתן לו להשחיתה ולא תעמד ולא לו תהיה: 18 וישב | פניו לאיים ולכד רבים והשביט קצין חרפתו לו בלתי חרפתו וישב לו: 19 וישב פניו למעוז ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא: 20 ועמד על כנן מעביר נוגש הדר מלכות ובמים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה: 21 ועמד על כנן

נבזה ולא נתנו עליו הוד מלכות וגא בשלזה והחזיק מלכות
 בחלקלקות: 22 וזרעות השטף ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד
 ברית: 23 ומן התחברות אליו יעשה מרמה ועלה ועצם במעט
 גוי: 24 בשלזה ובמשמני מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו אבתיו
 ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש להם יבזר ועל מבצרים יחשב
 מחשבתיו ועד עת: 25 ויער כחו ולבבו על מלך הנגב בחיל גדול
 ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל גדול ועצום עד מאד ולא יעמד
 כי יחשבו עליו מחשבות: 26 ואכלי פת בגו ישברוהו וחילו ישטפו
 ונפלו חללים רבים: 27 ושניהם המלכים לבבם למרע ועל שלתן
 אחד קצב ידברו ולא תצלח כי עוד קץ למועד: 28 וישב ארצו
 ברכוש גדול ולבבו על ברית קדש ועשה ושב לארצו: 29 למועד
 ישוב וגא בנגב ולא תהיה כראשנה וכאחרנה: 30 ובאו בו צימ
 כתיים ונכאה ושב וזעם על ברית קדש ועשה ושב ויבן על עזבי
 ברית קדש: 31 וזרעים ממנו יעמדו וחללו המקדש המעוז והסירו
 התמיד ונתנו השקוף משומם: 32 ומרשיעו ברית יחניף בחלקות
 ועם ידעו אלהיו יחזקו ועשו: 33 ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו
 בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים: 34 ובהכשלים יעזרו עזר מעט
 ונלוו עליהם רבים בחלקלקות: 35 ומן המשכילים יכשלו לצרוף
 בהם ולברר וללבן עד עת קץ כי עוד למועד: 36 ועשה כרצונו
 המלך ויתרוקם ויתגדל על כל אל ועל אל אלים ידבר נפלאות
 והצליח עד כלה זעם כי נחרצה נעשתה: 37 ועל אלהי אבתיו לא
 יבין ועל חמדת נשים ועל כל אלוה לא יבין כי על כל יתגדל: 38
 ולאולה מעזים על כנו יכבד ולאולה אשר לא ידעוהו אבתיו וכבד
 בזהב ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות: 39 ועשה למבצרי מעזים עם
 אלוה נכר אשר הכיר ירבה כבוד והמשילם ברבים ואדמה יחלק
 במחיר: 40 ובעת קץ יתנגח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך

הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רבות וגא בארצות ושטף ועבר: 41
 ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו אדום ומואב
 וראשית בני עמון: 42 וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה
 לפליטה: 43 ומשל במכמני הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים
 ולבים וכשים במצעדיו: 44 ושמעות יבהלהו ממזרח ומצפון ויצא
 בחמא גדלה להשמיד ולהחרים רבים: 45 ויטע אהלי אפדנו בין
 ימים להר צבי קדש וגא עד קצו ואין עזר לו:

12

ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני
 עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת
 ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר: 2 ורבים
 מישיגי אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון
 עולם: 3 והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים
 ככוכבים לעולם ועד: 4 ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר
 עד עת קץ ישטפו רבים ותרבה הדעת: 5 וראיתי אני דניאל והנה
 שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת
 היאר: 6 ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד
 מתי קץ הפלאות: 7 ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר
 ממעל למימי היאר וירם מינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי
 העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם קדש תכלינה
 כל אלה: 8 ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה:
 9 ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ: 10
 ויתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים
 והמשכלים יבינו: 11 ומעת הוסר התמיד ולתת שקוף שמם ימים
 אסף מאתים ותשעים: 12 אשרי המחכה ויגיע לימים אסף שלש
 מאות שלשים וחמשה: 13 ואתה לך לקץ ותנח ותעמד לגרלה לקץ
 הימין:

הושע

1 דבר יהוה | אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה יותם אחז וחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל: תחלת דבר יהוה בהושע פ ויאמר יהוה אל הושע לך קח דרך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה: **3** ולך ויקח את גמר בת דבלים ותהר ותלד לו בן: **4** ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוה והשבת ממלכות בית ישראל: **5** והיה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל: **6** ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשה להם: **7** ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: **8** ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד בן: **9** ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם: **10**

2 והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: **2** ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל: **3** אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה: **4** ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפוניה מבין שדיה: **5** פן אפשיטנה ערמה והצגתייה כיום הגלדה ושמתיה כמדבר ושתה כארץ צלה והמתיה בצמא: **6** ואת בנייה לא ארחם כי בני זנונים המה: **7** כי זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלצה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקוני: **8** לכן הנני שר את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא: **9** ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: **10** והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעלי: **11** לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה: **12** ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי: **13** והשבתני כל משושה חגה חדשה ושבתה וכל מועדה: **14** והשמתני גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית השדה: **15** ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכתה נאם יהוה: **16** לכן הנה אנכי מפתייה והלכתייה המדבר ודברתי על לבה: **17** ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי געוריה וכיום עלתה מארץ מצרים: **18** והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי: **19** והסרת את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם: **20** וכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים לבטח: **21** וארשתיה לי לעולם וארשתיה לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: **22** וארשתיה לי באמונה וידעת את יהוה: **23** והיה | ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ: **24** והארץ תענה את הדגן ואת

התירוש ואת היצהר והם יענו את יזרעאל: **25** וזרעתייה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרתיה ללא עמי עמי אתה והוא יאמר אליה: **פ**

3 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אשישי ענבים: **2** ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים: **3** ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליה: **4** כי | ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים: **5** אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים: **פ**

4 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ: **2** אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו: **3** על כן | תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחיית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו: **4** אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמק כמרובי כהן: **5** וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה ודמיתי אמר: **6** כדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני: **7** כרבים כן חטאו לי כבודם בקלון אמיר: **8** חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו: **9** והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשוב לו: **10** ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר: **11** זנות ויין ותירוש יקח לב: **12** עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה וזנו מתחת אלהיהם: **13** על ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה: **14** לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם עם הזנות יפרדו ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין ילבט: **15** אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגלגל ואל תעלו בית און ואל תשבעו חיי יהוה: **16** כי כפרה סרה סרה ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב: **17** חבור עצבים אפרים הנח לו: **18** סר סבאם הזנה הזנו אהבו הבו קלון מגניה: **19** צר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם **ס**

5 שמעו זאת הכהנים והקשילו | בית ישראל ובית המלך האזינו כי לכם המשפט כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה על תבור: **2** ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכם: **3** אני ידעתי אפרים וישראל לא נכחד ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל: **4** לא יתנו מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת יהוה לא ידעו: **5** וענה גאון ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו בעונם כשל גם יהודה עמם: **6** בצאנם ובבקרם ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חלץ מהם: **7** ביהוה בגדו כי בניי זרים ילדו עתה יאכלם חדש את חלקיהם: **8** תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און אחריו בנימין: **9** אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה: **10** היו שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפור כמים עברתי: **11** עשוק אפרים רצון משפט כי הואיל הלך אחרי צו: **12** ואני כעש לאפרים וכרקב לבית יהודה: **13** וירא אפרים את חליו ויהודה את מזרו

בְּאֵלֵהֶם: 7 בָּאוּ | יְמֵי הַפְּקֻדָּה בָּאוּ יְמֵי הַשְּׁלֵם יַדְעוּ יִשְׂרָאֵל אֲוִיל הַנְּבִיא מִשְׁגַּע אִישׁ הָרוּחַ עַל רֵב עֹנֵךְ וְרֵבָה מִשְׁטָמָה: 8 צַפֵּה אֶפְרַיִם עִם-אֱלֹהֵי נְבִיא פֶחַ יִקְוֶשׁ עַל-כָּל-דְּרָכָיו מִשְׁטָמָה בְּבֵית אֱלֹהֵי: 9 הַעֲמִיקוּ-שַׁחֲתוֹ כִּימֵי הַגְּבֻעָה יִזְכֹּר עֹנֵם יִפְקֹד חַטֹּאתֶם: 10 כַּעֲנָבִים בַּמִּדְבָּר מִצְאֹתֵי יִשְׂרָאֵל כַּבְּכוּרָה בְּתֵאנָה בְּרֵאשִׁיתָה רֵאִיתִי אֲבוֹתֵיכֶם הֵמָּה בָּאוּ בַעַל-פְּעוֹר וַיִּזְרְזוּ לְבִשְׂת וַיְהִיו שְׂקוּצִים כְּאַהֲבָם: 11 אֶפְרַיִם כְּעוֹף יִתְעוֹפֵף כְּבוֹדֶם מִלְּדָה וּמִבְטָן וּמֵהַרְיוֹן: 12 כִּי אִם-יִגְדְּלוּ אֶת-בְּנֵיהֶם וְשִׁכְּלֵתִים מֵאֲדָם כִּי-גַם-אֵין לָהֶם בְּשׂוּרֵי מֵהֶם: 13 אֶפְרַיִם כַּאֲשֶׁר-רֵאִיתִי לְצוֹר שְׂתוּלָה בְּנֵהָ וְאֶפְרַיִם לְהוֹצִיא אֶל-הַרְגַּב בְּנֵיוֹ: 14 תֵּן-לָהֶם יְהוָה מֵה-תֵּתָן תֵּן-לָהֶם רַחֵם מִשְׁכִּיל וְשִׂדִים צַמְקִים: 15 כָּל-רַעְתֶּם בְּגִלְגַּל כִּי-שָׁם שִׁנְאֹתִים עַל רַע מַעֲלִילֵיהֶם מִבֵּיתִי אֲגַרְשֶׁם לֹא אוֹסֵף אֲהַבְתֶּם כָּל-שְׂרֵיהֶם סוֹרְרִים: 16 הֲכֵה אֶפְרַיִם שְׂרָשָׁם יִבֶּשׁ פְּרִי בְלִי-יַעֲשׂוּן גַּם כִּי יִלְדוּן וְהַמְתִּי מִחַמְדֵי בִטְנָם: 17 וּמֵאִסָּם אֱלֹהֵי כִי לֹא שָׁמְעוּ לוֹ וַיְהִיו נִדְדִים בְּגוֹיִם: 18

10 גִּפְן בּוֹקֵק יִשְׂרָאֵל פְּרִי יִשׂוּה לְדוֹ כֶּרֶב לַפְּרִי הַרְבֵּה לְמִזְבְּחוֹת כְּטוֹב לְאֶרְצוֹ הֵיטִיבוּ מִצְבוֹת: 2 חִלַּק לִבָּם עֵתָה וְאִשְׁמוּ הוּא יַעֲרֵף מִזְבְּחוֹתֶם יִשְׁדָּד מִצְבוֹתֶם: 3 כִּי עֵתָה וְאִמְרוּ אֵין מֶלֶךְ לָנוּ כִּי לֹא יֵרָאֵנוּ אֶת-יְהוָה וְהַמֶּלֶךְ מֵה-יַעֲשֶׂה לָנוּ: 4 דַּבְּרוּ דְבָרִים אֱלוֹת שֹׂא כֶּרֶת בְּרִית וּפְרַח כְּרֹאשׁ מִשְׁפָּט עַל תַּלְמֵי שָׂדֵי: 5 לְעֵגְלוֹת בֵּית אָוֶן וְגִירוֹ שֶׁכֵּן שִׁמְרוֹן כִּי-אֲבַל עֲלֵיו עֲמֹו וְכִמְרִיו עֲלֵיו יִגִּילוּ עַל-כְּבוֹדוֹ כִּי-גִלָּה מִמֶּנּוּ: 6 גַּם-אוֹתוֹ לְאִשׁוֹר וַיִּבֶל מִנְחָה לְמֶלֶךְ יִרְבַּ בְּשָׁנָה אֶפְרַיִם יִקְחוּ וַיְבוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִעֲצָתוֹ: 7 נִדְמָה שִׁמְרוֹן מִלֶּכֶה כְּקִצְצֵף עַל-פְּנֵי מַיִם: 8 וַיִּשְׁמְדוּ בְּמֹות אָוֶן חֲטָאתֵי יִשְׂרָאֵל קוֹץ וְדַרְדָּר יַעֲלֶה עַל-מִזְבְּחוֹתֶם וְאִמְרוּ לַהֲרִים כְּסוּנוֹ וְלִגְבְּעוֹת נִפְלוּ עֲלֵינוּ: 9 מִימֵי הַגְּבֻעָה חֲטָאתֵי יִשְׂרָאֵל שָׁם עֲמָדוֹ לֹא-תִשְׁיָגֶם בַּגְּבֻעָה מִלְחָמָה עַל-בְּנֵי עֲלוֹה: 10 בְּאֹתֵי וְאִסְרָם וְאִסְפוּ עֲלֵיהֶם עֲמִים בְּאַסְרָם לִשְׁתֵי עֵינַתֶם: 11 וְאֶפְרַיִם עֲגֵלָה מִלְּמַדָּה אֲהַבְתִּי לְדוֹשׁ וְאֵין עֲבָרְתִי עַל-טוֹב צוּאָרָה אֲרַכִּיב אֶפְרַיִם יַחְרוֹשׁ יְהוָה יִשְׁדָּד לְדוֹ יַעֲקֹב: 12 זָרְעוּ לָכֶם לְצִדְקָה קִצְרוּ לִפִּי-חֹסֵד נִירוּ לָכֶם נִיר וְעַת לְדַרוֹשׁ אֶת-יְהוָה עַד-יָבֹאוּ וַיִּהְיֶה צֶדֶק לָכֶם: 13 חֲרַשְׁתֶּם-רֶשַׁע עוֹלַתְהֶם קִצְרַתֶם אֲכַלְתֶּם פְּרִי-כַחֵשׁ כִּי-בִטְחַת בְּדַרְכָּה בְּרַב גְּבוּרָה: 14 וְקָאֵם שְׂאוֹן בְּעַמָּךְ וְכָל-מִבְצָרֶיךָ יִישָׁד כֶּשֶׁד שְׁלֹמֹן בֵּית אֲרַבָּאל בֵּינֵם מִלְחָמָה אִם עַל-בְּנֵים רַטְשָׁה: 15 כֹּכָה עֲשֵׂה לָכֶם בֵּית-אֵל מִפְּנֵי רַעַת רַעַתְכֶם בְּשַׁחַר נְדָמָה נְדָמָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל:

11 כִּי נַעַר יִשְׂרָאֵל וְאֲהַבְהוּ וּמִמְצָרִים קָרַאתִי לְבָנִי: 2 קָרָאוּ לָהֶם כֵּן הִלְכּוּ מִפְּנֵיהֶם לְבַעֲלִים וַיִּזְבְּחוּ וּלְפִסְלוֹת יִקְטְרוּן: 3 וְאִנְכִי תִרְגַּלְתִּי לְאֶפְרַיִם קַחֵם עַל-זְרוּעֹתַי וְלֹא יַדְעוּ כִּי רַפְאֲתִים: 4 בַּחֲבָלֵי אָדָם אֲמַשְׁכֶּם בַּעֲבַתוֹת אֲהַבָּה וְאֲהִיָּה לָהֶם כְּמַרְיָמִי עַל עַל לְחִיָּהִם וְאֵת אֲלֵיו אוֹכִיל: 5 לֹא יוֹשֵׁב אֶל-אַרְץ מִצְרַיִם וְאִשׁוֹר הוּא מִלְכּוֹ כִּי מֵאֲנוּ לְשׂוֹב: 6 וַחֲלָה חֲרֵב בְּעֲרִיו וְכִלְתָּה בְּדִיו וְאֲכָלָה מִמַּעֲצוֹתֵיהֶם: 7 וְעַמִּי תְלוּאִים לְמִשְׁבֹּתַי וְאֵל-עַל יִקְרָאֵהוּ יַחַד לֹא יְרוּמֹם: 8 אֵין אֲתִנָּךְ אֶפְרַיִם אֲמַגְנֵךְ יִשְׂרָאֵל אֵין אֲתִנָּךְ כַּאֲדָמָה אֲשִׁימָךְ כַּצְּבָאִים נְהַפֵּךְ עֲלֵי לְבִי יַחַד נִכְמְרוּ נְחוּמִי: 9 לֹא אַעֲשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי לֹא אֲשׁוֹב לְשַׁחַת אֶפְרַיִם כִּי אֵל אֲנִכִי וְלֹא-אִישׁ בְּקִרְבֶּךָ קִדּוֹשׁ וְלֹא אָבֹא בְּעִיר: 10 אַחֲרָי יְהוָה יִלְכוּ כַּאֲרִיָּה וְשָׂאֵךְ כִּי-הוּא יִשְׂאָךְ וַיַּחְרְדוּ בְנֵים מַיִם: 11 וַיַּחְרְדוּ כַּצְּפוּר מִמְצָרִים וְכִיוֹנָה מֵאַרְץ אִשׁוֹר וְהוֹשְׁבֵיתֵם עַל-בְּתֵיהֶם נָאִם-יְהוָה: 12

12 סִבְבֵּי כַּחֵשׁ אֶפְרַיִם וּבְמַרְמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה עַד רֹד עִם-אֵל וְעִם-קְדוֹשִׁים נֶאֱמָן: 2 אֶפְרַיִם רַעְיָה רוּחַ וְרֹדֵף קָדִים כָּל-הַיּוֹם כִּזְבַּ וְשֵׁד וְרֵבָה וּבְרִית עִם-אִשׁוֹר יִכְרָתוּ וְשָׁמֹן לְמִצְרַיִם וַיִּבֶל: 3 וְרֵיב לִיהוָה עִם-יְהוּדָה וּלְפִקֵּד עַל-יַעֲקֹב כְּדְרָכָיו כְּמַעֲלָיו יִשִּׁיב לוֹ: 4 בְּבִטָּן עֲקֵב אֶת-אֲחִיו וּבְאֹזֶן שָׂרָה אֶת-אֱלֹהִים: 5 וַיִּשֶׂר אֶל-מִלְאָךְ וַיִּכַּל בְּכָה וַיִּתְחַנֵּן לְדוֹ בֵּית-אֵל וּמִצְאָנוּ וְשָׁם יַדְבַּר עִמָּנוּ: 6 וַיְהוּדָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יְהוָה זָכְרוּ: 7 וְאַתָּה בְּאַלְהֵיךָ תִּשׁוּב חֹסֵד וּמִשְׁפָּט שִׁמְרוּ וְקוּהָ אֶל-אֱלֹהֵיךָ תִּמִּיד: 8 כְּנַעַן בִּידוֹ מֵאֲוִי

וַיִּלַּךְ אֶפְרַיִם אֶל-אִשׁוֹר וַיִּשְׁלַח אֶל-מֶלֶךְ יִרְבַּ וְהוּא לֹא יוֹכֵל לְרַפָּא לָכֶם וְלֹא-יִגְהֶה מִכֶּם מִזּוֹר: 14 כִּי אֲנִכִי כִשְׁחַל לְאֶפְרַיִם וְכַפְּסִיר לְבֵית יְהוּדָה אֵין אֲנִי אֶטְרֵף וְאֶלֶךְ אֲשָׂא וְאֵין מִצִּיל: 15 אֵלֶךְ אֲשׁוּבָה אֶל-מִקְוֵמִי עַד אֲשֶׁר-יִאֲשְׁמוּ וּבִקְשׂוּ פָנַי בְּצַר לָהֶם יִשְׁחַרְנֵנִי: 16 לָכֵן וְנִשְׁוֹבָה אֶל-יְהוָה כִּי הוּא טָרַף וַיִּרְפְּאֵנוּ יְהוָה וַיַּחֲבֹשֵׁנוּ: 17 יַחֲיֵנוּ מִימֵם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְמַנּוּ וְנַחֲיָה לְפָנָיו: 18 וְנִדְעָה נִרְדְּפָה לְדַעַת אֶת-יְהוָה כְּשַׁחַר נִכְוֵן מוֹצֵאוֹ וַיְבֹא כְּגֶשֶׁם לָנוּ כְּמִלְקוֹשׁ יוֹרָה אֲרָץ: 19 מֵה אַעֲשֶׂה דֶרֶךְ אֶפְרַיִם מֵה אַעֲשֶׂה דֶרֶךְ יְהוּדָה וְחִסְדְּכֶם כְּעֵנֶן-בִּקְרָה וְכִטְל מִשְׁכִּים הַלֵּךְ: 20 עַל-כֵּן חֲצַבְתִּי בְּנְבִיאִים הַרְגָתִים בְּאִמְרֵי כִי וּמִשְׁפָּטֶיךָ אֲוֹר יֵצֵא: 21 כִּי חֹסֵד חֲפַצְתִּי וְלֹא-זִבַּח וְדַעַת אֱלֹהִים מַעֲלוֹת: 22 וְהֵמָּה כַּאֲדָם עֲבָרוּ בְרִית שָׁם בְּגִדוֹ בִי: 23 גִלְעָד קָרִית פְּעֵלִי אֲוֶן עֲקָבָה מִדָּם: 24 וְכַחֲלִי אִישׁ גְּדוּדִים חֲבַר כְּהַיִּים דֶּרֶךְ וַיִּצְחֹו-שִׁכְמָה כִּי זָמָה עֵשׂוּ: 25 בְּבֵית יִשְׂרָאֵל רֵאִיתִי שְׁעִירִיָּה שָׁם זָנוֹת לְאֶפְרַיִם נִטְמָא יִשְׂרָאֵל: 26 גַּם-יְהוּדָה שֶׁת קִצְרוּ לָךְ בְּשׁוֹבוֹ שְׁבוֹת עַמִּי: 27

7 כְּרַפְאֵי לְיִשְׂרָאֵל וְנִגְלָה עֹן אֶפְרַיִם וְרַעוֹת שִׁמְרוֹן כִּי פְעֵלוֹ שָׁקֵר וְגִבַּב יְבֹאוּ פֶשֶׁט גְּדוֹד בְּחוּץ: 2 וּבִל-יִאֲמְרוּ לְלִבְכֶם כָּל-רַעַתֶּם זָכַרְתִּי עֵתָה סִבְבוּם מַעֲלִילֵיהֶם נִגְדַּ פָנָי הִיוּ: 3 בְּרַעַתֶּם יִשְׁמַחוּ-מֶלֶךְ וּבְכַחֲשֵׁיהֶם שָׂרִים: 4 כָּלֶם מִנְאֲפִים כְּמוֹ תַנּוּר בַּעֲרָה מֵאֲפָה יִשְׁבוֹת מַעִיר מְלוּשׁ בְּצֵק עַד-חֲמַצְתּוֹ: 5 יוֹם מִלְכָּנוּ הַחֲלוּ שָׂרִים חֲמַת מִיַּן מִשָּׁר יָדוּ אֶת-לִצְצִים: 6 כִּי-קָרְבוּ כִתְנוּר לִבָּם בְּאַרְבָּם כָּל-הַלֵּלָה וְשֵׁן אֶפְרַיִם בִּקְרָה הוּא בַעַר כַּאֲשֶׁ לְהַבָּה: 7 כָּלֶם יַחֲמוּ כִתְנוּר וְאֲכָלוּ אֶת-שִׁפְטֵיהֶם כָּל-מַלְכֵיהֶם נִפְלוּ אֵין-קָרָא בָהֶם אֵלֵי: 8 אֶפְרַיִם בְּעַמִּים הוּא יִתְבֹּלֵל אֶפְרַיִם הִיָּה עֵנָה בְלִי הַפּוֹכָה: 9 אֲכָלוּ זָרִים כָּחוּ וְהוּא לֹא יַדְעַ גַּם-שִׁיבָה זָרְקָה בּוֹ וְהוּא לֹא יַדְעַ: 10 וְעֵנָה גֵאוֹן-יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְלֹא-שָׁבוּ אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא בִקְשָׁהוּ בְּכָל-זֹאת: 11 וַיְהִי אֶפְרַיִם כִּיוֹנָה פּוֹתָה אֵין לֵב מִצְרַיִם קָרָאוּ אִשׁוֹר הִלְכוּ: 12 כַּאֲשֶׁר יִלְכוּ אֶפְרַיִם עֲלֵיהֶם רִשְׁתִּי כְּעוֹף הַשָּׁמַיִם אוֹרִידִם אוֹסְרִים כְּשִׁמְעַ לְעַדְתֶּם: 13 אֵין לָהֶם כִּי-נִדְדוּ מִמֶּנִּי שֶׁד לָהֶם כִּי-פִשְׁעוּ בִי וְאִנְכִי אֶפְדֹם וְהֵמָּה דַּבְּרוּ עֲלֵי כַזְּבִים: 14 וְלֹא-זַעֲקוּ אֵלֵי בְלָבָם כִּי יִלְלוּ עַל-מִשְׁכְּבוֹתֶם עַל-דֶּגֶן וְתִירוֹשׁ וְתַגּוּרְרוֹ וְיִסְרוּ בִי: 15 וְאֵין יִסְרַתִּי חֲזָקָתִי זְרוּעֹתַי וְאֵלֵי יַחֲשֹׁבוּ-רַע: 16 יִשְׁבוּ | לֹא עַל הִיוּ כְּקִשְׁת רְמִיָּה יִפְלוּ בַחֲרֵב שְׂרֵיהֶם מוֹזַעַם לְשׁוֹנֵם זֶן לְעַגְם בְּאַרְץ מִצְרַיִם:

8 אֶל-חֲכָךְ שִׁפְר כְּנֶשֶׁר עַל-בֵּית יְהוָה יַעַן עֲבָרוּ בְרִיתִי וְעַל-תּוֹרַתִי פִשְׁעוּ: 2 לִי יִזְעַקוּ אֱלֹהֵי יַדְעוּךָ יִשְׂרָאֵל: 3 זָנַח יִשְׂרָאֵל טוֹב אוֹיֵב וְרִדְפוּ: 4 הֵם הַמְלִיכוּ וְלֹא מִמֶּנִּי הַשִּׁירוּ וְלֹא יַדְעִתִּי כִסְפָּם וְזוֹהָבָם עֵשׂוּ לָהֶם עֲצִיבִים לְמַעַן יִכְרַת: 5 זָנַח עֲגֹלָה שִׁמְרוֹן חֲרָה אִפִּי בָם עַד-מָתִי לֹא יוֹכֵל וְנָקוּן: 6 כִּי מוֹיִשְׂרָאֵל וְהוּא חֲרַשׁ עֲשָׂהוּ וְלֹא אֱלֹהִים הוּא כִּי-שִׁבְבִים יְהִיָּה עֲגֹל שִׁמְרוֹן: 7 כִּי רוּחַ יִזְרְעוּ וְסוֹפְתָה יִקְצְרוּ קִמָּה אֵין לֹא צֶמַח בְּלִי יַעֲשֶׂה-קָמַח אוֹלִי יַעֲשֶׂה זָרִים יִבְלַעוּהוּ: 8 נִבְלַע יִשְׂרָאֵל עֵתָה הִיוּ בְּגוֹם כְּכֹלִי אֵין-חַפֵּץ בּוֹ: 9 כִּי-הֵמָּה עֲלֵיו אִשׁוֹר פָּרָא בּוֹדֵד לוֹ אֶפְרַיִם הִתְנַו אֲהַבִּים: 10 גַּם כִּי-יִתְנֹו בְּגוֹם עֵתָה אֲקַבְּצֶם וַיַּחֲלוּ מַעַט מִמֶּשָׂא מֶלֶךְ שָׂרִים: 11 כִּי-הַרְבֵּה אֶפְרַיִם מִזְבְּחֹת לְחַטָּא הִיוּ-לוֹ מִזְבְּחוֹת לְחַטָּא: 12 אַכְתוּב-לוֹ רַבּוֹ תּוֹרַתִי כְּמוֹ-זֶר נְחֻשָׁב: 13 זַבְחֵי הַבְּהֵמָה יִזְבְּחוּ בָשָׂר וַיִּאֲכָלוּ וְהוּא לֹא רָצִם עֵתָה יִזְכֹּר עֹנֵם וַיִּפְקֹד חֲטֹאתֶם הֵמָּה מִצְרַיִם יִשׁוּבוּ: 14 וַיִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת-עֲשָׂהוּ וַיִּבֶן הִיכָלוֹת וַיְהוּדָה הַרְבֵּה עֲרִים בְּצִרְוֹת וַיִּשְׁלַחְתִּי-אִשׁ בְּעֲרִיו וַאֲכָלָה אֶרְמִנְתִּיהָ: 15

9 אֶל-תִּשְׁמַח יִשְׂרָאֵל | אֶל-גִּיל כְּעַמִּים כִּי זָנִית מַעַל אֱלֹהֵיךָ אֲהַבְתָּ אֲתָנֹן עַל כָּל-גְּרִנוֹת דֶּגֶן: 2 גָּרֹן וַיִּקַּב לֹא יַרְעֵם וְתִירוֹשׁ יִכְחַשׁ בָּהּ: 3 לֹא יִשָּׁב בְּאַרְץ יְהוָה וְשִׁב אֶפְרַיִם מִצְרַיִם וּבְאִשׁוֹר טְמָא יִאֲכָלוּ: 4 לֹא-יִסְכּוּ לִיהוָה | יִזְוּ וְלֹא יַעֲרְבוּ-לוֹ זְבַחֵיהֶם כְּלָחֵם אוֹנִים לָהֶם כָּל-אֲכָלוּ יִטְמָאוּ כִּי-לְחַמֵם לְנַפְשָׁם לֹא יְבֹאוּ בֵּית יְהוָה: 5 מֵה-תַעֲשׂוּ לְיוֹם מוֹעֵד וּלְיוֹם חַג-יְהוָה: 6 כִּי-הִנֵּה הִלְכּוּ מִשְׁדֵּ מִצְרַיִם תִּקְבְּצֶם מִן תִּקְבְּרֶם מִחַמְדֵּ לְכִסְפָּם קִמוֹשׁ יִרְשֵׁם חוּחַ

מִרְמָה לַעֲשֹׂק אֱהָב: 9 וַיֹּאמֶר אֶפְרַיִם אַךְ עֲשֵׂרְתִי מִצְּאֵתִי אֲוֹן לִי כֹל־
יִגְעִי לֹא יִמְצְאוּ לִי עֹנֵן אֲשֶׁר־ חֲטָא: 10 וְאַנְכִי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם עַד אוֹשִׁיבְךָ בְּאֵהָלִים כִּימֵי מוֹעֵד: 11 וְדִבַּרְתִּי עַל־ הַנְּבִיאִים
וְאַנְכִי חֲזוֹן הַרְבֵּיתִי וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה: 12 אִם־ גִּלְעָד אֲוֹן אַךְ־ שָׂוֵא
הָיָה בְּגִלְגַל שְׁוֹרִים זָבָחוּ גַם מִזְבְּחוֹתֵם כְּגִלְיִם עַל תַּלְמֵי שִׁדִּי: 13 וַיִּבְרַח
יַעֲקֹב שָׂדֵה אֲרָם וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל בְּאִשָּׁה וּבְאִשָּׁה שָׁמֶר: 14 וּבְנִבְיָא
הָעֵלָה יִהְיֶה אֶת־ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וּבְנִבְיָא נִשְׁמָר: 15 הַכְּעִס אֶפְרַיִם
תִּמְרוּרִים וְדַמְיוֹ עָלָיו יִטּוֹשׁ וְחָרְפָתוֹ יִשִּׁיב לוֹ אֲדֹנָיו:

13 כַּדְבַר אֶפְרַיִם רָתַת נִשְׂא הוּא בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאשֶׁם בְּבַעַל וַיִּמָּת:
2 וְעַתָּה | יוֹסִפּוּ לַחֲטָא וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מַסְכַּה מִכֶּסֶפֶם
כִּתְבוּנָם עֲצָבִים מַעֲשֵׂה חֲרָשִׁים כֹּלָה לָהֶם הֵם אֲמֹרִים זִבְחֵי אֲדָם
עֲגָלִים יִשְׁקֹנוּ: 3 לָכֵן יִהְיוּ כַעֲנַן־ בָּקָר וְכִטֹּל מִשְׁכִּים הַלֵּךְ כְּמִץ יִסְעַר
מִגֶּרֶן וְכַעֲשָׂן מֵאֲרָבָה: 4 וְאַנְכִי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֱלֹהִים
זֹולְתִי לֹא תִדַע וּמוֹשִׁיעַ אֲוֹן בְּלִתִּי: 5 אֲנִי יִדְעֵתִיךָ בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ
תְּלַאבֹת: 6 כְּמַרְעִיתֶם וַיִּשְׁבְּעוּ שְׁבַע וַיִּרְם לָבָם עַל־ כֵּן שִׁכְחוּנִי: 7
וְאֵהִי לָהֶם כְּמוֹ־ שַׁחַל כְּנֹמֵר עַל־ דֶּרֶךְ אֲשׁוּר: 8 אֶפְגַּשְׁם כְּדָב שְׂכֹל
וְאֶקְרַע סִגְר לָבָם וְאֶכְלֵם שֵׁם כְּלָבִיא חֵית הַשָּׂדֵה תִּבְקָעֵם: 9
שַׁחַתְךָ יִשְׂרָאֵל כִּי־ בִי בַעֲזָרְךָ: 10 אֵהִי מִלְכָּךָ אִפּוֹא וַיּוֹשִׁיעַךָ בְּכֹל־
עֲרִיךְ וְשִׁפְטִיךָ אֲשֶׁר אִמַּרְתָּ תִּנְהֵל־ לִי מֶלֶךְ וְשָׁרִים: 11 אֶתְּוֹן־ לָךְ מֶלֶךְ

בְּאִפִּי וְאֶקַּח בְּעֵבְרַתִּי: ס 12 צְרוּר עֹנֵן אֶפְרַיִם צְפוּנָה חֲטָאתוֹ: 13
חֲבִלִי יוֹלְדָה יִבְאוּ לוֹ הוּא־ בֶן לֹא חָכַם כִּי־ עַת לֹא־ יַעֲמֵד בְּמִשְׁבַּר
בְּנָיִם: 14 מִיַּד שְׂאוֹל אֶפְרַיִם מִמּוֹת אֲגָאֵלִם אֵהִי דִבְרִיךְ מוֹת אֵהִי
קִטְבֶּךָ שְׂאוֹל נָחַם יִסְתֵּר מֵעֵינַי: 15 כִּי הוּא בֶן אַחִים יִפְרִיא יִבְזֹא
קִדִּים רוּחַ יִהְיֶה מִמִּדְבָּר עֲלֵה וַיִּבְוֹשׁ מִקּוֹרוֹ וַיִּחַרֵּב מֵעֵינָו הוּא יִשְׁסֶה
אוֹצֵר כֹּל־ כְּלֵי חֲמָדָה:

14 תֹּאשֶׁם שְׁמֵרוֹן כִּי מָרְתָה בְּאֱלֹהֶיהָ בַּחֲרֵב יִפְלוּ עַלְלֵיהֶם
יִרְטָשׁוּ וְהַרְיוֹתָיו יִבְקָעוּ: פ 2 שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ
כִּי כִשְׁלַת בַּעֲזָרְךָ: 3 קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־ יִהְיֶה אֲמֵרוֹ אֵלָיו
כֹּל־ תִּשָּׂא עֹן וְקַח־ טוֹב וּגְשַׁלְמָה פְרִים שְׁפִתֵינוּ: 4 אֲשׁוּר | לֹא
יוֹשִׁיעֵנו עַל־ סוֹס לֹא נִרְכָּב וְלֹא־ נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה יַדֵינוּ
אֲשֶׁר־ בָּרַךְ יִרְחַם יְתוֹם: 5 אֶרְפָּא מְשׁוּבָתֶם אֱהָבֶם נִדְבָה כִּי שָׁב אִפִּי
מִמִּנּוּ: 6 אֵהִי כִטֹּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כְּשׁוֹשְׁנָה וַיִּךְ שָׁרְשׁוֹ כְּלַבְנוֹן: 7
יִלְכוּ וַיִּקְוֹתָיו וַיְהִי כְחֵית הוֹדוֹ וַיִּרְיַח לוֹ כְּלַבְנוֹן: 8 וַיִּשְׁבּוּ וַיִּשְׁבּוּ בְצֵלוֹ וַיִּחַן
דָּגַן וַיִּפְרָחוּ כַגֶּפֶן זָכְרוּ כִּיֹּן לַבְנוֹן: ס 9 אֶפְרַיִם מֵה־ לִי עוֹד לַעֲצָבִים
אֲנִי עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרֵנוּ אֲנִי כְבוֹדֵנוּ רַעֲנוֹן מִמִּנִּי פְרִיךָ נִמְצָא: 10 מִי חָכַם
וַיִּבֶן אֱלֹהִים נִבּוֹן וַיִּדְעֵם כִּי־ יִשְׂרָאֵל דָּרְכֵי יִהְיֶה וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם וּפְשָׁעִים
יִכְשְׁלוּ בָם:

יואל

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל: ² שמעו זאת הזקנים והאיזני כל יושבי הארץ והייתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם: ³ עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם לדור אחר: ⁴ יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל: ⁵ הקיצו שכורים ובכו והיללו כל שתי יין על-עסיס כי נכרת מפיקם: ⁶ כי גוי עלה על ארצי עצום ואין מספר שניו שני ארזיה ומתלעות לביא לו: ⁷ שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה והשליך הלבנו שריגיה: ⁸ אלי כבתולה חגרת שק על בעל נעוריה: ⁹ הכרת מנחה ונסך מבית יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה: ¹⁰ שדד שדה אבלה אדמה כי שדד דגן הוביש תירוש אמלל וצהר: ¹¹ הבישו אכרים היילולו כרמים על-חטה ועל שערה כי אבד קציר שדה: ¹² הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הביש ששון מן בני אדם: ¹³ חגרו וספדו הכהנים היילולו משרתי מזבח באו לינו בשקלים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסך: ¹⁴ קדשו צום קראו עצרה אספו זקנים כל יושבי הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל יהוה: ¹⁵ אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משדי יבוא: ¹⁶ הלוא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל: ¹⁷ עבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשמו אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן: ¹⁸ מה נאנחה בהמה נבלו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם עדרי הצאן נאשמו: ¹⁹ אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה: ²⁰ גם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות המדבר: ^פ

2 תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי ורגזו כל יושבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב: ² יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרח על ההרים עם רב ועצום כמהו לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור: ³ לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה כגן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פליטה לא היתה לו: ⁴ כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצו: ⁵ כקול מרכבות על ראשי ההרים ירקדון כקול להב אש אכלה קש כעם עצום ערוך מלחמה: ⁶ מפניו יחילו עמים כל פנים קבצו פארו: ⁷ כגבורים ירצו כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכו ילכו ולא יעבטון ארוחותם: ⁸ ואיש אחיו לא ידחלון גבר במסלתו ילכו ובעד השלח יפלו לא יבצעו: ⁹ בעיר ישקו בחומה ירצו בבתים יעלו בעד החלונות יבאו כגנב: ¹⁰ לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם: ¹¹ ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו כי גדול יום יהוה ונורא מאד ומי יכלנו: ¹² וגם עתה נאם יהוה שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספד: ¹³ וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארץ אפים ורב חסד ונחם על הרעה: ¹⁴ מי יודע ישוב ונחם והשאייר אחריו ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם: ^פ ¹⁵ תקעו שופר בציון קדשו צום קראו עצרה: ¹⁶ אספו עם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים וינקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה: ¹⁷ בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה למשל בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם:

¹⁸ ויקנא יהוה לארצו ויחמל על עמו: ¹⁹ ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים: ²⁰ ואת הצפוני ארחיק מעליכם והדחיתו אל ארץ ציה ושממה את פניו אל הים הקדמני וספו אל הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות: ²¹ אל תיראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות: ²² אל תיראו בהמות שדי כי דשא נאות מדבר כי עץ נשא פרוי תאנה וגפן נתנו חילם: ²³ ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה וינרד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון: ²⁴ ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר: ²⁵ ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילו הגדול אשר שלחתי בכם: ²⁶ ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם: ²⁷ וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם: ^ס

3 והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקנים חלמות וחלמון בחזוכם חזיונות יראו: ² וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי: ³ ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן: ⁴ השמש יהפך לחשך והיחך לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: ⁵ והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידי אשך יהוה קרא: ^פ

4 כי הנה בימים ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה וירושלם: ² וקבצתי את כל הגוים והורדתי אל עמק יהושפט ונשפטתי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו: ³ ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו בין וישתו: ⁴ וגם מה אתם ליצר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם עלי קל מהרה אשוב גמלכם בראשכם: ⁵ אשר כספי וזהבי לקחתם ומחמדי הטבים הבאתם להיכליכם: ⁶ ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם: ⁷ הנני מעירם מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם: ⁸ ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל גוי רחוק כי יהוה דבר: ^ס ⁹ קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים וישו יעלו כל אנשי המלחמה: ¹⁰ כתו אתיכם לחרבות ומזמרתים לרמחים החלש יאמר גבור אני: ¹¹ עושו ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו לשמה הנחת יהוה גבורי: ¹² יעורו ויעלו הגוים אל עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב: ¹³ שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה גת השיקו היקבים כי רבה רעתם: ¹⁴ המונים המונים בעמק החרוץ כי קרוב יום יהוה בעמק החרוץ: ¹⁵ שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם: ¹⁶ ויהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל: ¹⁷ וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדשי והיתה ירושלם קדש וזרים לא יעברו בה עוד: ^ס ¹⁸ והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא והשקה את נחל השטים: ¹⁹ מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר שממה תהיה:

מחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארצם: ²⁰ ויהודה לעולם
 תשב ירושלים לדור ודור: ²¹ ונקיתי דמם לא נקיתי ויהנה שכן
 בציון:

עמוס

1 דברי עמוס אשר היה בנזקים מתקוע אשר חזה על ישראל בימי | עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש: **2** ויאמר | יהוה מציון ישאג ומירושלים יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל: **3** כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו על דוגם בחרצות הברזל את הגלעד: **4** ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדד: **5** ושלחתי בריח דמשק והכרתי וישב מבקעת און ותומר שכט מבית עדן וגלו עם ארם קירה אמר יהוה: **6** כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום: **7** ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנתיה: **8** והכרתי וישב מאשדוד ותומר שכט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אדני יהוה: **9** כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים: **10** ושלחתי אש בחומת צר ואכלה ארמנתיה: **11** כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח: **12** ושלחתי אש במימן ואכלה ארמנות בצרה: **13** כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם: **14** והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה: **15** והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה: **פ**
כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפן עצמות מלך אדום לשויד: **2** ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה בקול שופר: **3** והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרוג עמו אמר יהוה: **פ** כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעומו כזביהם אשר הלכו אבותם אחריהם: **5** ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלים: **6** כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מחרם בכלסף צדיק ואביון בעבור נעלים: **7** השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי: **8** ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישלחו בית אלהיהם: **9** ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת: **10** ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולר אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי: **11** ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריהם לזרים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה: **12** ותשקו את הזרים ויין ועל הנביאים צייתם לאמר לא תנבאו: **13** הנה אנכי מעיק תחיתכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר: **14** ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט נפשו: **15** ותפש הקשת לא יעמוד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו: **16** ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה: **פ**
3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: **2** רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל-

עונותיכם: **3** הילכו שנים יחדו בלתי אם נועדו: **4** הישאג אריה בעיר וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אם לכד: **5** התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היעלה פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד: **6** אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה: **7** כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים: **8** אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא: **9** השמיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמר האספו על הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה: **10** ולא ידעו עשות נכחה נאם יהוה האוצרים חמס וישד בארמנותיהם: **פ** **11** לכן כה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והרד ממך עזר ונבוז ארמנותיך: **12** כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל און כן ינצל בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש: **13** שמעו והעידו בבית יעקב נאם אדני יהוה אלהי הצבאות: **14** כי ביום פקדי פשעי ישראל עליו ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ: **15** והפיתי בית החרף על בית הקניז ואבדו בתי השן וספו בתיים רבים נאם יהוה: **ס**
4 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדנייהם הביאה ונשתה: **2** נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצלות ואחריתכן בסירות דוגה: **3** ופוצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאם יהוה: **4** באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם: **5** וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה: **6** וגם אני נתתי לכם נקיון שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל מקומותיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה: **7** וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרת על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא תמטיר עליה תיבש: **8** ונעלו שתים שלש ערים אל עיר אחת לשתות מים ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאם יהוה: **9** הפיתי אתכם בשדפון ובידקון הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם יאכל הגוים ולא שבתם עדי נאם יהוה: **10** שלחתי בכס דבר בדרך מצרים הרגתי בחורב בחוריהם עם שבי סוסיכם ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא שבתם עדי נאם יהוה: **11** הפכתי בכלם כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ותהיו כאוד מצל משרפה ולא שבתם עדי נאם יהוה: **12** לכן כה אעשה לך ישראל עקב כי זאת אעשה לך הכון לקראת אלהיך ישראל: **13** כי הנה יוצר הרים ובורא רוח ומגיד לאדם מה שחלו עשה שחר עיפה ודרך על במתי ארץ יהוה אלהי צבאות שמו: **ס**
5 שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה בית ישראל: **2** נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה: **3** כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאיר מאה והיצאת מאה תשאיר עשרה לבית ישראל: **4** כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחי: **5** ואל תדרשו בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית אל יהיה לאון: **6** דרשו את יהוה וחי ופן יצלח כאש בית יוסף

ואכלה ואיין מכה לבית אל: 7 ההפכים ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו: 8 עשה כימה וכסיל והפר לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא למי הים ושפכם על פני הארץ יהוה שמו: 9 המבליג שד על עז ושד על מבצר ובוא: 10 שגאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו: 11 לכן יען בושסכם על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי גזית בניתם ולא תשבו בם כרמי חמד נטעתם ולא תשתו את יינם: 12 כי ידעתי רבים פשעתיכם ועצמים חטאתיכם צררי צדיק לקחי כפר ואביונים בשער הטו: 13 לכן המשכיל בעת ההיא ידם כי עת רעה היא: 14 דרשו טוב ואל רע למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות אתכם כאשר אמרתם: 15 שגאו רע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי צבאות שארית יוסף: 16 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות מספד ובכל חוצות יאמרו הו וקראו אכר אל אבל ומספד אל יודעי נהי: 17 ובכל כרמים מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה: 18 הוי המתאנים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה הוא תשר ולא אור: 19 כאשר ינוס איש מפני הארץ ופגעו הדב ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש: 20 הלא תשר יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה לו: 21 שנאתי מאסתי חגיכם ולא אריח בעצרתיתכם: 22 כי אם תעלו לי עלות ומנחתיתם לא ארצה ושלם מריאתכם לא אביט: 23 הסר מעלי המון שריר וזמרת נבליך לא אשמע: 24 ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן: 25 הזבחים ומנחה הנשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: 26 ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם: 27 והגלית אתכם מהללאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו: 9

דבריו: 11 כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה יגלה מעל אדמתו: 12 ויאמר אמציה אל עמוס חזה לך ברח דך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא: 13 ובית אל לא תוסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא: 14 ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי וכולס שקמים: 15 ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל עמי ישראל: 16 ועתה שמע דברי יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תוסיף על בית ישחק: 17 לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה ובניך ובנותיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו: 8

8 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קנין: 2 ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קנין ויאמר יהוה אל בך הקץ אל עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: 3 והילולו שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפגר בכל מקום השליך הס: 4 פ שמעו זאת השאפים אביון ולשביית ענוי ארץ: 5 לאמר מתי יעבר החדש ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה: 6 לקנות בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשכיר: 7 נשבע יהוה בגאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם: 8 העל זאת לא תרעו הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה כאר כלה ונגרשה ונשקה כיאור מצרים: 9 והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור: 10 והפכתי חגיכם לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתי על כל מתנלם שק ועל כל ראש קרחה ושמתיה כאבל יחיד ואחריתה כיום מר: 11 הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשליחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי יהוה: 12 ונעו מים עד ים ומצפון עד מזרח ישוטטו לבקש את דברי יהוה ולא ימצאו: 13 ביום ההוא תתעלפנה הבתולות היפות והבחורים בצמא: 14 הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד: 8

9 ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט: 2 אם יחיתו בשאול משם ידי תקחם ואם יעלו השמים משם אורידם: 3 ואם יחבאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם אצוה את הנחש ונשכם: 4 ואם ילכו בשביל לפני אביהם משם אצוה את החרב והרגתם ושמתו עיני עליהם לרעה ולא לטובה: 5 ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוג ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים: 6 הבונה בשמים מעלותו ואגדתו על ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו: 7 הלוא כבני כשמים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל העליתי מארץ מצרים ופלטתיים מכפתור וארם מקיר: 8 הנה עיני | אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמדי את בית יעקב נאם יהוה: 9 כי הנה אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור ארץ: 10 בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא תגיש ותקדים בעדינו הרעה: 11 ביום ההוא אקים את סכת דניד הנפלת וגדרתי את פריציה ויהרסתי אקים ובניתי כימי עולם: 12 למען יירשו את שארית אדום וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה זאת: 13 הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים עסיס וכל הגבעות תתמוגנה: 14 ושבתו את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות

6 הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל: 2 עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו גת פלשתים הטובים מן הממלכות האלה אם רב גבולם מגבלכם: 3 המנדים ליום רע ותגישון שבת חמס: 4 השכבים על מטות שן וסרחים על ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק: 5 הפרטים על פי הנבל כדלד חשבו להם כלי שיר: 6 השתים במזרקי וין וראשית שמנים ומשחו ולא נחלו על שבר יוסף: 7 לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרח סרחים: 8 פ נשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את גאון יעקב וארמנתיו שנאתי והסגרת עיר ומלאה: 9 והיה אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד ומתו: 10 ונשאו דודו ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס ואמר הס כי לא להזכיר בשם יהוה: 11 כי הנה יהוה מצוה והכה הבית הגדול וסיסים והבית הקטן בקעים: 12 הירצון בסלע וסיסים אם יחרוש בבקרים כי הפכתם לראש משפט ופרי צדקה ללענה: 13 השמחים ללא דבר האמרים הלוא בחוקנו לקחנו לבוקרנים: 14 כי הנני מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה: 8

7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלקש והנה לקש אחר גזי המלך: 2 והיה אם כלה לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: 3 נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה: 4 כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב באש אדני יהוה ותאכל את תהום רבה ואכלה את החלק: 5 ואמר אדני יהוה חדל נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: 6 נחם יהוה על זאת גם היא לא תהיה אמר אדני יהוה: 8 כי הראני והנה אדני נצב על חומת אנך ובידו אנך: 8 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: 9 ונשמו במות ישחק ומקדשו ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם בחרב: 10 פ וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לא תוכל הארץ להכיל את כל

וְיָשְׁבוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת-יַיִן וְעָשׂוּ גִזְוֹת וְאָכְלוּ אֶת-פְּרִיָהֶם:
15 וְנִטְעַתִּים עַל-אֲדָמַתְכֶם וְלֹא יִנְתָּשׁוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמַתְכֶם אֲשֶׁר נָתַתִּי
לָהֶם אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ:

עבדיה

1 לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדל פוך ביום צרה: 13 אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום אידו: 14 ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרדיו ביום צרה: 15 כי קרוב יום יהנה על כל הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלה ישוב בראשך: 16 כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו: 17 ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם: 18 והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהנה דבר: 19 וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד: 20 וגלת החל הזה לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלת ירושלם אשר בספרד ירשו את ערי הנגב: 21 ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהנה המלוכה:

1 חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו מאת יהוה וציר בגוים שלח קומו ונקנמה עליה למלחמה: 2 הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד: 3 ודון לבך השיאך שכני בחגוי סלע מרומ שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ: 4 אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך נאם יהוה: 5 אם גנבים באו לך אם שודדי לילה איה נדמיתה הלוא יגנבו דים אם בצרים באו לך הלוא ישאירו עללות: 6 איה נחפשו עשו ובעו מצפניו: 7 עד הגבול שלחוך כל אנשי בריתך השיאוך יכלו לך אנשי שלמך לחמך ושימו מזור תחתיך אין תבונה בו: 8 הלוא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו: 9 וחתו גבוריך תימן למען וכרת איש מהר עשו מקטל: 10 מחמס אחיך יעקב תכסך בושנה ונכרת לעולם: 11 ביום עמדה מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערו ועל ירושלם ידו גרל גם אתה כאחד מהם: 12 ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמח

יונה

1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר: ² קום לך אל־נינזה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני: ³ ויקום יונה לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אנה | באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמם תרשישה מלפני יהוה: ⁴ ויהוה הטיל רוח גדולה אל־הים והי סער גדול בים והאנה חשבה להשבר: ⁵ וייראו המלחים ויזעקו איש אל־אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה אל־הים להקל מעליהם ויונה ירד אל־ירכתי הספינה וישכב וירדם: ⁶ ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה־לך נרדם קום קרא אל־אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד: ⁷ ויאמרו איש אל־רעהו לכו ונפילה גרלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ונפלו גרלות ויפל הגורל על־יונה: ⁸ ויאמרו אליו הגידה־נא לנו באשר למי־הרעה הזאת לנו מה־מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי־מזה עם אתה: ⁹ ויאמר אליהם עברי אנכי ואת־יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את־הים ואת־היבשה: ¹⁰ וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה־זאת עשית כי ידעו האנשים כי־מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם: ¹¹ ויאמרו אליו מה־נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער: ¹² ויאמר אליהם שאוני ויהטילני אל־הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם: ¹³ ויחתרו האנשים להשיב אל־היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם: ¹⁴ ויקראו אל־יהוה ויאמרו אנה יהוה אל־נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל־תתן עלינו דם נקיא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית: ¹⁵ וישאו את־יונה ויטלוהו אל־הים ויעמד הים מזעפן: ¹⁶ וייראו האנשים יראה גדולה את־יהוה ויזבחו־זבח ליהוה וידרו נדרים:

2 וימן יהוה דג גדול לבלע את־יונה והי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות: ² ויתפלל יונה אל־יהוה אלהיו ממעי הדג: ³ ויאמר קראתי מצרה לי אל־יהוה ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי: ⁴ ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל־משברך וגלוי עלי עברו: ⁵ ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל־היכל קדשך: ⁶ אפפוני מים עד־נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי: ⁷ לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחמי בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי: ⁸ בהתעטף עלי נפשי את־יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלותי אל־היכל קדשך: ⁹

משמרים הבלי־שוא חסדם יעזבו: ¹⁰ ואני בקול תודה אזבחה־לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה: ¹¹ ויאמר יהוה לדג וקא את־יונה אל־היבשה: ^פ

3 ויהי דבר יהוה אל־יונה שנית לאמר: ² קום לך אל־נינזה העיר הגדולה וקרא אליה את־הקריאה אשר אנכי דבר אליך: ³ ויקום יונה וילך אל־נינזה כדבר יהוה ונינזה הייתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים: ⁴ ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינזה נהפכת: ⁵ ויאמנו אנשי נינזה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד־קטנם: ⁶ ויגע הדבר אל־מלך נינזה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על־האפר: ⁷ ויזעק ויאמר בנינזה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל־יטעמו מאומה אל־ירעו ומים אל־ישתו: ⁸ ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל־אלהים בחזקה וישבו איש מדרך הרעה ומן־החמס אשר בכפיהם: ⁹ מי־יודע ישוב ונתם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד: ¹⁰ וירא האלהים את־מעשיהם כי־ישבו מדרךם הרעה וינתם האלהים על־הרעה אשר־דבר לעשות להם ולא עשה:

4 וירע אל־יונה רעה גדולה ויחר לו: ² ויתפלל אל־יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא זה דברי עד־היותי על־אדמתי על־כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל־חנן ורחום ארך אפים ורב־חסד ונתם על־הרעה: ³ ועתה יהוה קח־נא את־נפשי ממני כי טוב מותי מחיי: ⁴ ויאמר יהוה ההיטב חרה לך: ⁵ ויצא יונה מן־העיר וישב מקדם לעיר ויעל לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה־יהיה בעיר: ⁶ וימן יהוה־אלהים קיקיון ויעל | מעל ליונה להיות צל על־ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על־הקיקיון שמחה גדולה: ⁷ וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את־הקיקיון וייבש: ⁸ והי | כרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על־ראש יונה ויתעלף וישאל את־נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי: ⁹ ויאמר אלהים אל־יונה ההיטב חרה־לך על־הקיקיון ויאמר היטב חרה־לי עד־מות: ¹⁰ ויאמר יהוה אתה חסית על־הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שכן לילה היה ובן־לילה אבד: ¹¹ ואני לא אחוס על־נינזה העיר הגדולה אשר יש־בה הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

מיכה

1 דבר יהוה | אשר היה אל מיכה המרשתי בימי יותם אחז
 וְחִזְקִיָּה מְלִכֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר-עַל-שְׁמֹרֹן וַיְרוּשָׁלַם׃² שָׁמְעוּ
 עִמָּיִם כָּל־מִן הַקְּשִׁיבֵי אֶרֶץ וּמְלֵאָה וַיְהִי אֲדָנִי יְהוָה בְּכֶם לְעַד אֲדָנִי
 מֵהֵיכַל קְדָשׁ׃³ כִּי-הִנֵּה יְהוָה יֵצֵא מִמְּקוֹמוֹ וַיֵּרֶד וַיִּדְרֹךְ עַל-בְּמוֹתַי
 אֶרֶץ׃⁴ וְנִמְסּוּ הַהָרִים תַּחְתָּיו וְהָעִמְקִים יִתְבַקְּעוּ כְּדוֹנֵג מִפְּנֵי הָאֵשׁ
 כְּמִים מְגָרִים בְּמוֹרֵד׃⁵ בְּפֶשַׁע יַעֲקֹב כָּל-זֹאת וּבַחֲטָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל
 מִי-פֶשַׁע יַעֲקֹב הַלּוֹא שְׁמֹרֹן וּמִי בְּמוֹת יְהוּדָה הַלּוֹא יְרוּשָׁלַם׃⁶
 וְשָׁמַתִּי שְׁמֹרֹן לַעֲוֵה הַשְּׂדֵה לְמִטְעֵי כָרֶם וְהַגְרִתִּי לְגִי אֲבִיָּה וּסְדִיָּה
 אֲגַלֶּה׃⁷ וְכָל-פְּסִילֵיהֶם וְכָתוּב וְכָל-אֲתֻנְיָהּ יִשְׂרָפּוּ בָאֵשׁ וְכָל-עֲצָבֶיהָ
 אֲשִׁים שִׁמְמָה כִּי מֵאֲתָנָן זֹנֶה קִבְּצָה וְעַד-אֲתָנָן זֹנֶה יִשׁוּבוּ׃⁸ עַל-
 זֹאת אֲסַפְּדָה וְאִילִילָה אִילֵכָה שִׁילֵל וְעָרוֹם אֶעֱשֶׂה מִסְפֵּד כְּתָנִים
 וְאֶבֶל כְּבָנוֹת יַעֲנֶה׃⁹ כִּי אֲנוּשָׁה מִכּוֹתֵיהָ כִּי-בָאָה עַד-יְהוּדָה נִגַע
 עַד-שַׁעַר עִמָּי עַד-יְרוּשָׁלַם׃¹⁰ בְּגַת אֶל-תְּגִידוֹ בְּכֹן אֶל-תִּבְכּוּ בְּבֵית
 לַעֲפָרָה עִפְרַת הַתְּפִלְשֵׁתִי׃¹¹ עֲבָרִי לָכֶם וַיִּשְׁבַּת שְׁפִיר עָרִיָּה בְּשֵׁת
 לֹא יִצָּאָה וַיִּשְׁבַּת צֶאֱנָן מִסְפֵּד בֵּית הָאֶצֶל יִקְחָה מִכֶּם עֲמֻדָתוֹ׃¹² כִּי-
 חָלָה לְטוֹב וַיִּשְׁבַּת מְרוֹת כִּי-יֵרֶד רַע מֵאֵת יְהוָה לְשַׁעַר יְרוּשָׁלַם׃¹³
 רְתֹם הַמְּרוֹכְבָּה לְרַכֵּשׁ וַיִּשְׁבַּת לְכִישׁ רֵאשִׁית חֲטָאתָהּ הִיא לְבַת צִיּוֹן
 כִּי-בָרַךְ נִמְצְאוּ פֶשַׁע יִשְׂרָאֵל׃¹⁴ לִכְן תִּתְּנִי שְׁלוּחִים עַל מוֹרֶשֶׁת גֵּת
 בְּתִי אֲכִזִּיב לְאֶזְבוֹב לְמַלְכִי יִשְׂרָאֵל׃¹⁵ עַד הִירֵשׁ אֲבִי לָךְ וַיִּשְׁבַּת
 מִרְשָׁה עַד-עַדְלָם יָבוֹא כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל׃¹⁶ קִרְחִי וְגִזִּי עַל-בְּנֵי תַעֲנוּגֶיךָ
 הַרְחֵב קִרְחֶיךָ כְּנִשְׂרָךְ כִּי גָלוּ מִמֶּךָ׃¹⁷

2 הֲוִי חֲשָׁבִי אֲנֹן וּפְעֻלִי רַע עַל-מִשְׁכַּבְּוֹתֵיךָ בְּאֹר הַבְּקָר יַעֲשֶׂה
 כִּי יִשׁ-לֵאל יָדָם׃² וְחִמְדוּ שְׂדוֹת וְגָלוּ וּבְתִים וּנְשָׂאוּ וְעַשְׂקוּ
 גִבְר וּבֵיתוֹ וְאִישׁ וּנְחֻלָּתוֹ׃³ לִכְן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי חֹשֵׁב עַל-
 הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת רַעַה אֲשֶׁר לֹא-תִמְיוּשׁוּ מִשָּׁם צִוְּאֵרְתִיכֶם וְלֹא תִלְכוּ
 רוּמָה כִּי עַת רַעַה הִיא׃⁴ בַּיּוֹם הַהוּא יִשָּׂא עֲלֵיכֶם מִשַׁל וְנִהְיֶה נְהִי
 נְהִיָּה אָמַר שְׂדוֹד נִשְׂדוֹד חֲלַק עִמָּי וְיָמִיר אֶיךָ יָמִישׁ לִי לְשׁוֹבֵב שְׂדֵינִי
 יִחַלֵּק׃⁵ לִכְן לֹא-יְהִי לָךְ מִשְׁלִיךְ חִבְל בְּגוֹרֵל בְּקֹהֵל יְהוָה׃⁶ אֶל-
 תִּטְפוּ וַיִּטְפוּן לֹא-יִטְפוּ לְאֵלֶּה לֹא יִסַּג כְּלָמוֹת׃⁷ הָאֲמוֹר בֵּית יַעֲקֹב
 הַקָּצֵר רוּחַ יְהוָה אִם אֵלֶּה מֵעַלְלוֹ הַלּוֹא דְבָרִי יִיטִיבוּ עִם הַיִּשְׂרָאֵל
 הַלּוֹךְ׃⁸ וְאֲתָמוֹל עִמִּי לְאוֹיֵב יִקְוֹמֶם מִמּוֹל שְׁלֹמָה אֲדָר תִּפְשֻׁטוּן
 מֵעֲבָרִים בְּטַח שׁוֹבֵב מִלְחָמָה׃⁹ גִּשִׁי עִמִּי תִגְרָשׁוּן מִבֵּית תַּעֲנוּגֶיהָ
 מֵעַל עַלְלוֹיָהּ תִּקְחוּ הַדְרִי לְעוֹלָם׃¹⁰ קוֹמוּ וּלְכוּ כִּי לֹא-זֹאת הַמְּנוּחָה
 בַּעֲבוּר טַמְאָה תַחֲבֹל וְחִבְל נִמְרָץ׃¹¹ לֹו-אִישׁ הֵלֵךְ רוּחַ וְשָׁקֵר כָּזָב
 אֲטָף לָךְ לִיָּן וְלִשְׂכָר וְהִיָּה מִטִּיף הָעַם הַזֶּה׃¹² אֲסַף אֶאֱסֹף יַעֲקֹב
 כְּלָךְ קִבְּץ אֶקְבֹץ שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל יַחַד אֲשִׁימֵנו כְּצֶאֱן בְּצָרָה כְּעֶדֶר
 בְּתוֹךְ הַדְּבָרָה תְּהִימָנָה מֵאָדָם׃¹³ עֲלֵה הַפֶּרֶץ לִפְנֵיהֶם פָּרְצוּ וַיַּעֲבְרוּ
 שַׁעַר וַיִּצְאוּ בּוֹ וַיַּעֲבֵר מִלְכָם לִפְנֵיהֶם וַיְהִי בְרָאשֵׁם׃¹⁴

3 וְאֲמַר שְׁמַעוּ-נָא רֵאשִׁי יַעֲקֹב וְקִצְיִנִי בֵּית יִשְׂרָאֵל הַלּוֹא לָכֶם
 לְדַעַת אֶת-הַמִּשְׁפָּט׃² שְׁנֵאִי טוֹב וְאֶהְיֶה רַעַה גֹּלִי עוֹרֶם
 מֵעֲלֵיהֶם וְשִׂאֲרָם מֵעַל עֲצֻמוֹתֵם׃³ וְאֲשֶׁר אֶכְלוּ שְׂאֵר עִמָּי וְעוֹרֶם
 מֵעֲלֵיהֶם הַפְּשִׁיטוּ וְאֶת-עֲצֻמֹתֵיהֶם פָּרְצוּ וּפְרָשׁוּ כְּאֲשֶׁר בְּסִיר
 וּכְבִשָׁר בְּתוֹךְ קִלְחָת׃⁴ אִזּוּ יַעֲזְבוּ אֶל-יְהוָה וְלֹא יַעֲנֶה אוֹתָם וַיִּסְתַּר
 פְּנֵי מַהֵם בְּעַת הַהִיא כְּאֲשֶׁר הִרְעוּ מֵעַלְלוֹתֵיהֶם׃⁵ כֹּה אָמַר יְהוָה
 עַל-הַנְּבִיאִים הַמְתַּעֲבִים אֶת-עַמִּי הַנִּשְׁכָּחִים בְּשִׁנְיָהֶם וְקִרְאוּ שְׁלוֹם
 וְאֲשֶׁר לֹא-יִתֵּן עַל-פִּיהֶם וְקִדְשׁוּ עֲלֵיו מִלְחָמָה׃⁶ לִכְן לִילָה לָכֶם
 מַחֲזוֹן וְחִשְׁבָה לָכֶם מִקְסָם וּבָאָה הַשְּׁמֵשׁ עַל-הַנְּבִיאִים וְקָדַר עֲלֵיהֶם

הַיּוֹם׃⁷ וּבָשׂוּ הַחֲזוֹזִים וְחִפְרוּ הַקְּסָמִים וְעָטוּ עַל-שַׁפֵּם כָּל־כִּי אֵין
 מַעֲנֶה אֱלֹהִים׃⁸ וְאוֹלָם אֲנֹכִי מִלְּאֵתִי כָל-אֶת רוּחַ יְהוָה וּמִשְׁפָּט
 וּבְגוֹרָה לְהַגִּיד לַיַּעֲקֹב פֶּשַׁעוֹ וְלִישְׂרָאֵל חֲטָאתוֹ׃⁹ שְׁמַעוּ-נָא זֹאת
 רֵאשִׁי בֵּית יַעֲקֹב וְקִצְיִנִי בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְתַּעֲבִים מִשְׁפָּט וְאֶת כָּל-
 הַיִּשְׂרָאֵל יַעֲקֹשׁוּ׃¹⁰ בְּנֵה צִיּוֹן בְּדַמִּים וַיְרוּשָׁלַם בְּעוֹלָה׃¹¹ רֵאשִׁיָּה |
 בְּשַׁחַד וּשְׁפָטוּ וְכַהֲלִיָּהּ בְּמַחֲוִיר וַיִּרְוּ וּבִיָּאִיָּה בְּכֶסֶף יִקְסָמוּ וְעַל-יְהוָה
 יִשְׁעֵנוּ לֵאמֹר הַלּוֹא יְהוָה בְּקִרְבָּנוּ לֹא-תָבוֹא עֲלֵינוּ רַעַה׃¹² לִכְן
 בְּגִלְלָכֶם צִיּוֹן שָׂדֵה תַחֲרַשׁ וַיְרוּשָׁלַם עֵינָן תִּהְיֶה וְהָר הַבַּיִת לְבַמּוֹת
 יַעֲר׃¹³

4 וְהִיָּה | בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים יְהִיָּה הָר בֵּית-יְהוָה נְכוֹן בְּרֵאשׁ
 הַהָרִים וּנְשָׂא הוּא מִגְבְּעוֹת וְנִהְרָו עֲלֵיו עַמִּים׃² וְהִלְכוּ גוֹיִם
 רַבִּים וְאָמְרוּ לִכְן | וְנִעֲלָה אֶל-הָר-יְהוָה וְאֶל-בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּוְרְנוּ
 מִדְרָכָיו וְנִלְכָה בְּאַרְחֻתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר יְהוָה מִירוּשָׁלַם׃³
 וּשְׁפָט בֵּין עַמִּים רַבִּים וְהוֹכִיחַ לְגוֹיִם עֲצֻמִּים עַד-רַחֲוֹק וְכַתְּנוּ
 חֲרַבְתֵּיהֶם לְאֵתִים וְחִנִּיתֵיהֶם לְמִזְמוֹרוֹת לֹא-יִשָּׂאוּ גוֹי אֶל-גוֹי חֲרָב
 וְלֹא-יִלְמְדוּן עוֹד מִלְחָמָה׃⁴ וְיִשְׁבוּ אִישׁ תַּחַת גִּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֲנָתוֹ
 וְאֵין מִחְרִיד כִּי-פִי יְהוָה צְבָאוֹת דָּבַר׃⁵ כִּי כָל-הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ
 בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וְאֶחָדוֹ נִלְךְ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד׃⁶ בַּיּוֹם
 הַהוּא נֵאָם יְהוָה אֲסַפְּדָה הַצִּלְעָה וְהַנְּדַחָה אֶקְבָּצָה וְאֲשֶׁר הִרְעִיתִי׃⁷
 וְשָׁמַתִּי אֶת-הַצִּלְעָה לְשִׂאֵרֵי וְהַנְּהַלָּאָה לְגוֹי עֲצוּם וּמִלֶּךְ יְהוָה
 עֲלֵיהֶם בְּהָר צִיּוֹן מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם׃⁸ וְאֵתָה מִגְדַל-עֶדֶר עֲפֹל
 בֵּת צִיּוֹן עֲדִיךָ תֵּאֲתָה וּבָאָה הַמִּמְשָׁלָה הַרְאֵשָׁנָה מִמְּלַכְתְּ לְבַת-
 יְרוּשָׁלַם׃⁹ עֲתָה לְמָה תְּרִיעֵי רַע הַמֶּלֶךְ אֵין בְּרָךְ אִם-יִעֲצָר אֲבָד כִּי-
 הַחֲזוֹיִקֶךָ חִיל כִּיֹּלְדָה׃¹⁰ חוֹלִי וְגַחִי בֵּת צִיּוֹן כִּיֹּלְדָה כִּי-עֲתָה תִצְאֵי
 מִקְרִיָּה וְשִׁכְנָת בְּשָׂדֵה וּבָאָת עַד-בְּבַל שֵׁם תִּנְצֹלֵי שֵׁם וְגִאֲלֶךָ יְהוָה
 מִכַּף אוֹיְבֶיךָ׃¹¹ וְעֲתָה נֶאֱסַפּוּ עֲלֶיךָ גוֹיִם רַבִּים הַאֲמָרִים תַּחֲנֹף וְתַחַז
 בְּצִיּוֹן עֵינֵינוּ׃¹² וְהִמָּה לֹא יִדְעוּ מַחֲשַׁבּוֹת יְהוָה וְלֹא הִבִּינוּ עֲצָתוֹ כִּי
 קִבְּצָם כְּעַמִּיר גְּרָנָה׃¹³ קוֹמוּ וְדוֹשִׁי בֵּת צִיּוֹן כִּי-קִרְרָךְ אֲשִׁים בְּרִחַל
 וּפְרַסְתִּיךָ אֲשִׁים נְחוּשָׁה וְהִדְקוֹת עַמִּים רַבִּים וְהִחְרַמְתִּי לִיהוָה
 בְּצַעֲם וְחִילָם לְאֲדוֹן כָּל-הָאֶרֶץ׃¹⁴ עֲתָה תִתְגַּדְּדִי בֵּת גְּדוּד מִצוֹר
 שָׁם עֲלֵינוּ בְּשִׁבְטֵי יָכּוּ עַל-הַלְּחִי אֶת שְׁפָט יִשְׂרָאֵל׃¹⁵

5 וְאֵתָה בֵּית לַחַם אֶפְרָתָה צַעֲרֵה לְהִיּוֹת בְּאֶלְפֵי יְהוּדָה מִמֶּךָ לִי
 יֵצֵא לְהִיּוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצֵאתִי מִקְדָּם מִימֵי עוֹלָם׃² לִכְן
 יִתְּנֶם עַד-עַת יוֹלְדָה יִלְדָה וַיִּתֵּר אֲחִיו וַיִּשׁוּבוּן עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃³
 וְעַמֵּד וְרַעַה בְּעַז יְהוָה בְּגֵאֹוֹן שָׁם יְהוָה אֱלֹהָיו וַיִּשְׁבוּ כִּי-עֲתָה יִגְדַל
 עַד-אֶפְסֵי-אֶרֶץ׃⁴ וְהִיָּה זֶה שְׁלוֹם אֲשׁוֹר | כִּי-יָבוֹא בְּאֶרְצָנוּ וְכִי
 יִדְרֶךְ בְּאַרְמְנֵיתֵינוּ וְהִקְמֵנוּ עֲלֵיו שְׁבַעַה רְעִים וְשִׁמְנָה נְסִיכֵי אָדָם׃⁵
 וְרַעַו אֶת-אֶרֶץ אֲשׁוֹר בְּחָרָב וְאֶת-אֶרֶץ נִמְרֵד בְּפַתְחֵיהָ וְהִצִּיל
 מֵאֲשׁוֹר כִּי-יָבוֹא בְּאֶרְצָנוּ וְכִי יִדְרֶךְ בְּגוֹבְלוֹנוּ׃⁶ וְהִיָּה | שְׂאֵרֵי
 יַעֲקֹב בְּקִרְבַּ עַמִּים רַבִּים כְּטַל מֵאֵת יְהוָה כְּרִיבִים עֲלֵי-עֵשֶׂב אֲשֶׁר
 לֹא-יִקְוָה לְאִישׁ וְלֹא יִחַל לְבַנֵּי אָדָם׃⁷ וְהִיָּה שְׂאֵרֵי יַעֲקֹב בְּגוֹיִם
 בְּקִרְבַּ עַמִּים רַבִּים כְּאֵרִיָּה בְּבַהֲמוֹת יַעֲר כְּכַפִּיר בְּעֶדְרֵי צֶאֱן אֲשֶׁר אִם
 עֲבָר וְרַמְסֵ וְטִרְפָּ וְאֵין מִצִּיל׃⁸ תִּרְם יִדְךָ עַל-צִרְיֶךָ וְכָל-אִיבֶיךָ
 יִכְרָתוּ׃⁹ וְהִיָּה בַיּוֹם-הַהוּא נֵאָם יְהוָה וְהִכְרַתִּי סוֹסִיךָ מִקִּרְבְּךָ
 וְהִאֲבַדְתִּי מִרְכַּבְתֶּיךָ׃¹⁰ וְהִכְרַתִּי עֲרֵי אֶרֶץ וְהִרְסֵתִי כָל-מִבְּצָרֶיךָ׃¹¹
 וְהִכְרַתִּי כְּשָׁפִים מִיַּדְךָ וּמֵעוֹנְנֵים לֹא יְהִי-דָךְ׃¹² וְהִכְרַתִּי פְסִילֶיךָ

ומצבותיך מקרבך ולא תשתחוה עוד למעשה ידיו: 13 ונתשתי
אשיריך מקרבך והשמדתי עריך: 14 ועשיתי בארץ ובחמה נקם את
הגוים אשר לא שמעו: ס

6 שמעו-נא את אשר יהנה אמר קום ריב את ההרים
ותשמענה הגבעות קולך: 2 שמעו הרים את ריב יהנה
והאתנים מסדי ארץ כי ריב ליהנה עם עמו ועם ישראל יתוכח: 3
עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי: 4 כי העלתיך מארץ
מצרים ומבית עבדים פדיתוך ואשלח לפניך את משה אהרן
ומרים: 5 עמי זכר-נא מה יעץ בלך מלך מואב ומה ענה אתו
בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות יהנה: 6
במה אקדם יהנה אכף לאלהי מרום האקדמונו בעולות בעגלים בני
שנה: 7 הירצה יהנה באלפי אילים ברבבות נחלי שמן האתן בכורי
פשעי פרי בטני חטאת נפשי: 8 הגיד לך אדם מה טוב ומה יהנה
דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם
אלהיך: 9 קול יהנה לעיר יקרא ותושיה יראה שמך שמעו מטה
ומי ועדה: 10 עוד האש בית רשע אצרות רשע ואיפת רזון ועומה:
11 האזנה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה: 12 אשר עשיריה
מלאו חמס וישביה דברו ושקרו ולשונם רמיה בפיהם: 13 וגם אני
החליתי הכותך השמם על חטאתך: 14 אתה תאכל ולא תשבע
וישחק בקרבך ותסג ולא תפליט ואשר תפלט לחרב אתן: 15 אתה
תזרע ולא תקצור אתה תדרך זית ולא תסוך שמן ותירוש ולא
תשתה-יין: 16 וישתמר חקות עמרי וכל מעשה בית אחאב ותלכו
במעצותם למען תתי אתך לשמה וישביה לשרקה וחרפת עמי
תשא: פ

7 אללי לוי כי היתני כאספי-קוץ כעללת בציר אין אשכול
לאכול בכורה אותה נפשי: 2 אבד חסיד מן הארץ וישר
באדם אין כלם לדמים יארבו איש את אחיהו ויצדו חרם: 3 על-
הרע כפים להיטיב השר שאל והשפט בשלום והגדול דבר הות
נפשן הוא ויעבתוה: 4 טובם כחדק ישר ממסוכה יום מצפיק
פקדתך באה עתה תהיה מבוכתם: 5 אל תאמינו ברע אל-
תבטחו באלוף משכבת חיקך שמר פתחי-פיה: 6 כי בן מנבל אב
בת קמה באמה כלה בחמתה איבי איש אנשי ביתו: 7 ואני ביהנה
אצפה אוחילה לאלהי ישעני ישמעני אלהי: 8 אל תשמחי אויבתי לי
כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהנה אור לי: ס 9 זעף יהנה אשא
כי חטאתי לו עד אשר יריבי ויעשה משפטי ויציאני לאור אראה
בצדקתו: 10 ותרא אויבתי ותכסה בושה האמרה אלי אין יהנה
אלהיך עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס כטיט חוצות: 11 יום
לבנות גדרך יום ההוא ירחק-חוק: 12 יום הוא ועדך יבוא למני
אשור וערי מצור ולמני מצור ועד-נהר יום מים והר ההר: 13
והיתה הארץ לשממה על-ישביה מפרי מעלליהם: ס 14 רעה
עמך בשבטך צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך פרמל ירעו בשן
וגלעד כימי עולם: 15 כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות: 16
יראו גוים ויבשו מכל גבורתם וישומו יד על-פה אזניהם תחרשנה:
17 ילחכו עפר כנחש כזחלי ארץ ירצו ממסגרותיהם אל יהנה
אלהינו ויפחדו ויראו ממך: 18 מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע
לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: 19 ישוב
ירחמונו וכבש עונותינו ותשליך במצלות ים כל חטאותם: 20 תתן
אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

נחום

1 משא נִינְוָה סֵפֶר חֲזוֹן נחום האֱלֹקִישִׁי: ² אֵל קִנְוָא וְנִקְמָם יְהוָה נִקְמָם יְהוָה וּבַעַל חֲמָה נִקְמָם יְהוָה לְצַרְיוֹ וְנוֹטֵר הוּא לְאִיְבוֹי: ³ יְהוָה אֲרַךְ אַפַּיִם וּגְדוֹל - כֹּחַ וְנִקְמָה לֹא יִנְקָה יְהוָה בְּסוֹפָהּ וּבִשְׁעָרָה דָּרְכוּ וְעַנְּנוּ אֲבָק רִגְלָיו: ⁴ גּוֹעַר בַּיּוֹם וַיִּבְשְׂהוּ וְכָל-הַנְּהָרוֹת הַחֲרִיב אֲמַלְל בְּשֵׁן וְכַרְמֵל וּפְרַח לִבְנוֹן אֲמַלְל: ⁵ הַרִים רָעִשׁוּ מִמְּנוֹ וְהַגְּבְעוֹת הִתְמַגְּגוּ וַתִּשָּׂא הָאָרֶץ מִפְּנֵיו וַתִּבֵּל וְכָל-יֹשְׁבֵי בָהּ: ⁶ לִפְנֵי זַעֲמוֹ מִי יַעֲמֹד וּמִי יִקוּם בַּחֲרוֹן אַפּוֹ חֲמָתוֹ נִתְּכָה כְּאֵשׁ וְהַצְרִים נִתְּצוּ מִמֶּנּוּ: ⁷ טוֹב יְהוָה לְמַעַז בְּיוֹם צָרָה וַיִּדַע חֲסִי בּוֹ: ⁸ וּבִשְׁטָף עִבְרַת כְּלָה יַעֲשֶׂה מִקוֹמָהּ וְאִיְבוֹי יִרְדֹּף-חֲשֵׁךְ: ⁹ מַה תַּחֲשׁבוּן אֵל-יְהוָה כְּלָה הוּא עֹשֶׂה לֹא-תִקְוִים פַּעֲמִים צָרָה: ¹⁰ כִּי עַד-סִרְיִים סִבְכִים וְכִסְבָּאִים סְבוּאִים אֲכָלוּ כִּנְשׁ יְבֵשׁ מֵלֵא: ¹¹ מִמֶּךָ יֵצֵא חֹשֶׁב עַל-יְהוָה רָעָה יַעַץ בְּלַעַל: ¹² כֹּה | אָמַר יְהוָה אִם-שְׁלֹמִים וְכֵן רַבִּים וְכֵן נִגְזַר וְעַבְרַת לֹא אֶעֱנֶה עוֹד: ¹³ וַעֲתָה אֲשַׁבֵּר מַטְהוּ מַעֲלִיךְ וּמוֹסְרֵיךְ אֲנִתְּקֵךְ: ¹⁴ וַצִּוָּה עֲלֶיךָ יְהוָה לֹא-יִרְעַע מִשְׁמַךְ עוֹד מִבֵּית אֱלֹהֶיךָ אֲכָרִית פֶּסֶל וּמִסִּכָּה אֲשִׁים קִבְרֶךָ כִּי קָלוֹת: ^פ

2 הִנֵּה עַל-הַהָרִים רִגְלֵי מִבְּשָׂר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם חֲגִי יְהוּדָה חֲגִי שְׁלָמִי נְדַרְיָךְ כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד לַעֲבוֹר - בְּרַ בְּלַעַל כְּלָה נִכְרַת: ² עַלָּה מִפִּיךָ עַל-פְּנֵיךָ נִצּוֹר מִצָּרָה צַפֵּה-דֶרֶךְ חֲזוֹן מִתְנַיִם אֲמַץ כֹּחַ מֵאֵד: ³ כִּי שָׁב יְהוָה אֶת-גְּאוֹן יַעֲקֹב כִּגְאוֹן יִשְׂרָאֵל כִּי בָקְוִים בָּקְוִים וּזְמִרֵיהֶם שָׁחֲתוּ: ⁴ מִגֵּן גְּבוּרָתוֹ מֵאֵדָם אֲנִשִׁי-חַיִל מִתְלַעִים בְּאֵשׁ-פְּלֹדוֹת הַרְכָּב בְּיוֹם הַכִּינֵן וְהַבְּרָשִׁים הָרַעְלוּ: ⁵ בַּחֲצוֹת יִתְהַלְלוּ הַרְכָּב יִשְׁתַּקְּשְׁקוּן בְּרַחְבוֹת מְרֵאִיהֶן כְּלִפְיָדָם כְּבָרְקִים יִרוֹצְצוּ: ⁶ וְזָכַר אֲדִירָיו יִכְשְׁלוּ בַּהֲלָכוֹת יִמְהַרוּ חוֹמֹתָהּ וְהָכֵן הַסִּכָּךְ: ⁷ שַׁעֲרֵי הַנְּהָרוֹת נִפְתְּחוּ וְהַיִּכַל נִמּוֹג: ⁸ וְהַצַּב גִּלְתָּהּ הַעֲלֵתָהּ וְאִמְהַרְתִּיהָ מִנְּהַגוֹת כְּקוֹל יוֹנִים מִתְּפַפֵּת עַל-לִבְבָהּ: ⁹ וַיִּנְיָה כְּבָרְכַת-מַיִם מִיָּמִי הִיא וְהִמָּה נְסִים עֲמָדוֹ עֲמָדוֹ וְאִין מִפְּנֵה: ¹⁰ בָּזוּ כֶסֶף בָּזוּ זָהָב וְאִין קִצְּיָה לְתַכּוּנָה כְּבֵד מִכָּל כְּלֵי חַמְדָּה: ¹¹ בּוֹקָה וּמְבוֹקָה וּמְבַלְקָה וְלֵב נִמְסָ וּפְקָ בְרַכִּים וְחַלְחָלָה בְּכָל-מִתְנַיִם וּפְנֵי

כֹּלִם קִבְצוּ פֶּאֱרוֹר: ¹² אִיָּהּ מַעֲוֹן אֲרִיֹת וּמִרְעָה הוּא לַכֹּפְרִים אֲשֶׁר הִלְךְ אֲרִיָּה לְבִיא שָׁם גּוֹר אֲרִיָּה וְאִין מַחְרִיד: ¹³ אֲרִיָּה טָרַף בְּדֵי גְרוֹתָיו וּמַחֲנֵק לְלִבָּאֲתָיו וַיִּמְלֵא-טָרַף חֲרָיו וּמַעֲנֵתָיו טָרְפָה: ¹⁴ הַנְּנִי אֲלֶיךָ נֹאֵם יְהוָה צְבָאוֹת וְהַבְּעַרְתִּי בַעֲשָׂן רִכְבָּהּ וּכְפִירָךְ תֹּאכַל חֲרֵב וְהִכְרַתִּי מֵאֶרֶץ טָרְפָךָ וְלֹא-יִשְׁמַע עוֹד קוֹל מִלֵּאכָכָה: **3** הוּי עֵיר דְּמַיִם כְּלָה כַחַשׁ פִּרְקָן מֵלֵאָה לֹא יִמִּישׁ טָרַף: ² קוֹל שׁוֹט וְקוֹל רָעֵשׁ אֹפֶן וְסוֹס דֹּהַר וּמְרַכְבָּה מִרְקָדָה: ³ פִּרְשׁ מַעֲלָה וְלֵהַב חֲרָב וּבִרְקַח חַיִּית וְרַב חֲלָל וְכַבֵּד פֶּגַר וְאִין קִצְּיָה לְגוֹיָה יִכְשְׁלוּ בְּגוֹיֹתָם: ⁴ מֵרַב זְנוּנֵי זוֹנָה טוֹבַת חַן בַּעֲלַת כְּשָׁפִים הַמְכַרַת גוֹיִם בְּזוּנוּיָהּ וּמִשְׁפָּחוֹת בְּכִשְׁפֵיהָ: ⁵ הַנְּנִי אֲלֶיךָ נֹאֵם יְהוָה צְבָאוֹת וְגִלְתִּי שׁוֹרְיָךְ עַל-פְּנֵיךָ וְהִרְאִיתִי גוֹיִם מַעֲרָךְ וּמִמְלָכוֹת קְלוּנָךְ: ⁶ וְהִשְׁלַכְתִּי עֲלֶיךָ שְׂקָצִים וּנְבִלְתֵיךָ וּשְׂמֵתֵיךָ כְּרֵאִי: ⁷ וְהִיָּה כָל-רֵאִיךָ יִדוּד מִמֶּךָ וְאָמַר שְׂדֵדָה נִינְוָה מִי יִנּוּד לָהּ מֵאִין אֲבַקֵּשׁ מִנְּחָמִים לָךְ: ⁸ הַתִּיטְבִי מִגָּא אֲמוֹן הַיִּשְׁבָּה בְּיֹאֲרִים מַיִם סְבִיב לָהּ אֲשֶׁר-חַיִל יָם מַיִם חוֹמֹתָהּ: ⁹ כֹּנֵשׁ עֲצָמָה וּמִצָּרִים וְאִין קִצְּיָה פּוֹט וְלוֹבִים הִיָּו בְּעֹזְרֵתָךְ: ¹⁰ גַּם-הִיא לְגַלְתָּהּ הִלְכָה בְּשָׁבִי גַם עַלְלִיָּה יִרְטְשׁוּ בְּרֹאשׁ כָּל-חוֹצוֹת וְעַל-נִכְבְּדֵיהָ יִדּוּ גוֹרְלָהּ וְכָל-גְּדוּלְתָּהּ רִתְקוּ בְּזִקְיִם: ¹¹ גַּם-אֶת תִּשְׁכָּרִי תִּהְיֶי נַעֲלָמָה גַם-אֶת תְּבַקְשִׁי מַעֲוֹז מֵאִיְבוֹי: ¹² כָּל-מִבְּצָרֶיךָ תֵּאֲנִים עִם-בְּכוֹרִים אִם-יִלְוֶנוּ וְנִפְלֹו עַל-פִּי אוֹכֵל: ¹³ הִנֵּה עֲמַךְ נָשִׁים בְּקִרְבְּךָ לְאִיְבוֹיךָ פִּתּוּחַ נִפְתְּחוּ שַׁעֲרֵי אֲרָצָה אֲכָלָה אֵשׁ בְּרִיחֶיךָ: ¹⁴ מִי מִצּוֹר שָׂאֲבִי-לָךְ חֲזוֹקִי מִבְּצָרֶיךָ בְּאִי בְּטִיט וְרַמְסִי בַחֲמֵר חֲזוֹקִי מִלְּבָן: ¹⁵ שָׁם תֹּאכְלֶךָ אֵשׁ תִּכְרִיתֶךָ חֲרֵב תֹּאכְלֶךָ כִּיִּלֵּק הַתְּכַבֵּד כִּיִּלֵּק הַתְּכַבֵּד כִּיִּלֵּק הַתְּכַבֵּד כִּיִּלֵּק הַתְּכַבֵּד: ¹⁶ הַרְבִּית הַכְּלִיךְ מִכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם יִלְקֶה פֶּשֶׁט וַיַּעַף: ¹⁷ מִנְּזוּרֶיךָ כִּיִּרְבָּה וְטַפְסְרֶיךָ כִּיִּגֹב גִּבֵּי הַחוֹזִיִּם בְּגִדְרוֹת בְּיוֹם קָרָה שָׁמַשׁ זָרְחָה וְנוֹדָד וְלֹא-נוֹדַע מִקוֹמוֹ אִיָּם: ¹⁸ נִמּוּ רַעֲיָךְ מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְשָׁכְנוּ אֲדִירֶיךָ נִפְשׁוּ עִמָּךְ עַל-הַהָרִים וְאִין מִקְבָּץ: ¹⁹ אִין-כֹּהֵה לְשִׁבְרֶךָ נַחֲלָה מִכְּתָרְךָ כָּל | שְׁמַעֵי שְׁמַעֵךְ תִּקְעוּ כַף עֲלֶיךָ כִּי עַל-מִי לֹא-עֲבָרָה רַעֲתֶךָ תַּמִּיד:

חבוקוק

1 המשא אשר חזה חבוקוק הנביא: ² עד אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק אליך חמס ולא תושיע: ³ למה תראני און ועמל תביט ושרד וחמס לנגדי ויהי ריב ומדון וישא: ⁴ על כן תפוג תורה ולא יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט מעקל: ⁵ ראו בגוים והביטו והתמהו ותמהו כי פעל פעל במיכם לא תאמינו כי יספר: ⁶ כי הנני מקים את הכשדים הגוי המר והנמהר ההולך למרחבי ארץ לרשת משכנות לא לו: ⁷ אים ונורא הוא ממנו משפטו ושאתו יצא: ⁸ וקלו ממרים סוסיו וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק יבאו ועפו כנשר חש לאכול: ⁹ כלה לחמס יבוא מגמת פניהם קדימה ויאספו כחול שבי: ¹⁰ והוא במלכים יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכל מבצר ישחק ויעבר עפר וילכדה: ¹¹ אז חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו: ¹² הלא אתה מקדם יהוה אלהי קדשי לא נמות יהוה למשפט שמתו וצור להוכיח וסדתו: ¹³ טהור עינים מראות רע והביט אל עמל לא תוכל למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו: ¹⁴ ותעשה אדם כדגי הים כרמש לא משל בו: ¹⁵ כלה בחכה העלה יגרהו בחרמו ויאספיהו במכמתו על כן ישמח ויגיל: ¹⁶ על כן יזבח לחרמו ויקטר למכמתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה: ¹⁷ העל כן יריק חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול: **2** על משמרת אעמדה ואתיצבה על מצור ואצפה לראות מה ידבר בי ומה אשיב על תוכחתי: ² ויענני יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על הלחות למען ירוץ קורא בו: ³ כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יקב אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא לא יאחר: ⁴ הנה עפלה לא ישרה נפשו בו וצדיק באמונתו ויחיה: ⁵ ואף כי היין בוגד גבר יהיר ולא ינה אשר הרחיב כשאול נפשו והוא כמון ולא ישבע ויאסוף אליו כל הגוים ויקבץ אליו כל העמים: ⁶ הלא אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה חידות לו ויאמר הוי המרבה לא לו עד מתי ומכביד עליו עבטיט: ⁷ הלא פתע יקומו נשכיר ויקצו מזועזע ויהיית למשסות לחו: ⁸ כי אתה שלות גוים רבים ישלוק כל יתר עמים מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישיבי בה: ⁹ הוי בצע בצע רע לביתו לשום במרום קונו להנצל מכף רע: ¹⁰ ועצת בשת לביתך קצות עמים רבים וחוטא נפשך: ¹¹ כי אבן מקור תזעק וכפסי מעץ יעננה: ¹² הוי בנה עיר בדמים וכונן

קריה בעולה: ¹³ הלא הנה מאת יהוה צבאות ויגיעו עמים בדי אש ולאמים בדי ריק ויעפו: ¹⁴ כי תמלא הארץ לדעת את כבוד יהוה כמים וכסו על ים: ¹⁵ הוי משקה רעהו מספח חמתך ואף שער למען הביט על מעוריהם: ¹⁶ שבעת קלון מכבוד שתה גם אתה והערל תסוב עליך כוס ימין יהוה ויקילון על כבודך: ¹⁷ כי חמס לבנון וכסף ושרד בהמות יחיתו מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישיבי בה: ¹⁸ מה הועיל פסל כי פסלו יצרו מסכה ומורה שער כי בטח יצר יצרו עליו לעשות אלילים אלמים: ¹⁹ הוי אמר לעץ הקיצה עורי לאבן דומם הוא יורה הנה הוא תפוש זרב וכסף וכל רוח אין בקרבן: ²⁰ ויהוה בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ: **3**

תפלה לחבוקוק הנביא על שגיונות: ² יהוה שמעתי שמעך ראתי יהוה פעלך בקרב שנים חיהו בקרב שנים תודיע ברנך רחם תזכור: ³ אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ: ⁴ וגה כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזה: ⁵ לפני ילך דבר ויצא רשף ירגליו: ⁶ עמד וימדד ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו: ⁷ תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון ורעות ארץ מדין: ⁸ הבנהרים חרה יהוה אם בנהרים אפך אם בים עברתך כי תרכב על סוסים מרכבתך ישועה: ⁹ עריה תעור קשתך שבעות מטות אמר סלה נהרות תבקע ארץ: ¹⁰ ראוך יחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיו נשא: ¹¹ שמש ירח עמד זבלה לאור חציר יהלכו לנה ברק חניתך: ¹² בנעם תצעד ארץ באף תדוש גוים: ¹³ יצאת לישע עמך לישע את משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד עד צואר סלה: ¹⁴ נקבת במטיו ראש פרוו יסערו להפיצני עליצתם כמו לאכל עני במסתך: ¹⁵ דרכת בים סוסים חמר מים רבים: ¹⁶ שמעתי ותרנן בטיני לקול צללו שפתי יבוא רקב בעצמי ותחתי ארז אשר אגח ליום צרה לעלות לעם יגדנו: ¹⁷ כי תאנה לא תפרח ואין יבול בגפנים כחש מעשה זית ושדמות לא עשה אכל גזר ממכלה צאן ואין בקר ברפתים: ¹⁸ ואני ביהוה אעלוזה אגילה באלהי ישעי: ¹⁹ יהוה אדני חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידרכני למנצח בגינותי:

צפניה

ישראל כי מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמרה ממשק חרוץ ומכרה מלח ושממה עד עולם שארית עמי יבזום ויתר גוי ינחלום: 10 זאת להם תחת גאונם כי חרפו ויגדלו על עם יהוה צבאות: 11 נורא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ וישתחוו לו איש מקומו כל אי הגוים: 12 גם אתם כושים חללי חרבי המה: 13 ויט ידו על צפון ויאבד את אשור וישם את נינוה לשממה ציה כמדבר: 14 ורבצו בתוכה עדרים כל חיתו גוי גם קאת גם קפד בכפתריה ולינו קול ושורר בחלון חרב בסף כי ארזה ערה: 15 זאת העיר העליזה היושבת לטח האמרה בלבנה אני ואפסי עוד איך | היתה לשמה מרבץ לחיה כל עובר עליה ישרק ויגע ידו: 16 הוי מראה ונגאלה העיר היונה: 2 לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא קרבה: 3 שריה בקרבה אריות שאגים שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר: 4 נביאיה פחזים אנשי בגדות כהניה חללו קדש חמסו תורה: 5 יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא יודע עול בשת: 6 הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי איש מאין יושב: 7 אמרתי אך תירא אותי תקחי מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו כל עלילותם: 8 לכן חפו לי גאם יהוה ליום קומי לעד כי משפטו לאסף גוים לקבצו ממלכות לשפר עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל כל הארץ: 9 כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד: 10 מעבר לנהרי כוש עתרי בת פוצי יובלון מנחתי: 11 בינם ההוא לא תבושי מכל עלילתיך אשר פשעת בי כי אז | אסיר מקרבך עליזי גאותך ולא תוספי לגבהה עוד בהר קדשי: 12 והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם יהוה: 13 שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפייהם לשון תרמית כי המה ירעו ורבצו ואין מחריד: 14 רני בת ציון הריעו ישראל שמחי ועלזי בכל לב בת ירושלים: 15 הסיר יהוה משפטיו פנה איבר מלך ישראל | יהוה בקרבך לא תירא רע עוד: 16 בינם ההוא יאמר לירושלים אל תיראי ציון אל ירפו ידך: 17 יהוה אלהיך בקרבך גבור יושיע ישיש עליך בשמחה יחריש באהבתו יגיל עליך ברנה: 18 נוגי ממועד אספתי ממך היו משאת עליה חרפה: 19 הנני עשה את כל מענך בעת ההיא והושעתני את הצלעה והנדחה אקבץ ושמתים לתהלה ולשם בכל הארץ בשתם: 20 בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצו אתכם כי אתון אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבתיכם לעיניכם אמר יהוה:

1 דבר יהוה | אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בן אמריה בן חזקיה בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה: 2 אסף אסף כל מעל פני האדמה גאם יהוה: 3 אסף אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי הים והמכשלות את הרשעים והכרתי את האדם מעל פני האדמה גאם יהוה: 4 ונטיתי ידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלים והכרתי מן המקום הזה את שאר הבעל את שם הכמרים עם הכהנים: 5 ואת המשתחונים על הגגות לצבא השמים ואת המשתחיים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכם: 6 ואת הנסוגים מאחרי יהוה ואשר לא בקשו את יהוה ולא דרשהו: 7 הם מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי הכין יהוה זבח הקדוש קראיו: 8 והיה ביום זבח יהוה ופקדתי על השרים ועל בני המלך ועל כל הלבשים מלבוש נכרי: 9 ופקדתי על כל הדולג על המפתן ביום ההוא הממלאים בית אדניהם חמס ומרמה: 10 והיה ביום ההוא גאם יהוה קול צעקה משער הדגים ויללה מן המשנה ושבר גדול מהגבעות: 11 הילילו יושבי המכתש כי נדמה כל עם כנען נכרתו כל נטילי כסף: 12 והיה בעת ההיא אחפש את ירושלים בנרות ופקדתי על האנשים הקפאים על שמריהם האמרים בלבבם לא ייטיב יהוה ולא ירע: 13 והיה חילם למשפה ובתייהם לשממה ובני בתים ולא יושבו ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם: 14 קרוב יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאד קול יום יהוה מר צרח שם גבור: 15 יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן וערפל: 16 יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הגבהות: 17 והצרתי לאדם והלכו כעורים כי ליהוה חטאו ושפר דמם כעפר ולחמם כגללים: 18 גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל הארץ כי כלה אך נבהלה יעשה את כל יושבי הארץ: 19

2 התקוששו וקושו הגוי לא נכסף: 2 בטרם לדת חק כמץ עבר יום בטרם | לא יבוא עליכם חרון אפי יהוה בטרם לא יבוא עליכם יום אפי יהוה: 3 בקשו את יהוה כל עבדי הארץ אשר משפטו פעלו בקשו צדק בקשו ענה אולי תסתרו ביום אפי יהוה: 4 כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצרה לם יגרשוה ועקרון תעקר: 5 הוי יושבי חבל הים גוי כרתים דבר יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתיה מאין יושב: 6 והיתה חבל הים נות כרת רעים וגדרות צאן: 7 והיה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעו בבתי אשקלון בערב ירבצו כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם: 8 שמעתי חרפת מואב וגדופי בני עמון אשר חרפו את עמי ויגדלו על גבולם: 9 לכן חי אני גאם יהוה צבאות אלהי

חגי

1 בשנת שתיים לדריוש המלך בחדש השלי ביום אחד לחדש הלה דבר יהוה ביד חגי הנביא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר: ² כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות: ³ ויהי דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר: ⁴ העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה חרב: ⁵ ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם: ⁶ זרעוכם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש ואין לתם לו והמשתכר משתכר אל צרור נקוב: ⁷ כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם: ⁸ עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה בו ואכבד אמר יהוה: ⁹ פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאם יהוה צבאות יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו: ¹⁰ על כן עליכם פלאו שמים מטל והארץ פלאה יבולה: ¹¹ ואקרא חרב על הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבהמה ועל כל יגיע כפים: ¹² וישמע זרבבל בן שלתיאל ויהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וכל שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה: ¹³ ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה: ¹⁴ ויער יהוה את רוח זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות אלהיהם: ¹⁵ ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת שתיים לדריוש המלך:

2 בשביעי בעשרים ואחד לחדש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר: ² אמר נא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואל שארית העם לאמר: ³ מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלא כמהו כאין בעיניכם: ⁴ ועתה חזק זרבבל נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוצדק הכהן

הגדול וחזק כל עם הארץ נאם יהוה ועשו כי אני אתכם נאם יהוה צבאות: ⁵ את הדבר אשר כרתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת בתוכם אל תיראו: ⁶ כי כה אמר יהוה צבאות עתה אחת מעט היא ואני מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת החרבה: ⁷ והרעשתי את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות: ⁸ לי הכסף ולי הזהב נאם יהוה צבאות: ⁹ גדול יהוה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות: ¹⁰ בעשרים וארבעה לתשיעי בשנת שתיים לדריוש היה דבר יהוה אל חגי הנביא לאמר: ¹¹ כה אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר: ¹² הן | ישא איש בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיד ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא: ¹³ ויאמר חגי אם יגע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא: ¹⁴ ויען חגי ויאמר כן העם הזה וכן הגוי הזה לפני נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא: ¹⁵ ועתה שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרם שום אבן אל אבן בהיכל יהוה: ¹⁶ מהיותם בא אל ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשף חמושים פורה והיתה עשרים: ¹⁷ הכיתי אתכם בשדפון ובירקון ובברד את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אלי נאם יהוה: ¹⁸ שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן היום אשר יסד היכל יהוה שימו לבבכם: ¹⁹ העוד הורע במגורה ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא מן היום הזה אבן: ²⁰ ויהי דבר יהוה | שנית אל חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר: ²¹ אמר אל זרבבל פחת יהודה לאמר אני מרעיש את השמים ואת הארץ: ²² והפכתי כסא ממלכות והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש בחרב אחיו: ²³ ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקחך זרבבל בן שלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתוך כחותם כי ברך בחרתי נאם יהוה צבאות:

זכריה

1 בחדש השמיני בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה אלי זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר: ² קצף יהוה על אבותיכם קצף: ³ ואמרת אלהם כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות: ⁴ אל תהיו כאבותיכם אשר קראו אליהם הנביאים הראשנים לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים ומעליליכם הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה: ⁵ אבותיכם איה הם והנביאים הלעולם יחיו: ⁶ אך | דברי וחקי אשר צויתי את עבדי הנביאים הלוא השיגו אבותיכם וישבו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרך לנו וכמעללינו כן עשה אתנו: ⁷ ביום עשרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש שבט בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה אלי זכריה בן ברכיהו בן עדוא הנביא לאמר: ⁸ ראיתי | הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים: ⁹ ואמר מה אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה המה אלה: ¹⁰ וען האיש העמד בין ההדסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ: ¹¹ וענו את מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקטת: ¹² וען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לא תרחם את ירושלים ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה: ¹³ וען יהוה את המלאך הדבר בי דברים טובים דברים נחמים: ¹⁴ ויאמר אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלים ולציון קנאה גדולה: ¹⁵ וקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה: ¹⁶ לכן כה אמר יהוה שבתי לירושלים ברחמים ביתי יבנה ביה נאם יהוה צבאות וקוה ונטה על ירושלים: ¹⁷ עוד | קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצינה ערי מטוב ונחם יהוה עוד את ציון ובחר עוד בירושלים: **ס**

2 ואשא את עיני וארא והנה ארבע קרנות: ² ואמר אלי המלאך הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את יהודה את ישראל וירושלים: ³ ויראני יהוה ארבעה חרשים: ⁴ ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו ובאו אלה להחריד אתם לידות את קרנות הגוים הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה: ⁵ ואשא עיני וארא והנה איש ובדו חבל מדה: ⁶ ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את ירושלים לראות כמה רחבה וכמה ארכה: ⁷ והנה המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו: ⁸ ויאמר אלו רץ דבר אל הנער הלז לאמר פרזות תשב ירושלים מרב אדם ובהמה בתוכה: ⁹ ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה: ¹⁰ הוי הוי ונסו מארץ צפון נאם יהוה כִּי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם נאם יהוה: ¹¹ הוי ציון המלטי וישבת בת בבל: ¹² כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הנגע בכם נגע בבבת עיני: ¹³ כִּי הנני מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני: ¹⁴ רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה: ¹⁵ ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה צבאות

שלחני אלי: ¹⁶ ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלים: ¹⁷ הס כל בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדש: **ס**

3 ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו: ² ויאמר יהוה אל השטן וגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר בירושלים הלוא זה אוד מצל מאש: ³ והושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך: ⁴ וען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות: ⁵ ואמר ושימו צניף טהור על ראשו ושימו הצניף הטהור על ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוה עמד: ⁶ ועד מלאך יהוה ביהושע לאמר: ⁷ כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך ואם את משמרת תשמר וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה: ⁸ שמע נא יהושע | הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כי אנשי מופת המה כי הנני מביא את עבדי צמח: ⁹ כי | הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד: ¹⁰ ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה:

4 וישב המלאך הדבר בי ועירני כאיש אשר יעור משנתו: ² ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי | והנה מנורת זהב כלה וגלה על ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה: ³ ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על שמאלה: ⁴ ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני: ⁵ וען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני: ⁶ וען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות: ⁷ מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישר והוציא את האבן הראשה תשאלות חן חן לה: ⁸ והי דבר יהוה אלי לאמר: ⁹ ידי זרבבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליכם: ¹⁰ כי מי בל ליום קטנות ושמוחו וראו את האבן הדביל ביד זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל הארץ: ¹¹ ואען ואמר אליו מה שני הזיתים האלה על ימין המנורה ועל שמאלה: ¹² ואען שנית ואמר אליו מה שתי שבלי הזיתים אשר ביד שני צנתרות הזהב המרוקנים מעליהם הזהב: ¹³ ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה אלה ואמר לא אדני: ¹⁴ ויאמר אלה שני בני היציה העמדים על אדון כל הארץ:

5 ואשוב ואשא עיני וארא והנה מגלה עפה: ² ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה: ³ ויאמר אלי זאת האלה היוצאת על פני כל הארץ כי כל הגלב מזה כמותה וכל הנשבע מזה כמותה נקה: ⁴ היוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה אל בית הגלב ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו: ⁵ ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה היוצאת הזאת: ⁶ ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינים בכל הארץ: ⁷ והנה ככר עפרת נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה: ⁸ ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל תוך

אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה: ס 9 כה אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות ההיכל להבנות: 10 כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו: 11 ועתה לא כימים הראשונים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות: 12 כי זרע השלום הנפן תתן פריה והארץ תתן את יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את שארית העם הזה את כל אלה: 13 והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם: ס 14 כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקצוף אבתיכם אלתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי: 15 כן שבתי זממתי בימים האלה להטיב את ירושלים ואת בית יהודה אל תיראו: 16 אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם: 17 ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאמרו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה: ס 18 והיה דבר יהוה צבאות אלי לאמר: 19 כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו: פ 20 כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות: 21 והלכו וישבו אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה גם אני: 22 ויבאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולחלות את פני יהוה: ס 23 כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אגשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם: ס

9 משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל: 2 וגם חמת תגבל בה צר וצידון כי חכמה מאד: 3 ותבן צר מצור לה ותעבר כסף כעפר וחרוץ כטיט חוצות: 4 הנה אדני יורשנה והכה בים חילה והיא באש תאכל: 5 תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרונ כי הביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב: 6 וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים: 7 והסרת דמיו מפיו ושקצו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרונ כיבוס: 8 וחילתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני: ס 9 גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלים הנה מלכך יבוא לך צדיק וגושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות: 10 והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 11 גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו: 12 שובו לבצרון אסירי התקנה גם היום מגיד משנה אשיב לך: 13 כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בני ציון על בני יון ושמתיה כחרב גבור: 14 והיה עליהם ירא ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן: 15 יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני קלע ושתו המו כמו יון ומלאו כמזרק כזויות מזבח: 16 והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני יזר מתנוססות על אדמתו: 17 כי מה טובו ומה יפיו דגן בחורים ותירוש ינובב בתלות:

10 שאלו מיהנה מטר בעת מללוש יהוה עשה חזיון ומטר גשם יתן להם לאיש עשב בשדה: 2 כי התרפים דברו און והקוסמים חזו שקר וחלמות השוא ידברו הבל וינחמון על כן נסעו כמו צאן וענו כי אין רעה: פ 3 על הרעים חרה אפי ועל העתודים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה: 4 ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל נוגש יחדו: 5 והיו כגברים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי סוסים:

האיפה ושלך את אבן העפרת אל פיה: ס 9 ואשא עיני וארא והנה שתים נשים ויצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה את האיפה בין הארץ ובין השמים: 10 ואמר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את האיפה: 11 ואמר אלי לבנות לה בית בארץ שנגר והוכן והניחה שם על מכתה: ס 12 ואשב ואשא עיני וארא והנה ארבע מרכבות ויצאות מבין שני ההרים וההרים הרי נחשת: 2 במרכבה הראשנה סוסים אדמים ובמרכבה השנית סוסים שחורים: 3 ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית סוסים בדרים אמצים: 4 ואען ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה אדני: 5 וען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע רחות השמים ויצאות מהתיצב על אדון כל הארץ: 6 אשר בה הסוסים השחרים וצאים אל ארץ צפון והלבנים וצאו אל אחריהם והברדים וצאו אל ארץ התימן: 7 והאמצים וצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ ואמר לכו התהלכו בארץ ותתהלכנה בארץ: 8 ויזעק אתי וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל ארץ צפון הניחו את רוחי בארץ צפון: ס 9 והיה דבר יהוה אלי לאמר: 10 לקוח מאת הגולה מחלדי ומאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית אישיה בן צפניה אשר באו מבבל: 11 ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות ושמת בראש יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול: 12 ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל יהוה: 13 והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב ומשל על כסא ויהיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם: 14 והעטרות תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל יהוה: 15 ורחוקים יבאו ובנה בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחתי אליכם והיה אם שמוע תשמעון בקול יהוה אלהיכם: ס

7 והי בשנת ארבע לדריוש המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו: 2 וישלח בית אל שר אצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את פני יהוה: 3 לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדש החמשי הנור כאשר עשיתי זה כמה שנים: פ 4 והיה דבר יהוה צבאות אלי לאמר: 5 אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספוד בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם האכלים ואתם השתים: 7 הלוא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים בהיות ירושלים ישבת ושולה ועריה סביבתיה והנגב והשפלה ישב: פ 8 והיה דבר יהוה אל זכריה לאמר: 9 כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את אחיו: 10 ואלמנה ויתום גר ועני אל תעשקו ורעת איש אחיו אל תחשבו בלבבכם: 11 וימאנו להקשיב ויתנו כתף סגרת ואזניהם הכבידו משמוע: 12 ולכם שמו שמור משמוע את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים והי קצר גדול מאת יהוה צבאות: 13 והי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות: 14 ואסערים על כל הגוים אשר לא ידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישמו ארץ חמדה לשמה: פ

8 והיה דבר יהוה צבאות לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה: 3 כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת ויהוה צבאות הר הקדש: ס 4 כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלים ואיש משענתו בידו מרב ימים: 5 ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה: ס 6 כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות: פ 7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש: 8 והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלים והיו ילעם ואני

6 וגברתי | את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי
 החמתים והיו כאשר לא ננחתים כי אני יהנה אלהיהם ואעמם: 7
 והיו כגבור אפרים ושמה לבם כמו יון ובניהם יראו ושמו יגל לבם
 ביהנה: 8 אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו: 9
 ואזרעם בעמים ובמרחקים יזרוני וחיו את בניהם ושבו: 10
 והשבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ גלעד ולבנון
 אביאם ולא ימצא להם: 11 ועבר בם צרה והכה בם גלים והבישו
 כל מצולות יאר והורד גאון אשור ושבת מצרים יסור: 12 וגברתי
 בהוה ובשמו ותהלכו נאם יהוה: ס

11 פתח לבנון דלתיו ותאכל אש בארצו: 2 הילל ברוש כי
 נפל ארץ אשר אדרים שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד יער
 הבעור: 3 קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול שאגת כפירים
 כי שדד גאון הירדן: ס 4 כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן
 ההרעה: 5 אשר קניהו יהרגן ולא יאשמו ומכריהו יאמר ברוך יהוה
 ואעשר ורעהים לא יחמול עליהן: 6 כי לא אחמול עוד על יעשי
 הארץ נאם יהוה והנה אנכי ממציא את האדם איש ביד רעהו
 וביד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל מידם: 7 וארעה את צאן
 ההרעה לכן עניי הצאן ואקח לוי שני מקלות לאחד קראתי נעם
 ולאחד קראתי חבלים וארעה את הצאן: 8 ואכחד את שלשת
 הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי: 9
 ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות
 תאלכנה אשה את בשר רעותה: 10 ואקח את מקלי את נעם
 ואגדע אתו להפיר את בריתי אשר כרתי את כל העמים: 11
 ותפר בינם והוא יודעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה
 הוא: 12 ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי ואם לא |
 חדלו וישקלו את שכרי שלשים כסף: 13 ויאמר יהוה אלי השליכהו
 אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף
 ואשליך אתו בית יהוה אל היוצר: 14 ואגדע את מקלי השני את
 החבלים להפר את האחוה בין יהודה ובין ישראל: ס 15 ויאמר
 יהוה אלי עוד קח דך כלי רעה אולי: 16 כי הנה אנכי מקים רעה
 בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא
 הנצבה לא יכלכל ובשר הבריאיה ואכל ופרסיהו יפרק: ס 17 הוי
 רעי האליל עזבי הצאן חרב על זרועו ועל עין ימינו זרעו יבוש
 תיבש ועין ימינו כהה תכהה: ס

12 משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד
 ארץ ויצר רוח אדם בקרבן: פ 2 הנה אנכי שם את
 ירושלים סף רעל לכל העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור
 על ירושלים: 3 והיה ביום ההוא אשים את ירושלים אבן מעמסה
 לכל העמים כל עמסי שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גוי הארץ:
 4 ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל
 בית יהודה אפקח את עיניו וכל סוס העמים אכה בעורו: 5 ואמרו
 אלפי יהודה בלבם אמצה ליושבי ירושלים ביהנה צבאות אלהיהם:
 6 ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככיר אש בעצים וכלפיד אש
 בעמור ואכלו על ימין ועל שמאול את כל העמים סביב וישבה
 ירושלים עוד תחיתה בירושלים: פ 7 והושיע יהוה את אהלי יהודה
 בהאשנה למען לא תגדל תפארת בית דוד ותפארת ישב ירושלים
 על יהודה: 8 ביום ההוא יגן יהוה בעד יושבי ירושלים והיה הנכשל
 בהם ביום ההוא כדוד ובית דוד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם: 9
 והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על
 ירושלים: 10 ושפכתי על בית דוד ועל יושבי ירושלים רוח חן
 ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על
 הליחי והמר עליו כהמר על הבכור: 11 ביום ההוא יגדל המספד
 בירושלים כמספד הדד רמון בבקעת מגדון: 12 וספדה הארץ
 משפחות משפחות לבד משפחת בית דוד ונשיהם לבד

משפחת בית נתן לבד ונשיהם לבד: 13 משפחת בית לוי לבד
 ונשיהם לבד משפחת השמעיה לבד ונשיהם לבד: 14 כל המשפחות
 הנשארות משפחת משפחת לבד ונשיהם לבד: ס

13 ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ליושבי ירושלים
 לחטאת ולנדה: 2 והיה ביום ההוא נאם | יהוה צבאות
 אכרתי את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את
 הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ: 3 והיה כי יבא
 איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דברת בשם
 יהוה ודקרהו אביו ואמו ילדיו בהנבאו: 4 והיה | ביום ההוא יבשו
 הנביאים איש מחזינו בהנבאתו ולא יבשו אדרת שער למען כחש:
 5 ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני
 מנעורי: 6 ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי
 בית מאהבי: ס 7 חרב עורי על רעי ועל גבר עמיתי נאם יהוה
 צבאות הך את הרעה ותפוצן הצאן והשבת ידי על הצערים: 8
 והיה בכל הארץ נאם יהוה פי שנים בה יכרתו יגעו והשלשית
 יותר בה: 9 והבאתי את השלשית באש וצרפתים כצרף את
 הכסף ובחנתים כבחן את הזהב הוא | יקרא בשמי ואני אענה
 אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי: ס

14 הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך: 2 ואספתי את
 כל הגוים | אל ירושלים למלחמה ונלכדה העיר ונשפו
 הבתים והנשים תשגלנה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת
 מן העיר: 3 ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב:
 4 ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזתים אשר על פני ירושלים
 מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש
 חצי ההר צפונה וחציו נגבה: 5 ונסתם גיא הר כי יגיע גי הרים
 אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה
 ובה יהוה אלהי כל קדשים עמך: 6 והיה ביום ההוא לא יהיה אור
 יקרות יקפאון: 7 והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא
 לילה והיה לעת ערב יהיה אור: 8 והיה | ביום ההוא יצאו מים
 חיים מירושלים חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון
 בקיץ ובחורף יהיה: 9 והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא
 יהיה יהוה אחד ושמו אחד: 10 יסוב כל הארץ כערכה מנבע
 לרמון נגב ירושלים וראמה וישבה תחיתה למשער בנימן עד מלום
 שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: 11
 וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלים לבטח: 12 וזאת |
 תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים אשר צבאו על
 ירושלים המק | בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהו
 ולשונו תמקן בפיהם: 13 והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה
 בהם והחילו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: 14 וגם יהודה
 תלחם בירושלים ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב
 מאד: 15 וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל
 הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת: 16 והיה כל
 הנוטר מכל הגוים הבאים על ירושלים ועליו מדי שנה בשנה
 להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסוכות: 17 והיה אשר
 לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלים להשתחות למלך
 יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם: 18 ואם משפחת מצרים לא
 תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את
 הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסוכות: 19 זאת תהיה חטאת
 מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסוכות: 20
 ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית
 יהוה כמזרקים לפני המזבח: 21 והיה כל סיר בירושלים וביהודה
 קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא
 יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא:

מלאכי

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי: 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב: 3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שמתה ואת נחלתו לתנות מדבר: 4 כי תאמר אדום רששו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם: 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל: 6 בן יכבד אב ועבד אדני ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בזו שמי ואמרתם במה בזו את שמך: 7 מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: 8 וכי תגשון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבוהו נא לפחתך הידריך או הישא פניך אמר יהוה צבאות: 9 ועתה חלו נא פני אל ויחננו מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות: 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין דלי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם: 11 כי ממזרח שמש ועד מבוא גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות: 12 ואתם מחללים אותי באמרכם שלחן אדני מגאל הוא ויבזו נבזה אכלו: 13 ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה: 14 וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים: 15 ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים: 2 אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה וארותי את ברכותיכם וגם ארותי כי אינכם שמים על לב: 3 הנני גער לכם את הזרע וזריתי פרוש על פניכם פרוש חגיכם ונשא אתכם אליו: 4 וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות: 5 בריתי | היתה אתו החיים והשלום ואתכם לו מורא ויראני ומפני שמי נחת הוא: 6 תורת אמת היתה בפייה ועולה לא נמצא בשפתי בישלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון: 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה ויקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא: 8 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה צבאות: 9 וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאים פנים בתורה: 10 הלוא אב אחד לכלנו הלוא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבותינו: 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים כי | חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר: 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות: 13 וזאת שנית תעשו כסות דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקתה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם: 14 ואמרתם על מה על פי יהוה העיד בינך וביני |

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון | אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות: 2 ומי מכלכל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש מצרף וכברית מכבסים: 3 וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם פהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה: 4 וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות: 5 וקרבתי אליכם למשפט והייתי | עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקן שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות: 6 כי אני יהוה לא שנית ואתם בני יעקב לא כליתם: 7 למימי אבותיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב: 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה: 9 במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים הגוי כלו: 10 הביאו את כל המעשר אל בית האוצר והי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקותי לכם ברכה עד בלי די: 11 וגערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות: 12 ואשרו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות: 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך: 14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרות מפני יהוה צבאות: 15 ועתה אנהו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו: 16 אז נדברו יראי יהוה איש את רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו: 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אתו: 18 ושבתם וראיתם בן צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו: 19 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף: 20 וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: 21 ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: 22 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים: 23 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: 24 והשוב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם: